

دیلۆماسییه تی کورد له سهرده می بوه یهیییه کاند

د. ئاراس فهریق زهینه ن

منتدی اقرا الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

دیلۆماسییه تی کورد له سهرده می بوه یهیه کاند

(۳۳۴ - ۴۴۷ ک / ۹۴۵ - ۱۰۵۵ ز)

حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان
وه‌زاره‌تی رو‌شنیبری و لاوان
به‌ریوه‌به‌ریتی گشتی راگه‌یاندن و چاپ و بلاو‌کردنه‌وه
به‌ریوه‌به‌ریتی چاپ و بلاو‌کردنه‌وه‌ی سلیمانی

به‌ریوه‌به‌ریتی
چاپ و بلاو‌کردنه‌وه‌ی
سلیمانی

ديپلۆماسىيە تى كورد له سەردەمى بۆ يەيىه كاندە

(٣٣٤ - ٤٤٧ ك / ٩٤٥ - ١٠٥٥ ز)

د. ئاراس فەرىق زەينەل^٢

سليمانى

٢٠١٢

دیبلۆماسییه‌تی کورد له سه‌رده‌می بوه‌یه‌یه‌کاندا

- ❖ نووسه‌ر: د. ئاراس فه‌ریق زه‌ینه‌ل
- ❖ بابه‌ت: میژوویی
- ❖ پیتچنی: نووسه‌ر
- ❖ هه‌له‌چنی: چۆمان عادل
- ❖ نه‌خشه‌سازی به‌رگ: جه‌بار ساییر
- ❖ نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: چۆمان عادل
- ❖ سه‌ره‌رشتیاری چاپ: کارزان عه‌بدوللا
- ❖ قه‌باره‌ی کتیب: ۳۳×۲۳
- ❖ زنجیره‌ی گشتیی کتیب: (۸۹۴)
- ❖ تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
- ❖ چاپ: چاپخانه‌ی که‌مال
- ❖ نرخ: (۵۰۰۰) دینار
- ❖ ژماره‌ی سپاردنی (۲۶۰۷) ی سالی ۲۰۱۲ ی وه‌زاره‌تی رۆشنییری و لاوانی دراوه‌تی.

به‌ر ئۆه‌به‌ر ئیبی چاپ و بلاو کردنه‌وه‌ی سلیمانی

گردی نه‌نداز یاران

ژماره‌ی تده‌فۆن: ۳۳۰ ۱۹۴۹

پیشکشه به :

- دايك و باوكى شيونم.
- (به يان) هاويه شى ژينم.
- گشت خوشك و براكانم.
- چاوه گه شه كانم (دييه و نه له ند و ره ه ند).

لیستی هیما و ناوه کورتکراوه کان

س. پ.	سەرچاوهی پیشوو =
ه. س.	هه‌مان سەرچاوه =
ل.	لاپه‌ره =
ب.	به‌رگ =
چ.	چاپ =
ز.	زایینی =
ك.	كوژی =
و.	وه‌رگێز =
تر.	ترجمه =
گی.	طبع =
د.	دوکتۆر
ب. س.	بئ سالی چاپ =
ب. ش.	بئ شوینی چاپ =
ص	الصفحة
ص ص	الصفحات
ج	الجزء
مج	المجلد
ق	القسم
تح	تحقیق
(د - ت)	دون تاریخ

(د - م)

P

PP

Ed

دون مکان طبع

لاپږه

لاپږه کان

چاپ

ناوه‌ڕۆك

لاپه‌ره	بابه‌ت
١٥	پیشه‌کی
٢٧	ده‌روازه
٧٧	به‌شسی یه‌که‌م: بارودۆخی سیاسی نیوچه‌که و کاریگه‌ری له‌سه‌ر دروستبوونی میرنشینه کوردیه‌کان
	ته‌وه‌ری یه‌که‌م:
٧٩	بارودۆخی سیاسی و دارایی و په‌شیتی به‌پۆه‌بردن
٩١	ده‌ستگرتن و بالاده‌ستی بیانی به‌سه‌ر خیلافه‌تی عه‌بباسیدا
	ته‌وه‌ری دووه‌م:
٩٩	به‌پۆه‌بردنی هه‌رێمه‌کان
١٠٣	ویست و توانایی و شیاری و لیته‌اتوویی
١٠٧	هه‌زکاری دیکه
	ته‌وه‌ری سێیه‌م:
١١١	سیستمی خێله‌کی له‌ نیو کورده‌واریدا
١١٩	باربوونی جیا‌بو‌ونه‌وه
١٢٧	به‌لگه و نمونه له‌سه‌ر کاریگه‌ری بارودۆخی سیاسی
١٣١	به‌شی دووه‌م: ره‌وشی سیاسی میرنشینه کوردیه‌کان و بوونی پێوه‌ندیه‌
	دیبلۆماسیه‌یه‌کان
	ته‌وه‌ری یه‌که‌م:
١٣٣	سروشتی رووبه‌ری جوگرافی میرنشینه کوردیه‌کان

ناکۆکی و ململانی نیتوان میرنشینه کوردیه کان و کاریگه‌ری له‌سه‌ر ١٥٣
پتوه‌ندییه دیبلۆماسیه‌یه کان

ته‌وه‌ری دووهم:

١٨٧ پتوه‌ندییه دیبلۆماسیه‌یه کانی کورد به خه‌لافه‌تی عه‌به‌باسیه‌یه‌وه

٢١٥ پتوه‌ندییه دیبلۆماسیه‌یه کانی کورد له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌یه‌کاندا

٢٣٠ پتوه‌ندییه دیبلۆماسیه‌یه کانی کورد له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی فاتییدا

٢٣٥ به‌شی سێیه‌م: دیبلۆماسیه‌یه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ بازه‌رگانه‌یه‌ کان و جه‌نگ

٢٣٧ ته‌وه‌ری یه‌که‌م: به‌رژه‌وه‌ندییه‌ ئابوورییه‌ کان و کاریگه‌ری له‌سه‌ر پتوه‌ندییه‌

دیبلۆماسیه‌یه‌ کان

٢٤٢ پتوه‌ندی. ئابووری و بازه‌رگانی له‌ نێچه‌ کوردیه‌یه‌کاندا

٢٤٧ پتوه‌ندییه‌ دیبلۆماسی و بازه‌رگانه‌یه‌ کانی کورد له‌گه‌ڵ رۆمی ییزه‌نده‌دا

٢٦٣ مامه‌له‌ی بازه‌رگانه‌یه‌کردنی کورد له‌گه‌ڵ هه‌یزه‌ کانی ده‌ورووبه‌ردا

ته‌وه‌ری دووهم:

٢٩٧ دیبلۆماسیه‌یه‌ت و جه‌نگ

٣٠٩ دیبلۆماسیه‌یه‌ت و چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌کان به‌رێگای ناشتی

٣١٤ نه‌مانه‌ت و په‌نابه‌ری سیاسی

٣٢٢ دیوانی نووسینی نامه و پۆلی له‌ نامه‌کاری دیبلۆماسیدا

٣٣١ پرۆژه‌ی ژنه‌یتانی سیاسی

٣٤١ به‌شی چواره‌م: کۆتایی پتوه‌ندییه‌ دیبلۆماسیه‌یه‌کان

ته‌وه‌ری یه‌که‌م:

٣٤٣ په‌چرانی پتوه‌ندییه‌ دیبلۆماسیه‌یه‌کان

٣٥٠ هۆکاره‌ کانی په‌چرانی پتوه‌ندییه‌ دیبلۆماسیه‌یه‌کان

٣٦٠ شوێنه‌واره‌ کانی په‌چرانی پتوه‌ندییه‌ دیبلۆماسیه‌یه‌کان

تەۋەرى دوۋەم:

۳۶۷	شۈيىنەۋارە راستەوخۆكانى لىسەر لايەنە بەشەپھاتوۋەكان
۳۸۱	شۈيىنەۋارە ناراستەوخۆكان لىسەر ولاتان و مىرنشېنە كوردىيەكان
۳۸۵	شۈيىنەۋارە لىسەر نىڭدەكان و تەندامانى و ھاۋكارانى
۳۸۷	تەنجام
۳۹۳	لىستى سەرچارەكان
۴۳۷	پاشكۆكان

پیشگی

سەردەمی دەسلەتیی بۆهییەکان (۳۳۴-۴۴۷ک / ۹۴۵-۱۰۵۵ز) گەڕنگترین قۆناغ بوو بۆ کورد لە میژووی ئیسلامدا، چونکە کورد لە میانەی دامەزراندنی چەندین میرنشین لە نیشتمانەکاندا، وەک هیژیکیی سیاسی و شارستانی دەرکەوت، ئەمە بەخالی وەرچەرخانیکیی گەڕنگ دادەنریت لە میژووی کورددا بەجۆرێک ئەو نێوچانە مائەناواییان لە سەردەمی خەلیفەکانی عەبباسی کرد و پیشوازیان لە قۆناغیکیی نوێی میژوویی کرد کە خۆی لە سەرھەڵدانی چەند میرنشینیکی کوردیدا دەبینیوە و خاوەنی سەرۆری و دەسلەتیی خۆیان بوون و سنووری دەسلەتییان زۆریە نێوچە کوردییەکانی ئەو سەردەمی گرتبووە کە سەرەخۆ بوون و خاوەن سەرۆری و سوپا ئابووری و پارە و کارگێڕیی خۆیان بوون، تەنانت لە ماوەیدا میرنشینە کوردییەکان بوون بەیەکیەک لەو هیژە سیاسیانەی کە بەھەند وەرەگیران و حسابی تایبەتیان بۆ دەکراو پێگەیەکی بەرچاویان لە نێو هیژەکانی دەولەتی ئیسلام لە نێوچەکەدا ھەبوو، لەو سۆنگەیە دەبینین مەسەلە ی پێوندییە دیپلۆماسییەکانی نێوان ئەو میرنشینانە و هیژەکانی دیکە ی نێودەولەتی خیلافەتدا لە دەرەو بەیەخی تایبەتی خۆی ھەبوو.

دەسلەتیی و ملکەچی میرنشینە کوردییەکان بۆ خیلافەتی عەبباسی جیاوازیان ھەبوو، ئەویش بەپێی هیژ و پادەیی داکۆکیکردنیان لە مەسەلە گەڕنگەکانی گەل و نیشتمان، وەک بەرەنگاربوونەوی هیژەکانی بیزەنتیەکان و دوژمنانی دیکە، لەبەرئەو هیژ و توانای میرنشینە کە دەبێتە سەنگەری بەرگریکردن لە خیلافەت، لەکاتیئێکدا لاوازی و بێ تواناییان پەگەزێکە دەبێتە ھۆی پارایی و پشێوی نێوان خیلافەتی عەبباسی و نێوان هیژە ناوچەییە نەیارەکانی، سەرھەڵدانی ئەو میرنشینانە بەشێکە لە ڕەنگدانەوی ئەو ڕەوشە گشتییە کە باروڤۆخیکیی بابەتیە و پەییوەستە بە

پروپو پو بونو وەى دەولەتەو.

ئەم ھۆكۈمرانەى سەرەو، رەنگە كوردەكانى بەئاگا ھىنايىتەو لەوەى كە لەپرووى زمان و كلتورى نەتەوايەتياىنەو، لەچارچىتوۋى كۆمەلگەى ئىسلامدا كۆمەلنىكى جياوازن، بەمەش ئەو تىپروانىنە پەويەو كە دەپروانىە كورد وەك كۆمەلنىك، كەبەشىكى نا شارستانى بنوئىن لەو كۆمەلانىە دەروپەريان، لەبەرئەو دەروستبوونى ئەو مېرنىشيانە و گەشەكردنى پىئەندىيە دىيلۆماسىيەكان، رەنگە فاكترەك بوويىت لە نەھىشتىنى ئەو تىپروانىنە و پوچەلكرەنەوەى ئەو ھوكمە نارەوايە، چونكە ناشكرايە ئەو كوردانەى كە شانبەشانى گەلانى دەروپەريان ژيان، توانيويانە پارىزگارى لەتايەقەندىيەكانى زمان و پىنكەتەى كۆمەلەيەتى و سىياسى و دىيلۆماسى خۇيان بىكەن، جگە لەوەى پۆلى بەرچاويان لە شارستانىەتى ئىسلامىدا بىنيو.

لەم ماوئەشدا پىئەندى جۆراوجۆر لە نىئوان بوئەيھىيەكان و مېرە كوردەكان دامەزرا، ئەم لىكۆلەينەوئەيەش ھەولنىكە بۆ بەدواداچوونى سىياسەت و پىئەندىيە دىيلۆماسىيەكانى بوئەيھىي و ھىزە سىياسىيەكانى نىئوچەكە بەرامبەر بە كورد و مېرنىشەكانىيان جگە لەپىئەندىيە بازىرگانىيەكان.

گىرنگى ئەم توئىئەنەوئەيە لەوەدا دەردەكەوئەت، كە پەردە لەسەر قۇناغىكى گىرنگ لەقۇناغەكانى مېئرووى كورد لەسەدەكانى نىئەپاستدا ھەلئەداتەو، ئەم توئىئەنەوئەيەمان ھەلئەزارد، چونكە ئەم بابەتە تا ئىستە گىرنگى خۇى لەدەست نەدەو و بىئەش بو لە توئىئەنەوئەيەكى ئەكادىمى تىرو تەسەل، ھەرچەندە ھەندى توئىئەنەوئەيە ئەكادىمى دەريارەى مېئرووى كورد لەسەردەمى عەبباسىدا، لەلەين ھەندى لە توئىئە پىسپۆرەكانى ئەو بوارەو پىنكەشكرەون كە جىگەى دەست خۇشى ئەو بەرئەزانەيە، بەلام دەريارەى پىئەندىيە دىيلۆماسىيەكان لە مېئرووى مېرنىشە كوردىيەكاندا تا ئەمپۆش شاراوئە، ئەگەر شتىكىش لەو بارەيەو نووسرايىت پەرش و بلابوو و پىئەستى بە لىكۆلەينەوئەيەكى ئەكادىمى گشتگىر ھەيە، پالئەرنكى دىكە بۆ ھەلئەزاردنى بابەتى دىيلۆماسىيەتى كوردى لەسەردەمى بوئەيھىيەكاندا، لەوەدا خۇ دەنوئەتى، كە كورد

له ماوهی سهره لډانی بویه هییه کان، له میرنشینې سهره خۆ و نیمچه سهره خۆ و ده سلاّت و حوکمی تاییدت به خویان هه بووه له سهر خاکی کوردستان، نه مه جگه له دروستبوونی پتوهندی سیاسی و دیپلوماسی و نابووری، که شیوازیکی پیشکه وتووی به خۆیه بینهوه له گۆرینه وهی بالوێز و شاندي جزرا وجۆر.

ده بئ نه وهش بلێن، نه و توێژینه وهیه هینده ئاسان نیه و زه مینهش له بهردهمدا تهخت و بئ کۆسپ نیه، گرفتێک که پرو به پرومان بۆوه، که می نه و سهرچاوانه بوو که ده باره ی پتوهندیه دیپلوماسیه کان له سایه ی ده سلاّتې بویه هییه کاندای نووسراون، چونکه زۆربه ی هه ره زۆری نه و سهرچاوانه زیاتر گرنگیان به ژیا نی سیاسی و سهریازی داوه و شتیکی نه و تۆ ده باره ی پتوهندیه دیپلوماسیه کان باس نه کراوه، هه ولمان داوه هه رچی هه یه لی ره له وئ ده باره ی پتوهندیه دیپلوماسیه کان له هه ناو و دوو تووی کتێبه کاندای بیا نه ی نه نه ده وئ و لیکۆلینه وهی ته وایان له بهر پۆشنای پریازه کانی توێژینه وهی زانستیدا له سهر بکه ی ن، تا له هه زری خۆماندا ستراکتۆری دیپلوماسی میرنشینه کوردیه کان دا پریژین و توانی بیتمان وینه یه کی دروست له مه پ نه و بیا ته له توێژینه وه که ماندا پیشکهش بکه ی ن.

له م توێژینه وه یه دا بۆ گه یان دنی مه به ست و شیکردنه وهی بابه ته کان پشتمان به پریازی لیکۆلینه وهی میژووی به ستوه، له هه مان کاتیشدا شیکردنه وهی هیه بابه تیک پراوپر ته وای نا ییت نه گه ر نه گه ر ئسته وه بۆ په گ و ریشه و بنه رته ی بابه ته که به پشت به ستن به پریازی شیکاری.

لیکۆلینه وه که پیکهاتوه له پیشه کی و ده روزه یه ک و دا بهش کراوه به سهر چوار به شدا، که خودی به شه کانیش چه ندین ته وه و پرگه له خۆ ده گرن، سهر ته پیشه کی و ده روزه یه ک که بریتیه له تیروانی نیکی گشتی له سهر دیپلوماسیه ت و سهر ته یه ک له دیپلوماسیه تی عه بهاسی و به کورتی زا راوه و پێناسه و مانای دیپلوماسیه ت.

به شی یه که م: باس له بارودۆخی سیاسی نیوچه که و کاریگه ری له سهر دروستبوونی

میرنشینە کوردیەکان کە خۆی لە سێ تەوهری سەرەکیدا دەبینیتەوه، وهک: بارودۆخی سیاسی و دارایی و پەشتویی بەرپۆهبردن و دەستبەسەر داگرتن و بالا دەستی بیانی بەسەر خیاڵەتی عەبباسیدا، هەر وەها بەرپۆهبردنی هەر تەمەکان و خواست و ئارەزووی تاکە کەسەکان بۆ دامەزراندنی دەسەلاتی سیاسی، هاوکات سیستمی خێڵەکی لە نیو کوردەکاندا و کاریگەری لەو بارودۆخە کە خیاڵەتی عەبباسی پێدا تێدەپەری و قۆستەوهی هەلی زێڕین بۆ دامەزراندنی دەسەلاتە سیاسییەکانی خۆیان لەسەر خاکی ولاتی کورد.

بەشی دووهم: لەم بەشەدا کە لە دوو تەوهر پێکهاتوو، باس لە ڕەوشی سیاسی میرنشینە کوردیەکان و بوونی پێوەندییە دیپلۆماسییەکان دەکەین بە پێشەستییهک بە سروشتی شوێنی جوگرافی میرنشینە کوردیەکان و پێناسە یەکی نیشتمانی کورد و دەستنیشانکردنی سنوورەکانی وهک سەرچاوەکان ئاماژەی بۆ دەکەن، لەو ماوه میژووێه کە لێکۆڵینەوه کە دەبێتە ڕوو، هەر وەها باس لە پێوەندییە دیپلۆماسییەکانی کورد دەکەین لە گەڵ خیاڵەتی عەبباسی و دەسەلاتی بوەبھی و دەولەتی فاتمی و هێزەکانی دەوروبەر.

بەشی سێهەم: تەرخان کراوه بۆ دیپلۆماسییەت و بەرژەوێهە بازەرگانییەکان و جەنگ لە دوو تەوهردا باسمان لێوه کردوو، تەوهری یەكەمان تەرخان کردوو بۆ بەرژەوێهە ئابوورییەکان و کاریگەری لەسەر پێوەندییە دیپلۆماسییەکان و گەڕانێکی کورد بە مامەتە ی بازەرگانی لە گەڵ ڕۆمی ییزەنتیەدا و مامەتە ی بازەرگانیکردنی کورد لە گەڵ هێزەکانی دیکەدا، هاوکات ئەو بەلگانه ی فراوانی ڕەهەندی ئالوگۆزی بازەرگانی دەسەلمێتن، هەر وەها لە تەوهری دووهمدا باس لە دیپلۆماسییەت و جەنگ وهک ئامرازێ جێبەجێکردنی بەرژەوێهەکانی ئابووری دەولەت بن، وهک گەڕانگرتن سیماکانی سیاسەتی دەرەوێهە لە کۆمەلگەکانی کۆن و

نیوه‌پاستدا وەك یەك چارەسەرکردنی كێشه‌كان بەرپزنگەى ناشتی و وە ئەمانەت و پەنابەرى سیاسى و دیوانى دارشتن و رۆژى ئەنامەكارى دیپلۆماسى ھەروەھا پرۆژەى ژن و ژنخوازى سیاسى.

بەشى چوارەم: ئەدوا بەشدا باس لە كۆتایی پتوهندییە دیپلۆماسییە‌كان دەکەین لەدوو تە‌وەردا وەك پ‌چرانی پتوهندییە دیپلۆماسییە‌كان و ھۆکارە‌کانی پ‌چران و شوێنە‌واره‌کانی پ‌چرانی پتوهندییە دیپلۆماسییە‌كان، و لەتە‌وەرى دوویم باس لە شوێنە‌واره‌ پ‌استە‌وخۆ‌کانی لەسەر لایەنە بەشە‌پ‌ ھاتووە‌کان و شوێنە‌واره‌ ناپ‌استە‌وخۆ‌کان لەسەر ولاتان و میرنشینە کوردییە‌کان، جگە لەسەر نێ‌رد‌راوە‌کان و ئەندامان و ھاوکارانی.

لە‌کۆتاییدا پ‌ی‌ویستە ناماژە بۆ ئەو بە‌کە‌ین، کە‌وا پ‌رەنگە دەسە‌لاتە کوردییە‌کان ھەموو ئەو مەرجانە‌ی باس‌مان کردووە لەم دەسە‌لاتانە‌دا ھە‌ییت، بە‌لام سەرچاوە‌کان ناماژە‌یان بۆ زۆریە‌ی ئەو مەرجانە نە‌کردووە، چونکە زیاتر باس لە پ‌وودا‌ی سیاسى و سە‌ربازى دە‌کە‌ن ئە‌ك دیپلۆماسى، بۆیە ھە‌ول‌مان داوە بە‌شی‌وە‌یدە‌کى گشتى باس لەو جۆرە پتوهندییانە بە‌کە‌ین.

شرۆڤه کردنی سه‌رچاوه‌کان

تاوتوینکردنی بابەتی میژوویی پێوه‌ندییه دیلۆماسییەکانی کورد پێویستی بە گەڕانه‌وه‌ی بۆ چەندین سه‌رچاوه و مامەڵەکردن لەگەڵیدا هەبوو لەبەر پۆشنایی ئەو زانیاریانەی توێژینه‌وه‌که ده‌وله‌مەند ده‌کات.

بۆیه هه‌له‌سته‌یه‌که‌مان کرد له‌سه‌ر چەندین سه‌رچاوه‌ی جزاوجۆر و کتییی جوگرافییی و گه‌ریده‌کان و کتییی ژياننامه‌کان، هه‌روه‌ها هه‌ندێ کتییی وێژیی و ئینسکلۆپیدیا و فەرهنگی و زامانه‌وانی چەندین کتییی دیکه، لێره‌دا تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر سه‌رچاوه‌ بنه‌ڕه‌تیه‌کان و ئەوانی دی له‌ لیستی سه‌رچاوه‌کان، له‌ کۆتایی توێژینه‌وه‌که‌دا ناویان ده‌هینین.

یه‌که‌م: کتییی میژووه‌ گشتیه‌کان

ئهم میژووانه‌ به‌کورتی باس له‌ رووداوه‌کانی جیهان ده‌کات، ئه‌مه‌ش ئەو سه‌رچاوانه‌یه‌ که‌ تایبه‌ته‌ به‌ رووداوه‌ میژوویه‌کان، هه‌ندیکیان پێگه‌ی سالانه‌یان گرتووته‌ به‌ر له‌ گێڕانه‌وه‌ی رووداوه‌کاندا، و هه‌ندیکێ دیکه‌یان میتۆدی بابەتیان به‌کارهێناوه‌ له‌ نووسینه‌وه‌ی میژوودا و هه‌ندیکیان رووداو و ژياننامه‌یان تێکه‌ڵ کردووه‌.

١- میژوونوس مسکویه: (م ٤٢١/ز ١٠٣٠): کتییی (تجارب‌ الأمم)، ئهم کتیبه‌ گه‌رنگترین سه‌رچاوه‌ی توێژینه‌وه‌یه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی میژوونوسه‌که‌ی شایه‌تی حالیکه‌ له‌سه‌ر میرنشینی (حسنویه) ته‌نانه‌ت خۆی به‌شدار بووه‌ له‌ هه‌ندێ رووداوی تایبه‌ت به‌پێوه‌ندی میرنشینه‌که‌ له‌گەڵ بوه‌یه‌یه‌کاندا، میژوونوس لێره‌دا ورده‌کار بووه‌، هه‌ندێ جار خۆی رووداوه‌کانی شرۆڤه‌ کردووه‌ و خسته‌یه‌تیه‌ روو، ئه‌مه‌ش له‌ گه‌رنگترین

فاکته ره کانی تیکه لکردنی میتۆدی سالانه و میتۆدی بابەتیه له تۆمارکردنی پروداده میتۆویه کاندای.

۲- میتۆوی هلال الصابی: (م/۴۴۸ک/۱۰۵۶ز): میتۆوه که ی له (۴۰) بهرگدا پێک دههات که گه یشتوته سالی (م/۴۴۷ک/۱۰۵۵ز)، ته نهها بهشی (۸) گه یشتوته دهستی نهمه، که باس له پروداده کانی (۵) سال دهکات (۳۸۹-۳۹۳ک/۹۹۸-۱۰۰۲ز)، بهلام له گهڵ بچوکی قهبارهی و کورتی نهو ماوه میتۆویهی پۆمالتی دهکات، نهم سهراوهیه زانیاری میتۆوی دهگمهنی تیدایه دهبراری میرنشینی عهنازی و زانیاری وردهکاری تیایه له سهراویه سیاسی میرنشینه که له گهڵ بویهیهی و عقیلیه کاندای، ههروهها زانیاری و گرنگی تیایه دهبراری پتوهندییه دیبلۆماسیهی کانی میرنشینی حسویه له گهڵ بویهیهی کاندای.

۳- ذیل تجارب الأمم: نووسه ره که ی (الروذاوری) (م/۴۸۸ک/۱۰۹۵ز): که پاشکۆی کتیبی (تجارب الأمم)، نهزمونی میللهتانی مسکویه، که پرودای (۲۰) سالی تیدا تۆمارکراوه و له سالی (۳۶۹ک/۹۷۹ز) واته نهو سالی که مسکویه وهستا له تۆمارکردنی تا سالی (۳۸۹ک/۹۹۸ز) که (الروذاوری) درێژی دا به میتۆوی (مسکویه) و له سهراوه ههمان پێچکهی نهو میتۆوی نووسیهوه، که به دوا داچوونی میتۆوی میرنشینی حسویه و په یوهندیان له گهڵ بویهیهی کاندای له سهراوه می میر (بدر بن حسویه)، ههروهها باس له په یوهندیان دهکات له گهڵ خیلایهتی عهباسی، هاوکات گرنگی داوه به ههوالی میر بادی کوردی دامه زێندهی میرنشینی مهروانی و پتوهندی سیاسیان به بویهیهی کانهوه و کۆمه لێک پرودای میتۆوی دهگمهنی خستوته پوو.

۴- الفارقی: (م/پاش ۵۷۷هک/۱۱۸۱ز)، دانهری کتیبی (تاریخ امدو میا فارقین)، نهم کتیبه له کتیبه گرنگه کانه دهبراری میتۆوی میرنشینی مهروانی و میافارقی نی پایتهختیان، که زانیاری گرنگی تیدایه له باره ی ژبانی سیاسی و ئابووری و کارگێری تیدا نهم میرنشینهوه که له هیچ سهراویه کی دیکه دا نامازی بۆ نه کراوه دهبراری نهو زانیاریاندهی له سهرا میرنشینی مهروانیه کان هاتوون، دهیین زانیاریه کی ورد و

درشته له بهرته‌وهی خۆی خه‌لکی میافارقین بووه، و پێده‌چێ زانیاریه‌کانی له‌سه‌رچاوه‌ی لۆکاله‌وه‌ کۆکردییته‌وه، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ هه‌ندێ کتییبی میژوویی که‌ هه‌وائی میرنشینی مه‌روانی تیادا بوو، بۆیه‌ ئه‌م کتیبه‌ پێ زانیاریه‌ له‌سه‌ر ئه‌و میرنشینه‌ و بوو له‌ زۆر لایه‌نه‌وه‌ تا که‌ سه‌رچاوه‌مان هه‌ر له‌پێوه‌ندی میرنشینی مه‌روانی له‌گه‌ڵ خه‌لافه‌تی عه‌بباسی و فاتمی و بوه‌یه‌یی و بیزه‌نتی و هه‌مدانی و عقیلی و سه‌لجوقیه‌کان، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ کۆمه‌ڵێک زانیاری ئابووری که‌ ته‌نها له‌م کتیبه‌دا به‌رچاو ده‌که‌وێت.

۵- الأعلاق الخطیة فی ذکر أمراء الشام والجزیره: نووسه‌ری ئه‌م کتیبه‌ به‌ (ابن شداد) ناسراوه، (م/ ۶۸۴ ک/ ۱۲۸۵ ز) ئه‌م کتیبه‌ له‌ (۳) به‌رگ پێکهاتوه، به‌رگی سێیه‌می بابیه‌تی لیکۆلینه‌وه‌که‌ی ئیعه‌یه‌ ده‌رباره‌ی هه‌رێمی (الجزیره و حلب)، که‌ تیایدا رووداوی زۆر به‌دی ده‌کرێت که‌ له‌ (الفارقي وأبن الأثیر) یه‌وه‌ وه‌ریگرتوه، و زۆر به‌وردی باس له‌ رووداوه‌کان ده‌کات هه‌روه‌ها زانیاری جوگرافی گه‌رنگی تۆمارکردوه‌ له‌سه‌ر (دیاریه‌کر و میافارقین و حصن کیفا و ماردین و جه‌زیره‌ی أبین عمر)، هه‌روه‌ها باس له‌ پێوه‌ندی نێوان میرنشینی مه‌روانی و میرنشینی هه‌رێمی جه‌زیره‌ ده‌کات وه‌ک (هه‌مدانی و عقیلیه‌کان).

۶- مجمل التواریخ والقصص: (م/ ۵۲۰ ک/ ۱۱۲۶ ز) نووسه‌ره‌که‌ی نادیاره‌ و به‌زمانی فارسی نووسراوه‌ته‌وه‌ که‌ یه‌کێکه‌ له‌ سه‌رچاوه‌ سه‌ره‌کیه‌کانی پێوه‌ندی سیاسی میرنشینی حسویه‌ له‌گه‌ڵ بوه‌یه‌یه‌کاندا، که‌ ده‌رباره‌ی میرنشینه‌که‌ ورده‌کاری زۆری تیایه‌ له‌سه‌رده‌می میر (بدر بن حسویه‌) که‌ له‌سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌یه‌یه‌کانی به‌رده‌ستماندا به‌دی ناکرێ، زۆریه‌ی ئه‌و زانیاریانه‌ی تیایدا تۆمارکراوه‌ زانیاری ده‌گه‌من، ئه‌میش تا که‌ میژوونووسه‌ له‌ نێوان میژوونووسانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ هه‌ندێ لایه‌نی پێوه‌ندی ده‌رباره‌ی بنه‌مه‌اله‌ی ده‌سه‌لاتدار له‌ره‌ی و پێگه‌ی میر بدر له‌لایان.

۷- المنتظم فی تأریخ الملوك و الأمم: دانسانی (أبن الجوزی)، (م ۵۹۷ ک/ ۱۲۰۰ ز) کتیبه‌که‌ی به‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی ئه‌ژمار ده‌کرێت که‌ ئیعه‌ پشتمان پێبه‌ستوه، که‌ تیکه‌له‌یه‌که‌ له‌ میژووی ژیا نامه‌ و سالانه‌ له‌ گێڕانه‌وه‌ی رووداوه‌کاندا، و کۆمه‌ڵێک

زانباری خستۆته ږوو دهرباری میره کورده کان و پتوهندیان له گهل بویهیهییه کاندای.

۸- الکامل فی التاریخ: (أبن الأثیر)، (م ۶۳۰/ك ۱۲۳۲ز) له ناوهرۆکی کتیبه کهدا زانباری گرنگ هاتوو له سهر لایه نی سیاسی و پتوهندی میرنشینه کوردیه کان به دهوله تی بویهیهوه نه گهر چی هاوچه رخ نه بووه بۆ نه و ساوه میژوویه که ئیمه ده مانه ویت دهرباری بدوین، به لام نه مه ناگاته نه وهی له به های زانباریه کانی کم بکاته وه دهرباری میرنشینه کوردیه کان، چونکه به راستی یه کیک له سهرچاوه نیسلامیه گرنگه کان و میژوو به گشتی، و نه وهی جیای ده کاته وه له سهرچاوه کانی دیکه نه وهیه که زانباری دهرباری هه موو میرنشینه کان تۆمار کردوو و هه ندی هه والی میژوویی تیایه که له سهرچاوه هاوچه رخه کاندای نابینریت.

۹- تاریخ ابن خلدون: (العبر)، دانانی (أبن خلدون) (م ۸۰۸/ك ۱۴۰۶ز) شیوازیکی نوئی هینایه کایه وه له کتیبه که ی پهنده کان له سهر بنه مای یه کگرتنی بابته، هه ستا به کۆکردنه وهی هه موو ږووداوه کانی (أبن الأثیر) که تایبته بووه به میرنشینه کوردیه کان به بی باسکردنی میژووی ږووداوه کان و هه موو گرنگیه کی دا به لایه نی سیاسی و یه کیک له و خاله لاوازانیه کتیبه که ی دووباره کردنه وهی ږووداوه کان زیاتر له جاریک و هه له کردن له ناوی خه لک و شوینه کان نه مهش ږه نگه به هوئی دووری نووسه وه بوویت له نیوچه ی ږووداوه کان.

دووهم: کتیبه کانی گهړک و جوگرافیه وانه کان

میژووی ولاته کان میتتالیکه دهوله مه ند ده خاته ږوو دهرباری هه ریمه جوگرافیه کان که قهواره ی میرنشینه کوردیه کان پتکه دهینن نه مه جگه له هه ندی زانباری نابووری و سیاسی ده گهن که به شه کانی لیکۆلینه وه که ی دهوله مه ند کردوو به تایبته تی نه و به شه ی ته رخا نه کراوه بۆ پتوهندیه نابووریه کان و نه وهی گرنگی نه م جوړه کتیبانه زیاتر ده کات نه وهیه که زۆریه ی نووسه رانی خۆیان شایه تحالی ږووداوه کان بوون.

کتیبی (المسالک والممالك) ی (أبن خرداذبه) (م ۲۸۰/ک ۸۹۳ز) زانیاری گرنگی
 دهربارهی ریگه‌وبانه بازرگانیه‌کان خستۆته پرو، هه‌روه‌ها کتیبی (الاعلاق النفیسة) ی
 (أبن رسته) (م ۸۹۰/ک ۱۴۰۳ز) و کتیبی (البلدان) ی (اليعقوبي) (م ۲۹۳/ک ۹۰۵ز)
 زانیاری جوگرافی و ئابووری گرنگی تێدايه، له لیکنۆلینه‌وه‌که‌دا سوودم له زانیاریه
 ئابووریه‌کان کتیبی (مختصر کتاب البلدان) ی (إبن الفقیه) (م ۳۱۰/ک ۹۲۲ز)
 وەرگرتوه، هه‌روه‌ها سوودی زۆریشم له کتیبی (المسالک والممالك) (الأصطخری)
 بینووه (م ۳۴۰/ک ۹۵۱ز) که زانیاری جوگرافی گرنگی تێدايه سه‌باره‌ت به
 مێنشینه‌ کوردیه‌کان، نه‌مه‌ جگه‌ له‌ نه‌و زانیاریه‌ سیاسیه‌ی که له‌ کتیبه‌کانی
 مێژوو به‌ گشتی به‌دی نا‌کړین.

کتیبی (صورة الأرض) ی (إبن حوقل) (م ۳۶۷/ک ۹۷۷ز) یه‌کێکه‌ له‌ کتیبه‌ پڕ
 به‌هاکان که لیکنۆلینه‌وه‌که‌ی له‌چهند لایه‌نیکه‌وه‌ ده‌وله‌مهند کرد، به‌لام کتیبی (أحسن
 التقاسیم فی معرفه‌ الأقالیم) ی (المقدسی) (م ۳۷۵/ک ۹۸۵ز) زانیاری زۆری تیايه
 دهرباره‌ی شارو نیوچه‌و مێنشینه‌ کوردیه‌کان، و تیشکی زۆری خستۆته‌ سه‌ر ئابووری
 نیوچه‌که‌ و پێوه‌ندییه‌ بازرگانیه‌کانیان، هه‌روه‌ها (ناصر خسرو) ی گه‌رۆک (م
 ۴۸۱/ک ۱۰۸۸ز) له‌ کتیبی (سه‌فه‌نامه‌) زانیاری ئابووری و سیاسی ده‌گه‌نی
 خستۆته‌ پرو دهرباره‌ی نیوچه‌ کوردیه‌کان.

کتیبی ژياننامه‌کان (التراجم والسير): له‌ لیکنۆلینه‌وه‌که‌دا پشت به‌ستراوه‌ به‌چهند
 کتیبیکی ژياننامه‌، چ ژياننامه‌ی که‌سایه‌تیه‌کانی ناو لیکنۆلینه‌وه‌که‌ یان دهرباره‌ی
 وەرگرتنی زانیاری مێژوویی، له‌پیشی هه‌مووشیانوه‌ کتیبی (معجم الأدباء) ی (ياقوت
 الحموي) (م ۶۲۶/ک ۱۴۲۸ز) و کتیبی (وفیات الأعیان) ی (إبن خلکان) (م ۶۸۱/ک
 ۱۲۸۲ز) و کتیبی (الوافي بالوفیات) (الصفدي) (م ۷۶۴/ک ۱۳۶۳ز)، نه‌مه‌ جگه‌
 له‌ کتیبه‌ کلتوریه‌کان چ، نه‌ده‌بی و سیاسی و زمانه‌وانی و کتیبی زانیاریه
 گشتیه‌کان و ئینسکلۆپیدیا.

سەرچاوه نوێیه کان (المراجع)

به‌جۆره جیاوازه‌کانیه‌وه میتتالێکی جۆراوجۆری سیاسی و دیپلۆماسی خسته‌پوو که‌لایه‌نی زۆری لیکۆلینه‌وه‌که‌ی ده‌وله‌مەند کرد، ئەوه‌ی زیاتر ئەو (المراجع)‌انه‌ی به‌نرخ‌تر کردووه‌ ئەو هه‌مه‌چه‌شنی پۆشنی‌یه و سەرچاوه‌کانیه‌تی که‌ نووسه‌ره‌کانی به‌کاریان هێناوه و فراوانیان جگه‌ له‌ بۆچوونی شۆقه‌کانیان.

بۆ لیکۆلینه‌وه‌که‌ له‌چەندین لایه‌نه‌وه‌ سوود له‌هه‌ندێ سەرچاوه‌ی کوردی و عه‌ره‌بی وه‌رگه‌راوه‌ وه‌ک کتیبی میثوونوس (محمد أمين زکی بگ)، میثووی (تاریخ الدول والامارات الكردية في العهد الاسلامي)، و ناکریت لیره‌دا ماسته‌رنامه‌ به‌نرخه‌که‌ی (د.حسام الدين علی غالب نقشبه‌ندی) له‌یاد بکه‌ین ده‌ریاره‌ی (الکرد فی الدینور وشهرزور) و هه‌روه‌ها ماسته‌رنامه‌ی (قادر محمد حسن) (الامارات الكردية في العهد البويهی)، تیبینی بۆ ئاکام و شۆقه‌ی پووداوه‌کان به‌و پێیه‌ی خاوه‌ن نامه‌کان پێشه‌نگ بوون له‌و بواره‌دا، هه‌روه‌ها سوود له‌ کتیبی (الدولة الدوستکیة فی کردستان الوسطی)‌ی نووسه‌ر (عبدالرقيب يوسف)، ئەمه‌ جگه‌ له‌ چەند سەرچاوه‌یه‌کی دیکه‌ که‌ لیکۆلینه‌وه‌که‌یان ده‌وله‌مەند کردووه‌.

دەروازە

دییلماسییەت وەك ھۆكاریك بۆ پێوەندی و لێك تێگەشتن لە نێوان كۆمەلگەكانی مەزھەبییەتی لە چاھە كۆنەكاندا گەشەى كردووە، دواتر بوو بەسیستەمێك بۆ درووستكردنی پێوەندییە دۆستانەكانی نێوان دەسلەتە سیاسییەكان لە قەزاغەكانی ئاییندەدا.^(١) ھەر لەدەستپێكی كۆمەلگە مەزھەبییەتیەكاندا قەوارە سیاسییەكان سەریان ھەلدا و بەرژەوندیەكانیان ئاویتە یەكتری بوون، ھەنگاوەكان خێراتر بوون بەرەو پێشكەوتن و گەشەكردن، درك بەوەكرا كە پێویستی بە گرتنەبەری سیاسەتێكی ژیرانە ھەیە لە پێناوی درووستكردنی پێوەندی باش لەگەڵ دەوروبەر و دراوسێكانی. ئەمەش وا پێویستی كرد كە شێوازیكی دیپلوماسییانە بگیرێتە بەر وەك رەفتار و ھەلسوكەوتێكی كۆمەلایەتی كە پێویستی بەھاوکاری و لێك تێگەشتن و سوودی ھەردوولا ھەبێت لە پێناو ئارامی و ناشتی و پاراستنی ئاسایشی گشتیدا.^(٢)

زانستی سۆسیالۆژی بۆمان پوونەكەتەرە كە پەڕەوکردنی شێوازی دیپلوماسییە رەفتاریكی كۆنی مەزھەبی، لە مامەڵە و پێوەندیكردنی بە خێزانەكان و ھۆزو تیرە و كۆمەلگەكان، ئەمەش لە پێناو زامەنكردنی ئاسوودەیی و رێكخستنی كاروباری سیاسى و سەربازی و ئابووریدا. لە كۆمەلە سەرەتایەكانیشدا ئەم جۆرە پێوەندیانە ھەبوون، تیرە و ھۆزەكانیش نوێنەریان لای یەكتر ھەبوو، بەلام بوونی ئەم نوێنەرە بەند بوو بە ماوەی شەپەرە، تا كێشەكان چارەسەر بكرێت، دواى كۆتایی ھاتنی شەپرش نوێنەرەكان گەراونەتەرە، واتە كارە دیپلوماسییەكان كاتی بوون، ئەك ھەمیشەیی.^(٣)

(١) Ed. Jonam: Encyclo Paedia of Social Sciences, Vol.V-VI.P.١٤٧.

(٢) عزالدين فودة: النظم الدبلوماسية، دار الفكر العربي، ١٩٦١، ص ٢٠.

(٣) على صادق ابو هيف: القانون الدبلوماسى، الاسكندرية، ١٩٧٥، ص ٧٥-٧٨.

میترووی مرۆفایهتی گه‌لی جۆرمان له پێوه‌ندیه دیپلۆماسیه‌کان بۆ ده‌گێڕێته‌وه که له نیوان نه‌و کۆمه‌لگه و قه‌واره سیاسیه‌دا هه‌بوون، نه‌مه‌ش پێوه‌ندی له میترویه دیپلۆماسیه‌مان بۆ ده‌گێڕێته‌وه که تا چ پاده‌یه‌ک مرۆف پیتوستی پیتی بووه بۆ نه‌وهی به‌کاری ییتیت و هه‌ک نامرازیک بۆ لیک تێگه‌یشتن له‌گه‌ڵ ده‌رووبه‌ری خێزانه‌که‌ی یاخود له‌گه‌ڵ نه‌ندامانی عه‌شیره‌ته‌که‌یدا، هه‌روه‌ها ده‌ریاره‌ی پیتوستی مرۆف له‌به‌کاره‌ینانی حیکه‌ت و ژیری و بلیمه‌تیش ناگادارمان ده‌کات له‌ به‌ریوه‌چوونی کۆمه‌ک و هاوکاریکردن له‌گه‌ڵ که‌سانی ده‌روپشتی خۆی و له‌به‌رگرکردن له‌سه‌لامه‌تی خۆی و سه‌لامه‌تی عه‌شیره‌ته‌که‌ی.^(٤) هۆزه سه‌ره‌تایه‌یه‌کان و کۆمه‌لگه مرۆیه سه‌ره‌تایه‌یه‌کان ناشنا بوون به‌ جه‌نگ و ناشتی و پێشوینه‌کانی دانوستان و پێکه‌وتنی ناشته‌وایی و پێوه‌سمی بۆنه‌ نایینی و سیاسیه‌کان و پێوه‌ندیه‌ بازرگانیه‌کان، هه‌روه‌ها باس له‌ پێوه‌سمی مردنی سه‌رۆک هۆز و خێله‌کانیش ده‌کات یاخود پێوه‌سمه‌کانی تایبه‌ت به‌دانانی سه‌رۆکیکی نوێ بۆ هۆز یان عه‌شیره‌تیک.^(٥)

هه‌ندێ له‌ کۆمه‌لگه‌کان شینوازیکی دیپلۆماسی نه‌وتوێان به‌کاره‌یناوه که له‌ پووی پێشه‌که‌وتوویی هه‌یجی وای که‌مه‌تر نه‌بووه له‌گه‌ڵ هه‌ندێ شینوازی دیپلۆماسی که‌ نه‌مێڤ له‌ چوارچێوه‌ی پێوه‌ندیه‌ نێوده‌وله‌تیه‌کاندا به‌ریوه‌ده‌چیت، به‌لکو له‌ نێو شینوازی و کلتوره دیپلۆماسیه‌یه‌کانی نه‌مێڤدا، به‌شیکیان پێکه‌وت و پێشه‌یان بۆ کلتوری دیپلۆماسی کۆن ده‌گه‌ڕێته‌وه. لیکۆلینه‌وه‌کانی میترووی دیپلۆماسیه‌یه‌ت، هه‌ر له‌سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانیه‌وه جیاوازی نیوان کۆمه‌لگه‌ی کۆن و کۆمه‌لگه‌ی نوێی بۆ پوونکردوینه‌ته‌وه که جیاوازیه‌که له‌ پووی چه‌ندایه‌تیه‌وه‌یه نه‌ک له‌ پووی چۆنایه‌تیه‌وه، به‌واتایه‌کی دیکه پهنگه له‌ به‌دوای یه‌کدا هاتنی پووداوه‌کان و نه‌زمونه‌کان و ئالۆزی پێوه‌ندیه

(٤) Ragnar Numelin. The Beginnings of Diplomacy. Copenhagen, ١٩٥٠. PP ١٨-٢٠; Harold Nicolson. The Evolution of Diplomatic Method, ١٩٥٤. P. ٢.

(٥) عزالدين هودة: س. پ، ل ٢٠.

كۆمەلەيەتپەكان و نۆۋەتتەپەكان بويىتت لەرۋى فۆرم و لقەكانىدا، نەك لە گەۋھەر و شىۋازە گشتىپەكەيدا بوو يىت.^(۶)

گرىكەكان لە قۇناغىكى زۆر زوۋە سىستىمىكى رىكويىكىيان لە پتەندىپە دىلۇماسىيەكاندا ھىنايە كايەۋە و گەشەيان پىدا، ئەمەش لەئەنجامى ئەو سىستەمە سىياسىدا بوو لە نىۋە شارستانىپەتى گرىكىدا لە ئارادا بوو، ئەم سىستەمەش پىشتى بەو بىرۆكەيە بەستىبوو كە شارى بەناۋكى (كۆك) يەكەم دروست بىوون و سەرھەلدىنى دەۋلەت دادەنا لە قۇناغى ئايىنىدەدا. سىستىمى ئەو دەۋلەتتە دەيان شارى دەۋرەپەرى دەستىشانكرد كە بەرۋەندىپە ھارەشەكان بەيەكەۋى گرىپى دەدان، ئەو بەرۋەندىپە ئەو شارانەپە پاپەند كەردىبوو كە پتەندى دىلۇماسى لە نىۋەندىپە پىشتى بەرۋەندىپە ھەركاتىك كە پىتسىتى كەردىپە نامرازى ئەو پتەندىكەردنەش كەسىك بوو كە نامەپە تايىپەتى پىدا دەنېررا لە شارىكەۋە بۆ شارىكى دىكە، ھەرۋەك ھەموو پاشاۋ سەرۋىكىك بانگەۋازكەرىكى (چارچى) تايىپەتى ھەبوو كە وىست و فەرمانەكانى بەگەل پادەگەياند، گەلّ جار ھەمان چارچى ۋەك نىردراۋىك بۆ لايەنەكە دىكە بەكاردەھىترا بۆ گەياندنى ھەر پەپام و خواستىكى پاشا ياخود گەۋرەكەپ. جا ئەۋە پەپامى دانۇستان و گەۋگۆبەپە ياخود ھەر پاسپاردە و پەپامىكى دىكە بۋايە دەپارەپە پتەندىپەكانى نىۋەن ھەردوۋلا، ئەمەش بوو بەيەكەم شىۋازى نۋەندى دىلۇماسى لەلەپ ئەو شارانە، ئەۋىش بە دىلۇماسى بانگەۋازى ناسرابو (Herald-Herarit)^(۷) گرىكەكان ھەر لە زوۋە ئاشنەپ بىرۆكەپ دانۇستان بىوون، ھەرۋەك باسماپ كەرد، ئەم بىرۆكەپە و چەند بىرۆكەپەكى دىكەپەش لەرپىگەپ ئەۋانەۋە گەپىشتە پۆمانەكانىش، بەلام ئەۋان (ۋاتە پۆمانەكان) سوۋدىان لى ۋەرنەگرت، چۈنكە پتەندىپەكانىيان بەگەلانى دىكەۋە ۋەك نىمچە ئىمپىريالىزىمەك ۋابىو. پتەندىپەكان

(۶) علي حسين الشامى: الدبلوماسية، دار العلم للملايين، بيروت، ۱۹۹۴، ص ۲۱.

(۷) على صادق (بو هيف: القانون الدبلوماسي، ص ۷۵: غازى حسن صبار: الدبلوماسية المعاصرة، الدار العلمية الدولية، عمان، ۲۰۰۲، ص ۲۴.

به پیتی لۆژیکی به هیتز لاوز داگیر ده کات، دامه زرابوو. ^(۸) نهو لۆژیکه بۆ چه نندین سه ده بهردهوام بوو، وهک هیتز شیککی سه ریازی وابوو، دوور له هه موو شینواژنکی ژیرانه و پێبازی دیبلۆماسی، به لām پۆمانه کان پۆلی بهرچاویان له گه شه کردنی سیستمی دیبلۆماسییدا له پرووی تیزریه وه هه بوو، نه وهی ده ریاری نه وان زانراوه، پێوه ندیه کانیان له گه ل نهو گه لانه و نهو شارانهی داگیریان ده کرد له نیتالیا له پێگه ی پهیماننامه و پێکه وتنه کانه وه بارودۆخه کهیان هیتور ده کرده وه، به وهی که بریاری جۆریک له خود موختاریان بۆ نهو گه لانه و نهو شارانه زامن ده کرد، ^(۹) به لām سه بهارت بهو نیوچه و هه ریمانهی ده ره وهی نیتالیا که پۆمانه کان دواتر داگیریان کرد، نه وان راسته وخۆ له ژیر ده سه لاتی پۆمانه کاندای بوون، نیش و کاره کانی به یاسایه ک به پتوه ده برا که جیساواز بوو له یاسای پۆما و پیتی ده گوترا (یاسای گه لان)، له گه ل نه وه شدا هه ندی لهو هه ریمانه نیمچه ده وله تیکی سه ره به خۆ بوون و سیستمی پێوه ندیه کانیان له گه ل پۆمانه کاندای، سیستمی پهیماننامه کان بوو. پۆمانه کان پێوه ندیه سیاسیه کانی خۆیان له گه ل ده وله ته گه وره سه ره به خۆ کاندای له نیوچه ی ده ریای سپی نیوه راست پاراست که نهو سه ره ده مه یاسای نیوه ده وله تی گریکیان په یرو ده کرد. ^(۱۰)

بابه ته که هه رچۆنێک بوو بێت له هه ردوو سه ره ده می گریکه کان و پۆمانه کاندای دیبلۆماسیه ت له پروو خساردا شه قلیکی جیگیری پتوه دیاریبوو، به لām پێکخوا نه بوو، دامه زرانندی که سیک له پۆستی دیبلۆماسییدا جیگه ی شه رف و به پرسیاریه تی بوو، تا نهو کاته ش دیبلۆماسیه ت جیگیر و پێکخوا نه بوو، ته نها له نیوچه یه کی جوگرافی دیاریکراودا قه تیس مابوو. نه ویش به هۆی سه ختی هاتووچۆ و پێوه ندیه کانه وه لهو

(۸) هشام الشاوی: الوجیز فی فن المفاوضة، مطبعة شلیق، بغداد، ۱۹۶۹، ص ۳۷۴.

(۹) ابراهیم احمد العدوی: المجتمع الأوروبي فی العصور الوسطی، دار المعرفه، القا ره، ۱۹۶۱، ص ۲۸.

(۱۰) علی صادق ابو هیف: س. پ، ل ۷۷؛ غازی حسن صابر: س. پ، ل ۲۷.

سەردەمەدا. پێوەندىەكانى نىوان شارەكان و مىرنشینهكان زۆر سنووردار و ناجىگىر بوون.

لەسەردەمى دەولەتى عەبباسىدا پىشكەوتنىك لە ھاوكىشە نۆدەولەتیدا دەرکەوت، ئەویش بەهۆى جىگىرى دەولەتى عەبباسىيەو بوو، ئەمەش كاریگەرىەكى زۆرى لەسەر بنیادنانى پێوەندى و زۆرىوونى چالاكى دیپلۆماسى ەبوو. یەكەم ئاماژەشى بۆ ئەو ھاوكىشە جىابونەوى ئەندەلوس بوو لە خىلافەتى عەبباسى لە سالى (١٣٧ ك / ٧٦٥ ز)دا، لەم مێژوو بە دوواو، سەرکردە موسلمانەكان پێوەندى دیپلۆماسى روون و ئاشكرايان لەگەڵ بێزەنتەكاندا بەست. ەدر بۆیە دەولەت دەستى بە ئاردنى ئالۆزەكانى كرد بۆ ولاتى روم لە كەستەنتینە و سەرکردەى رۆمەكانیش ئالۆزەكانیان ئارد بۆ پىتەختى دەولەتە ئىسلامىەكان، وە ەدر دوولا ەاندەرىوون لەسەر ئەم ئالوگۆزە دیپلۆماسىیانە.^(١١) لەسەردەمى دەولەتى عەبباسىدا مەبەستە دیپلۆماسىيەكان جۆراوجۆر بوون و تەنها بە يەك لایەنەو نەبەسترابوو، بەلكو ەمەلایەنە بوو بۆ نمونە: بەهێزکردنى پێوەندىە بازركانىەكان و ئالوگۆزکردنى دىلەكان و كۆتايىهێنانى ئاژاوەكان و بەستنى پەيماننامەكان، تا وای لىهات دیپلۆماسىيەت لەم سەردەمەدا ئاراستەىەكى نوێى وەرگرت و جۆرىك لە ئالوگۆزى سیاسى رویدا ئەویش بە بوونى دوو هێزى دىكە، تا وای لىهات جىهان دا بەش بوو بە سەر چوار هێزى كۆنەكىدا. خىلافەتى عەبباسى پىتەختەكەى بەغدا بوو، مىرنشینی ئومەوىش لە ئەندەلوس (قرطبة)* پىتەختى بوو، ئىمپراتۆرىەتى بیزەنتى پىتەختەكەى كەستەنتینە بوو، دەولەتى فەرەنجەش كى بركىتى بوو لە گەلیدا و پىتەختەكەى ئەكسى لاشابل بوو. لەم سەردەمەدا شانەشانى پێوەندىە دیپلۆماسىيەكان پێوەندى زانستیش

(١١) وهبة الزحيلي: اثار الحرب في الفقه الاسلامي، مطبعة شفيق، بغداد، ١٤٠٣هـ، ٣٢٢.

* قرطبة: شارێكى مەزنە لە ئەندەلوس، مىرەكانى (بنى امية)ى تىدا دەژیا، بە دیوارى بەردىن شورا درا بوو، ھاوكات يەكێك بوو لە شارە بەناوبانگەكانى ئەوروپا. (ياقوت الحموي: معجم البلدان، دار صادر، بیروت، د.ت، ٣٢٤/٤-٣٢٥).

دهستی پێککرد. له سهردهمی خهلیفه‌ی دوهم (ابوجعفر المنصور) **دا (١٣٦-١٥٨ ک/ ٧٥٣-٧٧٤ ز) نوێهر- بالۆزخانه‌یه‌کی زانستی ره‌وانه‌ی شاری که‌سته‌نتینه کرد که له چهند زانایه‌کی موسلمان پێکده‌هاتن، به مه‌به‌ستی هێنانی کتیبی ده‌گهن و ده‌ستیان کرد به سهردانی کتیبخانه زانسته‌کان له‌وی و به کۆمه‌لێک کتیبه‌وه گه‌رانه‌وه، له‌وانه کتیبی ئه‌قلیدس^١، جگه له‌وه کۆمه‌لێک کتیبی پزیشکی و فله‌سه‌فیان کړی.^(١٢) هه‌ر ئهم خهلیفه‌یه شاندیکی ناره‌ له‌ی نیمپراتۆری فه‌ره‌نسا. پێوه‌ندیه‌کانی ده‌وله‌تی عه‌بباسی له‌ گه‌ل و لاتانی دیکه‌دا شیوازیکی جو‌راو‌جو‌ری وه‌رگرت که ته‌ویش پێوه‌ندی به بارودۆخی تایبه‌تی نیوخۆ و نیوده‌وله‌تییه‌وه هه‌بوو له راستیدا ته‌و پێوه‌ندیانه ته‌نها پێوه‌ندی جه‌نگی نه‌بوون، به‌لکو پێوه‌ندی دیپلۆماسییش. له سالی (١٥٩ ک / ٧٧٥ ز) له تیوان ئه‌مان و ده‌وله‌تی بیزه‌نتیدا ده‌ستی پێککرد

** ابو جعفر المنصور: ناوی (عبدالله بن علی بن العباس) ده‌وهم خهلیفه‌ی عه‌بباسی بوو له نیو سالا‌نی (١٣٦-١٥٨ ک/ ٧٥٣-٧٧٤ ز) یه‌که‌م که‌س بوو که گرنگی به زانستدا و شاره‌زا بوو له ئه‌ده‌ب و فقه، هه‌روه‌ها درووستکه‌ری شاری به‌غدا،یه، بۆ جیگیرکردنی ده‌سه‌لاتی خه‌لکیکی زۆری کوشت، له سالی (١٥٨ ک/ ٧٧٥ ز) له حه‌ج کۆچی دوا‌یی کرد. (ابن الاثیر: الکامل فی التاریخ، دار صادر بیروت، ١٩٦٦، ٩٩/٥؛ الخطیب البغدادي: تاریخ بغداد، مطبعة السعادة، مصر، ١٣٤٩هـ، ١٠/٥٣-٦١).

*. ئه‌قلیدس (٣٦٥/٣٠٠ پ.ن. ئهم فهیله‌سوفه له‌ئه‌سکه‌نده‌رییه له‌دا‌یک بووه، وه له ئه‌سینا خویندووییه‌تی، پاشان له‌ایه‌ن (به‌تلیمۆس) گرنگی زۆری پێ نه‌دری، لی‌ه‌روه ئه‌قلیدس به‌دیارت‌ترین که‌سایه‌تی قوتابخانه‌ی ئه‌سکه‌نده‌رییه ده‌ناس‌ری‌ت، سه‌رباری ئه‌مانه‌ش له‌ب‌واری زانستدا به‌دیارت‌ترین زانای بیرکاری دا‌ئه‌نری که کاریگه‌ری له‌سه‌ر جیهان هه‌بووه وه هه‌روه‌ها گرنگی به‌کاری ری‌خ‌خ‌ستن ئه‌دا له‌ب‌واری لۆژیکدا به‌تایبه‌تی بۆ ب‌واری ئه‌ندازیاری، له‌سه‌ر کۆمه‌له سیستمیکی به‌لگه‌یی دا‌رشت له زاره‌وه‌کانی ئه‌ندازیاری وه‌ک خال، هێل، راسته، جگه له‌مانه‌ش بۆ سه‌لماندنی به‌لگه‌کانی خۆی هه‌موو کات پ‌شتی به‌مه‌رجه‌کانی ئه‌رس‌تۆ ئه‌به‌ست له‌ب‌واری زانستی به‌لگه‌ییدا. (یاسین خلیل: التراث العلمي العربي، دار احیاء التراث العلمي العربي، جامعة بغداد، ١٩٨١، ج ١/ص ٤٣).

(١٢) هاشم عبدالراضي: قضايا ومواقف من التاريخ العباسي، دار النشر للجامعات، القاهرة، ٢٠٠١، ص ٩٣.

کاتیک شاندیکیان نارد بۆ کهسته نئینه بۆ پیرۆزباییکردن له ئیمپراتۆری بیزهنتی به بۆنهی دهسلات گرتنه دهست، ههروهها پتوهندی له نیتوان (هارون الرشید* و چارلمان)ی پادشای فەرهنجهدا درووست بوو کاتیک ههولێ سهرکهوتنی دهدا به سهر پادشای کهسته نئینه (نقفوردا)، بۆیه بۆ ئهو مه بهسته بالۆیز و شاندى بۆ بهغدا پهوانه کرد به مه بهستی به دهسته نئینانی په زامه ندى (هارون الرشید).^(۱۳)

هاوکات چارلمان ناما ئیچکی دیکه ی هه بوو له م پتوهندیه دیپلوماسیه ی هارون، تهویش لاواز کردنی دهوله تی ئومه وی بوو له ئهنده لس، به مهش بالۆیزه که ی چارلمان توانی په زامه ندى هارون به دهست به ئیت و ئه مهشی به سهرکهوتنی گه وه ئه ژمار کرد به سهر نقفوردا. بۆیه ده بینن بالۆیزی هارون له لایه ن چارمانه وه زۆر به گه رمی و پزوه پیشوازی لیکرا.^(۱۴) له بالۆیزه ناربانگه کانی سهرده می خیلافه تی عه بباسی (نصر بن الازهر) بوو که خه لیفه (المتوکل علی الله)* ناردی بۆ

* هارون الرشید: کوپی (محمد المهدي ابن المنصور)ه پینجه م خه لیفه ی عه بباسی بوو له نیو سالانی (۱۷۰-۱۹۸هـ/ ۷۸۶-۸۱۳هـ) فرمان په وایی خیلافه تی عه بباسی کردوه، زانا بوو له هه والی عه رب و فقه و هه دیت، ههروهها شه پی له پینا و خودا زۆر بوو به شیوه یه، سالتیک بۆ شه پی (جیهاد) یا خود (غه زا) و سالتیک بۆ هه ج کردن چوو. (الطبري: تاريخ الرسل و الملوك، تح. محمد ابو الفضل (ابراهيم، دار المعارف بمصر، ۱۹۶۰، ۲۳۰/۸: ابن كثير: البداية والنهاية، في التاريخ، حققه محمد ابو ملحم وآخرون، دار الريان للتراث، القاهرة، ۱۹۸۸، ۲۱۳/۱۰/۴: الحنبلي: شذرات الذهب في اخبار من ذهب، دار احياء التراث العربي، ۳۱۱/۲-۳۱۲).

(۱۳) مجید خدوړي: الصلات الدبلوماسية بين هارون الرشيد و شارلمان، مطبعة التفويض، بغداد، ۱۹۲۹، ص ص ۱۶-۱۹.

(۱۴) محمد الخضري بگ: محاضرات في التاريخ العباسي، دار النفائس، بيروت، ۱۹۶۵، ص ۱۳۳.

** المتوکل علی الله: له سالانی (۲۳۲-۲۴۷هـ/ ۸۴۷-۸۶۱هـ) به هیزێ تورکه کان ده سه لاتێ خیلافه تی عه بباسی گرت دهست، خاوه ن بیرکی تهسک بوو، یاوه پی به (التسليم والتقليد) بوو، له بهر نه وه رقی له (المناظرة والمجادلة) بووه، دژی قوتابخانه ی عه قلی بوو، که گروپی (المعتزله) په په ویان ده کرد، وه به زه نده قه تاوانبار کرابوون، بۆ دوو مانگ خیلافه تی گواسته وه شاری

کەستەنتینیە ئە بەرامبەر بالتۆزخانەى نیمپراتۆریەتى بیزەنتى بە سەرکردایەتى چەند کەسیکی شارەزا لە بوارى دیپلۆماسییدا بە ئامانجى سەقامگیربوونی ناشتی لە نێوان هەردوو ولاتدا و لە گەڵ گۆڕینهوێ دیلەکاندا، ئەمەش بوو مایەى زۆربوونی چالاکی دیپلۆماسى لە نێوان هەردووولادا.^(١٥) جینی سەرنجە کە کورد لە سەردەمى یەكەمى دەوڵەتى عەبباسیدا هیچ شتیکی نەبوو شایەنى باسکردن بێت، بەهەمان شێوەى سەردەمى دەوڵەتى ئومەوى و بە بەراورد لە گەڵ میللهتانی دیکەى خۆرهللاتدا وەك فارس وتورك و دەیلەم کە پۆلیان هەبوو لە ژيانى سیاسى دەوڵەتى عەبباسیدا. لەوکاتەدا ئەو میللهتانه توانیان سنورى ولاتهکانیان بەجى بهێلن و بچنه نێو قولایی دەوڵەتى عەبباسیهوه و بەشداری ئەکتیفيان هەبیت لە پروداهەکاندا لە بەغداد سامەپا. کورد بەردەوام بوو لەسەر ژيانى تايبهتى خوێان لە ولاته کەیدا کە سیمایەکی شاخاوى و ئابوریەکی شوانکارهیی و کشتوکالتی بوو، و دوور بوون لە بەشداریکردنى پاستەوخۆ لەو پروداهاندا، سەربارى نزیکى ولاته کەیان لە مەلەبەندى دەوڵەتەوه بە بەراورد لە گەڵ ولاتى ئەو میللهتانهدا.

دیمەشق پاشان گەڕایەوه سامراء وە لەشەوئێکدا کوژرا. (ابن خلکان: وفيات الاعيان، دار الثقافة، تح- احسان عباس، بیروت، ١٩٦٩، ج ١، ص ٢٥٠؛ الخطيب البغدادي: تاريخ بغداد، ج ١٦٧/٧- ١٧٢، ابن الاثير: الكامل، ج ٧/ص ٨٢).

(١٥) الخطيب البغدادي: تاريخ بغداد، ج ٧/ص ١٦٧-١٧٢؛ ابراهيم احمد العدوي: السفارات الاسلامية الى اورپا في العصور الوسطى، دار المعارف، مصر، ١٩٥٧ ص ٦٧-٨٠.

زاراوه کانی دیپلۆماسییه

زاراوهی دیپلۆماسییه له پێوهندییه نێوه وڵه تیه کان و یاسای نێوه وڵه تی گشتیدا جینگهی بایه خێ توێژه ره وان بوو، و هه ولێان داوه له گه ل تیه په ربوونی پۆژگار واتاو په چه ی نه و زاراوه یه پائه بکه ن، جینگهی خزی بووه که نه م هه موو گرنگیه ی پێدیریت، نه گه ر نا، هه یچ بایه خێکی له میژووی مرۆفایه تی و پێوهندییه نێوه وڵه تیه کاندایه بووه. ^(١٦)

دیپلۆماسییه زاراوه یه کی کۆنه و بۆ یاسا کلاسیکیه کان ده گه ر پته وه، یۆنانیه کان بۆ یه که به جار به کاریان هه ناوه، له وانیشه وه بۆ پۆمانیه کان گوێزراوه ته وه، دواتر بۆ زمانه تازه کانی وه که فه ره نسێ و ئینگلیزیش، دوا ی نه وانیش بۆ سه ره جه م زمانه کانی دیکه یش گوێزراوه ته وه له وانه ش زمانی کوردی و عه ره بی.

زاراوهی دیپلۆماسییه یاخود دیپلۆماسی، له وشه ی (دیپلۆم-Diplome) وه رگیراوه که به زمانی یۆنانی پێچانه وه یاخود قه دکردن ده گرته وه، په نگه مه به ست له هه لگرتن یاخود داخستنی شتێک بێت، و هه ر له وه شه وه ناوی نه و به لگه نامه یه یاخود په یامه په سمیه هاتوه که ده پێچرته وه یاخود قه د ده کریت و به ناوی (دیپلۆم-Diplome) ناسراوه و ماناکه ی خسته نه سه ریه ک، یاخود پێچانه وه، یاخود نوشتاندنه وه ده گرته وه.

له کۆندا هه موو پاسپۆرته کان و مۆله تی تیه په ربوون به رێگه و بانه کانی ئیمپراتۆریه تی پۆمانیدا و لیستی گه شتیاران و کالاکان و که له به لی بازرگانی له سه ر پارچه پلێتیکێ کانه زایی مۆر ده کران که دوو پووی هه بوو به شتێکێ تاییه تی جووت کرابوون و نوشتابوونه وه، نه و کارتانه ی تیه په ربوون پێیان ده و ترا (دیپلۆمات) وشه ی دیپلۆما به جوړیک فراوان بوو، هه تا به لگه نامه ناکانه زایی په سمیه کانی شی ده گرته وه که

(١٦) عمر کمال توفیق: الدبلوماسية الإسلامية، مؤسسة شباب الجامعة، الإسكندرية، ١٩٨٦،

پێکهوتننامه کانی له خۆ ده گرت که له گهڵ کۆمهله کان و هۆزه بیانییه کاندای مۆزکرا بان.^(۱۷)

له سدهی پێنجه می کۆچیدا / یانزه میه می زاینیدا نهم چه مکه فراوانتر بوو که دواتر بوو به چه مکی (به لگه نامه ره سمیه کان) یا خود به لگه نامه ی کاروباره کانی په یوه ست به پێوه ندیه نیوده و له تیه کان که ده و له ته کانی پێکه وه ده به سته وه،^(۱۸) نیت دیبلۆماسییه ت به (هونه ری ممکن) و (هونه ری ته وفاق) و (هونه ری زۆر لیکردن) ناسرا. ههروه ها به (هونه ری دانوستان) یش ناسرا، واته هونه ر و زانست و نیه داری کاروباری دهروه، و به مانای زانستی هونه ری دانوستان دیت، ته گه ر زانست به خۆیندن و تیروانین به ده ست ییت، نه و هونه ر به پله ی یه که م پشت به به هره ی شه خسی ده به ستییت،^(۱۹) ههروه ها به توانا و لیته اتویی و بلیمه تی نیررا وه دیبلۆماسییه که ش، و له هه ردوو حاله ته که دا هیچ جیاوازی و دژواریه ک له نیوان زانست و هونه ردا به دی نا کریت له کاری دیبلۆماسی و سیاسیدا.^(۲۰) هه ر له م باره ی وه کالییر بیرو رایه کی وا ده رده بری که له کاتی خۆیدا پالپشتیکردنی دیبلۆماسییه ت به ته رکیکێ شۆرشگێری ده ژمیردرا، بۆ پالپشتیکردنی دیبلۆماسییه ت. ره نگه نه مه بۆ نهم سه رده مانه شمان سوودی هه بی که ده ئی: "حکومه ت بۆ یه یه پاره به با لۆیره هه ژاره که ی بدات، به لām ناتوانی می شک به با لۆیزی ده به نگ به خشی"،^(۲۱) ههروه ها کالییر له درێژه ی نووسینه کانی باس له وه ده کات و ده ئیت: "نه ئینی سه رکه و تن له گفتوگۆدا له تیگه یشتنی جیاوازیه کانی نه و کاره دایه که هه ئسه نگاندنی له نیوان به رژه وه ندیه

(۱۷) علی حسین الشامی: س. پ، ل ۳۱.

(۱۸) سه هیل حسین الفتلاوی: تطویر الدیپلوماسیه عند العرب، دار القادسیه للطباعه، بغداد، ص ۳.

(۱۹) علی صادق ابو هیف: س. پ، ل ۲۷.

(۲۰) علی عبد القوی الغفاری: الدیپلوماسیه القدیمة والمعاصره، الاوائل للنشر و التوزیع، دمشق، ۲۰۰۲، ص ۱۹.

(۲۱) ومهگیراوه له جاره ل ناثر: الدیپلوماسی، تر. خیری حماد، بیروت، ۱۹۶۰، ص ۲۴۵.

پاسته‌قینه‌کانی هه‌موو لایه‌نه به‌شداربووه‌کانی گه‌توگۆکه نه‌نجام بدات".^(۲۲)

ئهم زاراوه‌یه گۆنیزرایه‌وه بۆ لاتینی و پۆمانه‌کان به‌شیناویکی نزیک له‌ شیناوی یۆنانه‌کان به‌کاریان هینا، یۆنانیه‌کان ئهم زاراوه‌یه‌یان بۆ به‌لگه‌نامه داواکراوه‌کان و مۆزکراوه‌کان به‌کارده‌هینا که ده‌ولت ده‌یدایه ئهو که‌سانه‌ی نه‌رکیکی ره‌سمی پی ده‌سپاردن و ده‌ولت چاودیری تاییه‌تی له‌ ناستیاندا ده‌گرته ئه‌ستۆ.^(۲۳) بۆ پشت‌پاستکردنه‌وه‌ی ئهم پاسته‌ش، سیاسه‌تمه‌دار و یاساناسی پۆمانی شیشرون (۱۰۶- ۴۳پ.ز)، وشه‌ی (دیپلۆم)ی به‌ واتای (پاسپارده-التوصیه) له‌ نووسینه‌کانیدا به‌کاره‌یتاوه بۆ ئهو که‌سایه‌تیانه‌ی به‌ نه‌رکیکی ره‌سمی بۆ لایه‌نه بیانیه‌کان ده‌نێنران، که به‌هۆیه‌ ده‌یانته‌وانی گه‌شت و هاتوچۆکانیان به‌سه‌لامه‌تی نه‌نجام بدن. هه‌روه‌ها به‌هۆی ئهو به‌لگه‌نامه‌یه‌وه (دیپلۆما) ئهو نێنراوانه‌ گرنگی و بایه‌خی تاییه‌تیان له‌لایه‌ن ئهو ده‌ولته‌تانه‌ی که بۆی نێنردرابوون پێده‌درا. پێده‌چۆ ئه‌وه‌ی ئه‌مڕۆ له‌ پاسپۆرتی تاییه‌ت به‌که‌سایه‌تیه دیپلۆماسیه‌کاندا ده‌بینین پێچکه‌ی ئهو نه‌ریته کۆنه بیت، هه‌لگرانی پاسپۆرتی دیپلۆماسی کۆمه‌ڵێک (حه‌صانه) و نيمتيازاتی تاییه‌تیان هه‌یه که به (الحصانة الدبلوماسية) ناسراوه.^(۲۴) وشه‌ی (دیپلۆماسیه‌ت) نه‌گه‌ر چی وشه‌یه‌کی ره‌سم و دێرینه، به‌لام له‌ واتا ناوه‌ڕۆکدا تازه‌یه، له‌سه‌رده‌می پۆمانیدا ئهو نووسراو و مۆله‌تنامه و راپۆرت و بلاژکراوانه‌ی که په‌یماننامه‌کان و پێکه‌وتننامه‌کانی له‌خۆ ده‌گرت و له‌گه‌ڵ گه‌لان و تیره‌وه هۆزه بیانیه‌کاندا مۆزکراوون و هه‌لگرانی نيمتيازاتی تاییه‌تیان هه‌بوو له‌ زمانێ یونانیدا به‌ وشه‌ی (دیپلۆم) ناسرابوو، کاتێک ئهو په‌یماننامه و به‌لگه‌نامه له‌ دیوانه‌کاندا که‌له‌که بوون و پۆژگاریان به‌سه‌ردا تێپه‌ری، پێداچوونه‌وه‌یان و خۆنده‌وه و تینگه‌یشتنی وشو بابه‌ته‌کانی بووه کارێکی زه‌حمه‌ت، بۆیه ته‌رخانه‌کردنی که‌سانی پسپۆر و شاره‌زا له‌و بواره‌دا بوو به‌مه‌سه‌له‌یه‌کی

(۲۲) وه‌رگێراوه له‌ هارولد نیکلسون: الدبلوماسية عبر العصور، بیروت، {د.ت.}، ص ۹۶.

(۲۳) عمر کمال: الدبلوماسية الإسلامية، ص ۱۸.

(۲۴) وه‌رگێراوه له‌ عمر کمال: س.پ، ل ۱۸.

پیتویست بۆ تۆمارکردنیان و ڤاڤه کردنی هیماکان و لیکدانه‌وی وشه‌کانی و دلتیابوون له راستی و درووستیان، نه‌و که‌سه‌ش که نه‌و نه‌رکه‌ی پیتی سپی‌را به وشه‌ی (دیپلۆماسی) ناوبرا و نه‌و زانسته تاییه‌تیه‌ش به (دیپلۆماتیک) ناسرا، له سۆنگه‌ی وشه‌ی (دیپلۆم) وه، واته نه‌و نووسراوه‌یه له سه‌رۆکی ده‌وله‌ته‌وه ئیمزا ده‌کرا.^(۲۵)

نیت ناوه‌پۆکی وشه‌ی (دیپلۆم) و نه‌و واتایانه‌ی دیکه‌یش که لیتی وه‌رگیرابوون له ئیمپراتۆریه‌تی پۆمانیدا گه‌شه‌یان کرد و به‌ره‌وپیش چوون، جگه له‌وه‌ی که به‌لگه‌نامه‌ی سه‌فه‌ری ده‌گرتوه که باس‌مان کرد، سه‌رده‌م به‌لگه‌نامه‌یه‌که‌ی که دیکه‌یشی گرتوه وه‌ک، هه‌موو نه‌و پیکه‌وتنه‌مانه و په‌یمان‌نامه‌ی که زۆری نه‌خایاند خانه‌ی پاراستن (الأرشيف) ی لێ پرپوو، نه‌مه‌ش بوو به‌هۆی نه‌وه‌ی کارمه‌ندی شاره‌زا و مه‌شقی‌کراوی بۆ دا‌به‌زرینی‌ت بۆ نه‌وه‌ی هه‌رکات پیتویستی کرد نه‌رکی نه‌رشیفکردن و پۆلینکردنیان و جیا‌کردنه‌وه و لیک‌کۆلینه‌وه‌یان بگرنه نه‌ستۆ، ئینجا لیت‌ره‌وه زاره‌وه‌ی (کاروباری دیپلۆماسی—الشؤون الدبلوماسية) یاخود کاری دیپلۆماسی، که هه‌تا‌کو سه‌ره‌تا‌کانی می‌ترووی نویش، مه‌به‌ست لیتی کاروباری تاییه‌ت به نه‌رشیفکردن و پاراستنی (الدبلوماسية) بوو.^(۲۶)

(۲۵) مامون الحموي: الدبلوماسية، دمشق، ۱۹۵۸، ه‌. ۲.

(۲۶) هارولد نیکلسون: الدبلوماسية، ۵۴؛ عمر کمال: س. پ، ۱۸.

پیتاسه‌ی دیپلوماسیه‌ت

دیپلوماسیه‌ت چەند پیتاسه‌یه‌کی هه‌یه، پتویسته هه‌ندئ لهو پیتاسانه بجه‌ینه پروو که نووسه‌ران و زانیان ناماژه‌یان پینکردوو، هه‌رچەنده له واتاو ناوه‌پۆکدا وه‌کو یه‌کن، به‌لام به‌شپوه‌یه‌ک له شپوه‌کان هه‌ندئ جیاوازی له دیدو بۆچونه‌کانیان به‌دی ده‌کریت. توێژه‌وه‌ی به‌ریتانی (هارۆلد نیکلسۆن) به‌م جۆره پیتاسه‌ی دیپلوماسیه‌تی کردوو: "به‌رپوه‌بردنی پتوه‌ندیه نپوه‌ده‌وله‌تیه‌کانه له‌رپه‌گی دانوستانه‌وه شه‌و شپاوزه‌یه که (بالۆز) و نێردراوه‌کان (السفراء والمبعوثون) به‌کاری دیتن له به‌رپوه‌بردن و راپه‌راندنی شه‌و پتوه‌ندیانه"،^(٢٧) به‌لام فه‌ره‌ه‌نگی ئۆکسفۆرډی ئینگلیزی به‌م جۆره پیتاسه‌ی ده‌کات: "به‌رپوه‌بردنی پتوه‌ندیه نپوه‌ده‌وله‌تیه‌کانه له‌رپه‌گی دانوستانه‌وه شه‌نجام ده‌درین و بالۆز نێردراوه دیپلوماسیه‌کان له شه‌ستی ده‌گرن".^(٢٨)

به‌لام به‌چه‌مکی فه‌ره‌نسا‌ی دیپلوماسیه‌ت به‌م جۆره پیتاسه‌ کراوه: "به‌مانای نێرده یاخود کۆمیسار، واته شه‌و که‌سه به‌ ته‌رکینکی ره‌سمی ده‌نێردریت، به‌لام وشه‌ی سه‌فیر له هه‌ردوو وشه‌ی (تابع و خادم) وه‌رگیراوه که دوو نازناون ته‌نها به‌ نوێنه‌رانی پاشا و سه‌رۆکه‌کان ده‌به‌خشرین"،^(٢٩) ئیسپانیه‌کان یه‌که‌م که‌س بوون وشه‌ی بالۆز یاخود سه‌فاره‌تیان به‌کاره‌یتاوه، درای شه‌وی له ده‌رپه‌رینکی که‌نیه‌سیه‌وه گۆیزراوه‌ته‌وه که به‌واتای (خادم) یاخود سفاره‌ت یان بالۆزخانه دیت.^(٣٠)

* بالۆز- وشه‌ی بالۆز (Ambassadeur) له بنه‌رته‌دا له زمانی (السلطیه) وه‌رگیراوه به‌ واتای خزه‌تکار دیت. بۆ زیاتر زانیاری به‌وانه: (سموحي فوق العادة: الدبلوماسية الحديثة، دار البقطة العربية، دمشق، ١٩٧٣، ص ٥٦٣).

(٢٧) الدبلوماسية، ١٠٧.

(٢٨) سموحي فوق العادة: س. پ، ٢: هارولد نیکلسون: س-پ، ل ٥٤.

(٢٩) علی عبدالقوی الغفاری: الدبلوماسية القديمة والمعاصرة، ص ١٩.

(٣٠) عزالدین فودة: النظم الدبلوماسية، ص ٥٢.

لیره دا ده‌توانین بلیین دانوستان (التفاوض) له ئەرکه سەرکه‌یه‌کانی دیپلۆماسییه‌ته. واته دانوستان یه‌که‌م هه‌نگاوه‌ که به‌مه‌به‌ستی یه‌کلاکردنه‌وه‌ی نا‌کو‌کیه‌ نیوده‌وله‌تیه‌کان ده‌نریت، هه‌روه‌ها له‌چوارچێوه‌ی پێناسه‌کانی دیپلۆماسییه‌ت پێناسه‌ی خه‌لیفه‌ی ئومه‌وی (معاویه بن ابو سفیان) له‌قسه‌ به‌ناوبانگه‌که‌یدا ده‌لێت: "ئه‌گه‌ر له‌ نیوان من و خه‌لکدا تاله‌ مویه‌ک هه‌بێت، نا‌هێلَم بپچرێت، ئه‌گه‌ر شلیان کرد تونده‌ی ده‌که‌م و ئه‌گه‌ر توندیان کرد من شلی ده‌که‌م".^(۳۱) به‌لام (ئارنس ساتو) به‌م شیوه‌یه‌ پێناسه‌ی دیپلۆماسییه‌ت ده‌کات: "دیپلۆماسییه‌ت بریتیه‌ له‌ به‌کارهێنانی ژیری و بلیمه‌تی له‌ به‌رپۆه‌بردنی پتوه‌ندیه‌ په‌سمیه‌کانی نیوان حکومه‌ته‌کانی ده‌وله‌ته‌ سه‌ربه‌خۆکان و هه‌ندێ جاریش پتوه‌ندی نیوان حکومه‌ت و ئه‌و ولاته‌نیش ده‌گرتیه‌وه‌ که هێشتا سه‌ربه‌خۆییان به‌ ده‌ست نه‌هێناوه‌"،^(۳۲) و (سوحی فوق العاده) به‌ کۆمه‌له‌ یاساو په‌سایه‌ک و دابونه‌ریتێکی نیوده‌وله‌تی پێناسه‌ی ده‌کات: "که‌ بایه‌خ به‌رێک‌خستنی پتوه‌ندیه‌کانی نیوان ده‌وله‌تان و په‌یک‌خراوه‌ نیوده‌وله‌تیه‌کان و ئه‌و شیواز و په‌پۆه‌سمانه‌ی که‌ پتویه‌سته‌ په‌پوه‌ بکریت له‌ جێبه‌جێکردنی ئه‌حکامی یاسا نیوده‌وله‌تیه‌کان و به‌ده‌یه‌نانی هاوسه‌نگی له‌ نیوان به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی ده‌وله‌ته‌ جیاوازه‌کاندا"،^(۳۳) و ئه‌جمه‌دانی گه‌فتوگۆ و دانوستانه‌کان و به‌ستنی کۆنگره‌ نیوده‌وله‌تیه‌کان و ئیمزاکردنی په‌یکه‌وتنامه‌کان و په‌یماننامه‌کان.^(۳۴) له‌هه‌مان کاتدا سیاسه‌ت مه‌داران و دیپلۆماتانی کوردیش له‌م باره‌یه‌وه‌ چه‌ند بیره‌ بۆچوونێکی جیاوازیان هه‌یه‌، بۆ نمونه‌ له‌ ده‌وله‌تی مه‌روانی کوردیدا، به‌ تایبه‌تی له‌ سه‌رده‌می میر (أحمد بن مروان) دا که‌به‌ (نصر الدولة) ناسراوه‌و، دیپلۆماسییه‌ت به‌م شیوه‌یه‌

(۳۱) اليعقوبي: تاريخ اليعقوبي، تح: عبدالامير مهنا، طبعة بيروت، ١٩٦٠، ٢/٢٣٨.

(۳۲) وه‌رگيراه‌ له‌: (محمود خلف: النظرية والممارسة الدبلوماسية، المركز الثقافي العربي،

لبنان، ١٩٨٩، ص ٤٧).

(۳۳) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٣.

(۳۴) علي حسين الشامي: الدبلوماسية، ص ٣٤-٣٥.

شیکراوه تده: "خه باتی گف تو گو کورده سه باره ت به چاره سه رکردنی کیشه ی نیوان هه ردو لای ناکۆک تا به هه ر نرخی ت بی ت ناشتی به رجه سه به کری له گه ل ره چا رکردنی به رژه وه ندیه کانی نیوانی اندا".^(۳۵)

شایانی با سه که دیبلۆماسیه ت به چهند قۆناغیکدا تیپه پروه و گه شه ی کردوه، بۆ رینماییکردنی نه و شیتوازی که ده ولت به هۆیه وه په پروه ی ده کات له به پروه بردنی پتوه ندیه کانی به ده ولته تانی دیکه وه، و بنیادانی سیاسه تی ده ره وه به هۆی کارمه ندانی رینبازی دیبلۆماسی که جبهه جیکردنی سیاسه تی ده ره وه ی ولاته کانیان له نه ستۆ ده گرن. (چارل کالفۆ-C. Calvo) به م شپوه یه ی خواره پیناسه ی دیبلۆماسیه ت ده کات و ده لی: "دیبلۆماسیه ت زانستی پتوه ندی نیوان ده ولته ته جیاوازه کانه له نه نجامی به رژه وه ندیه هاویه شه کان و پرهنسیپه کانی یاسای نیوده ولته تی و ده قی په یماننامه و ریکه وتنه کان و زانیی ده ستور و داب وه ریته کان دروست ده بی ت و گه شه ده کات که بۆ به پروه بردن و به دوا داچوونی کاروباره گشتیه کان و دانوستانه کان پتویسته به ده رپرینیکی راستر، دیبلۆماسیه ت زانستی پتوه ندیه کانه، یاخود ئاسانه ر بلین هونه ری دانوستانه، هونه ری رابه رایه تی و ئاراسته کردن و به دوا داچوونی مه رجه کانی دانوستانه سیاسیه کانه به شپوه یه کی ژیرانه".^(۳۶) (روؤل جینه- R. Genet) ده لی: "دیبلۆماسیه ت ته کنیکی نوینه رایه تی حکومت و چاودیریکردنی به رژه وه ندیه کانی ولاته له لای حکومت به بیانیه کان، و داکۆکیکردنه بۆ نه وه ی مافه کانی ولات پارێزراوی ت و ناوبانگ و نابرووی له ده ره وه ی ولات به رپز بی ت، هه ره ها مه به ست له دیبلۆماسیه ت به پروه بردنی کاروباری نیوده ولته تیه کانه به ئاراسته کردنی دانوستانه دیبلۆماسیه یه کان و به دوا داچوونی قۆناغه کانی به پتی رینماییه دیاریکراوه کان،

(۳۵) عبدالقیب یوسف: الدولة الدوستکیة، فی کردستان الوسطی، مطبعة اللواء، بغداد، ۱۹۷۵،

۷/۸- صابر مامه سین: دیبلۆماسیه تی کورد به درێژایی میژوو، چاپخانه ی ئاسا، چاپی

یه که م، سلیمانی، ۲۰۰۲، ل ۳۵.

(۳۶) وه رگیراوه له مامون الحموی: الدبلۆماسیه، ص ۴.

جه ختکردنه وهیه له سهر جیبه جیکردنی یاسا له پتوهندیه نیتوده ولته تیه کان و پرنسیپه یاساییه کان که بییته بناغدی هه لسوکه و تکردن له نیتوان گهلاندا".^(۳۷)

له سهر جهم ئه و چه مک و پیناسانهی له لایه ن بیرمه ندان و زانایانه وه خراونه ته پرو ده توانین بلتین دیپلوماسییته پروسه یه کی سیاسییه راسته وخو پهیوهسته به ئیداره و ناراسته کردنی پتوهندیه کانی ده ره وهی ده ولته تان و گهلانه وه له پینار خزمه تکردن به به رژه وه ندیه کانیا ن.

به و واتایه ، دیپلوماسییته له سهر چه مکیکی زانستی وه ستاوه که شتواز و ده ستور و تایبه تمه ندی دیاریکراوی هیه بۆ ئه وهی دیپلوماسییته بییته چه مکیکی دوور له ئالۆزی و نه ئینی و نادیا ری یاخود نه بییته زانستیک له سهر نه ئینی و نادیا ری وه ستابیته پیویستی به لیکۆلینه وه و توژیینه وهی قولّ هیه بۆ ده ستیشانکردنی مه به ست و بنه ماکانی، خو ئه گهر زۆربه ی بیرمه ندان تا نه مپۆ دوو دل بن له ئاست پیناسه یه ک بۆ دیپلوماسییته له وهی که زانسته یاخود ته کنیکه یاخود پیشه یه ، ئه وای ئیمه له لایه ن خۆمانه وه دیپلوماسییته به مه دیدانیکی فراوان له زانست و زانین ده ژمیرین، جا ههر سیفته و تایبه تمه ندیه کی درابیته پال، چونکه دیپلوماسییته میژوویه کی تایبته به خو ی هیه ، واته سهر ه لدان و گه شه کردنی، ههر وه ها ده ستور و شتواز و پروگرامی تایبته به خو ی هیه ، و مه به ستی دیاریکراوه و ره وانی به سهر بواره کان و مه دیدانه کانی دیکه ی زانست و زانین و بوار و بابده ته کانی دیکه دا هیه .

له کو تاییدا ده توانین بلتین دیپلوماسییته ، زانسته ، ته کنیکه ، پیشه یه ، به رنامه یه ،^(۳۸) خاوه ن میژوویه کی دیاری کراوه و پهیوهسته به میژووی پتوهندیه کانی

(۳۷) Traite de Diplomatie et droit diplomatique, Ed.A, Pedon, Paris, ۱۹۳۱, t. ۱, PP. ۱۵-۱۶.

(۳۸) پیویسته ئاماژه به وه بکهین که واکاری دیپلوماسییه ته نه ئا تایبته نیه به ده ولته ته وه ، به لکو چه نده لایه کی دیکه ش هه ن که واکاره ده که ن وه ک پیکخواه نیتو ده ولته تیه کان، و پارتیه

نیوان ئادەمیزاد و دەولەتەنەرە، لە بواری تێۆری و پراکتیکدا سەری ھەلدار گەشەیی کرد، وەک ھەموو زانستییکی سیاسی یاخود یاسایی (ماڤەرورەری)دا، کە بەرنامە و شێوازیکی دیاریکراو لە خۆ دەگرێت بۆ تینگەیشتنی و کارامەیی لە پەڕەوی کردندا. کەواتە دیپلۆماسییەت، تەکنیکی بەرپۆڕدەنی پێوەندیەکانە لە نیوان کەسایەتیە نێودەولەتیەکان و پیشەیی نوێنەرە دیپلۆماسییەکان یاخود پۆستیکە کەسانی دیپلۆمات پەڕەوی دەکەن و گۆڕەپانی ئەو پۆستەییە، ھەرۆک پێوەندیەکانی دەرەوی دەولەتان و نەتەرەکان و گەلانی جیھانیشت.

ھەرۆھا دیپلۆماسییەت پێویستی بە توانا و دەسلالت ھەیە بۆ ئەوی بەزۆری حوکم بەسەر شتەکاندا بدات و خێرای و چاپوکی دەخاویزێت لە وەرگرنتی بریاری عدقلاتی و یەکلاکەرەویدا، کارامەیی لە تەرکی دیپلۆماسییەتدا بە ئەزموون نەبیئت بەدەست نایەت، ھەرۆھا لیھاتوویی و بالادەستی لە کاری دیپلۆماسییەتدا، بەرھەمی ئەزموون و قالبوونەرە زیاتر لەوێ بەرھەمی تێۆری پرووت بیئت.^(۳۹) وەک ھەموو زانستیک دیپلۆماسییەتیش ھەندێ نھیتی و نادیری (غموض) لەخۆ دەگرێت، ئەو نھیتیانیە ھەندێ لە نووسەرەن دەیدەنە پال دیپلۆماسییەت وەک ئەو وایە لە گەوھەردا بەپیتی بۆچوونی ئیمە پەڕەست بیئت بە (منطقی دەولەت).

پێویستە مەزۆ لەو تیبگات کە مەبەست لە بەرژەوھندی دەولەت چییە، بۆ ئەوێ بتوانیئت ئەو نھیتیانیە لیئکبداتەرە و لەبارودۆخیکی گونجاودا راڤەیان بکات. بۆیە دەبیئت لەو تیبگەین کە دیپلۆماسییەت بۆخۆی زانستیکە لەسەر پیتی خۆی وەستارە، و ھەموو زانستیکیش پێویستی بە شێوازیکی دیاریکراو ھەیە لە تەکنیک و چاپوکی، پێویستە لەو سۆنگەییەو لە گوئە ھەندێ لە نووسەرەن بگەین، کاتیئە دەستیشانی پێناسەیک بۆ دیپلۆماسییەت دەکەن، وەک زانستیک دەیناسینن و لەھەمان کاتیشتا

سیاسیەکان، و گەلە کۆمە سیاسیەکان، و کۆمپانیاکان، و ھتد....، بۆ زیاتر زانیاری بپروانە: (علي حسين الشامي: س. پ، ل ۲۷).

(۳۹) محمد سامي جينييه: القانون الدولي العام، القاهرة، ۱۹۳۳، ص ۱۶-۱۷.

وەك تەكنىكىك و وەك پيشەش، (جىنيە) بە پشتبەستن بە (فودريە) دەلى:
 "دىپلۇماسىيەت زانستە، وختىك پىويستە فىرى بنەماو ياساگانى بيت، و
 تەكنىكە وختىك پىويستە فىرى دۆزىنەوۋى نەيتىيە كانى بيت".^(۴۰)
 ياخود وەك (عزالدين فودە) دەلىت: "دىپلۇماسىيەت تەكنىك و زانست و ياسايە:
 تەكنىكە فىرى دەبى، زانستە دەخوئىرەت، ياسايە پابەندى دەيت".^(۴۱)

(۴۰) محمد سامي جىنيە: س. پ، ل ۱۷.

(۴۱) النظم الدبلوماسية، ص ۵۳.

واتای دیپلوماسییه

و شهی دیپلوماسییه چەند واتایەك لەخۆ دەگرت، ڕەنگە هاوواتای دانوستان (مفاوضة) و هەموو ڕێپۆرسم و شێواژەکانیشی بگرتەوه، هەروەها دەشی وەك هاوواتایەك بۆ سیاسەتی دەرەوە بە کاربەینریت، یاخود بەواتای ئەو دەزگایە بە کاربەینریت کە کاروباری دەرەوەی ولاتان بە ڕێوە دەبات، یاخود راستەوخۆ بەمانای پیشەیی پیاویکی سیاسەتمدار دیت. هەروەها دەشی بە گەلی واتای دیکەیش بێت وەك، سروش، نەریت، بەهره، ڕووخواشی، چاپوکی، بلیمەتی، کارامەیی، لە بە ڕێپۆرەردنی دانوستانەکان و گفتوگۆ نیۆدەولەتیه کاند، بەتایبەت کاتێك وەك سیفەتێك بۆ کەسیکی دیاریکراو بە کاردیت بەو مەزەندەیهی کە هەلگری ڕۆحیکسی دیپلوماسی بەرزە.^(٤٢) هەروەها دەشی لای هەندێ کەسی دیکە مانایەکی سەلبی هەیە، وەك ئەو گوتەیهی بۆ نمونە دەلیت: "دیپلوماسییه فرت و فیل و چاوو پار هەلخەڵەتاندنە"،^(٤٣) تەنانەت نەینی و نادیاریش بەتایبەت کاتێك دەوتریت، فلانە کەس دیپلوماسییه، واتە شێوازی نادیار بە کارهێناوه وەك فرت و فیل و فریودان بۆ ئەوێ بگاتە مەبەستەکانی و ئارەزووەکانی بپنێتەدی.^(٤٤)

و شهی دیپلوماسییه واتا گەلیکی جیاواز لەخۆ دەگرت، بە پێی چوارچێوهی گشتی کە لەمیانیدا بەکاردهینریت و بۆ ئەو نیۆرۆکە واقعییهی کە بەسەریدا جێبەجێ دەبێت، و دەیگرتهوه، دواتریش بەهۆی لایەنە جیاوازه کانییهوه کە لەمیانەیاندا بۆ کەسی چاودێر دەرە کەوێت. جگە لەوانەش مانایەکی نادرووستی

(٤٢) هارولد نیکلسون: الدبلوماسية، ٤٤: علی حسین الشامی: الدبلوماسية، ٢٧.
(٤٣) R.Genet: Traite de diplomatie et droit diplomatique, Ed. A. Pedon, Paris, ١٩٣١ t. PP. ١٥-١٦.

(٤٤) ادونیس العکره: من الدبلوماسية الى الاستراتيجية، دار الطليعة، بیروت، ١٩٩١، ص ١٦.

ههيه كه زۆر وردنیه نهویش نهو واتا ناسراو بلاویه كه هه موو واتاو ناوه پۆكه كانی له زاراوه كه دا ده مائیت نهویش به كارهیتهانی دیبلۆماسییه ته بۆ ناساندنی كه سینك كه شیوازی هه ئسه كه وت و مامه لهی له گه له خه لكیدا باش بیته و پوو خوش و زمان شیرین و نهرم بیته، بتوانیته كیشه ئالۆزه كان به لیتهاتوویی و ژیرانه چاره سهر بكات، نهو كه سه پیتی دهوتریته پیاویکی دیبلۆماسییه له گوشتار و پهفتاریدا، مه به ست له وهش چاپوکی و كارامه ییه تی له هه ئسو كه وت و رایسكردنی كاروباره كانی له گه له كهسانی دیکه دا.

دوای نهو مانا ورد و پراوپره كانی دیت، نهویش به پیتی جیاوازی نهو پوانگه یه دی ده گۆریت كه لیوهی ته ماشای بابه تی دیبلۆماسییه ت و پێكهاته كانی ده گریته هه ریه كه یان به جیاواز.

یه كه م: یه كه م واتا، له واتا پر به پسته كانی چه مکی دیبلۆماسییه ت، زانیسی پێوه ندیه نیوه ده له تیه كان و به رژه وه ندیه كانی سهر به هه ر یه كێكه له ده وه تان كه به وه ی په یماننامه و پرۆتۆكۆله كانه وه به رژه ده چیته، و پێوه ندی نیوان ده وه تان پرێك ده خات، دیبلۆماسییه ت بهو مانایه ی به زۆری له زانكۆكان و په یمانگاكاندا به كار ده هیتریت بۆ ناساندی نهو بابه ته ی نهو ناوه هه ئده گریته یاخود نهو بهواری كه توژیینه وه و لیكۆلینه وه ی په یوه ست به ماره سه كردنی سیاسه تی ده وه چۆنیه تی به رژه بردنی و شیوازه كانی نهو ماره سه یه، سه رته نجام واتایه کی ته كادییه. ⁽⁴⁵⁾

دوه م: دیبلۆماسییه ت بریتییه له خودی پێوه ندیه نیوه ده وه تیه كان، له پرووی نهو وهی كه كۆمه له چالاکیه کی سیاسی و نهوعییه (Speci Fiques) كه سانیکی پسپۆر به رژه ی ده بن كه ده وه ته كانیان ده ستیشانیان ده كن و ده یان نێرن بۆ راپه پاندنی نهو

(45) شامر كامل محمد: الدبلوماسية المعاصرة و استراتيجية إدارة المفاوضات، دار المسيرة للنشر والتوزيع، عمان، 2000، ص 22.

ئەركانىيان لەگەڵ دەرەویدا، وەك سەفیرەكان و نێردراوەكان و كۆمیسسیارەكان و
بریکارەكان و ئەوانەش كە ئەركی سیاسەتی دەرەویان پێشپێراوە.^(٤٦)

سێیەم: واتای سێیەمی پیشەییە، واتە لێردا ئاماژە بە فرمانێك یاخود كاریك بە
كەسێ نێردراو دەسپێرت بۆ ئەوەی نوێنەرایەتی ولاتەكەى لە دەرەو بەكات، بەو پیشەى
دیپلۆماسییەت بوارێكە بۆ ئەرك و چاكی نەوێ، بۆیە پێویستی بەدەزگایدەك هەیە لە
فەرمانبەران كە لە میانەیدا هەستێ بەو ئەرك و كارانەى كە پێشان سپێراوە، هەركەسە
بەپێى پەسپۆرى و پەلەى فرمانەكەى لە بازەى دیپلۆماسییەتدا. لەبەرئەوە هەر
پۆستێك لەو بوارەدا بە ئەركێكى دیپلۆماسى دادەنرێت جا لە هەر پەلەو پایەكدا
بێت، بۆئەوێ، دەوترێت فلان لە بوارى دیپلۆماسییەتدا كار دەكات واتە پیشەیهكى
دیپلۆماسى هەیە.^(٤٧)

چوارەم: دیپلۆماسییەت ئەو دەزگا پیشەییە كە سەرچەم ئەندام و كارمەندەكانى
ئەو بوارە دەگرتەو، بۆ ئەوێ، دەوترێت دیپلۆماسییەتى فلانى بەتەواوى ئەندامانى
سلەكى (پێیازی) دیپلۆماسى یاخود ستافى دیپلۆماسى یاخود دەستەى دیپلۆماسى
ئامادەى فلان ناھەنگ بوون.^(٤٨)

سەرئەنجام دیپلۆماسییەت گەلى جار بەمانای نواندنى سیاسەتى دەرەوى ئەو ولاتە
دێت لە دەرەو، واتە نوێنەرایەتى ئەو پرەنسیپ و بنەمایانە دەكات كە لەبەر
پۆشانیان سیاسەتى دەرەوى ئەو ولاتە بەرپۆوەدەچێت لەسەر شیوازی نوسوێ
پەڕپەوگراو لەبەدیهیتنانى ئەو ئەركەدا.

(٤٦) مامون الحموي: الدبلوماسية، ص ٢٤.

(٤٧) على حسين الشامى: الدبلوماسية، ص ٢٤.

(٤٨) عبدالفتاح شبانة: الدبلوماسية، مكتبة مدبولي، القاهرة، ٢٠٠٢، ص ١٤.

میترووی دیپلوماسیہ

له گڼل سدره لدانی یه کم کم کومه لئی ناده میزاددا، په یوه نډیه کان ناوړیزان بوون و له
نیوان تاك و كه سایه تیه كاندا له دایكبوون، بۆ نمونه وهك راگرتنی شهر و كوشتاره كان،
له نیوان بهر ژوه نډیه هاو به شه كانیان، بۆ وهرگرتنی پشویهك یاخود بۆ سؤراخگردنی
كوژراوان و تیمار گردنی برینداران، یاخود دابه شكردنې هدریمه كانی ده سولات، یاخود
دیاریكردنی ړووخسار و ړواله ته كانی نایینده، یان هر مه سه له و بابه ټینکی په یوه ست
به په یوه نډیه دیبلوماسیه كان. بیگومان همیشه كهسانی ژیر و بلیمهت و قسه زان و
به نه زمون و به شه خسه یهت و عاقل چونه ته ژیر باری نه رکیڼکی ودها هه ستیار و
چاره نو سنازه وه، چونكه راپه راندنی هم جوړه نه ركانه، كهسانی نه فس دريژ و
شایسته و قسه زان و مه ند و له سه رخوی گډه كه، بۆ نه وهی نه ركه كانیان به نه نجام
یگه به ننت، لڼروه په یوه نډیه دیبلوماسیه كان سه رچاوه یان گرت.

هەر له گهڵ گهشه کردنی کۆمهڵگای نێودهوڵهتی، په یوهنده دبلۆماسیه کانیس له نیوان که سایه تیه کاندای گهشه کرد، ئامانج و بواره کانیسی زیادیان کرد. له گهڵ پیتشکهوتنی گهلاندا و زۆربوونی ژمارهی دانیشتمان و زیادهوونی پیدایسته کانی هه یه کیکیان، بازهی هه لسوکهوت و مامه له له نیواندا فراوانبوو، بهر ژوهنده کان زیاتر ئالۆزبون و بهیه کاپوون، وایلهتات په یوهندی نیوانیان بوو به زهروه تیک که هه رگیز ژبانی گهلانی و دانیشتمان بهی ئه یوه یوهنده یانه سه قامگیر نایت.

هەر له سه ده تاي سه ده له دانی دهوله تانه ده به سه ده ترين شيوه ی سياسيان، په يوه نديه کانی نيوانيان جينگه ی بایه خ و گرنگی نه و دهوله تانه بوو، چونکه نه و په يوه نديانه ده ده ستيشانی ناراسته کانی دهوله تیک له بهرام بهر دهوله تیکي ديکه دا ده کات، له هه ردوو حالتی جهنگ و ناشتيدا، ميژووی په يوه نديه دبلو ماسيه کان له نئون کومه لگاگان و دهوله تاندا به ميژوويه ک داده نریت بۆ سه ده جم مرؤفايه تي، که له

کۆنسەرە مرۆڤایەتی بەردەوام لە سازش و دانوستاندا بسوێ کە سەرچەم بسوێ
سەربازێ کە و سیاسییە کە و شارستانیە کە گرتۆتووە، وە لەسایە ئێوە پەییوەندیانە
ئیمپراتۆریەتە کە درووست بوون و گەشەیان کردووە و بالادەست بوون بەسەر دەوڵەتان و
گەلاندا، و هەندێکی دیکە یەشیان پوکانە و لەبەین چوون.

میژووی دیپلوماسییه

دیپلوماسییه به چەند قۇناغیکی جیوازدا تیپەریو و لەگەڵ قۇناغەکانی پیشکەوتن و گەشەکردنی میللەتاندا ھەنگاوی ناو و بە پیتی گۆرانکاری ھەر قۇناغیک لەگەڵیدا رۆیشتوو، لیژەدا وتەکەئەستۆ بە سەر دینیئەو کە دەلی: ((شتە جینگەرەکان گۆران، کە ئەم شتە گۆرانەش کاری دیپلوماسییهتە)). ئەو توژیئەوانە سەبارەت بە میژووی دیپلوماسییهت کران ناماژ بە جەستنی پەیماننامە نیوئەولتەکان دەکەن، ئەو پەیماننامەکانی کە سەرباری کۆنی و سەرەتایی یان... چەند بەندیکی زۆر گرنگی لەخۆ گرتبوو کە باس لە مەرجەکانی رێکەوتن و ئالوگۆرکردنی دیلکراوەکانی جەنگ و ھێرش و پەلامارەکان و دا بەشکردنی دەستکەوتەکان و دەست بەسەرگرتنی داگیرکراوەکان دەکات لەگەڵ دەستنیشانکردنی ناوچەیی دەسلەتایی ھەر ولایتیک. لە پابەردوودا پەیماننامە و رێککەوتننامەکان لەسەر بنەمای پرنسیپی دانوستاندن بە رێو چوو لە نیوان کۆمەلگەکان و ئەو گەلانەیی پێوەندیان پێکەو ھەبوو. دەوتریت کۆترین پەیماننامە بە زمانی ((مسماری - میخی)) لە نیوان ھەردوو دەولەتی بابلیدا ((لاتشی و ئوما)) دا نووسراوئەو، ھەرەھا سەرچاوەکان ناماژ بەو دەکەن کە لە نیوان ئەو پەیماننامەدا لە نیوان ((حیشیەکان و فرعونیهکان)) بوو کە لە سالی ۱۲۷۸ پ - ز بەسترا، ھەرەھا ئەو پەیماننامەش کە پێوەندی یان ھەبوو بە خواوەندپەرستی و بەستنی ئاگر بەست^۱، بەلام لە کاتی گەراندا بە نیو لاپەرەکانی میژوودا ئەوەمان بۆ دەردەکەوی کە دیپلوماسییهت لە چاخە کۆنەکانی کوردستانی کۆندا زۆر لە پیش ئەو سالانەیی کە ئەوان باسی لیئە دەکەن ھەبوو، بێگومان کاتیک پەیوەندی دیپلوماسی پەیدا دەبیت کە دەولەت یان ھیزی سیاسی لە ئارادا بیت، ئەوئەو دەبیتە ھۆی سەرھەلانی بەرژوونەندی سیاسی،

۴۹- عبدالفتاح شہان: الدپلوماسیە، ۱، مکتبە مدبولی، ط ۱، القاہرە، ۲۰۰۲، ص ۱۴.

ئابووری و... تاد. تا ئیسته کۆنترین پیوهندی دیپلۆماسی له کوردستاندا که زانرا بیست دهگه پتهوه، بۆ ناوه پاستی ههزاری سیهم پ.ز. نهوکات دهولته تیک به ناوی خه مازی^{۵۰}. له ناوچهی زاموا (شاره زووری ئیستا) سه ری هه لدا بو، ئەم زانیاریانه ش له ئه رشیفی ئیبلادا دۆزرا وه ته وه که بریتیه له نامه یدک که له لایهن (ئه رکب - دامو) پاشای (ئیبلا)^{۵۱} بۆ (زیزی) پاشای (خه مازی) نیرا بو، له نامه که داوا ی سه ریاز کرا وه (فوزی رشید) پیی وایه ترسی هه ردوولا له دهولته ی کیش، هه بو که له و سه رده مه دا ده یو یست هیرش بکاته سه ریان، ئەو په یوه ندیه درووست بو وه بینگومان، ئەو ه نیشانه ی هیز و توانای دهولته ی خه مازییه که ده سه لات ی هه موو ناوچه کانی خۆره لات ی دیجله ی گرت بو وه^{۵۲}.

دوا ی ئەو ماوه یه به گشتی زانیاری میژوویسمان ده رباره ی په یوه ندیه سیاسیه کان که م ده بیته وه، هه رچهنده گۆتیه کان (۲۱۹۸-۲۱۱۶ پ.ز) ده سه لاتیان هه بو وه، به لام به هۆی نه بوونی سه رچا وه زانیاری نه وتۆمان له به رده ستدا نیه. تا له سه ده ی ۱۹

۵۰- تا ئیستا نزیکترین ناو له خه مازییه وه، گوندی ((خه مزه)) یه له باکووری ئه زمردا، بۆیه پیده چیت ناوه ندی شانشین ی خه مازی له و ناوچه یه دا بو بییت، تا ئیستاش ئەم بۆچوونه له هه موو بۆچوونه کانی تر نزیکتره له پاستیه وه، چونکه ناوه که زۆر له ناوی (خه مازی) یه وه نزیکه و بۆچوونه کانی تر به لگه ی هاوشیویان نییه. بڕوانه: (فوزی رشید: مملکه خمازی، مجله کاروان، عدد ۲۱، (بغداد: ۱۹۸۴)، ص ۱۴۵)

۵۱- ناوه نوییه که ی (تل ماریخ) ه، ده که ویتته باشووری هه له ب له ده ریا به دووری ۷۰ کم، له سا ی ۱۹۷۸ دا له لایهن ئیتالییه کانه وه به سه ره مرشتی (پیئیناتۆ) پشکنینی تیدا نه انجام درا وه، و ۱۶ هه زار تابلوی قو ی تیدا دۆزرایه وه، که تیشکیکی گه وره ده خاته سه ر میژووی خۆره لات ی کۆن و کوردستان، بڕوانه: فوزی رشید، س.پ: ل ۱۴۴)

۵۲- س.پ، ل ۱۴۷.

پ.ز دا هۆزه کانی توپوککوی خوری^{۵۲} به سهرکردایه تی زازییا (Zazia) هه موو نارچه کانی خۆره لاتتی دیجله و نیکاللاتوم له خۆرئاوای دیجله دا، که یه کێک بوو له ناوهنده کانی ناشور، که وته دهست زازییاوه ته گهر هیرشی گۆتیه کان نه بوایا زۆری نه مابوو شوبات – ئینلیلی ناوهندی ئیشمی – داگانی کوری شمش – ته دهه بگرن^{۵۳}. دواي نهو ماوه یه چەندین جار نارچه کانی کهپانه و ناشور کهوتبوونه بهر هیرشی توپوکیه کان و شارنکییان به ناوی ماردەمان له سهر دیجله خسته ژێر دهسه لاتتی خۆیا نهوه و (نهینهوا) یان کرد به ناوهندیکی گرنگی خۆیان^{۵۴}. شایانی باسه که دهولهتی توپوکو به شیوه یهکی زۆر فراوان بڵاوبوو بووهوه، له خۆره لاتتهوه تا زاگروس و له خۆره لاتتهوه تا خۆرئاوای دیجله بوو، که دواتر ببوه به شیک له دهولهتی میتانی، که له راستیدا نهوش هه پشه یهک بوو بۆ سهر دهسه لاتتی دهولهته کانی ناشور، کهپانه و بابل، بۆیه پتوهندی دیپلوماسی کهوته نیتوانیانهوه، ته نانهت نوینهری زازییا که له بابل بووه به دیل کراوه و پاشای ناشوری (ئیشمی – داگان) چەند جارێک داوای په یوهندی کردنی له گهڵ (زازییا) کردوهوه^{۵۵}.

لهو ماوه یه به دواوه، هامورابی (۱۷۹۲-۱۷۵۰ پ.ز) پاشای بابل، دهسه لاتتی به هیزبوو بوو، له ساله کانی سی و ههوته مینی فرمانهروایه تیدا باسی له بهزاندنی

۵۲- دهریاره ی خوریه کان بېروانه: کامران محمد جلال، نۆزی له هه زاری ۲ ی پ.ز دا، نامه ی ماستەر (بلاونه کراوه) پێشکەش به بهشی میژووی کۆلیجی زانسته موقایه تیه کان کراوه، ۲۰۰۴، ل ۲۸- ۴۲.

۵۴- Ahmed , Kozad: The Northern Transtigris In the First Half of the Second Millennium B.c, (University of Leiden – The Netherlands: ۲۰۰۳) , P. ۱۲۵.

۵۵- Ibid , Pp. ۱۲۳ f.

۵۶- زازییا کچیکی خۆی به کورپکی ئیشمی – داگان دا، له بهرامبهردا زێپ و زیوی و مرگرت، تا له لای ئیشنون و توپوکو دانیابیت، لهو کاته دا هه مورابی له باشوره وه له گهشه سەندندا بوو، بېروانه: (P.۴۳) LaessØe , PAA.

هاوپه‌یانیته ئیشنونا، مالیگیوم^{۵۷}، گوتی، ناشور و ئەنداریق^{۵۸} و تورپوکوی کردوو^{۵۹}. به‌لام بەلگه‌یه‌ک به‌دهسته‌وه نییه که حه‌مورابی به‌سه‌ریاندا زال بوویته یان ولاته‌کانیانی داگیر کردیته، چونکه ئەو سەرکه‌وتنه دوا‌ی ئەوه بووه که هیزه‌کانی ئەو هاوپه‌یانیته له‌داگیرکردنی بابه‌وه نزیک بووبوووه، هه‌روه‌ها ناچاربووه که په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل زازیایدا به‌ستیت و دواتریش، سامسو - نیلۆنای (۱۷۴۹ - ۱۷۱۴ پ.ز) کورپی حه‌مورابی ژماره‌یه‌ک له‌دیله‌کانی جه‌نگی بۆ گه‌پاونه‌ته‌وه.^{۶۰}

له‌ناوه‌راستی هه‌زاره‌ی ۲ پ.ز دا ده‌وله‌تی گه‌وره له‌کورده‌ستاندا سه‌ری هه‌لداوه، به‌تایبه‌ت ده‌وله‌تی میتانی. سه‌ره‌ل‌دان و فراوانبوونی ده‌وله‌تی میتانی - خوپی و هاوپه‌یمانه‌کانی له‌سه‌رده‌می پاراتارنادا بووه هه‌زی ده‌ست به‌سه‌رداگرته‌ی رتگه‌ بازوگانییه‌کانی ناوچه‌که، به‌لام له‌شکرکێشیه‌کانی سه‌ر له‌نویی میصر له‌سه‌رده‌می تحوتمسی سییه‌مدا (۱۴۹۰ - ۱۴۳۶ پ.ز) له‌نزیکه‌ی ۱۴۵۷ پ.ز و دواتر له‌نزیکه‌ی (۱۴۴۷-۱۴۳۸ پ.ز) تارا‌ده‌یه‌ک به‌شیوه‌یه‌کی کاتی کاریگه‌ری هه‌بوو^{۶۱}. چونکه به‌شیکی زۆری ئەو ناوچه‌نای خوژناوای فوراتی داگیرکرد و هاوپه‌یمانه‌کانی میتانی بۆ ماوه‌یه‌ک که‌وتنه ژێر ده‌سه‌لاتی میصره‌وه^{۶۲}. دوا‌ی (پاراتارنا) ناوچه‌که ماوه‌ک پرپوو له‌شه‌پوشۆر، وه‌ک پێشتر ناماژه‌ی پیکرا که‌ سنووری ده‌وله‌تی میتانی که‌وته به‌ر هه‌رشێ

۵۷- شانشینیک بوو له‌باشوری ناوچه‌ی به‌یه‌ک‌گه‌یشته‌نی دیاله به‌دیج‌له‌دا بووه، که‌ تا پارێزگای ناصریه‌ی ئێستای گرتبووه، محمد طه‌ الاعظمی: حه‌مورابی (۱۷۹۲-۱۷۵۰ ق-م)، شرکه‌ عشتار للطباعة والنشر، بغداد، ۱۹۹۰، ص ۷۲.

۵۸- ئەم ده‌وله‌ته‌ له‌سه‌ر دیج‌له‌دا، له‌نیوان ئەپایخا و ئیکاللاتوم بووه، س.پ، ل ۷۶.

۵۹- ه.س، ل ۷۶ - ۷۷.

۶۰- کامران محمد جلال: س.پ، ل ۶۶.

۶۱- جرنی: س.پ، ل ۴۷.

۶۲- Wilson, John A, "Egyptian Historical Texts -The Asiatic Campaignsof Tut -mose III", in ,ANET, P.۲۳۵.

دراوسیکان و لهو ماوهیده لهو زانیاریانه زیاتر که ده‌رباره‌ی ده‌وله‌تی هیتی و میصر هه‌بون، هیچی دیکه له‌بهر ده‌ستدا نییه.

دواتر له دوا‌ی له‌شکرکیشیه‌کانی توحتمسی سییهم له ده‌وروبه‌ری ۱۴۳۰ پ‌ز دا پاشایه‌کی دیکه ده‌سه‌لاتی وهرگرت به‌ناوی میتانی شه‌وشته‌تار (Šauštatar)، ده‌رکه‌وت که ده‌وله‌تی میتانی لازای و که نه‌فته‌کاری پیتوه دیاربوو. ریک‌خسته‌وه‌ی ولات، لهو سهرده‌مه‌داو واششوگاننی^{۶۳} پایته‌ختی میتانی بسوه ده‌ستی به‌لام دواتر فراواخوازی نهم ده‌وله‌ته‌ پرووی له گه‌شه‌سەندن و په‌ره‌سەندن‌دا بوو که توانی سەرله‌نوی له باشووره‌وه شانشینی ئاراپخا (که‌رکوکی نیست) بخته‌وه سەر ده‌وله‌تی میتانی، به‌مەش سنووری گه‌یشه‌ حەمرین و دیاله، له خۆرئاواشه‌وه توانی دووباره شاری ئالالاخ بخته‌وه ژیر ده‌سه‌لاتی خۆی و نه‌وه‌یه‌کی نیدریمی به‌ ناوی نیقمیتپیا (Niqmepea) له‌سەر فەرمان‌روایه‌تی دانا.^{۶۴}

پاش نه‌وه‌ی نهم ده‌وله‌ته هەندیک له ناوچه‌کانی سوریای گرته‌وه ئیدی هەنگاوێکی دیکه‌ی نه‌وه‌بوو که په‌یمانی ناشتی له‌گه‌ڵ (فیرعه‌ون)‌دا بیه‌ستیت، تا به‌یه‌کجاری ده‌وله‌ته‌که‌ی به‌هیتز بکاته‌وه، هەر به‌هۆی دلتیابوونی له سنووره‌کانی خۆرئاوایدا له هەنگاوێکی دیکه‌یدا به‌هۆی له‌شکرکیشیه‌که‌وه ناشوری داگیرکرد و ده‌سه‌لاتی به‌سەردا سه‌پاند.^{۶۵}

۶۳- به‌ بۆچوونی هەندێ زانا ده‌که‌وێته (تل فخاریه) له سەرچاوه‌کانی خابور له سنوری سوریا- تورکیا، یان له گه‌ڵ شاری یکانی (راس‌العین)‌دا لیک‌ی ده‌ده‌نه‌وه، به‌لام به‌هۆی تاقیکردنه‌وه‌ی تیشک‌دانه‌وه‌ی نیترونی له سەر نامه‌که‌ی توشراتا، که ده‌بی له‌ویوه بۆ فیرعه‌ونی ناردییت، نه‌مه‌ی نه‌سه‌لماند، به‌پای (فیلهم) ده‌که‌وێته نزیک ماردین: (الحوریون، ص ۶۲).

۶۴- Geld, I: "Hurrians and Subarians", in: OIP, Vol. ۲۲, (Chicago: ۱۹۰۴), Pp. ۷۶-۷۷.

۶۵- جمال رشید احمد و فوزی رشید: تاریخ الكرد القديم، مطابع دار الحکمة، اربیل، ۱۹۹، ص ۷۳.

دوای مردنی باوکی ارتاتاما له نزیکه‌ی ۱۴۰۰ پ.ز هاته سهر ته‌خت، له‌و کاته‌دا ناوبه‌ناوه تخومسی چوارم (۱۴۰۰ - ۱۳۹۰ پ.ز) هیرشی ده‌برده سهر سوریا، به‌لام دوای نه‌وه‌ی که تخومسی چوارم چوارجار داوای کچه پاشای میتانی کرد و نه‌رته‌تامای یه‌که‌م رازی بوو که کچه‌که‌ی خزی به‌ فیرعه‌ون بدات، نه‌عجاریان به‌شیره‌یه‌کی چه‌سپاوتر په‌یوه‌ندی دیپلوماسی که‌وته‌ نیوانیانه‌وه^{۶۶}. هژی دامه‌زاندنی نه‌م پیوه‌ندییه‌ی نیوان میصر و میتانش بۆ به‌رژه‌وه‌ندی هه‌ردوولا له‌ به‌رابه‌ر ده‌سه‌لاتی هیتی له‌ لایه‌ک و بارودۆخی ناوۆیی هه‌ردوولا له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ ده‌گه‌راپه‌وه^{۶۷}.

شوتتارنای دووه‌م له‌ ده‌روبه‌ری (۱۳۸۰ پ.ز) جیی باوکی گرت‌ه‌وه‌ نه‌وه‌ی له‌ سه‌رده‌می نه‌م پاشایه‌دا زانراوه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ هه‌موو پرویه‌کی سیاسی و سه‌ربازییه‌وه‌ توانیبووی هیز و شکۆی ده‌وله‌ته‌که‌ بیاریزییت و هه‌ریه‌که‌کانی سهر به‌ میتانی له‌ گه‌شه‌یه‌کی به‌رچاودا بوون، به‌ تاییه‌تی ناوچه‌ی نه‌راپخا بووبووه‌ ناوه‌ندیکی ئابووری گه‌ه‌وه‌. له‌ پروی سیاسیه‌یه‌وه‌ په‌ره‌ی به‌ پیوه‌ندییه‌که‌کانی له‌ گه‌ل میصردا دا‌بوو، پیوه‌ندییه‌که‌کانی باوکیشی به‌ ناردنی کچیکی به‌ناوی کیلو-خپات (Kilu-Hepat) بۆ نه‌منوفسی سییدم (یان نه‌منحوتب) (۱۳۹۰ - ۱۳۵۳ پ.ز) دوویات کرده‌وه^{۶۸}.

له‌ سه‌رده‌می هه‌ردوو نه‌و پاشایانه‌دا په‌یوه‌ندییه‌که‌کانیان به‌ره‌و پیش ده‌چوون، کاتیک که‌ فیرعه‌ون نه‌خۆش که‌وت و شوتتارنا به‌مه‌ی زانی په‌یکه‌ری خواوه‌ند شه‌وشکا (عشتارای نه‌ینه‌وای بۆ نارد، که‌ به‌ توانایی چاکبوونی نه‌خۆشی ناسرابوو^{۶۹}.

دواتر ده‌وله‌تی میتانی به‌ سه‌رده‌میکی لاوازا تپه‌په‌ری تا هاتنه‌سهر ته‌ختی پاشایه‌کی دیکه‌ که‌ نه‌ویش توشراتا بوو، دوای ریکه‌خسته‌نه‌وه‌ی ولات، هه‌ولیدا بۆ گپه‌رانه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی له‌ گه‌ل میصردا و پاش ده‌ستپه‌کرده‌وه‌ی گفتوگۆ نامه‌یه‌کی

۶۶- Gelb, I: op. cit., p.۸۰.

۶۷- کامران محمد جلال: س.پ، ل ۸۲.

۶۸- جمال رشید و فوزی رشید، س.پ، ل ۷۴-۷۳.

۶۹- Gelb , Op. Cit., p.۷۷.

دوورودریژی، له گډل کچیکې به ناوی تادو - خیپات بۆ نه منوفسی سییه می نارد.

(Tadu-Hepat) که درابوو به فیرعهون، له بهرامبهر هاپه یمانیتیکردنی له دژی دوژمسانی هدردو ولات، بوو له بواری یارمه تی نابووریدا، به تایبه تی زیر، چونکه میصر به زیر دهوله مه ند بوو. دواي ماوه یه ك دووباره دهوله تی هیتی له سهرده می (تودخالیاش) له باکووری خوژناووه توانی کیزواتنای هاپه یمانی میتانی به په یماننامه یه ك ببه ستیته وه، به وهش میتانی به شیک له هاپه یمانه کانی خوی له ده ستدا که له نیوان شاوشته تار و شنوشورای پاشای کیزواتنادا به سترابوو^{۷۰}. توشراتا، تا نه و کاته توانیبووی ده سله لاتی دهوله تی میتانی بیارزییت، نه مهش له گډل چه ند نامه یه كدا^{۷۱} دهرده که وئی که ده سته که وته کانی شه ری له گډل خاتیدا بۆ فیرعهون ناردووه^{۷۲}، توشراتا بۆ جاری دووم ناماده یی بۆ ناردنی خواوه ند شوشکا بۆ چاکبوونه وای فیرعهون دهربری، هدرچه ند ه پابوژچوونی وا هدی که له و کاته دا ناشور له لایه ن پاشایه کییه وه ناشور-ئوبلگ (۱۳۶۵-۱۳۳۰ پ.ز) خوی له ده سله لاتی میتانی رزگار کرد، که له نامه کهیدا بۆ نه خناتون (امنوفسی چواره م) ۱۳۵۳-۱۳۳۶ پ.ز هک پاشایه کی هارتای (فیرعهون) خوی پیشانداوه، بۆیه مه رج نییه شوشکا نه وه بگه یه نییت که ناشور له ژیر ده سله لاتی میتانیدا بووییت، به بوییه ی شوشکا له پایته ختی (میتانی) شدا په ستراره^{۷۳}.

هه رچوژنیک بییت، پیناچیت توشراتا سه رقالی رووداوی له و جوژه بویت هک له نامه کانیدا دهرده که ویت که بۆ (نه خناتون)ی ناردبوو، چونکه ته نها باس له هیرشه کانی هیتی کردووه و ریسی تیده چییت نه و نامه یه ی ناشور ئوبلگ که بۆ

۷۰- فلهم، ج: الحوریون، تروت: فاروق اسماعیل، دار جدل، (حلب: ۲۰۰۰)، ص ۶۹.

۷۱- چه ند نامه یه کی دیکه ی توشراتا که بۆ فیرعهونی ناردووه، ژماره یه کیان به زمانی نه که دی بوون، بپوا نه: Gelb, HS, P. ۷۲.

۷۲- جرنی، الحیشیون: س-پ، ل ۴۹.

۷۳- فلهم: س. پ، ل ۷۰.

نه خناتونی ناردوو، له دواي وەرگرتنی دهسه لاتی له ناشور، به تاییه تی پاش
رېڅکستنی دهوله ته که ی بوویت که نه وهش پتویستی به ماوه یه ک هه بووه.

له دواي دهوله تی میتانی دهسه لاتی سیاسیی نیشتمانی نه ما، تا له سه دهی ۷ ی
پ.ز دا دهوله تی ماد^{۷۴}، دامه زرا. کیاکسار (که ی نه خسار) پاشای ماد له دواي چه ند
شه رېک له گه ل ناشورییه کاند ا توانی هه موو ناوه ند کانی ناشوریه کان له ناوچه کانی
زاگرۆسدا بخته ژیرر کتفی خۆیه وه و له سالی ۶۱۴، پ.ز دا گه یشتنه شاری نه پانخا^{۷۵}
(که رکوک ی نیسته). دواتر کیاکسار له هیرشه کانیدا بۆ سهر نه ینه وای پایته ختی
ناشوری سهر که وتوو نه بوو، له هه مانکاتدا نابویلاس(۶۲-۶۰۴ پ.ز) پاشای بابل
دواي سهر به خۆ بوونی ولاته که ی له ده ست ناشوریه کان نه ی توانیبوو شاری ناشور داگیر
بکات، بهر شیویه هه ردوو هیتی (ماد و بابل) له هاویه یانیک ده گه ران که به هۆیه وه
بتوانن به یه کجاری دهوله تی ناشوری له ناوه رن، له بهر نه وه ی دواي گرتنی شاری
ناشور^{۷۶}، کیاکسار و نابویلاس په یوه ندیان به یه که وه کرد و له م شاره دا رېکه وتینکیان
له دژی ناشور مۆر کرد^{۷۷}. به پتی رېکه وتنه که کچی کیاکسار به ناوی نه میتس درایه
نه بوخه دنه صری کور ی نابویلاس، هه ر به پتی رېکه وتنه که دواي رووخانی ناشور
بریار درا به شی باکووری خۆره لاتی ناشور بدرتته ماد و به شی باشوری خۆره لاتی

۷۴- زاواوه یه کی جوگرافیه بۆ ناوچه یه کی دیاریکراو له زاگرۆس بۆ یه که م جار له سالنامه ی
شه لمانصهری سینییم (۸۵۸-۸۲۴ پ.ز) به کارهاتوو، به لām دواتر به سهر گه لانی ناوچه که دا
سه پاوه و نه دهوله تی هیندۆ - ئیرانیه کان دایانه زرا ند به ماد ناسرا. جمال رشید و فوزی
رشید، س. پ، ص ۱۱۱-۱۱۲.

۷۵- ئی. م. دیاکۆنۆف: میدیا، وه. بورهان قانع، ۲، مکتبه ی ناوه ندی راگه یان دنی (ی.ن.ک)،
سلیمانی، ۲۰۰۵، ل ۳۷۱-۳۷۰.

۷۶- ئیستا شه گاتی پی دهوترنت له سهر پروباری دیچه له خۆرئاوای که رکوک به ۸۴ کم.

۷۷- هاری ساکر: عظمة اشور، تر. خالد اسعد عیسی و احمد غسان سبانو. ط ۱، مؤسسه
رسلان علاءالدین، دمشق، ۲۰۰۳، ص ۱۶۴.

بدریت به بابل^{۷۸}. به‌لām تا نیسته به ته‌واوه‌تی چۆنه‌تی ده‌ست‌پیکردنی پتوه‌ندی ئەم دوو دهلته نه‌زانراوه، گهرچی له پروداوه‌کاندا وا ده‌رده‌که‌وێت که هه‌ردوولا پتوستان به یه‌کتری هه‌بوو بێت.

له دواي پروخانی ناشور کیاکسار به‌رهو باکوور و باکووری خۆرئاوا فراواخوازی ده‌ست پیکرد و پاشان روو به رووی دهلته‌تی لیدیا (له خۆرئاوای ناسیای بچوک) بووه‌وه، به‌لām هیچیان نه‌یان‌توانی به سه‌ریه‌کدا سه‌ریکه‌ون، بۆیه دواي ناوژیکردنی بابل ڕیکه‌وتن که‌وته نیوانیان‌ه‌وه کچی پاشای لیدیا درایه ناستیاگزی کوری کیاکسار.^{۷۹}

هه‌روه‌ها هه‌ندی له سه‌رچاوه‌کان باس له‌وه ده‌که‌ن سه‌ره‌لدانی دیپلۆماسیه‌تی کۆن له ده‌ریای ناوه‌راستا بووه ئەو ناوچه‌یه‌ی که شارس‌تانیه‌ته کۆنه‌کانی تیدا ده‌رکه‌وتوه. هه‌ر سه‌باره‌ت به دیپلۆماسیه‌تی کۆن لهم ناوچه‌یه‌دا، ئەو ده‌رده‌که‌وی که جیهان به‌و کاتانه‌دا به جیاوازی شارس‌تانیه‌که‌وه پتوه‌ندی بازرگانی و دیپلۆماسی له نیوان پادشاکاندا دروست‌کردوه^{۸۰} که ئەمه‌ش له ڕیکه‌وی نێردراوه‌کانیان‌ه‌وه ئەرکی دانوستاندن و نوێنه‌رایه‌تی و پتوه‌ندیکردنیان پێده‌سه‌پێردا، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا نیمپراتۆریه‌تی ڕۆمانی له ئەوروپا خاوه‌نی زۆرت‌ترین هێز و ده‌سه‌لات بوون به‌ه‌روادکردن له‌گه‌ڵ شارس‌تانیه‌کانی دیکه‌دا، دواتر ڕۆمان پاش ڕیکه‌کان کاریکی زۆریان پێشکه‌ش به دیپلۆماسیه‌ت کرد به درێژایی قۆناغه‌کانی می‌ثرووی نیمپراتۆریه‌تی ڕۆمانی، که لی‌ره‌دا ده‌کرێ دابه‌ش بکری‌ت بۆ دوو قۆناغ:-

قۆناغی یه‌که‌م:- قۆناغی دروست‌بوونی دهلته‌تی یه‌کگرتوو که له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی یه‌که‌می پێش زاینیدا بوو، واته پاش سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر شارس‌تانیه‌تی یۆنانیه‌کاندا، فراوان‌بوونی له‌چه‌ند ناوچه‌یه‌کی ولاتیانی ده‌ریای ناوه‌راستا.

۷۸- جمال رشید و فوزی رشید، س. پ، ل ۱۱۴.

۷۹- دیاکونوف: س. پ، ل ۳۸۷.

۸۰- لویسی دوللو: القاریخ الدیپلوماسی، ت-د. سموحی فوق العاده، عویدات للنشر و الطباعة، بیروت، ۱۹۹۹.

قۆناغى دووم:- قۆناغى دابه شېۋى ئىمپراتۆرىيە كە بە دور كەرتەۋە، واتە بە دور ئىمپراتۆرىيەت:

أ / ئىمپراتۆرىيەتى پۇژئاۋاي پىۋز و پىتەختە كەي رۇمايە.

ب / ئىمپراتۆرىيەتى پۇژھەللى (بىزەنتى) و پايتەختە كەي كەستەنتىنيە.^{۸۱}

مىژۋى دىپلۇماسىيەت بىرىتيە لە مىژۋى پىشكەۋتنى پىئەندى نىۋان ۋاڭان ۋەك قەۋارەيە كى سەرىخۇ كە لە سەر نەخشەي جىھاندا بونيان ھەبو پىئەندى جۇراۋجۇر لە نىۋاناندا دروست دەيىت.

لىرەدا رېرۋى ژيانى سىياسى لەناۋ دەۋلەتەندا بە واتاي مىژۋى دىپلۇماسى و نايت بابەت بۇي تەنھا ئەۋە نەيىت كە كارىگەرى لە سەر پىئەندىە كانى دەرۋە دەيىت كە پاستەۋخۇ لە نىۋان ئەۋ ۋاڭانەدا دروست دەيىت، ئەمەش لە لايەك ۋەك پىتداۋىستى ئابۋورى و سىياسى و لە لايەكى دىكەۋە كار كەرنە لە نەھىشتى كۆت و بەندە جۇگرافىيە لىكچۈۋەكان و گەيشتە بەسنۋرە سۈشتى يەكان و دەرۋا ئازادەكان ياخۇد رۈبەرۋوبۈنەۋەي قەيرانەكانى ئەۋ ناۋچانەيە كە منشارى دانىشتۋانى زۆرەيان لە سەرەيان بە مەبەستى پاراستى رىگە ستراتىيەكانە.^{۸۲} لە ھەمان كاتدا گەشە كەرنى سىياسەتى دەرۋە بە دور ئاراستەي ئالۋزدا تىپەريۋە كە ھەردۋوكيان تەۋاۋكەرى يە كەرنى لە پىئاۋى ئامانچە ديارىكراۋەكاندا كە ئەۋانەش ئاراستەي ئاشتى و شەپن. مىژۋى دىپلۇماسىيەت ش بۇ خۇي لە چۈرچىۋەي سىياسەتى دەرۋەدا دەست پىندەكات كە ئەمەش لە خۇيدا واتاي ئاشتى دەگەيەنەيت و رۈوداۋە سەريازىەكان بەلەيەكدا جىندەھىلەيت، بەلام بى ئەۋەي لە سوود ۋەرگەرن و بەكارھىتەنى ئەم تۈانا سەريازىەيان دەستەر دايت كە تا ئەندازىەكى زۆر كارىگەرى لە سەر دىپلۇماسىيەتى ۋاڭاندا

۸۱- علي حسين الشامي: س.پ، ل ۲۳.

۸۲- ادونيس العكره: من الدبلوماسية الى الاستراتيجية، دار الطليعة، ط۱، بيروت، ۱۹۸۱، ص ۱۴.

جێدههێلت. بدهستهواژهیهکی دیکه، میژووی دیبلۆماسییهت سوود له لایهنی ناراستهی جهنگ وهردهگریت له پتوهندیه نێودهولتهکانهدا بهقهده نهوهی که بتوانیت بنهمای نوێ دابڕێژیت و درخستنی بهخشهریکی نوێ بێت به مهبهستی دامهزراندن و دروستکردنی پتوهندی ناشتیخوازانهی نوێ. بینگومان له میژووی دیبلۆماسییهتدا هێنده ناروانرێته ناری جهنگ و نهفسهرهکانی بهو نهاندازهیهی که دهروانرێته ناری رێککهوتننامه و پهیماننامه و ناگرهست و ناشتبوونهکان.^{۸۲}

میژووی دیبلۆماسییهت بهم شتوازه کلاسیکیهیهی له سههرتای سهدهکانی ناوهراستهوه دهستپێدکات واته پاش شهپی سهده سالتی نیوان فهڕه‌نسا و به‌ریتانیا (۱۳۳۷-۱۴۵۳ ز)، کاتیک دهولهتی نوێ سه‌ری هه‌لدا، و بیژکی نیمپراتۆریه‌تی جیهانی (میراتی رۆما) شکستی هێنا که (چارلمان و ئوتۆی) گه‌وره به شتویهکی کاتی هه‌لیاندا زیندووی بکه‌نده، هه‌روه‌ها (شارل - کان) هه‌ولیدا به قازانجی خزی دووباره‌ی بکاته‌وه، به‌لام بێ هوده بوو، و هه‌ریه‌ک له به‌ریتانیا و فه‌ره‌نسا و ئیسپانیا و سوید ده‌ستپێشخه‌ریبون له پێکهێنانی گروپێکی سیاسی یه‌کگرتوودا یان پێکهێنانی له ژێر سایه‌ی پادشایه‌تیه‌کی به‌هێزدا. ئا لیڤه‌دا کێپێکی نیشتمانیه‌کان جێگه‌ی کێپێکی سه‌رکرده‌ فیؤداله‌کانی گرتوه‌ و هه‌یج ده‌سه‌لاتیک نه‌مایه‌وه بۆ پساوانی ئایینی مه‌سیحی. له هه‌مان کاتدا سه‌رده‌می رێنيسانس بواری بۆ عه‌لمانیه‌ت و گیانی په‌خنه‌گرتن په‌خساند، و نه‌و ته‌باییه‌ روحیه‌ی هه‌له‌شاندنه‌وه که له‌و رۆژگار و چه‌رخه‌دا به‌ ده‌ستییه‌وه ده‌ینالاند. هه‌ر له هه‌مان سه‌رده‌مدا ۱۴۵۳ز تورکه‌ عوسمانیه‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ر شاری که‌سته‌نتینه‌دا گرت، و له لایه‌کی دیکه‌وه ده‌رکردنی عه‌ره‌به‌ موسوڵمانه‌کان له‌ نه‌نده‌لوس و دۆزینه‌وه‌ی جیهانی نوێ (ئه‌مه‌ریکا) له‌ سالی ۱۴۹۲دا و ده‌ستپێکردنی بزوتنه‌وه‌ جوگرافیه‌کان، نه‌مانه هه‌موو هۆکاره‌کان بۆ روژاندنی

۸۲- عزالدین فوده: س. پ، ل ۲۲.

کیشەى رۆژهەلات و پەیدابوونی کیتەبکەتیی یەکەمى ئیمپریالیزمى، کە ئەمانەش تیکرا
ناسۆى دیپلۆماسەتیاى فراوان کرد تا ئەوکاتەى لە ئەوروپای پۆژناوا و ناوەراستدا
سنووردار بوو.^{۸۴}

۸۴- علي عبدالقوي الغفاري: س.پ، ل ۲۷.

ديپلوماسييه ت له سهردهمى پيغه مبهردا (دخ)

نيمچه دورگه ى عه رب وهك پيگه يهك ريگه كاروانه كانى نيوان باكوور و باشوور و رڅژاوا و رڅژه لاتى به يه كه وه دهبه سته وه كه نه مهش يارمه تيدهر بوو له دروستبوونى پتوه ندى بازرگانى و چندين پتوه نى ديكه له نيوان عه رب و دراوسيكانيدها. وهك سهره تا له نيوان تيره كانى دورگه ى عه رب و پاشان له نيوان نه وان و هيزه سياسيه كانى نه و سهرده مه دا كه گرنگ ترينيان فارس و رڅمه كان بوون.^{۸۵} به واتايه كي ديكه عه رب پيش نيسلام شاند و پتوه ندى ديپلوماسى خويان هه بوو و گه شتكردن بڅ نه وان به كاروانى بازرگانى و كڅبوونه وه له بازاره كاندا له سهردهمى هه جدا و رڅشتنى شاعيره كان بڅ لاي پادشاكاني (فارس و حيره و غاسنه و حمير) وهك نامرازى پتوه نديكردن و دروستبوونى پتوه ندى ديپلوماسى لاي عه رب پيش نيسلام هه هه بووه له لايه كي ديكه وه يه كيتى پيگه اتن و زمان و داب و نه ريتنه كان و چه مكه كان هڅكاريك بوو بڅ به هيزكردنى پتوه نديه كانى عه رب به يه كتره وه له پيش نيسلامدا، جگه له وه به هڅى نه و بنكه ستراتيژى و مه ليه نده بازرگانيه له نيوان ميرنشينه كان و گهلانى ديكه دا كاريگه رى له سهر هاندانى پتوه نديه كي نوئ و دروستبوونى پتوه ندى ديپلوماسى هه بوو.^{۸۶} (الواقدي) راي ده گيرتته وه كه قوره يش پيش نيسلام گهر نيردراويكيان بناردايه ته لاي پادشاكان پييان دهوت ((شتيك له بهر بكه و چانسيكه دهرهت وهر بگره...هتد)).^{۸۷}

بڅ نمونه له و بالتويژخانه عه ربه يانه ى كه پيش نيسلام زانراون، بالتويژخانه ى

۸۵- جمال بركات: الدبلوماسية، ماضيها و حاضرها و مستقبلها، مطابع الامرام، القاهرة، ۱۹۹۱، ص ۳۵.

۸۶- هشام الشاوي: س-پ، ل ۳۵.

۸۷- بڅ زياتر بروانه (ابن الفداء: كتاب رسل الملوك و من يصلح للرسالة او السفارة، تحقيق د. صلاح الدين المنجد، القاهرة، ۱۹۴۷، ص ۲۸)

(عبدالمطلب بن هاشم) بو بۆ لای نهبره هه‌ی هه‌به‌شی له‌کاتی هاتنی به‌ره‌و مه‌که دانوستاندن له‌گه‌لدا کرد به‌ مه‌به‌ستی گه‌یرانه‌وه‌ی وشته‌کانیان که هه‌به‌شیه‌کان ده‌ستیان به‌ سه‌ردا گرتبوو.^{٨٨} به‌لام پاش هاتنی ئیسلام دیبلۆماسییه‌ت گرنگی و تاییه‌تمه‌ندی خۆی هه‌بوو، به‌ تاییه‌تی پاش پێکهێنانی یه‌کیتییه‌کی پامیاری و دامه‌زراندنی ده‌وله‌ت له‌ شاری مه‌دینه‌دا به‌ سه‌رۆکایه‌تی (محمد) د.خ. پاشان له‌سه‌ر حسابی گه‌لانی دیکه‌ سنووری ده‌وله‌ته‌که‌یان فراوان کرد و ئیمپراتۆریه‌ته‌که‌یان دامه‌زراند. هه‌لبه‌ت له‌ سه‌ره‌تادا پێوه‌ندیه‌کانیان له‌ گه‌ل میلله‌تانی دیکه‌دا ته‌نها په‌یوه‌ست نه‌بوو به‌ بازرگانیه‌وه، به‌لکه‌و په‌لی هاوێشت بۆ ئاسۆیه‌کی پرشنگذار که هونه‌ری دانوستاندن دیبلۆماسی پاش شه‌ر بووه‌ یه‌کێک له‌ ئامرازه‌ بنچینه‌کان له‌ جیه‌ جێکردنی سیاسه‌تی ده‌ره‌ویان.

دیبلۆماسییه‌ت له‌ سه‌ردمی پێغه‌مبه‌ر و خه‌لیفه‌کانی راشیدییدا به‌ مه‌به‌ستی بانگه‌وازکردن بۆ ئایینه‌ نوێکه‌ به‌ کارهاتوه، به‌ مه‌به‌ستی راگه‌یاندن جه‌نگ و به‌رگریکردن لێی له‌ هه‌مان کاتدا هه‌ولدان بۆ به‌ستنی په‌یماننامه‌ له‌ گه‌ل نوێنه‌رانی ناوچه‌ ده‌ست به‌ سه‌ردا گه‌راوه‌کان هه‌ر ئه‌و ده‌مه‌. پێغه‌مبه‌ر شاندیکی وه‌ک نوێنه‌رایه‌تی کردن نارد به‌ مه‌به‌ستی پێوه‌ندیکردن له‌ گه‌ل سه‌رۆک هه‌زه‌کانی ناوچه‌که‌ دا ناردوه‌ و پاشان له‌ گه‌ل پادشا و سه‌رۆکی ولاتیانه‌ ده‌ور و به‌ری حه‌جازه‌دا پێوه‌ندی به‌ستوه‌ به‌ ئامانجی ناساندن و ئاشنابوون به‌ ئایینه‌ نوێکه‌ و بانگه‌شه‌کردنیان بۆ هاتنه‌ ناو ئایینی ئیسلام، له‌ سه‌ره‌تادا پێغه‌مبه‌ر نوێنه‌ری خۆی نارد له‌ لای هه‌ر یه‌ک له‌ نه‌جاشی پادشای هه‌به‌شه^{٨٩}، و هه‌رقل ئیمپراتۆری رۆم^{٩٠} و کیسرای نه‌وشیروانی شای ساسانیه‌کان^{٩١} و

٨٨- ابن هشام: السيرة النبوية، تحقيق شيخ محمد محي الدين عبد الحميد، القاهرة، ١٣٥٦هـ، ج١/ص ٤٢-٤٣.

٨٩- ابن هشام: س. پ، ١ / ٣٥٧-٣٥٨ ؛ القلقشندي: صبح الاعشى في صناعة الانشاء، شرحه وعلق عليه: يوسف علي طویل، دار الكتب العلمية، ج ٦ / ٣٦٠، ١٩٨٧، ٣٧٠، ٣٨٠-٣٨٢.

مقهوقسی پادشای میسر^{۹۲}، که نهمی دووایی یان به ناردنی دوو که نیزهک به ناوی (ماریای قیبطی و شیرینی خوشکی) وهلامی دایه وه و له سر دهستی پیغه مبهردا بوونه نیسلام. پیغه مبهردا ماریای خواست و کوریکی لی بوو به ناوی نیسراهم که هر به مندالی کۆچی دوایی کرد، شیرینی خوشکیشی به خشیه (حسانی کوری پابت)، نهمه و جگه له ناردنی نوینهرانی بۆ لای نهمه فی نجران و سرکردهی جوله که کانی خدیهر و پادشاکانی عومان و به حرین و یدهن، ههروه ها نوینهری ناردوه ته لای کۆمه لیک خیل و هۆزی جیاواز له نیمچه دورگی عه رب و دوروبه ریدا^{۹۳}. که هه لبت نه و نیردراوانهش پۆلی خویان له به دهسته تانی نامانجیکی دیاریکراوا له و ماوه یه دا بینوه و به نه رکه کانیان هه ستان، هاوکات له گه ل نه و شه رانهی پیغه مبهردا که له دژی قوره ییش و جوله که کان کردی شه پۆلیک له شاندى دیلو ماسی به مه به ستی دانوستاندن له پیناوی ناگره به ست و نا لۆگۆر کردنی دیله کان و به ستی ریکه وتننامه و په یماننامه و ناشته وایی له دوی جهنگه کان وه (ریککه وتنی حوده ییه)^{۹۴}.

نه و بالۆیز و نیردراوانه ی که کاریان کردوه پیغه مبهردا ناردبووه لای قه یسهر و کاربه ده ستانی ولاتی مصر و شام هیچ ناکامیکی نه وتۆی نه بووه، به لام له گه ل نه وه شدا گومانی تیادا نیه که له پرووی مه عنه و یه وه کاریگه ری له ولاتی رۆمانی و له کلێسه دا هه بووه، هاوکات لای فارسه کانییش هیچ ناکامیکی لی نه که وته وه و کیسرا به

۹۰- الطبری: تاریخ الرسل و الملوك، تحقیق: محمد ابوالفضل ابراهیم، طبع بمطابع دار المعارف، ط ۴، القاهرة، ۱۹۷۹. ج ۲ / ۶۴۴؛ القلشندي: س. پ، ۶ / ۳۷۶.

۹۱- ابن سعد: الطبقات الکبری، ۱ / ۲۵۸-۲۵۹؛ الطبری: تاریخ الرسل، ۲ / ۲۱۸.

۹۲- ابن هشام: س. پ، ۲ / ۲۷۸-۲۷۹؛ خلیفه بن الخیاط: تاریخه تحقیق در اکرم ضیاء العمري، النجف، ۱۳۸۶، ج ۱ / ۴۱، الطبری: ۲ / ۶۴۴، ابن الاثیر: الکامل فی التاریخ، دار صادر بیروت، بیروت، ۱۹۶۶، ج ۲ / ص ۲۱۰.

۹۳- ابن سعد: س. پ، ۱ / ۲۵۸؛ ابن الاثیر، الکامل، ۲ / ۲۳۲؛ اسد الغابه فی معرفه الصحابه، دار الشعب، القاهرة، ۱۹۷۰، ۴ / ۴۱۷.

۹۴- ابن هشام: س. پ، ۳ / ۳۶۶؛ ابن سعد: س. پ، ۲ / ۹۷؛ الطبری: س. پ، ۲ / ۲۸۱.

گالتەپنکردن وەلامسی داڤەو و نوسراوەکەى پڤغه مبهەرى درانەد. لە ئەنجامى ئەو رەتدانەو یەدا پڤغه مبهەرىش وتى (خوا پادشاى تەكەى تىك بەدات)^{٩٥}.

ئەو ی پڤوئەندى بە کورد و دیبلۆماسیەتى سەردەمى پڤغه مبهەروە هەبوو بێت ئەوا، پڤوئەندى دۆستانە لەسەر ئاستى تاکە کەس هەبوو، ئەک لەسەر ئاستى دەوڵەت یاخود دەسەلاتى سیاسى. بۆ نمونە: یەكێ لە هاوێلەکانى پڤغه مبهەر بە ناوى - گاوانى - گابانى کوردى - (جالبان الکردى) بوو و بە (ئەبى بصیر) یان (ئەبى نصیر) ناسراو و چەندین فەرموودەى پڤغه مبهەرى گێراوەتەو کە ژمارەیان گەشتۆتە (١٠) دە فەرموودە و زۆریەیان لەسەر ژبانى هارسەرى بوو^{٩٦}. لێرەدا بۆمان دەردەکەوێت پڤغه مبهەرىش هاوێلى کوردى هەبوو هەرەك چۆن رۆمەکان - سوھەیلی رۆمیان - هەبوو و فارسەکان سەلمانى فارسىیان هەبوو و جەبەشەکان بلالى جەبەشەیان هەبوو، کوردیش گاوانى کوردى هەبوو^{٩٧}، بۆیە دەتوانین بڵێین ئەم پڤوئەندى تاکە کەسەى هیچ کاریگەرى ئەوتۆى نەبوو لەسەر خاکی کوردستان، چونکە لە پاش ئەو سەردەمە هێرشى عەرەبە موسلمانەکان بۆ کوردستان دەستى پڤنکرد^{٩٨}.

هەرەها بەدلىسى باس لە پڤوئەندى کى دیکەى کورد دەکات و دەلێت: - کاتێک پڤغه مبهەر نامەى بۆ پادشاكانى جیهان نارد، سولتانى تورکستان بەناوى (اوغوزجان) (پیاو ماقولێکى) ناودارێکى کوردى بەناوى (بغدوز) (بەگ دۆز) رەوانەى لای پڤغه مبهەر کرد^{٩٩}، بەلام ئەم رۆداوێ زۆر لە راستى یەوێ دوورە ناتوانێت پششى پى

٩٥- الطبري: س. پ، ٢/ ١٠٢؛ القلقشندي: صبح الاعشى، ٤/ ٣٨٠.

٩٦- المسقلاني: الاصابة في تعيين الصحابة، القاهرة، ١٣٢٥هـ، ١/ ٤٢٩؛ الذهبي: المشتبه من الرجال اسمائهم وانسابهم، ١/ ٦٢٤.

٩٧- البديسى: شەرفنامە، ل ١١٧؛ محمد امين زكى: خلاصيه تىكى تاريخى كورد و كوردستان دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم، سلێمانى، ٢٠٠٢. ل ٩١٠.

٩٨- بۆ زياتر زانیارى بێوانە شوان عوسمان مستەفا: كوردستان و پرۆسەى بە ئىسلامكردنى كورد سەنتەرى چاپ و پەخشى تەما، ج ١، سلێمانى، ٢٠٠٢، ل ١٤١-١٤٣.

٩٩- شەرفنامە، ل ٢٦-٢٧؛ شوان عوسمان مستەفا: س. پ، ل ١٤٢-١٤٣.

بېه ستریت ته ویش له بهر چەند هۆکارێك، بهر له هه‌موو شتیك به‌دلیس پشتی به هیچ سه‌رچاوه‌یه‌كی میژووی پش خۆی نه‌بستوه، هاوكات هاوچه‌رخى رووداوه‌كان نه‌بووه یان نزیك نه‌بووه لى جگه به‌وه ئوغۆزخان ده‌وروبه‌رى پینج سه‌د ساڵ دواى پینغه‌مبه‌ر ژیاوه، نه‌مه جگه له‌وه‌ی كه ئی‌مه هیچ شتیكى وامان له‌باره‌ی نه‌و ناوه‌وه له كتیبه میژوویه‌كان و وه‌رگێ‌ر دراوه‌كان و ته‌نانه‌ت له فەرهنگه‌كاندا به‌رچار نه‌كه‌وتوه. گوايا (به‌گدوز) نه‌وه‌نده ناشیرین بووه، پینغه‌مبه‌ر دوعاى لى كردوه، چونكه گه‌ر یه‌ك‌بگرن هه‌موو دونیا ده‌خه‌نه ژێر ده‌سه‌لاتى خۆیا‌نه‌وه. جا ئایا پینغه‌مبه‌رێك گه‌ر نێردراوى ئێزدان بێت چۆن ده‌بێت جیاوازی نێوان (جوان و ناشیرین و ڕه‌ش و سپى و هه‌ژار و ده‌وله‌مه‌ند...) بكات له كاتی‌كدا كه ئێزدان فەرمانى پێ‌دراوه (یه‌كسانى و ڕاست‌گۆیی و بێ جیاوازی و ته‌بابی) له نێوان گه‌لاندا بلاوبكات‌وه و بێ‌تسه خه‌خۆرى هه‌موو ده‌ست‌كورت و لیقه‌وماو و خودا‌په‌رستێك.

دییلماسییه ته له سهردمی دهولته تی راشیدیندا

۱۱-۴۰ ک / ۶۳۲ - ۶۶۰ ز

له ماوهی خیلافه تی راشیدیندا (۱۱-۴۰ ک / ۶۳۲ - ۶۶۰ ز) نه و دییلماسییه ته ی که خلیفه کان پهیره ویا نه ده کرد دریژهدانی هه مان دییلماسییه ته ی سهرده می پتغه مبه ر بوو که نه ویش بلاو کړنه وه ی ئایینی ئیسلام و دروستکردنی پیوه ندی بوو له گه ل گروپ و دهولته کانی دیکه دا له ړنگه ی گفتوگو و دانوساندنه وه هه روه ک له م نایه ته دا هاتوه: ﴿يا ايها الناس انا خلقناكم من ذكر وانثى و جعلناكم شعوبا وقبائل لتعارفوا ان اكرمكم عند الله اتقاكم﴾^{۱۰۰}. جیی ناماژه یه بۆ کړنه دهولته تی راشیدی له هندی له کاته کاند ا دییلماسییه ته پهیره و بکات له فرمانه راویدا له میانه ی ناماده کړدن و نووسینه وه ی نامه کانی پتغه مبه ر بۆ پادشا و سه روکه کانی ولاتانی دراوسی و هندی هیزی ئویوزسیون له ناو ولاته که یدا. پیته و کړدن دییلماسییه ته له سهرده می فرمانه راویده تی خلیفه کانی راشیدیدا له ړی نووسینه وه ناماده کړدن نامه کانی پتغه مبه روه بوو بۆ پادشا و سه رکرده ی ولاته دراوسی کانیان و هندی که له هیژه بهر هه لستکاره کانی ناو ولاتی خوشیان. خلیفه کان جگه له راویژ کړدن، متمان هشی دابووه نویسه ره کانیان له هیئان و بردنی نامه و نووسراوه کاند ا، بۆ نمونه:

۱- له نووسراوه کاند ا نه وه هاتبوو که خلیفه هه لگره که ی سه رپشک ده کات به ناوی پادشا یاخود گه و ره بهر پرسی ولاته که وه قسه بکات.

۲- هه لگری نامه یاخود نیردا سه رپشک کرابوو که دۆکومیتته دیاریکراوه کان واژو بکات.

۱۰۰- سوره تی الحجات، نایه تی ژماره (۱۲).

۳- نیردراو وهك كه سیتی باوه پیتکراو و نوینهری یه کهم ده بوو لیتزان و شارهزا و زمان پاراو بووایا له بواری دیبلوماتدا.

هه لبت له سه ده می پیغه مبهردا بناغهی کاری دیبلوماسییه ت^{۱۰۱} دانرا و دواي خوی جیگره کانی پیپه ویان ده کرد. نه بویه کر وهك یه کهم خه لیفه ی راشیدی (۱۱-۱۳ک / ۶۳۲ - ۶۳۴ز) یهك له گرنگترین کاره کانی له پاش مردنی پیغه مبهردا شه پرکردن بوو له گه ل هه لگراوه کانی نیمچه دورگهی عه رهب که هه ندیکیان گه رانه وه سه ربت په رستی و هه ندیکیان زه کاتیان نه دا و هه ندیکی دیکه وازیان له نویتزکردن هینا، بۆ ته م مده سه ش نه بوبکر (۱۱) یازده (لیوا - لشکر) ی سه ربازی له دژی ته مان پیتکهینا.^{۱۰۲}

کاتیک نوینهری گروه هه لگه راره کان چوونه لای نه بویه کر، نهو هیچ کردار و په فتاریکی لاریبونی ته نجام نه دا له بهرامبه ریاندا، له گه ل نه وه شدا که نه وان هاتیبون هه ر له سه ده تاوه نه بویه کر گومانی له نیه ت پاکی نهو نیردراوانه هه بوو^{۱۰۳}، چونکه به لای نه وه وه هه لسه نگانندی په یام هه لگره که پیته ندی به به ها و ناکاری به رپرسه که یه وه یه که بۆ نهو جیگه یه ی ناردوه.^{۱۰۴} به واتایه کی دیکه نه بویه کر له نیه ت پاکی بهرامبه ره که ی به گومان بوو. شایانی باسه که خه لیفه ی موسلمانان، نه بویه کری سه دیق له سه ده ی دوو سال فەرمانه رها یه تیدا نه ی توانی هیچ جوړه پیته ندیه کی دیبلوماسی ناشته وانی و دۆستایه تی له گه ل ولتانی ده ورپه ره که یدا دروست بکات.

۱۰۱- مامون الحموي: س-پ، ل، ۴۲.

۱۰۲- مسکویه: تجارب الامم و تعاقب الهمم ۵ - ف - امد روز. مطبعة شركة التمدن الصناعية ، مصر، ۱۹۱۴م، ج ۱/ ۱۸۱-۱۸۲.

۱۰۳- الطبری: س-پ، ۲/ ۶۵۴، مسکویه: س-پ، ۱، ۱۷۸.

۱۰۴- محمد حسين هيكل: الصديق ابوبکر مطبعة مصر، ۱۹۵۸، ۱۱۴.

به مردنی نه‌بویه کر، عومهری کوپی خه‌تاب (۱۳-۲۳ك/۶۳۴-۶۴۴ز) جیی ده‌گریته‌وه. عومهر له گه‌غیتیدا سهرقالتی کاری بازرگانی بووه، به‌لام له پال نه‌وه‌شدا کاروباری بالوێزخانه‌کانی نیوان قوهریش و ویلایه‌ته‌کانی دیکه‌ی گرتبوه‌ده‌ست. وه‌که ده‌رده‌که‌وی عومهر که‌سایه‌تیه‌کی به‌هیز و جیی ریزلینانی خه‌لکی بووه، ههر له‌به‌رته‌وه‌ش پیغه‌مبه‌ر نرای کردووه که ئیزدان ئیسلام به‌یه‌کیک له‌عومهره‌کان (عومهری کوپی خه‌تاب یاخود عومهری کوپی هشام) پایه‌دار بکات^{۱۰۵} عومهری کوپی خه‌تاب به‌یه‌کیک له‌که‌سایه‌تیه‌ ناوداره‌کانی عه‌ره‌بی پیش ئیسلام نه‌ژمار ده‌کریت و نوینه‌ری حکومه‌تی (الملا)بو له‌شاری مه‌که‌که. و له‌کاری دیبلۆماسیدا چهند نهرم بوو هینده‌ش توندبوو. له‌زاری عومهره‌وه ده‌گیرنه‌وه: ((نايیت که‌سیک سهرکرده‌ی نهم میلله‌ته‌ بیته‌ گهر بیته‌ هه‌لگری نهم خه‌سله‌تانه‌ نه‌بیته‌)) (نهرم و نیانی له‌لاوازیوه نه‌بیته‌، توندو تیژی له‌زه‌برو زه‌نگه‌وه نه‌بیته‌، خۆگرته‌وه جگه‌ له‌وه‌چه‌، لیخۆشبوون به‌بی پیسه‌دان^{۱۰۶})^{۱۰۶}. هاوکات مه‌رجه‌کانی نیردراری دیاری کردبوو وتبووی: ((نه‌گهر ریگه‌تان پی‌درا، باشترین که‌ستان بنیرن، نه‌گهر چوونه ژووره‌وه جوانترین و رێک و پیکترین دهم چار پیشکه‌ویته‌، نه‌گهر قسه‌تان کرد زمانتان جیاتان ده‌کاته‌وه، هتد...))^{۱۰۷}.

۱۰۵- احمد شلبي: التاريخ الاسلامي، ج ۲/۳۹۰.

* سف: ماریکی درێژ و ناسکه‌و له‌نیو به‌ردو زیغه‌و بازده‌داحت و عه‌ره‌به‌کان وتوویانه ده‌فری بۆیه‌ ناویان لیئاوه‌ بالگرتوو، مه‌به‌ست لیرده‌ا لیخۆشبوونه به‌بی تۆله‌سه‌ندنه‌وه. (پزگار که‌رم: فهره‌نگی ده‌ریا، ۱/۴۲۵).

۱۰۶- محمد عزة دروزة: تاريخ العرب في الاسلام، تحت راية الخلفاء الراشدين، المكتبة العصرية، صیدا، بیروت، ص ۳۸۵.

۱۰۷- بۆزیاتر زانیاری به‌وانه: ابن الفراء: س-پ، ل ۲۴۷.

پاش مردنی عومدری کوپی خهتاب به ۳ سی پوژ، عوسمانی کوپی عهفان دهسهلاتی خیلافتهتی گرتته دهست (۲۴-۳۵ لک / ۶۴۴-۶۵۵ ز)^{۱۰۸}. له سائی ۶ شهشی کۆچی عوسمانی کوپی عهفان بالۆیزی پیغهمبهر بووه بۆ لای قورپیشیهکان، کاتیک که قورپیش پینگهی نهدا پیغهمبهر بجیتته مه که به مه بهستی عه مره کردن^{۱۰۹}. له بهرتهوی عوسمان خاوهن که سایه تیه کی کاریگهر بووه لای قورپیشیهکان و توانی زۆربه یان رابکیشیت به لای خزیدا، پیغهمبهریش له بهر شهرمی و رهوشت بهرزی زۆری خوشویست، له ماوهی دهسهلاتیدا بریک پاره ی (بیت المال)ی ته رخان کرد بۆ پیشوازی کردن له نماینده بیانیه کان و سهرفکردنی خهرجی له کاتی مانه وه یاندا^{۱۱۰}. هاوکات داوای له هه موو کاریه دهسته کانی خۆی کرد بۆ گفتوگۆ کردن له پینار دروستکردنی په یوهندی دۆستایه تی و دیبلۆماسی به ناماده بوونی گه وه هاوه له کانی پیغهمبهر^{۱۱۱}.

پاشان عه لی کوپی ته بی تالیب دهسهلاتی خیلافته تی گرتته دهست. عه لی پیتی وابوو نێردراو گوزارشت له و که سه ده کات که نارده ویده تی و له مباریه وه وتویه تی:- ((نێردراوت ته رجومانی هزرته و نوسراوه کت ره وانترین زمانه له جیاتیت))^{۱۱۲}. واته که سی نێردراو یاخود نوێنه ر ده بی قسه کانی به ته وای گوزارشت له بۆ چوون و هه لۆیستی دهسه لاتداره که ی یاخود ولاته که ی بکات.

۱۰۸- محمود شیت خطاب: السفارات النبویه مطبعة المجمع العلمي العراق، بغداد، ۱۹۸۹، ۲۲۹.

۱۰۹- محمد احمد سعد: موسوعة التاريخ الهجري، دار صفاء للنشر و التوزيع، ط۱، عمان، ۲۰۰۳، ص ۳۴.

۱۱۰- ابراهيم احمد العدوي، المسلمون و الجرمان دار المعرفة، ط۱، القاهرة، ۱۹۶۰، ص ۲۸۱.

۱۱۱- الصفدي: الوافي بالوفيات باعثناء - هلموت ريتز، شركة الفجر العربي، بيروت، ۱۹۶۲، ص ۳۹.

۱۱۲- ابن ابي الحديد شرح نهج البلاغة، طبعة بيروت، ۱۹۶۲، ص ۷۲.

دییلماسییه ت له سهردهمی ئومهویدا

به دريژايي سهردهمه کان هيرش و پهلامار و شهركان پتوهنديه سياسي و ديپلوماسييه کاني بهرهو چالاكي بردووه. و توانيويه تي له نه نجامي ههوله کانيدا کوتايي به شهر پيتي و دانوستاندن به رقه رار بکات به مبهستي هينانه کايه ناشتي و گورينهوي ديله کان و بهستي ناگرهست ياخود ريککه وتنيکي کاتي يا هه ميشه يي.

هر له سهرتاي دامه زراندي دهوله تي ئومهوي دا، گورينهوي بالويژخانه و ناردني نوينه ران له گه ل پومه بيژه تيه کانداسيمايه کي ريکخراوه يي وهرگرتبوو نهويش به هوي نزیکي ديمشق له کهسته نتيه وه. جگه له ره خراپي بارودوخي ناوخوي ههردولا زور جار ببوه هوي ته کتيکردني پتوهنديه ديپلوماسييه کان له نيوانياندا. بيگومان دهوله تي نه مهوي پتي باش بووه پتوهندی ديپلوماسي له گه ل نه ياره کاني داجه زريني، له م پروه شهوه تواني بالويژخانه ي خوي دروست بکات که نه رک و چالاکيه کاني به نه نجام گهياندي پتوهنديه ديپلوماسييه کاني ههردولا بووه. هه لبت لهو سهرده مه دا نه م کاره وه که نه لته رناتيقيک جي شه و دووژمنايه تي گرتووه ته وه له هه مان کاتدا سياسي ده ره وي دهوله تي نه مه وي شي ديار يکردووه له فراوانکردن و بلاوکردنه وه به نه نجامداني بيروباوه ري کانيدا^{۱۱۳}، ناردني نوينه ر بولاي پومه کان و ريککه وتن له گه لياندا بولاي مه عاويه ي کور ي نه بوسفيان زور گرنگ بووه، به تاييه تي که مه عاويه له ناوخوي ولاته که يدا سهرقالي خور يکخسته وه نه هيتشتني نا تاييه تيه کان بوو^{۱۱۴}. به لام پاش نه وي موسلمانان له نابلقه داني شاري کهسته نتيه دا (۶۹۹/۴۹ز)

۱۱۳- مجيد خدوري: الصلات الدبلوماسية بين هارون الرشيد و شارلمان، مطبعة التفيض، بغداد، ۱۹۳۹، ص ۲۴۲، ۲۳۹.

۱۱۴- ابن الطقطقي: الفخري في الاداب السلطانية و الدول الاسلامية مطبعة محمد علي صبيح و اولاده بالازهر، القاهرة، ص ۸۳.

شکستیان هینا. نهوجا له گهل پږمه کاندا له سهر نهوه پږککه وتن که سالانه باج و سهرانه بدریت به دهولته تی بیزهنتی که نه مهش بږ خږی نیشانه یه که لایه نه خیلانه تهوه بږ هیوه ریوونه وه و ناشتبوونه وه له گهل بهرامبه ره که یاندا. دوا به دوا ی نه مهش چهند جارنک شاندی دهولته تی بیزهنتی چوونه دیمه شق بږ هه ولدانی زانینی نیه تی خیلانته و ناماده کاریه کانی بزنان و له کاتیکه وه بږ کاتیکی دیکه پیوه ندیه کانی نیوان هه ردوو دهولت جی باس وگفتو گو بو^{۱۱۵}. جی ناماژه پیکردنه که معاویه کوری نه بوسفیان پیایکی دیپلوماتی خاوه نه زمون بووه پاش بیرکردنه وه کی قول بریاری یه کلاکه ره وانه ی ددها. معاویه به کارهینانی هیزی له یه کلای کردنه وه ی کیشه کاندا رته ده کرده وه، نهو ته ماشای مهسه له کانی له هه ردوولوه ده کرد بږ نه وه ی هه موو هیزه کارلنک گهریه کانی تیادا ببینی، و بتوانیت له پږگه یه که وه دووباره هیزه کانی به شیوه یه کی زیره کانه رنک بخته وه و بگاته ناکامیکی باش، نهوجا به شیوه یه کی دیپلوماسیانه که پږز و جوامیری و مهردایه تی و ژیری تیا به دی ده کرا له مامه له کردنی له گهل دوژمنه دږاوه کانیدا هه ولتی به ده ستهینانی خوشه ویستانی ددها. له به ناوبانگترین بنه ما دیپلوماسییه کان که معاویه داینا و تا نیسته ش له مامه له یاخود کرداری دیپلوماسیدا هه کاری پیته کړیت، نه وه ی پیی دهوتریت (تاله موه کی معاویه) که پیشر ناماژه مان بږ کرد^{۱۱۶}.

بږ نمونه، له یه کیک له وه دیپلوماسییه کانیدا معاویه ده یگوت: (من شمشیره کهم هه لنا گرم بهرامبه ره که سیک بی شمشیر بیت، نه گهر بیتو به وشه چاره سهر نه کړیت... هتد)^{۱۱۷}. له لایه کی دیکه وه (الیعقوبی) ده یگپږته وه که (حجاج بن یوسف الثقفی) والی عیراق (عمار بن قیم اللخمی) به نوسراویکه وه ناردووه بږ لای (رتبیل) پادشای سجستان تیادا داوا ی لیده کات که (عبدالرحمن بن الاشعث) ی بږ بنیرته وه

۱۱۵- ابن الاثیر: الکامل، ۴/ ۴۵۸ - ۴۵۹.

۱۱۶- بېوانه ده روازه ی نه م کتیه.

۱۱۷- مسکویه: س- پ، ۲/ ۲۱.

پاش شكستى بزو تنه وه كهى، نهویش له ژیر فشار و ههږه شه دا پازى بوو له گه لیدا
 رېكېكه وئ و كورې (ئه شعەت) له گه ل نیردراوه كه یدا بو بنیریتشه وه^{۱۱۸}. ههروه ها
 سه رچاوه چینییه كان له میثرووی (تانخ) باس له وه ده كهن كهوا له سه رده می
 ئومه ویه كاندا (۱۷) هه قده بالۆیزخانه یان چوونه ته چین. سه رچاوه چینییه كان ده لئین
 نیردراوێك به ناوی (سلیمان) له لایه ن خه لیفه (هشام بن عبدالملك) چووه بو لای
 نیمپراتۆرى چینى (هیوان تونج) سالى ۱۰۸ ك / ۷۲۶ و پتوهندیه سیاسیه كان باش
 بووه له نیوان عه ره ب و چیندا تا كو تایی فه رمانه رایى نه و نیمپراتۆره^{۱۱۹}. ههروه ها
 باس له وه ده كرى كه شاندىك له سالى ۱۱۰ ك / ۷۲۸ ز) كه له (۸) هه شت كه س
 پینكه اتبوو، چووه ته چین به سه رۆكایه تی (دیدو) كه یه كێك بووه له فه رمانده كان،
 نیمپراتۆریش ریزی لینگرتووه و به پله ی نه سپ سوارێكى پله یك دایناوه و ژۆر پیزی له
 شانده كه گرتووه، پى ده چیت ئه م فه رمانده به نه ژاد تورك بوویست له ژیر فه رمانى
 یه كێك له سه ركرده كانى بخارا یاخود سمرقندا بوویست^{۱۲۰}. له میانى نمایشكردى
 میثرووی پتوهندیه دیپلۆماسیه كان له سه رده می ئومه ویدا ده توانین بگه ینه نه و
 پاستیه ی كه هه ولئى سه ربازى ئومه ویه كان به درێژایی ماوه ی فه رمانه وایه تیه كه یان
 كه نزیکه ی (۹۰) سال بووه ناچارى كرده ون پتوهندى دیپلۆماسى له گه ل
 دراوسێكانیاندا به سه ستیت نه وه ش له گه ل پۆمه كاندا رویدا. پتوهندیه
 دیپلۆماسیه كانى ده ولته تی ئومه وى ته خجامى به رده وامى جه نكه سه ربازیه كان بوو و
 له لایه كى دیکه وه به هۆى بارودۆخى ناوخۆ كه هه رده و لای ناچار كرده یه كتر پازى
 بكهن و په یماننامه و رېككه وتننامه به سه تن به مه به ستى هیور كرده وى بارودۆخى
 ناوخۆى ولاته كانیان.

۱۱۸- تاریخ، ۳/۲۳.

۱۱۹- زكى محمد حسن: الصين وفنون الاسلام، ص ۱۰.

۱۲۰- بدرالدین الصينى: العلاقات بين العرب والصين، ص ۱۵۸.

لیره‌دا جیتی ناماژه‌بوکردنه که کورد هیچ کاریکی دیبلۆماسی نه‌وتۆی نه‌بوو که‌وا
 شایه‌نی باسکردن بیت له‌و هه‌گه‌یه‌دا، جگه له‌وهی که خاکی کوردستان گۆرپه‌پانی
 مملاتی و شه‌ری نیوان ده‌وله‌تی ئومه‌وی و شو‌پشگێرپان بوو له‌ دژی ده‌سه‌لاتی
 خیلافه‌تی ئومه‌وی، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ پێوه‌ندی نیوان کورد و ئومه‌ویه‌کان نه‌وا به‌پیتی
 نه‌و زانیاریانه‌ی له‌به‌ر ده‌ستمانه هه‌رچه‌نده که‌مه، به‌لام ده‌توانین بگه‌ینه نه‌و پاستیه‌ی
 که کورد به‌پیتی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی لایه‌نگری بزوتنه‌وه‌کانی (شیعه و خوارج)ی دژی
 ده‌سه‌لاتی ئومه‌وی بوون، بۆیه رێکه‌وت و ده‌گه‌من نه‌بوو که ئه‌م بزوتنه‌وانه لایه‌نگریان
 له ناوچه کوردیه‌کاندا هه‌ییت، له کاتی‌کدا کورد یه‌کێک بوون له گه‌نگه‌ترین میللەتانی
 رۆژه‌لاتی ئیسلامی و له ولاته‌که‌یاندا که ناوی کوردستانه ده‌ژیان، به‌لام نه‌وه‌ی پیتی
 ده‌وتریت پێوه‌ندی جیگه‌ی له نیوان کورد و ئومه‌ویه‌کاندا ده‌گه‌رێته‌وه بۆ سه‌ده‌ی (٤-٥
 ک/١٠-١١ ز) کاتی‌ک نه‌وه‌ی ئومه‌ویه‌کان خه‌ریکی کار و چالاکی نایینی و سیاسی
 بوون له نیو کوردان و خاکی کوردستاندا^{١٢١}.

هه‌تا گه‌لان و ده‌وله‌تان له‌سه‌ر شاپیتی پێشکه‌وتن و شارستانیته‌ت رێکه‌ون، هه‌ست و
 شه‌وریان له ناست بوونی نه‌و په‌یوه‌ندیانه و توندوتۆڵکردنی بنه‌ماکانی زیاتر ده‌بیست،
 دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ تیپه‌رپوونی رۆژگار و نه‌وه‌کاندا، ده‌رکه‌وت که زمانی لێکتی‌گه‌یشتن
 و لێک هالی‌بوون له نیوانیاندا له‌زۆریه‌ی کاته‌کاندا باشت و به‌سوودتره، له‌پێناو پاراستن
 و به‌ده‌یه‌تنانی ناما‌ج‌ه‌کاندا، له‌وه‌ی که دووره‌په‌ریز بن و ناکۆکی و زمانی هه‌ره‌شه‌و هێز
 زالی‌بیت به‌سه‌ر زمانی لۆژیک و عه‌قل و لێکتی‌گه‌یشتن و په‌یوه‌ندی به‌رده‌وام له نیوان
 ده‌وله‌تان له کۆمه‌لگای نیوه‌وله‌تیدا بۆته مه‌سه‌له‌یه‌کی گه‌نگ که هیچ ده‌وله‌تێک
 ناتوانی‌ت ده‌ستبه‌رداری بیت، له‌پێناو به‌هێزکردنی پێگه‌ی خۆی و زامنه‌کردنی
 به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی و به‌ده‌یه‌تنانی ناما‌ج‌ه‌کانی.

١٢١- ابن خلکان: وفيات الاعیان و ابناء الزمان، تحقیق: احسان عباس، دار الثقافة، بیروت،
 ١٩٦٩. ج ١/ ص ٤٣٧.

له بهر روښنایی نه مانده په یو نډیه د بلوماسیه کان رولیکي گړنگي ده بخت له چوارچيوي په یو نډیه نیوده ولته تیه کاند. لیره ده نه وهی پتویسته ناماژی پتیکه یین، نه وهی که تویره ره کاتیک ده ست ده داته تویرینه وهی مه سه لهی د بلوماسیه ت و میژوی دیبلوماسی، نه و شتوازی که پتویسته په یرو بکات له و بواره دا جیوازه له گه له نه و په یرو وهی له تویرینه وهی میژوی سیاسی گشتیدا پیاده ی ده کات. مه به ست له میژوی د بلوماسی نه و په یو نډیه ناشته واییه فدرمیان ی نیوان ده ولته تان و نه و فاکته رانه یه که پاڼ به هر یه کیکیانه وه ده نی بڼ دامه زرانندی نه و په یو نډیانه، نه مانده و سهره پای له خوگرتنی سیستمی نوانندی د بلوماسی نه و یاسا و پتسیانه ش که تاییه تن به ته مسیلی د بلوماسی.

میژوی د بلوماسی باس له چونیته تی به پتوه چونی کاروباری نیوده ولته تیش ده کات له رنګه ی نامه گورینه وه و دیالوگ و گفتوگوه که سه فیه کان نه بجامی ده دن، جګه له خو ناماده کردن بڼ تیمزاکردنی په یمان نامه کان و رنګه و تن نامه کانی نیوده ولته تان، له پینا و بهر ژوه نډیه کی دیاریکراو، پتویسته تویره ره وه له و بواره دا، بزانیست که د بلوماسیه ت ویرای نه وهی سروشت و تاییه تمه نډی نیوده ولته تی هیه، له هه مان کاتیشدا به پی سیستمه کان و احکام و یاسا کانی، په یوه سته یاخود پابه نډه به ده ستور و یاسا کان و نیزام و رهوشی ناو خوړه له هر ده ولته تیکدا، هه روه ها پابه نډه به کیشه ده ره کیه کانیشه وه، بڼیه پتویسته تویره ره وه بایه خ به سه رجه م نه و ره گه زانه بدات، بڼ نه وهی راده ی کاریګه ری له به پتوه چونی په یو نډیه د بلوماسیه کان ده رخت.

بهشی یه کهم
بارودۆخی سیاسی نیۆچه که و کاریگه‌ری له‌سه‌ر
درووستبوونی میرنشینه کوردیه‌کان

ته‌وه‌ری یه کهم

- بارودۆخی سیاسی و دارایی و په‌ش‌تویی به‌پ‌توه‌بردن
- ده‌ست‌گرتن و بالاده‌ستی بیانی به‌سه‌ر خیلافه‌تی عه‌بباسیدا

ته‌وه‌ری دووهم

- به‌پ‌توه‌بردنی هه‌رێمه‌کان
- ریست و توانایی و شیاویی و لی‌هاتوویی
- هۆکاری تر

ته‌وه‌ری سییه‌م

- سیستمی خێله‌کی له‌ نیۆ کورده‌واریدا
- با‌وبوونی جیا‌بو‌ونه‌وه
- به‌لگه و نمونه له‌سه‌ر کاریگه‌ری بارودۆخی سیاسی

تهوهری یه کهم

بارودڅخی سیاسي و دارایی و په‌شیوی به‌رپوه‌بردن

دولته‌تی عه‌بباسی له بارودڅخیکي سیاسي شیواودا ده‌ژیا، تهویش نه‌نجامی لاوازی ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه سوو، نه‌م بارودڅخه‌ش له باری نابووری و کارگیریشدا پ‌ه‌نگی دابووه، چونکه به هیتزی دولته‌ت به پیتی چه‌ندایه‌تی و چو‌نایه‌تی توانای له به‌رپوه‌بردنی ولاتدا پ‌نوه‌ریکه بۆ پیدانی هیتزیی دولته‌ت، چونکه نه‌و داموده‌زگه‌یانسه برپړه‌ی پستی دولته‌تن که تواناو لی‌هاتوویی ده‌بیته مایه‌ی دروستبوونی پ‌نوه‌ندیسه‌کی پته‌و له نیوان دولته‌ت و خه‌لکیدا، بۆیه پ‌نویسته‌ثامازه بۆ نه‌وه بکه‌ین که مملانس‌ی له نیوان سوپا و کارگیریدا ده‌بووه هوی شپ‌رزه‌بوونی داموده‌زگا نی‌داریه‌کان، زور جاریش ده‌بووه مایه‌ی لاوازیوونی دولته‌ت وه‌ک چو‌ن له سه‌رده‌می خه‌لیفه (المتوکل علی الله) (۲۳۲-۲۴۷ه‌.ق/۸۴۷-۸۶۱ز) پرویدا. به‌لام لاوازیوونی داموده‌زگا نی‌داریه‌کان له‌سه‌رده‌می (المقتدر بالله)* (۲۹۵-۳۲۰ه‌.ق/۹۰۸-۹۳۲ز) که له ته‌مه‌نیکی هه‌رزه‌کاریدا خیلافه‌تی گرت‌بووه ده‌ست گه‌یشته‌ثاستیکی ترسناک به‌و راده‌یه‌ی

* المقتدر بالله: له نیو سالانی (۲۹۵-۳۲۰ه‌.ق/۹۰۸-۹۳۲ز) ده‌سه‌لاتی خیلافه‌تی عه‌بباسی وهرگرت، جینگای‌ثامازه بۆ کردنه که‌وا (المقتدر) له‌ثاستی پووداوه‌کانی سه‌رده‌می خوی نه‌بوو، هه‌روه‌ا (مؤنس‌الترکي) کاروباری خیلافه‌تی به‌رپوه‌ده‌برد، هاوکات دیاره‌ی ده‌ست تی‌وردانی ژنان له کاروباری ده‌ولته‌ت سه‌ری هه‌لدا جگه له‌ثاشوویی ناوخو وده‌روه‌ه. (الطبري: تاریخ‌الرس‌ل والملوک، ج ۱/۱۴۱؛ المسعودی: مروج‌الذهب ومعادن‌الجوهر، دار‌الاندلس، بیروت، ۱۹۸۲، ۲۱۴/۴).

هه‌ڕه‌شه‌ی له‌ناوچوونی خه‌لافه‌تی تیا به‌دی ده‌کرا. ^(١٢٢)

هه‌ر له‌ سه‌رده‌می نه‌ودا ده‌زگه وه‌زاریه‌کان زۆر په‌شێواو بوون به‌ شێوه‌یه‌ک دوانزه وه‌زیری بۆ دانرا. ^(١٢٣) هه‌ر نه‌وده‌مه بۆ خه‌لکی پوون بووه‌وه که ده‌ولت توانای نه‌وه‌ی نییه‌ یه‌کسانی کۆمه‌لایه‌تی و ئاسایش بیاریزیت و دایینی بکات. ^(١٢٤) نه‌و بارووه‌خه کاریگه‌ری خراپی به‌سه‌ر هه‌رێمی ئیسلامیه‌کانه‌وه هه‌بوو له‌ وانه‌ش ولاتی کوورد. شایانی باسه که پۆلی سیاسیی کوورد هه‌ر له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچییه‌وه ده‌رکه‌وت،** چهندین شۆڕشیان دژی ده‌سه‌لاتی ده‌ولته‌تی عه‌بباسی کرد به‌تایبه‌تی دواي لاوازیوونی و توانییان چهندین میرنشینی سه‌ربه‌خۆیان نیمچه سه‌ربه‌خۆ له‌ هه‌رێمه جیا جیاکانی ولاتی خۆیان دا‌به‌زرێن، به‌لام له‌گه‌ڵ ته‌وه‌شدا هه‌یشه باوه‌ریان به ده‌سه‌لاتی پۆحی خه‌لیفه هه‌بوو، نه‌ویش به‌هۆی پێوه‌ندی به‌هه‌زیان به‌ ئایینی ئیسلامه‌وه که خه‌لیفه‌ی مسوولمانان نوینه‌رایه‌تی ده‌کرد، له‌به‌رئه‌وه نکۆلیان له خه‌لافه‌ت نه‌بوو، به‌لکو به‌رده‌وام له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌کانه‌وه بانگه‌وازیان بۆ ده‌کرد و نیویان له‌سه‌ر سکه‌ی پاره‌کانیان ده‌نووسی و به‌شداری جیهادیان ده‌کرد، ^(١٢٥) ئینجا هه‌ندی له

(١٢٢) ابن دحیة: الخراس في تاريخ خلفاء بني العباس، تعليق: عباس العزاوي، بغداد، ١٩٤٨، ص ٩٥.

(١٢٣) المسعودي: التنبيه والاشراف، بيروت، ١٩٨١، ص ٣٤٤.

(١٢٤) حمدان عبدالعجيد الكبيسي: عصر الخليفة المقتدر بالله، النجف الاشرف، ١٩٧٤، ص ٥٦٥.

** جینگه‌ی ئاماژه بۆ کوورنه که ده‌سه‌لاتی عه‌شانییه‌کان (عه‌شانییه) له سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی و ده‌یه‌می زایینی ده‌رکه‌وتوه، و ئێوه‌یه‌کی زۆری له‌به‌رده‌ستدا بوو له پۆژئاوایی هه‌رێمی چیا تا سنووری ئازهریجان بۆ نزیکه‌ی (٥٠) په‌نجا سال له‌ ئێو سالانی (٣٠٠ - ٣٥٠/ک ٩١٢ - ٩٦١)ن فه‌رمانه‌وه‌ا بوون، بۆ زانیاری زیاتر بپروانه: (ابن الاثیر: الکامل ١٠١/٧، قاندر محمد حسن: الامارات الکوردیه فی العهد البویه، رساله ماجستیر، غیر منشوره، مقدمه الی کلیه الاداب، صلاح الدین، ١٩٩٩، ص ١٠).

(١٢٥) حسام الدین علی غالب: الکورد فی الدینور وشه‌رزور، رساله ماجستیر غیر منشوره مقدمه الی کلیه الاداب، بغداد، ١٩٧٥، ص ١١٤.

وهزيره كان له سهرده مى (المقتدر بالله) دا نه يانده توانى كاروبارى خويان وهك پتيويست به جيپهين، ديارتريشيان وهزير (ابوعلي الحاقاني) بوو كه كوپه كاني دهستان له كاروباره ئيدارييه كان وهرده دا. نه مهش بووه هوى دراكه وتنى وهزارهت لهو سهرده مه دا.^(۱۲۶) تينجا زوربوني له كارخستنى واليهه كان بو نمونه (دينه وه)^{*} له ماوهى بيست پوزدا ههوت كاربه دهست دامه زرتيران.^(۱۲۷) وله پوزيكد له جهزيره له (باقردا و بازيدا)^{*} پينچ كار به دهست دامه زرتيران.^(۱۲۸) نه م گنده ليهه ئيدارييه بووه هوى بلاوبونه وهى به رتيل خواردن له نيو كاربه دهستانى خيلافه تى عه بياسيدا، بو نمونه هه ندى له وهزيره كان واين دهروانييه ويلايه ته كان كه ههول و بواريك بن بو دهسكهوت و كوكردنه وهى سه رمايه. بزيه هيچ گرنگى به توانا و ليتهاتويى و دهسپاكي (كاربه دهست) نه ده درا، جگه له مهش هه ندى جار ولايهت ده درا بهو كه سانهى كه ده توانن پارهى زياتر بدن.^(۱۲۹) ته بى نامازه بو نه وهش بكهين كه نهو پارانه هه مووى له پتي زياد كردنى باجه وه به دهست ده هيترا، واته ندر كه كهى ده كه وته سهر خه لكى، به تاييه تيش خه ليفه كان هه ولى نه وهيان ده دا كه قه ره بووى كه مى داهاته كه يان به زياد كردنى باجى سهر نهو نيوچانهى له ژير ده سه لاتياندان چهند جاره

(۱۲۶) ابن الاثير: الكامل، ۱۳۹/۶.

* دينه وه: دهكه ويته نيوان كنگور له باشوورى روزه لاتيه وه، وه قرماسين (كرماشاه) له باشوورى روزه واويه وه، دوورى له هه ردوو شاركه وهكو يهك وايه. (الاصطخري: المسالك و الممالك، مطبعة بريل، ليدن، ۱۹۲۷، ۱۱۵؛ ابن حوقل: صورة الأرض، ص ۳۰۸).

(۱۲۷) الهمداني: تكملة تاريخ الطبري، تـ: البرت يوسف كنعان، بيروت، ۱۹۶۱، ص ۲۰۱.

* باقرداو بازيدا: دوو گوندن به پينچه وانهى يه كتر دهكه ون له سه ر پويارى ديجه له (جزيره ابن عم) يه كه ميان دهكه ويته روزه لاتيه وه و دووه ميان له پوزناواى پوياره كه يه. ئيستاش بازيده ماوه سه ر به پاريزگاي دهوكه، بو زياتر زانبارى پروانه: (ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۳۲۱/۱).

(۱۲۸) مسكويه: تجارب الامم، و تعاقب الهمم، هـ. ف- امدرود، مطبعة شركة التمدن الصناعية، مصر، ۱۹۱۴، ۲۳/۱.

(۱۲۹) هلال الصابي: الوزراء او تحفة الامراء في تاريخ الوزراء، تـ: عبدالستار احمد فراج، بغداد، ۱۹۵۸، ص ۲۸۶.

زیاد بکەن کە ئەمەش بوو ھۆی تیکچوونی باری ئابوری ئەو ھەریمانە،^(١٣٠) و زیاد بوونی زۆرداری ئەو کەسانە ی کە باجیان کۆدە کردووە بەرانبەر بە خەلک.^(١٣١) دەبینین سەرۆکەکانی بوھیی یان سەلجوقیەکان چەندین ھۆکاری فیتل و تەلە کە و شکاندنی پەیمانان لەدژی کوردەکان بە کار دەھینا، ئەمە لە کاتی کدا ئەگەر نەیان توانیایە بە ھێز بیاخەنە ژێر دەسلەلتی خۆیانەو دەتوانن ھۆکاری شۆرش و بزوتنەو کوردیەکان دژی دەسلەلتی مەلەبەند جگە لە ئارەزووی سەربەستی، بگێڕنەو بۆ ئالەباری بارودۆخی ئابوری و کۆمەلایەتیان، ئەویش بە ھۆی خرابی سیستمی دارایی دەولەتی عەبباسی و زەبرو زەنگی سەرۆکەکان لە سەندنی خەراج و باجەکانی دیکە و بەفپۆدانی پارە و خەرج نەکردنی بەسەر دانیشتوانی ئەو نیوچانە ی باجە کە یان لیکۆکراوەتەو، بەلکو زۆریە ی دەنێردا بۆ پستەختی خیلەفەت تا لە زیادە پۆی خەرجیەکانی خەلیفە و میر و ھەزیر و کەسانی تردا خەرج بکەیت،^(١٣٢) باشترین ڕێگە بۆ ئەم راستیە باج نەدانی خەلکی شارەزور بوو لە کۆتایی سەدە ی (٣ / ٩ ز) دا.^(١٣٣) ڕووبەر ڕووبوونەو یان لە گەل خەلیفەدا کە ماوێ (٢٠) سال بە سەریانەو بوو تەنھا (ھارون بن غریب الخال)* لە سالی (٣١٧ / ٩٢٩ ز) (٣٧ ھەزار) دینار و (٢٠٠) ھەزار درھەمی لیتوەرگرتن.^(١٣٤)

(١٣٠) Bol, shakov, O.G: The Abbasids (Great Soviet Encyclopedia), (Moscow: ١٩٧٣) Vol, P.٧.

(١٣١) محمد جمال الدین سرور: تاریخ الحضارة الإسلامية في الشرق من عهد نفوذ الاتراك الى منتصف القرن الخامس الهجري، دار الحامي للطباعة، القاهرة، ١٩٧٣، ص ٦٩.

(١٣٢) ماري بن سليمان: اخبار فطركة كرسى المشرق في كتاب المجدل، (رومية الكبرى)، ١٨٨٩، ص ٩٢.

(١٣٣) حسام الدین علی غالب: الكرد، ص ١١٥.

* ھارون بن غریب الخال: کوپی خالی خەلیفە (المقتدر بالله) بوو، خەلیفە نیوچە ی (الدینور و ماسبذان) پێی دا، شەری سوپای خیلەفەتی کرد دواى ئەو ی (الراضی بالله) (٣٢٢-٩٣٤ ز) دەسلەلتی گرتە دەست، بۆ ئەو ی خیلەفەت و مریگرتن، ئەو بوو لە سالی (٣٢٢ / ٩٣٤ ز) کوژرا.

(ابن الاثیر: الكامل، ٦، ص ٢٣٩، ٢٤٠).

(١٣٤) الھەمزانى: تەمکە تاریخ الطبری، ص ٢٦٤.

ولایتی کوردیش وهك هه موو هه ریمه ئیسلامیه کانی دیکه توشی شیوان بوو سوو له نهنجامی ئهو سیاستی دهسلاندا، بهتاییهتی له سه رهتای سهدهی (٤ك/١٠ز)هه تا سه رهه لانی میرنشینه کوردیه کان بهم شیهویه ئهو نیوچهیه بوو به مهیدانی شهپر و پینکدادان، نه مهش بووه هۆی تیک چوونی بارودۆخی ناسایش تینداو دواجار کاریگهری خراپی به سه ره دانیشتوانی نیوچه کهوه له رووی کۆمه لایهتی و ئابووری و ئیداریه وه هه بوو، به هۆی مه ترسی هیژه نیوخییه کانه وهك (بنو حمدان)* و (بنو الساج)** و هیژه هاتوو و هاوردده کانی وهك (زیاریه کان، مسافریه کان والسامانیون)*** و

* بنو حمدان: بنه ماله یه کن له (تقلب بن واصل) له به ره بابی (بنی ربیعه) له نیو سالانی (٢٩٢-٣٩٢ ک/ ٩٠٥-١٠٠١ ز) فرمانپه وایی (موصل و حلب) یان کردوو، و سه رهتای ده رکه و تیان له هه ریمی (الجزیره الفراتیه) بوو کاتیک لایهنگری خه وارج بوون، نه مهش ببوو هۆی سه رهه لانی چه ند شه ریک له گه ل خه لیفه ی عه بباسی (المعتصد)، (ابن حوقل: صورة الأرض، منشورات دار مکتبه الحیاة، بیروت، ١٨٧-١٨٨ "ابن خلکان: وفيات، ١/١٧٥).

** بنو الساج: به نیوی بنه ماله ی ساجیه فرمانپه و بوون له نیوچه ئازمه ریاجان، بۆ زیاتر زانیاری به وانه: (مسکویه: تجارب الامم، ١/١٦: حسام الدین علی غالب: ئازمه ریاجان، رساله دکتوراه، کلیه الاداب، جامعه بغداد، ١٩٨٤ م).

*** زیاریه کان: بنه ماله یه کن له فارسه کان له سه دهی (٤-٥ ک/ ١٠-١١ ز) فرمانپه وایی نیوچه کانی (جرجان و قومس و طبرستان) و هه ندی نیوچه ی دیکه، دامه زینه ری ئه م بنه ماله یه (مرداویج ابن زیار بن وردان شاه الجیلی) (حسین عماری: ماده آل زیار، دائرة المعارف الاسلامیه الکبری، طهران، ١٩٩١، ١/٥٢١).

مسافریه کان: - بنه ماله ی (المسافریه) یاخود (ال مسافر) بنه ماله یه کی دیله مییه، ولاتی ئازمه ریاجان و شه رمینیا له ژیر فرمانپه وایه تیان بوو له سه دهی چواره م و پینچه می کۆچیدا) بۆ زیاتر زانیاری به وانه: (القلقشندی: قلاند الجمان فی التعریف بقبائل عرب الزمان، نه، ابراهیم الایباری، دار الکتب الحدیثه، القاهره، ١٩٦٣، ص ٨٨).

السامانیون: یه کیکن له بنه ماله ئاواره کانی ولاتی فارس کهوا له سه ره ئایینی زه رده شتی بوون، له سه ره دهستی باپه ره گه ره یان که نیوی (سامان خداه) بوو بوونه ئیسلام له سه ره ده می خه لیفه ی ئومه وی (هشام بن عبدالملک) و له نیو سالانی (٢٦١-٣٨٩ ک/ ٨٧٤-٩٩٩ ز) فرمانپه وایی ولاتی ئه و دیوی رووبار تا ولاتی فارس به نیوچه کانی (خراسان، طبرستان، الری، الجبل، سجستان)

البويهيون و دواتریش سه لجوقیه کان **** جگه له مانهش هیزه ناموسلمانه کان وهک (پروس و بیزهنتیه کان).^(۱۳۵) حمدانیه کان جگه له موسل حوکمرانی نیوچه کانی (دیار به کر و جزیره) شیان ده کرد و ههروه ها هه ندی له میره کانیان ده سه لاتی هه ندی نیوچه ی رۆژئاوای هه ریمی چیا یان ده سته کورت.^(۱۳۶) به شیوه یه ک که نه و نیوچانه بوونه مهیدانی هیرشکردن و شه ره کانیان. بۆ نمونه ده بینین (حسین بن حمدان) * دوا ی شکسته ینانی به رانه به به سوپای خیلافهت له سالی (۳۰۳/ک/ ۹۱۵ز) دهستی کرد به

بوو. (عباس اقبال: تاریخ ایران بعد الاسلام، تعریب. محمد علاء الدین منصور، دار الثقافة للنشر والتوزيع، القاهرة، ۱۹۹۰، ص ۱۲۳؛

G: Literary History of Persi. Cambridge, E. Brown
University, ۱۹۵۰, PP. ۳۵۶, ۳۶۹, ۳۹۹.

**** سه لجوقیه کان: ده گه پرنه وه سه ر (سلجوق بن تلقاق) خاوه ن بیروپایه کی به توانا بوو، سلجوق چه ند کوپنکی هه بوو به ناوی (ارسلان، میکائیل، موسی)، سه لجوق له جوند نزیک بوخارا له ته مه نی (۱۰۷) سالی کوچی دوا یی کردوه، میکائیل چه ند کوپنکی به جیما له وانه (بیضر، طفهل بگ، جفری بگ) ره چه له کی سه لجوقیه کان ده گه پرنه وه تورکه کانی نه و دیوی رووبار، که گوپرایه لی هیچ سولتانیکیان نه ده کرد تا نه وه ی ویستمان بۆیان چوو سه ر. (ابن الاثیر: الکامل، ۳۲۱/۱۹؛ حسام الدین علی غالب: نازه ربایجان، نیشتمان بشیر محمد: الکرد و السلاجقه، رساله دکتوره، مقدمه الی کلیه الاداب، جامعه صلاح الدین، ۲۰۰۰).

(۱۳۵) قادر محمد حسن: الامارات الکوردیه، ص ۵۰.

(۱۳۶) مسکویه: تجارب الامم، ۷۵/۱؛ ابن الاثیر: الکامل، ۱۶۶/ ۶، ۱۸۵، ۲۰۱، ۲۰۷، ۲۰۹؛ ابن خلدون: العبر و دیوان المبتدا والخبر فی ایام العرب والعجم والبربرو من عاصره من ذوی السلطان الاکبر، (تاریخ العلامة ابن خلدون)، دار الکتاب اللبنانی، بیروت، ۱۹۸۶، مج ۳/۳/ ۷۹۷.

* حسین بن حمدان: له بنه ماله ی حمدانیه کان له موصل توانی له سه رده می خه لیه (المعتضد بالله) سه رکه ویئت به سه ر (هارون الشاری) رابه ری خه وارجه کانی نه و نیوچه یه به بدیل گرتنی و هینانی بۆ خه لیه، پاشان خه لیه بریاری له سیداره دانیدا له سالی (۲۸۳/ک/ ۸۶۹ن)، به مهش خه لیه له پاداشتی نه م کاره باوکی نازاد کرد. (الطبری: تاریخ الرسل والملوک، ۱۷۰/۸- ۱۷۴؛ فیصل السامر: الدولة الحمدانیة فی الموصل و حلب، مطبعة الايمان، بغداد، ۱۹۷۰، ص ۳۸- ۴۰).

سوتاندنی شارۆچکە (تل فافان) ** ی رۆژئاوای (نامد) و کوشتنی دانیشتوانی. (١٣٧)
 ههروه‌ها (بنو حمدان) به‌وه تۆمه‌تبار کراون که له نیوچه‌ی (دیار ربیعه) *** ده‌ستیان
 گرتووه به‌سه‌ر سه‌روه‌ت و سامانی خه‌لکید. (١٣٨) ده‌توانین بڵێین که نیوچه‌ی خۆره‌لاتی
 نیسلاهی بووه مه‌یدانی ململانی سیاسی و شه‌ر و پێکدادان له نیوان هه‌زه‌کانی ئه‌و
 نیوچه‌یه، وه‌ک شه‌ری نیوان (دیسیم بن ابراهیم الک‌ردی و سالار مرزبان)، *** چونکه

** تل فافان: شوێنێکه ده‌که‌وتنه سه‌ر پووباری دیچه له خواروی میافارقین. (یاقوت الحموی:
 معجم البلدان، ٣/٨٤٥).

(١٣٧) ابن‌الأثیر: الكامل، ٦، ص ١٥١؛ عبدالرقيب يوسف، الدولة الدوستکیة فی کردستان
 الوسطی، بغداد، ١٩٧٥، ج ٢/ ص ٢٢.

*** دیار ربیعه: یه‌کێکه له ناوچه‌کانی هه‌رمی جه‌زیره و پێکهاتوو له (نصیبین، ارزن، امد،
 راس‌العین، میافارقین، ه‌اردین، باعر بایا، بلد، سنجار، ق‌ردا و بازیدا و طور عاب‌دین) (ابن خ‌رداذبه:
 المسالك والممالك، ٨٦).

(١٣٨) مجهول: العیون و الح‌دائق فی اخبار الح‌قائق، ت‌د: نبیلة عبد‌المنعم داود، مطبعة التعمان،
 النجف، ١٩٧٢، ٤ / م ٧٠.

**** دیسم بن ابراهیم الک‌ردی: له نیوچه‌کانی ئازهربایجان سه‌ریه‌له‌داو توانی له نیوه‌ی
 یه‌که‌می سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی و ده‌یه‌می زانینی فه‌رمانه‌روایی ئازهربایجان و هه‌ندیک له
 نیوچه‌کانی ئه‌رمینیا و ئاران بکات، ده‌توانین بڵێین ده‌سه‌لاتی دیسم به‌ سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاته
 سیاسیه‌کانی کورد داب‌ن‌رشت له‌و سه‌رده‌مه‌دا پێ ده‌چیت له نیو سالانی (٣١٥-٣٤٥/ک ٩٢٦-
 ٩٥٦)ن حوکمرانی بووه له‌و نیوچه‌یه. (مسکویه: تجارب‌ الأمم، ٢/ ٣٣؛ ابن‌الأثیر: الكامل،
 ٦/٢٨٦)؛ بۆ زیاتر زانیاری ب‌ه‌وه (قادر محمد حسن: الأمارات الكردية، ١٢-١٩).

مرزبان سالار: - ناوی (محمد بن مسافر الدیلمی) پێی ده‌وترا میری مسافری خاوه‌ن ئازهربایجان،
 شه‌ری له‌گه‌ڵ (رکن‌الدوله) ک‌رد و له‌و شه‌ره‌دا به‌دیلی گ‌یرا، به‌لام له‌ سالێ (٣٤٢/ک ٩٥٣)ن توانی له
 زیندان هه‌لب‌یست و ده‌سه‌لاتی خۆی به‌سه‌ر ئازهربایجان ب‌گ‌یرته‌وه، له‌ سالێ (٣٤٦/ک ٩٥٧)ن کۆچی
 دوا‌یسی ک‌رد (مسکویه: تجارب‌ الأمم، ٢/ص ١١٥، ٦٦٦؛ ابن‌الأثیر: الكامل،
 ٦/٣٣٠، ٣٤٣، ٣٥٢).

یه که میان همدستا به پروخانی شوهری شاری (اردبیل)* به سهر دانشتوانی نیوچه که دا له بهرنه‌وه‌ی پشتگیری (دیسیم) یان کرد له سالی (۳۳۱ک/ ۹۴۳ز) تا دهستی به سهر سامانی پیاوچاکان و بازرگانه‌کاندا گرت و دهره‌دهری کردن.^(۱۳۹) نهمه و هدریمی چیا (اقلیم الجبال) له بارود و ختیکی باشتردا بوو به بدرورد له گهل هدریمه‌کانی دیکه‌دا له پروی سیاسی و نابورییه‌وه، به تایبه‌تی دوا‌ی هیرشکردنی (مرداویج بن زیار)** بز سهر نیوچه که له (۳۱۶ک/ ۹۲۸ز) دهستگرتنی به سهر نیوچه‌ی (جبل) دا.^(۱۴۰) هدروه‌ها له سالی (۳۱۹ک/ ۹۳۱ز) دهستی گرت به سهر (همدان) دا و تالانی کرد.^(۱۴۱) هدر به‌مه‌شده‌وه نه‌وه‌ستا، به لگو له هیرشه‌کانی به‌رده‌وام بوو به‌رهو شاره‌کانی پوژناوای هدریمی چیا، به (دینور) یشه‌وه و دهستی کرد به کوشتنی دانشتوانی.^(۱۴۲) که ناچار بوون به‌رهو به‌غدا هه‌لین و داوای کومدک و یارمه‌تی له خه‌لیفه بکه‌ن.^(۱۴۳) بوه‌یه‌یه‌کان له ده‌وروبه‌ری سالی (۳۲۰ک / ۹۳۲ز) دا کاتی پی‌وه‌ندیان به‌هیزی سهریازی (مرداویج بن زیار) وه کرد له‌سهر شانوی سیاست ده‌رکه‌وتن، و (أحمد) کرا

* (ردبیل: به‌ناویانگترین و شورابنترین شاره‌کانی نازمربيجانه، ده‌که‌وتنه‌ روزه‌ه‌لاتی نازمربيجانی ئیران نزیک ده‌ریای قه‌زوین (القزوينی: اثار البلاد و اخبار العباد، دار صادر، بیروت، د.ت، ۲۹۱؛ بو زانیاری زیاتر به‌روانه: (حسام الدین علی غالب: نازمربيجان، ص ۷۵).

(۱۳۹) ابن حوقل: صورة الارض، ۲۸۷-۲۸۸.

** مرداویج بن زیار: یه‌کێک بوو له فرمانده سهریازی سهرکیشه‌کان، چاوی له پله‌ی سهریازی بلند بوو له سینه‌ری میرنشینیکی لاواز، توانی له‌گهل (اسفار بن شریوه) سهریکه‌ون به‌سهر (ماکان)، ههرچه‌نده (اسفار) له سالی (۳۲۳ک/ ۹۲۸ز) کوژرا، به‌لام ده‌سه‌لته‌کی گه‌یشته دهستی (مرداویج و شمکیر) ی برای، نهم سهرکه‌وتنه‌ی مرداویج هوکاری یه‌که‌م و پرسته‌وخوی سهرمه‌لدانی (بنی بویه) بوو. (أحمد شلبي: موسوعة التاريخ الاسلامی و الحضارة الإسلامية، القاهرة، د-ت، ۴/ ۴۱۶).

(۱۴۰) ابن خلدون: العبر، م ۲ / ۴ / ص ۸۰۳.

(۱۴۱) القزوينی: اثار البلاد و اخبار العباد، ۴۶۸؛ الذهبي: دول الاسلام، ح ۱/ ص ۱۹۲.

(۱۴۲) المسعودي: مروج الذهب، ح ۴/ ص ۴۳۰؛ ابن الاثير: الكامل، ۶/ ۲۱۴.

(۱۴۳) الاصفهانی: تاريخ سني ملوك الارض و الانبياء، دار مكتبة الحياة، بیروت، ص ۱۵۹.

به‌والی که‌رهج* له باشوری خۆزیه‌لاتی هه‌مه‌دان که به‌چوکتینی هه‌رسی کۆپه‌که‌ی (شجاع بویه) بوو: (علی و حسن) جگه له (أحمد)، و عه‌لیش بوو به (ضامن‌ی) ئیلتزامی نیوچه‌کانی ماهی به‌صره (نه‌هاوه‌ند)،** هه‌رسی برا توانیان ده‌ستبگرن به‌سه‌ر هه‌ریمی فارس و نیوچه‌کانی سه‌ر به‌هه‌ریمه‌که و له سالی (٣٢٣/ک/٩٣٥ز) دا چیاکانیش که‌وته ژێر ده‌ستیانه‌وه، دوا‌ی کوشتنی (مرداویج) له‌سه‌رده‌ستی تورکه‌کان، نه‌حه‌دیش به‌رده‌وام به‌رو داگیرکردنی رۆژناوا ده‌رویش و حسنی برایشان حکومرانی ولاتی چیاکانی ده‌کرد، دوا‌ی ئه‌وه نه‌حه‌د چوه به‌غداد و له سالی (٣٣٤ / ٩٤٥ز) دا حسن نازناوی (رکن الدولة)ی*** وه‌رگرت و نه‌حه‌دیش نازناوی (معزالدولة)**** و (ابو الحسن علی)ی برایشان نازناوی (عماد الدولة م٣٣٨/ک/٩٤٨ز)ی وه‌رگرت،^(١٤٤) به‌لام کۆژرانی (مرداویج) به‌ده‌ست غولامه‌ تورکه‌کانی خۆی سالی

* که‌رهج: شارێکه ده‌که‌وێته نیوه‌ی ڕینگه‌ی نیوان هه‌ندان و اصفهان. (یاقوت الحموی: معجم البلدان، ٤/٤٤٦).

** نه‌هاوه‌ند: به‌کوێترین شار داده‌نرێت له هه‌ریمی چیا، ده‌که‌وێته باشووری هه‌مه‌دان، و نزیکه‌ی (٨٤کم) لێیه‌وه دووره، هه‌لکه‌وته‌ی ئهم شاره که‌وته‌سه‌ر چیا هه‌ر بۆیه که‌ش وه‌ه‌وایه‌کی گونجاوی هه‌یه. (اليعقوبي: کتاب البلدان، المطبعة الحيدرية، ٣٩؛ ابن خردادبة: المسالك و الممالك، ١٩٩).

*** رکن الدولة: ناوی (ابو علی الحسن بن بویه) میری بویه‌یی بوو، هاوکات خاوه‌نی (اصبه‌هان والری و هه‌ندان) بوو، له سالی (٣٦٦/ک/٩٧٦ز) کۆچی دوا‌یی کردووه. (ابن خلکان: وفيات، ٢/ص ١١٨، ١١٩؛ ابن الاثیر: الكامل، ٨/٣٦٣).

**** معز الدولة: ناوی (ابو الحسن احمد بن بویه) میری بویه‌یه‌یه‌کان بوو، هه‌روه‌ها خاوه‌نی (العراق و الأهواز) بوو، له سالی (٣٥٦/ک/٩٦٦ز) کۆچی دوا‌یی کردووه. (ابن خلکان: وفيات، ١/١٧٤-١٧٦؛ ابن تفری بردي: النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، وزارة الثقافة، دار الارشاد القومي، مصر، ١٤/٤).

(١٤٤) حسام الدين علي غالب: الكرد، ١١٣.

(٣٢٣/ك/٩٣٥ز).^(١٤٥) بووه هۆی جی له قبوونی دهسلاتی زیاریه کان له نیوچه كهدا، چونكه كه برازاكهی (قابوس بن وشمكير)* له جیتی دانیشت توركه كان بسون به دوو گروپهوه، گروپك چوونه نێو بوهیهیه كانهوه و گروپكی بهرهو ههریمی چیا،^(١٤٦) بهرپكهوتن و باج و سهرانهی دهینهوهریان هیتا.^(١٤٧) بهم شیویه دهتوانین بلیین خهلكی نهو نیوچهیه نیچیركی ئاسان بوون به دهستی تهماحكارانهوهو بوونه قورسانی نهو بارودۆخه شیواوه، بۆیه دهبینین یهكی له سهركرده پێشووهكانی زیاریه كان كه نیوی (یشكری) بوو سی ملیۆن درههمی له ماوهی یهك حهفتهدا له دانیشتوانی (نهاوهند) سهند.^(١٤٨)

دواى نهوه نیوچه كه بوو به مهیدانی ململانیتی نیوان بوهیهی و سامانییه كان، چونكه ههردوو لا ههولێ ئهوهیان دهدا دهست به سهرشارهكانی ههریمی چیا بگرن و چهندین شهر و پێكدادان له نیوانیاندا پرویدا، و میر (ركن الدوله)ی بوهیهی توانی له سالی (٣٣٥/ك/٩٤٦ز)دا به سهر سامانیه كاندا زال بیت و ههموو شاره كان بختهوه ژێر دهسلاتی خۆی.^(١٤٩) نهمه و جگه لهوهی كه نیوچهی (ثغوری)** جهزیره و ئاران

(١٤٥) (ابن الاثير: الكامل، ٢٤٤/٦؛ ابوالفدا: المختصر في اخبار البشر، دار المعرفة للطباعة والنشر، بيروت، ٢/٨٢/١٩٦٠).

* قابوس بن وشمكير: ناوی (شمس المعالي ابو الحسن قابوس بن ابي طاهر و شمكير بن زيار)، میری (جرجان، الجبل، طبرستان) بوو، دهسلاتهكهی له باوكی گوێزیهوه بۆ براكهی (مرداویج بن زيار)، ههرچهنده كهسیكى بهتواناو دوورین بوو، بهلام لهههمان كاتدا زۆردارو ستهمكار بووه، هاوكارانی لهدری ههستاو (منوچهری) كوێیان ناچار كرد باوكی زیندانی بكات، تاوهكو له سالی (٤٠٣/ك/١٠١٢)ن كۆچی دوايي كرد، (ابن الجوزي: المنتظم في تاريخ الملوك والامم، مطبعة دائرة المعارف الاسلاميه، حيدر اباد، ٤/٢٦٩؛ ابن خلكان: وفيات، ٨١/٤).

(١٤٦) (ابن الجوزي: المنتظم، ٦ / ٣٢٢-٣٢٠).

(١٤٧) (المسعودي: مروج، ٤/٤٣٢؛ ابن الاثير: الكامل، ٦/٢٤٦).

(١٤٨) (الهذاني: تكملة تاريخ الطبري، ٢٦٥؛ ابن الاثير: الكامل، ٦/٢١٤).

(١٤٩) (مسكويه: تجارب الامم، ٢/١٠٨؛ ابن الاثير: الكامل، ٦/٣٢٤).

** ثغور: مهبهست له ثغور ناوچه سنوريهكانه لهگهڵ هیزه بیانییهكاندا.

دووچاری هیرشی هیزه دهره کیسه کان بوون، وهک هیرشی بیزه نیتیه کان بۆ سهر نیوچه کانی (نامه، میافارقین، ارزن، نصیبین و خهلات). *** تهه هیرش کردنه ماوهیه کی زۆری خایاند. ^(۱۵۰) ههروهها مهترسی هیرشکردنی رووسیش بۆ سهر نیوچه کانی (ثغور) له ناران له زیادهبووندا بوو، چونکه سالی (۳۳۲-۳۳۳/ک ۹۴۳-۹۴۴ز) هیرشیان کرده سهر شاری (برذعه)، * بهلام تووشی بهرگریه کی سهخت بوون له لایه ن دانشتوانی نهو نیوچهیه. ^(۱۵۱) وهک لهه روونکردنه وهیهدا دهره کهویتی، رووداوه خویناویسه کان نییش و

*** نامه: شارکی کۆنهو دهکهویتی بهشی خۆرئاوای پوواری دیجله، و پوواری دیجله وهک دهمه داس به دهویدا سوپاوه تهوه، ئیستا پینی دهوتریت دیار به کر. (ابن حوقل: صورة الأرض، ۲۸؛ القزوينی: آثار البلاد و اخبار العباد، ۴۹۱).

میافارقین: دهکهویتی نیوان جهزیره و ئهرمینیا، شارکی گهورهیه و شورایه کی له بهرد دروستکاروی هیه و ههروا خهنده قنکی قولی هه بووه، هه له کۆنهوه کوردی تیا دا نیشته یجی بووه. (ابو الغداء: تقویم البلدان، ۲۷۹؛ ابن حوقل: صوة الأرض، ۲۰۱).

ارزن: شارکی بهناوبانگه له نزیک خهلات، قه لایه کی سهختی هیه. (یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۳۵/۱).

نصیبین: به بنکه ی دهقهری ره بیعه داده نری و چیا ی جودی دهکهویتی بهشی باکووری و ههروا خۆشی دهکهویتی باکووری سنجار، و پوواری هه رمان به ته نیشته شورای تهه شارهدا دهروات. (ابن جبیر: رحلة ابن جبیر (تذكرة بالأخبار عن الاتفاقات و الأسفار، دار صادر، بیروت، ۱۹۵۹، ۱۷۱؛ أبو الغداء: تقویم البلدان، ۲۸۲).

خهلات: شارکی ئهرمینیا ی نیوه پرسته دهکهویتی سهر ده ریاچه ی (اخلاط) له جوانیدا کهه وینهیه. (یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۳۸۰/۲، ۳۸۱).

(۱۵۰) ابن کثیر: البداية و النهاية، ۱۱/۶، ۲۸۹، ۲۴۷؛ ابن الوردی: تتمه المختصر فی اخبار البشر، منشورات المطبعة الحیدریه، النجف، ۱۹۶۹، ۴۰۴/۱، ۴۱۱، ۴۱۳.

* برذعه: شارکی گهورهیه له ولاتی ناران، تهه شاره دهگه پرتیه وه بۆ سهردهمی ساسانیه کان و شاه قویاد بنیادی ناوه، و نزیکه ی (۱۰۰کم) له دوین دورره، و خا کهه ی به پیت و بهرهمه. (قدامة بن جعفر: الخراج و صناعة الكتابة، ۳۲۲؛ احمد کسروی: شهریاران گمنام، ۲۵۵).

(۱۵۱) مسکویه: تجارب ۸۱/۲؛ ابن الاثیر: الكامل، ۲۹۷/۶-۲۹۸؛ أبو الغداء: المختصر، ۹۱/۲؛ ابن کثیر: البداية و النهاية، ۲۲۱/۱۱/۶.

نازاری خەلکی نیتۆچەکە ی زیاد دەکرد، هەروەها خراپی بارودۆخی خیلەفەتی عەبباسی
 لە هەموو پوویەکەو کاریگەری زۆری لە سەریان هەبوو، هەر بۆیە کوردیش لە
 پیناوی بەرپۆوەبردنی نیتۆچەکەیان لەلایەن خۆیانەو هەولێ یەکخستنی کارەکانیان دا،
 چونکە ئەمانیش وەک سەرچەم گەلانی نیتۆچەکە ئارەزووی سەربەستی و نازادی بوون و
 برۆای تەواویان پیتی بوو، لەبەر ئەوە دەبینین داگیرکەر لە هەر کۆتێک بوویست زۆر
 چالاکانە بەرەنگاری بوونەتەو و هەموو جۆرە دەست تێوەردانیکیان پەتکردۆتەو و
 تەنانت هیچ سەرۆک و والێکیش نەیتوانیوە لە خاکیاندا بچیتتەو و بۆ خۆیان
 حوکمرانی خۆیان بوون، و تەنها بەنیو سەر بەدەوڵەتی عەبباسی بوون ئەمەش پتی لە
 پیشکەشکردنی دیاری و دارایی بۆ دەسەلاتی مەڕکەزی لی نەدەگرتن، بەلکو لەلایەنی
 سەربازیشدا سستیان نەدەنواند بۆ لەناوبردنی دژەکانیان و لەناوبردنی ئەو شۆرش و
 بزوتنەوانە ی لەدژیان دەکران، ئەو سەرۆکانەش لە نیتویاندا بوەیهییەکانیش کوردیان
 لەزۆری کاتەکاندا بۆ ئەم مەبەستە بەکاردهیتنا، سودیان لە توانای سەربازی و
 نازیەتی و نەترسیان وەردهگرت بەم شێوەیە کورد پۆلێکی گرنگی بینێو لە
 یارمەتیدانی سەرۆکی گەلانی دیکەدا. (١٥٢)

دهستگرتن و بالادهستی بیانیه کان به سهر خیلافته تی عه عباسیدا

یه کئی له دیارترین و گرنترین ئه دروشمانه ی که عه عباسیه کان له قوناغی نهیتی کارکردنیاندا به رزبان کردبووه و جاربان بۆ دها چاککردنی باری گوزهرانی لایهنگرانی (موالی)* بوو له پووی ئابووری و سیاسی و کۆمه لایه تییه وه و یه کسانبوونیان له گه ل عه ره به کاندایا. ههروه ها عه عباسیه کان له لایه که وه بانگه وازی یه کسانیان له نیوان عه ره ب و لایهنگره دهره کییه کان به تایبه تی خولقاندنی هه ماهه نگییه که له نیوان عه ره ب و فارسه کاندایا ده کرد و له لایه کی تریشه وه کۆششی لایهنگره دهره کییه کان بۆ به دهسته تهینانی دهسه لاتی له دهسته چوویان وه که دهره تیک ده قۆسته وه بۆ خولقاندنی گیانی هاوکاری له نیوان هه موو چین و تویت و په گه زیکی ولاتدا بۆ دهسته بهرکردنی بنه ماکانی ده ولته نوێه که یان.^(۱۹۳) خه لیفه عه عباسیه کان پشتیان به وه زیری فارسی ده به ست وه کاتیک (مأمون)** خیلافته تی وه رگرت، پشتی

* موالی: (کۆی موالی) یه به دیله کانی شه پی ده ولته تی ساسانی ده گوترا که له لایه ن عه ره به موسلمانانکه وه گیرابوون و ببوون به موسلمان، نه وانه وه ها ولاتی ژماره دوو، یاخود چینی ناوه ند بوون له نیوان گه وه کانیان (عه ره ب) و نیوان که سانی دیکه ی عه ره بدا، به لام به تیه په ربوونی پۆزگار به هه موو موسلماننکی ناعه ره بیان ده گوت موالی که زیاتر به ماناو مه به ستی خزه تکار ده مات. (وله ارزن: الدولة العربیة و سقوطها، نقله الی العربیة: یوسف العث، مطبعة الجامعة السوریة، دمشق، ۱۹۵۶، ۱۷۴؛ شوان عوسمان مسته فا: کوردستان و پرۆسه ی به نیسه لام کردنی کورد، سلیمانی، ۲۰۰۲، ۲۸۹؛ نه ریمان عبدالله علی: په وششی مه والی له سه رده می ئومه ویدا، ماسته ر، کۆلیژی زانسته موقفا یه تییه کان، به ششی میژوو، زانکۆی سلیمانی، ۲۰۰۵).

(۱۵۳) عبدالعزیز الدوری: دراسات فی العصور العباسیة المتاخرة، مطبعة السریان، ۱۹۴۵، ص ۱۰.

** مأمون: ناوی (عبدالله بن هارون) هه وه ته مین خه لیفه ی بنه ماله ی عه عباسیه کان بوو له نیو سالانی (۱۹۸-۲۱۸/ک ۸۱۳-۸۲۳) خیلافته تی عه عباسی گرت هه ست، که سیک نزیک بوو له

به سهرکردەى سەربازى فارسى دەبەست لە شەڕیدا لەگەڵ (ئەمین)ى *** برابردا. بۆیە دەبینین کاروبارى بە دەستەوه دەدەن و پلەوپایە زۆر گەرنج و سەرەکییەکانى دەولەتى پى دەبەخشین.^(١٥٤) (مامون) دواى شکستی (بنى سەهل) بەجێهێشتنى سەر و گەڕانەوهى بۆ بەغدا، خۆراسانییهکانى بى نومیّد کرد. دیارترین ئەو خالانەى کە سەردەمى (المعتصم بالله) * (٢١٨-٢٢٧/ك ٨٣٣-٨٤٢هـ) زیادەکاتەوه زۆربوونى تورکەکان بوو لە سوپادا و بلاوبوونەوهیان لە ولاتدا، لەبەر پینوێستى زۆرى ولات بە سەربازى چالاک و بە توانا، ناشکرايشه کە سەربازى تورک ناسراون بە توانایى و دلسۆزى، لەبەرئەوه دەولەتى نىسلام پششى پى دەبستق، بەلام ئەمە بووه هۆى بىزاربوونى خەلکى بەغدا، چونکە ئەو سەربازە تورکانە زۆر توندوتیژانە هەلسوکەوتیان لەگەڵ خەلکیدا دەکرد، هەر بۆیە (المعتصم) بریاریدا بە گواستەوهى خىلافەت لە بەغداوه بۆ سامەرا.^(١٥٥) لە سەردەمى (الواثق بالله) ** دا دەسەلاتى

زاناو فقیهەکان، تەواوکارى پێگەى باپیری (ابو جعفر المنصور) بوو لە وەرگێڕانى کتێبى زانستى و فەلسەفى. (الطبري: تاريخ الرسل والملوک، ٥٢٧/٨؛ المسعودي: مروح الذهب، ٢/٣٩٥؛ السیوطي: تاريخ الخلفاء، ٤٩٠).

*** ئەمین: ناوى (محمد بن هارون) و پێیان دەوت (ابو موسى) دایکى (زبیدە)ى ناوبوو کچى (جعفر بن ابى طالب) بوو، لە نێو سالاى (١٩٣-١٩٨/ك ٨٠٨-٨١٣هـ) خىلافەتى عەبباسى گرتە دەست، لە سالى (١٩٨/ك ٨١٣هـ) لەو مەملانێى لەگەڵ مامونى براى کوژرا. (الطبري: تاريخ الرسل والملوک، ٣٦٥/٨؛ السیوطي: تاريخ الخلفاء، ٤٧٤).

(١٥٤) ستانلى لىنبول: طبقات سلاطين الاسلام، تر-مکى طاهر الکعبى، بغداد، ١٩٦٨، ١٢٠.
* المعتصم بالله: - ناوى (ابو اسحاق محمد بن الرشید) لە نێو سالاى (٢١٨-٢٢٧/ك ٨٣٣-٨٤١هـ) دەسەلاتى خىلافەتى عەبباسى گرتە دەست، وشارى (سامراء)ى درووست کرد لە نێو بەغدا و تکریتدا، لەسەردەمى ئەودا (بابک الخرمى و جعفر بن فهرجس الكردى) کوژران. (الطبري: تاريخ الرسل والملوک، ١١٦/٩؛ ابن الاثير: الكامل، ٦/٢١، ٧٠).

(١٥٥) جون جلوب: امپراطورية العرب، تر: خيرى حماد، بیروت، ١٩٦٦، ص ٦٤٩؛ فاروق عمر فوزي: الخلافة العباسية في عهد الفوضى العسكرية، ١٩٧٧، ص ٣٦ - ٣٧.

تورکه‌کان زۆر زیادی کرد و ئەو سەردەمە بە سەردەمی بوژانەوای دەسلاتی تورکه‌کان ناسرابوو که تییدا (الواثق بالله) ناچار کرابوو پلەوی سولتان بێخشی بە (اشناس) بەمەش دەسلاتیکی وای پێ بەخشیبوو که لە دەسلاتی بەرپۆوەبردن و عەسکەرتاری زیاتر بوو، هەر بۆیە کاتێک خەلیفە کۆچی دوایی کرد، (اشناس) خۆی دەسلاتی بالائی خێلافەتی بە دەستەوه گرت و هەر ئەویش خەلیفەیی هەڵدەبژارد که (جعفر المتوکل) بوو. (١٥٦)

که (المتوکل) خێلافەتی وەرگرت بێنی چ پشێویەکی ولاتی تەنیوێه له نەنجامی دەسلەتداری تورکه‌کان، بۆیە بیری لەوه کردوه که سنوورێکیان بۆ دابنێت و دەسلاتیان کهم بکاتوه، بەلام تورکه‌کان دەستپێشخەریبون له گەڵ کۆپەکی (المنتصر بالله)* دا رێککەوتن و توانیان خەلیفە بکوژن. ئەم رووداو بەلگەیه‌کی دیاری پەشتوی بارودۆخی ولات و خالێکی وەرچەرخان بوو، چونکه بەرپۆوەبردنی خێلافەت رێپەویکی دیکەیی گرتە بەر، که تییدا دەسلاتی سەربازی تورک زۆر بەهێز بوو له بەرامبەریشدا دەسلاتی خەلیفە زۆر لاواز بوو بوو، بەلکو خێلافەتی عەبباسی هیچ دەسلاتیکی

** الواثق بالله: - ناوی (ابو جعفر هارون بن محمد بن هارون الرشيد) له نێو سالانی (٢٢٧-٢٣٢ ک/٨١٤-٨٤٦) خەلیفەیی خێلافەتی دەولەتی عەبباسی بوو، تاقیکردنەوهی خەلکی کرد له (خلق القرآن) و له نێویان (احمد بن حنبل) لەشاری (سامراء) کۆچی دوای کرد. (ابن قتیبة الدینوری: المعارف، مكتبة العلوم والحكمة، بیروت، ١٩٦٠، ٢/٣٩٢؛ الخطيب البغدادي: تاريخ بغداد، ٢٩٧/١).

(١٥٦) کارل بروکلمان: تاريخ الشعوب الاسلامية، نقله الى العربية: نبيه امين فارس و منير بعلبكي، بیروت، ١٩٧٧، ص ٢١٢.

* المنتصر بالله: - ناوی (ابو عبدالله بن جعفر بن المتوکل بن محمد المعتصم بن هارون الرشيد) له‌شاری (سامراء) له دایک بووه، له نێو سالانی (٢٤٧-٢٤٨ ک/٨٦١-٨٦٢)ن، باوکی خۆی کوشت و تەنھا (٦) شەش مانگ خەلیفە بوو له تەمەنی (٢٥) سالی کۆچی دوای کرد، (ابن قتیبة الدینوری: المعارف، ٣٩٢؛ الطبري: تاريخه، ٩/٢٣٤؛ ابن الكازروني: مختصر التاريخ، حقق وعلق عليه مصطفى جواد، بغداد، ١٩٧٠، ١٤٩).

سیاسی نه‌بوو، تنه‌ها له سهرده‌می (المعتضد بالله)** و دواى نه‌ویش کوږه‌کدى (المکتفی بالله)*** دا نه‌بیټ که خیلافته هندی ده‌سلاتی به‌دهست هیتابووه، به‌لام نه‌مش زوری نه‌خایاند و تورکه‌کان گه‌رانه‌وه نیو ده‌سلات و ده‌ستیان به‌سهر به‌ریو‌بردنی ولاتدا گرت.^(۱۵۷)

سهرکه‌وتنی زوری تورکه‌کان و ده‌سلاتداریان له ولاتدا بووه هوى زیاتر لاوازیوونى خلیفه‌کان و تا راده‌یه‌کیش سوك و رسوا‌بوونیان لای تورکه‌کان که به ناره‌زوى خوږیان ولاتیان به‌ریو‌ده‌برد و چیان بویستایه ده‌یانکرد، گهر بیانویستایه خلیفه‌لابهرن لایانده‌برد و گهر بیانویستایه بیکوژن ده‌یانکوشت.^(۱۵۸) له راستیدا خلیفه‌کان کاروباری ولاتیان به‌ته‌واوی به‌ده‌ست تورکه‌کانه‌وه دابوو، ده‌سلاتی خلیفه‌تنه‌ها نیوک بوو و هیچی تر. خلیفه‌کان له به

رانېدر خواست و ناره‌زوى تورکه‌کاندا هیچیان پینه‌ده‌کرا و نه‌یانده‌توانی ږوو به

** المعتضد بالله: - ناوى (ابو العباس احمد بن الموفق بن احمد بن المتوکل) له سالى (۲۴۲/۸۵۶) نه‌دايک بووه، و له سالى (۲۷۹-۲۸۹/ک/۸۹۲-۹۰۱) خيلافه‌تى عبيباسى گرتنه ده‌ست، توانى له‌ماوه‌ى ده‌سه‌لتي‌دا دادپه‌روهرى له نيو خه‌لکيدا بلاويکاته‌وه و ده‌ستى کرد به چاکسازى نيوخوږى نه‌مه جگه له حه‌ج و غه‌زاکردن له پي‌ناو خوا‌دا. (الطبري: تاريخ، ۳۰/۱؛ المسعودي: مروج الذهب، ۵۹۷/۲؛ الحنبلي: شذرات الذهب، ۱۷۲/۲).

*** المکتفی بالله: - ناوى (ابو محمد على بن المعتضد) له سالى (۲۶۴/۸۷۷) نه‌دايک بووه، له نيو سالانى (۲۸۹-۲۹۵/ک/۹۰۱-۹۰۷) خيلافه‌تى عبيباسى گرتنه ده‌ست، له سهرده‌مه‌دا (جامع القصر ودار الخلافة) ى دروستکرد، هاوکات هه‌ستا به‌قه‌تلوعامکردنى (خوارج) هه‌روه‌ها (القرامطة)، هه‌روه‌ها توانى شارى (انطاليا) له ولاتى ږوم فه‌تج بکات. (ابن العبري: تاريخ مختصر الدول، ۱۵۲؛ ابن‌الکازروني: مختصر التاريخ، ۱۶۸؛ السيوطى: تاريخ الخلفاء، ۶۰۱-۶۰۲).

(۱۵۷) محمد ماهر حمادة: الوثائق السياسية و الادارية العائدة للعصر العباسي المتتابعة، ۱۹۷۷، ص ۱۶.

(۱۵۸) ابن‌الطقطقى: الفخري في الاداب السلطانية والدول الاسلامية، ص ۲۴۳.

پوویان بښه له نه‌نجامدا ده‌ولته‌تی ئیسلام دابه‌ش بوو بۆ چه‌ندین میرنشین و ده‌ولته‌تی بچووک بچووک.^(۱۵۹)

دوای نه‌وه‌ی که میره‌کانی ده‌وروبه‌ری خیل‌افه‌ت به‌ میره‌ کورده‌کانیشه‌وه هه‌ستیان به‌ لاوازی خیل‌افه‌تی عه‌بباسی کرد له‌ نه‌نجامی بالاده‌ستی تورکه‌کاندا زانیان که ده‌رفه‌تی نه‌وه‌ په‌خساره‌ ده‌ست به‌سه‌ر نه‌و نی‌وچانه‌دا بگرن که له‌ ژیر ده‌سه‌لاتیاندايه، چونکه نه‌وان هیچ کاتێ خۆیان له‌ تورکه‌کان به‌ که‌مه‌تر نه‌ده‌زانی که له‌ نی‌وچه‌رگی پێته‌ختی خیل‌افه‌تدا ده‌سه‌لاتیان به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتبوو، به‌م شێوه‌یه‌ له‌ نی‌وه‌راستی سه‌ده‌ی (۱۰/ک) خیل‌افه‌تی عه‌بباسی به‌ چه‌ندین ده‌ولته‌ت و میرنشین که به‌په‌رینه‌ی جیابوو له‌ ده‌ولته‌تی عه‌بباسی ده‌وره‌ درابوو.^(۱۶۰)

له‌ سالی (۳۲۴/ک-۹۳۵ز)دا خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی ته‌نها نی‌وچه‌ی نی‌وان به‌غدا و (واسط)ی به‌ده‌سته‌وه‌ ما‌بوو که یی‌نگومان نه‌مه‌ بووه‌ ه‌و‌ی که‌مه‌بو‌نه‌وه‌ی داهات، ته‌نانه‌ت داهات نه‌وه‌نده‌ که‌م بوو بو‌وه‌وه‌ که نه‌ده‌توانرا مو‌وچه‌ی سه‌ربازه‌کان به‌دری‌ت، نه‌مه‌ بۆ خ‌و‌ی خه‌لیفه‌ (الراضي بالله)ی* ناچار کرد که (ابن رائق)** سه‌رکرده‌ی

(۱۵۹) گوستاف لوبون: حضارة العرب، تر: عادل زعتر، القاهرة، ۱۹۵۶، ص ۱۷۷.

(۱۶۰) حسين مجيب المصري: الصلات بين العرب و الفرس و الترك، ۱۹۷۱، ص ۹۴.

* الراضي بالله: - له‌ نی‌و سالانی (۲۲۲-۳۲۹/ک-۹۳۴-۹۴۰) خیل‌افه‌تی عه‌بباسی گه‌رته‌ ده‌ست، له‌به‌ر لاوازی خ‌و‌ی ولات دابه‌ش بوو و که‌نده‌لی ب‌لو‌بو‌وه‌، په‌مه‌کانی نی‌وچه‌ سنو‌ریه‌کانیان گه‌ریا‌وه‌، ه‌روه‌ها هه‌ستا به‌ به‌رینی ده‌ستی (ابن مقله‌ الکاتب) بۆ زیاتر زانیاری به‌روانه‌: (الطبري: تاريخه، ۱۱/۲۹۱؛ ابن العري: تاريخ مختصر الدول، ۱۶۲؛ السیوطي: تاريخ الخلفاء، ۶۲۳).

**ابن رائق: له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ (الراضي بالله) ببووه‌ میری میران پاش نه‌وه‌ی (الكرخي و سليمان بن الحسن مخلص) به‌ه‌و‌ی زیاده‌بوونی ده‌سه‌لاتی فرمانده‌ سه‌ربازه‌کان، نه‌یا‌توانی کاروباری ولات بیه‌ن به‌په‌رینه‌ به‌مه‌ش (ابن رائق) ده‌سه‌لاتی زۆر فراوان بوو، ه‌ر به‌ خ‌و‌ی والیه‌کانی داهنا و لاده‌برد، په‌لوه‌یا‌یه‌ی له‌لای خه‌لیفه‌ له‌ وه‌زیر زیاتر بوو. (مسکویه: تجارب الأمم، ۱/۳۵۰؛ حسن ابراهيم حسن: تاريخ الإسلام السياسي والديني والثقافي والاجتماعي، دار الجبل، ۱۵ط، بیروت، ۳/۳۳).

تورکه‌کان بانگ بکات و وهك (امیر الأمراء) *** میری میرانی دایمه‌زرتیت به‌رانبه‌ر به
خهرجکردنی موچه‌و داینکردنی پیوستیه‌کان. (۱۶۱)

به‌م شیویه (ابن رائق) و نوسه‌ره‌که‌ی (کاتبه‌که‌ی) به‌رتوه‌بردنی کاروباری ولایتیان
به‌دهسته‌وه‌گرت، و نه‌وانه‌ش که‌ دوا‌ی تهمان هاتن ههمان رتیره‌وی نه‌مانیان ده‌گرت به‌ر
و ههمو داهاتی ولایتیان ده‌گواسته‌وه‌ خه‌زنه‌کانیان به‌ گویره‌ی خواست و ناره‌زووی
خزبان لیتیان خه‌رج ده‌کرد و چندیان بو‌یستایه‌ نه‌وه‌نده‌یان ده‌دایه‌ خه‌لیفه، تهنانه‌ت
زورجار خان‌ه‌ی داهات (بیت المال) نه‌وه‌نده‌ی تیدا نه‌بوو که‌ به‌شی پیوستیه‌کانی
ده‌ولت بکات. (۱۶۲)

له‌راستیدا زور له‌وانه‌ی که‌ پله‌ی (میری میران)یان به‌دهسته‌وه‌ ده‌گرت له‌و سه‌ریازه
تورکانه‌ بوون. که‌ خاوه‌ن نه‌زمونی سیاسی نه‌بوون، به‌لکو تهنه‌ا له‌ خه‌می پله‌وپایه‌دا
بوون، بویه‌ به‌ شیویه‌کی زور توندوتیژانه‌ هه‌ل‌سوکه‌وتیان ده‌کرد، نه‌وه‌ش که‌ هوکار‌تیک
و پشتیوانیان بوو له‌ ره‌فتاری توند و تیژیاندا (ده‌یله‌مییه‌کان) بوون. هیتز و ژماره‌ی
ده‌یله‌مییه‌کان له‌ خیلافه‌تدا زور زیادی کرد و له‌ سوپای میری میران (بجکم) * و (احمد

*** امیرالامراء-میری میران: فرمانده‌ی گشتی سوپایه، خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (الراضي بالله) له
سالی (۳۴۲/ک/ ۹۳۵ ن دای هیئا، کاتیک فرمانده‌ بجوکه‌کان ده‌ستیان له‌ کاروباری خیلافه‌ت
ومرده‌دا، بویه‌ خه‌لیفه (محمد بن رائق)ی پاسپارد یو‌ئهم کاره‌ به‌مه‌رجیک پی‌داو‌یستیه‌کانی دارایی
خیلافه‌ت دایین بکات. (ابن الاثیر: الکامل، ۱۸۵/۵؛ ابن تغری بردی: النجوم الزاهرة، ۲۵۸/۳؛ ابن
خلدون: العرب، ۴۱۱/۳؛ حسام قوام السامرائی: المؤسسات الادارية في الدولة العباسية خلال الفترة
۲۴۸-۳۳۴هـ، دار الفكر العربي، القاهرة، ۷۷).

(۱۶۱) ابن الاثیر: الکامل، ۳۲۲/۸-۳۲۳؛ عبدالعزیز الدوری: دراسات، ص ۳۲.

(۱۶۲) مسکویه: تجارب الامم، ۳۵۲/۱.

* بجکم: غولامیکی تورکیه‌ی (مرداویج بن الزیار) بوو، له‌سهرده‌می خه‌لیفه (المتقي لله) له‌پاش
کوشتنی مرداویج هات بو‌ عیراق و ببوو میری میران، له‌شاری (واسط) له‌ سالی (۳۲۹/ک/ ۹۴۴ن)
له‌ نه‌نجامی هیرشی بو‌ سهر مال و حالیان به‌ده‌ستی کورده‌کان کوژا. (ابن الجوزي:
المنتظم، ۳۲۰-۳۲۲).

البریدی) دا تەنانت میری میران (قرەتکین) دەیلەمی بوو، ھەر بۆیە دەتوانین دەستگرتنی بوو یەھیە کان بەسەر خیلافەتدا بگەڕێننەو بەق زۆری ژمارە ی دەیلەمیە کان لە سوپای خیلافەتدا.^(١٦٣) لە راستیدا سیستمی میری میران توانای جینگێکردنی بەرپۆوەبردنی کاروباری ولاتی نەما بوو لە کاتی کدا کە کۆچکردنی بوو یەھییە کان لە ولاتی فارسدا جینگێبوو بوو. ئینجا بۆ (احمد بن بویە) یان نووسی و داوایان لێکرد بپروا بۆ لایان، ئەویش بەرپۆ کەوت و چوو نێو بەغدا و بوو بە (میری میران) ئەمەش بۆ خۆی سەرەتای بلابوونەوێ دەسلاتی بوو یەھییە بوو لە بەغدا.^(١٦٤)

بەم شێوەیە دەبینین لاوازی خیلافەت پالێشتی بوو بۆ بیانییە کان کە دەست بەسەر پلەو پایە بەرزەکانی دەسلەتدا بگرن، جگە لەو بارودۆخی خیلافەت ھاندەر بوو بۆ والییەکانی ھەرێمە کان کە جیا بنەو، دوا ی ئەو ی کە خیلافەت شکۆمەندی خۆی لە دەستدا، والییە کان ھەستیان بەو کرد کە پێویست ناکات سەر بە خیلافەتیکی بەو شێو لاوازە بن، ھەر بۆیە بە دوا یە کدا ھەرێمە کان جیا بوونەوێ خۆیان راگەیاندا.

(١٦٣) مسکویه: تجارب الامم ٨٤/٧-٨٥.

(١٦٤) ابن الاثير: الكامل ٤٤٨/٨-٤٤٩.

تهوهری دووهم به پړیوه بردنی هدریمه کان

مامه له گردنی خیلافته تی عه بیاسی له گهڼ نهو هدریمانه دا که سر به نهو دولته ته بوون هندی شتوازی به کار دهیتنا که جیاواز بوون لهو پړوشویناندهی که دولته تی نوموړی به کاری دهیتنان. بۆ نمونه دولته تی عه بیاسی له سهره تای دروستبوونیه وه به تهواوتهی دهستی گرتبوو به سهر هدریمه کانیدا و والیه کانی نهو هدریمانه به تهواوتهی سیاسه تی خه لیفه کانیاں پیړه دهکرد، چونکه له زهر و زور و دهسه لاتی خه لیفه کان دهترسان. به تاییه تی سهرده می عه بیاسی یه کهم، (۱۳۲-۲۳۲ک) والیه کان نهونده دهسه لاتیان نه بووه، و دهسه لات هموو کهوته دهستی خه لیفه، به تاییه ت سهرده می خیلافته تی (أبو جعفر المنصور و هارون الرشید)، عه بیاسی له دواى دروستبوونی، دهستی به سهر هدریمه کاند له پوژه لات و پوژناوادا گرت، به لام نه مه ماوه یه کی که می خیاوند و جیا بوونه وهی هدریمه دووره کان دهستی پیکرد وه هدریمه کانی نهنده لوس ئینجا (المغرب الاقصى) و (تونس) و (دیار مصر) له نیوچه عه ریه کانی دهووبه ری خیلافته و ئینجا یه مهن و دواتریش ولاتی خوراسان.^(۱۶۵)

له راستیدا بارودوخی خیلافته تی عه بیاسی کاریگه ری زوری له سهر دهزگه کانی دولته هه بوو، چونکه نهو دولته کیشه ی جوری دهسه لاتی هه بوو له نیوان دهسه لاتی ناوهند و لامه رکه زیدا که جوړه نازادیه که به میرنشینه کان ده به خشیت له به پړیوه بردنی

(۱۶۵) محمد حلمی احمد: الخلافة و الدولة في العصر العباسي، القاهرة، ۱۹۷۵، ص ۲۲۶.

هەرمەکاندا کە ئەمەش کاریگەری لە سەر دەسەلاتی والییەکان هەبوو بۆ نمونە (ابوجعفر المنصور) کە بە دامەزرێندەری دەوڵەتی عەبباسی دادەنریت، دەسەلاتی ناوەندی پێتۆ دەکرد، بەلام والی هەرمەکان دەسەلاتیان کەمتر بوو وەک ئەوەی کە لە سەر دەمی (هارون الرشید) دا و ئەوان دواى ئەو پەیدایان کرد، چونکە لەم سەردەمانەدا هەرمەکان ئازادی زۆریان بە دەستەینا و دەسەلاتیان زۆر زیادی کرد و ئە هەندى شۆین گەشتە دامەزراندنی مێرنشین وەک نیتۆچە کوردییەکان و نیتۆچەکانی پۆژەهەلات و پۆژتاوا.^(١٦٦)

(الموردی) سیستمی مێرنشین لە وڵاتدا بە سەر دوو جۆردا دابەش دەکات:-

١. مێرنشینی (استکفاء) لەو جۆرە مێرنشینەدا خەلیفە خاوەن دەسەلاتی تەواوە بەسەر هەموو کاروباریکدا. خەلیفە نیتۆچە کە دەبەخشیت بە والیەکان یاخود سەرکردەیهکی سوپا، یان سەرکردەیهکی خێڵایەتی.^(١٦٧)

٢. مێرنشینی (أستیلاء) بەزۆری وەک داگیرکردن وایە، مێرێک یاخود والیەکان لەسەر نیتۆچەیهکان خۆی دەچەسپێنیت سەر نیتۆچەیهکی دیکە، دەسەلات راگرتن لە مێرنشیندا کە وێنەیهکی تەواوی لامەرکەزییە.

لەو دوو جۆرە مێرنشینەدا دەسەلاتی والی زۆر زیاد دەکات و بە هەموو هێزیکەو هەولێ پاراستنی دەسەلاتی خۆی دەدات لە بەرانبەریشدا خەلیفە ناچار دەبێت کە وازی لێ بهێنێت و بەو بارودۆخە پازی بێت.^(١٦٨)

سیستمی لامەرکەزی لە پۆژەهەلات و پۆژتاوا دا بوو بە نمونەى سەرھەڵدانى دەوڵەتە هەرمەکان، هەروەها ئەو سیستمە بوو بھەمەى پێوەندى نیتوان حکومەتى مەرکەزى و دەرووبەر، چونکە دواى ئەوەى کە عەبباسیەکان ھەستیان بەوە کرد کە دەرووبەر لە ژێر رکێف و دەسەلاتیاندا نەماوە سیستمی لامەرکەزییان بەناچارى قبول کرد و تەنھا

(١٦٦) حسن احمد محمود: العالم الاسلامي في العصر العباسي، القاهرة، ١٩٦٦، ١/ ١٣٦-١٣٧.

(١٦٧) الاحكام السلطانية و الولايات الدينية، القاهرة، ١٩٦٦، ص ٢٧.

(١٦٨) ه. س، ل ٢٧.

سەرپەرشتی دور بە دوریان پێ باش بوو، مەبەستیشیان لەم رازی بوونە تەنها بەردەوامبوونی دەوڵەتەکیان بوو، هەر بۆیە کاتی که دەوڵەتی عەبباسی زۆر لاواز بوو ئەو دەسەڵاتە لامەركەزیانە بوون بە بزوتنەوی سەرپەرشتی خۆی خواز و خیلافەتیش هیچ دەسەڵاتیکی لە بەرامبەریاندا نەبوو بۆیە پشتگۆی خرابوو. (١٦٩)

لە لایەکی تریشەوە خەلیفەی عەبباسی دەسەڵاتی ویلايەتەکانی دەدایە دەستی سەرکەرە و کەسوکاری خۆی. والیەکانیش کەسانیکیان لە جێی خۆیان دادەنا کە کاروباری ولایەتەکان بەرپەرشتی و خۆشیان لە بەغدا یان لە سامەرا نیشتهجێ دەبوون، کە ئەمە دەرفەتی بۆ جێگری والی دەپەرخسان پەچاوی بەرژێوەندی تاکەکەسی خۆی بکات و باشتەری پێگەش بۆ بەدەستپێنانی ئەو مەبەستە زۆر کردن بوو لە خەلکی رەش و پووت، هەروەها دەبوو جێگر پاره و سامانی باش بۆ والی و ئینجا بۆ خەلیفەش بنێری کە لە بەغدا نیشتهجێ بوون، کە ئەمانە هەموویان کاردانەوی خراپیان لە لایەن خەلکییەوه لێدەکەوتەوه و خەلکی تەواو وەپس و بێزار بوو بوون لەو رۆژیمە و ئەو رەفتارانە وای لە خەلکی دەکرد کە هاوکاری ئەو کەسانە بکەن کە بۆ جیاپوونەوه لە خیلافەتی عەبباسی کاریان دەکرد. (١٧٠)

هەروەها خیلافەتی عەبباسی شێوازیکی دیکی لە بەرپەرشتی هەرتەکان گرتەبەر ئەویش بەخشینی دەسەڵاتی ولایەتێک زیاتر بە یەك والی بوو کە ئەمە دەرفەتی باشتەری بۆ والییەکان دەپەرخسان کە بازنی دەرووبەری خۆیان فراوانتر بکەن. (١٧١) هەروەها بەخشینی دەسەڵاتی ولایەتێک زیاتر بە یەك والی، والی ناچار دەکرد کە کەسانیکێ دیکی لەجێی خۆیان دابنێن بۆ هەلسۆرانی کاروباری ولایەتەکان و زۆر جاریش والی هیچ دەسەڵاتیکی بەسەر جێگرەکانی خۆیدا نەدەبوو. بەم شێوەیه زۆر

(١٦٩) حسن احمد محمود: العالم الاسلامي في العصر العباسي، ج ١/ص ١٢١-١٢٢.

(١٧٠) يوسف العش: تاريخ عصر الخلافة العباسية، راجعه ونقحه: ابو فرج العش، دمشق، ص ١٢٢.

(١٧١) شاکر مصطفى: دولة بني العباس، وكالة المطبوعات الكويتية، ١٩٧٣، ج ١/ص ٥٥٩.

جار خيلافهت ناچار ده‌بوو (ته‌قلید) بنیتریت بۆ والی بی دواکه‌وتن مه‌گه‌ر هه‌ندى جار نه‌ییت که سوپای ده‌نارد بۆ به‌ده‌سته‌یتانه‌وى نه‌وى والی له ده‌ستیدا بوو گه‌ر له توانایشیدا نه‌بایه نه‌وا (په‌یمانى والیه‌تى) نوێ ده‌کرده‌وه بۆ والیه‌کان بۆ پاراستنى شوینه ره‌مزیه‌که‌ی. (١٧٢)

به‌م شتویه ده‌بینن هۆکارى به‌پێوه‌بردنى هه‌رێمه‌کان کاریگه‌رى دیارى هه‌بوو له په‌یدا‌بوون و سه‌ره‌له‌دانى بیژکه‌ى جیا‌بوونه‌وى ولایه‌ت و مێنشینه‌کان له ده‌سه‌لاتى مه‌رکه‌زى که له خراپى به‌پێوه‌بردن له خيلافه‌تى عه‌بباسیدا و ته‌نانه‌ت له لایه‌ن هه‌ندى والیه‌کانیشه‌وه په‌نگى ده‌دايه‌وه.

(١٧٢) احمد ابراهيم الشريف: العالم الاسلامي في العصر العباسي، ج ٢/ص ٤٥٣.

ویست و توانایی و شیایی و لیها توویی

له هه موو کیانیکی سیاسی و ئیداریدا که سایه تیه کی ناردار و سهر کرده هه بوو
 پابه پایه تی بزوتنه وهی جیساخواز و سهریه خۆی ده کرد، که گه یشتن به مهر که زی
 فرمانپه وایی و ده سلاّت پالنه ریکی سهره کی بوون. سهرکه وتنی نه و که سه به گه یشتن
 به مه به سه کانی خۆی پالنه ریک و هانده ریک بوو بۆ والیه کانی دیکه که هه مان
 رینگه ی نه و بگرنه بهر به تاییه تیش که والیه کان هه مان ده سلاّت و مافی خه لیفه ی
 عه بباسیان په یدا کرد. ^(۱۷۳) نه و که سانه ی که مه به ست و خواستی ناشکرایان هه بوو
 توانیان به پتی پلاتینکی داپژراو سهرکه وتنی باش به ده سته یتن و سهرنجی خه لکیش
 بۆ لای خۆیان رابکیشن و ایان لیبکه ن که پشتگیریان بکه ن. ^(۱۷۴) بۆ نمونه
 ناره زوه کانی (طاهر بن الحسین) کاریگه ری زۆری هه بوو له دامه زرانده ی ده ولته ی
 (طاهریه کان). * ته گه ر ناره زوی خۆی نه بایه نه ده گه یشته نه و پله و پایه بهرز و نزیکه
 له خه لیفه ی عه بباسی (مأمون). ^(۱۷۵) ههروه ها (يعقوب بن الليث الصفار) ** له

(۱۷۳) گوستاف لوبوون: حضارة العرب، ص ۶۰۹.

(۱۷۴) يوسف العش: س-پ، ص ۱۲۶-۱۲۸.

* طاهریه کان: ده ولته ی تاهیری له نیو سالانی (۲۰۵-۲۵۹/ک/ ۸۲۰-۸۷۳) به ویستی خیلافهت
 و له سهر دهستی (طاهر بن الحسین) کهوا یه کیک بوو له فه رمانده کانی خه لیفه (مأمون) کاتی که
 کردی به والی به سهر خوراسان له سالی (۲۰۵/ک/ ۸۲۰)، و سنوری ده سه لاتیان نیوچه کانی
 پۆژه لاّت و باکووری خوراسان تا سنوری هند و تورکه کان بوو، له سالی (۲۰۷/ک/ ۸۲۲) مرد و
 گومانی نه وه ده کریت کهوا خه لیفه ده رمان خواری کردیبت. (الطبري: تاريخ الرسل والملوك،
 ۵۷۷/۸؛ اليعقوبي: تاريخه، ۶۱۳/۲).

(۱۷۵) ابن خلکان: وفيات الاعیان، ۵۱۸/۲.

** يعقوب بن الليث الصفار: دامه زیننه ی ده ولته ی صفاری بوو له نیو سالانی (۲۵۴-
 ۲۶۵/ک/ ۸۶۸-۸۷۸) و توانی هیرش بکاته سهر ده ولته ی (طاهری) له خوراسان، يعقوب له گه ل

سدره‌تای پټوه‌ندی گردنیه‌وه به‌تیپی خۆ به‌خشان بۆ شه‌ړې (خه‌وارچ) ه‌کان له ه‌درتمی (سجستان) ناره‌زوو و مه‌به‌ستی خودی ه‌ه‌بوو و ه‌روه‌ها نازایی و لیته‌اتویی یارمه‌تیده‌ری بوون که بیټ به‌ سهرکرده‌ی سوپا و توانی کاروباری ولات به‌ باشی پټک بخت.^(۱۷۹) ناکړی خواست و ناره‌زووی سامانییه‌کان له فراوانکردنی ده‌سه‌لاتیاندا پشتگوی بږیت، وهک (اسماعیل بن احمد) سامانی که ده‌ست بگریټ به‌سهر ه‌ه‌موو ولایه‌ته‌کانی براکانیدا به‌ تایبه‌تی دوی مردنی (نصر) که توانی نیوچه (اشروسنه) له نیو به‌ریت و خوراسان بخته سهر نیوچه‌ی ده‌سه‌لاتی خوی دوی نه‌وه‌ی که ده‌سه‌لاتی (صفاری) * کوتایی پټهات، ه‌روه‌ها له سالی (۲۸۷هـ / ۹۰۰ز) توانی (محمد بن زید العلوي) خاوه‌نی (طبرستان) ** له نیو به‌ریت و بیخاته سهر نه‌و نیوچه‌یده‌ی ده‌سه‌لاتی خوی.^(۱۷۷) ه‌روه‌ها (محمد بن زید العلوي) خواستی نه‌وه‌ی ه‌ه‌بوو که ده‌ست بگریټ به‌سهر خوراساندا، به‌لام ه‌ه‌وله‌که‌ی سهری نه‌گرت، چونکه (اسماعیل السامانی) توانی به‌ سهریدا زال بیت.^(۱۷۸) جگه له‌مه‌ش هیژشی دیکه‌ی سهر کۆمه‌لی تورک که له ترکمانستانی نه‌فغانه‌وه ه‌اتبوون و سهرکرده‌که‌یان (الب تکین) بوو توانیبوویان ده‌ست

عومهری برای کاری (صفار-زهردک)یان ده‌کرد پیش وهرگرتنی ده‌سه‌لاتی شه‌م ده‌وله‌ته. (ابن خلکان: وفیات الاعیان، ۲/۳۱۲؛ حسن ابراهیم حسن: تاریخ الاسلام، ۳/۷۲).

(۱۷۶) ابن الاثیر: الکامل، ۷/۶۴-۶۵.

* صفاری: شه‌م ده‌وله‌ته له نیو سالاتی (۲۵۴-۲۹۸هـ / ۸۶۷-۹۱۱ز) له پوژ ه‌ه‌لاتی نیسلاسی دامه‌زرا له‌به‌شی باشوری ئیران و پاش ده‌ست به‌سهرراگرتنی به‌سهر ده‌وله‌تی تاهیری توانیان سنوری ده‌سه‌لاتیان فراوان بکه‌ن به‌ره‌و خوراسان و سجستان له‌وپه‌ری پوژه‌لاتی باشوری ئیران تا دوله‌کانی (کابل والسند و مکران) (اليعقوبي: تاريخه، ۲/۴۵۹-۴۶۰؛ ابن الاثیر: الکامل، ۵/۳۲۷-۳۲۸).

** طبرستان: - ولاتیکی فراوانه و (مازندهران)یشی پټ ده‌وتریت، ده‌که‌ویتته نیوان (الری) و قومس و دریا قه‌زوین ولاتی ده‌یلم و چی‌اوه. (ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۳/۵۰۲).

(۱۷۷) ابن الاثیر: الکامل، ۷/۵۰۱-۵۰۴.

(۱۷۸) الطبري: تاريخ، ۱۰/۸۱-۸۲.

به‌سەر نێوچه‌ی (غەزنه) دا بگرن و (ده‌وله‌تی غەزنه‌وی) ** له‌ نێوان سالانی (۳۵۲-۵۸۲هـ/ ۹۶۳-۱۱۸۶ز) دا به‌ زۆرین. ^(۱۷۹) جگه‌ له‌ مانه‌ش ئاره‌زووه‌ کانی (مرداو یح بن زیار) که‌ پلانی داگیرکردنی به‌ غدا و پروخانی خیلایه‌تی عه‌بباسی داڕشتبوو، به‌ لām کوشتنی بووه‌ ه‌وی له‌ نێوچوونی هه‌موو خواست و ئاره‌زووه‌ کانی، ئینجا (علی بن بویه) ویستی وای بوو که‌ بنکه‌ی ده‌سه‌لاتی خ‌وی زۆر فراوان بکات و هه‌ریمی فارس بکاته‌ بنکه‌ی ده‌وله‌تیکی گه‌وره‌ که‌ هه‌موو ویلایه‌ته‌کان له‌ خ‌و بگرت. ^(۱۸۰)

هه‌روه‌ها ئاره‌زووی (معز الدولة) له‌ داگیرکردنی به‌ غدادا سالی (۳۳۴هـ/ ۹۴۵ز) و ده‌رگرتنی نازنیوی میری میران و ده‌رگرتنی ده‌سه‌لاتی ته‌واو له‌ (دار الخلافه‌). ^(۱۸۱) سه‌لجوقیه‌ کانی له‌ پ‌تی کرده‌وه‌ سه‌ریازییه‌ کانیانه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وت که‌ چه‌ند خواست و ئاره‌زووی فراوانکردنی ده‌سه‌لاتیان هه‌بووه‌ تا توانیان له‌ سالی (۴۴۷هـ / ۱۰۵۵ز) بگه‌نه‌ به‌ غدا و ده‌ستی به‌ سه‌را بگرن. ^(۱۸۲) نه‌و راستیه‌ی که‌ ناتوانی نکۆلی ئی بکری خواست و ئاره‌زووی میری میرنشینه‌ کوردیه‌ کانی نه‌و ماوه‌ می‌ژووویه‌ی خیلایه‌تی عه‌بباسیه‌، به‌ تاییه‌تی میر (محمد بن شداد) که‌ ه‌یز و ده‌سه‌لاتیکی فراوانی له‌

** غەزنه‌وی: له‌ نێو سالانی (۳۵۲-۵۸۲هـ/ ۹۶۳-۱۱۸۶ز) یارمه‌تیده‌ز و ه‌وکاربوون بو‌ نه‌ه‌شتنی ده‌سه‌لاتی بویه‌یه‌کان، چ له‌ ینگه‌ی کێرکێی سه‌ریازی له‌ هه‌ندئ نێوچه‌ی ده‌سه‌لاتیان، یاله‌ ینگه‌ی چالاکیه‌کی به‌رفراوان بو‌ پالێشتی مه‌رکه‌زیه‌تی ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی به‌ه‌یزی مه‌عنه‌وی و به‌رزکردنه‌وه‌ی و ره‌یان و وه‌ستان له‌ پ‌یش هه‌موو هه‌ولێکی بویه‌یه‌یه‌کان به‌مه‌به‌ستی پ‌و‌خاندنی ده‌سه‌لاتیان. پ‌روانه (حسن ابراهیم حسن: تاریخ الاسلام، ۸۵، ۹۰؛ نیکیتا ایلیسیف: الشرق الاسلامی فی العصر الوسیط، تر-منصور ابو الحسن، دار الکتاب الحدیث، بیروت، ۱۹۸۶، ۳۰۹).

(۱۷۹) ویل دیوران: قصة الحضارة، تر: محمد بدران، جامعة الدول العربیة، القاهرة، ۱۹۷۹، ۱۰/۱۳.

(۱۸۰) احمد ابراهیم شریف: العالم الاسلامی فی العصر العباسی، ص ۵۱۴.

(۱۸۱) ابن تغری بردی: النجوم الزاهرة، ۲/ ۲۸۵.

(۱۸۲) الثعالبی: یتیمه‌ الدهر فی محاسن اهل العصر، تح: محمد محی الدین عبدالحمید، دار الفکر، بیروت، ۲/ ۲۱۸.

نیوچەدی (أَران) دا هەبوو و بەهۆی خواستەکانییەوه توانی میرنشینی شەدادی دابەزرێت. ^(١٨٣) جگە لەوێش میر (حسنویه بن الحسن) توانی میرنشینی حسنویه دابەزرێت. ^(١٨٤) ھەرەھا میر (باد) ی کوردی کە کەسایەتییەکی نێودار بوو توانی کێانیکی سەرەخۆ لە خێلافەت دابەزرێت. ^(١٨٥) ھەمان شتیش دەوترێت سەبارەت بە (ابوالفتح محمد بن عناز) دامەزرێنەری میرنشینی (عەناز) ی یە. ^(١٨٦) ھەرەھا خواستی میرەکانی نیوچەدی (اریسل) و دەورووبەری خۆرەھەڵاتی شاری موسڵ لە خواستی ھاوتاکانیان کەمتر نەبوو لە پێتئاو دامەزراندنی میرنشینی کدا بۆ خۆیان لە (اریسل). ^(١٨٧) بەم شێوەیە دەبینین کە ھۆکاری خواست و ئارەزووی تاکەکەس پۆلێکی کارای ھەبوو لە بزوتنەو سەرەخۆ خوازەکاندا یان لە دامەزراندنی دەولەت و میرنشینی سەرەخۆ یان شێو سەرەخۆدا. بە تایبەتیش لە کاتی کدا کە دەولەتی مەڕکەزی بە بارودۆخیکی نالەباردا تێدەپەرئ، ھەرەھا دەولەتی مەڕکەزی بەتین و بە ھەموو شێوازیکی شەری یان ناشرعی کاری بۆ ئەو دەکرد کە خواست و ئارەزووی ئەو سەرکردە و کەسایەتیانە لە نێو بەریت، بەلام ھەولەکانی زۆرجار بەفیژدەچوو لە کارەکیدە سەرکەوتوو نەدەبوو.

(١٨٣) بۆ زیاتر زانیاری بپروانە: (اسماعیل شکر: الامارة الشدادية الكردية في بلاد اربيل، ٢٠٠١).

(١٨٤) ابن الاثير: الكامل، ١٠١/٧، بۆ زیاتر زانیاری بپروانە (حسام الدین علی غالب: الكرد).

(١٨٥) الروذ راوري: ذیل تجارب الامم، مطبعة شركة التمدن، مصر، ١٩١٦، ٨٤/٣.

(١٨٦) بۆ زیاتر زانیاری بپروانە: (محمد امين زكي: تاريخ الدول و الامارات الكردية في العهد الاسلامي، عریه محمد علی عوني، ١٩٤٥، ص ١٢٧؛ حسام الدین علی غالب: الكرد في الدينور وشهرزور، ٢٠٢).

(١٨٧) بۆ زیاتر زانیاری بپروانە: - احمد عبدالعزيز: الامارة الهذليّة الكردية، اربيل، ٢٠٠٦.

ھۆكاری دیکه

جگه لهو هۆکارانهی که پیشتر باسماکرد و وۆلیان بینی له سهرهه‌لانی بزوتنهوه
 پژگارغوازه‌کاندا که ناماخیان جیابوونه‌وه بوو له خیلافه‌تی عه‌بیاسی چهند
 هۆکاریکی تریش هه‌بوون که به شیتویه‌ک له شیتوه‌کان کاریگه‌ریان له سهر
 والیه‌کان هه‌بوو و هانده‌ریان بوو بۆ جیابوونه‌وه، لهو هۆکارانه‌ش: فراوانی زۆری
 ڕوبه‌ری ده‌وله‌تی عه‌بیاسی، چونکه ئهم ده‌وله‌ته میراتگری ده‌وله‌تیکی زۆر فراوان بوو
 که له (سنووری چین)وه تا (المغرب الأقصى)ی ده‌گرتوه، له‌به‌ر ئه‌وه خیلافه‌تی
 عه‌بیاسی ناچار ده‌بوو که جوۆریک سهریبه‌خۆیی بیه‌خشی به میری نیوچه دووره‌کان که
 ئه‌مه بوو به‌هۆی هه‌له‌وشانه‌وه و دابه‌شکردنی ده‌وله‌ت. ^(۱۸۸) هه‌روه‌ها سستی گه‌یاندن
 هۆکاریک بوو ولاتانی ده‌وله‌تی عه‌بیاسی، که دابه‌ش بوو بوو بۆ چهند میرنشین و
 ده‌وله‌تی بچوک (دویلات) بۆ دابه‌شبوونی هه‌ریمه‌کان له ده‌وله‌ت، بۆ ئه‌وه‌ کاتی‌ک
 که خیلافه‌ت کۆمه‌ک و یارمه‌تی ده‌نارد بۆ والی بۆ زالبوون به سهر دووبه‌ره‌کی و
 ئاژاوه‌دا یارمه‌تییه‌کان له کاتی پنیو‌ستدا نه‌ده‌گه‌یشتن، بۆیه سوپای خیلافه‌ت
 نه‌یده‌توانی به سهر بارودۆخه شیتاوه‌که‌دا زال بیت و له ته‌جاصدا هه‌ریمه‌که جیا
 ده‌بووه‌وه. رۆژه‌لاتناس (ستانلی لین پول)یش ئه‌و راپه‌ی لاپه‌سه‌نده که فراوانی ڕوبه‌ری
 ده‌وله‌تی عه‌بیاسی هۆکاریک بوو بۆ دابه‌شبوون و هه‌له‌وشاندنه‌وی، چونکه ده‌وله‌تی
 عه‌بیاسی زۆر فراوان بوو نه‌ده‌توانرا هه‌موو لایه‌کی بخه‌ریته ژێر ده‌سه‌لاتی مه‌رکه‌زییه‌وه.
 له‌به‌رئه‌وه چهند سنوور و ڕوبه‌ری ده‌وله‌ت فراوان بیت هۆکاری دابه‌شبوونی زیاد
 ده‌بیت. به‌که‌م که‌سه‌ش که جیابووه (عبدالرحمن الداخل) بوو که له سالی

(١٨٨) فاروق عمر فوزي: الخلافة العباسية في عهد الفوضى العسكرية، ص ٢١٦؛ عبد الحميد العبادي وآخرون: الدولة الإسلامية تاريخها و حضارتها، دار النهضة المصرية، القاهرة، د.ت، ص ٧٥.

(١٣٨/ك ٧٥٥ز) دهولته تيكي سهر به خوي له نهنده لوس راگه ياند و پتي دهوترا (الدولة الأموية في الأندلس)، له خورهه لاتيش (طاهر بن الحسين) ميرنشينى تاهيرييه كانى دامه زراند، دوا به دواى نهو يش دهولته كانى تر.^(١٨٩) له وانهش ميرنشينه كورد يه كان. هوكاريكي ديكه ي گه شه كودنى كيشه كان له پيتناوى جيابوونه ودها نهوه بوو كه خهليفه كان دهسه لاتيكى زوريان ددها بهو سهر كرده سهر يازيانه ي كه ده يانناردن بو له نيوبردنى ناشوب و ناژاوه چييان، ده رته غجام هه ندئ لهو سهر كردانه نهو دهسه لاتيه يان وهك هه ليك ده قوسته وه بو جيابوونه وه لهو ويلايه ته ي كه بزيان دانرا بوو، كه نه مهش زورجار ده بووه هوى لاوازي دهسه لاتى عه بياسى.^(١٩٠) دواى نهو ي كه سوپا هه ستي كرد كه خيلافهت پتويستى پتيه ته ي زهر و زهنگى زيادى كرد و بودجه ي له سهر دهولتهت زور زور بوو به راده يه كه نيوى داهاتى دهولتهت بو سوپا ته رخانكرا بوو، به لام كاتى كه دهولتهت نه يده توانى نهو داهاته بو سوپا داين بكات نهوجا گه وره سهر كرده كانى سوپا دواى جيابوونه ويان له خيلافهت ده كرد. به رانبر بهو ي كه خويان بهر پرسي دارايى سوپا بن له داهاتى نهو ويلايه تانه ي كه جيايان ده كرده وه.^(١٩١)

له راستيدا به خشينى دهسه لات له هه ريمه كاندا به سهر كرده سهر يازييه كان، هه لته يه كي زور گه وره بوو، چونكه نهو سهر كردانه به پتوهر بردنى كاروبارى دهولتهتيان نه ده زانى و شاره زايان ليتنه بوو له بهرته وه زورجار په نايان ده برده بهر به كار هيتنانى هيتز و زهبروزهنگ كه نه مه زورجار ده بووه مايه ي نيگه رانى خه لكى له دهسه لات و كزبوونه وه له چواره وورى هه ر بزوتنه وه يه كي جياخوازيان دژ به دهسه لات، بزوتنه وه جياخوازه كانيش پشتيان به هاوكارى خه لك ده به ست لهو ويلايه تانه راي ده گه ياند كه

(١٨٩) طبقات سلاطين الاسلام، ص ١٦-١٧.

(١٩٠) ابراهيم احمد العدوي: التاريخ الاسلامي في آفاقه السياسية و ابعاده الحضارية، القاهرة، (د.ت)، ص ٣٢٩.

(١٩١) كلود كاهن: تاريخ العرب و الشعوب الاسلامية منذ ظهور الاسلام حتى بداية الامبراطورية العثمانية، تر: بدر الدين قاسم، دار الحقيقة للطباعة والنشر، بيروت، ١٩٧٢، ص ٢٤٥-٢٤٦.

دامەززاندى ئەر بزووتىنەۋانە لە ئەنجامى ناپەزايى و نىگەرانى خەلک بەرانبەر بە
سیاسەتى دەۋلەتى مەركەزىيە لەبەرئەۋەى ماف و پىتۈستىيەكانى ژيانيان بۆ دەسەبەر
نەكراۋە. لەگەل ئەۋەشدا پىۋەندى ئەم دەۋلەت و مىنشىنانەى كە جىادەبوۋنەۋە لەگەل
خىلافەتدا ھەر بەردەۋام دەبوو لەبەر چەند ھۆكارتك بە تايىبەتیش ھۆكارى رۆحى و
بىروباۋەر، ھەرەھا پەيرەۋكردنى سياسەتى لامەركەزى لەلايەن بوەيھىيەكانەۋە، و
بەخشىنى دەسلەت بۆ واليەكان و سەرۆك ھۆز و سەرکردەى سوپا، كاريگەرى گەۋرەى
بوو بۆ جىابوۋنەۋە.

تەۋەرى سىيەم

سىستىمى خىلايەتى لى كوردەۋاريدا

خىل (ھۆز) يەكەيەكى كۆمەلەيتى سىياسىيە لى پىنكەتەي كۆمەلگەي كوردەۋاريدا و سىمىيەكى كۆمەللى شىتە كشتوكالى و ئاۋەلدارى ۋەرگرتوۋە و زۆرجارىش ھەرىمىك پەيوەست دەيتت بە نىتوچەيەكى جوگرافى ديارىكراۋە كە ئەمە لى ھەمان كاتدا دەيكات بە يەكەيەكى ئابورى.^(۱۹۲) بەم پىتتە (ھۆز) لى كەسانىك پىك دىت كە يەك ھەستىيان ھەيە بەرانبەر بە نەژاد و پەسەنيان كە كۆيان دەكاتەۋە و گىيانى ھاۋكارى و پەيپەۋكردنى پىسا و دابوونەرىت لى نىتوانىاندا دەچەسپىنى و يەك بوون لى كەسايەتى سەرۆك ھۆزەكانىدا بەرجەستە دەيتت، چونكە كورد ناسراون بە رىزگرتن و گوپرايەلى سەرۆك ھۆزەكانيان.^(۱۹۳) ئەم دياردەيەش رەگ و رىشەيەكى خۆي ھەيە لى ژيانى كۆمەلەيتى و سىياسى كوردەكاندا.^(۱۹۴) بۆيە دەيىنن مېژوونوسان كە دىنە سەر باسى كورد باسى ھۆزەكانىشيان دەكەن.^(۱۹۵) ئەمەش ۋادەگەيەنيت كە

(۱۹۲) مارتەن فان برون: ئاغا و شىخ و دەۋلەت، و. كورد، ستوكھولم، ۱۹۹۶، ۱/۱۰۲.

(۱۹۳) محمود بايەزىدى: عادات و رسوماتنامەي اكرادىيە، موسكو، ۱۹۶۳، ۱۶۹.

(۱۹۴) م-س لازارىف: چەمەند كىشەيەكى دىموكرافى و مېژوۋىي و سىياسى و پىئوۋەندى كۆمەلەيتى و ئابورى كورد، و. كاۋس قەفتان، گۇفارى كوپى زانىارى عىراق دەستى كورد، بەغداد، ۱۹۸۷، ب/۱۶، ۱۷، ج/۳۹۲.

(۱۹۵) بېروانە: المسعودي: مروج الذهب، ۱۳۵/۲؛ التنبيه والأشرف، ۹۴؛ النويري: نهاية الارب في فنون الادب، مطابع كوستانتىنوپول و شركاه، القاهرة، د-ت، ص ۲۹۰؛ المقرئى: السلوك لمعرفة دول الملوك، حققه وضع حواشيه. محمد مصطفى زبادة، مطبعة دار الكتب المصرية، القاهرة، ۱۹۳۴، ج ۱/ ق ۱/ ۴.

كوردەكان لە شێوی كۆمەڵی بچووكدا بوون كە هۆزبان پێك دەهێنا و لیسه و لەویش
 مێرنشینان دادەمەزراند.^(١٩٦) بوونی (هۆز) بەلای كوردەكانەوه زۆر پێویست بوو بۆ
 ئەوی هەست بە یەكبوونیان بکەن و بتوانن مالا و بەرژەوندییەکانیان بپارێزن.
 (المقریزی) لەم بارەیهوه دەلێت: "دەزانن کەوا خەلگی دەرباری کوردەکان پای جیاوازیان
 هەیە"، هەروەها سەبارەت بەپەسەنیان دەلێت: "هۆزێکن لە هۆزەکانی عەجەم
 پێکھاتوون لە چەند هۆزێک"^(١٩٧) سیستمی بەرپەرەیان کە بە درێژایی مێژوو ژبانی
 کوردەواری پێک دەخست بریتی بوو لە سیستمی خێلەکی و یەكبوونی خێلەکان لەسەر
 بنەمای پۆشنبیری (یەكزمانی) و هەزیمی جوگرافی، بە واتایەکی دیكە خاوەنی
 یەكەییەکی سیاسیە ئەك خزمایەتی وەك یەكی لە توێژەرەکان وای دەبینیت.^(١٩٨) كە
 كەجاری ئەو سیستەمە لەسەر بنەمای خزمایەتی یان پەسەن دادەمەزریت وەك زۆر جار لە
 خێلە عەرەبییەكاندا دەبینریت. بەم شێوەیه دەتوانین بلێین خێلی كورد خێلێکی لەسەر
 بنەمای خزمایەتی دامەزراو نییه، بەلكو خێلەكە یەك زەوی و خاكە. ئەمەش زیاتر لە
 شێوی گوندیكی كۆچەریدا یەك گەرمیان و كۆستان دەكات.^(١٩٩) خێلە كوردەكان
 لە كۆچەر و نیوه كۆچەر و نیشتەجێیان پێك هاتوون، بەلام خێلە كۆچەرەكان بەردەوام
 لە كەمیدان و زۆریان جێگیربوون و ئەوانی دیکەشیان بەرەو جێگیربوون دەچن. خێلە
 كوردە كۆچەرەكان بەشێوەیەکی پێك و پێك لە هارین و زستاندا لە نیوان بەرزایی و
 نزمايیهكاندا دەگوێژنەوه، لە وەرزی هاریندا بۆ نیوچه بەرزاییەكان لە خۆرەلاتی
 كوردستان یان لە نیوچهی باكوری كوردستان یا بۆ نیوچه دوورەكان لە باكوری كۆچ
 دەكەن، و لە زستانیشدا دەگوێژنەوه بۆ دەشتاییه نزمه گەرمه بزۆنەكان، كەواتە

(١٩٦) تومابوا: لمحة عن الاكراد، تر: محمد شريف عثمان، النجف الأشرف، ١٩٦٩، ص ١١.

(١٩٧) الخطط والآثار، ٨٣/٣.

(١٩٨) شاكر خصيباك: العراق الشمالي، مطبعة شفيق، بغداد، ١٩٧٣، ١٧٥.

(١٩٩) عباس العزاوي: عشائر العراق الكردية، مطبعة المعارف، بغداد، ١٩٤٧، ٢٧.

كۆچكردنى ئەم خىلانە بىرىتتە لە كۆچكردىنكى ۋەزىيەت كە بەپىنى ھەلومەرجى ژىنگە لە پىۋى لەۋەپ و گەرمىدە دەيسەلىنى.

بىناي خىلى كوردى جىاۋازىيەكى بىنەپەتى لەگەل بىناي خىلى عارەبىدا ھەيە. بىرپەي پىشتى خىلى عارەبى پىتۈندى خىزمايەتى و بىنەپەيە، بەلام بىرپەي پىشتى خىلى كوردى زەۋى يە، لە راستىدا بەشەكانى يەك خىلى كوردى پەنگە بەھىچ جۆرىك پىتۈندى خىزمايەتى لە نىۋانىندا نەبى، بەلام ئەم بەشە جىاۋازانە لىيەك نىۋچەدا بەيەكەۋە دەژىن و گۆپرايەلى فەرمىانى تىرەيەكن لە تىرەكان كە ئەۋىش خىزانى دەسلەتدارە لە نىۋ خىلەكەدا. ئەم ھۆكارەش كاريگەرى لەسەر پىۋداۋەكان دروست كىرد، چونكە كوردستان سىروشتىكى شاخاۋى سەختى ھەبوو و كوردەكان لەو نىۋچە شاخاۋىيە سەختەدا بەۋە ناسرابوون كە ھىچ پىشتىكىيان نىيە چىكان نەبىت^(۲۰۰) و نىۋچەكانىشىيان تارپادەيەك لە دەسلەتلى خىلافەتى عەبباسىيەۋە دوۋرىسو، بىرۋەكى سەرھەلەدان و دامەزراندنى دەسلەتلى كوردى سەرى ھەلداۋ ھەر ھۆزە و لەۋزىر سەركردايەتى سەركە ھۆزەكەي و لە نىۋچەكانى خىزاندا بىنەماي چەند دەسلەتلىكى خۆجىيەتلىان دامەزراند لە سەرو ئەو ھۆكارانەشەۋە دروستىۋونى پىتۈندىيەكى دۆستانە سو كە لە نىۋان بوەيەيەكان و مىرنىشەنە كوردىەكان دامەزرا،^(۲۰۱) بەۋەش بوەيەيەكان بوونە پىشتىۋان و يارمەتيدەرى ئەۋان و كەۋتەنە دامەزراندنى ئەۋ دەسلەتە نىمچە سەرىەخۆيانە. پىتۈندى تىرەكان لەگەل يەكتەدا لە پابەندىۋون و گۆپرايەلى (ۋلا) ياندا بۆ يەك دەسلەتدارىتى نىۋەندى خۆي دەنۆنى، لە نىۋان تىرەكانى يەك خىلىشدا ئەگەر يەككىيان بىكەۋىتە شەپەرە لەگەل خىلىكى دىكەدا ھارىكارى دەكرى، كەۋاتە لە نىۋان بەشە زۆرەكانى يەك خىلدا جۆرە ھارپەيمانىيەك ھەيە.^(۲۰۲)

(۲۰۰) ابن حوقل: صورة الأرض، ۳۱۵.

(۲۰۱) مسكويه: تجارب الأمم، ۱۳۹/۲-۱۴۰؛ ابن الأثير: الكامل، ۳۱۵/۶.

(۲۰۲) شاكر خصبك: س. پ، ۶۹، ۷۱.

ئەم دياردەيە بە پوونی (ابن حوقل) ناماژەي بۆ کردوو و دەربارەي بزوتنەوێ خێلەکی کوردەواری دەلێت: "لە زستان و هاریندا بە لەوەرگە و هارینەهەوارەکاندا دەسپێننەو، وە تەنھا کەمێکیان نەبێت کە لەسەر سنوورەکان دەمێننەو" (٢٠٣)، بەلام خەلکی (گەرمیان). تا نیستەش ماونەتەو و کۆچ ناکەن مەگەر تەنھا بە نیتوچەکانی خۆیاندا.. لەو سەرەدەدا کە لاوازی خەلیفە و مەملانێ نیتوخی و دەرهکیەکان دەولەتی عەبباسی دەهاری، لەناو کوردەکانیشدا مەملانێیەکی توند بۆ سەرۆکایەتی ھۆزەکیان و دامەزراندنی دەسلەتێکی خۆجێتی سەری ھەڵدا، دیارە بەو پێشەي کۆمەڵگەي کوردی بەدرێژایی مێژوو سیمایەکی ھۆزایەتی پێشەي دیاربوو، پەگ و پێشەي لە نێو ژیانی کۆمەڵایەتی و سیاسی کوردا داکوتابوو، (٢٠٤) ھەرەھا زەمینەي ئەو واقعەي پەخساند ئەوێش زیاتر یارمەتیدەر بوو لە دابەشبوونی جیاچای کوردەکان لە شێوێ کۆمەڵی ھۆزایەتی و ھەر کۆمەڵە لە شوێنێکی دیاریکراودا، (٢٠٥) کە سەرئەنجام ھەر کۆمەڵە بەپێی سروشتی نیتوچەکەي ئەو بارودۆخە سیاسییە دەولەتی عەبباسیان قۆستەو و کەوتنە دامەزراندنی چەندین دەسلەتێ خۆجێتی.

لە راستیدا ئەم ماوەیە لە مێژووی خێلافەتی عەبباسی گەلی پووداوی زۆر گرنگی بەخۆوە بینی، لەوانە: جیاپوونەوێ ھەندێ لە سەرکردەکانی دەرووبەر لە خێلافەت لەبەر لاوازی میرنشینێ تایبەت بە خۆیان دامەزراند، بەلام دان بە بوونی خێلافەتدا دەنێت بە شێوێەکی فەرمی یان، شێوێ دانپێنانێک، لە سیماکانی ئەو دانپێدانانە نیتوھێنانی خەلیفە لە خوتبەي جومعەکاندا و ھەردوو جەژنەکە و نووسینی نیتوێ لە سەر سەکە و پارە، جگە لەمانەش ناردنی ھەندێ پارە و سامان بۆ بارەگای خێلافەت. لە کاتیئێدا ھەندێ لە سەرکردەکانی ئەو میرنشینانە دانیان بە خێلافەتدا نەدەنا، ئەک ھەر ئەمە، بەلکو ھەندێکیان دژی خێلافەت وەستان و ھێرشیشان دەکردە سەر، وە

(٢٠٣) صورة الأرض، ص ٢٤٠.

(٢٠٤) م. س لازاریف: کێشەي دیموگرافی و مێژوویی، (١٦-١٧)، ٣٩٢.

(٢٠٥) تومابوا: لمحە عن الاكراد، ١١.

(مرداویج) میری میرنشینی (زیاریه‌کان)، ئەمەش شتیکی ئاسایی بوو، چونکه ئەوان جگە ئەوەی که لاوازی خیلەفەتیان قۆستەو لە هەمانکاتدا سیستمی خێلەکی که بنەمای ژبانی کۆمەڵایەتی بوو لای کوردەکان، بێ گومان یارمەتی پەیدا بوونی سیستم و پێکخستنی ئیداری بوو، که ئەمەیان لەسەر وێ هەرەمەکەو دەبێت گەر سیستمی خێلەکی هەوێ سیستمیکی خێلەکی هەرەمی سەیر بکەیت و لە سەر وێ ئەم هەرەمەشەو سەرکەوێ میرنشینه که دەبێت، که هەر خۆی گەوێ سەرۆکی خێلەکیە. هەرەها هێزی ئەم میرنشینه لە هێزی خێلەکیە بەرجەستە دەبوو و لێوێ هەڵدەقولا، لە لایەکی و نەبوونی مەملەتیکە چ لەسەر سەرۆکایەتی میرنشینه که و چ لە سەر ئەو زەوێیە که خێلەکی هەوێ بەکاریدەهێنن. لە لایەکی ترەو، جگە لەمانەش شارەزایی سیاسی و دنیا دیدەیی سەرۆکی خێلەکی (الشیخ). میرو شارەزایی و بەتوانایی لە نیوێردن و تەفر و تونا کردن هەوێ نەیارانی، ئەمەش بە وێوێ لە سیاسەتی میر (حسنیة بن الحسین البرزیکانی) دا دیارە که دژ بە بوەیهییەکان بەکاریهێنا، بەلام ئەمە پێچەوانە بوووە بە مردنی، واتە دواي مردنی (حسنیة)، بوەیهییەکان هەمان سیاسەتیان دژ بە کورەکانی بەکاریهێنا که بوو هۆی جیا بوونەو و تەفر و تونا بوونیان و یەکنەبوونی قسە و باسیان. ^(٢٠٦) (عضد الدولة) ی بوەیهی کورەکانی (حسنیة) ی کوشت، تەنها (عبد الرزاق ویدری) بەجیهێشت، ئەو بوو، بەدر هاتە سەر دەسلالت، و بەدر تاكو (بهاء الدولة) مرد ملکهچی بوو، (اطاعة) ی کرد، و بەرەنگاری نەکرد. ^(٢٠٧) هەر لەو ماوێدا دواي ئەوێ که خێلەکان هەستیان بە لاوازی خیلەفەت کرد هەوێ ئەوێان دەدا لەگەڵ میرەکانیاندا که بیر لە دامەزراندنی میرنشینی تایبەت بە خۆیان بکەنەو و خۆیان فەرمانڕەوایی بکەن. ^(٢٠٨) بۆیە دەبینین کورەکان لە وێی خێلەکانی

(٢٠٦) مسکویه: تجارب الامم، ٢ / ٣٦٥-٣٦٦.

(٢٠٧) حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ١٥٨.

(٢٠٨) محمود ياسين التكريتي: الدور السياسي للقبايل العربية في الشام و الجزيرة الفراتية بحث منشور في مجلة اداب الراڤدين، الموصل، ١٩٧٦، عدد ٧، ص ١٧٨.

وہك (ھەزیانی و بەرزیکانی و شازنجانی و...ھتد) ھەو توانیویانە میرنشینى تایبەت بە خێلەکانیان دابەزرێنن، ئەمەش تا رادەیک ئەو راستییە دەسەلێنن کە گەر ئەو خێل و سەرۆك خێل نەبوایە ئەوا دامەزراندنی میرنشین و بەدەستەیتانی دەسەلات کارێکی زۆر گران و دژوار دەبوو، ھەرچەندە بارودۆخی لە باریش لە ئارادا بووینت، چونکە سەرۆك خێلەکان کاری بەرپۆتەبردن و سەرۆکیان لە چوارچێوەی خێلە کیشدا بێت ئەنجام دابوو پێش ئەو میرنشینەکانیان دابەزرێنن. پێویستە ئەو راستیەش بوتەیت کە پەیدابوونی میرنشینە کوردییەکان بە پێی رەزاسەندی و ڕێگەپێدانی میر و والی یەو نەبوو کە خەلیفە دایان دەنیت بۆ بەرپۆتەبردنی کاروباری ھەرئێمەکان ئینجا دەسەلاتی پێش بخات و وردە وردە جیاپێتەو لە بەرپۆتەبردنی نێوچە کەدا. واتە پەیدابوونی ئەو میرنشینانە بە شێوێکە ئاشکرا و دیار نەبوو وەك (تاهیری و ھەمەدانیکەکان و...ھتد)، بەلکۆ لە کیانی خێلەکان و لەسەر دەستی سەرۆك خێلەکانەو سەرپەلدا و پەیدابوو، دواى ئەوێ کە کاروباری بەرپۆتەبردنیان لە چوارچێوەی خێلەکانیاندا ئەنجامداو، بۆیە دەبینن میر (محمد بن شداد) خاوەنی ھێز و دەسەلاتێکی زۆر بوو لە نێوچەى ئاران، چونکە خاوەنی ھۆزێکی گەرە بوو. ئینجا توانی ئەو ھێز و دەسەلاتەى پەرەپێدات و دواتریش میرنشینى (شەدادییەکان) دابەزرێنیت.^(٢٠٩) ھەرۆھا میر (حسنیە بن الحسین) بەرزیکانی کە سەرۆکی خێلى بەرزیکان بوو و سەرکردەى سوپاکەش بوو و خاوەنى دەسەلاتێکی زۆر بوو لە نێوچەى ڕۆژئاوای ھەریمی (چیا)دا.^(٢١٠) بەلام میر (باد) دامەزرێنەری میرنشینى ھەروانییەکان لە کوردە

(٢٠٩) پروانە منجم باشي: جامع الدول باب في الشدادية، عنى بتحقيق ونشره فلاديمير مينورسكي، لندن، ١٩٥٣، ص ٣.

(٢١٠) ابن الاثير: الكامل، ١٠١/٧؛ ابن خلدون: العبر، ٩٥٠/٤/٤؛ ستانلي لينبول: طبقات سلاطين الاسلام، ١٣٣، ١٣٣؛ تستيشتن: مادة حسنوية، دائرة المعارف الاسلامية، ٣٧٤/١٤.

(حمیدیه کان)* بوو خاوهنی دهسه لاتیکی زۆر بوو له نیویاندا و دواى ئەوێ که له دیاربه کر دهسه لاتی جیگیر بوو،...^(۲۱۱) ههروهها میر (أبو الفتح محمد بن عناز) دامه زرتنه ری میرنشینی عه نازییه کان سه رۆك هۆزی (شاژنجان) بوو.^(۲۱۲) ههروهها سه رۆكه كانی خێلی (هه زیانییه کان) له نیوچه ی (اریل) و ده ووبه ری خۆره لاتی شاری موسل رۆلێکی دیاریان هه بوو له کۆتاییه کانی سه ده ی (۳/ک/۹ز) تا توانیان له سه ره تا کانی سه ده ی (۵/ک/۱۱ز) له (اریل) میرنشینیکی تایبه ت به خۆیان دا بچه زرتن.^(۲۱۳) جگه له مهش ده بینین له و کاتانه دا هۆزه کورده کان به هۆزی خزمایه تی و به رژه وندی هاویه شه وه له شه ره ده ره کییه کانیاندا یارمه تی و کۆمه کی یه کدیان ده کرد. ئەم هاوکاری یه کتو کردنه زۆر جار رۆلێکی دیاری ده بوو له سه ره له دان و دامه زرانندی میرنشینه کوردیه کانه دا. بۆ نمونه کورده کانی (په شنه وی) خاوهنی قه لای (فنگ)* که هاوکاری هیزی میرنشینی مه روانیه کانیاندا له کاتی دامه زرانیدا و له هه ندێ له شه ره کانیاندا به شداریان له گه لدا ده کرد.^(۲۱۴) هۆز و تیره گه ری شیوه یه کی بار بوو لای کورده له سه ره تای پهیدا بوونییه وه تا سه رده می عه بباسیه کان. له زۆر نیوچه ی کورده ستاندا هه تا نه مپۆش هه ر به رده وامه و هه ندێك جار میرنشینیکی

* له جه زیره دا کۆمه لێك قه لآ مه بوون له وانه قه لآکانی (عه قره وشۆش)، هۆزی (حمیدی) یاخود حمیدیه کان خاوهن قه لآی (عقر) بوون که به عه قره ی حمیدیه ناسرا. (یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۱۳۹/۴؛ القلشنندی: صبح الأعشی، ۳۷۵/۴).

(۲۱۱) الرودراوری: ذیل تجارب الامم، ۳/ ۸۴؛ (ابن الاثیر: الکامل، ۱۲۱/۷).

(۲۱۲) حسام الدین علي غالب: الکرد، ص ۲۰۲؛ محمد امین زکی: تاریخ الدول والامارات، ص ۱۲۶.

(۲۱۳) بېوانه احمد عبدالعزیز: الهذبانیون، ۵۲-۵۳.

* قه لآی فنگ: قه لآیه کی سه خته دوری (۲) له سه رخ واتا (۱۲کم) دوره له جه زیره ی (ابن عمر) بۆ زیاتر زانیاری بېوانه: (القزوینی: آثار البلاد، ۴۳۱؛ ابن عبد الحق: مراصد الاطلاع علی الامکنه والبقاع، القاهرة، ۱۹۵۴، ۱۰۴۵).

(۲۱۴) ابن الاثیر: الکامل، ۱۴۲/۷-۱۴۳؛ عبد الرقیب یوسف: الدولة الدوستکیه، ۲/ ۳۶۵-۳۶۷.

کوردی له‌ناو ده‌چوو بۆ نمونه وهك (حه‌سهنه‌وی و شاژنجانی) به‌هۆی ناكۆکی هۆزه
كوردیه‌كانه‌وه و ته‌نانه‌ت ناكۆکی نی‌یو بنه‌مائه‌ی ده‌سه‌لاتداریشدا.

بابوونی جیابوونەوه

له نێوهی سهدهی سێیهی کۆچی و نۆیهی زاینیدا دهولتهی عهیباسی پیتی نایه قۆناغێکی نوێی لاوازیوون و بهرهو پووختان پۆشت و ئەمەش بووه هۆی تێکچوونی بنهماکانی و له دهستدانی شکۆمهندی. ئەم دیاردەیه به هەر شێوهیهك بێت له شێوهکان کاریگهري لهسەر ههڕیم و گهلانی موسلمان هه‌بوو و پالێ پێوه‌نان بۆ کۆبوونهوه له چواردهوری خهلافهت، چونکه خهلافهت به‌لای موسلمانانهوه هه‌مار په‌ڕمێکه که یه‌کیتهی سیاسی جیهانی ئیسلامی تێدا به‌رجه‌سته ده‌بێت و به‌هێزی خهلافهت مانای تۆکه‌یی یه‌کبوون و لاوازی و واتای له‌تبوون و جیابوونهوه ده‌گه‌یه‌نێت. له‌م قۆناغه‌شدا هه‌ڕیمه‌کانی ده‌رویه‌ر له‌ هه‌رکه‌زی خهلافهت جیابوونهوه ته‌نها به‌غدا و ده‌رویه‌ری له‌ ژێر ده‌سه‌لاتیدا مابوونهوه. ^(٢١٥) هه‌ر له‌م قۆناغه‌دا ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه به‌ ته‌واوی لاواز و په‌شێوو بوو، لاوازی گه‌یشته‌بووه پاده‌یه‌ك که ژنان و خه‌مه‌تکارانی نێو کۆشکی خهلافهت ده‌ستیان وه‌رده‌دا یه‌ کاروباری خهلافهتوه ^(٢١٦) و خه‌لیفه‌ش بوو به‌ گالته‌جاری ده‌ستی پیاوانی کۆشک و تورک و ده‌یله‌میه‌کان. ئەم بارودۆخه‌ی خهلافهت له‌ هه‌ڕیمه‌کانی ده‌رویه‌ریشیدا به‌ خۆه‌ه‌لات و پۆژئاواوه په‌نگی دا‌یه‌وه، و له‌ هه‌ندێ له‌ هه‌ڕیمانه‌دا ئاره‌زووی جیابوونهوه سه‌رپه‌ه‌لدا. به‌لکو هه‌ندێ له‌ سه‌رکرده‌ سیاسی و سه‌ربازیه‌کان هه‌ولتی ئه‌وه‌یان ده‌دا که ده‌سه‌لاتی سیاسی سه‌ربه‌خۆ و تایبه‌ت به‌ خۆیان دا‌به‌زێنن و به‌ ته‌واوی له‌ خهلافهت جیابنه‌وه، ته‌نها به‌ شێوه‌یه‌کی په‌ڕمزی یان به‌ناو، دان به‌ خه‌لیفه‌دا بنێن و هه‌ر هه‌م‌ایه‌کی نابینی. هۆکاری لاوازی ده‌سه‌لاتی هه‌رکه‌زی له‌ خهلافهتدا ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ سیاسه‌تی هه‌له‌ی هه‌ندێ له‌ خه‌لیفه‌کان له‌ به‌ڕێوه‌بردنی وڵاته‌دا، و هه‌ر وازه‌تیانیان له‌

(٢١٥) ابن الاثیر: الکامل، ٦ / ٢٥٥؛ الحنبلي: شذرات الذهب في اخبار من ذهب، ٢ / ٣٠٦.

(٢١٦) المسعودي: التنبيه والاشراف، ٣٣١؛ ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ٣ / ٢٣٤.

پزگارکردن و (فتوحات)، جگه له مه پشتهستنی ته‌واویان به ده‌زگه سهربازیه‌کان و به‌کاره‌یتانیان له نیوخۆدا که نه‌مه بووه هۆی زۆریوونی دەس و دایره‌ی سەرکرده سهربازیه‌کان و ده‌ست وهردانه کاروباری ده‌سه‌لاته‌وه، و له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا به‌سهرده‌وامی ئۆپۆزیسیۆنی سیاسی هه‌بوو دژی ده‌ولت. وه‌ك (خه‌وارج و عه‌له‌ویسه‌کان) جگه له هه‌ندێ بزوتنه‌وه و شۆرشی تردا. که نه‌مانه بیگومان پۆلیان هه‌بوو له لاوازیوونی ده‌ولته‌دا. نه‌وه‌ی نه‌و لاوازییه‌ی زیاتر ده‌کرد وهرگرته‌ی پۆستی خیلافته‌ بوو له لایه‌ن که‌سانی لاوازه‌وه. له سهرده‌می خه‌لیفه (الم‌توکل علی الله) (٢٣٢-٢٤٧ه‌/ ٨٤٧-٨٦١ه‌) که به سهرده‌می داب‌رانی خیلافته‌ له به‌رپوه‌بردنی ولاته‌دا داده‌نریته‌ بۆ تورکه‌کان.^(٢١٧) هه‌ر له سهرده‌می نه‌و خه‌لیفه‌یه‌دا تورکه‌کان ده‌ستیانه‌کرد به ده‌ستیوه‌ردانه کاروباری خیلافته‌وه که نه‌مه هۆکارێک بوو بۆ داب‌رانی خه‌لیفه له ده‌سه‌لات.^(٢١٨) هه‌ر له‌و ماره‌یه‌دا زنجیره‌یه‌ک گه‌یوگرفت له نیوان خه‌لیفه‌کان و تورکه‌کاندا په‌یدا‌بوو. له نه‌ه‌جامدا که‌م‌بوونه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه و فراوان‌بوونی ده‌س و دایره‌ی تورکه‌کانی لێکه‌وته‌وه.^(٢١٩) که نه‌مه‌ش په‌نگدانه‌وه‌ی له سه‌ر شان و شکۆی خه‌لیفه هه‌بوو له نیو خه‌لکدا. هه‌روه‌ها سهرده‌می خه‌لیفه (الم‌قتدر بالله) (٢٩٥-٣٢٠ه‌/ ٩٠٧-٩٣٢ه‌) که سهرده‌مه‌که‌ی به‌شی‌واو داده‌نرا،^(٢٢٠) ده‌ولته‌ت تووشی شکسته‌ بوو. له هۆکاره‌کانی شکسته‌هێنانی ده‌ولته‌ت له‌و سهرده‌مه‌دا هه‌رزه‌کاری خه‌لیفه بوو، چونکه ته‌مه‌نی منداڵ بوو، توانای به‌رپوه‌بردنی کاروباری ده‌ولته‌تی نه‌بوو، چا‌و‌چنۆکی سوپا و سهربازانی سوپاش له‌لایه‌کی دیکه، نه‌مانه هه‌موو بوونه هۆی

(٢١٧) القیوانی: زهر الاداب و ثمر الالباب، تح: محمد محي الدين عبدالمجيد، دار الجیل، بیروت، ١٩٧٢، ج١/ص ٣٢٣.

(٢١٨) نادیه حسینی صقر: مطلع العصر العباسي الثاني، جدة، ١٩٨٣، ص ٥٩.

(٢١٩) حافظ احمد حمدي: الشرق الاسلامي قبيل الغزو المغولي، مصر، ١٩٥٠، ص ٢٤.

(٢٢٠) فاروق عمر فوزي: تاريخ العراق في عصور الخلافة العربية الإسلامية، بغداد، ١٩٨٨، ص ٢٢٤.

لاوازی خیلانفد به رادهیهك كه هیچ دهسهلات و ریژیکی له نیو خهلكیدا نهما.^(٢٢١) دهههخام خهلیفه لهلایهه هیزی سهریازییهوه له سالی (٣١٠ك/٩٢٢ز) دالابرا و دواتر هینرایهوه.^(٢٢٢) بهلام دووبههکی و گرانی زور زیادی کرد تا له کوتایدا خهلیفه له سالی (٣٢٠ك/٩٣٢ز) کوژرا.^(٢٢٣) ههروهه له سهردهمی خهلیفه (القاهر بالله)* دا له سالانی (٣٢٠-٣٢٢ك/٩٣٢-٩٣٤ز) دهسهلاتی سوپا و هیزی سهریازی زیادیکرد و زیاتر دهستیان له کاروباری خیلانفد وهردها.^(٢٢٤) تا گهیشته رادهیهك كه خهلیفه (القاهر بالله) له دوی كهمر له دوو سال به سهر خیلانفیدا لابرا. نینجا بهیعدت درا به (الراضی بالله) له (٣٢٢-٣٢٩ك/٩٣٤-٩٤٠ز).^(٢٢٥) بهلام دووبههکی و پهشیوی و شکستی سیاسی هه له زیادبووندا بوو.^(٢٢٦) تا پاشماوهی دهسهلات و شویی خیلانفد تهفرو تونابوو.^(٢٢٧)

(٢٢١) محمد الخضري بك: محاضرات في تاريخ العباسي، ص ٢٢٧.

(٢٢٢) ابوالفدا: المختصر، ج ٢/ص ٧٤.

(٢٢٣) التنوخي: نشوار المحاضرة واخبار المذاكرة، تح: عبود الشالجي، بيروت، ١٩٧١، ج ١/ص ٣٢٤.

* القاهر بالله: - ناوی (ابو منصور محمد بن المعتضد بن طلحة بن المتوكل) له نیو سالانی (٣٢٠-٣٢٣ك/٩٣٢-٩٣٤ز) خیلانفدی عهیباسی گرتیه دهست، یهکهه خهلیفه بوو كه چاوریان دهههنا تا سالی (٣٢٣ك/٩٤٤ز) زیندان بوو، پاشان نازادیان کرد، پوژیکیان له مرگهوتی منصور سوالی دهکرد زانییان پیی و نهیانهنیشته دهچیت تا له سالی (٣٢٩ك/٩٥٠ز) کوچی دوی کرد. (الطبري: تاريخه، ج ١١/ص ٢٧٢؛ الذهبي: العبر، ١٣/٢؛ السيوطي: تاريخ الخلفاء، ٦٢١-٦٢٢).

(٢٢٤) ابوالفدا: المختصر، ج ٢/ص ٧٧.

(٢٢٥) ابن عبدربه: العقد الفرید، تح: محمد سعید العریان، بیروت، د-ت، ح ٥/٣٥١-٣٥٠.

(٢٢٦) محمد الخضري بك: محاضرات - الدولة العباسية، ٣٦١.

(٢٢٧) سید امیر علي: مختصر تاريخ العرب تر: عقیف البعلبکی، دارالعلم للملایین، بیروت، ١٩٦١، ص ٢٦٤.

له بهرانبهرد نه مانده (الراضي بالله) ههولیدا ههندیك پڻ و شوین بگریته بهر تا بتوانی پڻ له پروودانی شکستی زیاتر بگریته، وهك نوڤکردنهوهی پایهی میری میان له سالی (۳۲۴/ك ۹۳۶ز).^(۲۲۸) بهلام وهك دهره نجامیک بۆ نهو کارهی پابهرایهتی نایینی له دهستدا.^(۲۲۹) له بهرتهوه دهیینین لاوازی خیلافهت له دوو لایه نهوه کاریگهری له سهر دولته و ههریمه نیسلامیه کان ههبوو:-

۱- لایهنی یه کهم: نهه لاوازیسه سووه هۆی نهوهی که دهولته نهتوانی هیچ چالاکیه کی سهریازی نه نجام بدات. نه مهش پڻی له دهولته دهگرت که هیتی خۆی پیشان بدات. له بهرتهوه والیه کان بۆ خۆیان به پیتی پاویژی خهلیفه کاروباری ولایهته کانیان به پتوه دهبرد،^(۲۳۰) و نه مهش هانی ههندیکی دا که له پرووی سیاسی و ئیداریهوه له خیلافهت جیاببنهوه.^(۲۳۱)

۲- لایهنی دووه: زالبوونی تورکه کان به شتویه کی فهرمی سوو به هۆی شتیوانی باری سیاسی و ئیداری له دهولته عه بهباسییدا، جگه لهوه له دهستدانی شکۆمهندی له نیو گه له موسلمانانه کاندای پیرۆزی دهولتهی مه رکه ز بووه جیی گومان، له بهرتهوهی په مز و هیسای دهولته روو شکستهخواز سوو، نهو بارودۆخه شتیواوه سووه هۆی ههلو هاندنهوهی بنه ماکانی پتکه وه به سترای دهولته، ئینجا نهو دهولته له چه ند ویلایه تیک پتک دههات که یه که یه کی ئیداری بنکه یی نه بوو هه موویان به مه رکه زه وه به سته ته وه، بۆیه پتوهندی ههریه کی لهو ولایه تانه به پتته خته وه ده رکه وت.^(۲۳۲)

(۲۲۸) (بن العمرانی: الأنباء في تاريخ الخلفاء، تح: قاسم السامرائي، الأيدن، ۱۹۷۳، ۱۶۲؛ ابو الفدا: المختصر، ۸۴/۲؛ تقی الدین عارف الدوری: عصر أمرة الأمراء في العراق، بغداد، ۱۹۷۵، ص ۳۵.

(۲۲۹) کارل بروکلمان: تاريخ الشعوب الاسلامیه، ۲۴۰.

(۲۳۰) ویل دیورانت: قصة الحضارة (عصر الايمان)، ج ۲/ مج ۴/ ص ۹۹.

(۲۳۱) جرجی زیدان: تاريخ التمدن الاسلامي، منشورات دار مكتبة الحياة، بیروت، د. ت، ۴۶۷/۳.

(۲۳۲) حسام قوام السامرائي: المؤسسات الاداریة في الدولة العباسية، ۱۶۴- ۱۶۵.

دەولەتی ئیسلام گەلانی جۆراوجۆری لەخۆ گرتبوو لەبەرئەوە کۆمەڵگەی ئیسلامی کۆمەڵگەیدەکی هەمەجۆر بوو، خێلافەت نەیدەتوانی لەگەڵ ئەم کۆمەڵگە جۆراوجۆردا لە پەڕوی جوگرافی و کۆمەڵایەتی و ئابووری پۆشنییرییه‌وه رێک بکەوێت.^(٢٣٣) ئەمە جیاپوونەوی ئاسانتەر دەکرد و پەیدا بوونی دەولەت و میرنشینی زیاد دەکرد، هەرۆک چۆن دەولەتی عەبباسی لە سەر ئەو بنەمایە دامەزرا بوو. ئەم دیاردەیه بێگومان کاریگەری لە سەر کوردیش هەبوو، گەر بێت و سنووری جوگرافی و کاریگەری سیاسی لە لایەک و لێک نزیکی میژوویی لە پەڕوی لێکچوونی پێکھاتەیی شارستانی دانیشتوانی ئەو نێوچەیه بە کوردیشەوه لەلایەکی ترەوه بە هەند وەرگیرێت. جیاپوونەوی هەندێ لایەن لە دەولەتی عەبباسی لە زۆر زووه‌وه دەستی پێکرد، لە ئەندەلوسەوه لە خۆرئاوای دەولەتی ئیسلامییەوه.^(٢٣٤) بەلام لە سەرەتای سەده‌ی (٣/٩ز) هه‌ جیاپوونەوه و شتوێه‌یه‌کی فراوانتری وەرگرت، تا نیوه‌ی سەده‌ی ٣ دەولەتی عەبباسی بە شتوێه‌یک بوو که لە هه‌موو لایه‌که‌وه ویلایه‌ت و میرنشینی جیاپوونەوه لە پەڕوی ئیدارییه‌وه دهوره‌ درابوو.^(٢٣٥) بۆ نمونە لە خۆره‌ڵاتی ئیسلامییەوه کۆمەڵێک دەولەت و میرنشین پەیدا بوون وەک (الطاهرییة، الصفارییة، السامانیة والغزنوییة...هتد).^(٢٣٦) که لە سەرەتای سەده‌ی سییه‌می کۆچیدا درووست بوون. (٤/١٠ز)، دەولەتی عەبباسی لە نێووه‌وه لە زیادبووندا بوو بە تایبەتی لە سەرده‌می خەلیفه‌ (المقتدر بالله) دا. ماوه‌ی زۆر و درێژی فرمانڕه‌وایی ئەم خەلیفه‌یه هۆکاریک

(٢٣٣) محمد عابد الجابري: العصبية والدولة في فكر ابن خلدون، دار الطليعة للطباعة والنشر، بیروت، ١٩٨٢، ٤٢٣.

(٢٣٤) فلیب حتی: موجز تاریخ الشرق الادنى، ترانیس فریحه، مطبعة الغریب، بیروت، د.ت.، ٢٠٩-٢١٠؛ روم لاندو: الاسلام والعرب، نقله الى العربية، منير البعلبكي، بیروت، ١٩٧٧، ص ٨٣-٨٤.

(٢٣٥) حسین مجیب المصري: صلات بين العرب و الفرس والترك، ٩٤.

(٢٣٦) بۆ زیاتر زانیاری پێوانه: الاصفهاني: تاريخ سني ملوك الارض و الانبياء، ١٦٧-١٧٢؛ قادر محمد حسن: الامارات الكوردية: ص ٤٧.

بوو بۆ زیادبونی شکست و نسکۆکاری دهولت و جیابوونه‌وی ویلایه‌ته‌کانی، ته‌مه‌ش به‌رده‌وام بوو تا سه‌رده‌می (الراضی) که فه‌رمانه‌واییه‌که‌ی ته‌نها به‌سه‌ر به‌غدا و ده‌وربه‌ریدا بوو، هه‌موو ده‌وربه‌ری ده‌ولت لیتی جیابووبوونه‌وه.^(۲۳۷) پێش سییه‌کانی سه‌ده‌ی (۴/ک) (از) جیابوونه‌وه له ده‌ولته‌ی عه‌بباسی گه‌یشته‌ راده‌یه‌ک که پێشتر نه‌و شیوه‌ی به‌ خۆوه نه‌دیوو. میثروونوسان باسی ده‌وربه‌ریان کردوه و نیتی هه‌ریه‌کی له به‌ریده‌کان له نه‌ه‌واز و له بصره و (عماد الدولة بن بویه) له فارس و هه‌مدانییه‌کان له موسل و جه‌زیره.^(۲۳۸) ولاتی کوردیش له‌و پووداو و گۆرانکارییه‌نه‌ به‌ده‌ر نه‌بوو به‌ تاییه‌تی دوا‌ی هاتنی بو‌ه‌یه‌یه‌کان و ده‌ست‌گرتنیان به‌سه‌ر به‌غدادا. ده‌ستیان خسته کاروباری خیل‌افه‌ته‌وه و نووسه‌ریک (کاتب) یکیان بۆ خه‌لیفه‌ دانا له جیتی وه‌زیر.^(۲۳۹) به‌م شیوه‌یه‌ بارودۆخی ده‌ولت له‌خرابه‌وه به‌ره‌و خراپتر ده‌پۆیشت.^(۲۴۰) چونکه بو‌ه‌یه‌یه‌کان ده‌ولته‌که‌یان له‌سه‌ر حسابی ده‌ولته‌ی عه‌بباسی دامه‌زواند و پاراستنی یه‌کیته‌که‌ی زۆر گرنگ نه‌بوو به‌ لایانه‌وه به‌ گوێره‌ی گرنگی به‌رژه‌وه‌ندی و ده‌سه‌لاته‌که‌ی خۆیان. کورده‌کان خۆیان پو‌وبه‌پووی ته‌م بارودۆخه‌ نوێیه‌ و له‌ نیو جه‌رگه‌ی مملانییدا دۆزییه‌وه که له‌ سه‌ر خا‌ک و له‌ ولاته‌که‌یاندا پووی ده‌دا. له‌به‌رته‌وه هه‌ندیکیان چوونه‌ نیو سوپا‌کانی ده‌وربه‌ره‌وه و هه‌ندیکیان چوونه‌ پال میره ده‌سه‌لاته‌ره‌کانی به‌غدا، ته‌وه‌ش به‌و مه‌به‌سته‌ بوو که له‌ ولاتی خۆیاندا پله‌ویا‌یه‌یه‌ک به‌ده‌ست به‌ی‌نن بێ به‌ریه‌ره‌کانی کردنی خیل‌افه‌ت. تارا‌ده‌یه‌ کیش ته‌و مه‌به‌سته‌یان

(۲۳۷) الدیمیری: حیاة الحیوان الکبری، دار الفکر، بیروت، د-ت، ۹۱/۱؛ سید امیر علی: مختصر تاریخ العرب، ۲۶۴.

(۲۳۸) الصولی: اخبار الراضی والمتقی بالله، ۲۸۴-۲۸۵؛ مؤلف مجهول: العیون والحدائق، ج ۴/ق ۴/۴۸؛ ابن الاثیر: الكامل، ۲۵۵/۶؛ ابن الطقطقی: الفخري في الادب السلطانية، ۲۲۶؛ الدیمیری: س. پ، ج ۱/ص ۹۱.

(۲۳۹) ابن الکازرونی: مختصر التاريخ، ص ۱۸۷.

(۲۴۰) عبدالعزیز الدوری: دراسات في العصور العباسية المتأخرة، ص ۲۴۷.

به دیهات و چند میرنشینیك له سەر ئهو بنه مایه بۆ ماوه یهك دامه زرا، به مهش چاخى سهركردایه تیکردنى سهروك هۆزى كه دهسه لاتیكى كه م و دیاریکراوى هه بوو کۆتایی پیهات به تایبه تیش له نیوچهى شاره زووردا. به راده یهك كه م تیش له نیوچه شاخاوییه دووره کانی ولاتی کورد وهک نیوچه کانی هه کاری و خهفتیان و دهروبه ری، ههروه ها باکووری خۆره لاتی موسل و نیوچه شاخاوییه کانی هه ریه کانی (جزیره و تهرمینیا) و نیوچه کانی قرمسین** و حولان*** و لوپستان له دیارترین سیماکانی ئهو میرنشینه دی قهلابوو كه وهک مهركهزى دهسه لاته کان به کاریان دههینا.^(٢٤١) پیوسته لیته دا ئامازه بۆ ئهو بهکین كه ئهو هه ریه مانده ی هه ندی نیوچه ی ولاتی کوردیان لهخۆ گرتبوو لهو بارودۆخه ناله بار و پهشینواره دانه برابوون، بۆ نمونه هه مدانییه کان موسل و جەزیره و هه ندی نیوچه ی تهرمینیا یان خستبووه ژیر دهسه لاتی خۆیا نه وه^(٢٤٢) به مهش هه ندی ههینى و ئارامى بۆ خۆی یینی. ههروه ها خۆزستان به دهسته ی به ریدیه کانه وه بوو،^(٢٤٣) شاره زووریش ميره کورده کان فه رمان په واییان ده کرد^(٢٤٤) له ئازه ریا یهینیش (دیس م بن ابراهیم) خهباتی له پیناو مانه وه ی فه رمان په واییه کهیدا ده کرد و ههروه ها به مه بهسته

** قرماسین: دهکه ویتته هه ریمی چیا له نزیک دینه وه، له هه موو شاره کانی دیکه ی ئه م هه ریه جواتر و مه ده نی تره، شارکی ئاوه دانه و پێژیه ی دانیش توانی به رزه، زۆریه یان کورد و فارس ن. به وانه: (اليعقوبي: كتاب البلدان، ص ٣٧؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ٢٢-٢٣).

*** حولان: ماوه یهك سهر به هه ریمی عیراق بوو، دواتر خرایه وه سهر هه ریمی چیا، ده توانین بڵێن حولان شارى شه نیای نیوان عیراق و هه ریمی چیا کانه، دهکه ویتته بناری چیا. (الاصطخري: المسالك والممالك، ١١٨ ابن عبد الحق: مراصد الاطلاع، ١٢/٣٠٦؛ بۆ زیاتر زانیاری به وانه: شوان عوسمان مسته فا: کوردستان، ٦٣-٦٤).

(٢٤١) الطبري: تاريخ، ١٠ / ٣٨-٤٠؛ ابن الاثير: الكامل، ٦ / ٧٧-٧٨؛ شرفخان البديسي: الشرفنامه في تاريخ الدول والامارات الكردية، تر: جميل بندي رۆژيانی، مطبعة النجاح، بغداد، ١٩٥٣، ٣٩١.

(٢٤٢) ابن الاثير: الكامل، ٦ / ٢٠٧.

(٢٤٣) مسكويه: تجارب الامم، ١ / ٣٦٧.

(٢٤٤) الاصطخري: المسالك والممالك، ٢٠٠.

دوورخستنډه‌ی ده‌یلم له‌و شوینه. ^(۲۴۵) ټینجا ه‌ریمی (چیا) کی‌شه‌و ملاملانییه‌کی زۆری به‌خۆه بینی له‌ نیتوان (مه‌رداوېچ) و دوا‌ی ته‌ویش براکه‌ی (وشمکیر بن زیار الدیلمی) له‌ لایه‌ک و بوه‌یهیه‌کان له‌ لایه‌کی تره‌و، له‌ پیناو ده‌ستبه‌سه‌راگرتنی ته‌و ه‌ریمه‌ و خۆتیندا قایم‌کردن به‌ مه‌به‌ستی خۆتاماده‌کردن بۆ چوونه‌ نیتو به‌غداوه‌، دواتریش هی‌زی سییه‌میان به‌رانبه‌ر په‌یدا‌بوو ته‌ویش میرنشینی سامانییه‌کان بوو که‌ سوپاکه‌ی گه‌یشتبووه‌ شاره‌ کورده‌کانی ته‌و ه‌ریمه‌.

(۲۴۵) ابن‌ حوقل: صورة الارض، ۳۱۴.

به‌لنگه و نمونه له سەر کاریگه‌ری بارودۆخی سیاسی

که له سالی (١٣٢/ک/٧٤٩ز) دا ده‌وله‌تی عه‌بباسی دامه‌زرا، خه‌لیفه شوین و رێژیکێ دیاری هه‌بوو و هه‌ردوو ده‌سه‌لاتی ئایینی و فه‌رمانه‌وایی به‌ ده‌سته‌وه بوو، له‌م باره‌یه‌وه وته‌یه‌کی به‌نێویانگی خه‌لیفه (أبو جعفر المنصور) هه‌یه که ده‌لی: "من سولتان و ده‌سه‌لاتداری خوای په‌روه‌ردگارم له‌سه‌ر زه‌وی، به‌ نه‌مر و به‌ یارمه‌تی و پشتگیری و پێنمایی و پێشانده‌ری نه‌و کاره ده‌که‌م".^(٢٤٦) ته‌م حاڵه‌ته‌ش به‌م شێوه‌یه مایه‌وه تا کۆتایی چاخی عه‌بباسی یه‌که‌م، به‌لام وه‌ک (ابن خلدون).^(٢٤٧) ده‌گێڕه‌ته‌وه سه‌ره‌تای پشێوی که توشی خه‌لافه‌تی عه‌بباسی بوو به‌ کوشته‌نی خه‌لیفه (الموکل علی الله) سالی (٢٤٧/ک/٨٦١ز) به‌ ده‌سته‌ی توورکه‌کان ده‌سته‌ی پێکه‌رد.^(٢٤٨) به‌ واتایه‌کی دیکه هه‌ر سه‌ره‌وکی ده‌سته‌ی گرتبوو به‌سه‌ر خوارووی خێیدا و به‌ته‌نها فه‌رمانه‌وایی ده‌کرد، وه‌ک په‌یدابوونی ده‌وله‌تی (بنو الصغار) سالی (٢٥٤/ک/٨٦٧ز)، دوا‌ی نه‌وه‌ی ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر هه‌رێمی سجستان و چه‌ند نێوچه‌یه‌ک له هه‌رێمی خۆراسان. ئینجا له‌ گه‌ڵ سه‌ره‌تای سالی (٢٥٤/ک/٨٧٧ز) دا (أبن طولون) فه‌رمانه‌وایی شام و میسری گرته‌ده‌ست.^(٢٤٩) دواتر (بنو سامان) یش له‌ کۆتایه‌کانی سالی ٢٦٠/ک/٨٧٣ ز دا فه‌رمانه‌وایی (ولاتی نه‌ودیه‌ی پووبار - بلاد ماوراء النهر)* یان گرته‌ ده‌سته‌وه، له‌وه‌ش خراپتر و سه‌یرتر په‌یدابوونی چه‌ند بزووته‌یه‌ک بوو که

(٢٤٦) الطبري: التاريخ، ٨ / ٨٩.

(٢٤٧) التاريخ: ٣ / ٢٨٠.

(٢٤٨) المسعودي: التنبيه والاشراف، ٣٢٩.

(٢٤٩) اليعقوبي، ٢ / ٦٢٤؛ ابن العبري: تاريخ مختصر الدول، ١٤٨.

* بلاد ماوراء النهر: واته نه‌و دیوی پووباری جیحون، که ئیستا پێی ده‌وتریت پووباری ئامۆداریا، واته باکووری رۆژه‌لاتی نه‌م پووباره ده‌گرتنه‌وه. که له تورکه‌مانسته‌نه‌وه تاکو ئامهراسه‌تی ئاسیا درێژده‌بیته‌وه. (ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٤ / ٤٠٠).

بانگه‌یشتی ڕووخانی خیلایه‌تیا ده‌کرد به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ك بێت و کاریان بۆ ده‌ستبه‌سه‌ر خیلایه‌تدا گرتن ده‌کرد، وه‌ك بزوتنه‌وه‌ی (زنج) ** که سالی (٢٥٥/ك/٨٦٨ز) په‌یدا بوو، ئینجا بزوتنه‌وه‌ی (القرامطة) * له‌ سالی (٢٧٦/ك/٨٩٩ز) دا و دواتر بانگه‌وازی (أبو عبدالله) تا په‌یمان بدات به‌ (عبيدالله) که به‌ (المهدي) نیتوی نرابوو له‌ نه‌فه‌ریقیا له‌ سالی (٢٨٦/ك/٨٩٩ز).^(٢٥٠) له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ لا‌بردن و کوشتنی خه‌لیفه‌کان له‌ سه‌رده‌مه‌دا بوو بوو به‌ کرده‌وه‌یه‌کی زۆر باو و بلاو له‌و چاخه‌ ناله‌باره‌ی خیلایه‌تی عه‌بباسیدا. بۆ نمونه‌ خه‌لیفه‌ (المنتصر بالله) ده‌رمان خوارد کرا پێش نه‌وه‌ی شه‌ش مانگ به‌سه‌ر خیلایه‌ته‌که‌یدا تێپه‌رێت.^(٢٥١) هه‌روه‌ها خه‌لیفه‌ (المستعين بالله) **

** زنج: - ته‌م بزوتنه‌وه‌یه‌ له‌ یه‌ن که‌سی‌ك به‌ ناوی (علی بن محمد) ی خه‌لکی (الطالقان) ه‌ پابه‌رایه‌تی ده‌کرا، خوێان کۆمه‌لێك بوون له‌ کۆیله‌کانی نه‌فه‌ریقیا، مه‌ترسی و ده‌پراوکیان خسته‌ نێو خیلایه‌تی عه‌بباسی، توانیان له‌ سالی (٢٥٧/ك/٨٧٠) شاری بصره‌ داگیر بکه‌ن و ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ دانیشقوانی سه‌ربێن، و مژگه‌وته‌ گه‌وره‌که‌یان تێکدا و ئاگریان له‌ شاره‌که‌ به‌ردا. (ابن الاثير: الكامل، ٨٦/٧-٨٧؛ عبدالعزيز الدوري: دراسات في العصور العباسية المتأخرة، ٦٧-٧٧)

* القرامطة: په‌چه‌له‌کیان ده‌پراوته‌وه‌ سه‌ر (حمدان بن الأشعث) ناسراو به‌ (القرمطي) توانیان ده‌وله‌تێك له‌ (بحرین) دروست بکه‌ن به‌ سه‌روکایه‌تی (أبو سعيد الجنابي) و سنووری ده‌سه‌لاتیان فراوان بوو تاوه‌کو (الأحساء والشام) و بوونه‌ مایه‌ی مه‌ترسی له‌ سه‌ر خیلایه‌تی عه‌بباسی (الطبري: تاريخ الرسل والملوك، ٨/١٥٩-١٦١؛ البغدادي: الفرق بين الفرق، تح. محمد محي الدين عبد الحميد، المكتبة العصرية، صیدا، لبنان، ١٩٩٠، ص ٢٨٢، ٢٨٣).

(٢٥٠) ابن کثیر: البداية والنهاية، ١١ / ٨١.

(٢٥١) السیوطي: تاريخ الخلفاء، ٣٠٣.

** المستعين بالله: ناوی (أبو العباس أحمد بن الأمير محمد المعتصم بن هارون الرشيد)، له‌ سالی (٢٢١/ك/٣٨٥) له‌ داك بووه‌، له‌ نێو سالا‌نی (٢٤٨-٢٥٢/ك/٨٦٢-٨٦٦ز) ده‌سه‌لاتی خیلایه‌تی عه‌بباسی وه‌رگرتبوو، و له‌ به‌ر تێكچوونی دۆخی دوورخایه‌وه‌ بۆ (واسط)، له‌ سالی (٢٥٢/ك/٨٦٦ز) له‌ (سامراء) کوژرا. (الدينوري: المعارف، ٣٩٣؛ الطبري: تاريخه، ٩/٣٠٥؛ السیوطي: تاريخ الخلفاء، ٥٧١).

(٢٤٨/ك/٨٦٢ز) دواى لابرندى سدر بىرا، به لآم خليفه (المعتز بالله) ***
 (٢٥٢/ك/٨٦٩ز) له تينوان خنكا، و (المقتدى بالله) **** (٢٥٥/ك/٨٦٩ز) دواى
 خه ساندنى مرد. ^(٢٥٢) دواى نهوى كه خليفه كان نه يانتوانى ندم كيشه يه كه رۆژ له
 دواى رۆژ خراپتر ده بوو چاره سدر بگهن، خليفه (الراضي بالله) (٣٢٢-٣٢٩/ك/٩٣٣-
 ٩٤٠ز) هه ندی رۆژ شوینی گرتنه بدر وهك چاره سدر يك بۆ ندم بارودوخه ناله باره، به لآم
 بووه هوى زياد بوونی ناله بارى و په شيتوى. وهك له سالى (٣٢٤/ك/٩٣٥ز) خليفه
 (الراضي بالله) پله و پايدى (ميرى ميران)ى نو يكرده وه بۆ نه و مه به ستهش به هيترين
 ململانى كهرانى كه نه ویش (ابن رائق) بوو ده ستنيشان كرد، هه روه ها هه ندی
 ده سه لآتى خليفه ي پتیه خشى، به و پتیه و له ماوه ي يهك سآلدا چوار كهس نه و پله و
 پايدى ان گرتنه ده ست (٣٢٩/ك/٩٤٠ز)، زۆر جاريش گه يشتنى كه سيك به و پله و پايدى
 له رپى له نيوبردنى نه يارانييه وه ده بوو. ^(٢٥٣) لدم ماوه يه دا و له به رزايه كانى ئيرانه وه
 و له باشوورى ده رى اى خزر (قه زوين) وه خيترانيك له ده يله ميكان په يدا بوو، نه م خيترانه
 سدر به بوه يه بوو، كه سى برا بوون (على، حسن، احمد) كوراني بويه له راستيدا
 كيشه ي ململاني نيوان سدر كرده ي هه ريمه كان له به رزايه كانى ئيران و ده سته وردانى

*** المعتز بالله: ناوى (ابو عبدالله بن المتوكل بن المعتصم بن الرشيد) له سالى (٢٣٢/ك/٨٤٦ز)
 له داىك بووه، له نيو سآلانى (٢٥٢-٢٥٥/ك/٨٦٥-٨٦٨ز) له گرنگترين پروداوه كانى سهرده مى
 ده رچوونى (مساور الخارجى) و (احمد بن طولون) له مصر و (على بن محمد- صاحب الزنج) له
 بصره. (اليقوبى: تاريخه، ٢/٢٢٢؛ الطبرى: تاريخه، ٨/٤١٠؛ ابن خلكان: وفيات الاعيان،
 ١/١٧٣).

**** المقتدى بالله: ناوى (ابو القاسم عبدالله ابن الأمير بن المعتز)، له نيو سآلانى (٤٦٧-
 ٤٨٧/ك/١٠٧٤-١٠٩٤ز) خيلافه تى عه بباسى گرتنه ده ست، پياويكى ثاين په روه ر و چاك ساز بوو،
 له خانه دانه كانى بنه ماله ي عه بباسى بوو، گۆراني بيژنه ژنه كان (القيان) له شارى به غدا
 دوور خسته وه. (ابو الفداء: المختصر، ٢/١٩١؛ السيوطى: تاريخ الخلفاء، ٤٢٣).

(٢٥٢) السيوطى: ه. س، ٣١٠.

(٢٥٢) ابن الاثير: الكامل، ٥/١٩٢.

تورکه‌کان له کاروباری خیلانه‌تی عه‌بباسی له به‌غدا پالپشتی بوو بۆ سه‌ره‌ل‌دانی (أبو شجاع علی بن بویه بن فناخسرو)* وه‌ک سه‌رکرده‌ی خیزانی بویه‌یه‌کان. جگه له خه‌سه‌له‌ته تایه‌تیه‌یه‌کانی که‌سایه‌تیه‌که و ژیری و دانایی له چۆنیه‌تی پراکێشانی پیاوان بۆ لای خۆی وه‌ک (مسکویه) ده‌لێت: "هۆکاری به‌رزبوونه‌وه‌ی پله و پایه‌ی (علی بن بویه) سه‌رکه‌وتن و سنگ فراوانی بوو، هه‌روه‌ها په‌وشتی جوان و خاوێن و له‌وه‌ش جوانتر و خاوێنتر، زیره‌کی و نازایه‌تی بوو".^(٢٥٤) که‌ توانی به‌ هۆیان‌وه‌ ده‌ست بگری به‌سه‌ر هه‌ریمی فارسدا و هه‌روه‌ها دواتر له‌ گه‌ل براکانیدا (احمد و حسن) توانیان ده‌ست به‌سه‌ر نه‌ه‌واز و عێراقیشدا بگرن. ئینجا پووداوه‌کانی به‌غدا له‌ سالانی (٣٣٤/ک/٩٤٥ز)دا هه‌لی باشی بۆ بویه‌یه‌کان په‌خساند که‌ بچه‌ نیو به‌غداوه و (احمد بن بویه) له‌ جه‌مادی دووه‌می سالی (٣٣٤/ک/٩٤٥ز)دا چووه‌ نیو به‌غداوه و گه‌یشه‌ لای خه‌لیفه و به‌لێنی له‌ گه‌لیدا به‌ست و خه‌لیفه نازناوی (معز الدولة)ی به‌خۆی به‌خشی و نازناوی (رکن الدولة)شی به‌ (الحسن)ی برای به‌خشی، ئه‌م نازناوانه‌ش دواتر به‌نی بویه‌یی پیتاسراو نیوبانگیان پێده‌رکرد.^(٢٥٥) له‌م می‌ثرووه‌ خیلانه‌تی عه‌بباسی که‌وته ژێر ده‌سه‌لاتی بویه‌یه‌کان تاوه‌کو هاتنی سه‌لجوقیه‌کان له‌ سالی (٤٤٧-١٠٥٥ز).

* أبو شجاع فنا خسر بن رکن الدولة: دواي (عماد الدولة)ی مامی حوکمرانی هه‌ریمی فارسی کردووه و سالی (٣٦٧/ک/١٩٧٧ز) چۆته ناو به‌غداو خه‌لیفه (الطائع لله) پێشوازی لێکردووه و جلوبه‌رگی ده‌سه‌لاتی پێبه‌خشی، و فه‌رمانی کرد له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌کانی به‌غدا و تار (الخطبة)ی بۆ بخوێنن و نازناوی (تاج الدولة)ی پێدا، و یه‌که‌م که‌س بوو له‌ ئیسلامدا ناوی (شاهنشاه)ی لێنرا، هه‌روه‌ها به‌ناویانگترین که‌سایه‌تی بویه‌یه‌یه‌کان داده‌نرێت. (الروذراوی: ذیل تجارب الامم، ٣/٣٩-٥٧؛ ابن الجوزي: المنتظم، ٧/١١٣-١١٤؛ ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ٤/١٤٢).

(٢٥٤) تجارب الامم، ١/٢٧٧.

(٢٥٥) مسکویه: تجارب الامم، ٢/٨٥؛ ابن الاثير: الكامل، ٦/٣١٤.

بهشی دووهم
رهوشی سیاسی مینشیننه کوردیه کان و
بوونی پێوهندییه دیبلۆماسییه کان

تهوهره‌ی یه کهم

- سروشتی رووبه‌ری جوگرافی مینشیننه کوردیه کان
- ناکۆکی و ململانی نیوان مینشیننه کوردیه کان و کاریگه‌ری له‌سه‌ر
پێوهندییه دیبلۆماسییه کان

تهوهره‌ی دووهم

- پێوهندییه دیبلۆماسییه‌کانی کورد له‌گه‌ڵ خه‌لافه‌تی عه‌بباسیدا
- پێوهندییه دیبلۆماسییه‌کانی کورد له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتی بوه‌یه‌یه‌کاندا
- پێوهندییه دیبلۆماسییه‌کانی کورد له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی فاطمیدا

تهوهری یه کهم

سروشتی رووبه‌ری جوگرافی مینشینه کوردیه کان

کورد به یه کیتک له کۆنترین و ره‌سه‌نترین په‌گه‌زه‌کانی مرۆڤایه‌تی ده‌ژمیڤیت له خۆره‌لاتی نیوه‌راستدا، و له نیوچه‌که‌دا و له کۆنترین سه‌رده‌مه‌کانی می‌ژوووه‌هه‌ پۆلی کاریگه‌ریان بووه‌ له‌پرووی سیاسی و سه‌ریازی و شارستانییه‌وه. ته‌و که‌سه‌ی به‌دوای دیاریکردنی سنووری ولاتی کورداندا ده‌گه‌پیت، ته‌و ولاته‌ی هه‌تا ئیسته‌ش و به‌شیویه‌کی به‌رده‌وام جیگه‌ی نیشته‌جی بوونی کورده،^(٢٥٦) رووبه‌پرووی چه‌ندین به‌ربه‌ست ده‌بیته‌وه. چونکه‌ ته‌و سنووره‌ به‌شیویه‌کی ورد له سه‌رچاره‌ می‌ژوویه‌کانی سه‌ده‌کانی نیوه‌راستدا دیاری نه‌کراوه. سه‌ره‌پای به‌کاره‌ینانی ده‌سته‌واژه‌ی (کوردستان) له هه‌ندیک سه‌رچاره‌ی می‌ژوویی کۆندا، هه‌روه‌ها له دیاریکردنی ته‌واوی هه‌رێمه‌ جوگرافیه‌کانی ولاتی کورداندا گشتگیر و ورد نه‌بووه،^(٢٥٧) ته‌وه‌ش سه‌ره‌پای په‌سه‌نایه‌تی وه‌کو (گه‌ل)یکی سه‌ربه‌خۆی خاوه‌ن سه‌روه‌ری هه‌روه‌کو پۆژه‌هه‌لاتناس (هنری فیلد) ده‌لێت: "باوه‌ری باو ته‌ویه‌ که‌ ته‌و په‌گه‌زه‌ پاک و په‌سه‌نه‌ توانیویه‌تی پارێزگاری له په‌سه‌نایه‌تی خۆی و زمانه‌که‌ی بکات"،^(٢٥٨) هه‌روه‌ها ته‌و پۆله‌ کاریگه‌ری گێڤرایه‌تی

(٢٥٦) هنری فیلد: جنوب کوردستان دراسة اتنولوجية، نقله الى العربية جرجيس فتح الله، دار تاراس للطباعة والنشر، (ربيل، ٢٠٠١، ٧.

(٢٥٧) محمد ئەمین زەکی: خلاصه‌یه‌کی تاریخی کورد و کوردستان، چاپخانه و ئوفیسی شقان، سلێمانی، ٢٠٠٠، ١٤/١.

(٢٥٨) جنوب کوردستان، ٨.

له نیتۆچه که دا له لایه نه کانی سیاسی و سهربازی و شارستانیدا به درێژایی سهده
کۆنه کان.^(٢٥٩)

کورد بوونی خۆی له خۆرهلای ئیسلام و جلهدی ئهرکه سیاسی و شارستانیه کاندا
شانبه شانی نه ته وه کانی ده وره بهر سه پاندووه. کاریگه ری له سه ر دروستکردنی میژوو و
ده وله مه ندکردنی هه بووه و پۆلێکی بهرچاری دیوه. ده ستی شانکردنی سنووری نه و
نیوچانه ی که له ماوه ی ئیسلامیدا کوردی لێی نیشته جێ بووه کاریکی ئاسان نی یه ،
چونکه به شیوه یه کی ورد و جیگر دیاری نه کراوه ته ریش به هۆی دابه شبوونی نه و ولاته
له نیوان چه ندین هه ریمی جیاوازا که هه ر یه کیکیان به نیوکیکه و نیونرابوون به پیتی
نه و سه رچاوانه ی که له پۆلێنکردنه کانی نه و رۆژگا ره دا ئاماژه یان پێکرا بوو، نه مه و
جگه له و گۆرانکاریانه ی به سه ر نیوه کانیاندا هاتبوو هه ریه ک به پیتی نه و ئیمپراتۆریه ت
و ده وله تانه ی که له نیتۆچه که دا فه رمانه روا بوون، بۆ نمونه سه رچاوه ی زنانه ی و
رۆمانیه کان، نه و نیوچانه ی ده که وتنه باکووری ولاتی نیوان هه ردوو رووبار- بلاد مابین
النهرین- به میسۆ- پۆتامیا mesopotami^(٢٦٠) نیویان ده برد، له کاتی که دا سه رچاوه
سریانیه کان به هه ریمی (ئاوهر- اقلیم آوهر)^(٢٦١) نیویان ده برد، به لام سه رچاوه

(٢٥٩) بۆ زیاتر زانیاری به وانه: زه رار هدیق توفیق: کوردستان فی القرن الثامن الهجري، مؤسسة
موکریان للطباعة والنشر، اربیل، ٢٠٠١، ٣٧-٤٠؛ نیشتمان بشیر محمد: الكرد و السلاجقة، ١٣-
١٤.

(٢٦٠) مینورسکی: الاکراد ملاحظات وانطباعات، تر: معروف خزندار، دار الکتاب،
بیروت، ١٩٨٧، ١٣٥؛ لیرخ، ب: دراسات حول الاکراد، تر: عبدي حاجي، منشورات مكتبة خاني،
حلب، ١٩٩٤، ص ١٤-١٥؛ درایف، ج آر: الكرد فی المصادر القديمة، تر: فؤاد حمه خورشید،
مطبعة الديواني، بغداد، ١٩٨٦، ٣٣-٣٤؛ موريس كرويه: تاريخ الحضارات العام الشرق
والیونان القديم، باریس منشورات عویدات، ١٩٣٣/١.

(٢٦١) ابن العبري: تاريخ مختصر، ١١، ولفسه: تاريخ الزمان، تر: اسحق ارملة، بيروت، دار
المشرق، ١٩٩١، ٣٧، ٣٤١، بۆ زیاتر زانیاری به وانه: فرست مرعي: الامارات الكردية فی العصر
العباسي الثاني، دار سپیریز للطباعة والنشر، ٢٠٠٥، ص ٣٣.

ئىسلامىيە كان ئەو ھەرىمەيان خستەژىر نىۋى جەزىرە و ھەندى جارىش بە ھەرىمى
ئاقور* نىۋيان دەبرد. (۲۶۲)

بەلام ئىمە پىمان باشتىبو نىۋى ولاتى كورد (بلاد الكرد) لەبرى كوردستان
بەكارىنن، بەتايىبەت نىۋى كوردستان لەو ماوئىدە لە سەرچاۋە مېژوويە كاندا
بەرچاۋ نەدەكەوت، بۆيە پىتويستە وەك ئەمانەتتىكى زانستى نىۋەكان وەك لە
سەرچاۋە كاندا چۆن ھاتون لەو سەردەمدە بەھەمان شىۋە بەكارىان يىنن.

ھەررەھا ئەو وىلايەت و ھەرىمانەى كە كوردى لى نىشتەجى بوون بەيەك ناۋى
گشتگىر بۆ ھەموو بەشەكانى ناۋەدەبرا، بەلكو ھەر نىۋچە و ھەرىمىك بەناۋى
ھەرىمە ئىدارىيەكەۋە ناۋەدەبرا كە لە دابەشكردنە كاندا بەر ئەو ھەرىمە دەكەوت. (۲۶۳)

سرىانەكان و كۆمەلى كرىستىانەكانى (الجماعات المسيحية) دىكە كە لە ئاسىيائى
بچووك و نىۋچەى جەزىرەى فوۋاتدا نىشتەجى بوون، ھەر لەزۆر كۆنەو و لاتى
كوردانىيان بەزمانى سرىانى ناۋەردوۋە كە واتاى ھەمان وشەى كوردستانى دەگرەو،
وەك لە ھەندى سەرچاۋە سرىانىيە كاندا ھاتوۋە كە لە سەردەمى سەدەكانى نىۋەپاستدا
نووسراۋنەتەو، بۆ نمونە، وشەى "ئەرعاد قردوۋى" (۲۶۴) ناۋەبرا، و ئاكەى "خاكى

* ئاقور: دەكەۋىتە نىۋان دىجلە و فورات بەتەك شامەۋىيە، پىك ھاتوۋە لە (دىار مضرودىار
ربيعه)، شارى پىك و قەلەۋ بىكەى زۆرى تىدايە، لە بەناۋىانگىر شامەكانى (ھەپان، پوھا، پەقە،
راس العين، نەسبىن، سنجار، خابوور، ماردىن، ئامەد، مياقارقىن، موصل... ھتد) (ياقوت الحموى:
معجم البلدان، ۱۳۴/۲-۱۳۶).

(۲۶۲) ابن حوقل: صورة الأرض، ۱۸۷؛ المقدسى: احسن التقاسيم في معرفة الأقاليم، دار احياء
التراث العربى، بيروت، ۱۹۸۷، ۱۲۱.

(۲۶۳) محمد امين زكى: خلاصة تاريخ الكرد و كردستان من اقدم العصور التاريخية حتى الآن،
تر، محمد علي عوني، بغداد، ۱۹۶۱، ص ۵.

(۲۶۴) يعقوب الرهاوي: تواريخ سريانية من القرن (۷-۹م)، تحد و تر: يوسف حبي،
بغداد، ۱۹۸۲، ص ۱۸۰؛ زرار صديق توفيق: كردستان، ص ۳۷.

کورد " ده گریتهوه، ههروهه له سههچاره میژویه کانی دیکه سریانیدا گه لئ ناو و زاراوهی چونیكه هاتوه که سههجه میان هه مان واتا ده گرنهوه.^(٢٦٥)

شایه نی باسه به کارهینانی زاراوهی (کوردستان) له سههچاره میژویه کاندا بژ نیوهی دووه می سدهی (٧/١٣ز) ده گریتهوه، که مه بهستی له یه کین له که رته نیداریه کان بووه، که شاره کانی هه ریمی چیاکانی خۆرئاوا ده گریتهوه و ژماره یان (١٦) شار و شارۆچکه بووه و قه لای به هار که ده که ویتسه باکووری شاری هه مه دان،^(٢٦٦) یه کین بووه له شارستانه کانی نه و هه ریمه. واته زاراوهی (کوردستان) سههجه م هه ریم و نیوچه کانی خاک و نیشتمانی کوردانی نه گرتوتهوه.^(٢٦٧)

پیشتر باوه رابو که (حمدا لله المستوفی القزوينی)^(٢٦٨) (م ٧٥٠/٧٣٤٩ز) یه که م کهس بووه ناوی کوردستانی له کتیبه کهیدا (نزه القلوب) سالی (٧٤٠/١٣٣٩ز) هینایت، به لام له راستیدا گه لئ نووسه ری دیکه پیش نه و زاراوهی کوردستانیان له نووسینه کانی خۆیاندا به کار هیناوه، بژموونه، ده بینین گه ریده ی ئیتالی (مارکوپۆلۆ marcopolo)، (م ٧٢٣/١٣٢٣ز)^(٢٦٩) له گه رانه کهیدا به نیوچه کانی خۆره لات سالی (٦٧٠/١٢٧١ز) ناوی کوردستانی له گه شتنامه کهیدا نووسیوه، ههروهه

(٢٦٥) الرهاوي المجهول: تاريخ الرهاوي المجهول، بغداد، ١٩٨٦، ص ٤٠: ابن العبري: س. پ، ٢٧، ٣٥، ٧٢، ٣٢١.

(٢٦٦) زرار صديق، كردستان، ٤٦-٤٩.

(٢٦٧) سعيد خضري: جغرافياي طبيعي كردستان موکريان، تهران، ١٣٧٩، ١٢: حکيم احمد مام بکر، الكرد و بلادهم عند البلدانين و الرحالة المسلمين، رسالة دكتوراه، مقدمة الى كلية الآداب، جامعة صلاح الدين، ٢٠٠٣، ص ٧٨.

(٢٦٨) نزهة القلوب، تهران، ١٣٣٦، ص ١٢٧.

(٢٦٩) رحلة مارکوپولۆ، تر: عبدالعزيز جاويد، مصر، ١٩٩٥، ص ٣٤-٣٥: باسيل نيکيتين: الاكراد اصلهم و تاريخهم، بيروت، ١٩٥٨، ص ٢٥: جميل رۆژ به يانی: سولتانی سههجه ری سههجوکی کوردستان سليمان شاه به بوه، گۆفاری پۆشنییری نوی، ژماره (١١٨) بغداد، ١٩٨٨، ج ٢٢-٢٦.

میژوونوسی مه‌غۆل (رشید الدین فضل الله الهمدانی)^(۲۷۰) (۷۱۸/ک/۱۳۱۸ز) پتر له‌جاریک ناوی کوردستانی له‌کتیبه‌که‌یدا سه‌باره‌ت به‌میژووی مه‌غۆل برده‌وه، و له‌رووداوه‌کانی سائی (۶۸۵/ک/۱۲۸۶ز) دا بر‌گه‌ی "چیای هه‌کاری کوردستان- جبل هه‌کار بکردستان"^(۲۷۱) باسکراوه، به‌لام هاوسه‌رده‌می (شهاب الدین عبدالله الشیرازی) (۷۲۸/ک/۱۳۲۸ز) نه‌ویش ناوی کوردستانی برده‌وه.^(۲۷۲) ته‌گه‌ر ناوبردنی کوردستان چه‌مکینکی ئیداری وه‌رگرتبیت له‌هه‌ر چه‌مکینکی دیکه له‌لای هه‌ریه‌ک له (حمدالله المستوفی و مارکۆپۆلۆ و الشیرازی)، نه‌وا له‌لای (رشید الدین فضل الله) چه‌مکینکی نه‌ته‌وه‌یی وه‌رگرتوه، له‌لای نه‌و زاراوه‌ی کوردستان نه‌و رووبه‌ره جوگرافیه ده‌گرتیه‌وه که کورد لێی نیشته‌جێیه که گه‌لێ نیوچه‌ی تریش ده‌گرتیه‌وه له‌ده‌ره‌وه‌ی سنووری ئیداری ویلایه‌تی هه‌ریمی کوردستانی تازه‌ناوبرا که (حمدالله المستوفی) سنووره‌که‌ی دیاریکردوه، هه‌روه‌ک له‌کتیبه‌که‌ی خۆی (حمدالله المستوفی) دا هاتوه، ته‌مه‌ش به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه که دانه‌ری کتیبه‌که جیاوازی له‌نیوان کوردستان وه‌ک یه‌کێک له‌ویلایه‌ته‌کانی حکومه‌تی مه‌غۆلی که به‌شیک له‌ولاتی کورد ده‌گرتیه‌وه و له‌نیوان کوردستان وه‌ک پێناسه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی کردوه، که مه‌به‌ستی کورد بووه و نه‌و نیوچانه‌ی پێ ناسراوه که زۆریه‌ی دانیشتوانه‌که‌ی کورد بوون، له‌سه‌ره‌تای باسه‌که‌یدا سه‌باره‌ت به‌ئێران، ده‌لێ: "تمامت کردستان- واته سه‌رده‌م کوردستان"^(۲۷۳) و له‌کاتی باسکردنیدا ناشکرایه که شاری سه‌لماس و چیاکانی ده‌روبه‌ی له‌پرووی ئیداریه‌وه سه‌ر به‌هه‌ریمی کوردستان نه‌بووه، به‌لکو سه‌ر به‌هه‌ریمی تازه‌رییجان بووه.^(۲۷۴)

له‌و سه‌رچاوه‌که‌مانه‌ی که به‌زمانی عه‌ره‌بی نوسراوون و ناوی کوردستانیان وه‌ک

(۲۷۰) جامع التواریخ، الترجمة العربية، القاهرة، د-ت، ۱/۲، ۲۶۱-۲۶۲.

(۲۷۱) جامع التواریخ، ۲/۲، ۱۲۵.

(۲۷۲) تجزیة الامصار و تجزیة الأعصار (تاریخ و صاف)، تهران، ۱۳۴۶هـ، ۲۲۴.

(۲۷۳) نزعة القلوب، ۲۳.

(۲۷۴) ه-س، ۹۷.

چه مکتبی ندهوهیی تیدا هاتوه، (عبدالله بن فتح الله البغدادي) (دوای ۸۹۱ ک
 ۱۴۸۶/ز مردوه) بووه،^(۲۷۵) له بهرتهوهی وشه کوردستان وشه یه کی (أعجمي- غیر
 عربي) بووه، له لای میژوونوسانی عهده ب تهواو پیتی ناشنا نه بوون، یاخود نه وانهی که
 کلتوره که یان عهده بی بووه، نه م وشه کوردستانه به لایانه وه نامۆ بووه له بهرتهوه نه
 به کاریان هیناوه و نه له نووسینه کانیاندا ناریشیان بردوه، هه رچه نده له سه رچاوه
 فارسیه کانی هه مان سه رده می تهوان- واته میژوونوسه عهده به کان- به زۆری
 به کاره یتراره، نه گه رچی زاراوهی "چیاکانی کورد- جبال الکورد" له سه رچاوه
 مه ملوکیه کاندا،^(۲۷۶) هاو زمان بووه له گه ل سه ره لدانای زاراوهی کوردستان به چه مکه
 نده وه یه که ی، (إبن فضل الله العمري) (م ۷۴۹/ک ۱۳۴۸ ز) زۆر به راشکاوی ناماژه
 به وه ده کات و ه یچ گومانیک ناهیتته وه که مه به ست له (جبال الأکراد)^(۲۷۷) خودی
 کوردستانه، و له به رامبه ردا به زمانی فارسی "کهستان کردان" به کاره یتراره، که
 له کتبیکی دیکه ی (رشید الدین فضل الله) دا^(۲۷۸) هاتوه، و له پال چیاکانی کوردان
 زاراوهی (بلاد الأکراد)^(۲۷۹) له سه رچاوه مه ملوکیه کانی ترده هاتوه، که وه رگی تراوی
 هه رفی وشه کوردستانه، که له زمانی فارسیدا به رامبه ره که ی "ویلایت أکراد" که
 له کتبیکی دا هاتوه و له سه ره تا کانی سه رده می مه غۆلی (۶۵۸/ک ۱۲۶۰ ز) دا
 نووسراوه.^(۲۸۰)

-
- (۲۷۵) تاریخ الغیاثی، تح: طارق نافع الحمدانی، بغداد، ۱۹۷۵، ۱۸۳، ۳۳۶.
 (۲۷۶) شیخ الربوة الأنصاري: نخبة الدهر، لايبزك، ۱۹۲۳، ۱۱۵: ابن خلدون: المقدمة، بيروت،
 ۱۹۷۸، ۶۲: القلقشندي، صبح الأعشى، ۴/ ۳۵۳: المقرئ: السلوك لمعرفة دول الملوك،
 ۵۳۳/۲/۲: زرار صديق: كردستان، ص ۳۹.
 (۲۷۷) القلقشندي: صبح الأعشى، ۴/ ۳۷۳-۳۷۹.
 (۲۷۸) تاریخ مبارك غازاني، التاريخ الغازاني، هرتفورد، ۱۹۴۰، ص ۱۴۳.
 (۲۷۹) السخاوي: الضوء اللامع لاهل القرن التاسع، بيروت، د-ت، ۲۱۹/۷: ابن یاس: بدائع
 الزهور، مصر، ۱۹۶۰، ۲۶۰.
 (۲۸۰) تاریخ گونشای: بریل لیدن، ۱۹۳۷، مج ۲/ ۱۱۳.

له‌سەر ئهو پێتوانگه‌و به‌ گۆڕه‌ی گوته‌ و ئاماژه‌ی میژوونووس و گه‌ڕیده‌کان ده‌توانین ب‌لێن و شه‌ی کوردستان له‌ نێو خودی کورداندا و له‌و کاتانه‌دا به‌ کاره‌یتراوه‌. هه‌روه‌ها ده‌توانین ب‌لێن ئهو ده‌سته‌واژه‌یه‌ له‌سه‌ده‌ی شه‌شهمی کۆچیدا به‌ کاره‌یتراوه‌. به‌ گۆڕه‌ی گوته‌ی رۆژه‌لاتناس (کی لسترنج) سنووری جوگرافی کوردستان به‌ شتیه‌یه‌کی ته‌واو ورد و جینگێر دیاری نه‌کراوه‌ ئه‌ویش به‌هۆی دابه‌شبوونی ئهو وڵاته‌ له‌ نێوان چه‌ندین ناوچه‌ی جیاوازا و ئهو ناوچه‌نه‌ش چه‌ندین ناویان هه‌بووه‌ به‌ گۆڕه‌ی ئهو سه‌رچاوانه‌ی ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کهن. کورد به‌سەر ئهو ناوچه‌نه‌شدا که‌ دابه‌شبوون به‌سه‌ریدا له‌ گه‌ڵ گه‌لان و نه‌ته‌وه‌کانی تردا وه‌کو فارس و تورک و ئه‌رمه‌ن و سریان و عه‌ره‌ب ژیاون^(٢٨١).

له‌پاستیدا نه‌بوونی قه‌واره‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ که‌ هه‌موو به‌شه‌کانی کوردستان ب‌گه‌ڕێته‌ خۆ به‌تایبه‌ت له‌میژووی نیسه‌لامیدا بۆته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که‌ به‌زه‌حمه‌ت سنووری هه‌ریه‌مه‌کان ده‌ستنیشان ب‌گه‌ڕێت که‌ خرابوونه‌ سه‌ر ئهو ده‌وله‌ت یاخود ئهو ده‌وله‌تانه‌ی دیکه‌ چ له‌ کۆندا یاخود له‌تازه‌دا، وێرایی ئهم بارودۆخه‌ و له‌ گه‌ڵ ماوه‌دا سنووری کوردستان دووچارى ب‌چوک بوونه‌وه‌ و لێکدا ب‌ه‌ران بووه‌ له‌ هه‌موو لایه‌کانیه‌وه‌. لێره‌وه‌ توێژه‌ره‌وان هاوڕا نه‌بوون له‌سەر دیاریکردنی سنووری کوردستان له‌ هه‌ر چوار لاکه‌وه‌ و به‌تایبه‌تی له‌ به‌شه‌ ب‌چوکه‌کانیدا،^(٢٨٢) ئهو نێوچه‌یه‌ی که‌ زۆریه‌ی دانیشتوانی کورد بوون و له‌ نێو نێوچه‌کانی میرنشینه‌ کوردیه‌کاندا بوون له‌و ماوه‌یه‌دا به‌ نێوچه‌یه‌کی شاخاوی سه‌خت جیاکراوه‌ته‌وه‌.^(٢٨٣) ته‌نانه‌ت له‌سەر کورد گوته‌راوه‌ که‌ جگه‌ له‌ چیاکان

(٢٨١) بلدان الخلافة الشرقية، نقله الى العربية بشير فرنسیس و کورکیس عواد، مطبعة الرابطة، بغداد، ١٩٥٤، ٢٢٢.

(٢٨٢) ئه‌ولیا چه‌له‌بی: کورد له‌ میژووی دراوسێکانیدا، سیاحه‌تنامه‌ی ئه‌ولیا چه‌له‌بی، و.سه‌عید ئاکام، چاپخانه‌ی کۆپی زانیاری کورد، به‌غداد، ١٩٧٩، ل ٩٠: شریف پاشا: یاداشتنامه‌ له‌باره‌ی داخوازییه‌کانی گه‌ڵی کورده‌وه‌: و.فه‌ره‌اد پیربەل، گۆڤاری رابوون، ژماره‌ (٢)، ستوکه‌هولم، ١٩٩١: عه‌بدولڵا غه‌فور: جوگرافیای کوردستان، هه‌ولێر، ٢٠٠٠، ل ٢٥٤-٢٦٨.

(٢٨٣) (ابن حوقل: صورة الأرض، ٣١٥: الحميري: الروض المعطار في خبر الاقطار، ص ٤٤٧: فؤاد حه‌م خورشید، الاکرام، بغداد، ١٩٧١، ص ١٠).

هیچ شونتییکی دیکه دالدهیان نادات،^(٢٨٤) و لهلای هندیکی دیکه به هاردهمی چیاکان ناوبراون.^(٢٨٥) دهینین دواي نهوی (البدلیسی) دهریاره سروشستی شاخاوی سهختی ولاتی کورد چهردهیه کی باشی نووسی، نیت نهیانتوانی داگیری بکهن، چونکه نه گهر دهسهلاتداریک بیویستایه پرکیشی بکات بۆ ولاتی کوردان نهوا رووبه پرووی تنگانه و زههمهتییکی زۆر ده بۆوه و ههولنه کانی بۆ سوود ده بوو.^(٢٨٦) نهوهش بههۆی گرفتی هاتوچۆ له نیوچه کهدا چونکه سروشستی کوردستان و تۆپوگرافی خاکه کهدی رینگهی بهجولهی سهریازی نه ده دا، بهجۆرک هیزی هیرش بهر توانای مانهوهی نه ده بوو له نیوچه کهدا نه مه لهلایهک و لهلایهکی ترهوه، نهو سروشته سهختهی کوردستان رۆلی له سهر سروشت و ههلهکهوتهی کورد هه بوو که توانای خۆراگریان زۆر بوو به پرووی هه دهستدرتیزیهک گهر بکریاته سهریان، ههروهها نیوچه کهیان جۆرک له دووره دهستی و کهنارگیری سهپابوو به سههیدا که بهو هۆیهوه نازادی هاتوچۆ و جولهی خێله کورده کان له سههرجهم نیوچه کهدا بهناسانی بۆیان مهیسه نه بوو بوو.

کورد له میانهی چاخه کانی ئیسلامیدا "نهتهوهیهکی بهناوبانگ بوون"^(٢٨٧) نهوان "خهلهکیکن له ژمار نایهه و نهتهوه گهلهیکن بۆ شومار"^(٢٨٨) منداله کانیان و نهوه کانیان به "حیکمهتی خودا- الحکمة الالهیه"^(٢٨٩) له زۆربووندان، نه گهر "شمشیری فیتنه و ناشوب له نیوانیاندا نه بایه، بێداریان دروینهیان له کوشتاردا ده کرد و خهوتوه کانیان بێدار ده کردهوه"^(٢٩٠) خۆ نه گهر بهاتیایه و "کوشتار و پێکدادانی

(٢٨٤) الأنصاري: نخبه الدهر في عجائب البر والبحر، ص ٢٥٥.

(٢٨٥) الجاحظ: البيان والتبيين، قدم لها ويوبها و شرحها. على ابو ملح، بيروت، ١/١٩٨٨، ١٣٠.

اليقوي: كتاب البلدان، ٢٣٦.

(٢٨٦) الشرفنامه، ٢٨.

(٢٨٧) ابن منظور: لسان العرب، ٣/٢٣٩: القلقشندي: صبح الاعشى، ٤/١٤٩.

(٢٨٨) العمري: التعريف بالمصطلح الشريف، بيروت، ١٩٨٨، ٥٨.

(٢٨٩) البدليسي: س-پ، ٢٧-٢٨.

(٢٩٠) العمري: س-پ، ٥٨.

بەردەوام لە نێوانیاندا نەبایە"،^(٢٩١) "هەموو ولاتیان داگیردەکرد"^(٢٩٢) بەجۆرێک "ولاتی دنیا بەشی نەدەکردن"،^(٢٩٣) "بینگومان ئەو خێل و تیرە کوردیانە بەو زۆریەوه پێنگەیهکی گەورەیان لەخۆرەهلاتی ئیسلامدا داگیرکردبوو، هەندیکیان لە نێوچە و هەریسەکانی دەرەوهی سنووری نیشتمانی رەسەنی خۆیان بلابووونەوه".^(٢٩٤) جیتی ناماژەیه دەرکەوتنی بوەیهییەکان وەک هێژیکێ نوێ لە نێوچەکەدا، نەیتوانی پێ لە گەشەکردن و سەرەلدانێ ئەو میرنشینە کوردیانە بگرێت، تەنانەت دەبینین هەول و تەقەلاکانی هەندێ لە میر و سەرکردەکانی بوەیهییەکان بۆئەوهی هەردوو میرنشین (حەسەنەوێهی و مەروانی) بکەنە دوو نێوچە سەرەخۆیان، سەرکەوتنی بەدەست نەهێنا و شکستی خوارد لەرووی جینگیربونی هێزی بوەیهییەکان لە نێوچەکەدا تا ملکەچی دەسلەلاتی خۆیان بکەن.^(٢٩٥)

بەهۆی بەرگریکردنی سەرکردە کوردەکان و سەختی نێوچەکەیان، بوەیهییەکان نەیانتوانی چنگیان لە نێوچە شاخاویەکانیان گیرەن، هەروەها پێگەی جوگرافی ولتەکە فاکتەرێکی کاریگەر بوو لەدرووست بوون و سەرەلدانێ میرنشینەکان لەو ماوه میژووییەدا کە ئێمە ئێستە گەرەکمانە قسە لەسەر بکەین، ئەویش لە هەردوو لایەنی دوور و نزیکێ لە کاریگەرەکانی دەسلەلاتی نێوهندی، هەندێ لەو میرنشینانە لە نێوچە زۆر سەختەکانی (الشغور) وەک (الروادية) لەنازەریباجان^(٢٩٦) و لەسیەکانی

(٢٩١) البدلیسی: س-پ، ٢٧-٢٨.

(٢٩٢) العمري: س-پ، ٥٨.

(٢٩٣) العمري: ه-س، ١٤٩.

(٢٩٤) المسعودي: التنبيه والاشراف، ص ٧٨.

(٢٩٥) مسکویه: تجارب الامم، ٢/٢٧٠-٢٧٤؛ الروذراوری: ذیل تجارب الامم، ٩/١٠؛ ابن خلدون:

المقدمة، ٣/٩٠٢؛ البدلیسی: الشرفنامه، ٣٥؛ قادر محمد حسن: الامارات الكردية، ص ٥٦.

(٢٩٦) لە سەردەمی لیکۆلینەوهکەمان (نازەریباجان)، بەو هەژمە و تراوه کە نازەریباجانی سەر بە ئێرانی ئێستا دەگرتەوه، کە دەکەوتتە باشووری پەڕی پەڕی ئاراسەوه، نازەریباجانی ئێران دوو

سده‌ی چواره‌می کۆچی (۳۳۷-۴۶۳ك) واته چله‌کانی سده‌ی ده‌ی زاینی سهری هه‌لدا و گه‌شهی کرد، و قه‌له‌مهره‌ی ده‌سه‌لانیان سهرجه‌م نیوچه‌ی نازهریيجانی گه‌رتوه که فهرمانه‌په‌ایان ماوه‌ی (۹۰) سال کیشا،^(۲۹۷) زۆریه‌ی پوه‌په‌ی خاکی نازهریيجان له‌پوه‌ی سه‌ختی چیاکانیه‌وه وه‌ک خاکی کوردستان وایه،^(۲۹۸) و له‌چیا به‌ناوبانگه‌کانی چیا‌ی سولان (سبلان) و (سه‌ند) که به‌دریژایی سال به‌فری له‌لوتکه‌کانی ره‌ش نابیتته‌وه،^(۲۹۹) هه‌روه‌ها چیا‌ی (نجقان) که ده‌که‌وتته‌ نزیک (مراغه) و سه‌رچاوه‌یه‌کی ناری سازگاری هه‌یه، جگه‌ له‌مانه‌ش چهندین زنجیره‌ چیا‌ی دیکه‌ی سه‌خت و سه‌رکه‌شی لییه، له‌وانه‌ زنجیره‌ چیا‌ی (شاه‌بایزید) که نیوچه‌ی سه‌لماس له‌ نورمی جیا‌ده‌کاته‌وه،^(۳۰۰) ئه‌مانه و جگه‌ له‌گه‌لی زنجیره‌ چیا‌ی گه‌نگی تر.^(۳۰۱)

هه‌روه‌ها مېرنشینی (الشدادیه) له‌هه‌رمی أران (۳۴۰-۵۹۵ك/۹۵۱-۱۱۹۸ز)، له‌رژانی هێشه‌کانی رۆمانیه‌کان بۆ سه‌ر خۆره‌هلانی ناسیای بچوک، هاته‌ ناراه، که سنووره‌کی ئه‌و زویه‌ نزمه‌یه‌ ده‌گه‌رتوه که ده‌که‌وتنه‌ شیو و دۆله‌کانی نیوان هه‌ردوو رووباری (الکر)* و (أراس) له‌ نیوان ولاتی (که‌ره‌ج) ده‌ریای قه‌زوين (خزر) دا.^(۳۰۲)

به‌شه، نازهریيجانی رۆژه‌هلانی و رۆژئاوایی. به‌روانه: حسام‌الدین علی‌غالب: اذربيجان، ص ۳۴-۳۷.

(۲۹۷) minorkey studies in Caucasian history p.p. ۱۶۸-۱۶۹.

(۲۹۸) (ابن‌حوقل: صورة الأرض، ۲۰۵: ابتهاج مال‌الله‌حسین: اذربيجان في صدر الإسلام، ص ۲۵).

(۲۹۹) (ابو‌الفدا: تقويم البلدان، ۳۷۶: القزويني، اثار البلاد واخبار العباد، ۱۸۹).

(۳۰۰) مینورسکی: دائرة المعارف الإسلامية، مادة أرمية، ۱۹/۳.

(۳۰۱) بۆ زیاتر ژانیاری ده‌ریایه‌ی اذربيجان به‌روانه (حسام‌الدین علی‌غالب: اذربيجان).

* الکر: -پوه‌باریکێ گه‌وره‌یه له‌ نیوچه‌ چیاکانی ئاران ده‌ره‌چیت له‌ سه‌رسنوری (جتره و شمکور) جیاکه‌ره‌وه‌ی نیوان ئاران و نازهریيجانه. (المقدسي: احسن التقاسيم، ۳۷۹: السمعاني: الانساب، حقق‌نصوصه وعلق‌عليه، عبدالرحمن بن يحيى المعلمي اليماني، بيروت، ۱۹۸۰، ۱۳۹/۲).

سەبارەت بەمیرنشینى مەروانى لە دیاربەکر و جەزیرە (٣٧٢ك-٤٨٩ك/٩٨٣ز-١٠٩٦ز)،^(٣٠٢) بە ئاوردانەوهێك لە میژووی ئەو سەردەمە، دەیینین ئەو نیوچانەى لەژێر دەسلەلتى ئەو میرنشینەدا بوون سنوورێكى جێگیریان نەبوو، ئەمەش بەهۆى ئەو شەڕ و شۆرانەى كە بەردەوام ئە نیتوان ئەو میرنشینە و میرنشینەكانى دیکەى نیوچەى جەزیرەدا بەرپادەبوون، وهك (الحمدايين والعقيليين)، ئەمەو سەرەپای بوهیهیهكان و خیلافەتى عەبباسى و فاطمى كە کاریگەریان لەسەر سیاسەتى ئەو میرنشینە هەبوو، هەموو کاریگەریان لەسەر ڕووبەرى ئەو ناوچانەش هەبوو كە لەژێر سایەى دەسلەلتى هەمان میرنشینەدا بوون. ئەگەڵ ئەوەشدا ناجیگیرى سنوورى ئەو میرنشینە، مانای ئەوەنیه كە هەریمێكى دیاریكراوى ژێر دەسلەلتى خۆیان نەبوو، بەلكو ولاتیکیان هەبوو كە كەردبویانە نێوندى میرنشینەكەیان و دەسلەلتى تەواویان بەسەردا هەبوو، بەلام دیاریكردنى سنوورى جوگرافیهكەى كە بەگوێزەى ڕووداوهكانى پیشوو لە فراوانبوون و بەرتەسك بوونەوهدا بوو، زەحمەتە بەوردی دەستنیشان بكریت. لە سالى (٣٧٢ك/٩٨٣ز)دا بۆ نمونە، قەلەمپەوى ئەو میرنشینە تا باكوورى (موصل)یشى دەگرتەوه، لەكاتێكدا میر (باز الكردى) دامەزرێنەرى میرنشینەكە پەلاماریدا، بەلام هەر زوو قەلەمپەوى دەسلەلتى ئەو میرنشینە بچووك بۆوه، كاتێك میر (باز الكردى) لە بەردەم سوپای (صمصام الدولة)* ی بوهیهیدا سالى (٣٧٤ك/٩٧٥ز)

(٣٠٢) بۆ زیاتر زانیارى بڕوانه: (اسماعيل شكر: الامارة الشدادية)؛ هەروەها پاشكۆى ژمارە (١).

(٣٠٣) بڕوانه: محمود ياسين التكريتي: الامارة المروانية في ديار بكر والجزيرة، ١٠٨، ٥٦. * صمصام الدولة: ناوى (العزبان فناخسرو بن عضد الدولة)یه، چوارەم میرى بوهیهیهكان بوو كە فەرمانڕەواى بەغدادیان گرتە دەست لە پاش مردنى باوكى سالى (٣٧٢ك/٩٨٢ز)، لە سالى (٣٧٦ك/٩٨٦ز) لەسەر حوكم لابرا لەلایەن (شرف الدولة)ى بۆراى، لە سالى (٣٨٨ك/٩٩٨ز) كوژرا. (الصقدي: نكت الهميان في نكت العميان، مصر، ١٩١١، ص ٢٨٨-٣٩٠).

له ژیر فەرمانی پیاویکی سهره خویان بوو که ناوی (عطیر) بوو، پاش ئه وه به ماوه یه که (عطیر) توانی بیگیژیتته وه ژیر دهسه لاتی خۆی و له میر (أبی نصر بن مروان) ی بسینیتته وه دواي ئه وه ی (صالح بن مرداس) ^(۲۰۷) شفاعته ی بۆ کرد. ئیتر (الرها) به دهست (بنو نمیر) وه بوو تا له سالی (۴۲۲ک- ۳۰- ۱ز) دا ^(۲۰۸) پۆمه کان داگیران کردوو خستیانه ژیر دهسه لاتی خویانه وه.

به لām له باشوور له ویلایه تی دیاربهره کر، جهزیره ی (ابن عمر) به شیک بوو له ملک ی ئه وان، ههر له وکاته وه له ژیر دهسه لاتی ئه واندا بوو له سهرده می میر (نصر الدولة) و کورپه که ی خۆی (أبو حرب سلیمان) له سالی (۴۴۷/ ۱۰۵۵ز) ی ^(۲۰۹) کرده حاکم له سهری، و له ژیر چنگی ئه واندا بوو، تا (فخر الدولة بن جهیر) له سالی (۴۷۸ک- ۱۰۸۵ز) لێی سهندنه وه. ^(۲۱۰)

له وه وه پوون دهییتته وه که میرنشینی مهروانیه کان سنوورێکی جوگرافی جیگیری نه بووه، چونکه ئه وه میرنشینه به درێژایی دهسه لاتی میهکانی به زهبری هیزی سهریازی خۆی پاگرتبوو، سهرباری ئه وهش ئه وه میرنشینه پریشه یه کی کۆمه لایه تی و مرۆیی و پیتوهندی قولی به دانیشتوانه که یه وه هه بوو، باشتترین نمونه ش بۆ هیزی سهریازی ئه وه میرنشینه، سهرده می میر (باز الکردی) و میر (نصر الدولة بن مروان) بوو، به لām سهرده می لاوازی و نابوتبوونی له پۆژانی دهسه لاتداریتی میر (الدولة أبو منصور) دا بوو.

ناشکرایه که نیوچهکانی (الشغور) هه میشه له ژیر کاریگهری مهترسی بیانیدا بوو له لایه ن ولاتانی دوژمنانه وه، ئه مهش وایکردبوو ئه وه نیوچهانه هه میشه به ناگابن و هه رده م له حاله تی ئاماده باشیدا بن بۆ وه لآمده وه ی ههر هه ره شه یه که پووبه پوویان

(۳۰۷) ان الاثير: الكامل، ۱۳۰/۹؛ أبو الغداء: المختصر، ۵۷/۳- ۵۸.

(۳۰۸) ابن الاثير: الكامل، ۱۵۵/۹؛ ابن العربي: مختصر تاريخ الدول، ۳۱۸.

(۳۰۹) ابن الاثير: الكامل، ۲۲۶/۹.

(۳۱۰) ابن شداد: الاغلاق الخطيرة، ۵۸.

دەبۆو. بەمەش ئەو نێوچانە دەکەوتنە بەردەم کۆمەڵێک بەرپرسیارێتی تایبەتییەو، و ئەو ئەرك و فەرمانانەبوون کە لە نێوچەکانی (الشغور)دا دەولەتییان لێ دەکەوتەو.^(٣١١) بەواتایەکی دیکە ئەو نێوچانە دووربوون لە کاریگەریەکانی دەسەڵاتی نێوەندیەو و هەمیشە لە بەردەم مەترسی پەلاماردان و هێرش و لاوتانی دوژمندا بوون کە پێویستیان بەهێزی سەربازی و تواناکانی هەبوو، بەواتایەکی دیکە سروشتی پێگە جوگرافییەکی و ئەركەکانی پێویستی بە بوونی دەسەڵاتیکی سیاسی هەبوو، ئەمەش هەندێ لە سەرکەوتەکانی کوردی هاندا بۆ ئەوەی دەسەڵاتی خۆیان بۆخەڵکەکانی دووچار هەستان بە ئەبامدانی هەندێ پەلامار و هێرش لە نێوچەکانی (الشغور)دا لەوانەش وەك، میر (باز الکردی) دامەزرێنەری میرنشینی مەروانی.^(٣١٢)

هەروەها میر (محمد بن أبي الهيجاء الروادي) هەستا چەند هێرش و پەلاماردانیکی لە نێوچەکەدا دەست پێکرد.^(٣١٣) ئەمە لەکاتیکیدا بوو کە نەریتیکی نوێ لە میژووی ئیسلامدا سەری هەڵدایو، ئەویش ئەوەبوو کە میرەکانی نێوچە (الشغور) هەڵدەستان بەپۆلی سەرەکی لە هەڵمەت و پەلاماردانەکانی نێوچەکانی خۆیاندا، دای ئەوەی کە پۆلی خەلیفە لەو لایەنەو هیچ کاریگەریەکی نەبوو.^(٣١٤) ئەمەش بوو بەهۆی زیادبوونی دەسەڵاتی میرەکان و بەهێزبوونی پێگەیی سیاسی، هەندیکیان دەرڤەتییان لەو بۆشاییە سیاسییە نێوچەکیان وەرگرت بەهۆی دووریان لە دەسەڵاتی نێوەندیەو. هەروەك دەبینین دای بەدیگرتنی (سالاری مەرزەبان) (محمد بن شداد)یش توانی شاری دوین بختە ژێر دەستی خۆی، چونکە دانێشتوانەکی بۆئەوێ مالا و ژن و خەڵاتیان

(٣١١) حسن أحمد محمود: العالم الإسلام في العصر العباسي، ٢٩٤-٢٩٥.

(٣١٢) البروذراوری: ذیل تجارب الأمم، ٨٤/٣؛ (بن الأثير: الكامل، ١٢١/٧؛ سهیل زکاري: في التاريخ العباسي والأندلسي، ١٧٣.

(٣١٣) أحمد کسروی: شهر یاران گمنام، ١٦٨/٢-١٧٢؛ حسین حزنئی: کوردستانی موکریان، ٢٤٤-٢٥٠؛ حسام الدین علی غالب: آذربایجان، ص ١٤٢.

(٣١٤) علاء عبدالعزیز ابو زید: الدولة العباسية من التخلي عن سياسات الفتح الى السقوط، ص ٦٩.

پارێزراو بێت و بەدوورین لە ناشوب و شەڕ و کوشتار شارەکیان دا بەدەستەو.^(٣١٥)

بەلام لە پووکاری خۆرتاواوە ئەو نیتوچانەی کە هاوسنوور بوون لە گەژ بۆیەییەکاندا و هەردوو مێرنشینێ حەسنەوێه و عەننازی لە خۆرتاواي هەریمی چیاکاندا دەرکەوتن و گەشەیانکرد، دەسلاتی مێرنشینێ حەسنەوێه (٣٤٨-٤٠٦/ک ٩٥٩-١٠١٥ ز) پەلی بۆ نیتوچەییەکی فراوان هاوێشت، بەتایبەت لەو ماوێهێ کە هێزی مێرنشینە کە لە ناستیکی بالادا بوو لە نیوێ دووھمی سەدە (٤٠/ک) دا. لەو شارانە لەژێر سایە مێرنشینە کە یاندا بوو: "الدینور، همدان، شەرزور، شاپورخواست، بروجرد،* نھاوند، و آسەد آباد)"** وە لە باشووری شەو قەلەمپوێ فەرمانرەواییان بە نیتوچەکانی ئەھواز (خۆزستان)*** درێژ ببۆ،^(٣١٦) هەرچی قەلا و قوللەیک کە دەکەوتنە ئەو نیتوچانەو هەموویان لە چوارچێوێ دەسلاتی مێرنشینێ حەسنەوێه دا بوون.^(٣١٧) بەلام مێرنشینێ (العنازیة) - (٣٨١ - ٥١١/ک ٩٩١-١١١٧ ز)^(٣١٨) لە نیتوچەي حولان^(٣١٩)

-
- (٣١٥) منجم باشي: جامع الدول، باب في الشدادية، ص ٣.
- * بروجرد (بروگرد): ئەم شارە دەکەوێتە ناوچەي لورستان، و سەر بە مەزنی چیاکانە، پێتەختی دووھمی (ماهی بەسرایه)، دەکەوێتە نزیک هەمدان. (قدامة بن جعفر: الخراج و صناعة الكتابة، ١٧٣: ابن عبد الحق: مراصد الاطلاع، ١/١٨٩).
- ** آسەد آباد: دەکەوێتە نێوان کەنگاور و همدان، شارێکی ئاوەدانە و پێژەي دانیشتون و هەروا بەرھەمی زۆرە، (٥٤کم) لە هەمانەوێ دوورە. (الأصطخري: المسالك و الممالك، ص ١١٥: ابن حوقل: صورة الأرض، ص ٣٠٦).
- *** خۆزستان: ولایەتیکی بەریاوە لە پۆژتاواوە سنووری دەگاتە عێراق و لە باکوورەو بە ناوچە کوردیەکان و لە پۆژەلاتەو بە ناوچەي فارس. (امین احمد رازی: هفت اقلیم، تصحیح و تعلیق جواد فاضل (کتاب فروش علی علمی)، د-ت، ج ١/ص ٢٥٩).
- (٣١٦) پروانە: (حسام الدین علی غالب: الكرد، ص ١٣٠، ١٩٥).
- (٣١٧) ابن الجوزي: المنتظم، ٢٧/٧: ابن الأثير: الكامل، ٢٧٤/٧: سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان، ٣٨٨: (ابن کثیر: البداية والنهاية، ٦/١١/٣٧٧: البديسي: الشرفنامه، ٣٨).
- (٣١٨) پروانە (حسام الدین علی غالب: الكرد، ١٣٠، ١٩٥).
- (٣١٩) الحميري: الروض المعطار في خبر الاقطار، تد: احسان عباس، دار القلم للطباعة، ١٩٥.

سەری ھەلدا لەناو خێلێکی شازنجانی کوردیەو، سنووری دەسلاتی ئەو میرنشینه لە پۆژگاری بوژانەوێ سیاسیاندا، نیوچەیەکی فراوانی لە خۆئاوای ھەریمی چیاکان گرتبۆو، بەتایبەت دواي کەوتنی میرنشینی ھەسنەویە (٤٠٦/ك / ١٠١٦ز)، بەجۆریك قەلەمپەوی دەسلاتیان درێژبۆو تا گەیشتە ھەندێ نیوچەي سەر بە ھەسنەویەکانیش لە شارە گرنگەکانی ئەو میرنشینه، "حولوان، الدینور، قەماسین، آسە آباد، شەرزور، الصیمرة،* الصامغان، داقوقا، خانجبار، خانقین، بندنيجین، الدسکرة" و ئەو نیوچانەش کە دەکەونە نێوانیان لە قەلا و یەکەتیداریەکان (الوحدات الإدارية)^(٣٢٠) ئەم پێگە جوگرافیەیان ھەردوو میرنشینهکەي ناچارکرد کە جۆریك پتوھندی و ھەلسووکەوتیان لەگەڵ بوەبھیەکاندا ببیت کە زۆریەي جار ئەو پتوھندیانە شەقلێکی دیبلۆماسییان لەخۆ گرتبوو، بەھۆي چاکی پتوھندی سەرکەردە کوردەکان لەگەڵ بوەبھیەکاندا لەو ھەریمانە و لەسەرەتادا کە چەند بەرژوھەندیەکی ھاوبەش پێکەوێ گریڤابوون، رۆلی بەرچاوی ھەبوو تارادەیدەك لە مەترسی دەستپتوھردانی بوەبھیەکان لە کاروباری میرنشینهکانیاندا نەبوون، بەمەش بواریکی باشیان بۆ پەخسا تا گرنگی بەدەن بە نیوچەکیان و دەسلاتیان گەشە پێدەن.^(٣٢١)

* الصیمرة: ئەم شارە دوو قەلای ھەیە، نزیکەي (٧٠کم) لە شارێ سیروانەو دوورە، خانووەکانی لە گەچ و بەرد دروستکراون. (ابن مہلہل: الرسالة الثانية، تح. بطرس بولغاكوف وانس خالدوف، دار النشر والاداب الشرقية، موسکو، ١٩٦٠، ص٢٣: الاضطخري: المسالك و الممالك، ص١١٦).

** الدسکرة: - لە ھەریمی پەشە خاکە (ارض السواد)، شارێکی زۆر کۆنە و دێگەرپتەو ھەسنەوی کێسرای یەکەم، ناوچەیکەي ئاوەدان و شوریەکی ھەبوو، کە بە بەھیزترین شوری ئاسیای خۆئاوا دادەنریت. (اليقوبی: کتاب البلدان، ٣٦ (ابن خرداذبة: المسالك و الممالك، ٢٢٦).

(٣٢٠) حسام الدین علی: الكرد، ١٩٥؛ k.m. ahmad annazids (encra) p.٩ (London:١٩٨٥).

(٣٢١) مسکویە: تجارب الامم، ١٢٩/٢-١٤٠: ابن الاثير: الكامل، ٣٣٥/٦: ابن خلدون: العبر، ١٠٩٤/٥/٤.

بەللام دەسلەتتى مىرنىشىنە كوردىيەكان بەرتەسك بۆۈ، بەرە بەرە لە پروكارى خۆرەلەت و خۆرەلەتتى باشوورەو كە بەدرىژاى پىنج سەدە فەرمانپروايان درىژەى ھەبوو ھەر لە سەدەى (٥١/ك) ىدە، ئەوئىش لە ئەنجامى ھىرش و پەلامارەكانى خىلە كۆچەرىيە شاخاويەكان و خۆرەلەتتىيە يەك بەدوای يەكەكاندا وەك، بوەيەيەكان و سەلجۇقىيەكان و مەغۇلەكان و...ھتد.

لەلایەكى ترەو، ئەوئى لىرەدا جىنگەى ئامازە پىنكرەنە ئەوئىيە كە سەرجەم سەرچاۋە پىتوئەندارەكان زانىيارى تەواويان سەبارەت بە دىيارىكرەنى سنوورى كوردستانى ئىتتىنى (عرقى- قومى) تىندانىيە، چونكە پروبەرى خاكى كوردستان و شوئىنى نىشتەجىبۇونى كورد گەللىك لەو بەرفراوانترە كە لەو سەرچاۋانەدا باسكراۋە.

پىتوئىستە ئامازە بەوئىش بىكەين، كورد بە حوكمى پىنگەى جوگرافى ولاتەكەيان و سەرھەلدانى دەيلەمىيەكان و گەمارۆدانى لە ھەرچوارلارە كە ئەمە تەنھا دواين ھۆكارنەبوو بۆ رابوون و بوژانەوئەيان، بەللكو واى لىنكرەن يىرىك لە ھالى خۆيان بىكەنەو، بەئاسانى دەرەك بىكەن بە نەبوونى جىاوازيەكى ئەوتۆ لە نىوان خۆيان و بوەيەى دا كە توانيان بوونى خۆيان لە نىتۆچەكەدا بەباشى بچەسپىتن، بەم جۆرە ئەو فاكترەانە مەيسەرىبوون كە پال بەكوردەوئە بنىتن بۆئەوئى دەست بگرن بەسەر نىتۆچەكانى خۆيان و بەشارەزايىيەكى وردەوئە بەرە بەرە و لەژىر سەركرەدايەتى چەندىن سەركرەدى لىنھاتوودا دەستيان كورد بە دامەزراندنى دەسلەتتى خۆيان لەسەر زىدى پەسەنى خۆيان.^(٣٢٢) لەبەرئەوئە دەتوانىن بلىين سروشەت و پىنگەى جوگرافى ئەو نىتۆچانەى مىرنىشىن و دەسلەتتە كوردىيەكانى لى پەيداۋوئە رۆلى كارىگەرى ھەبوو لە سازكرەنى زەمىنەيەكى لەبار بۆ دەرەكەوتن و سەرھەلدانى مىرنىشىنە كوردىيەكان بەجۆرىك لە سەردەمى بوەيەيەكان ولاتى كورد چەندىن مىرنىشىن و دەسلەت و

(٣٢٢) M.A.(Shaban), Islamic History (Cambridge:١٩٧٦) Vol.٢, PP.١٧٣-١٧٤.

سەرکردایەتی خێڵەکی سەرەخۆی لەخۆ گرتبوو، هەندیکیان گەیشتبونە قۆناغی پێنگەشتن و هەنگاوی بوێرانەیان بەرەو سەرەخۆیی نا تارادەیی لێدانی سەکە (پارە)ی تاییەت بەخۆیان و راگەیانندنی وتارەکان، ئەم دوو هەنگاو، دوو دیاردە بون لە سەرەخۆبوونی دەولەتان و میرنشینهکان لە سەرەمی ئیسلامیدا.^(٣٢٣)

بێگومان ئەو سیاسەتە لامەرکەزەیی که بۆهیهیهکان گرتیانەبەر رۆژێکی بەرچاوی لەو بارەیهوه هەبوو. بەتاییەت لە ولاتی کورددا که کۆنترۆڵکردنی بەشیوەیهکی راستەوخۆ زۆر زەحمەت بوو یاخود بەریوەبردنی بەشیوەیهکی مەرکەزی کاریکی ئەوتۆ بوو که بۆیان مەیسەر نەدەبوو.^(٣٢٤) ولاتیەک بوو که نه "سولتانه مەزنهکان و خاقانه بەریزەکان"، وهك شەرفەفخانی بەدلیسی تەئکید دەکاتەوه، جورئەتی ئەوهیان نەبوو "دەستی داگیرکردن درێژ بکەن بۆ، بەلکو تەنها بە وەرگرێتی دیاری و سەرانه لە دانشتوانەکی رازی دەبون، بۆیه بە سەرەخۆیی و دوور لە ژێردەستەیی هیچ دەولەتێک لە دەولەتان مایەوه".^(٣٢٥) لاوازی خیلافەتی عەبباسی و سیاسەتی لامەرکەزی بۆهیهیهکان، فاکتەر بون بۆ دامەزراندنی کۆمەڵێک لە میرنشینی سەرەخۆ و نیمچە سەرەخۆدا،^(٣٢٦) هەندیک لەو میرنشینانە بەپێی پێگەی جوگرافیان بەهێزبون و لە نیوچهکانی دەسلەتیان خۆیان سیاسەت و ئەرکی میرنشینهکیان رادەپەراند، لەپال بەلاوکردنەوهی ژمارەیهکی زۆر لە قەلار سەنگەر و قوللە و گوندی چپایی و رێوشوێنی سەربازی لە تەواوی نیوچهکانی ولاتی کوردا.

تۆپوگرافی (ولاتی کورد) کوردستان وای لە شیواز و هۆکانی سەنگەرەندی (التحصين) کردەوه که جیاوازیان هەبێت بەگوێرەی جیاوازی هەلکەوتەیی جوگرافی

(٣٢٣) بېروانه بەشی دووهمی ئەم توێژینهوه له وتار و سکه لێدان.

(٣٢٤) محمد جمال الدين سرور: تاريخ الحضارة الإسلامية في الشرق، ٨٦-٨٧.

(٣٢٥) الشرفنامه، ٢٨.

(٣٢٦) المسعودي: مروج الذهب، ١٣٥/٢: المقرئ: السلوك، ١٠١/١.

شاره‌کان،^(۳۲۷) به‌گوێره‌ی گرنگی شاره‌که و راده‌ی مه‌ترسیه‌کانی رووبه‌پرووی ده‌بیتسه‌وه و گرنگی پێدانی ده‌سه‌لاتداران و سروشتی شوین و پینگه‌که‌ی.^(۳۲۸) ته‌مانه و سه‌ره‌پای گه‌شه‌کردنی نابووری و بازرگانی شاره‌که له‌گه‌ل سه‌قامگیری ئیدار، ته‌مانه‌ش له‌ فاکته‌ره‌ هانده‌ره‌کان بوون له‌ پرۆسه‌ی سه‌نگه‌ربه‌ندیدا وه‌ک:- درووستکردنی قه‌لا و سه‌ریازگه‌کان و سه‌نگه‌ر و به‌ربه‌ستی ناوخۆ.^(۳۲۹) موسلمانانه‌کان له‌ سه‌ره‌تای هێرشه‌کانی فه‌تعی ئیسلامیدا بایه‌خیان به‌جەنگاوه‌ران ده‌دا، به‌لام له‌گه‌ل تێپه‌رپوونی رۆژگارا،^(۳۳۰) و زیاده‌بوونی هێرشه‌کانی رۆمی بێزه‌نتی، خیلافه‌تی ئیسلامی به‌تایبه‌ت عه‌بباسی ده‌ستی کرد به‌ چاکردنه‌وه و تۆکه‌کردنیان بۆ به‌رگرتن له‌و هێرشانه، به‌تایبه‌ت له‌ نیۆچه‌کانی (الشغور) که هه‌ندێ له‌توێژه‌وه‌ران به‌زاراوه‌ی (سه‌نگه‌ره‌کانی پێشه‌وه‌ی ئیسلام) ناویان ده‌برد.^(۳۳۱) له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ته‌م مه‌سه‌له‌یه ئه‌وه ناگه‌ینیت که قه‌لا و شاره کوردیه‌کان هه‌موو کاتیک له‌ هه‌موو سه‌رده‌مه‌کانی ئیسلامدا به‌هێز بوون، به‌لکو ته‌وانیش و سه‌نگه‌ربه‌ندیه‌کانیش به‌گوێره‌ی ره‌وشی سیاسی گۆرانیان به‌سه‌ردا هاتوه، به‌تایبه‌تی له‌ جەنگه‌ ناوخۆیی و ده‌ره‌کیه‌کاندا که روویان ده‌دا، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پینگه‌ی جوگرافیان ئاسانکاری بۆ کردن له‌ دامه‌زراندنی مێرئینه‌کانیاندا، هه‌روه‌ها لاوازی خیلافه‌تی عه‌بباسی و جیابوونه‌وه‌ی هه‌رئهم‌که‌ن له‌ خۆره‌لات و خۆرتارا له‌ مه‌رکه‌ز، نه‌ویش فاکته‌ریکی دیکه بوو له‌ سه‌ره‌له‌دان و گه‌شه‌کردنی ده‌وله‌ت و مێرئینه‌ کوردیه‌کان. که نیشانه‌ی جیابوونه‌وه‌یان له‌ جه‌سته‌ی خیلافه‌تی عه‌بباسی، به‌شێوه‌یه‌کی ناشکرا له‌گه‌ل سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی (٤/١٠ز) ده‌ستی پێکرد، هه‌ندێ له‌وانه‌ی که ئاره‌زووی جیابوونه‌وه‌یان هه‌بوو له‌ هه‌ولێ

(۳۲۷) جمال حمدان: جغرافیه‌ المدن، ۱۷۹.

(۳۲۸) عبدالرزاق عباس حسین: نشأة مدن العراق و تطورها، ۶۲.

(۳۲۹) محمد جاسم حمادی: الجزيرة الفراتية والموصل، ۳۸۱-۳۸۲.

(۳۳۰) الأزدي: تاريخ الموصل، تد: علي حبيبة، القاهرة، ۱۹۷۱، ۲/۲۵.

(۳۳۱) به‌هج شیرکو: القضية الكردية (ماضي الكرد و حاضرم)، ۳۵-۳۶.

کارکردن دابوون بۆ دامه‌زاندنی چەند کيانێکی سەرێه‌خۆ لەسەر شیۆی ئەوانەیی لە خۆرەه‌لات و خۆرئاوای ئیسلامی لەجەستەیی خێلافەت جیا‌ب‌ب‌و‌ن‌ه‌وه. (٣٣٢)

لەناو کوردیشدا هەول‌دان لە‌پ‌یت‌ناو بە‌ده‌سته‌ینانی سەر‌ه‌خ‌و‌یی لە‌سه‌ده‌ی چ‌واره‌می ک‌و‌چ‌یدا سەری هە‌ل‌دا، ئە‌وه‌بوو چ‌ه‌ند‌ین م‌یر‌ن‌ش‌ینی م‌یر‌ات‌گ‌یری ک‌وردی در‌وست بو‌ون. و یە‌که‌م م‌یر‌ن‌ش‌ینی ک‌وردی لە‌ سه‌رده‌می عە‌ب‌باسی بە‌ ن‌ی‌وی (الع‌ی‌ش‌انیة) لە‌ ن‌ی‌و‌چه‌ی ش‌ه‌رزور لە‌ ن‌ی‌و سال‌انی (٣٠٠-٣٥٠/ک ٩١٢-٩٦١ز) دامه‌زرا. (٣٣٣) ئە‌و م‌یر‌ن‌ش‌ینه ک‌وردی‌انه‌ی با‌سم‌ان‌کردن لە‌ چ‌وار‌چ‌ۆ‌یه‌ی پ‌ی‌گ‌ه‌ی جو‌گ‌رافی ه‌ه‌ر‌ت‌مه‌ ک‌وردی‌ه‌ ک‌ان‌دا ده‌شی بە‌گ‌یانی سەر‌ه‌خ‌و‌ داب‌ن‌ر‌ین ک‌ه لە‌سەر بن‌چ‌ینه‌یه‌کی بە‌ه‌یز لە‌ ده‌سه‌لات دامه‌زرا‌بو‌ون لە‌ ن‌ی‌و‌چه‌ ک‌انیان‌دا و چ‌ه‌ند‌ین ه‌ی‌زی سی‌اسی گ‌ه‌وره‌ لە‌ ه‌ه‌رد‌و‌وک س‌ه‌رده‌می بو‌ه‌یه‌ی و سه‌ل‌ج‌وقی لە‌ ج‌یهانی ئی‌سلامیدا در‌وست بو‌ون ک‌ه ه‌ار‌کات بو‌ون لە‌گ‌ه‌‌ئ‌یان‌دا و گ‌ه‌‌ئ‌ پ‌ی‌وه‌ندی فر‌ه‌ل‌ای‌ه‌ن لە‌ ن‌ی‌وان‌یان‌دا در‌وست بب‌وو، بە‌تای‌به‌ت پ‌ی‌وه‌ندی‌ه‌ دی‌ل‌ۆ‌ماس‌یی‌ه‌ ک‌ان ک‌ه ئ‌ی‌مه‌ ئە‌و باب‌ه‌ته‌مان گ‌ه‌ره‌ک‌ه‌ ق‌سه‌ی لە‌سەر ب‌که‌ین. س‌ه‌ری‌اری ئە‌و م‌یر‌ن‌ش‌یانه، له‌ول‌اتی ک‌ورد و ق‌ه‌ل‌ا و س‌ه‌نگ‌ه‌ره‌ ز‌ۆ‌ره‌ک‌انی چ‌ه‌ند‌ین س‌ه‌ر‌کرد‌ایه‌تی خ‌ی‌له‌کی ن‌ی‌م‌چه‌ سه‌ری‌ه‌خ‌و‌ بلا‌و‌بو‌ن‌ه‌وه ک‌ه نه‌گ‌ه‌ی‌شت‌بو‌ن‌ه‌ ئە‌و ر‌اده‌یه‌ی ب‌ت‌وان‌ن م‌یر‌ن‌ش‌ینی س‌ه‌ری‌ه‌خ‌و‌ بە‌ده‌ست ب‌ی‌ن‌ن، و له‌دی‌اری‌تر‌ینی ئە‌و ق‌ه‌واره و س‌ه‌ر‌کرد‌ایه‌تی خ‌ی‌له‌کیان‌دا، جا‌وانی (٣٣٤) و ه‌ه‌کاری و ه‌م‌یدی و ب‌ش‌ن‌وی بو‌ون، لە‌ ک‌ۆ‌ت‌ایی س‌ه‌ده‌ی چ‌واره‌می ک‌ۆ‌چی ده‌یه‌می ز‌ای‌ینی پ‌ه‌یدا‌بو‌ون و ت‌وان‌یان م‌یر‌ن‌ش‌ین بۆ خ‌ۆیان در‌وست ب‌که‌ن، و س‌ه‌ر‌کرد‌ه‌ک‌انیان بە‌ ناز‌نا‌وی م‌یر (ال‌ام‌یر) نا‌ود‌ار بو‌ون.

(٣٣٢) ج‌رجی زیدان: ت‌اریخ الت‌م‌دن ال‌اسلامی، ج ٢/ص ٤٤٦-٤٤٧.

(٣٣٣) ابن مه‌له‌ل: الر‌سالة الثانیة، ص ٥٨؛ مس‌کویه: تجارب ال‌امم، ج ٢/ص ١٩٨؛ یاقوت الحموی: معجم البلدان، ٣/٣٧٥-٣٧٦.

(٣٣٤) المسعودی: م‌روج الذهب، ٢/١٣٥؛ مصطفی ج‌واد: جاوان القبيلة الكردية المنسية، ص ٧-١٠؛ آ‌وان محمد علی عبدالکریم: الكرد- الج‌اوانیة، ر‌سالة ماجستیر، مقدمة الى كلية الاداب، جامعة ده‌وک، ٢٠٠٢.

ناکۆکی و ململانی نیوان میرنشینه کوردیه کان و کاریگری له سهر پیوهندییه دیپلۆماسییه کان

ئهو کیشانهی که له نیوان فهرمانه وایانی میرنشینه کوردیه کاندا، هه بوون وایکرد که له لایه ن ناشتیخوازان هه کۆمه لێک چاره سهری ناشتیانه بگریته بهر به مه بهستی دوور که وتنه وه له رووبه روو بوونه وه کی چه کدرای و وه لانی هه موو ناکۆکیه کان و چاره سهر کردنی کیشه کان به شیوه کی ناشتیانه و دیپلۆماسیانه، له ڕیگه ی ئه و پیوهندییه دیپلۆماسیانه ی که له نیوانیاندا هه بوو.

له بهر ڕۆشنایی ئه و سنووره جوگرافیایه ی که وتبووه ژیر ڕکینه ی ده سه لاتنی کورده وه له و سهر ده مه دا که هه ندیکیان له شیوه ی میرنشینه ی بوون له نیوچه کانی کوردستاندا و سهر ڕای سروشتی ریکه خستنی سیاسی پیکهاته ی سیستمی ده ره به گیتی زه ی و زا ره کان و کۆنه بوونه وه ی هیزه کانیان بۆ به ره نگاری بوونه وه ی هه موو ده ستر رژییه کی ده ره کی که ده کرایه سهریان، ده توانین بلیین کورد چه ند پیو یستی به درووستبوونی ولاتیکی یه کگرتوو هه بوو بۆ پاراستنی خۆی که نه مهش خه ونیکی له میژینه و به ره ده وامی کورده تا ئیسته، به لام چه ندین هۆکار درووست بوون بۆ یه ک نه گرتنی ئه م ولاته، له وانهش ناکۆکی نیوان ده سه لاتدارانی کورد و جیاوازی له به رژه و نه دیاندا که به درژیایی میژوو هه بوو، نه مهش وایکرد که هه ریه که یان له دژی ئه و دیکه په یوهندی دیپلۆماسی له گه ل و لاخانی دیکه دا به ستیت.

هه لبه ت نه مهش کاریگری زۆری کردبووه سهر هه لویستی هیزه کانی ده رووبه ر و ده سه لاتنی سیاسی خیلافه تی ئه و کاته، بۆ زانینی ئه و ناکۆکیانه پیو یسته تیبه گه ی که سروشتی ئه و گۆرانه کاریانه ی به سهر پیوهندی نیوان کوردا هاتوو هه ییه. لیره وه ده توانین ئامازه به و بارودۆخه به دین که وایکردبوو ئه و ناکۆکیانه له نیوان

دهسه لاتدارانی کورددا دروست بیی. حکومهتی شه‌دادی به‌پیی ئه‌و هه‌لکه‌وته جوگرافیهی تیا دامه‌زرا، و به‌و پییهی له‌نیوچه‌یه‌کی دورده‌ستی ده‌وله‌تی عه‌بباسی و له‌بارده‌وخی لاوازی ده‌وله‌ته‌که و له‌به‌رامبه‌ر سنووری چه‌ندین هی‌نز و ده‌وله‌تی دژ به‌ده‌وله‌تی عه‌بباسی دامه‌زرا، باروده‌وخیکی جیاواز له‌سه‌رجه‌م حکومه‌ت و میرنشینه کوردیه‌کانی دیکه‌ی هه‌بوو، له‌لایه‌که‌وه خودی دامه‌زراندنی حکومه‌ته‌که له‌سه‌رده‌می لاوازی فه‌رمانه‌ه‌وای نازه‌ربایجان و به‌دیلگیزی فه‌رمانه‌ه‌واکه‌یان (سالاری مه‌رزبان) ده‌که‌وت و سه‌ری هه‌لدا،^(٣٣٥) هه‌روه‌ک پێشتر تاماژه‌ی پێدرا، پاشان ئه‌و شه‌ره‌ی له‌ نیوان (سالاری مه‌رزبان) پاش نازاده‌بوونی له‌ زیندان و (محمد بن شداد) له‌ سالی (٣٤٢/٩٥٧ز) روویدا^(٣٣٦) به‌جۆرتک له‌ پێوه‌ندی شه‌ری نیوان دوو ده‌سه‌لاتی کوردی و دوو ه‌اوس‌ئیه‌ک ده‌ژمی‌دری‌ت، به‌لام ئه‌و جۆره‌ پێوه‌ندی‌ه‌ش پاش چه‌ند سالی‌تک له‌و

(٣٣٥) سالاریه‌کان یاخود (بنو مسافر) ده‌یله‌می بوون، واته‌ کورد نه‌بوون که محمد نه‌مین زه‌کی ده‌یانکات به‌ کورد. نه‌مین زه‌کی به‌ هه‌له‌ چووه، که ده‌لی‌ت حکومه‌تی سالاری له‌ نیو سالانی ٣٣٠-٤٩٠ک فه‌رمانه‌ه‌وای نازه‌ربایجانی کردووه، راستیه‌که‌ی خاوه‌نی نازه‌ربایجان (السالار مرزبان بن مسافر) له‌ نیوان سالانی ٣٣٠-٣٤٦ک / ٩٤٢-٩٥٧ز فه‌رمانه‌ه‌وایی کردووه، (ابن حوقل: صوره‌ الارض، ص ٢٩٠، ٢٠٣) له‌ سالی ٣٢٧ک (السالار مرزبان) به‌ دیل گیرا و له‌ قه‌لای سمیرم زیندانی کرا (احمد کسروی: شه‌ریان، ج ٢/ص ١٦٢-١٦٣)، له‌ سالی ٣٤٢ک / ٩٥٧ز نازادکرا، دوا‌ی ئه‌و فه‌رمانه‌ه‌وای نازه‌ربایجان که‌وته ده‌ست (ابراهیم بن مرزبان) که ئه‌ویش سالی ٣٧٠ک یاخود ٣٧١ک له‌ لایه‌ن (ابوالهی‌جاء الحسین بن محمد الروادی) وه‌ به‌دیل گیرا. که‌ توانی زۆریه‌ی ناوچه‌کانی نازه‌ربایجان بخاته‌ ژێر فه‌رمانه‌ه‌وای خۆیه‌وه. (احمد کسروی: شه‌ریان، ج ٢/١٦٣) ابراهیم بن مرزبان سالی (٣٧٣ک/٩٨٣ز) کوچی دوا‌یی کرد. هه‌ندی ناوچه‌ی نازه‌ربایجان له‌ ژێر فه‌رمانه‌ه‌وایی (مرزبان بن اسماعیل بن وه‌سوزان) مایه‌وه که سه‌ر به‌ (بنو مسافر) بوو، که (ابو الهی‌جاء الروادی) سالی ٣٧٤ک/٩٨٤ز به‌ دیلی گرت. به‌م گرتنه‌ ابوالهی‌جاء توانی پارچه‌کانی دیکه‌ی نازه‌ربایجان بخاته‌ ژێر فه‌رمانه‌ه‌وایی ئه‌و. لی‌روه‌وه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌وی‌ت که حوکمه‌رانی سالاری یاخود بنو مسافر له‌ سالی ٣٣٠ک ده‌ست پێده‌کات و سالی ٣٧٤ک کو‌تایی پێ‌دی‌ت. (احمد کسروی: شه‌ریان، ج ٢/١٦٤)، بۆ زیاتر زانیاری به‌وانه (حسام الدین علی غالب: ان‌ری‌جان، ص ١٣٧-١٣٨).

(٣٣٦) منجم باشی: جامع الدول، ٦.

پووداوانه پووی له باشی کرد، سالاریه کان متمانه‌یان به (فضلون بن شداد) کرد و وهك فرمانپه‌وای شاری گه‌غبه ناسیان^(۳۲۷) که دواتر کرایه پیتسه‌ختی دووه‌می حکومه‌تی شه‌دادی، له‌مه‌وه ده‌گه‌ینه نه‌وه‌ی که پتیه‌ندی نیوان (شه‌دادی و سالاری) له دووپسانی شه‌ر و ناشتیدا درێژه‌یی کیشاو به‌پیتی نه‌وه‌ی هه‌ردوولا هه‌ولتی یه‌ک‌خستنی تواناکانیان بۆ لیدانی هیژه‌کانی به‌رامبه‌ریان و دوژمنانیان به‌دن تا یه‌ک له‌دوای یه‌ک تینکشان. خیلانه‌تی عه‌بباسیش که له نیوان سالاتی (۳۳۴-۴۴۷/ک ۹۴۵-۱۰۵۵ز) که‌وتبوه ژێر کاریگه‌ر و ده‌سه‌لاتی (بویه‌یه‌کان). بویه‌یه‌کان ده‌ستیان کرد به ده‌ستپه‌ردانی کاروباری هه‌ردوو میرنشینی به‌نو حه‌سهنویه و به‌نو عه‌نناز، ته‌م ده‌ستپه‌ردانه‌ش له سالی (۳۵۹/ک ۹۶۹ز) دا ده‌رده‌که‌وت کاتیک (رکن الدولة) هه‌لمه‌تیکێ کرده سه‌ر (حسویه) به‌سه‌ر کردایه‌تی (ابن العمید) بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی نه‌وه‌ی هه‌لسوکه‌وته خراپه‌ی نواندی به‌رامبه‌ر (سه‌لان بن مسافر الکوردی) فرمانپه‌وای نه‌هاوند که سه‌ر به بویه‌یه‌کان سوو، هه‌روه‌ها به‌هۆی هه‌وله‌کانیه‌وه بۆ فراوانکردنی سنووری مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی و ڕینگرتن به کاروانه‌کان و سه‌ندنی باج لییان،^(۳۲۸) (عه‌ض الدولة)ش مردنی (حسویه) و نا‌کۆکیه‌کانی نیوان کوره‌کانی به‌هه‌ل زانی و ده‌ستی گرت به‌سه‌ر ماڵ و گه‌غبه‌یه‌ زۆره‌کانی (حسویه) دا، له‌هه‌مان کاتیشدا ده‌ستی کرد به کوشتنی هه‌موو کوره‌کانی جگه‌ له (بدر)، که جل و به‌رگی ده‌سه‌لاتی پێ به‌خشی و کردی به‌سه‌ر کرده‌ی کورده‌کانی به‌رزیکانی،^(۳۲۹) به‌م شتویه جارتیکی دیکه (عه‌ض الدولة) ده‌ستپه‌ردان و ده‌سه‌لاتی خۆی ده‌رخست بۆ به‌ره‌واکردنی میرنشینه‌که و دواتر بۆ جاری دووه‌م له‌سه‌رده‌می (به‌اء الدولة) دا به‌یاریدا به‌دانانی (بدر بن حسویه) بۆ به‌پتیه‌بردنی

(۳۲۷) منجم باشی: ه. س، ۷-۸؛ احمد کسروی: شهریاران، ۲۷۶/۳.

(۳۲۸) حسام الدین علي غالب: الکرد، ۲۶۲.

(۳۲۹) مسکویه: تجارب الامم، ۲/ ۴۱۶؛ الروذراوري: ذیل، ۳/ ۱۰؛ حسام الدین علي غالب:

الکرد، ص ۱۴۳-۱۴۴، ۲۶۲-۲۶۳.

مولکه کانی، و له سالی (۳۸۸ک / ۹۹۸ز) دا جل و بهرگینکی دهسه لاتی جوانی بو نیراو نازناوی (ناصر الدین الدولة) ی لیترا.^(۳۴۰)

ئهو پیوهندییه ی که له نیوان (بدر بن حسویه) و میر (بهاء الدولة) دا زۆر باش و دیپلوماسی بو و یه کهم ههولدان ی ئهم پیوهندییه رزگارکردنی بدر بو (بهاء الدولة) و سوپاکه ی بوو له مردن کاتیک که له لایهن (أبو الفتح بن العمید) سالی (۳۸۷ک / ۹۹۷ز) هه گه مارۆدران.^(۳۴۱)

میر (بدر بن حسویه) ههردهم ههولتی ده دا بیر له وه نه کاته وه پیوهندییه کانی له گهژ (بها و الدولة) دا بیچرینتی. به لام کاتی که وه زیه که ی (بها و الدولة) (علی بن أبو جعفر الدیلمی) (أستاذ هرمز) که به پیشه وای سوپا ناسرا بوو، ههستا به دانانی (أبو الفتح محمد بن. عناز) که سه رۆک عه شیرتی شازنجانی کورد بوو بو پاراستنی ریگای خوراسان،^(۳۴۲) که به غداد ده به ستیه وه به هه مه دان، و دوا ی مردنی پارێزه ری یتگه (قلج). میر (بدر بن حسویه) وای هه سته کرد که ئهم کاره دژی ئهو کراوه، چونکه دوژمنایه تیه کی زۆر هه بوو له نیوان ئهو و عنازی کوری دا، به هۆی ئهو پکا به ریه ی که له نیوانیاندا هه بوو له سهر هه ندی نیتجه که تیکه لی نیوان دهسه لاتی هه ردوو میر ده بو وه، هه ربۆیه له و پوه وه دهستی به چهند کاریک کرد، یه که میان یارمه تیدانی (أبو العباس بن واصل)^(۳۴۳) خاوه نی (البطحه)* که له فه رمانی (بهاء الدولة) ده رچوو بوو،

(۳۴۰) ابن الأثیر: الكامل، ۵۲/۹؛ ابن خلدون: العبر، ۹۹۶/۴.

(۳۴۱) الروذراوری: ذیل تجارب الامم، ۲۹۱/۳؛ حسام الدین علی غالب: الكرد، ص ۱۵۶.

(۳۴۲) ابن الأثیر: الكامل، ۲۶۷/۵؛ ابن خلدون: العبر، ۵/۴/۴.

(۳۴۳) ابن الجوزی: المنتظم، ۵/ ۵۷؛ ابن کثیر: البداية والنهاية، ۳۲۸/ ۱۱.

* البطحه: زهویه کی فراوانه له نیوان (واسط و البصرة)، په نداوگه ی دیجله و فوراته، (نیوچه ی زۆنگاوی ئیسته ی عیراق ده گرتیه وه)، (الزمخشري: الجبال والامكنة والمياه، تحدا/ ابراهيم السامرائي، بغداد، ۱۹۶۸، ۲۶).

(۳) هزار سواری دایه و سوپاکه‌ی پین به‌هیژکرد و به‌رهو (بهاء الدولة) کشا بز به‌ره‌نگار بوونه‌وی.^(۳۴۴)

دوهم بانگکردنی (أبو جعفر الحجاج بن هرمز) که لای قلج دابه‌زیبوو له‌لایه‌ن پارێزهری ریڭگای خوراسان بوو و نه‌وانه‌ی که له‌ نا‌کۆکی‌دا بوون له‌گه‌ڵ پێشه‌وای سوپا،^(۳۴۵) و سوپایه‌کی بۆ رێک‌خست و هه‌ندێ سهر‌کرده‌ی کوردیشی خسته‌ نێو سوپاکه‌ی له‌وانه (هه‌ندی بن سعدي، أبو عيسى شاذی بن محمد، ورام بن محمد الجاوانی) و داوای لێ‌کردن به‌رهو به‌غدا بکشین و گه‌مارۆی به‌دن و کاتێ ئه‌م سوپایه‌ نزیك به‌غدا بووه‌وه میری هۆزی عه‌ره‌ب (أبو الحسن علی بن مزید الاسدی) یش پێوه‌ندی پێوه‌ کردن که ئه‌میش پێوه‌ندیه‌کانی له‌گه‌ڵ (بهاء الدولة) له‌ خۆزستان تێک چوو بوو. ئه‌مه‌ش وایکرد که ژماره‌ی ئه‌و سوپایه‌ی گه‌مارۆی به‌غدادی دا زیاد بکات و گه‌یشته (۱۰) ده‌ هزار سوار،^(۳۴۶) به (۶) کم له‌ به‌غدا نزیك بوونه‌وه و بز ماوه‌ی یه‌ك مانگ گه‌مارۆی به‌غداياندا و خه‌ریك بوو به‌غدا بپوخت، به‌لام میر (أبو الفتح بن عناز) که میری‌کی کورد بوو به‌ په‌له‌ فریای که‌وت به‌مه‌به‌ستی پارێزگاری له‌به‌غدا شان به‌شانی پێشه‌وای سوپا که‌وته به‌رگری که پارێزگاری له‌به‌غدا ده‌کرد،^(۳۴۷) وشکی و ئاولی‌پان پشته‌ی حوشته‌کانی شکاند، شکاندنی (أبو العباس بن واصل) له‌ نه‌ه‌واز له‌شه‌رێکدا له‌گه‌ڵ (بهاء الدولة) بووه‌ هۆی به‌هێژبوونه‌وی (بهاء الدولة) و به‌رزبوونه‌وی وهری سوپاکه‌ی، و شکاندنی گه‌مارۆی به‌غداد و کشانه‌وه‌ لێتی. و له‌ نه‌غامدا (أبو جعفر أبو عيسى) گه‌رايه‌وه بۆ حولوان، و مزیدیش گه‌رايه‌وه ولاتی خۆی،^(۳۴۸) له‌لایه‌کی تهره‌وه میر (بدر

(۳۴۴) ابن الاثیر: ۵/۵۶۰؛ ابن کثیر: البدایه والنهایه، ۱۱/۳۳۸.

(۳۴۵) ابن الاثیر: الكامل: ۵/۵۶۷.

(۳۴۶) ابن الاثیر: الكامل: ۵/۵۶۷؛ (ابن خلدون، العبر، ۴/۵۱۵).

(۳۴۷) (ابن خلدون، العبر، ۴/۵۱۴).

(۳۴۸) ابن الاثیر: الكامل، ۵/۵۶۷؛ ابن خلدون، ۴/۵۱۵، حسام الدین علی غالب: الکرد، ۱۵۸-.

بن حسنویه) نه‌یده‌توانی دوژمن کاریه‌کانی (ابو الفتح بن عناز) و پ‌که‌به‌ری له‌بیر به‌چیتته‌وه، وه‌ک په‌لاماردانی مائی یه‌کینک له‌لایه‌نگرانی که ناوی (جعفر بن عوام) بوو و گرتنی (ابو العباس بن واصل) که له‌رینگه‌یدا بوو پیوه‌ندی له‌گه‌لدا پیوه‌بکات، و دایانه‌ده‌ست (بهاء الدولة) و نه‌ویش بریاریدا که بیکوژن،^(۳۴۹) یان بینین بۆ به‌غداد بۆ پیشه‌وای سوپا به‌و مه‌به‌سته‌ی نه‌که‌وێته‌ده‌ست لایه‌نگرانی. نهم کارانه‌ش به‌مه‌به‌ستی تۆنه‌سه‌ندنه‌وه‌بوو له‌ (ابو الفتح بن عناز) که توانی ده‌ست به‌سه‌ر مو‌لک و مالدیدا بگری له‌حولان و کرماشان (قرماسین)،^(۳۵۰) به‌لام (أبو الفتح بن عناز) پای کرد بۆ موصل و په‌نای برده‌به‌ر (رافع بن محمد بن مقن) که یه‌کینک بوو له‌سه‌روک هۆزه‌کانی (بنو عه‌قیل)ی عه‌ره‌بی و نامه‌یه‌کی بۆ (رافع) نارد که تیایدا باسی په‌یوه‌ندییه‌ دییلۆماسیه‌کانی ده‌کات له‌گه‌ل باوکیدا و گله‌یی نه‌وه‌ی لینه‌ده‌کات که نه‌یاره‌که‌ی له‌خۆی گرتسوه‌و داوای لینه‌ده‌کات که ده‌ری بکات تا پیوه‌ندیه‌کانیان بگه‌ریتته‌وه، به‌لام (رافع) وه‌ک کارینکی مرۆفایه‌تی و بنه‌مایه‌کی عه‌شایرانه‌ نهم کاره‌ی په‌تکرده‌وه. نهمه‌ش وای له‌بدر کرد له‌سائی (۳۹۷/ک ۱۰۰۶ز) دا سوپایه‌ک بنیترته‌سه‌ر (رافع) و مو‌لک و مائی (رافع) تالان بکات که ده‌که‌وته‌دیوی رۆژه‌لاتی پروباری دیجله‌وه‌ده‌ستی به‌سه‌ر ماله‌که‌یدا گرت،^(۳۵۱) و ماله‌که‌ی که ده‌که‌وته (المطيرة) و قه‌لای (البردان) که سه‌ر به‌ (رافع) بوو. هه‌مووی سوتاند و بیره‌کانی پرکرده‌وه بۆ نه‌وه‌ی که‌س تیایدا نیشه‌جێ نه‌بن، و کاتێ نهم هه‌واله‌ ناخۆشه‌ گه‌یشه‌ (رافع)، (أبو الفتح) درکی به‌وه‌کرد که نهم بۆته‌هۆی نهم هه‌موو ناخۆشیه‌ و ده‌سته‌جێ موسلی به‌جێ هیشته‌ و پیوه‌ندی کرد به‌ پیشه‌وای سوپا له‌به‌غدا و داوای پارێزگاری لیکردن و نه‌ویش

(۳۴۹) ابن الاثیر: الکامل، ۵/ ۵۶۸؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۵.

(۳۵۰) ابن الاثیر: الکامل، ۵/ ۵۶۸؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۵.

(۳۵۱) ابن الاثیر: الکامل، ۵/ ۵۷۸؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۵، حسام الدین علي غالب: الکرد،

ریزی لیگرت و بەلئینی سەرکەوتنی پێدا،^(٣٥٢) بەلام ئەوەی (بهاء الدولة) دواى ئەوەی
 کە رزگاری بوو (ابو العباس بن واصل) دوژمنە سەر سەختە کەى بوو ئەوەی لەبەر
 نەچوو بوو کە میر بەدر یارمەتی بۆ (ابن واصل)ى نارد بوو سوپایەکی بۆ داگیرکردنى
 بەغداد لەلایەن (ابو الفتح)وە ناردبوو داواى لە وەزیرە کەى خۆى کرد کە پێشەواى
 سوپا یارمەتی بدات بۆ سەرکەوتنی گێڕانەوێ موڵک و ماله کەى کە لەژێردەستی میر
 بەدردا بوو،^(٣٥٣) لە سالى (٣٩٧هـ/١٠٠٦ز)دا پێشەواى سوپا بریاریدا هەلەتیک
 رێک بخات و بیبات بەرەو ولاتی (بدر بن حسنویه) و پارەیه کى زۆرى خستە ژێر دەستی
 بۆ خەرجى سوپاکەى. لە کاتى گەیشتنى سوپاکە بۆ ناوچەى (جندیساپور) میر بەدر
 نامەیه کى بۆ نارد و تیایدا هااتبوو "تۆ ناتوانى ئەوەى (بنو عقیل) دەستى بەسەردا
 گرتووه لەیه کە کارگێڕییه کان، لە نێوان ئەوان و بەغداد فەرسە خێکە و (واتا ٦کم)
 رێک کەوتن لە گەلیان (ناشت بوومەوه) ئەى تۆ چۆن دەتوانى ولاتە کەم داگیرکەى و
 ئەوەى من هەمە لە موڵک و مال تۆ نیتە".^(٣٥٤) بەلام میر (بدر بن حسنویه) دوو
 رینگە چاره‌ى خستە بەردەمى بۆ ئەوەى یەکیکیان هەل‌بژێرێ، یە کەم جەنگ (جەنگ و
 کەس نازانى ئەنجامى بۆ کى یە، ئە گەر دۆرام هیچ قازانجێکى بۆ تۆ نییه، چونکە من
 خۆم لە ولات و شوراى خۆم قایم کردووه و لەپاره‌ى خۆم خەرج دەکەم)،^(٣٥٥) بەلام
 رینگەى دووهم باشتر (کە ئەویش ئەوەیه بێرێک پاره‌ى بەدەمى کە تۆ و سەرکردە کەت پێتى
 پازى بن و ناشت ببنەوه)^(٣٥٦) پێشەواى سوپا لەسەر ناشتبونەوه پازى بوو بەرامبەر
 بێرێک پاره‌ کە میر بەدر بیداتى بۆ خەرجى سوپاکەى بەم شێوەیه میر توانى توانای

(٣٥٢) ابن الاثير: هـ. س، ٥ / ٥٧٨؛ ابن خلدون: هـ. س، ٤ / ٥١٥، حسام الدين علي غالب: الكرد، ١٦١.

(٣٥٣) ابن الاثير: الكامل، ٥ / ٥٦٨-٥٦٩؛ ابن خلدون: ٥ / ٥١٤-٥١٥.

(٣٥٤) ابن الاثير: الكامل، ٥ / ٥٦٩.

(٣٥٥) ابن الاثير: الكامل، ٥ / ٥٦٩.

(٣٥٦) ابن الاثير: الكامل، ٥ / ٥٧٠؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ١٦١-١٦٢.

سیاسی و دیپلوماسی خوئی دهریخت و میرنشینه که ی له مالتویرانی و کاره ساتی جهنگ
 رزگار بکات، میر (هلال بن بدر) له دایکینک بوو له هوزی (الشاذنجان) که (أبو الفتح
 محمد بن عناز) سهرکردایه تی ده کرد و کاتی خوئی میر بدر خواستبووی، سهرپای
 پیوهندی ژن و ژنخوازی له نیوان نهم دوو هوزدها، بهلام کینرکیسه کی عهشایه ری و
 کیشمه کیشمیک له نیوانیاندا هه بوو له سهر تهو نیوچانه ی له ژیر دهستاندا بوو،^(۳۵۷)
 سهرپای به کارهیتانی یاسای دوژمنی دوژمنه کهم دوژمنه له لایه ن میره کانی ههردوو
 هوزده کهوه، نه مهش بووه هوی نه وهی که له دوا ی له دایک بوونی میر (هلال) دایکی دوور
 بخاته وه و له سهر و تهی ابن الاثیر (دووری و پهراگه نده ی دل)^(۳۵۸) که و ته نیوانیانسه وه و
 کوپه که ی دیکه که ناوی (ابو عیسی) بوو بهر ژیر بوو لای و نهم دوور خسته وه و
 پشتگو ی خسته کاری کرده سهر میر (هلال) له دوا ییدا و بووه گریه که له پیوه نده کانی
 له گهل باوکیدا، نه مهش له یه کینک له گه شته راوییه کانیدا که هاو پیه تی باوکی کرد،
 ده رکه وت. نهویش نه وه بوو که (هلال) شیریکی به بی پرسای باوکی بینای و کوشتی
 له کاتینکدا که (بدر شیریکی بدیایه به دهستی خوئی دهیکوشت)،^(۳۵۹) نه مهش بووه
 هوی توپه بوونی باوکی و پیی وت: "تو واده زانی فهتحت کردوه، چی جیاوازی له نیوان
 شیرو سه گدا هه یه؟"^(۳۶۰) میر بدر نهم قسه یه ی دا به پرووی کوپه که ییدا له ترسدا بوو له
 توپه بوونی، وه که نه وهی (ابن الاثیر) باسی لیوه ده کات،^(۳۶۱) له لایه کی تره وه کاری کرده
 سهر دهروونی (هلال) و وای چاوه روان ده کرد که باوکی ده ست خوئی لی بکات، بهلام به

(۳۵۷) الکامل، ۵/ ۵۶۷؛ ابن خلدون، ۵/ ۵۱۴.

(۳۵۸) ابن الاثیر: الکامل، ۵/ ۵۸۰؛ پی دهچیت میر بدر ژنیک دیکه ی هینا کهوا به لایه وه
 خو شه ویست و له پیشتر بوو و کوپیکی بۆ هینا به ناوی (ابو عیسی) و هیچ سهراوه یه کی
 میژووی به ته وای باسی ناویان نه کردوه.

(۳۵۹) ابن الاثیر: الکامل، ۵/ ۵۸۰.

(۳۶۰) ابن الاثیر: ۵/ ۵۸۱.

(۳۶۱) الکامل: ۵/ ۵۸۱.

پیتچه وانده کاری کرده سدر نه‌وی له باوکی دورور بکه‌ویتته‌وه، له‌گه‌ژ دهرده‌سه‌ری بدر بۆ دایکی (هلال) هدر له‌کاتی له‌دایک‌بوونی (هلال)‌وه، نیدی (بدر) گۆڤا و که‌وته کیت‌کێ و پق لی‌بوون و بۆ نه‌وی رزگاری بی‌ت له‌ کوپه‌که‌ی، (الصامغان)‌ی پێ به‌خشی و ناگداری کرده‌وه له‌وه‌ی که‌ خراپه‌ نه‌کات به‌رام‌به‌ر (أبن الماضي) که‌ حاکمی شاره‌زور بوو و له‌لایه‌ن میر (بدر بن حسویه)‌وه دانرابوو.^(۳۶۲) به‌لام (هلال) زانی که‌ (الصامغان) نی‌تو‌ده‌یه‌کی هه‌ژار و بی‌ده‌رامه‌ته‌ له‌چاو نی‌تو‌چه‌کانی تر‌دا وه‌ک شاره‌زور، و له‌ ترسی نه‌وی که‌ نه‌وه‌کو (أبو عیسی)‌ی برای ده‌ست بگرێ به‌سه‌ر مو‌لک و مائی میرنشینه‌که‌یان‌دا دوا‌ی مردنی باوکی و بۆ تۆ‌له‌سه‌ندنه‌وی له‌ باوکی به‌خۆ‌ی نه‌و دورره‌په‌رتزییه‌ی تووشی هات له‌دوا‌ی له‌دایک‌ بوونی‌وه و گه‌وره‌بوونی دورور له‌ باوکی به‌هۆیه‌وه ژۆر هه‌ولیدا زه‌فه‌ر به‌ (ابن الماضي) به‌ی‌تنی و هه‌ره‌شه‌ی لی‌کرد که‌ خۆ‌ی تۆ‌له‌ی لی‌ بکاته‌وه، بۆ‌یه هه‌ولتی ده‌دا که‌وا له‌ (گول‌اپه‌ژین = القمقم) پزگاری بی‌ت که‌ باوکی تی‌ی خستبوو، سه‌ره‌پای نه‌وی که‌ دوژمه‌کانی میر (بدر) درکیان به‌ر دورره‌په‌رتزییه‌ی نی‌وان (هلال و بدر)‌ی باوکیدا کردبوو.^(۳۶۳) به‌ تی‌په‌ر‌بوونی کات نه‌م دورره‌په‌رتزییه‌وه بووه دوژمنکاری و هانی هه‌لیان دژی باوکی ده‌دا. وه‌زیر (الخطیر أبو علی) که‌ پێ‌شتر پۆ‌لێکی بالای گێ‌را له‌و کێ‌شه‌یه‌ و له‌ سه‌ره‌تای سالی (۳۹۲هـ / ۱۰۰۲ز) دا هه‌ولتی ده‌دا پی‌وه‌ندی به‌ (هلال) و میره‌کانی دیکه‌ی ده‌ورو‌په‌روه‌ه بکات به‌ مه‌به‌ستی درووستکردنی کێ‌شه‌ له‌ نی‌وان نه‌وان و میر (بدر)‌دا،^(۳۶۴) له‌ پاستیدا نه‌مه‌ش گه‌وره‌ترین هۆ بوو وای کرد میر (هلال) دژی باوکی بوه‌ستی.^(۳۶۵)

به‌م شی‌ویه هه‌وله‌کانی میر (بدر) بی‌ سوود بوو له‌وه‌ی وا له‌ کوپه‌که‌ی بکات ده‌ست

(۳۶۲) ابن الاثیر: الکامل، ۵/ ۵۸۱؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۵.

(۳۶۳) ه. س، ۵/ ۵۸۰-۵۸۱؛ ه. س، ۴/ ۵۱۵.

(۳۶۴) هلال الصابی: تاریخ، ۴/ ۴۵۳.

(۳۶۵) خواندمیر: تاریخ حبیب السیر فی اخبار المراد بشر، ۲/ ۴۳۸؛ حسام الدین علی غالب:

الکرد، ص ۱۷۲-۱۷۳.

به‌سەر شارەزووردا نە گرت، سەرەپای ئەوەی (ابن المااضي) نامادەبوو سالانە (١٠٠) هەزار درەهم بەدات بەو مەرجەي پەلاماری شارەزوور نەدات، بەلام (هلال) سوپایەکی کۆکردووە و پرووی کردە شارەزوور و گەمارزیدا و توانی بەجێتە نێو شارەکە و (ابن المااضي) کە سوکاری بکوژی و دەستی گرت بەسەر مولک و ماله‌کەیدا.^(٣٦٦) ئەم کارەي (هلال) باوکی نیگەرانی کرد و زۆر تووشی دڵەپاوکیی کرد و بریاریدا پووبەپرووی کورەکەي بوەستیتەو و لەشویی خۆي رایگرێ، بەلام (هلال) لەپێی داوەشکردنی پوول و پارەو بەسەر سەرکردە و سوپاکەیدا توانی وردە وردە بەلای خۆیدا رایان بکێشێ، کە ئەمەش بە پێچەوانەي میر (بەدر)ی باوکییەو بوو کە مرۆڤێکی قەرچۆک و دەستنوقاو بوو، و هیچ جۆرە یارمەتییه‌کی سەربازەکانی نەدەدا، تەنانەت (ابن خلدون) وەسفی دەکات دەتێ "بدر رەزێل و پێسکە بوو"^(٣٦٧)، لەکاتیئێدا وا پێویست بوو پارە خەرج بکات تا خەلکی بۆلای خۆي رابکێشێ، بەلام خەلک پشستی تێکرد و پرویان کردە (میر هلالی) کوپی. وادیارە میر (بدر) لەپرووی داراییەو لە (أبو جعفر) دەچێ لەلایەك پارە بۆ کاری خێر و چاکە خەرج دەکات و لەلایەکی ترەو دەگێڕیتەو بەشیوەیه‌کی کەم کەم خەرجی دەکات. لە سالی (٤٠٠/ز) دا میر بەدر سوپایەکی رێکخست و کەوتەری بۆ پووبەپرووبونەو لەگەڵ میر (هلال) لە دەرگای شاری دینەوەر.^(٣٦٨) لەکاتی پووبەپرووبونەو دا بەشیکی زۆر لە سوپای (بدر) کە لە عەشیرەتي بەرزیکانی بوون رایانکێشایە لای هیلال و تەرازووی هێز بەلای (هلال) دا کەوتەو و سەربازەکانی توانیان میر (بدر) بەدیل بگرن و بردیان بۆ لای (هلال)،^(٣٦٩) هەندێک لە کەسە نزیکەکانی (هلال) پێیان وت بیکوژی بەرامبەر بەو کارانەي کە پێیان هەستاو، بەلام

(٣٦٦) ابن الاثير: الكامل، ٥ / ٥٨١؛ ابن خلدون: العبر، ٤ / ٥١٥.

(٣٦٧) العبر، ٤ / ٥١٥.

(٣٦٨) ابن الاثير: الكامل، ٥ / ٥٨١؛ ابن خلدون: العبر، ٤ / ٥١٥؛ البدليسي: الشرفنامه، ٣٨.

(٣٦٩) ابن الاثير: الكامل، ٥ / ٥٨١.

(هلال) چوو له لای باوکی و پتی وت "تۆ میریت و من پیکه خه ری سوپاکه تم..." (۳۷۰) به هه ر حال تهو نهرم و نیانییه که (هلال) پیشانیدا بهرامبهر به باوکی، به لام باوکی به فروفیل و ته له که بازی به رهو پووی بووه ده مهش لای (ابن الاثیر) (۳۷۱) ده رده که وی که ده لی: "باوکی فیللی لیکرد و پتی وت: با کهس نه مهت لی نه بیستی و هه موومان له ناو بچین، نه م قه لایه بۆ تۆیه و هیما ی وه رگرتنی به وشیتوانه یه، و پارێزگاری نه م مولک و ماله بکه که تیایدا یه و تۆ میری، چونکه خه لکی وا به مانه وه ی ده زانن..." و ده مه وی یه کیک له قه لاکام بۆ جیبه یلی و واباشه لای درازینه ییت، بۆ نه وه ی تیایدا خۆم ته رخان بکه م بۆ خوا په رستی، به م شیتویه (هلال) بریک پاره ی پێدا بۆ خه رجکردنی و تیرکردنی پێداویستیه کانی.

کاتی که (بدر بن حسنویه) له قه لاکه جینگیر بوو دهستی کرد به ناوه دانکردنه وه و تۆکه مکردنی و دهستی کرد به پێوه ندیه دیبلۆماسیه کانی و ده ستویردانه پێوه ندی به نه یاره کۆنه که یه وه کرد که ناوی (ابو الفتح محمد بن عناز) بوو که گه وه ی شاژنجان بوو و داوای ناشتبه و نه وه و هاوکاری کردنی لیکرد بۆ له ناو بردنی (هلال) بهرامبهر به وه ی ده ست به سه ر مولکه که یدا بگرێ، له هه مان کاتدا پێوه ندی به (ابو عیسی بن شاذی بن محمد) کرد که له (اسد آباد) داده نیشت، (۳۷۲) و هه مان پێشنیاری پێشوو ی پێشکه ش کرد و هه واتی بۆ هۆزی الجورقان (گۆزان) ی نارد که هاوکاری بکه ن، داوی ته وه ی که خه لکی هۆزی برزیکانی به لای هیلالدا شکانه وه. (۳۷۳)

(۳۷۰) ابن الاثیر: الکامل، ۵/ ۵۸۱.

(۳۷۱) الکامل، ۵/ ۵۸۱.

(۳۷۲) ابن الاثیر: الکامل، ۵/ ۵۸۱.

(۳۷۳) حسام الدین علی غالب: الکرد: ۱۷۶.

بهراستی (أبو الفتح بن عناز) هیرشی کرده سهر قرمسین و دهستی بهسهردا گرت
(أبو عیسی شاذی بن محمد) بهرهو شاپور خواست کشا بهمهدهستی به تالابردنی مولك
و مالی (هلال) و بهوتهی (ابن الاثیر) دهستی بهسهردا گرت.^(۳۷۴)

له گهل هۆزی (المجورقان) یدا قهلائی (شاپورخواست)ی بهتالان برد که به (دزیز)
ناسراوبو بهخیراییهکی زۆر سوپاکهی له دینهوهروه بز (شاپورخواست) کهوته پئی بهو
هیواییه پروبه پرووی (أبو عیسی) ببیتتهوه و مولك و ماله کهی لی بسینیتتهوه، بهلام که
(أبو عیسی) بهم کارهی (هلال)ی زانی دهست و برد نیوچه کهی بهجئی هینشت و پرووی
کرده (نهایه) که نهوکات له ژیر دهستی (أبو بکر بن رافع) دا بوو،^(۳۷۵) (هلال)
بهدهشده نه وهستا بهلکو دواي (أبو عیسی) کهوت و توانی چوارسه دکهس له
دهیله میه کانی بکوژی که له نیوانیاندا (۹۰) میری تیدابوو، له وانه (عبدالمک ماکان،
اسماعیل الصعلوک، أبو العباس الحاجب)، ههر لهوکاته دا (هلال) پیتهندی به (أبن
الرافع) کرد نه مانه تی پيدا بهرامبه بهوهی (أبو عیسی)ی بداته دهستیوه و دواتر
توانا (أبو عیسی) دهستگیر بکری، بهلام (هلال) لئی بوو و کردی به یه کیک له
نزیکه کانی خوی،^(۳۷۶) که نه مهش بهلگهی دووربینی و سیاسه تمه داری (هلال) پیشان
دهدات.

کاتی (بدر بن حسویه) ههوالی نهم سهرکه وتنانهی (هلال)ی کوری پیتهیشت
دهسته بهجئی داوای یارمه تی له میر بوهیی (بهاء الدولة) کرد،^(۳۷۷) و نه میس ههرزوو
داواکهی جیبه جی کرد. له راستیدا به پهروشهوه چاره پئی نهو روژی ده کرد دهست بهسهر
نیوچه کانی میرنشینی حسویه دا بگریت و هه موو مولك و مال و گه وه ره کانی قهلائی

(۳۷۴) الكامل، ۵/ ۵۸۱.

(۳۷۵) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۱.

(۳۷۶) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۱؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۵، حسام الدین علی غالب:

الکرد، ۱۷۶.

(۳۷۷) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۲؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۶.

شاپورخواست بگری و خیرا بریاری به (فخر الدولة)ی وهزیریدا که سوپایه ک ناماده بکات و بدزوترین کات پیوهندی به میر (بدر) له شاپورخواست بکات.^(۳۷۸)

کاتج که نهم سوپایه گهشته شاپورخواست سهیریان کرد که وتوته ژیر دهسه لاتی هلال و (هلال) به (ابو عیسی)ی وت سوپای (بهاء الدولة) هاتوه و رای تو چیه نهویش ناگاداری کرد که رای من نهویه بهرو پرویان نه بیتهوه و گوپرایه لی بۆ (بهاء الدولة) پیشان بدهیت و ههولبدیهت رازیان بکهیت خو نه گهر نهم ههولش سهری نه گرت نهوا بیان جهنگینه و تنگاریان بکه و لییان دورکه وهروه و نهم کارهش چهند جارتک دوباره بکهروه، چونکه نه مان ناتوان بۆ ماوهیه کی دور و درژ له گهلتا له جهنگا بن. چاکتره بیرت به لای نهوه دا نه چیت که نهم سوپایه وه که نهو سوپایه نییه که له دهروازی (نهاوند) پیی گهیشتی و توانیت به سهیریاندا سهریکه وی "نهو سوپایه چهندین جار له لایه ن باوختهوه شکینراوه".^(۳۷۹)

به لām (هلال) له وهرگرتنی نهم نامۆزگاریانده کهوته گومانده وتی "فیلت لیتکردم و نامۆزگاریت نه کردم و ویستت درژیهی پیبدهیت بۆ نهوی باوکم به هیز بیت و من لاوازم و کوشتی"،^(۳۸۰) و سوپاکهی خسته ری بۆ له ناوبردنی سوپاکهی (فخر الملک). و کاتج که سوپاکهی نزیک بووه وه و دنیا شهو بوو بهرو پروبوونهوی (هلال) بووه وه (فخر الملک) تیپیکی به جی هیششت بۆ پارێزگاریکردن له پشتهوه که زه خیره و خواردنی سوپاکهی تیاوو، و که هلال چای بهو سوپایه گهره یه (فخر الملک) کهوت، له کوشتنی (ابو عیسی) په شیمان بووه و ههستی کرد که نامۆزگاریه کانی له جیتی خویدا بووه، به لām کاتی په شیمان بوونهوه نه ماوو.^(۳۸۱) کاتج که ههستی کرد ناتوانی بهرو

(۳۷۸) (ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۲؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۶؛ حسام الدین علی غالب: الكرد، ص ۱۷۷.

(۳۷۹) (ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۱.

(۳۸۰) (ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۲؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۵.

(۳۸۱) (ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۲.

پروى نډو سوتپايه بوه ستيتته وه يه كيكي ناردلای (فخر الدولة) و پتي وت "من نهاتووم بڅ شهر، به لکو هاتووم ليت نزيك بيمه وه و له ژير فرمانبروايي سودا م." (۲۸۲)

(فخر الملك) پتي باش بوو نډم پيشنياره ي قبول بکات و يه كيكي ناردلای (بدر بن حسنويه) تا پيشنيارى (هلال) ي پتي بگه يه نئ، به لام (بدر) زور به ناشيرنى هډسوکه وتى له گه لږ په يامبره کېدا کرد و دهرېکرد و ناردى بڅ (فخر الملك) و پتي وت که "نډمه فيتليكي هلاله، کاتى به لاوازي زانى و واباشه ده ست له گه ردنى هډلنه گري"، (۲۸۳) نډو کاته (فخر الملك) هډستى کرد که چنده دواړمنايه تى هډيه له نيوان (بدر بن حسنويه) و (هلال) ي کورې و بريارى بڅ سوپاکه ي دهرکرد که هيرش بکهنه سهر سوپاکه ي (هلال) که نه يده توانى به رنځگارى سوپاکه ي (فخر الملك) ببيتته وه و خيرا به دليل گيراو داواى له (فخر الملك) کرد که نه يدا ته ده ستى باو کيه وه. (فخر الملك) به وه رازى بوو و هلاليش قه لاکه ي شاپورخواستى، دايه ده ست (فخر الملك) که به هډيه وه ده توانى قه لاکه بکاته وه، (۲۸۴) به لام دايک و نډو که سانه ي له دهوروبه رى بوون په فزيان کرد که قه لاکه بده نه ده سته وه تا نه مانه تيان لى وهرنه گرن و (فخر الملك) يش نه مانى پيدان و خوى و هاورنکسانى سهرکه وتنه سهر قه لاکه و دواى تالاکردنى و بردنى ههمو گوههر و نډو شته گران به هانه ي که تيايدابوو "چل هه زار (به دره) * دهرهم و چوارسهد (به دره) ليره نالتون و چندين گوههر و جل و بهرگ و چه کي تيدابوو"، (۲۸۵) قه لاکه درايه ده ست (بدر) به پتي گيتړانه وه ي (ابن كثير)، (بدر)

(۲۸۲) ابن الاثير: الكامل، ۵/ ۵۸۲.

(۲۸۳) ابن الاثير: الكامل، ۵/ ۵۸۲؛ ابن خلدون: العبر، ۴/ ۵۱۵.

(۲۸۴) ابن الاثير: الكامل، ۵/ ۵۸۲.

* به دره کيسه يه که له پيسنى بهر خوله دروست ده کړيت بڅ پاراستنى پاره. (الکرملي: النقود

العربية و علم النميات، المطبعة العصرية، القاهرة، ۱۹۳۹، ص ۱۴۴).

(۲۸۵) ابن الاثير: الكامل، ۵/ ۵۸۲؛ سبط ابن الجوزي: مراة الزمان، ۲۹۶.

ده هزار درهم یا خود ده هزار دینار لهخۆ ده گرت، بهم شتویه درده کهوی که قهلاکه نزیه کهی (٤) ملیون دینار ئالتونی تیا بووه که پارهیه کی نیجگار زۆر بووه بۆ ئه و سدرده مه. ^(٢٨٦) نه گهر توانای کپینی ئه و پارهیه به ههند وه بگرین که له و سدرده مه دا هه بووه. ^(٢٨٧) (فخر الملك) ئه م پارهیه ی برد و پوی کرده به غدا و دوا ی ئه و ی که (٧) هزار (به دره) ی دره می دا به (بدر بن حسویه) نزیه کی چوار ملیون و هه و ته سد دینار و زیاتر له سی ملیون دیناری بۆ خۆی هه لگرت ^(٢٨٨)، ئه و ی ماوه ته وه که ده کاته بیست و شه ش ملیون دینار لای نزیه که کانی خۆی دا ئیناوه. به ناوی خوا ستا وه و ته و ماری کرد و سهره پای ئه و پارهیه ی که لای هه ریه که یان بووه. گێرانه وه هه یه ده رباره ی چۆنیه تی ده رخستنی ئه م پارانه که ده لئی "ده رکردنی پاره به شتویه کی سه رسوپه یتنه ر بووه، (أبو علي الرخجي) که وه زیر بووه ئه م پارهیه ی که ئه مانه ت بووه لای خه لکی و (فخر الملك) له قه لاکه ی (بدر بن حسویه) زیاتر له هه زار کیسه دیناری بۆ خۆی دا گیر کرد وه ...هتد" ^(٢٨٩).

زۆری شته گران به ها و گه وه ره کانی شاپور خوا ست وای کرد که مه ره کان و وه زیره کان هه له یان هه بیته بۆ ده سته به سه را گرتنی و زۆریه یان فریودا و به شتویه ته فسانه یه که درده کهوی، بۆیه شاعیره کان زۆر به (فخر الملك) یان هه لدا کاتن که توانی ده ست به سه ر ئه و قه لایه بگرئ و به شتویه که وه سفیان ده کرد که ئه و قه لایه ته وه نده به رزه نزیه که ئاسمان بۆ ته وه.

له زستانی (٤٠٥/١٠١٥ ز) دا ه (طاهر بن هلال بن بدر) که به کوشتنی با پیری زانی، هه ولیدا هه موو ئه و مو لکانه ی با وکی ده ست که ویتته وه که له و کاته دا (شمس الدوله) ده ستی به سه ردا گرت بوو. بهم شتویه شه رێک دروست بوو له نیوان مه ر (طاهر

(٢٨٦) البداية والنهاية، ٣٥٤/١١.

(٢٨٧) ابن العماد: شذرات الذهب، ١٧٤/٣/٢.

(٢٨٨) سبط ابن الجوزي: مراة الزمان، ٣٠٣؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ١٧٩ - ١٨٠.

(٢٨٩) سبط ابن الجوزي: مراة الزمان، ٣٠٣؛ ابن الوردي: تاريخه، ٣١٦/١.

بن هلال بن بدر) و میر (شمس الدولة بن فخر الدولة البويهی) بدهمه‌به‌ستی و ده‌دهسته‌تانه‌وهی نه‌و میراته شهرعی‌یهی باوکی، به‌لام نه‌غامی نه‌م شهره‌ش له قازاغی میر (شمس الدولة) ی بویه‌ی شکایه‌وه، میر طاهریش هاوشی‌وهی باوکی به‌دیل گیرا،^(۳۹۰) و ناردیان بۆ همدان بۆ نه‌وهی زیندانی بکری، نه‌و هۆزه کوردیانه‌ی که سهر به (طاهر) بوون (أبو سیا)، هۆزی لوړ و شاژنجان پی‌وه‌ندیان کرد به (أبو الشوك بن أبو الفتح العنازی) میری میرنشینی عه‌نازی‌وه که نه‌مه‌ش نه‌یاری بوو و هۆزی جورقانی‌ش پی‌وه‌ندی به (شمس الدولة البويهی) یان کرد،^(۳۹۱) نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌رده‌خات له‌گه‌ژ ده‌رکه‌وتنی بچوو‌کترین ناکۆکی له‌ نیوان خۆیاندا په‌یوه‌ندیان ده‌کرد به دوژمنه‌کانیانه‌وه که نه‌مه‌ش زیانی‌کی زۆری گه‌یاندۆته ریزه‌وهی می‌ژووی کورد له هه‌موو بواره‌کاندا وه‌ک بوا‌ری دیبلۆماسی و سیاسی و ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنی‌یری و ته‌نانه‌ت شارستانی‌ش.

دوا‌ی نه‌وهی سویتی‌دی خوارد که گو‌تپایه‌لی (شمس الدولة البويهی) بیت، میر (طاهر بن هلال) تا سالی (۴۰۶/ک/۱۰۱۵ز) له‌زینداندا بوو، دواتر نازادکرا و کرا به‌ حاکمی کورده‌کان له‌ نیوچه‌ی شاره‌زوور و دینه‌ور و چه‌ند کۆمه‌لی‌کی کوردی تری‌ش پی‌وه‌ندیان پی‌وه کرد که بووه هۆی به‌هیزبوونی پله‌وپایه‌ی. نه‌مه‌ش بووه هۆی بی‌زارکردنی دوژمن و نه‌یاری بنه‌مائه‌که‌ی (أبو الشوك بن أبو الفتح العنازی) که هه‌رده‌م هه‌ولتی ده‌دا ده‌سه‌لاتی که‌م بکاته‌وه و له‌ته‌غامدا کیشه‌یه‌کی گه‌وره که‌وته نیوان هه‌ردوو میرنشینه کوردیه‌که‌وه که نه‌غامه‌که‌شی به‌شکسته‌هاتی (أبو الشوك) و کوشتنی (سعدی ابن أبو الشوك) کۆتای هات. (أبو الشوك) هه‌ولتی ده‌دا په‌ناباته به‌ر میری عه‌ره‌بی (ابو الحسن بن مزید الأسدی) و داوا‌ی یارمه‌تی لی‌کرد و نه‌میش هه‌رزوو داواکه‌ی جی‌به‌جی کرد، به‌لام (أبو الشوك) ده‌ستی نه‌کرده‌وه به‌شهر،^(۳۹۲) به‌لکو داوا‌ی ناشتبوونه‌وهی

(۳۹۰) ابن الأثیر: الكامل، ۵/ ۵۸۲، ۶۰۴.

(۳۹۱) ه. س، ۵/ ۶۰۴.

(۳۹۲) ه. س، ۵/ ۶۱۲؛ حسام الدین علي غالب: الكرد، ص ۱۸۷.

له گهل مير (طاهر) دا كرد. دوايي گريه ستي ناشتي له نيوان هدر د وولادا مؤر كرا و بؤ توندوتول كړدني نهم ريكه وتنښ مير (طاهر) خوشكي (أبو الشوك) ي خواست و (أبو الشوك) وا سه يري نهم ژن و ژغوازيه ي ده كرد كه خزمایه ټيكي سياسي بيت و واله مير (طاهر) بكات كه دلنيابيت، پاش نه وي نهم دهر فته ي بؤ ده سته به ردار بو، له سالي (٤٠٦/ك - ١٠١٥ - ١٠١٦ ز) دا له نه هاوند هيرشي كرده سر مير طاهر و كوشتي و هاوپړيكانی هه ليان گرت و برديان بؤ به غدا و له گزپستاني (باب الستين) ^(٢٩٣) ناشتيان. نهم ناماژانه نه وه دهرده خه ن كه كيشه و ناكوكي له نيوان هير و ميرنشينه كوردیه كанда بؤته هؤي لاوازيوونيان و پروخاندنيان، به پيچه وانه شه وه دهيينن كه به هيربوونيان له يه كگرتنياندا بووه و بؤته هؤي گه شه سهند و بوژانه وه يان، بؤيه دهيينن كه بوني ناكوكي له نيوان نه نيداماني ميرنشيني (حسنوي) و به تاييه ت كاتيک په ناده برېته بهر ميرنشيني (عنازي) له كيشه ي نيوان مير (بدر و هلال) ي كوردیدا نره دهرده خات كه نهم ميرنشينه چهند لاواز و بيته يز بووه كه په ناي بردو ته بهر هيرتيكي دهره كي كه نه مدش له راستيدا له لايه كه وه هدره شه بووه بؤيان، ^(٢٩٤) هه روه ها په نابردنه بهر بوه يه ييه كان له لايه كي تره وه كاتيک مير (بدر بن حسنويه) كيشه ي له گهل كوره كيدا بووه، كه نه مدش لاوازي نهم ميرنشينه ي دهرخت له بهر چاوي بوه يه ييه كان و زهنگيك بوو داي به گوئي سولتانه كанда بؤ ده سته به راگرتني نه و مولك و مال و سه روه ته ي نهم ميرنشينه هه يبوو تا بيخه نه ژير ريكفي خويانه وه ^(٢٩٥) و ميره كانيان بكورژن و تا كورد نه تواني هير رولتيكي سياسي بگيرې و بيته هدره شه يه بؤ

(٢٩٣) ابن الاثير: الكامل، ٦١٢/٥؛ (الخطيب البغدادي) ناماژي به جينگاي نه و قبرستانه داوه له نه و سه ري باكوري به غدا، و له سالي (٣٦٧/ك - ٩٧٧ ز) ژير ناو كه وت. بړوانه (تاريخ بغداد)، ١٢١/١.

(٢٩٤) ابن الاثير: الكامل، ٥٨١/٥؛ ابن خلدون: العبر، ٥١٥/٤.

(٢٩٥) سبط ابن الجوزي/ مراة الزمان، ٢٩٦؛ ابن الاثير: الكامل، ٥٨٢/٥؛ ابن كثير: البداية والنهاية، ٣٥٤/١١؛ ابن خلدون: العبر، ٥١٥/٤ - ٥١٦.

دهسلاتی بوهیهیه کان، بهلام کاتیک تهبابی له نیتوانیاند هه بیته تهناسته گهر نیدارهیه کی بجوکی کوردیش گهر لهسه ناستی هوزیش بیته نهوا دهتوانی له پاشهپوژدا یهک بخریت و قهوارهیه کی سیاسی دروست بکات که هه موو هه ریمه کوردیه کان بگریته خوی وهک له دوایدا له لای نه یوبیه کان روویدا، بهلام له خاکینکی ناکوردا.

کاتی که (السلار مرزبان محمد بن مسافر)ی حاکمی نازه ریبجان له لایهن (رکن الدولة البویه) یهوه بهذیلی گیرا نهوجا رینگه بز (محمد بن شداد الکوردی) ناسان بوو بز دامه زانندی مینشیننی شهادی که نهو بارودوخه ی نه مینشیننی تیا دروستکرا پرپوو له کیشمه کیشم و بلاو بوونهوهی بهره لایی. نه مهش وای کرد بارودوخه که بگوئجی و یارمهتی نهو که سانه بدات که له توانیدا هه بوو به شیک له مولکه کانی (السلار) زهوت بکهن، که بهراستی نه مهش بز (شداد الکوردی) ره خسابوو بز نهوهی مینشینکی کوردی له سالی (٣٤٠/ک ٩٥١ز) دا له دیبل (دوین) پیکه وه بنی و له گهل کهس و کاری هیزه کهیدا نیشته جی بوو، و له فه رمانه وایی بهردهوام بوو تا سالی (٤٦٨/ک ١٠٧٥ز)^(٣٩٦)، بهلام نیوچه کانی دیکه هه روا له ژیر دهسلاتی (السلار) دا کاتیک باوکی له زیندا بوو لای (رکن الدولة) مایه وه. کاتی (رکن الدولة) باوکی نازاد کرد قوناغینکی نوئ دهستی پیکرد له کیشی نیتوان (سلاریه کان و شدادیه کان)، له سالانی (٣٤٠-٣٤٤/ک ٩٥١-٩٥٥ز) دا سلاریه کان چه ندين هیرشیان کرده سهر دیبل و شدادیه کان، بهلام له ماوهی یه که مدا نه یانتوانی سهر که وتن به دهست بهیتن، چونکه بهره نگاریه کی زور گه وه له دیبل دهکرا و لهباری دووه میشدا ههروه ها، بهلام له هیرشی کوتایدا رق و کینهی سلاریه کان زیادی کرد و بز شارندهوهی شکسته کانیان سوپایه کی زور گه وه ریان پیکه وه نا و روویان کرده قه لای دیبل و گه مارو یاندا، کاتیک که خاوهنی قه لاکه ههستی کرد ناتوانی بهره نگاری دوژمنه کانی بیته وه، رایکرد و

(٣٩٦) مسکویه: تجارب الامم، ١١٥/٢.

پەنای برده بەر پاشای رۆم بۆ بەدەستەینانەوهی قەلای دبیڵ، بەلام هەولەکانی سەری نەگرت و ماویدەک مایەوه تا لە سالتی (٣٤٤/ک ٩٥٥ز) دا مرد و دواى خوشی کۆرەکانی جێگەیان گرتەوه کە ناویان (لشکری، مرزبان و الفضل) بو. (٣٩٧)

(أبو الحسن علی بن محمد بن شداد الکوردی) ی برا گەورەیان لە سالتی (٣٤٤/ک ٩٥٥ز) دا (٣٩٨) سەرکردایەتی گرتە دەست، هەر لەو سالتەدا (الفضل) ی برای لیتی جیاووهوه و چوو بۆ لای والی دیاربەر کە ناوی (غلام سیف الدوله الحمدانی) بوو و ماویدەک لای ئەم ژیا، بەلام ماویدەکی زۆری نەخایاند تا بارودۆخەکە گۆرا، چونکە (سیف الدوله الحمدانی) هەلۆیستی بەرامبەر بە (غلام) گۆپی، سالتی (٣٥٤/ک ٩٦٥ز) کەناری خست ئەمەش کاری کردەسەر (الفضل بن محمد الشدادی)، چونکە پەنای بردبوو بەر (غلام) و غلامیش کاروباری خۆی لای (سیف الدوله الحمدانی) پێکخست و (١) ناچاربوو بگەرێتەوه بۆلای براکانی و ماویدەک لایان مایەوه. جارتیکی دیکە بیری لەوه کردەوه کە لێیان جیاپیتهوه و لای دراوسێکانیان بژی، بەلام براکانی بەم هەتسوکەوتە رازی نەبوون و لەوێ نیشتەجێ بو. (٣٩٩).

ئەمانە ناماژە بۆ ئەوه دەکەن کە هۆکارەکان دەگەرێتەوه بۆ ناکۆکی نێوان خۆیان و بیریان لەوه دەکردهوه دواى هێرشە زۆرەکانی سلاریەکان بۆ سەر (شداد) یەکان پەنابەنە بەر رۆم و خۆیان لەپالێدا پیاڕیزن، بەلام لەسەر ئەم مەسەلەیه ناکۆکی کەوتە نێوانیان و رازی نەبوون لەسەر پێرەوی باوکیان برۆن.

سەرەپای ئەو هەموو شەر و جەنگەى لەگەڵ هێزە دەرەکیەکان کردیان و بەتایبەت لەگەڵ (أرمن و گرج و رۆم و روس) کە هەمیشە هەولیان دەدا لەناویان ببەن، بەلام هاتنی چەند میرێک کە بەرژەوه‌ندی میرنشینه‌کیان دەدا بەدیواردا وەک (مرزبان بن

(٣٩٧) منجم باشي: باب في الشداية، ٨، روس: دائرة المعارف الإسلامية، مادة بنو شداد، ١٨٤/٣.

(٣٩٨) منجم باشي: ٥، س، ٢؛ بۆ زانیاری زیاتر بپوانە: (اسماعيل شكر: الشدايون، ٧٤ - ٧٥).

(٣٩٩) منجم باشي: س. پ، ٧.

صمد بن شداد) و (محمد بن شاورى دوهم) كه دهسلاى ميرنشینه كى دواى (فضلونی دوهمی) برای له سالى (۵۲۵هـ/۱۱۳۰ز) دا گرتهدست كاروبارى ميرنشینه كى جى هيشت و چووه ناو تايینی مهسحی و له یه كینك له كه نیسه كانی له شاری (ثانی) وهك راهیبك دانیش، نهمه و سهره پای حوكمی میراتگری كه نهمهش له و هوكارانه كدمتر نیه كه بوونه هوی له نیوچوونی میرنشینه كه، نهمانه بوونه هوی پرودانى ناژاوه و شهر له نیوان بنهمالهی دهسلا تداردا به هوی ناره زویان بۆ مانه وه له سهر دهسلا ت، وهك نه وهی كه له نیوان (مرزبان بن محمد بن شداد) و (فضلونی یه كه می) برابیدا پرویدا. دهست به سهر اگرتنی نیوچه كه له و هوكارانه بوون كه بووه هوی دروستبوونی ناكوكی و دوژمنایه تی نیوان میر (ابوالفتح العنازی و بدر بن حسنویه) و ناره زوی بردنی مولك و مال و نهمهش وای له (ابن خلدون) كرد كه به (أبو الفتح محمد بن عناز) بلی "دوژمنی بدر بن حسنویه ریژی كوردان ناگری له كاروباردا" (۴۰۰).

بهم شیویه میر (أبو الفتح) به ههمو شیویه كه ههولئ ددها پهنا بباته بهر بوه یهیه كان و به ناره زوی نهوان بچولیتته وه تابتوانی بهر پرووی دوژمنه كى بوه ستیته وه كه له توانا و ژماره دا لهم به هیتر بوون. له لایه كى تره وه (بدر بن حسنویه) ههردهم ههولئ ددها پروبه پرو نه بیته وه له گه ل گهره ی بوه یهیه كان (بهاء الدین بن عضد الدولة) دا، نهمهش له بهر نه وه بوو هیمنی نیوچه كه بیاریزی و تاته توانی دهسلا تى زیاد بكات.

له لایه كى دیکه وه نه غامی كیشه ی نیوان (أبو جعفر الحجاج بن هرمز) (سهركرده ی سوپای بوه یهیه كان) و (أبو علی بن استاذ هرمز) ناسراو به پیشه وای سوپا نه وه بوو كه وای له (أبو جعفر) كرد پهنا بباته بهر (قلج) كه لیپرسراوی پارێزگار یكردنی ریگه ی خوراسان بوو و دوژمنی پیشه وای سوپا بهر هویه وه كۆبونه وه یه كیان

گرت^(٤٠١). وهك باسمان كرد دواى مردنى (أبو الفتح محمد بن عناز) له سالى (٤٠١/ك/١٠١١ز)دا كوپهكهى بهناوى (أبو الشوك) سهركردايهتى ميرنشينهكهى گرتهدهست^(٤٠٢) و شارى حولوانى كرد به بنكهى حوكمى و ماوهى حوكمى كه (٣٦) سال بوو پر بوو له شهر و كيشه له نيوان خۆى و هيزهكانى دهوروبهري ميرنشينهكهيدا وهك بويهيهكان و مهزىديهكان و حهسنهويهكان لهلايهك و لهلايهكى ترهوه لهگهلا (سرخاب و مهلهلى) براى^(٤٠٣).

له سالى (٤٠٤/ك/١٠١٣ز)دا (أبو الحسن بن على بن مزيد الأسدي) كه ميرى (مزيد) بوو پرووى كرده (أبو الشوك) بهمهبهستى بهشهپهاتن لهگهلايدا^(٤٠٤)، (أبن الأثير) كه باسى نهم پرووداوه دهكات هۆكارهكانى دهرنهخستوه، بهلام وادياره (أبو الحسن على) تهوهى لهبير نهچووبوهوه كه باركى (أبو الشوك) (أبو الفتح بن عناز) لهپاڤ سوپاى بويهيهكاندا بهسهركردايهتى (أبو جعفر الحجاج) له سالى (٣٩٢/ك/١٠٠١ز)دا هيرشيان كردبووه سهر ميرنشينهكهيان به مهبهستى بهتالانبردى بۆيه ههولئى دهدا توژه بكاتهوه،^(٤٠٥) بهلام ههردووكيان بهبئى شهر ناشتبونوه و خۆشى له نيوانياندا دروست بوو كه نههمش بووههۆى تهوهى كه (أبن أبو الحسن) كه ناوى (أبو الاغر ديبس) بوو له سالى (٣٩٤-٤٤٧/ك/١٠٠٣-١٠٥٥ز)دا خوشكى (أبو الشوك) بخوازئى كه نهم زاواو خهزورهيه تهنجامىكى دييلزماسى دورى ههبوو له نيوان ههردووكياندا، له سالى (٤٠٥/ك/١٠١٤ز)دا سوار و سهربازانى ههردوو هۆزى (شاژنجان و جاران) و چهند هۆزىكى ديكهى كوردى چوونه پاڤ مهزىديهكان له شهپهكهياندا دژى (أبو الاغر ديبس)، و تهنجامهكهى تهوهبوو كه (بنى ديبس) شكا و

(٤٠١) (أبن الأثير: الكامل، ٥/ ٥٦٧).

(٤٠٢) (أبن الأثير: ه. س، ٥٨٩؛ (أبن كثير: البداية والنهاية، ١٢/ ٥٤).

(٤٠٣) (أبن الأثير: الكامل، ٦/ ٩٠-٩١؛ البديليسي: الشرفنامه، ٤٠).

(٤٠٤) (أبن الأثير: الكامل، ٥/ ٦٠٢).

(٤٠٥) (هلال الصابى: تاريخه، ٤/ ٤٢٢-٤٢٤؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢٠٨-٢٠٩).

(أبو الحسن علي بن مزيد الأسدي) دهستی گرت بهسر مولك و مائه كه يان^(٤٠٦).
 كورده كانى هردوو هوزى (لور و شازنجان) و هوزى (بنو عناز) له پال (طاهر بن
 بدر) مى ميرى بهنو حسنه ويده ده جهنگان دژى (شمس الدولة البويهى) و دواى
 به ديلگرتنى طاهر له لايهن (شمس الدولة) له سالى (٤٠٥ ك/١٠١٤ ز) دا گواستيانه وه
 بۆ هه مه نه دان بۆته وهى له وهى زيندان بيت و نه مهش واى له (لور و شازنجان) و
 هه واداره كانى كرد بچنه پال مير (أبو الشوك العنازى) و گوپرايه لى بن.^(٤٠٧)
 كاتى كه (شمس الدولة) دهستی گرت بهسر مولك و مالى مير (بدر بن حسنيه) دا
 هه رچى مولك و مالى هه بوو له قه لاكانيان هه موويان برد^(٤٠٨)، به مهش پايدى
 به رزبووه وه هه وليدا دهست بهسر مولك و مالى (دايكى و مجد الدولة) ي برايدا بگرئ
 له نيوجهى وهى كه (دايكى و مجد الدولة) ي براى له ترسدا جتيان هيشت و پويان كرده
 (ده ماوه ند)^(٤٠٩)، به لام سوپاى وهى چوونه ژير ده سه لالتى (شمس الدولة) و چوونه ناو
 وهى و له وهى ده رچوو به مه بهستى دواكه وتنى دايك و براكه ي، به لام سه ريزاهه كان لى
 هه لگه پانه وه و داواى كۆمه لى شتيان لى كرد كه نه يده توانى جيبه جتيان بكات،^(٤١٠) و
 به دهستى پهتى گه پرايه وه بۆ همدان و ناردى به دراى دايكى و براكه يدا كه بگه رينه وه بۆ
 مولكى وهى و مير (أبو الشوك) نه وهى قۆسته وه كه (شمس الدولة) سه رقالتى وهى بووه
 توانى له سالى (٤٠٥ ك/١٠١٤ ز) دا قرمىسين داگر بكات^(٤١١) كه كاتى خۆى يه كيك
 بووه له مولكى بنه مائه كه ي،^(٤١٢) و (شمس الدولة) سوپا يه كى ناماده كرد و كه وتسه رى

(٤٠٦) (ابن الاثير: الكامل، ٥/ ٦٠٥؛ ابن خلدون: العبر، ٤/ ٤٧١؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢٠٨-٢٠٩).

(٤٠٧) (ابن الاثير: الكامل، ٥/ ٦٠٤؛ ابن خلدون: العبر، ٤/ ٥١٦-٥١٧).

(٤٠٨) (ابن الاثير: الكامل، ٥/ ٦٠٥).

(٤٠٩) (ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٢/ ٤٧٥-٤٧٦).

(٤١٠) (ابن الاثير: الكامل، ٥/ ٦٠٥؛ ابن خلدون: العبر، ٤/ ٤٧١).

(٤١١) (ابن ابي اصيبعة: عيون الأنباء في طبقات الأطباء، ٣/ ٨).

(٤١٢) (الروذراورى: ذيل، ٣/ ١٣٩، ١٥٥؛ ابن الاثير: الكامل، ٥/ ٥٦٧).

بق پروبه پروبوونهوی (أبو الشوك) و شه پړكی خویناوی و زور گه وړه له نیوانیاندا پرویدا که نهم شه په زانای گه وړه (أبن سینا) شی تیدا بو و شه په که به شکستی (شمس الدولة) هات و خوی و (أبن سینا) رایان کرد و گه پانه و بق همدان.^(۴۱۳) که نهمهش به لگه به بونه و می (أبو الشوك) هیزکی زور به هیزی هه بو و توانیویتی شکست به میری بو بهی بهینیت. بونه و می (شمس الدولة) له و نهگی و شکستی رزگاری بیت که له سردهستی (أبو الشوك) دا پیتی گیشته، له سالی (۴۰۶/ك/۱۰۱۵ز) دا ده سپیڅه ری له بهردانی میری حسنه ویه کان (طاهر بن بدر) دا کرد. نهمهش دوی ته و هات که په یانی لی و رگرت گوپرایه ل و و فاداریت بوی.^(۴۱۴) له هه مان کاتیشدا کردی به سر کرده کی کورده کان و ورده وده هوز کورده کان پیوهندیان پیوه کرد و نهمهش بو و هوی به هیزیوونی، وادیاره میری بو بهییه کان نه و نه وریابوون و توانییان دوژمنه کورده کانیان له کورد بنالینیتته یه کتری و له لایه کی تره و توانیان پال به میر (طاهر بن هلال) ی حسنه ویه و بنین که پرو به پروی (أبو الشوك) ی عنازی بیتته و تا شاری قرمسین له ژیر دهستیان بسینیتته و که له و به و له ژیر دهستی خویناندا بو.^(۴۱۵)

کیشه ی نیوان بنه ماله ی فرمانروا و نهم دیارده یه زورتر له میرنشینی عهنازیدا ده رکه و توه، کیشه ی نیوان میره کان ماو یه کی زوری خایاند و هه و لیکي زور له م بهینده فو تا که نه گه ر بقو سترا یه ته و ده بو و هوی پیشکه و تنی میرنشینه کی و گه شه کردنی. کیشه که به کیپرکی له سر سنووری ده سلاتی هدر و میر (أبو الفتح بن أبو الشوك) و براکانی (مهلهل و سرخاب) دهستی پیکرد، دواتریش له نیوان (سعدی کوپی و مهلهل و سرخابی برای) به رده و ام بو و که نهمهش بو و هوی ویرانی و

(۴۱۳) الشهرزوري: نزهة الأرواح مخطوطة، ۲۷۰-۲۷۱؛ البيهقي: تاريخ الحكماء، ۶۱؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ۲۰۹.

(۴۱۴) ابن الأثير: الكامل، ۶۱۲/۵؛ ابن خلدون: العبر، ۵۱۶/۴-۵۱۷.

(۴۱۵) البيهقي: تاريخ الحكماء، ۶۱؛ الخزرجي: س. پ، ۸/۱/۲.

کاولکاری بۆ کورد له هه‌رێمه‌ شاخاویه‌ کانی (رۆژه‌لات)دا و نێوچه‌ که‌یان کرده‌ شوینی ناگرباران،^(٤١٦) دواتر هه‌ریه‌ که‌یان په‌نایان ده‌برده‌ به‌ر هه‌یزی ده‌ره‌ کی، له‌وانه‌ (مه‌له‌ل) له‌لایه‌ك و (سعدی) برازای له‌لایه‌کی تره‌وه‌ په‌نایان ده‌برده‌ به‌ر سه‌لجوقیه‌ کان که‌ نه‌مانیش زۆر چاویان بریبه‌وه‌ نه‌م میرنشین، کاتێکیش نه‌مان هاتنه‌ نێوچه‌ که‌ نیدی مالتویرانی و کاولکاریه‌ کی زۆریان به‌سه‌ر زۆربه‌ی نێوچه‌ی هه‌رێمه‌ شاخاویه‌ کاندایه‌ هه‌تا نه‌مه‌ سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی که‌ چه‌ندین زه‌ره‌ری گیانی و مالتی لێکه‌وته‌وه‌ و زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆریشی له‌ نه‌سه‌تۆی میره‌ به‌شه‌ره‌هاتوه‌وه‌ کانی (بنو عه‌نناز) بوو.^(٤١٧) نه‌مه‌ جگه‌ له‌ کێشه‌ی نێوان میرنشین عه‌نازی و میرنشین کان و کۆمه‌له‌ کوردیه‌ کانی دیکه‌ وه‌ك (گاوانیه‌ کان و لوپ) که‌ هه‌ندیکیان په‌نایان ده‌برده‌ به‌ر سه‌لجوقیه‌ کان له‌سه‌ر حسابی نه‌وانی دیکه‌ نه‌مه‌ش بووه‌ هۆی له‌ نێوچه‌ی زۆر شت و زۆریه‌ی ناکوکی له‌ نێوچه‌ که‌ و کردنی خه‌لکی به‌ (مرتزقه‌) که‌ ته‌نها ئاماغیان به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان بووه‌ دوور له‌ به‌رژه‌وه‌ندی نه‌ته‌وه‌ که‌یان، کێشه‌ و مملاتی نێوان (حسام الدوله‌ ابو الشوك) و هه‌ردوو براکه‌ی (مه‌له‌ل و سرخاب) هه‌رده‌م زیاتر ئالتۆز ده‌بوو، هۆکاره‌ که‌شی نه‌و پێشبرکێیه‌ی نێوانیان بوو بۆ زیاتر به‌ده‌سته‌یتانی مو‌لك و فراوانکردنی ده‌سه‌لات، نه‌م کێشه‌یه‌ش گه‌وره‌ بوو تا بووه‌ هۆی هه‌لگیرساندنی چه‌ندین شه‌ری خۆیناوی له‌ نێوانیاندا، که‌ بووه‌ مایه‌ی کاره‌سات و ناخۆشی بۆ نه‌و نێوچه‌یه‌ی بووبه‌وه‌ شانه‌ی کوشتار و وێرانی و سوتانی کێلگه‌ و گوندو شاره‌کان، هه‌روه‌ها تالانه‌کردنی مو‌لك و مال و نامووسی خه‌لک، و کوژرانی هه‌زاره‌ها له‌ دانیه‌شتوانی نه‌و نێوچه‌ و کوچکردن زیادی کرد به‌ره‌و نه‌و نێوچه‌یه‌ی ئارامن و دوورن له‌ نێوچه‌ کانی کوشتاره‌وه‌، نه‌مه‌ش ڕێی خو‌شکرد بۆ تورکه‌ سه‌لجوقیه‌ کان بۆ داگیرکردنی و کو‌تایی هه‌ینان به‌سه‌ربه‌خۆیی میرنشین که‌ و خسته‌یه‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیانوه‌ و له‌سه‌ر ده‌ستی

(٤١٦) (ابن الاثیر: الکامل، ٦/ ١٣٠-١٣١؛ (ابن خلدون: العبر، ٥١٩/٤.

(٤١٧) (ابن الاثیر: الکامل، ٦/ ١٢٨-١٢٩؛ (ابن کثیر: البدایه‌ و النهایه‌، ٤٥/١٢؛ (ابن خلدون: العبر،

ئهوانیش ناوچه که دووچاری چەندین کارەسات و ناخۆشی دیکە هات، توندوتیژتر لەو ناخۆشیانەی لەسەر دەستی میرەکانی بەنو عەننازی باریان (کە دژ بەیەکتەر بوون) عەننازی دووچاری هاتن.

(ابو الفتح کوری أبو الشوك) دواي سەرگەوتنی بەسەر غوزدا لە دینەوەر و دەرووبەری سائی (٤٣٠/ك / ١٠٣٩ز) و داگیرکردنی چەند قەڵاچەك و ناچارکردنی غوز بەكشانەوێ لەخۆی بایی بوو، و لەژێر فەرمانپەرەوایی باوکی دەرچوو، و لە شەعبانی سائی (٤٣١/ك / ١٧ی نیسان - ١٦ مایسی سائی ١٠٤٠ز) دا پزێشت بەرەو قەڵای (بلوار)^(٤١٨) بۆ داگیرکردنی، کە ئەویش هی کوردێك بوو ژنەكەى تیايدا بەجینگری خۆی حوكمپانی دەکرد، و کاتیك زانی ناتوانیت پارێزگاری لە قەڵاکە بکات لەکاتیكدا کە دەیزانی چ دژایەتی و پێشپڕکێشەك هەیە لە نیوان (مهلهل) و (ابو الشوك) ی برای و (ابو الفتح) ی برازای، نێردراوێکی نارد بۆ لای (مهلهل) ئەویش کە لەشوینی خۆی بوو لەدەرووبەری زەمکان (الصامغان)، پیتی پاگەیاندا کە قەڵاکەى دەداتە دەست تا بپارێزیت، نێراوە کە ئەوێش بە (مهلهل) پاگەیاندا کە (ابو الفتح) لە قەڵاکە کشاوتەو و تەنها سوپاکە ماوە کە گەمارۆی قەڵاکەى داو، ئەوکاتە (مهلهل) یش پزێشت بەرەو قەڵاکە و کاتیك گەیشت زانی کە (ابو الفتح) گەپاوتەو بۆ قەڵاکە، (مهلهل) یش پێپەروێ خۆی گۆڕی تا (ابو الفتح) واتیگات کە نامانجی ئەم قەڵاکە نییە و گەپاوتە بۆ دواوە و (أبو الفتح) یش دواى كەوت، بەم شێوەیە (مهلهل) وای لێکرد کە سوپاکە ببیت بە دوو بەشەو، بەشیکیان بۆ ئابلقەدانى قەڵاکە و بەشەكەى تریشیان دواى سوپاکەى (مهلهل) دەکەوێت بۆ شەپکردن، بەم شێوەیە دەتوانیت سەرگەوتن بەسەریدا بەدەست بهێنێ، و کوشتار لە نیوانیاندا دەستی پێکرد، بەلام (ابو الفتح) بینی کە گۆڕانیك لە هەلۆستى هارەلەکانیدا پرویداره و لێیان کەوتە گومانەو، لەبەرئەو پرایکرد و هارەلەکانیشی دواى كەوتن و شکان، سوپاکەى

(٤١٨) حسام الدين على غالب: الكرد، ٢١٧.

(مهلهل) یش هەرچی پیادهی سوپاکهی (ابو الفتح) بوو کوشتیان و دواى هه‌لهاتوه‌کان که‌وتن و ژماره‌یه‌کیان لى کوشتن و ژماره‌یه‌کیش به‌دیل کران و نه‌سپه‌که‌ی (ابو الفتح) یش وه‌ستا و سواره‌که‌ی (ابو الفتح) یان برد بۆ لای (مهلهل) ی مامی نه‌ویش به‌قامچی لییداو به‌زنجیر به‌ستیه‌وه و له‌گه‌ڵ خۆیدا هینایه‌وه بۆ شاره‌زور له‌وێ به‌ندی کرد. (٤١٩)

کاتیک (ابو الشوک) باوکی (ابو الفتح) ئەم هه‌واله‌ی زانی، سوپایه‌کی سازدا و له‌ سالی (٤٣٢ک / ١٠٤٠ - ١٠٤١ز) دا رۆشیت به‌ره‌و شاره‌زور که‌ شوینی دانیشتنی (مهلهل) بوو، تا کۆپه‌که‌ی له‌ دیلی پزگار بکات و ماوه‌یه‌کی زۆر شاره‌زووری نابلو‌قه‌دا، (مهلهل) یش داواى یارمه‌تی کرد له‌ (علاء الدولة بن کاکویه)، نه‌ویش رۆشیت، دینه‌وه‌ر و قرمیسینی داگیرکرد که‌ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی (ابو الشوک) دا بوون، هه‌لوێستی خراپ و توندی به‌رامبه‌ر دانیشتوانه‌که‌ی نواند و دواتریش خستنیه‌ سه‌ر مولکه‌کانی خۆی، (٤٢٠) کاتیکیش (ابو الشوک) ئەم داگیرکردنه‌ی بیست، نابلو‌قه‌ی سه‌ر شاره‌زووری هه‌لگرت و گه‌رایه‌وه بۆ حولان، به‌لام (علاء الدولة) دواى که‌وت بۆ نه‌وێ و کاتیک (ابو الشوک) گه‌یشته (مرج کوند) وای به‌چاک زانی که‌ ریککه‌وتن له‌ گه‌ڵ (علاء الدولة) دا بیه‌ستیت له‌ به‌رته‌وه‌ی توانای به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی نه‌ما‌بوو، و که‌سیکی نارد تا پیتی رابگه‌یه‌نیت که‌ (ابو الشوک) به‌ره‌نگاری نابیت‌وه بۆ پزلی‌نان و به‌رزپاگرتنی پله‌و پایه‌ی نه‌و، به‌لام نه‌گه‌ر ناچاری بکات نه‌وا گله‌بی له‌ سوری نه‌ما و نه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتنیش به‌ده‌ست به‌ی‌نیت نه‌وا دوژمنان چار ده‌برنه‌ مولکه‌کانی (علاء الدولة)، نه‌گه‌ر نه‌میش به‌سه‌ریدا سه‌ریکه‌وێت نه‌وا قه‌لاکانی ولاته‌که‌ ده‌داته‌ ده‌ست شاه (جلال الدولة).

(٤١٩) (ابن الاثیر: الکامل، ٩/ ٤٧٠؛ ابن خلدون: العبر، ٤/ ١١٠٣).

(٤٢٠) (ابن الاثیر: الکامل، ٩/ ٤٧١؛ حسام الدین علی غالب: الکرد، ٢١٨).

(علاء الدولة) له گه پانه ویدا له ړنگا له (محرری سالی ۴۳۳ک / نه یلوی سالی ۱۰۴۱ز) دا کۆچی دوايي کرد، بهلام (ابو کاليجار کرشاسف) ی کورې هستا به داگیرکردنی نه هاوړند و تیايدا مایه وه و دهستی گرت به سهر ناوچه کانی چيادار (ظهیر الدین ابو منصور فرامرزی) ی برای، دهستی گرت به سهر همدان و بروجهردها، بهلام همدانی به شکرد بۆ (ابو کاليجار).^(۴۲۱)

له سالی (۴۳۴ک / ۱۰۴۲-۱۰۴۳ز) دا جاريکی دیکه (ابو الشوك) هیرشی کرده سهر شاره زوور و نابلقه ی داو نهم جاره یان توانی داگیری بکات و زور به داخ بوو له خه لکی شاره که که به پړوی نه و براکه ی (ابو الماجد مهلهل) وهستان، له بهرنه وه سوپاکه ی شاره که یان تالانکرد و دواتریش سوتانديان و گوند و کینلگه کانیان ویرانکرد و دواي نه وه پوشت به ره قه لای (تیرانشاه) ی نزیک نه و شاره و نابلقه ی نه ویشی دا، بهلام ابو القاسم بن عیاض الکردی) ی خاوه نی قه لاکه نامه ی نارد بۆ (ابو الشوك) و په یمانی پيدا هه ولېدات بۆ نازادکردنی (ابو الفتح) ی کورې له لایه ن (مهلهل) ی برابیه، برای (ابو الشوك) و ړنکیان بخته وه، نه گهر واز له داگیرکردنی قه لاکه بهیښت، نه ویش داواکه ی په سهند کرد و بهم شیویه توانی دووری بخته وه، (مهلهل) شاره زووری به جیهیشتبوو کاتیک (ابو الشوك) پړوی کرده شاره که و پوښت بۆ دهووبه ری (سهنده)* و ویلايه ته کانی دیکه ی ژیر دهسلاتی (ابو الشوك) و فدرمانی کرد به تالانکردن و سوتانددنی و ویرانکردنی کینلگه کانی، بهم شیویه ش ناوچه کانی شاره زوور زوړترین ناخوښیان بیینی له نه نجامی دژایه تی نیوان نه و دوو برابیه و به ته وای ویران بوون دواي نه وه ی ژماره یه کی زور له دانیشته وانه کانیان کوژران، کاتیکیش (ابو القاسم بن عیاض) به (ابو الشوك) ی راگه یاند که (مهلهل) رازی نه بوو به نازادکردنی

(۴۲۱) (ابن الاثیر: الكامل، ۹/ ۴۹۳؛ حسام الدین علي غالب: الکرد، ص ۲۱۸-۲۱۹).

* سهنده: قه لایه کی شواریته له چیا، له چیاکانی همدان و دهووبه ری، (یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۳/ ۱۶۷-۱۶۸).

(ابو الفتح)ی کوری پژیشت به‌رهو زه‌مکانی ژیر ده‌سه‌لاتی (مهلهل) و سه‌رجه‌م ویلايه‌ته‌که‌ی تالان کرد.^(٤٢٢)

بیشت‌ریش له‌ سالی (٤٣٢هـ / ١٠٤٠ز)دا، (سعدی بن ابو الشوك)ی کوری نارد بۆ داقوقای ژیر ده‌سه‌لاتی (مهلهل) و نابلقه‌یدا، به‌لام دانیش‌توانه‌که‌ی به‌ره‌نگاری هیرشبه‌ران بوونه‌وه و نه‌یان‌توانی داگیری بکه‌ن، دوا‌ی نه‌وه‌ی (سعدی) شکستی هینا، (حسام الدولة ابو الشوك) خزی پژیشت به‌رهو داقوقا و نابلقه‌ی داو نه‌ویش نه‌یتوانی داگیری بکات تا دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌لینینکی کرده‌ شورای شاره‌که و دوا‌ی کوش‌تاریکی توندوتیژ چوو‌ه شاره‌که و سوپاکه‌ی شاره‌که‌یان تالان کردو چه‌ک و جلو‌به‌رگیان له‌ کورده‌کانی ناو شار سه‌ند، به‌لام هه‌ر زوو کشایه‌وه له‌ ترسی نه‌وه‌ی به‌نده‌نیجین (مه‌نده‌لی)و حولوان بکه‌ونه به‌ر هیرشی براکه‌ی دیکه‌ی (سرخاب)، که‌ هیرشی کردبووه سه‌ر چه‌ند نینچه‌یه‌کی ژیر ده‌سه‌لاتی (ابو الشوك)، و (سرخاب)یش له‌ گه‌ل هۆزی جاوانی (گاوانی)ی کوردی و (ابو الفتح بن ورام)ی سه‌رکرده‌یاندا هاوپه‌یمانی به‌سته‌بوو، کاتیکیش (ابو الشوك) به‌مه‌ی زانی، پووی کرده (جلال الدولة) و داوا‌ی یارمه‌تی لیکرد، نه‌ویش سوپایه‌کی بۆ په‌وانه کرد بۆ پاراستنی مولکه‌کانی (ابو الشوك) له‌ دوژمنه‌کانی.^(٤٢٣)

(ابو الشوك) یه‌کین بوو له‌وانه‌ی چوونه پال (ابو کاليجار بن سلطان الدولة) دژی (الملك العزيز المنصور) کاتیک (ابو کاليجار) ده‌ستی گرت به‌سه‌ر به‌غداد و (خو‌طبه) بۆی خوینرا، (واتا په‌سه‌ندی پیدرا بۆ فه‌رمانه‌وايه‌تی به‌غداد)، دوا‌ی مردنی (جلال الدولة)ی مامی باوکی (الملك العزيز) له‌ سالی (٤٣٥هـ / ١٠٤٣-١٠٤٤ز)دا، (الملك العزيز) له‌سه‌ر نه‌وه که‌وته ململانی له‌ گه‌ل ناموزاکه‌یدا و هه‌ولیدا ده‌سه‌لاتی باوکی بگێرتیه‌وه و پووی کرده میره‌کانی به‌نو مزیه‌د و به‌نو عوقه‌یل، داوا‌ی یارمه‌تی

(٤٢٢) (ابن الاثير: الكامل، ٩/ ٥١٢؛ ابن خلدون: العبر، ٤/ ١١٠٤؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢١٩.

(٤٢٣) (ابن الاثير: الكامل، ٩/ ٤٩١؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ٢١٩-٢٢٠.

لینکردن، بەلّام داواکه‌یان بەجێنەهێنا، دواى ئەوێ پووی کردە (ابو الشوك) ی خەزووری، بەلّام (ابو الشوك) لەجیاتى ئەوێ یارمەتى زاواکەى بدات و سۆزى هەبیت بەرامبەرى، خیانهتى لێکردو ناچارى کرد دەست لە کچەکەى هەلبگریت و دەستبەردارى بوو، بەم شێوەیە ئەم رووداوەش خراپەیکە دیکە لە خراپەکانى میر (ابو الشوك) دەگێڕێتەوه کە بەغەدر و ستمکار ناودار بوو، پەنگە ئەم هەلوێستەش لەگەڵ (الملك العزيز) دا بۆ ئەوێ بووێت کە پێوەندییەکانى لەگەڵ (ابو کاليجار) دا بەباشى یێنیتەوه، دواى ئەوێ کە بێنى دەسەلاتى زۆر فراوان بوو و زانیشى کە هیچ سودێک لە یارمەتیدانى (الملك العزيز) دا نابینیت، بەم شێوەیەش (الملك العزيز) لە ئەملا دەچوو بۆ ئەو لا بەبێ ئەوێ کەس یارمەتى بدا، تا لە کۆتاییدا لە (میا فارقین) لای (نصر بن مروان) ی^(٤٢٤) کوردی مایەوه تا لەوێ کۆچى دواى کرد.^(٤٢٥)

لە سالى (٤٣٦/٤٤٠ ز) یشدا (ابو الشوك) و میرەکانى بەنو (مزید) بەنو مەروان و هۆزەکانى تریش، دانیان نا بەدەسەلاتى شاه (ابو کاليجار) و وتاریان بەناوى ئەوێ دەخوێندەوه، کە ئەمەش فراوانى دەسەلاتى دەگەیەنیت.^(٤٢٦)

ناماژە بەوێ دەدرێ کە سەلجوقیەکان دژی میرنشینی مەروانییەکان دەجەنگان بەو هیواى دەست بەسەر توانا و مولک و مالتیاندا بگرێ ئەمەش ببووێ هۆى ئەوێ سەرنجیان رابکێشى و میر (نظام الدین) توانى خۆى بەدوور بگرێ لەپووبەرووبونەوه لەگەڵ سەلجوقیەکاندا لەسەردەمى (سلطان طغرل بەگ) دا، بەلّام کاتى ناکۆکى کەوتە نێوان میر (نظام الدین و سعید) ی براى ئەوجا داواى لە سەلجوقیەکان کرد یارمەتى بدەن لە کێشەکەى لەگەڵ براکەى، هەرچەندە (نظام الدین) هەولێ دەدا پووبەرووی

(٤٢٤) الفارقي: تاريخه، ٥٩-٦٠.

(٤٢٥) ابن الأثير: الكامل، ٥١٦/٩-٥١٧؛ الفارقي: تاريخه، ١٤٥؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ٢٢٠.

(٤٢٦) ابن الأثير: الكامل، ٥٢٥/٩؛ ابو الغداء: المختصر، ٦٩/٤؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢٢١.

سەلجوقیەکان نەبیته و لەو پێناوەدا برێ پاری زۆری خەرج کرد بۆ ناستبوونەوی براکە و لەگەڵیدا بۆ ماوەی چەند ساڵ ڕێکەوت. بەلام دواتر ئەم کێشە یە سەری هەڵدایە و (سەید) داوای دەسەلاتی میرنشینه کە دەکرد و لەسەر دەمی (سلطان الب ارسلان) دا پەنای برده بەر سەلجوقیەکان، ئەم جارەش (نظام الدین) توانی بەهاوکاری وەزیر (سلطان الب ارسلان- نظام الملك) بارودۆخە کە بۆلای خۆی بقۆزێتە و ئەویش بە دانانی (سەید) ی برای وەک فەرمانڕەوای نامەد کارە کەمی مەیسەر کرد. (٤٢٧)

بەهۆی هاوسێیه وە (گاوانیەکان) پێوەندییان بە میرنشینه کوردیه کانه وەهه بوو لهوانه شاژنجان له دەرووبەری سالی (٣٨١/ك/٩٩١ز) دا درکەوت و لەلایەن سەرکردەکانی هۆزی شاژنجانە وە درووست بوو. ئەم میرنشینه درێژدەبوو وە بۆ حولوان و شارەزوو بەشیکی لە هەریمی چیاو لە سەر دەمی دەسەلاتی میر (أبو الفتح محمد بن عناز) لە سالی (٣٨١-٤٠١/ك/٩٩١-١٠١٠ز) دا دەسەلاتیان گەشتە نێوچەکانی هۆزی گاوانی. (٤٢٨)

پەيوەندی نيتوان گاوانی و شاژنجان هەندێ جار ناله‌بار و هەندێك جار له‌بار بوو و هه‌چ كاتێك له‌سەر يەك شێوه نەبوو ئەویش بەهۆی درکەوتنی دوو میرنشین لە هەریمی چیاو هەولێ هەریەکیان بۆ بەهێزکردنی دەسەلاتی و فراوانکردنی نێوچە کەمی وای لێکردن کە ناکۆکی بکەوێتە نیتوانیان و هارپەمانی جیاواز ببەستن.

ئەگەر بزانی بنه‌ماله‌ی (بنو زهمان) سەرەتای ناکۆکیەکان دەگەرێتە وە بۆ کاتێکی پێش (٣٨٩/ك/٩٩٩ز)، (زهمان بن هندی) مولکی خانەقینی بەدەست بوو و (أبو الفتح محمد بن عناز شاژنجان) پارێزگاری ڕێگەیی خۆراسانی لەلایەن بوەیهیه کانه و پێسپێردرا، وەك پێشتر لێی دواين، ئەمانەش بوو ئەو هۆی درووستبوونی ناکۆکی لە نیتوان (زهمان و أبو الفتح) دا. (٤٢٩)

(٤٢٧) الفارقي: تاريخه، ١٨٦-١٩٠.

(٤٢٨) حسام الدين علي غالب: الكرد، ١٣٥-٢٠٥.

(٤٢٩) الصابي: تاريخه، ٣٣٨-٣٣٩؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢٠٤-٢٠٥.

کۆتایه کانی دهسلاتی میر (أبو الشوك فارس بن محمد بن عناز) له (٤٠١-٤٣٧ع/١٠١٠-١٠٤٦ز) دا کیشهیه کی گهوهی بهخویه بهی له نیوان میر خۆی و ههردوو براکهی (سرخاب و مهلهل) دا و چاوانیه کانیش لهو ناکۆکیانه بهدوور نهبوون که له نێو خۆی شاژنجانیه کاندای پووی دهدا، کهرای له میر (أبو الفتح بن ورامی) جاونانی کرد رای خۆی پوون بکاتهوه و بهم جوژه دهیینین که له سالی (٤٣٢ع/١٠٤٠ز) دا لایهنگری سرخابی کرد و له گهلهیدا پووی کرده زهوی وزاره کانی میر (أبو الشوك فارس الشاذنجانی) که نه میس ههستا بهناردنی (سعدی) کوپی بۆتهوهی داقوقا لهژیر دهستی (أبو الماجد مهلهل) ی برای بسییتتهوه، بهلام بهخت یاهوری نهبوو، چونکه (أبو الشوك) خۆی له شه پێکی قورسدا توانی له ژیر دهستیان بسییتتهوه و خیرا له ترسی تهوهی نهوهک سرخابی برای و (أبو الفتح) ی هاوپهیمانی هیرشی بکهنه سهریان گهراپهوه بۆ بئسندجین و حولوان و داوای یارمهتی له (جلال الدولة البویهی) کرد و بهو هۆیه توانی پارێزگاری له موک و ماله کهی بکات.^(٤٣٠)

بههۆی شهرو بهیه کدادانی بهردهوامهوه بارودۆخی ناوخۆی میرنشینی شاژنجان زۆر تێکچوو، بهتاییهتی دواي مردنی (أبو الشوك فارس) له سالی (٤٣٧ع/١٠٤٦ز) دا و میر (أبو الماجد مهلهل بن محمد الشاذنجان) دهسلاتی میرنشینه کهی گرته دهست و بانگهشهی (سعدی أبو الشوك) بهوهی تهو له پێشته بۆ وهگرتنی سهروکی میرنشینه که و له ژیر فرمانی مامی دهروچوو و چوو ژیر فرمانی (ابراهیم ینال).^(٤٣١) (أبن الأثير) پیتی وایه که ههلوێستی سعدی بهرامبهه به مامی و هاوکاریکردنی له گهه له سلجوقیه کاندای دهگه پێتهوه بۆتهوهی که رقی له مامی بووه، چونکه مامی دایکی هیناوه و تهمی پشتگوێ خستوه و رقی لیتی بووه و ههروهها که متهرخه می کردوه له پاراستنی بهرژه وندییه کانی کورده شاژنجانیه کان، سه ره پای تهوهش ابراهیم ینال پهیمانی

(٤٣٠) (أبن الأثير: الكامل، ٨ / ٢٨-٢٩؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢١٩-٢٢٠).

(٤٣١) الحسيني: اخبار الملوك والامراء السلجوقية، ٦٠-٦١.

پیدا بون که نه وهی له دهستی باوکیدا بووه بۆی بگه‌رتنیتسه‌وه،^(٤٢٢) هاوپه‌مانی‌تی نه‌جاری میر (أبو الفتح) له‌گه‌ن (سعدی أبو الشوك) له‌سه‌ر ناکۆکی له‌ نیوان (مهله‌لی مامی و سرخابی) هاوپه‌مانیدا بوو، سعدی و سوپاکه‌ی که له‌ شازنجانی غوزه‌کان پێک هاتبوو چوونه‌ نیو چهندین شه‌ره‌وه له‌گه‌ن مهله‌لی مامیدا، و سعدی وازی نه‌هینا، به‌لکو مولک و مائی مامه‌که‌ی تریشی برد که ناوی سرخاب بوو و دهستی گرت به‌سه‌ر بندنه‌جین و (اقطاعی) کرد بۆ (أبو الفتح بن ورام)ی هاوپه‌مانی که نه‌میش هاوکاری کرد بۆ جه‌نگاندنی سرخابی مامی له‌ سائی (٤٢٨/ك) ١٠٣٦ز) دا و شه‌رتکی گه‌وره‌ رویدا له‌ نیوان سوپاکه‌ی سعدی که پێک هاتبوو له‌ شازنجان و چاوانی و غز و سوپای سرخاب و شه‌ره‌که به‌سه‌رکه‌وتنی سرخاب کۆتایی هات و میر (أبی الفتح)ی جاوانی و (سعدی) شازنجانی به‌دیل گیران و کورد و غز هه‌موویان به‌جیمان که پیشتر ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرتبوو.^(٤٢٣)

هه‌ر له‌و لایه‌نه‌شه‌وه نیوچه‌کانی شارۆچکه‌ کوردیه‌کانی نیوچه‌ی هه‌ریمی چیا تووشی هه‌رشه‌ی غز هاتوون که زۆر به‌هه‌تر و توندوتیژ بوون و نه‌مه‌ش بووه‌ هه‌زی کوشتنی خه‌لکیکی زۆر و به‌تالانه‌دنی مولک و مالیان و سه‌ره‌پای نه‌وه‌ش (طغرل به‌گه‌)ی سلجوقی له‌ سائی (٤٤٤/ك) ١٠٥٢ز) دا سه‌رکه‌ردایه‌تی هه‌رشه‌کانی سپاره‌ میر (سعدی بن أبو الشوك) بۆ هه‌رش کردنه‌ سه‌ر چهندین نیوچه و نیوچه‌کانی جاوانیه‌کان به‌شیکه‌ی نه‌و هه‌رشانه‌ی به‌رکه‌وت و زه‌وی و زاوه‌کانیان له‌ نیوچه‌ی (بلدروز) و رووباری سلیل تووشی هه‌رشه‌ی غوز هاتن به‌سه‌رکه‌ردایه‌تی میر (سعدی) شازنجانی، و میر (أبو دلف القاسم بن محمد گاوانی) پای کرد و (سعدی و غوز) دوا‌ی که‌وتن و مولک و

(٤٢٢) الكامل، ٨/ ٤٣؛ حسام الدین علي غالب: الکود، ص ٢٢٦.

(٤٢٣) ابن الجوزي: المنتظم، ٨/ ١٣٠؛ ابن الأثير: الكامل، ٨/ ٤٣ - ٤٤؛ حسام الدین علي غالب: الکود،

ماله كەيان بەتالان برد،^(٤٣٤) دواى ئەم رووداوه پتەندى نىوان مېرنشىنى چاوانى و مېرنشىنى شاژنجانى پچرا و سەرچاوه مېژوويەكان ناماژە بەهېچ جوړه پتەنديەك ناكەن لە نىوان ئەم دوو مېرنشىنە و بەتايبەتى دواى پووخانى بوەيهيەكان و هاتنى سەلجوقىەكان بۆ بەغداد لە سالى (٤٤٧ك/١٠٥٥ز)دا.

لە كۆتاييدا ئەم مېرنشىن و دەسەلاتە كوردىيانە لە پەخسە بەدوور نەبوون ئەويش بەهۆى يەك نەگرتنيان بوو لە دەولەتێكى كوردى گەورەدا، ئەگەر ئەو دەولەتانە يەكيان بگرتايە دەيانتوانى سەربەخۆى خۆيان بۆ ماوەيەكى زياتر بپاراستايە و پەليان بۆ دەرەوى كوردستان بهاويشتايە، گەلى كورد هێژكە كە يەكبگريى حسابى بۆ دەكرى، بەلام دووبەرەكى و ناكۆكى واى لىكرد هەر لەو دۆژەخەدا بىنييتەوه و هەردەم بىيتە نيچيرى هێژە گەورە و دەرەكەكان.

(٤٣٤) (ابن الاثير: الكامل، ١٣٠/٨؛ ابن خلدون: المعبر، ٦٩٨/٤؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢٣٦).

تهوهری دووه م

پتوهندییه دیبلۆماسیییه کانی کورد به خیلافهتی عه‌بباسیه‌وه

پاش کۆچی دوای (هارون الرشید) پشتیوی که‌وته خیلافهتی عه‌بباسیه‌وه، چونکه ململانی له نیتوان کورپه‌کانیدا (ئهمین و مأمون) پیدایا بوو، لهو ململانییه‌شدا بۆ به‌پتوه‌بردنی ده‌سه‌لات پشتیان به‌بیانییه‌کان ده‌به‌ست به‌تاییه‌تی فارسه‌کان، ئه‌مه‌ش بووه هۆی لاوازیبونی خیلافهتی عه‌بباسی و ده‌وله‌تیش بۆ خۆی پالنه‌رتک بوو بۆ (یه‌که کارگێڕیه‌کان) که هه‌ره‌شه‌ی جیا‌بونه‌وه بکه‌ن.^(٤٣٥)

ئه‌و ماوه‌یه‌ی که بوه‌یه‌یه‌کان له به‌غدا بالا ده‌ست بوون (٣٣٤-٤٤٧/ک-٩٤٥-١٠٥٥ز) دیارترین ماوه‌ی لاوازیبونی خیلافهتی عه‌بباسیه‌، چونکه لهو ماوه‌یه‌دا خه‌لیفه هیچ ده‌سه‌لاتێکی به‌ده‌سته‌وه نه‌ما‌بوو. مانه‌وه‌ی پله‌ی خیلافهت ته‌نها له به‌ر هه‌ندی مه‌به‌ستی سیاسی بوو که بوه‌یه‌یه‌کان له پتیه‌وه نامانجه‌کانی خۆیان به‌دی ده‌هیتا. به‌م شتیه‌یه‌ خیلافهت و ده‌سه‌لاتی خیلافهت به‌پاده‌یه‌ک کورته‌کرایه‌وه که تاییهت بوو به کاروباری ئایینی. مو‌لکه‌کانی ده‌وله‌تی عه‌بباسی له چه‌ند ولایه‌تێک پێک هات‌بوون که هه‌ر یه‌که‌یان له لایه‌ن میریکه‌وه به‌پتوه ده‌چوو که خه‌لیفه دایه‌نه‌ا. ته‌ویش وه‌ک جینگیری خه‌لیفه بوو له فەرمانه‌روایکردنی ته‌و و لا‌ته‌دا. هه‌روه‌ها خه‌لیفه هه‌لده‌ستا به دامه‌زراندنی پله‌وپایه به‌رزه‌کانی ولات وه‌ک (صاحب الشرطه والمحتسب) و پتوه‌ندی ته‌وانه‌ش راسته‌وخۆ به ده‌سه‌لاتی مه‌رکه‌زییه‌وه بوو.^(٤٣٦) هه‌ر له

(٤٣٥) جرجی زیدان: تاریخ التمدن الاسلامی، ٤ / ٤٦٧.

(٤٣٦) علي محمد راضي: عصر الاسلام الذهبي، القاهرة، د-ت، ص ١٤٧.

سائی یہ کہ می چونہ بغدادہ بوہیہ کان خلیفہ (المستکفی بالله) یان* لابر و خلیفہ (المطیع لله) یان** له شونی دانا.^(۴۳۷) له باره لاوازی خیلافهتی عہباسبیہ و ہر نہ وندہ بہ سہ کہ ناماژہ بۆ نہ وہ بکہین کہ له نیتوان (بہ اختیار عز الدولة)* و خلیفہ (المطیع لله) دا له سائی (۳۶۱/ک/۹۷۱ز) پرویدا. له پاش هیرشی پڑمیہ کان بۆ سر جہزیرہ و نصیبین، کہ بہ اختیار داوای پارہی له (المطیع لله) کرد بۆ خۆسازدان دژی بیتزنینیبہ کان، خلیفہ بہم شتوہیہ و ہلامی دایہ وہ: "پتویستم بہ ہیرشکردن دہبوو گہر مال و دونیام بہ دہستہوہ بایہ، بہ لام نیستہ کہ تہنہا بہشی بژی و مہ مہرم ہدیہ و نہویش بہ دہستی نیتوہیہ ہیچ پتویستم بہ جہنگ نیبہ نہم نیتوہم کہ له پارہ کان تہیہتنن و مہ بہستان تہنہا بیتدہنگ کردنی خہلکیبہ تہوا پیشکەشتانی دہکەم. گہر دہتانہ ویت، گہر داوای وازہینانش بکہن وازدہینم لہو برہش کہ

* المستکفی بالله: - ناوی (ابو القاسم عبداللہ بن المکتفی بالله) له سائی (۲۹۶/ک/۹۰۸) لہدایک بووہ، له نیو سالانی (۲۳۳-۳۳۴/ک/۹۴۴-۹۴۵) خلیفہی عہباسبی بوو، لہ سہر دہمی تہودا بوہیہ کان خیلافهتی عہباسبیان داگیرکرد، خلیفہ دہستگیر کراو چاوی دہرہینرا بہدہستی (معز الدولة بن بویہ)، له سائی (۳۳۸/ک/۹۴۹) کۆچی دواپی کرد. (ابن الکازرونی: مختصر التاريخ، ۱۸۶؛ السیوطی: تاریخ الخلفاء، ۳۹۷).

** المطیع لله: - ناوی (ابو القاسم الفضل بن المقتدر بن المعتضد)، له سائی (۳۰۱/ک/۹۱۳) لہدایک بووہ، له نیو سالانی (۳۳۴-۳۶۳/ک/۹۴۵-۹۷۳) خلیفہی خیلافهتی عہباسبی بووہ، لہ سہر دہمی تہودا (بہرہدہ پەشکە-الحجر الأسود) گێژدراہیہ و شونی خۆی پاش (۲۲) سال، له سائی (۳۶۳/ک/۹۷۳) کۆچی دواپی کرد. (الطبری: تاریخ، ۱۱/۳۵۵؛ ابن العبري: مختصر الدول، ۱۶۷؛ السیوطی: تاریخ الخلفاء، ۳۹۸).

(۴۳۷) ابن الکازرونی: مختصر التاريخ، ۱۸۷؛ محمد جواد مشکور: تاریخ ایران زمین، انتشارات الشرقي، د-ت، ۱۷۶.

* بختيار عز الدولة: ناوی (ابو منصور عز الدولة بن معز الدولة) دووہم میری بوہیہ کان بوو، له سائی (۳۵۶/ک/۹۶۷) دہسہلاتی لہ بہغدا وەرگرت له سائی (۳۶۷/ک/۹۷۸) کوزرا. (الصفي: الوافي بالوفيات، ۱۰/۸۴-۸۵؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان، ۲۵۳-۲۵۴).

به‌ده‌ستمه‌وه‌یه و هه‌موو شتی به‌جی ده‌هیتلم^(٤٣٨). زۆری پینه‌چوو (المطیع لله) لابرا و کورپه‌کی (الطائع لله)^{**} له سالی (٣٦٣/ک/٩٧٣ز) دا له جیی دانرا.^(٤٣٩) هه‌ندی له ولایه‌ته‌کان نیمچه سه‌ربه‌خۆیه‌کیان به‌ده‌سته‌یتنا‌بوو، به‌لام هه‌ر به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر گوێپرایه‌لی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی وه‌ک سه‌رکرده‌یه‌کی رۆحی، بۆ نمونه هه‌رچه‌نده ده‌وربه‌ری ده‌وله‌تی عه‌بباسی جیا‌بو‌بو‌ونه‌وه، به‌لام فه‌رمان‌په‌وایی هیچ یه‌کی له‌و ویلایه‌تانه شه‌رعی نه‌ده‌بوو گه‌ر خه‌لیفه دانی پێدا نه‌نایه‌.^(٤٤٠)

ئه‌و ویلایه‌تانه له‌ ناوه‌ سه‌ربه‌خۆبوو بوون و مێه‌کانیان به‌ نازادیه‌کی ته‌واوه‌ فه‌رمان‌په‌واییان ده‌کرد و دارایی تاییه‌تیان هه‌بوو، به‌لام برێکی دیاریکراویان له‌ داها‌ته‌کانیان نه‌نارد بۆ خه‌لافه‌ت وه‌ک هه‌م‌یه‌ک بۆ هه‌بوونی پێوه‌ندی، هه‌موو والیه‌کیش زۆر چاوی له‌وه‌ بوو که‌ پاسته‌وخۆ له‌ لایه‌ن خه‌لیفه‌وه ته‌قلید بکری‌ت و هه‌روه‌ها هه‌موو ویلایه‌تێک سوپای تاییه‌تی خۆی هه‌بوو، واته‌ ویلایه‌ته‌کان هه‌موو شێوه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆییان هه‌بوو، به‌لام له‌ گه‌ل نه‌وه‌شدا وازیان له‌ سه‌رداری رۆحی خه‌لیفه نه‌ده‌هیتنا.^(٤٤١) هه‌رچه‌نده خه‌لافه‌تی عه‌بباسی هه‌زی خۆی له‌ ده‌ست دا‌بوو، به‌لام له‌ گه‌ل نه‌وه‌شدا وه‌ک هه‌م‌یه‌ک بۆ سه‌رکرده‌یه‌تی ئیسلامی مابوو‌وه. له‌به‌ر شوێن و پله‌وپایه‌ی خه‌لیفه له‌ جیهانی ئیسلامییدا، په‌زامه‌ندی و دانانی به‌ هه‌ر ده‌سه‌لاتێکدا به‌لای مێه‌کانی ده‌وربه‌ره‌وه زۆر گرنگ بوو، بۆ نمونه مێه‌کانی کورد له‌و سه‌رده‌مه‌دا

(٤٣٨) مسکویه: تجارب الامم، ٣٠٧/٢.

** الطائع لله: - ناوی (عبد‌الکریم بن المفضل بن جعفر‌المقتدر بن المعتضد) له سالی (٣١٧/ک/٩٢٩ز)، له نیو سالانی (٣٦٣-٣٨١/ک/٩٧٣-٩٩١ز)، له‌وا ساته‌کانی ژبانی ده‌سته‌سه‌ر بوو، له سالی (٣٩٣/ک/١٠٠٢ز) کۆچی دوا‌یی کرد. (مسکویه: تجارب الامم، ٣٢٧/٢؛ ابن‌الکازوینی: مختصر‌التاریخ، ١٩١؛ السیوطی: تاریخ‌الخلفاء، ٤٠٦).

(٤٣٩) ابن‌القلائسی: ذیل تاریخ دمشق، مطبعة‌الاباء‌الیسوعیین، بیروت، ١٩٠٨، ١١.

(٤٤٠) جمال‌الدین‌الشیال: تاریخ‌الدولة‌العباسیة، دار‌الکتب‌الجامعیة، القاهرة، ١٩٦٧، ٤٢-٤٣.

(٤٤١) احمد‌ابراهیم‌الشریف: العالم‌الاسلامی، ص ٤٩٧.

پرتزیکسی زوری خلیفه‌یان گرتووه و هه‌ولیان داوه شیوه پتوهندیسه‌کیان له‌گه‌ن خلیفه‌کاندا هه‌بیت تا سیفه‌تیککی شهرعی بدن به ده‌سه‌لاته‌که‌یان، پتویسته نه‌وه‌شمان له یاد بیت که میرنشینه کوردیه‌کان له سهرده‌می بو‌هیهیه‌کاندا میرنشینی ده‌ست به‌سه‌راگرتوو بوون به‌پیتی چه‌مکی نه‌و سهرده‌مه که (الموردی) باسی لیتوه کردووه، واته میر به زۆر ده‌ست به‌سه‌ر نه‌و ولاته‌دا ده‌گرتیت (إمارة أستیلاء) و دواتر خلیفه به ناچار ی وه‌ک میر له‌و میرنشینه‌دا دایده‌نیت. ئینجا میر کاروبار و سیاسه‌تی میرنشینه‌که به‌پیتی ته‌حکامی ئابین و به‌روخسه‌تی خلیفه به‌پتوه ده‌بات.^(٤٤٢) له‌و حاله‌تانه‌شدا په‌زامه‌ندی خلیفه زۆر پتویست بوو له‌به‌ر پای گشتی یان پوونه‌دانی به‌ره‌ه‌تستکاری. له‌ دیارترین سیماکانی بوونی پۆلی خلیفه، ناوه‌تانی له‌ مینبه‌ر و ناو نووسینی له‌ سه‌ر پارچه و سکه و ناردنی دیاری و پارچه‌ بووه بۆ به‌غدا.^(٤٤٣) له‌و نه‌رکانه‌ی که پتویست بوو له‌ سه‌ر خه‌لک به‌رانبه‌ر به‌ خلیفه گوێپایه‌لی بوو، به‌لای خه‌لکه‌وه گوێپایه‌لی فرمانه‌روایانی ولاتان بۆ خلیفه پتویست بوو.^(٤٤٤) واته‌ پڕوای خه‌لکی و گوێپایه‌لییان بۆ خلیفه له‌ گوێپایه‌لی پهنه‌مبه‌ره‌وه (د.خ) وه‌رگیراوه که نه‌مری به‌ مسوولمانان کردبوو گوێپایه‌لی فرمانه‌رواکیان بن، به‌م شیوه‌یه‌ بیژکه‌ی گوێپایه‌لی خلیفه هاته‌ کایه‌وه و گوێپایه‌لی فرمانه‌رواکیان بوو به‌ نه‌رک گه‌ر فرمانه‌روایه‌تی زۆردار و سه‌مه‌کار بیت. ته‌م تیروانینه‌ نازناوی (سیبهری خوای سه‌ره‌زوی) ی به‌ خلیفه به‌خشی.^(٤٤٥) بۆیه نه‌و میرانه‌ی هه‌ولتی چیا‌پوونه‌ویه‌یان ده‌دا له‌ ترسی ده‌رووبه‌ر و ده‌سه‌لاتی خو‌یان نه‌یانده‌توانی ته‌م بیژکانه‌ له‌ به‌ری خه‌لکیدا به‌سپه‌ره‌وه. خه‌لافه‌تی

(٤٤٢) الاحکام السلطانية و الولايات الدينية، ص ٥٥.

(٤٤٣) محمد الخضري بگ: محاضرات - الدولة العباسية، ٩٤، حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ٢٥١-٢٦٥.

(٤٤٤) الموردی: الاحکام السلطانية، ص ١٧.

(٤٤٥) توماس آرنولد: الخلافة، تر، حسن حيدر اللباني، مطبعة دار التضامن، بغداد، ١٩٦١، ص ٣٧-٣٨.

عەبباسی پێوەندی دیپلۆماسی و سیاسی لە گەڵ هەرێمەکاندا هەبوو ئەم پێوەندییانەش لایەنی باش و خراپیشی هەبوو، بەپیتی سیاسەتی دەوڵەت و سەردەمەکان هەندێ لە دەوڵەت و میرنشینهکان پێوەندی باشیان بە خێلافەتەرە هەبوو، بەلام هەندێکیشیان پێوەندیان لە گەڵ خێلافەتی عەبباسیدا باش نەبوو، ئینجا ئەم پێوەندیەش زۆرجار بە یەک شێوە نە دەمایدە، بە لێک هەندێ جار پێوەندییە کە پێچەوانە دەبوو، واتە ئەو پێوەندی باشی لە گەڵ خێلافەتدا هەبوو تێک دەچوو و ئەوانە کە پێوەندی خراپیان هەبوو لە گەڵ خێلافەتدا پێوەندییە کەیان باش دەبوو.

لێرەدا پێویستە ئاماژە بۆ ئەو بکەین کە پێوەندی میرنشینه کوردیەکان لە گەڵ خێلافەتی عەبباسیدا دەگەرێتەوە بۆ سەردەمی خەلیفە (القادر بالله)،* (٣٨١-٤٢٢/ک/٩٩١-١٠٣١ز) و کۆڕە کەس (القائم بأمر الله)** (٤٢٢-٤٦٧/ک/١٠٣١-١٠٧٥ز)، چونکە میرنشینه کوردیەکان لەو سەردەمانەدا لە لوتکەی گەشە کردنیاندا بوون. ئینجا لەو سەردەمانەدا خێلافەتی عەبباسی ناو شۆرتی لە دابەزیندا بوو، بەتایبەتی لە سەردەمی هەردوو ئەو خەلیفەیدا، بۆیە تێدەکۆشان لە پێناو بە دەستەبەینیانەوی دەسەلاتی سیاسی و هەروەها دەستگرتن بە سەر کارە ئاینەکانیشدا.^(٤٤٦)

*القادر بالله: ناوی (أبو العباس أحمد بن إسحاق بن المقتدر بن المعتضد)، له نێو سالانی (٣٨١-٤٢٢/ک/٩٩١-١١٣١ز) خێلافەتی عەبباسی گرتە دەست بۆ ماوەی (٤١) سال، خەلیفەیهکی زاهد و هاوێژی زاناکان بوو، لە سەردەمی ئەو شارێ (السند) له ولاتی ئەو دیوی پووبار فەتەحی کرد. (ابن العربي: مختصر، ١٩٦؛ ابن الأثير: الكامل، ٨/١٨٦).

** القائم بأمر الله - ناوی (أبو جعفر عبد الله بن القادر بن المقتدر)، له سالێ (٣٩١/ک/١٠٠٠ز) لە دایک بوو، له نێو سالانی (٤٢٢-٤٦٧/ک/١١٣١-١٠٧٤ز) خێلافەتی عەبباسی گرتە دەست، لە سەردەمی ئەویدا سەلجوقیەکان کۆتاییان بە دەسەلاتی بۆههییەکان هێنا و خۆیان دەسەلاتی بەغدايان گرتە دەست، نزیکەی (٤٥) سال له حوکمرانی خێلافەتدا بوو. (الذهبي: العبر في خبر من غبر، ٢/٢٢٢؛ الحنبلي: شذرات الذهب، ٣/٣٢٦؛ السيوطي: تاريخ الخلفاء، ٤١٨).

(٤٤٦) ابن العربي: تاريخ مختصر الدول، ١٨١؛ ابن الطقطقي: الفخري، ٢٢٣.

شایانی باسه که پیوهندی باش له گهل خیلافتهدا جیاوازه له بوونی پیوهندی له گهل هیژه کانی ترده، بهمه رجیک نهو پیوهندییه باشه له نهغجایی کاریگه‌ری سیاسی یان ناسایش و نارامی نه‌بوویت. نه‌وه‌شی که تیبینی ده‌کریته نه‌وه‌یه سروشتی پیوهندی له گهل خیلافته‌تی عه‌بباسیدا په‌یوه‌سته به پیوهندی له گهل به‌یهیه‌کان، چونکه پیوهندی باش و دیبلۆماسی هندی له میره‌کانی کورد له گهل به‌یهیه‌کاندا رۆل‌یک‌ی گه‌وره‌ی هه‌بوو له به‌ده‌سته‌ینانی دانپێدانان و ته‌قلیدی خیلافته. له دیارترین نهو پیوهندییه دیبلۆماسییانه:

۱- به‌خشینی پله‌و پایه و نازناو

نهم وشه‌یه له بنه‌ره‌تدا له (قُلْد) به‌مانای به‌خشین دیت.^(٤٤٧) هه‌روه‌ها به‌مانای ناچارکردنیش دیت.^(٤٤٨) بۆ به‌خشینی ویلایه‌ت و نووسینی په‌یمان و به‌لێن رێگه‌یه‌کیان هه‌بوو به‌م شیوه‌یه ده‌ستی پێده‌کرد "نهمه نهو به‌لێنه‌یه که عبدالله والیه‌که‌ی فلان له فلان نیمامیان وه‌رگرتوه و به‌وه‌ش ناسراوه". ئینجا هندی له سیفاته‌کانی باس ده‌کات، له‌وانه‌یشه له‌لایه‌ن سولتانه‌وه ستایش کرابیت پاشان ده‌وتریت: "نهمه و نهمه‌ی پیتی به‌خشی"، ئینجا چهند نامۆژگارییه‌کی ده‌کات دواتر ده‌وتریت "نهمه و نه‌وی پیتی به‌خشی" ده‌وتریت "نهمه عه‌هد و په‌یمانی رابه‌ری نیمانداران به‌ تۆ به‌لگه‌یه له‌سه‌ر تۆ...هتد".^(٤٤٩) کاتی که هه‌ریه‌که‌کان نیازی جیا‌بونه‌وه‌یان ده‌بوو نه‌یانده‌توانی به‌ته‌واوه‌تی له خیلافته‌ت وازبه‌ینن، چونکه پیو‌یستیان به‌ پشتگیری خیلافته‌ت هه‌بوو، چونکه نهو ده‌وله‌تانه‌ فەرمانه‌وا‌ی خۆیان به‌شه‌رعی نه‌ده‌زانی گه‌ر له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌وه پیتی نه‌به‌خسرایه وه‌ک پیتشت ناما‌ژه‌مان بۆ کرد، نه‌شیان ده‌توانی فەرمانه‌وا دانین به‌پیتی خیلافته‌ت گه‌ر به‌ناویش بیته، خیلافه‌تیش زۆرجار په‌یمانی

(٤٤٧) ابراهیم مصطفی و آخرون: المعجم الوسيط، دار احیاء التراث العربی، بیروت، ٤٧٦/٢.

(٤٤٨) ابن منظور: لسان العرب، ٤/ ٣٦٩.

(٤٤٩) القلقشندي: صبح الاعشى، ١٠/ ٢٤٢-٢٤٣.

دهسه لات به خشینی بۆ دهناردن، چونکه نهیده توانی پروبه پروی دهوله ته تازه دروستبوه کان بیتهوه. بهم شیویه بریاری پهیانی دهسه لات به خشین له لایه نه خهلیفه وه درده چوو بۆ (میر) به رانبهر به پابه ندبوون به هه ندی ئه رکوه بۆ خیلافه تی عه بیاسی.^(٤٥٠) خیلافه تی عه بیاسی ده یزانی که نه وه دهوله تانه بوونه ته خاوه نی هیتیکی گه وه. ناردنی پهیانی دهسه لات به خشین ته نها شتیکی ره مزیه، به لام له وه سهرده مه نه دا خیلافه ت له ژیر باری کیشه و نا ئارامییدا ده ی نا لات نه نها له ریگه ی پیلانگی پیسه وه ده ی توانی پروبه پروی نه وه بارودوخه بیته وه. له به ره نه وه خهلیفه لاوازه کانی دهوله تی عه بیاسی له وه ده ولت و میرنشینه ده ترسان بۆیه بۆ نه وه ی مه نه و یان له ژیر دهسه لاتی خیلافه تدا مسۆگه ر بکه ن پهیانی ویلایه ت به خشینی بۆ دهناردن.^(٤٥١) هه رچه ند له وه مه وه دا ویلایه تیکی زۆر به خشرا به لام له گه ل نه وه شدا به شیویه کی هه ره مه کی نه بوو. بۆ نمونه ده بوو نه وه که سه ی دهسه لاتی پینه به خشری خاوه نی که سایه تییه ک و ده ور و دایره یه کی باش بیته،^(٤٥٢) هه ره ها ده بوو ریکه که وتیک هه بیته له به خشینه زۆر جار به ناسراوی و زانیاری که سیکن ده به خشرا، بۆ نمونه له وه سهرده مه دا به خشین زۆر بوو، چونکه بوه یه یه کان کاریان بۆ نه وه ده کرد که مو لک و مانیان ده ست که ویت نه م سیفه ته شیان له وه وه سه رچاوه ی گرتبوو که هه ز و ئاره زوویان له گه ره بوون و پله و پایه دا هه بوو.^(٤٥٣) به خشینی ویلایه ت به هه ندی له مه ره کانی کورد له وه سهرده مه دا سیما یه که له سیما کانی پیته ون دی دیلۆماسی نیوان مه ره کانی کورد و خیلافه تی عه بیاسی و شیویه که له دانانی خیلافه تی عه بیاسی به پروی مه ره کانی کورد له روودا وه کانی نه وه سهرده مه دا، جگه له ویلایه ت به خشین ده یسین

(٤٥٠) احمد ابراهیم الشریف: العالم الاسلامی، ٤٥١-٤٥٢.

(٤٥١) ارمانوس فامبیری: تاریخ بخاری، تر: احمد محمود الساعاتی، شركة الإعلانات الشرقية، القاهرة، ١٩٦٥، ص ٩٨-٩٩.

(٤٥٢) حسن الباشا: الألقاب الإسلامية في التاريخ والوثائق والأثار، القاهرة، ١٩٥٧، ١٠٤.

(٤٥٣) عباس بروین: تاریخ دیالمة و غزنویان، ١٣٣٦هـ، ١٤٤.

میره‌کانی کورد لهو سه‌رده‌مانه‌دا ره‌زامه‌ندی خیل‌افه‌تیا‌ن به‌ده‌سته‌تیا‌ن بۆ
فهرمان‌ره‌وا‌ییکردنی نیوچه‌کانی خویان.^(٤٥٤)

له سالی (٣٨٨ک/٩٩٧ز) دا له‌به‌رته‌وه‌ی میر (بدر بن حسنیوه)^(٤٥٥) گه‌لی کاری
چاکی ته‌نجامدا وه‌ک (ابن کثیر) باسی ده‌کات و ده‌لیت: "ئه‌و میره‌یه‌کی بوو له
باشترین پاشاکانی نیوچه‌ی ده‌ینه‌وه‌ر و همه‌دان و خاوه‌نی سیاسه‌تیکی چاک و زۆر
به‌خشنده‌بوو"،^(٤٥٦) هه‌روه‌ها یارمه‌تی (بهاء الدولة) کوپی (عضد الدولة) له
جەنگه‌کانیدا له نیوچه‌ی (قنطرة البيضاء)* (ابو علی بن استاذ بن هرمزدا) که دواتر
به پیشه‌وای سوپا ناسرا، چونکه خه‌لیفه داوای له میر بدر کرد یارمه‌تی بدات به
نازوخه و ته‌قه‌مه‌نی که سوپاکه‌ی خه‌ریک بوو له نیوده‌چوو، میر بدریش هه‌موو
پتو‌یستیه‌کی بۆ دابین کرد تا له ته‌نجامدا شه‌یه‌که له به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌و واته‌ خه‌لیفه
کو‌تایی پته‌ات.^(٤٥٧) له‌به‌رته‌وه‌ له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌وه‌ پاداشتی درایه و خه‌لاتکرا و ناوی
(ابو النجم) ی لیترا و فهرمان‌ره‌وایی ئه‌و نیوچه‌ی هه‌ریمی چیا‌ی پی به‌خشرا که له
ژێر ده‌سه‌لاتیدا بوو. (شکو‌و ده‌سه‌لات و جلو‌یه‌رگی دره‌وشاوه‌ی پی به‌خشی).^(٤٥٨) و
نازناوی (نصرة الدولة) ی پی به‌خشرا، به‌لام ئاره‌زووی له‌م ناوه‌ نه‌بوو (هه‌زی ده‌کرد ناوی
(ناصر الدولة) ی لیبنریت).^(٤٥٩) خه‌لیفه‌ش ئاره‌زووه‌که‌ی بۆ به‌جی هینا و نازناوی

(٤٥٤) برتولد اشبولر: تاریخ ایران در قرون نخستین اسلامی، تر: مریم میر احمدی، شرکت
انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ دوم، تهران، ۱۳۷۳ - ۱۹۹۴، ۱۰۹/۲ - ۱۱۰.

(٤٥٥) الکتبی: عیون التواریخ، تح: فیصل السامر ونبیلة عبدالمنعم داود، دار الحرية للطباعة،
بغداد، ۱۹۷۷، ۱۱۶/۱۳.

(٤٥٦) البداية والنهاية: ۳۴۶/۱۱.

* (القنطرة البيضاء) شارژی گه‌وره‌یه له‌سه‌ر خاکی فارس، خاوه‌ن به‌روبوومیکی زۆر و ناویکی
سازگار و خاکیکی به‌پیتو به‌ره‌که‌ته، (القزوینی: آثار البلاد، ۱۶۴-۱۶۵).

(٤٥٧) الروذراوری: ذیل، ۳/۳۱۰.

(٤٥٨) ه س، ۳/۳۱۱، ابن الجوزي المنتظم، ۲۰۲/۷.

(٤٥٩) الروذراوری: ذیل، ۳/۳۱۱؛ ستانلی لینبول: الدول الإسلامية، ۱/۲۸۱.

(ناصر الدين والدولة)ی، له سالی (٣٨٨ك/٩٩٨ز) دا پی به خشرا،^(٤٦٠) وادیاره وک (الروذراوری) ده گیتړتهوه: نهم رتزلتانه به هژی (داواکاری (بهاء الدولة) و نورسراوه که یوه بووه).^(٤٦١) بهم شتویه دهینین (بدر بن حسویه) داوی نو نازناوهی کردووه و بز نهم مدهسته ش که سیکي ناردووه بز لای خلیفه. پیویسته ناماژه بز نه وهش بکهین که نهم دیاردهیه کاتی پیدابوو که خیلافه تی عه بیاسی توشی لاواری و شکست بوو بوو، چونکه لهو ماوه یه دا والیه کان دهستان به داواکردنی ناو و نازناو کرد بز ده رختنی شوین و پله و پایه یان و خستنه پروی چاکه یان به سدر خیلافه ته وه، بهو پییدی خیلافه ت پیویستی به هاوکاری و یارمه تی و پشتگیریان هدیسه.^(٤٦٢) نازناو (اللقب) وا دانه ریت که له گهل ره وشت و چالاکي و توانای به خشینه ر بگوخت، هدروها نادریت به هه موو که سیک له بهرته وه میر (بدر بن حسویه) میریکی لیها توو بوو، و ده سلاتی زور بوو، نازناوی (الأمیر الأجل)یشی پی به خشرا، هدروها (أبو النجم) ده گوخت له گهل (بدر)، و ده سلاتی ته واری هه بووه، له بهرته وه نازناوی پی به خشرا که سه لاندنه له توانای بدر چی له پروی ناینه وهو چی له پروی دونیایسه وه (ناصرالدین والدولة)، به لام هه موو نو ناو نازناو و مهرجانه که خیلافه تی عه بیاسی ده بیه خشی به میره بوه بییه کان یان وه زیره کانیاں هیچ مژکینک و سیفه تینکی دینی نه بوو، ته نها ته وه نه بیت که به (بدر بن حسویه) به خشرا.^(٤٦٣) نو به خشینه گرنگییه کی زوری هه بوو بز نه وهی سیفه تینکی شهرعی به فهرانه وایی (بدر) به خشی

(٤٦٠) ابن الاثیر: الكامل، ١٩٣/٧.

(٤٦١) ذیل تجارب الامم: ٣١١/٣.

(٤٦٢) (بدر بن حسویه) نازناوه که ی بهم جوړه بووه :- (ناصرالدین والدولة، الأمیر الأجل ابو النجم مولی امیر المؤمنین بدر بن حسویه) نهم نازناوه ده رکه و تووه، له سدر کورسیه که ی (بدر بن حسویه) که له موزه خانه ی عیراقی له به غدا پاریزراوه، هدروها له سدر به ردیکی ته نیشته (قنطرة کاشکان) له لورستانی ایران نورسراوه) بروانه: (حسام الدین علی غالب: الكرد في الدينور وشهرزور، ص ص ١٥٦، ١٥٧).

(٤٦٣) الکتابي: عیون التواریخ، ١١٦/١٣.

له نیتوچهی هه‌رێمی چیدا ئهم داننانه به ده‌سه‌لته‌که‌یدا شوێن و پله‌پایه‌ی بدر ده‌ستنیشان ده‌کات له‌ناو مێره‌کانی سه‌رده‌می خۆیدا. چونکه (بدر) یه‌کێ بوو له‌و مێرانه‌ی که ژماره‌یان که‌م بوو بوه‌یه‌یی، نه‌بوون و دانپێدانانی خه‌لیفه‌یان به‌ده‌سته‌ته‌نابوو له‌ فه‌رمانه‌وه‌ی که‌ردنیاندا له‌و سه‌رده‌مه‌دا. ده‌ولت و مێرنشینه‌کان زۆر هه‌ولیان ده‌دا که په‌یمانی ده‌سه‌لات به‌خشینیان له‌ خه‌لافه‌ته‌وه‌ پێ ببه‌خشرێ بۆ ئهم مه‌به‌سته‌ش دیاری و به‌خشینیکی زۆریان بۆ خه‌لافه‌ت ده‌نارد،^(٤٦٤) چونکه به‌خشینی په‌زنامه‌ندی و په‌یمان له‌ لایه‌ن خه‌لافه‌ته‌وه‌ به‌ والی رۆژێکی زۆری هه‌بوو له‌ نێو چینی تایبه‌ت و گشتی و بازرگانه‌کاندا. چونکه ئه‌وه‌ پشتگیری ده‌سه‌لات و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیانی ده‌کرد. هه‌روه‌ها ئالا به‌خشین واتا و مه‌به‌ستی تایبه‌تی هه‌بوو، بۆ نمونه هه‌ندێ سه‌رچاره‌ باسی ئالا و ئه‌وه‌ی له‌سه‌ری نووسراوه‌ بۆ ده‌کن، بۆ نمونه ((ئالا پێویسته له‌ ئارژیشمی سپی بیت و به‌مه‌رکه‌ب له‌سه‌ر لایه‌کی بنووسرێت "لااله الا الله وحده لا شریک له، لیس که‌مله شئ هو خالق کل شئ هو اللطیف الخبیر". شویتی به‌سته‌که (عقد) له‌ نێوه‌نده و به‌ سپیته‌ ده‌مینته‌وه‌ له‌ لاکه‌ی دیکه‌ی ئالا که ده‌نوووسرێت. "محمد رسول الله ارسله بالهدی ودين الحق لیظهره علی الدین کله ولو کره المشرکون".^(٤٦٥)

خه‌لافه‌تی عه‌بباسی له‌ سه‌رده‌می فه‌رمانه‌وه‌ی مه‌روانییه‌کاندا له‌ دیاریه‌که‌ر زۆر لاواز بوو و پوه‌په‌رووی گرفت و کێشه‌ی زۆر بوو، ئه‌مه‌ش له‌ ئه‌نجامی فه‌رمانه‌وه‌ی بوه‌یه‌یه‌کان و سه‌جوقیه‌یه‌کان و ململانیی نیوانیه‌وه‌ سه‌رچاره‌ی گرتبوو. هه‌روه‌ها ململانییان له‌ گه‌ژ فاته‌میه‌کاندا له‌ موسڵ و شام و جه‌زیره‌دا هه‌بوو و لاوازی خه‌لافه‌تی عه‌بباسی یارمه‌تیده‌ر بوو بۆ دامه‌زراندنی مێرنشین له‌ نیتوچه‌که‌دا، له‌وانه‌ش مێرنشینی مه‌روانییه‌کان له‌ دیاریه‌که‌ر و جه‌زیره‌. بوه‌یه‌یه‌کان له‌ سه‌ده‌ی (٤/١٠ز)دا ده‌ستیان

(٤٦٤) حسام الدین علی غالب: الکرد، ٢٥٤؛ قادر محمد حسن: الامارات، ٦٣.

(٤٦٥) سورة التوبة، ٣٣؛ هلال الصابی: رسوم دار الخلافة، قح: میخائیل عواد، مطبعة العانی، بغداد، ١٩٦٤، ص ٩٥.

به‌سەر به‌غدادا گرتبوو و هه‌ندی جارێش له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌دا به‌شداری خۆتبه و ناوی سه‌رسکه‌شیان ده‌کرد.^(٤٦٦) هه‌روه‌ها ناو و نازناویشیان به‌ده‌سته‌هێنا^(٤٦٧). بوه‌یهیه‌کان به‌درێژایی سه‌رده‌می (باذ الکردی) (٣٦٩/ك - ٩٨٠/ز) به‌ به‌رده‌وامی له‌ مملاتی سهرروانییه‌کاندا بوون.^(٤٦٨) دواي سه‌رده‌می (باذ) ماوه‌یه‌ك پتوهندی نیتوان سه‌روانییه‌کان و عه‌بباسیه‌کان باش بوو به‌ تاییه‌تی له‌سه‌رده‌می میر (مه‌هد الدولة) دا ته‌مه‌ش له‌ گوێراپه‌لتی میرویه‌ بۆ خه‌لافه‌ت و به‌خه‌لافه‌تی شه‌رعی دانانی به‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبوو. له‌لایه‌ن خه‌لافه‌تیه‌وه‌ پێشتر نازناوی (مه‌هد) به‌ (ابو منصور) به‌خه‌شرا بوو.^(٤٦٩) كه خه‌لیفه (القادر بالله) پیتی به‌خه‌شیبوو. جگه‌ له‌ رێژێنانه‌كان كه پیتی به‌خه‌شرا بوو و هه‌روه‌ها رێژێنانه‌ی پادشای بوه‌یهیه‌کان (به‌اء الدولة) و وه‌زیره‌كه‌یش (فخر الدولة)^(٤٧٠)

ئه‌وه‌ی كه سه‌رچاوه‌كان بۆیان پاراستووین له‌م باره‌یه‌وه ده‌گه‌رێته‌وه بۆ سه‌رده‌می میر (احمد بن مروان) (٤٠٢ - ٤٥٣/ك - ١٠١٢ - ١٠١٦/ز) كه پتوهندیه‌كه‌ی دیبلۆماسی پته‌وی له‌گه‌ڵ خه‌لافه‌تی عه‌بباسیدا هه‌بوو به‌راوه‌یه‌ك كه خۆی هه‌ندی له‌وانه‌ی دواي ئه‌و هاتن دانێندانان و ده‌سه‌لات و نازناویان له‌لایه‌ن خه‌لافه‌ته‌وه پێبه‌خه‌شرا. دواي ئه‌وه‌ی بارودۆخه‌كه‌ بۆ میر (أبو نصر) رێكه‌وت وه‌ ده‌ستی گرت به‌سەر هه‌موو نێوجه‌ی دیاره‌كه‌دا ته‌نها (نامد) نه‌ییت. له‌ ساڵی (٤٠٣/ك - ١٠١٣/ز) نێردراوی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (القادر بالله) پیاوانی پادشای بوه‌یه‌ی (المملك شاهنشاه سلطان الدولة بن به‌اء الدولة) ی کوری (عضد الدولة)، له‌گه‌ڵ خۆشیاندا خه‌لات و رێژێنانه‌ و فه‌رمانی میرایه‌تی هه‌موو نێوجه‌ی دیاره‌کریان له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌ و

(٤٦٦) مسکویه: تجارب الامم، ج ٢/ص ٨٥.

(٤٦٧) حسن الباشا: الالاق الاسلامیه، ص ٦٢.

(٤٦٨) الرودراوی: ذیل، ج ٣/ص ٨٤.

(٤٦٩) القلقشندی: صبح الاعشی، ج ٦/ص ٣٠؛ حسن الباشا: الالاق الاسلامیه، ص ٥٠٩.

(٤٧٠) الفارقی: تاریخ الفارقی، ص ٨٦؛ ابن شداد: الالاق الخطیره، ٣٢٤/٣/١.

سولتانه وه پيښوو. ^(٤٧١) به مير (نصر الدولة احمد بن مروان) يان به خشى جگه له نازناوى (نصر الدولة و عمادها ذي الصرامتين) ^(٤٧٢) خه لاته كesh له حدود بهش پيښ هاتبوو (كهوا، فرجيه، جبه (پوشاكى سهرتاپي) عمامه كلاويكه، دوو بازنكى زيږ، گهوه ر په نديك و ته سپيښك به زيني زيږه وه). ^(٤٧٣) نه مهش گرنكى زوري هه بوو بو به خشيني سيفه تي شهرعي به فدرمانپه وايي مهروانيه كان له نيوجه كه دا، هه روه ها واتاي به خشيني ته وار ده گه يه ني به مير (نصر الدولة احمد بن مروان) له فدرمانپه وايي ولاندا. ^(٤٧٤) شاياني باسه كه په يامبه ري خه ليفه (الفاطمي) نيوا ري پوژنيك گه يشته نه وي و پوشاك و ديارى و به خششه كانى له گهل خويدا بر دبوو، له هه مانكاتدا نازناوى (عزالدولة و مجددا ذي الصرامتين) ^(٤٧٥) له مير (نصر الدولة احمد بن مروان) نا، بو به ياني پوژي دواتر په يامبه ري نيرواي پادشاي بيژه نتي (بسيلوس دووم) * گه يشته هه مان شوين و ديارى و خه لاتيكي و لك (الفارقي) وه سفى ده كات بي و تنه ي پيشكهش به مير (نصر الدولة احمد بن مروان) كرد. بو پوژي دواتر مير (نصر الدولة احمد بن مروان) له سهر كورسي پادشايي دانيسشت و پيشوازي له و ميوانانه ده كرد كه بو پيروزباي كرون سهر دانيان ده كرد و له لايه ن راستييه وه نيرواي خه ليفه ي عه عباسي و سولتاني بويه يي دانيسشتبوون له لايه ن چه پيشييه وه نيرواي خيلافه تي فاتمي و ده ولته تي بيژه نتي دانيسشتبوون. نه و بريار و نووسراوانه خوښرايه وه كه خه ليفه و پادشاك ان ناردبوويان. نه م مه راسيمه به تاماده بووني ميران و سهر كرده سهر بازيه كان

(٤٧١) الفارقي: تاريخه، ١٠٢؛ (ابن شداد: الاطلاق الخطيرة، ٣٤٩/٣/١).

(٤٧٢) الفارقي، ه. س، ١٠٨؛ (ابن شداد، ه-س، ٣٥١/١/٣).

(٤٧٣) الفارقي: س. پ، ١٠٨.

(٤٧٤) محمود ياسين التكريتي: الامارة المروانية، ١٢٥.

(٤٧٥) الفارقي: س. پ، ١٠٩.

* بسيلون دووم: له سالي (٣٦٥/ك/٩٧٦) ده سه لاتي ئيمپراتوريه تي بيژه نتي مكرته ده ست و له ماوه ي فدرمانپه واي دوو روډريزي تواني هيز و ده سه لات و شكومه ندي بگريته وه بو نه و ئيمپراتوريه ته. (نعي م فرح: تاريخ بيزنطة السياسي، دمشق، ١٩٩١-١٩٩٢، ص ٢٤١).

به پړوه چو، ئینجا میر پښاکه کي له بهر کرد و دواتریش میر پښاکینکی وای
 به خشییه نیراوه کان که باسی نرخ و بهای ناکریت نهمهش بووه هوئی نهوئی که
 (الفارقی) ستایشی (نصر الدولة أحمد بن مروان) بکات، ستایشی ریزلینانی بکات
 له لایه ن همرسی دهولته تی نهو رږژگاره و که دهلیت: "ناوی له خلیفه و پادشاکانه وه
 پی به خشرا و که سیش لهو دلخوشت نه بوو"، ^(۴۷۶) له لایه کی تریشه وه ریزلینانی میر
 (نصر الدولة أحمد بن مروان) له لایه ن خلیفه ی عه عباسیه به شینک بوو له کیشه و
 ململاننې نیوان خیلایه تی عه عباسی له به غدا و فاتی له قاهره و هولدانی
 هدریه کی لهو خلیفانه بوو بۆ نهوئی میر نصر بۆلای خوی پابکیشی، یان هر هیچ
 نه بیت پشتگیری خیلایه ته که یان بکات. به لام میر (نصر الدولة أحمد بن مروان) نهو
 نازناوئی به باشزانی و هه لېژارد. که خلیفه ی عه عباسی (القادر بالله) پیسی
 به خشی. ^(۴۷۷) نهک نهوئی که خلیفه ی فاتی پیسی به خشی. بویه دهوانین بلین نهو ریز
 و نازناوانه ی که خلیفه ی عه عباسی به میر مروانی به خشی ریزلینکی چاکی هه بوو له
 پته وکردن و توکه کردنی دهسه لاتی له نیوچه که دا و شان و شکوی سامی زیاتر کرد له
 نیوه و له دهره ودا. ههروه ها خیلایه تی عه عباسی و بویه ییه کانیش به هوئی نهم کاره
 دیلو ماسییانه ره توانیان زیاتر ههست و سوزی میر بۆلای خویان پابکیشن، دوا ی
 نهو هه که توانی دهسه لاتی خوی به ته واره تی له نامه د و میافارقینیش بچه سپینیت به
 شتویه که که سو به جی سه رنجی دهولته تانی دهره و به ری، نهمهش به هوئی شوینی
 جوگرافی و ستاتیژی ولاته که یه وه سو که دریز دهبووه و له نیوان سی زلهیزی
 ململانیکه ره له نیوچه که دا نه وانه هه: خیلایه تی عه عباسی و بویه ییه کان له باشووره و
 و خیلایه تی فاتی له باشوری رږژناووه و نیمه راتوړیه تی بیژنتی له باکووره وه.
 پیوسته نامه بۆ نهو ههش بکه یین که نهو هه نگاهه دیلو ماسیییه ی خیلایه تی عه عباسی

(۴۷۶) تاریخ الفارقی، ۱۱۰، ۱۷۶-۱۷۷.

(۴۷۷) ه. س، ۱۱۰.

و بوهیهیه کان بۆ نزیکبونهوه له میرنشینى مهروانییه کان مه بهستی سیاسى تریشى به دواوه بوو ئه وهش دوورخستنه وهى ئهم میرنشینه بوو له پتوهندی دروستکردن له گهڵ خىلافهتى فاتمى و دهولهتى بیژنئیدا له ترسى ئه وهى نهك پتوهندیان باش بیست به تاییهتى له سهردهمى فهرمانهوایی میر (نصر الدولة) دا.^(٤٧٨) ئه وهش كه ئه و نزیكبونهوهیه ده سه لمینى گه یشتنى نیرراوى خىلافهتى فاتمى و دهولهتى بیژنئى بوو له هه مان پۆژدا كه نیرراوى خىلافهتى عه بباسى گه یشته ئه وى وهك پشتر باسمانکرد. له راستیدا به دهستهینانى ویلایهت له لایهن خىلافهته وه کارىك بوو گرنگى دیارى هه بوو بۆ هه موو چین و توژیکی ئه و کۆمه له، چونكه پشتگیری دهس و دایه ره و به رژه وهندییه کانیانى ده کرد. جگه له وهش پیاوانى نایین و شاره زایان زنجیره ی به یهك گه یشتن بوون له نیوان والى و میلله تدا، بۆیه گهر ئه و نووسراوه بخریته بهر دهستى ئه وانه، رۆى ئه وان گه یاندنه به خه لکی و خه لکی تیگه یاندنه له نیوه رۆكى ئه و بابه تانه. والى ده سه لاتی فهرمانهوایی له لایهن خودى خه لیفه ره پیتی به خشراوه، ئه مهش پشتگیری والیه كه به رژه وهندی بازرگان و هه موو لایه کی تیدا یه، چونكه به خشینى ده سه لات و پاراستنى ناسایش و ئارامى ویلایهت کاریگه رى باشى بۆ سه ر بازرگانیش ده بیست. به م شیوه یه ئهم ده وله تانه به چاوى بایه خ و باوه رپێکدرنه وه ده یانپوانیه ئهم ده وله ته کوردیه، چونكه هه موو بنه ماکانى ده و له ت و سیما شارستانیه ته کانى له خوگرته بوو كه ده توانیست پۆلى بهرچار بگیریست له گۆره پانى نیوده و له تی به شیوه یهك كه ناتوانیست فه رامۆش بکریست به هۆى پێگه ستراتیجیه که یه وه، بۆیه ناچار بوون سه رله نوێ دان به ده سه لاتییدا بنین و پتوهندییه دیبلۆماسیه کانى له گه لدا نوێ بکه نه وه و جیگیری بکه ن.

له وانه یه ئهم ده وله تانه هه ستیان به گرنگى ئارامى و ناسایش و ناسووده یى و ئازادى و دادپهروه رى و خو شگوزهرانى ئهم ده وله ته کرد بیست.

بیتگومان ئەو پلان و بەرنامەیدەى كە دەولەتى مەپوانى بۆ خۆى داپشتبوو لە پتەرەوكردى سىياسەتى بىلایەنى و دەست تپەرەنەدان لە مەملەتتى و كىشەو ئاژاوى نىوچە كە لە نىوان دەولەت و مېرنشېنەكان و خۆپاراستن لە شەر و كارلكارى و نەهامەتتەكان و خۆتەرخانكردن بۆ چاككردى كاروبارى نىوخۆى دەولەتەكەيان و شەوئۆنكردن لە پىنار بەرژەوەندى مېللەتەكەيان بەشپۆتەكە بىوون بە خۆشگوزەرانترىن گەل لە نىوچەكەدا كە جىگەى رۆز و سەرسوپمان بوون لەلایەن ئەو دەولەتانه، ھەرەھا رەخساندى ئەو ئازادىە بۆ ھاوالتىە مەسىحىەكانى رۆزگرتن و بەشدارى پىكرەدیان لە دامودەزگا ھەستيارەكاندا لە كاتىكدا مەسىحىەكان توشى ستم و چەوساندنەو ھەبوون لە نىوچەكانى دىكەى جىھانى ئىسلامى بەتايىبەتى لەولائى مىسردا، ئەمەش كارىگەرى چاكى ھەبوو لەلای پتەرەنتىەكان كە بىو ھۆكارى پاراستنى ھاوسنوووى لەگەل ئەم دەولەتە كوردىە، ھەرچەندە كىشەو مەملەتتى لایەلا ھەبوو لە نىوانياندا، بەلام لە ھەموو بنەماو بنچىنەكەدا شاز ھەيدە. (٤٧٩)

ھەرەھا مېرنشېنى عەنازىسەكان پتەرەندى دىپلۆماسىيان بە خىلافەتى عەبباسىيەو ھەبوو گەر تەنھا بەو شپۆش بىت كە داننان بىت بەدەسەلالتى ئاينى ئەم خىلافەتەدا. لە سەرچاوەكاندا ھاتووە كە دووھ مىرى ئەو مېرنشېنە بە (حسام الدولة)^(٤٨٠) ئاو ئرابوو و ئەو ئازناوانەش وەك (حسام الدولة) و (سيف الدولة)* زىاتر لە سەركرەو و مىر و جىگەرەكانيان دەنرا. (ناصر خسرو)ى گەرۆك ئازنپۆتەكانى مىر (أبو منصور وھسودان بن محمد الروادى) باسى كروووە كە سەردانى ئەو مىرى كروووە لە

(٤٧٩) ابن الجوزى: المنقظم، ٢٦٢/٧؛ الفارقي: تاريخه، ١٠٨ - ١١٠؛ محمد امين زكي: تاريخ الدول والامارات، ١١٠.

(٤٨٠) ابن الاثير: الكامل، ٨ / ١٩.

* سيف الدولة: ناوى (أبو الحسن على ابن عبدالله) مىرى حمدانىەكان بوو لە شارى ھەلەب، لە سالى (٣٥٦/ك ٩٦٦)ن كۆچى دوايى كرد. (ابن خلکان: وفیات، ج ٢، ص ٤٠١-٤٠٦).

سائی (٤٣٨/ك ١٠٤٧ ز) بهم شیوهیه: (سیف الدولة)، و (شرف الله)، (ابو منصور)، (وهسودان بن محمد) (مولی امیر المؤمنین).^(٤٨١) نهمهش نهوه دهگهیه نیت که دهسه لاتیکی فراوانی هه بوو له تازه ریاچان و پیوندهی دیپلوماسی باش له گهژ خیلایه تی عه بیاسیدا هه بوو، نازناوی (سیف الدولة) ش له نازنیوه کانی میر و سرکرده کانی سوپایه، له گهژ نازناوی (شرف الله) و پله پایه و شوینی میر و هسوژاندا دهگونجی، چونکه نهو میره ولاتی نیسلامی له هیرشه کانی روم و نهمه ن و روسی پاراست نهو ولاتهی ده که ویتته نیوچهی شهری نهو ولاتانهوه.^(٤٨٢)

وه رگرتن و بهخشینی دهسه لات به لای والیه کانهوه دهسکه ویتکی زۆر گه ووه بوو. بوهیهیه کانی ش وه که له سهراوه کاندا هاتوه، که چۆن هه والی (شجاع الدولة) له خزمهتکردنی پادشاکانی عه جهمدا بلأوبوه و هه تا (عماد الدولة) گه یشته که ره ج. ئینجا بهردهوام بوو تا گه یشته فارس، دواي فراوانیوونی ولات و دهسه لاتی داواي له خلیفه (الراضي) کرد که کاروباری (فارس) ی پی بسپیتریت و پهیمانی ویلایهت بهخشینی بۆ بنیتریت بهرانبهر به بریک پاره که سالانه دیدات به خیلایهت، خلیفه ش پۆشاک و نووسراوی بۆ نارد و نهویش له پیش تاماده بوواندا نووسراوه که ی خویندهوه و پۆشاکه که ی له بهر کرد و بهمهش خۆی زیاتر بههیز کرد.^(٤٨٣) له سائی (٣٦٩/ك ٩٧٩ ز) دا (عضد الدولة) داواي له خلیفه کرد که پهیمانی ویلایهت بهخشینی بۆ نوی بکاتهوه و پۆشاک ی نوی بۆ بنیتریت، خلیفه ش کردی به والی موسلمانان له هه موو ولاتانی نیسلامدا.^(٤٨٤)

له راستیدا هه موو ده ولت و میرنشینه کان هه لیان ده دا که پهیمانی ویلایهت و دهسه لات بهخشیانیان له لایه ن خیلایه ته وه پی بهخشری و بۆ نه م مه بهسته ش که

(٤٨١) سفرنامه، نقلها الى العربية - يحيى الخشاب، ط٢، مطبعة دار العلم، بيروت، ١٩٧٠، ص ٥.

(٤٨٢) حسام الدين علي غالب: اذربيجان، ص ٢٧٨.

(٤٨٣) ابن الطقطقي: الفخري، ٢٧٨-٢٧٩؛ المقرئ: السلوك، ٢٦/١.

(٤٨٤) ابن كثير: البداية و النهاية، ٢٩٥/١٢.

له گهل داواكردنه كانياندا ديارى و خهلايان بۆ خيلافهت دهناړد و لهم باره يشهوه نمونه زوره كه ليتهدا جيتى باسكردن نيهه.

۲- پيدان = به خشيني نازناو

كاتيك خيلافهت كهوته دهستى عهباسيه كان نازناو گرنگى خوى هه بو له دهوله تدا به جوريك كه نازناو هينده زورسو پتيوستى بهوه كرد كه پولين و ريك بخريت.^(۴۸۵) نازناو شهرعيتى وهرنه دهگرت گهر بيتو له لايهن خهليفه وه نه بوايه، نه مهش به واتاي دهسه لاتي سينتوالي خهليفه و جهختكردن سوو له ريكخستنى بهرده وامي كاره كاندا، به لام كاتيك نازناو زور بوو نه مه بووه هوى كاريگهري نه گه تيف له سهر دهوله تى عهباسى. لهم پوهوه (البيروني) ده گيرته وه "كاتيك عهباسيه كان نازناوى زور ورديان به خشيه دهسته و تاقمه كانيان و يه كسانيان كرد له نيوان دوست و دوژمن و ره چه له كيان گيتره سهر خويان دهوله ته كه يان له دهست چوو".^(۴۸۶) نازناوى پاست واته خهليفه وه پشت به خاوهنى نهو نازناوه ده به ستيت ههروهك چون پشت به پاستى خوى ده به ستيت و رهنگه نهو نازناوه ناماژه كردنيت بيت بۆ پايهى سولتان به نسبت پله و پايهى خهليفه له به غدا كه دهشى نهو مه سه له يه له پوى شوينه وه واييت.^(۴۸۷) جيتى ناماژه بۆ كردنه كه دياردهى نازناو له جيهانى ئيسلاميدا له پاش لاوازي و بى هيزى خيلافه ته وه دهستى پيكرديت كه واليه كان كه وتنه نه وهى داواى نازناوى فخرى بكه ن بۆ درختنى پله و پايه يان و فزليان هديت به سهر خيلافه تدا بهو پييهى كه خيلافه ت پتيوستى به پشتگيري و پالپشتى نهوان هه يه، نه مهش له وه تيبينى دهكرت كه (بدر بن حسويه) داواى له خهليفه كرد نازناوى پييه خشيت و

(۴۸۵) حسن الباشا: الالقاب الاسلاميه، ص ۵۹.

(۴۸۶) الآثار الباقيه من القرون الخاليه، دار احياء العلوم، بيروت، د.ت، ص ۱۳۲.

(۴۸۷) حسن الباشا: س. پ، ل ۵۴۴.

نویسنده‌ی خوی پهلوانه کرد بۆ ئەو مەبەستە.^(٤٨٨) له سالی (٣٨٥/٩٩٥ز) دا میر (بدر بن حسنویه) بری (٩) ههزار دیناری دانا وەك دیاریهك (منحه) بۆ پیشكه‌شکردن به میری عه‌ره‌ب (الاصیفر الاعرابی) وەك قه‌ره‌بووکردنه‌وه له‌وه‌ی له حاجیه‌کانی عیراقی وهرده‌گرت تا پێگه‌یان به‌دات به‌چنه شوینه پیۆزه‌کان بۆ حه‌ج کردن.^(٤٨٩) به‌لام (الروذاوری) به‌ جوړیکی دیکه باسه‌که ده‌گیریته‌وه جیاواز له‌وه‌ی پێشوو چ له‌کاتی پاره‌دانه‌که‌دا و چ له‌ بره‌که‌ی و ده‌لیت: " (بدر بن حسنویه) (٥) پێنج هه‌زار دیناری هه‌لگرت له‌گه‌ڵ سه‌ردار و که‌سه ناسراوه‌کانی کاروانی خوراسانیه‌کان به‌ مەبه‌ستی پاراستنی پێگه‌ی حاجیه‌کان له‌ جیاتی ئەو باجه‌ی که هه‌موو سالتیک لییان وهرده‌گیرا و ببووه باجیک پاشتر گه‌یشته (٩) نۆ هه‌زار دینار".^(٤٩٠)

جگه له‌ دۆزینه‌وه‌ی نازناویکی دیکه‌ی (بدر بن حسنویه) که له‌ سه‌ر (قنطره‌ کاشکان)* هه‌لکه‌ندراوه. که به‌ یه‌کتیک له‌ شوینه‌واره میتوویه‌کانی میرنشینی هه‌سنویه ته‌ژمار ده‌کریت که له‌سه‌ری هه‌لکه‌ژراوه "به‌ ناوی خوا‌ی گه‌وره و میهره‌بان ته‌مه‌ بوو میر فه‌رمانی دا به‌ بنیادنانی بۆ (ابو النجم بدر بن حسنویه) خوا ته‌مه‌ن درێژی کات".^(٤٩١) نازناوی میر (الاجل) له‌ سه‌رده‌می سه‌ره‌تای ئیسلامدا له‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی پیاوانی ولات ده‌نرا که خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکی فراوان بوو.^(٤٩٢) سه‌باره‌ت به‌ میره‌کانی میرنشینی مه‌روانی پێوه‌ندی دیبلۆماسییان هه‌بوو له‌ گه‌ڵ خیلافه‌تی عه‌بباسی و هه‌ندیکیان نازناویان له‌ خیلافه‌ته‌وه وهرگرت (الفارقی) ده‌گیریته‌وه که

(٤٨٨) کلود کاهن: س. پ، ٢٨٧.

(٤٨٩) ابن الجوزي: س. پ، ٢٧٠/١٤؛ الذهبي: تاريخ الاسلام، ٣٨١.

(٤٩٠) ذیل، ٢٨٧/٣.

* قنطره‌ کاشکان: ده‌که‌ویته‌ پۆژناوای ئێران له‌ نیوان خورهم ئاباد و نه‌دیمشک، میر (بدر بن حسنویه) درووستی کرد، به‌ریزه‌کی ٢٠م ده‌بوو. (عزیز الله بیات: کلیات جغرافیای طبیعی و تاریخ ایران، ص ٣٩٦).

(Stein) Aurel Old routes of Western Iran (London) (١٩٤٠) P. ٢٧١. (٤٩١)

(٤٩٢) حسن الباشا: الالقب الإسلامية، ١٢٦.

میر مەروانی هەندێ جار بە نازناوی وه‌زیر یان (حاجب - ده‌رگاوان) له لایه‌ن خه‌لیفه‌وه بانگ ده‌کرا وه‌ک میر (أحمد بن مروان بن كدك) که خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (القادر بالله) له سا‌لی (٤٠٣/١٠٣١ز) دا نازناوی (نصر الدولة) ی لێ نا، هه‌روه‌ها خه‌لیفه‌ نازناوی (عهد الدولة) ی نا له (حاجب) میر (سعید بن مروان)، (الفارقی) ده‌لێت:-

"میر سعید یه‌که‌م میره‌ له‌ بنه‌مه‌اله‌ی مەروان نازناوی پێبدری".^(٤٩٣) جێی ئاماژه‌یه‌ هه‌ر یه‌کێک له‌ مه‌روانیه‌کان که ده‌سه‌لاتی گرتە ده‌ست به‌ (میر) بانگ ده‌کرا چ له‌ سه‌رچاوه‌ می‌ژوویا که کاندایان له‌ دژکیۆمینته‌کاندا، وه‌ک نه‌وه‌ی له‌ نوسراوه‌کانی سه‌ر شوێنه‌واره‌کاندا هاتوه‌ وه‌ک شوری دیاریه‌که‌ و پردي دیچه‌ له‌ دیاریه‌که‌.^(٤٩٤) به‌لام نه‌و نازناوه‌ی که ده‌سه‌لاتدارانی هه‌ژبانیه‌کان به‌ ده‌ستیان هێنا به‌هۆی سوود وه‌رگرتن له‌ بارودۆخه‌ سیاسیی چوار ده‌وریان بوو، ته‌نانه‌ت ناوی میریان له‌ ده‌سه‌لاتدارانیان له‌ هه‌ولێر و نیوچه‌کانی ده‌رووبه‌ری ده‌نا و ته‌م نازنیوه‌یان وه‌ک میراتی به‌کارده‌هێنا، ته‌م نازنیوه‌ نا که ده‌سه‌لاتدارانی (بنی رواد) و له‌ (أحمدیل) دامه‌زرینه‌ری نه‌وه‌ی (الاحمد یلیه‌)* له‌ (مراغه‌)**.^(٤٩٥) شه‌دایه‌کانیش به‌ هه‌مان شێوه‌ نازناویان بۆ ده‌سه‌لاتدارانیان به‌کارهێنا،^(٤٩٦) ته‌مه‌ش به‌ نازناویکی کارگێری و سه‌ریازی داده‌نریت،

(٤٩٣) تاریخه‌، ص ٧٧.

(٤٩٤) عبدالرقيب يوسف: الدولة الدستورية، ٧٦/٢.

* الاحمد یلیه‌: ده‌که‌پێته‌وه‌ سه‌ر (احمدیل بن ابراهیم بن وه‌سوذان الروادی) که خاوه‌ن (مراغه‌ و انزلیجان) بوون، ته‌م بنه‌مه‌اله‌یه‌ په‌چه‌له‌کیان ده‌که‌پێته‌وه‌ سه‌ر بنه‌مه‌اله‌ی په‌وادێ کوردی هه‌ژبانی که‌وا حوکمی انزلیجانی کرد و ته‌بیز پێته‌ختیان بوو. بۆ زیاتر زانیاری به‌روانه‌ (حسام الدین علی غالب: انزلیجان، ١٨٢).

** مراغه‌: - ده‌که‌ویته‌ باشووری خۆرئاوای شاری ته‌وریز به‌ دووری (١١٢کم) هه‌روه‌ها نزیکه‌ی (١٨٠کم) له‌ شاری ورمێ دووره‌ له‌ که‌ه‌وه‌ی له‌دوای نه‌رده‌وێڵ دێت. (ابن حوقل: صورة الأرض، ٢٨٨؛ شوان عوسمان مسته‌فا: کوردستان، ل ٧٩).

(٤٩٥) ابن الاثير: الكامل، ٤٨٥/١٠؛ ابن خلدون: تاریخ، ٤١/٥-٤٢.

(٤٩٦) روس: دائرة المعارف الاسلامية، مادة (بنو شداد)، ١٨١/١٣-١٨٣.

گهر نازناوی میر لای عه‌ببایی و بو‌یهی باوبویی و دانی پتدا نرابی له‌رووی کارگت‌پیه‌وه نه‌وا له‌لای (هذبانییه) کان هه‌مان مۆرکی فه‌رمی وه‌رگرت، چونکه ده‌سه‌لاتی سه‌ره‌کی له‌ فه‌رمان‌په‌واییدا به‌ده‌ست میری هه‌ژبانییه‌وه بوو، که خاوه‌ن هه‌مان توانا و ده‌سه‌لات بوو که سولتان و پادشا و میره‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه هه‌یان بوو.^(٤٩٧) سه‌باره‌ت به‌ میرنشینی عه‌نازی که پتوه‌ندی دیبلۆماسی ده‌یه‌سته‌وه به‌ خیلافه‌ته‌وه، دووهم میریان نازناوی (حسام الدولة ابوالشوک) ی پین به‌خشا^(٤٩٨) و نازناوه‌کانی زیاد کرا بۆ ده‌وله‌ وه‌ک (سیف الدولة) و (حسام الدولة) نه‌مانه‌ ده‌چونه‌ خان‌ه‌ی نازناوی سه‌رۆکی سوپا و میر و جیگیره‌کانه‌وه.^(٤٩٩) خالی وه‌رچه‌رخان له‌ به‌هێزکردنی پتوه‌ندییه‌ دیبلۆماسییه‌ کان له‌ نیتوان خیلافه‌ت و میرنشینه‌ کوردیه‌ کاندایا نه‌ویش به‌خشینی نازناو بوو له‌ لایه‌ن عه‌بباییه‌ کانه‌وه بۆ میره‌ کورده‌کان له‌ میرنشینه‌ کاندایا، که نه‌مه‌ وایکرد نه‌و میرنشینه‌ بینه‌ پاشکۆی خیلافه‌ت و دژی نه‌بن، خه‌لیفه‌ی عه‌ببایی (القادر بالله) نازناوی (ناصر الدین و الدولة) ی به‌خشیه‌ میر (بدر بن حسویه).^(٥٠٠) هه‌روه‌ک پیتشر باس‌مان کرد، و نازناوی (نصر الدولة و عمادها ذي الصرامتين) به‌خشیه‌ میری مه‌روانیه‌ کان (أحمد بن مروان).^(٥٠١) له‌ گه‌ژ نه‌و نازنیه‌وه‌شدا هه‌روه‌ها خه‌لیفه‌ی فاطمی (الحاکم بأمر الله) نازناوی (عزالدولة و مجدها ذي الصرامتين) پیتبه‌خشی،^(٥٠٢) وه‌ک له‌پیتشدا باس‌مان کرد.

(٤٩٧) ابن شاهين الظاهري: زبدة كشف الممالك، ١١١؛ عماد الدين خليل: عماد الدين زنكي، ١٩٦؛

حسن ابراهيم حسن: تاريخ الاسلام، ٣١٦.

(٤٩٨) ابن الاثير: الكامل، ١٩/٨؛ ابن الفوطي: تلخيص مجمع الاداب في معجم الالقاب، تح:

مصطفى جواد، المطبعة الهاشمية، دمشق، ١٩٦٤، ١١٣٦/٢-١١٣٧.

(٤٩٩) نظام الملك: گزیده سياست نامه، (سير الملوك) انتخاب و شرح، جعفر شعار، تهران،

١٩٩٨، ص ٢٢٥.

(٥٠٠) الروذراوي: ذيل، ٢٩١/٣.

(٥٠١) الفارقي: تاريخه، ١٠٨؛ ابن شداد: الاعلاق الخطيرة، ٣٥١/١/٣.

(٥٠٢) الفارقي: س. پ، ١٠٩.

وتاری نایینی

خوتبه‌دان به ناوی هەر لایه‌نیکه‌ره به‌لگه‌ی به‌هیزی پێوه‌ندی نێوان ئه‌و دوو لایه‌نه‌یه، یان سومبولیکه له سومبوله‌کانی سه‌روه‌ری، هه‌روه‌ها (الخطابة) به پۆستیکێ نایینی گرنه‌گ دانرا، و خاوه‌نه‌که‌ی وتار ده‌خوینیته‌وه له ئار خه‌لکدا و پۆژانی هه‌ینی و یاد و بۆنه‌کانیان و بیر ده‌هینیته‌وه.^(٥٠٣) له‌سه‌ر وتارخوێن (الخطيب) بوو که ناوی میر به‌هینیت.^(٥٠٤) چونکه ناو هینانی میر له لایه‌ن وتارخوینیه‌وه له پۆژی هه‌ینیدا مافیک بوو له مافه‌کانی خه‌لیفه‌کان به‌و پێیه‌ی ته‌وان له لایه‌نی نایینه‌وه لێپرساوی موسلمانان، ناوه‌ینانی خه‌لیفه له وتاره‌کانی هه‌ینیدا له ده‌وله‌ت و مێنشینه کوردیه‌کاندا شتیکی بار بوو وه‌ک باسما کرد خاوه‌نی پێوه‌ندی دیبلۆماسی بوون له‌گه‌ڵ خه‌لافه‌تی عه‌بباسیدا، نه‌گه‌ر چی ناوه‌ینانی میر له پال ناوی خه‌لیفه‌دا له وتاره‌کاندا کاریکی ئاسایی بوو بۆ ده‌رخستنی ریزی میر بۆ خه‌لیفه و پاشکۆیی بۆ میری موسلمانان. لێره‌دا (الصابي) رێپه‌رسی وتاره‌کاتمان بۆ ده‌گێرتیه‌وه له سه‌کۆی خه‌لیفه‌کانه‌وه، له وتاری دووه‌می پاش (دانیشتن)دا ده‌لێن "خودایه، هیدایه‌تی به‌نده‌و جیگره‌که‌ت (عبدالله) و نازنیه‌که‌ی ده‌هینیت ئیمام میری باوه‌رداران، وه‌ک چۆن هیدایه‌تی خه‌لیفه‌کانی راشیدی و گه‌وره‌پیاوانی نایینیت دا هتد..."^(٥٠٥) پێده‌چیت ئه‌م فۆرمه له سه‌کۆکانی به‌غداد له وتاردا ده‌خویندرايه‌وه و فۆرمی هاوشیه‌وه له وتاری میره‌کانی نیوچه‌کانی ده‌روبه‌ر ده‌خویندرايه‌وه، هه‌رچه‌نده چی سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ست هیچ فۆرمیکێ ته‌واوی ئه‌و وتارانه‌یان بۆ نه‌پاراستوین. مێنشینه کوردیه‌کان له میان‌ه‌ی فەرمانه‌رواییاندا گرنه‌گیان دا‌بوو به وتار، وتار خویننه‌کان پێگه‌یه‌کی به‌رزیان

(٥٠٣) ابن منظور: لسان العرب، ٨/٨٥٥.

(٥٠٤) هوايتهد: دائرة المعارف الاسلامیة - مادة الخطبة، ٨/٣٧٠.

(٥٠٥) رسوم دار الخلافة، ١٣٣.

هه‌بوو له لایان، ده‌لټن نازناوی میر (بدر بن حسنویه) به‌م جوړه بووه: "ناصر الدین و الدولة ابو النجم مولی* امیر المؤمنین"،^(٥٠٦) هه‌روه‌ها ده‌لټن میر (وه‌سو‌دان بن محمد) (مولی امیر المؤمنین).^(٥٠٧) ده‌سته‌واژه‌ی (مولی امیر المؤمنین) له لایه‌ن میره‌کانی ده‌ورو به‌روه‌ به‌کار ده‌ه‌تیرا، نه‌ریتی گه‌رانه‌وه‌ بۆ په‌چه‌له‌ک بۆ میری موسلمانان له سهرده‌می (به‌اء الدولة) ی بوه‌یه‌ی ده‌گه‌ریتته‌وه‌ سالی (٣٧٩-٤٠٣/٩٨٩-١٠١٣ ز)، داواکاریش له‌سهری له‌لایه‌ن سهروکار به‌ده‌ست و داروده‌سته‌کانه‌وه‌، زیادی کرد، چونکه‌ پی‌یان وابوو پایه‌یان به‌رز ده‌بی‌ت و نزیک ده‌بنه‌وه‌ له‌ نازناو.^(٥٠٨) سه‌باره‌ت به‌وه‌ی (ناصر خسرو) له‌ باره‌ی وتاری هه‌دینه‌وه‌ ده‌یگه‌ریتته‌وه‌ له‌ نیوچه‌ی میافارقین ده‌سته‌واژه‌ی (مولی امیر المؤمنین)، هه‌روه‌ها ه‌یچ ده‌سته‌واژه‌یه‌کی دیکه‌ که‌ ناماژه‌ بی‌ت بۆ خه‌لیفه.^(٥٠٩) نه‌مه‌ واتای نه‌وه‌ نیه‌ که‌ میره‌کانی مه‌روانی پاشکویه‌تی خویان له‌ وتاری هه‌نیدا بۆ خه‌لیفه‌ به‌کار نه‌ه‌یتاوه‌، به‌ه‌وی باشی پی‌وه‌ندیانه‌وه‌ له‌گه‌ل خه‌لیفه‌کانی ده‌وله‌تی عه‌بباسیدا،^(٥١٠) هه‌روه‌ها سیاسه‌تی مه‌روانیه‌کان به‌نده‌بوو له‌سهر ناشتی و پی‌وه‌ندی دیپلوماسی له‌گه‌ل هه‌موو ه‌یژه‌کاندا به‌ تایبه‌تی له‌ سهرده‌می میر (نصر الدولة بن مروان) دا که‌ ده‌بوو له‌ وتاره‌کانیدا ناری خه‌لیفه‌کانی ده‌وله‌تی عه‌بباسی به‌ی‌تی‌ت، کاتیک (ابن الاثیر) باس ده‌کات که‌ (نصر الدولة بن مروان) توانی قه‌ناعه‌ت

* مولی: لی‌ره‌ به‌مانای لایه‌نگری خه‌لیفه‌ د‌یت، یاخود پشتگیری خه‌لیفه‌یه‌ یاخود سهر به‌ خه‌لیفه‌یه‌ (یوالی+یناصر).

(٥٠٦) مؤلف مجهول: مجمل التواریخ و القصص، ٤٠١.

(٥٠٧) ناصر خسرو: سفرنامه، ٥.

(٥٠٨) الصابی: س. پ، ١٢٢.

(٥٠٩) سفرنامه، ٨.

(٥١٠) ابن الجوزي: س. پ، ٢٦٢/٧؛ بروانة الفارقي: س. پ، ٨٦، ١٠٤، ١٠٨، ١٥٣، ١٥٤؛ ابن

کثیر: البدایة والنهاية، ٣٧٢/١١/٦.

به (شبيب بن وثاب النميري).^(۵۱۱) بکات به ناوندهینانی فاتمیه‌کان و دووباره
 گیتراڤه‌وی ناوی خه‌لیفه (القائم بأمر الله) ی عه‌بباسی (۴۳۰/ک ۱۰۳۸ ز)^(۵۱۲) له
 وتاره‌کانیدا. ئەمەش مانای وایه (نصر الدولة) ناوی عه‌بباسیه‌کانی ده‌هینا.

(۵۱۱) شبيب بن وثاب النميري: خاوه‌نی (ره‌قه‌و سروج وحران) بووه، ماوه‌یه‌ك چوووه ژێر ركنی
 فاتمیه‌كان، هه‌روه‌ها ماوه‌یه‌ك باجی دا به رۆمه‌كان، و مه‌ترسی بۆ سه‌ر مێرنشینی مه‌روانی
 دروستکرد و دواتر پیوه‌ندی له‌گه‌ڵ میر (نصر الدولة) چا‌کرد، له‌ سالی (۴۳۱/ک ۱۰۳۹ ز) كۆچی
 دوا‌یی كرد. بۆ زیاتر زانیاری به‌هوانه: - (ابن الاثير: الكامل، ۳۵۳/۷؛ ۹/۸، ۱۱، ۱۶، ۲۰)
 (۵۱۲) ابن الاثير: الكامل، ۱۸/۸؛ بۆ زیاتر زانیاری به‌هوانه: قادر محمد حسن: الامارات الكوردية،
 ص ۱۲۴.

پاره و لیډانی سکه

پارهو سکه لیډان لایه نیکي دیکه یی گرنګ بوو که پیوه نډیه دیلو ماسیه کانی میرنشینه کوردیه کاغان بووون ده کاته وه، پاره، یان سکه بریتیه له (ختم-مؤر) له سهر پاره کان که نالوگوړی پیډه کریت له نیوان خه لکدا به ناسن نه خشی وینه یان چهند وشه یه کی پیچه وانه ده خنه سهر پاره که و دواچار نهو نه خشه له پاره کانداه درده که ویت پاشان کاری پیډه کریت. ^(۵۱۳) ییگومان پاره له گرنګترین سیموله کانی ده ولته، چونکه پیوه نډی توندی هدی به نابووری و سهروری و تیایدا دیارده سیاسیه کان درده که ویت و شتوازی به پیوه بردنی ده ولته تیا ړه نګ ده داته وه و هندیګ پیان وایه کوټو لګردنی نه وانی دیکه یه له گه ل و تارخو ټندنه وه و پاره لیډان. ^(۵۱۴) عه عباسیه کان چهند شویتنیکي سکه لیډان یان له ویلايه ته کانیاندا هه بوو. ^(۵۱۵) هه روه ها خه لیفه عه عباسیه کان ریگه یاندا به وای ناوی میره پاشکوکان یان له ته نیشته ناوی خو یانه وه بخړیته سهر پاره بویه میره کانی پاشکوکان که و تنه لیډانی سکه که له پیښه وه ناوی خه لیفه بوو پاشان ناوی میری سهریه خو، به لام به نوو سیننیکي جیاواز. ^(۵۱۶) مانی خه لیفه بوو که ناوی له سهر پاره هه بیت بوو نه وای ده سه لاته که یان شهرعی بیت، هه روه ها نکو لیان له نیوی خه لیفه نه ده کرد ته نانه ت له کاتی لاوازی خیلافه تیشدا. ^(۵۱۷) هه ولی هه نډی له نیمچه ده ولته ته کان بوو سهریه خو بوون له ده سه لاتی خیلافه ت و جیا بوونه وه ړه نگدانه وه یی پیشووی خیلافه ته، و ناره زوویه که بوو سهریه خو یی له ده سه لاتی نیوه ند. سهره پای پابه ند بوونی میره کان و خه لیفه به نه ریتی سکه لیډان

(۵۱۳) ابن خلدون: المقدمة، ۲۶۱.

(۵۱۴) عباس العزاوي: تاريخ النقود العراقية لما بعد العهود العباسية، بغداد، ۱۹۵۸، ۷.

(۵۱۵) خولة الدجيلي: بيت المال نشاته و تطوره، مطبعة وزارة الاوقاف، بغداد، ۱۹۷۶، ۱۷۵.

(۵۱۶) الكرملی: النقود العربية و علم النميات، القاهرة، ۱۹۸۷، ۱۲۲.

(۵۱۷) محمد باقر الحسيني: العملة الاسلامية في العهد الاتابكي، ۴۸.

به ناوی خه لیفه وه، به لآم نهمه مانایه کی گه وری نیه له لای خیلافهت به پیچه وانده و نهمه پالپشتیه بۆ نیمچه دهوله ته که، و وای لیده کات جیگه ی په زامه ندی خه لک بیت که راهاتوون به ملکه چی بۆ خه لیفه ی عه بیاسی.^(۵۱۸) سه بارات به سه که لیدان لای میرنشینه کوردیه کان له و سهرده مه دا به پیتی سه رچاوه میژووویه کان میره کوردیه کان ناوی خو یان و خه لیفه و نازناو و شوین و رۆژی لیدانی سه که یان له سه ر پاره که دهنه خشانده وک گوزارشتیک بۆ پابه ند بوونیان به خیلافه تی عه بیاسی و بۆ ده سته که و تنی پالپشتیکی شه رعی و میللی بۆ فه رمانه واییان، له و پارانه که ده گه رپته وه بۆ میر (بدر بن حسویه) ناوی خه لیفه ی تیدا نووسراوه، ههروه ها میری بوه یهی (مجد الدولة) له پشتی پاره که، ئینجا ناوی (بدر بن حسویه)، له ژیر ناوی خه لیفه دا نووسراوه، ههروه ها جگه له وتار خویندنه وه، که ئاماژه مان پێدا، ناوی خه لیفه له سه ر پاره کان له هه ندی له میرنشینه کان دهنه خشینرا که ده توانن له میانه یه وه واقعی پته وندیه دیبلۆماسیه کانی خیلافهت و میرنشینه کوردیه کان بزائن له به رته وه ی پاره له گه ل وتار خویندنه وه به پوی راگه یانندن داده نریت که زیاتر پته وندی داره به خه لک بۆ گوزارشت له و پته وندیه دیبلۆماسیانه، که رۆژی ته نها له ئالو گۆری بازرگانیدا نابینیته وه، به لکو رۆژی راگه یانندن ده بینیت وه ک رۆژی ماس میدیای نهمۆ.^(۵۱۹) به واتایه کی دیکه بوونی نازناوی خه لیفه له سه رووی ناوی میری میرنشینه که وه نه گه ر چی هه نگا ویکه له لایه ن میره وه به مده سته ده رخشته ی پاشکویه تی بۆ خه لیفه، به لآم له وه گرن گتر نه وه یه نه و پاشکویه تی به خه لک رابگه یه نیت بۆ دۆزینه وه ی پالپشتیکی شه رعی بۆ فه رمانه وایی به و پیتییه نه و ده سه لآته ی له ده سه لآتی خیلافه ته وه شه رعیهت وه رده گریت وه ک رپژنک و پیزانینیک بۆ خه لیفه. له سه ر (درهم) یکی زیوی که ده گه رپته وه بۆ میر (ابو علي الحسن بن مروان)

(۵۱۸) یوسف العش: س. پ، ۱۲۷.

(۵۱۹) محمد باقر الحسینی: النقود العربیة الاسلامیة ودورها الحضاری والاعلامی، ۸.

سالى (٣٨٥ك/٩٩٥ز) مینشینی مروانی و له شاری جهزیره نهو پارهیه لیندراوه له پرووه کهیدا "الله و محمد رسول الله (ص)، (القادر بالله). و له ژیری ((الامیر ابوعلی الحسن بن مروان" (٥٢٠) نهخشینراوه و نهخشی (القادر بالله) لهسهره و ناوی میر (ابوعلی) هاتووه که بهلگهیه بۆ نهو دانپیاناندهی میری ناوبراو به پاشکویهتی بۆ خیلافته، ههروهها تییینی دیبلوماسیهتی دهکین له گهڤ فاتییه کاندای (٥٢١) و گرنگی نه دان به ده رخستنی پاشکویهتی بۆ خیلافتهی عه بیاسی بۆیه ناوی خۆی نهخشاند له سهر (درهم) هکه، سه بارهت به دیناری ئالتونی که (بدر بن حسنویه) له شاپور خواست سالی (٣٩٧ك/١٠٠٧ز) ده ریکرد ناوی خلیفه (القادر بالله) له سهر پرووی پاره که نهخشاند و له ژیریشی ناوی خۆی (بدر بن حسنویه). (٥٢٢) نهوهی تییینی ده کریت نهوهیه (بدر) رازی بوو به نهخشاندنی نیوه کهی (ابوالنجم ناصر الدین و الدولة) به پیتی نازنار، پیمان وایه ئهم رهفتارهی له مهزنی و بهرزنرخاندنی پیگهی خلیفهوه سه رچاوهی گرتووه ئهمهش له نووسراوه کانیاندا به دی ده کریت. (الصابی) ده گپرتیه که نهوانه له لایه خیلافتهوه له سهردهمی نهودا نازناویان پیبه خشرا نازناوی خۆیان لادا له سهر نووسراوه کانیان بۆ خلیفه کان، تهنها ناوی خۆیان و باوکیان هیشتیه وهک پیزیک بۆ خلیفه. (٥٢٣) بهلام پیدهچی ئهم رهفتاره نه بوویته بنهما و نه ریتیکی گشتی له ههموو ساته کاندای پهره کرابی. ههروهها ناوی خلیفه (القادر بالله) له سهر پشتی (درهم) زیویه که له سهردهمی میر (محمد الدولة ابو

(٥٢٠) عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية، ١٠٩/٢.

(٥٢١) الروذراوري: س. پ، ١٧٩/٣؛ ابن الاثير: ١٤٣/٧؛ القلقشندي: مآثر الانافة في معالم الخلافة،

تح: عبدالستار احمد فرج، بيروت، ١٩٨٠، ٣٢٤/١.

(٥٢٢) Stanly (Lane Pool) Catalogue of the Collection Arabic Coins Preserved in the Khadival Library at Cairo London، ١٨٩٧) P. ٣٣٥.

(٥٢٣) رسوم دار الخلافة، ١٠٥.

المنصور) سالتی (٣٩٧ك/١٠٠٧ز) له شاری نصیبین دهنوسرا.^(٥٢٤) نهمهش دوپاتکردنهوی بهردهوامی پتوهندی دیبلۆماسییه له نیتوان میرنشینی مهروانی و خیلافتهتی عهباسیدا. له سهردهمی (نصر الدولة بن مروان) دا نهو پتوهندیه بهردهوامی بهخۆه بینی و نازناوی خهلیفه لهسهر پارهکان دهنوسرا له میافارقین له سهردهمی (نصر الدولة) دا که دهگهپتتهوه بۆ نهو له پشتی پارهکه ناوی خهلیفه (القادر بالله) دهنوسرا.^(٥٢٥) ههروهها نازناوی خهلیفه لهسهر (درهم) زیویه که له نامهد (دیار بکر) له سالتی (٤١٢ك/١٠٢١ز) له بازنهی پهراوێزدا دهنوسرا.^(٥٢٦) نهوی جیتی سهرغه له پارهکانی میرنشینی مهروانییدا سهبارت به نووسینی نازناوی خهلیفه نهویه که ناوی له یهك شویتنی دیاریکراوی تایبهتدا نهدههات، جارێک له چهقی پارهکهدا دهنوسرا و جارێک له بازنهی پهراوێزدا، بهلام له ههموو ساتهکاندا ناوی له پاش ناوی پیغهمبهر (دخ) و دهنوسرا له ژیریدا ناوی میر بوهیبهی دهنوسرا.^(٥٢٧) بۆیه دهتوانین بڵێن میره کوردهکان به گشتی نهو پتوهندیه دیبلۆماسییهیان لهگهڵ خیلافتهتی عهباسیدا له میانهی پاشکۆیهتی ڕوکهشی بۆ خیلافتهتی عهباسیدا، له ڕینگهی ناوهێنانی خهلیفه له وتاری ههینیدا و نووسینی ناوی لهسهر سکه پاراست. پاره به توخهیککی دیکه له توخهکانی پتوهندی بوو له نیتوان میرنشین، یان دهولت، یان خیلافتهتدا، نهگهر چی نهمه بهلگهیهکی تهواونیه بۆ پاشکۆیهتی میرنشین یان دهولتهتی بههیز بۆ خیلافتهتی لاواز.

تا ئێره له توێژینهوه که باسمان له توخهکانی پتوهندی دیبلۆماسی نیتوان میرنشین

(٥٢٤) عبدالرقيب يوسف: س، ١١٠/٢.

(٥٢٥) Stanly(LanePool), Cataloge of Oriental Coins in the British Museum, (London: ١٨٨٩), Vol, IX, p. ٢٧٢.

(٥٢٦) محمود ياسين التكريتي: الامارة المروانية، ١٧٢.

(٥٢٧) لهسکه پارهی دینارهکهی (بدر بن حسنویه)، ناوی میری بوهیبهی و نازناوهکهی له پشتی دراوهکه نووسراوهبوو. بۆ زیاتر زانیاری پروهانه (حسام الدين علی غالب: الکود، ل ٣٠٧).

و ده‌وله‌ته کوردیه‌کان له‌گه‌ژ خیل‌افه‌تی عه‌بباسیدا کرد، که تیا‌ی‌اندا هه‌موو هه‌ولێکیان بۆ به‌ده‌سته‌یه‌نانی پازی بوونی خیل‌افه‌ت بوو، و له‌ لایه‌کی تهره‌وه به‌ده‌سته‌یه‌نانی په‌زامه‌ندی پای گشتی له‌ جیهانی ئیسلامیدا و لایه‌نه‌کانی دیکه‌ له‌ توخمه‌کانی پێوه‌ندی، که له‌لای هه‌ندی له‌ نیمچه‌ ده‌وله‌ته‌کان ده‌رکه‌وت و له‌لای هه‌ندیکی دی نه‌ما به‌پیتی هه‌لۆیستی خیل‌افه‌ت له‌ ده‌وله‌ته‌، و به‌ پێچه‌وانه‌وه هه‌روه‌ها نه‌و توخمه‌ به‌لگه‌یه‌ بۆ پابه‌ندبوونی نه‌و ده‌وله‌ته‌ یان میرنشینه‌ به‌ خیل‌افه‌ته‌وه که له‌ کاته‌دا ته‌نها هه‌ر ناو بوون و خۆیان بالاده‌ست بوون له‌ کاروباری ولاتی خۆیاندا و خیل‌افه‌ت وای لی‌هات نه‌هی‌زی هه‌بوو نه‌توانا، بۆیه سه‌رده‌می ده‌سه‌لات و شکۆمه‌ندی و نازناو به‌خشین و وتار خوێندن و سکه‌لێدان...هتد، ته‌نها فۆرمێک بوو که له‌ پشتیه‌وه چه‌ندین شتی دیکه‌ی هه‌شار دا‌بوو.

پێوهندیه دیپلۆماسیه کانی کورد له گهڵ دهسهلاتی بوهیهیه کاندای

دهولهتی بوهیهی، دهولهتیکی سینتالی خاوهن یهك دهسهلات نهبوو، بهلكو دهسهلات له نێوان نهندامانی بنهماله كهدا لهو نێوچانهی دهستیان بهسهردا گرتبوو دابهش بووبوو، و میرهکانیان لهپرووی لیهاوویی سیاسیهوه جیاواز بوون، تهناوت تا پڕوخانی دهولهتهكشیان پێتهختیکی یهكگرتوویان نهبوو، بهلام ئهو شارهی كه بههێزترین میریانی لیبویه نهوه دهبوو چهقی دهسهلاتی دهولهت.^(٥٢٨) دهركهوتنی دهولهتی بوهیهی وهك هێزێکی دهست پۆشتوو بهسهر ناوهنددا هاوكات بوو لهگهڵ سهرههڵدانی درووستبوونی میرنشینه كوردیه كاندای، و بههۆی دراوسیهتی نێوچه كانی دهسهلاتی بوهیهی لهگهڵ میرنشینه كوردیه كاندای لهبهر چهند فاكتهریکی سیاسی و سهربازی ئهو میرنشینه، بۆیه شتیکی ناسایی بوو كه پێوهندی دیپلۆماسی ههیهت له نێوان كورد و بوهیهیه كاندای كه خۆی له سیاسهتی نێوان شهرو ناشیدا دهیهنیتتهوه.*

پێوهندیه كانی نێوان میرنشینه كوردیه كان و بوهیهیه كان له سهرهتای سهرههڵدانی بوهیهیه كاندای تارادهیهك دیپلۆماسی بوو، كاتێك كه سهركردهیهتی بوهیهیه كان له نێوچهی (الجبل والری) درا به میر (ركن الدوله) كه له سهرچاوه كاندای بهوه ناسرابوو كه نهرم و نیانه بهرامبهر به كورد. له یهكهم ئاماژهی (مسكویه) سهرهت به باسكردنی میر (حسنویه بن الحسین الكردی) كه وتبووی پاش ئهو یارمهتیانهی (ركن الدوله) له

(٥٢٨) ستانلی لین پول: طبقات سلاطين الاسلام، ١٣٥-١٣٧ ف-بارتولد: تاریخ الحضارة الإسلامية، ١٠٥.

* پێوهندی نێوان شادی و بوهیهی زۆر خراپ بوو له نێوان سالانی (١٣٢٠/ك/٩٣٣) كۆتروولی ئهم ههڕمهیهان كرد، (ههڕمی ئاران) تا هاتنی بوهیهیهكان بۆ بهغدا له سالی (١٣٣٤/ك/٩٤٥) و بهڕهسمی خهلافهتی عهباسی ئیعترافی پێ كردن، دامهزراندنی میرنشینی شهردارییهكان مایه مهترسی و دله راوکیی بوهیهیهكان بوو، هاوكات شتیك بهدی ناكرێت له بوونی پێوهندی دیپلۆماسی نێوان میرنشینی شهدادی و دهسهلاتی بوهیهی لهو سهردهمهدا.

مەملەتیی دژ بە خۆراسانیەکان (سامانیەکان و ھاپەیمانیەکانیان) دەست ڕۆشتویم فراوان بوو لەبەر ئەم ھۆشەش بوو جێی متمانە و ڕیزی (رکن الدولة) و ھەندێ زەوی وزاری پێبەخشی، وەک باسمان کرد، و قسەکانی لەم وتەیەدا کورت کردووە (ئەگەر شەر پرووی بدایە ئە نێوان خۆراسانیەکان و (رکن الدولة)دا توندپەڕوی دەیلەم دەردەکەوت و دەچوو پالیان، و خزمەتییکی وایکرد کە شایەنی پیتزین بوو، لەگەڵ ئەوەشدا ئەو زەویانەی کە دەستی بەسەردا گرت و ئەوانەی کە وا لە چوارچێوە کارگێڕیەکانی، خەڵک ناچار دەکات کە بەقسە بکەن لە پێدانی باج و سولتانیش گفتوگۆی لەگەڵ ناکات. ^(٥٢٩) (حسنویه) بەردەوام بوو ئە سیاسەتی فراوانکردنی دەسلەلاتی و سەپاندنی باج و سەرانی جۆراوجۆر لەسەر خاوەن زەوی و زارەکان، ھەروەھا کاروانەکانی بە ھەرمی چیا دا تێدەپەڕین، لەگەڵ ئەوەشدا (رکن الدولة) خۆی بێدەنگ کرد لە ناست ئەو کارانەییدا، ^(٥٣٠) ئەمەش بە ئاشکرا ئەو وتە بەناوبانگە کەیدا دەردەکەوت "دەولەتە کەم گریڤدراوە بە دەولەتی کوردانەو" ^(٥٣١) ئەو وتەیە سەرباری ئەوێ پیاھەڵدانێکی ئاشکرایە بە کوردا و دەرخیستی ڕۆلیان لە جێگیرکردنی دەسلەلاتی بوەبھیەکاندا، ھەروەھا دانپیانانیکی ناوەکیە بە مێرئیشینی حسنویه وەک قەوارەکی سیاسی کە بنچینەکانی دەولەت لە خۆ دەگرێت، کە خزمەتی زۆری بە بوەبھیەکان کردووە، بە جۆرێک کە میری بوەبھی دان بنیّت بە چاکە کورد بەسەر دەولەتە کەیسەو ھەروەھا ئامارەیه بۆ بوونی پێوەندی باشی دیپلۆماسی کورد و بوەبھی لەو قۆناعە مێژوویەدا.

پێوەندیە دیپلۆماسییەکانی نێوان کورد و بوەبھیەکان بەردەوام بوو تەنانەت چوونی میر (معز الدولة)ی بوەبھی بۆ ناو بەغداد، کە پێوەندی باشی ھەبوو لەگەڵ

(٥٢٩) تجارب الامم، ٢/٢٧٠: ابن الاثير: الكامل، ٥/٣٦٧.

(٥٣٠) مسکویه: تجارب الامم، ٢/٢٧٠: ابن الاثير: الكامل، ٥/٣٦٨.

(٥٣١) مسکویه: تجارب الامم، ٢/٢٧٠: ابن الاثير: الكامل، ٥/٣٦٨.

(أبو الشوك الكوردي) سەزۆك ھۆزی شاژنجان و ھەموو کەسە دیارەکانی کورد لە حولوان و ھاوکاری سەربازی ھەبوو لە نێوانیاندا سالتی (٣٣٩ك / ٩٥٠ز) ^(٥٣٢) پێوەندییەکانی نێوان میر (دیسەم بن ابراھیم) و (معز الدولة) ی بۆیەیی تا پادەیدەك باش و دیبلۆماسی بوو لە میانە ی رووداوەکانی نێوانیان بەتایبەتی لەپاش شکستھێنانی (دیسەم) لە بەرامبەر مەرزبان لە سالتی (٣٤٢ك / ٩٥٣ز) بە پێشوازیکردنی و ریزگرتنی و مانەوی لەلای بۆ ماوەیەك. ^(٥٣٣) و بەلگەش بۆ بوونی ئەم جوړە پێوەندیانە لە چوارچێوەی نامە گۆڕینەوکانی نێوانیان بەدی دەکرێت، وەك ئەوێ (مسکویه) ناماژێ بۆ کردووە، کە (معز الدولة) ی بۆیەیی لە نامەکانی بە (الأخ أبو سالم)، ^(٥٣٤) ناوی ھێناوە. لێرەدا جینگای ناماژە بۆ کردنە کە ھۆکاری ئەم دۆستایەتیە دەگەرێتەوە بۆ دژایەتی (دیسەم) بۆ (مرزبان)، چونکە دژمنی میر (رکن الدولة) ی بۆیەیی بوو، بە بەلگە ی ئەوێ کاتیک (رکن الدولة) پێوەندییەکانی لەگەڵ (مرزبان) لە سالتی (٣٤٣ك / ٩٥٤ز) چاک ببوو، (معز الدولة) ھاوکاری نەکرد. ^(٥٣٥)

ھەروەھا (أبو الفتح محمد بن عناز) دامەزرێنەری میرنشینە کە چەندین یارمەتی پێشکەش بە بۆیەییەکان کردووە و لە سالتی (٣٨٩ك / ٩٩٩ز) دا لەگەڵ (أبو جعفر الحجاج) ی سەرکردە ی بۆیەییەکاندا بەشداری کردووە لە جەنگی دژ بە بەنو عوقەیلیەکان. ^(٥٣٦) ھەروەھا لە سالتی (٣٩٢ك / ١٠٠٢ز) دا لەگەڵ ھەمان سەرکردەدا بەشداری کردووە لە جەنگی دژ بە (أبو الحسن علی بن مزید) و بەنو عوقەیلدا، کە بەشکاندن (ابن مزید) و لایەنگرانی کۆتایی پێھات. ^(٥٣٧) کاتیکیش میر (بدر بن

(٥٣٢) مسکویه: ھ. س. ١٣٩/٢: ابن الاثير: الكامل، ٢٣٥/٦.

(٥٣٣) ابن الاثير: الكامل، ٣٤٢-٣٤٣.

(٥٣٤) تجارب الامم، ١٤٨ / ٢.

(٥٣٥) مسکویه: ھ. س. ١٥٢/٢: ابن الاثير: الكامل، ٣٤٣/٦.

(٥٣٦) هلال الصابي: تاريخه، ٣٣٩ / ٤.

(٥٣٧) ھ. س. ٤٢٢ / ٤.

حسنویه) له سالی (٣٩٧ك / ١٠٠٦ز) دا به هاوکاری ژماره یه کیری کورد و عهده بدا هه ره شهی داگیرکردنی بغدادی کرد، دهیینن (ابو الفتح) خیرا سوپایه کی نارد بۆ پارێزگاری و بهرگریکردن لێی به هاوکاری نهو تورکانه ی لهوئ بوون که نه مهش له گرنه گرتن هۆکاره کانی پاراستنی بغداد و شکسته یانانی (بدر) و لایه نگره کانی بوو بۆ داگیرکردنی به بغداد. (٥٣٨)

له سالی (٤٢٠ك / ١٠٢٩ز) یشدا میر (حسام الدولة ابو الشوک فارس بن محمد) له لای خۆیه وه سوپایه کی نارد بۆ یارمه تی (جلال الدولة) له سه ر دارای خۆی و به هۆی نه م یارمه تیه وه (جلال الدولة) توانی نه هواز له (کالیجار بن سلطان الدولة) بسیتیت، (٥٣٩) به لام (ابو الشوک) له سالی (٤٢٨ك / ١٠٣٧ز) دا، چوه پال (ابو کالیجار) دژی (جلال الدولة)، دای نه وه ی (خطبه) بۆ (ابو کالیجار) خوتندرایه وه له به ری رۆژئاوای به بغداد. (٥٤٠)

ده توائن بلین که کورد کاری به میتۆدی دژایه تی نه کردنی بوه یه ییه کان کرد، ههروه ها بوه یه ییه کانیش له لای خۆیا نه وه چاوپۆشیان له زۆر کاروچالاکی سیاسی کورد کرد، (٥٤١) نه و پتوه ندیه دیبلۆماسیانه پاش سه ره له دانی میرنشینه کانیش له گه ل هه ندئ له میره کانی کورد مایه وه، یه کێک له پوهه کانی بوونی پتوه ندی دیبلۆماسی دانپێدانانی دوو لایه نه سوو به یه کتردا که سوو مایه ی چه سپاندنی پتوه ندیه دۆستانه که یان و له ئاکامی نه و دان پیا نانه مه سه له ی پێدانی پله و پایه که لایه نی به هێژ ده یه خشیته سه ر کرده و که سایه یته ده ست رۆشتوه کان، و له به ره وه ی زۆر به ی میره کانی ده ولته ت و میرنشینه کوردیه کان له سه رۆک هۆزه کان پێکهاتبوو و به شیوه یه کی سروشتی ده سه لاتیان وه ک نه ریت بۆ ما بووه وه له گه ل بوونی هه ندئ

(٥٣٨) حسام الدین علی غالب: الکرد، ٢٦١.

(٥٣٩) ابن الاثیر: الکامل، ٩ / ٣٧٥؛ ابن خلدون: العبر، ٤ / ٥٩٣.

(٥٤٠) ابن الاثیر: الکامل، ٩ / ٤٥٤؛ حسام الدین علی غالب: الکرد، ٢٦١.

(٥٤١) Shaban, Islamic history, Vol. ٢, P. ١٧٤.

تایبه تمه ندى و لیتهاتووی بۆ ئەو سەرکردایه تیکردنه، بۆیه لیترهه دان پیاوانی بوهیهیه کان به دهسهلاتی میره کوردهکاندا به شیوهی دان پیاوان به لایه نی بهرامبهری وهرده گرت له بهرتهوهی له نزیکه ی نیوهی سه دهی (٤٠/ز) که هه لوه شانده وهی دهسهلاتی ناوه ندى پتوه دیار بو، کورد توانی له پرووی سیاسیه وه له نیوچه کانی خزیاندا جی پیتی خزیان بچه سپینن، به وهی میر (حسنویه کوردی) پاش ته وهی توانی دهسهلاتی خۆی له نیوچه ی هه ریمی چیا فراوان بکات، ده بینن میر (رکن الدوله) ی بوهیه ی دهستی وهرنه دا له کاره کانی و پتوه ندى و بهرژه وه ندیه هاوبه شه کانی هه ردوولای له بهر چاو ده گرت به تایبه تی که کورده کان پشتیان گرت له دژی سامانیه کان هه روک پشتر باسمان کرد.^(٥٤٢) پاش مردنی (حسنویه) سالی (٣٦٩/ک/٩٨٠ز) میر (عضد الدوله) ی بوهیه ی دهستی له کاروباری مناله کانی-میر حسنویه ده دا دوا ی ته وهی له پاش مردنی باوکیان ناژاوه که وته نیوانیان، بۆیه (بدر بن حسنویه) میری کورده برزیکانیه کان دامه زواند و هه ردوو براکه ی (عاصم و عبدالملک) ی^(٥٤٣) بئ به شی نه کردوو له سهرکردایه تی نیوچه که، به لکو دانسی نا به دهسهلاتی بدری پینگی باوکیدا له سهرکردایه تیکردنی کورد له نیوچه که، بۆیه پتوه ندیه کانی نیوان (بدر بن حسنویه) و بوهیهیه کان له پرووی پاراستنی پتوه ندیه دیبلۆماسیه وه و بهرژه وه ندیه هاوبه شه کاندا به تین بو به تایبه تیش له سه رده می (عضد الدوله) که دهستی هه بو له هه لبژاردنی بدر له نیو هه موو براکانیدا بۆ سهرکردایه تی کردنی کورده بهرزیکانیه کان و نیوچه ی دهرووبه ریان، بۆیه یه کێک له کاره سه ره کیه کانی بدر پاراستنی ناسایش و دژایه تیکردنی هه ر بزوته وه یه کی ئۆپۆزیسیۆنی کورد و به ده ر له کورد که ببیتته مایه ی

(٥٤٢) مسکویه: تجارب الامم، ٢/٢٧٠: ابن الاثیر: الكامل، ٥/٣٦٨: ابن خلدون:

التاریخ، ٤/٩٤/١٠٩٤.

(٥٤٣) الروذراوری: ذیل تجارب الامم، ٣/٩: ابن الاثیر: الكامل، ٧/١٠٤.

تینکدانی نارامی نیوچهی ژیر دهسه‌لاتی که به سه‌ریه‌رشتی (مؤید الدولة)* له نیوچهی هدریمی چیا به‌ریو‌ی ده‌برد، بویه سیاسی (بدر بن حسنویه) پالدانه‌پال بویه‌یه‌یه‌کان بوو له ناکوکیان له‌گه‌ل دوژمنه‌کانی‌اندا نه‌م‌ه‌ش له‌و یارمه‌تی‌ان‌ه‌ی که پیش‌که‌شی (عضد الدولة)ی کرد له‌ش‌ه‌ری دژی (قابوس بن وشمگیر) له سالی (۳۷۱/ک/۹۸۱ز) به‌ناشکرا دیاره که به‌راستی یارمه‌تی ده‌ری بوو له به‌ده‌سته‌تانی سهرکه‌وتنی له کاتیکدا گهر یارمه‌تی نه‌وان نه‌بوا‌یه شکستی ده‌ه‌ت‌نا. له‌پاش چوونه ناو شه‌ر به‌له‌شکرکی هابویه‌شی که له کورد و تورکه‌کان پینک‌ه‌اتبوو توانی ریگه‌ بگری‌ت له سوپای (قابوس) که دوا‌ی سوپا بئ ه‌ت‌زه‌ مانده‌که‌ی (مؤید الدولة) که‌وت‌ب‌وو.^(۵۴۴) به‌م ه‌زیه‌وه پی‌وه‌ندیه دیبل‌ماسیه‌کانی نیوان میر (بدر بن حسنویه) و (عضد الدولة) به‌رده‌وام بوو تا مردنی (عضد الدولة)، به‌لام میر بدر ه‌ر به‌ئه‌مه‌ک بوو ته‌نانه‌ت پاش مردنی (عضد الدولة)ش به‌وه‌ی سالانه ه‌زار دیناری بؤ بیست پی‌او خه‌رج ده‌کرد به‌مه‌به‌ستی حج کردن بؤ دایکی و بؤ (عضد الدولة)^(۵۴۵) ه‌روه‌ها میر بدر ده‌سه‌لاتیکی فراوانی ه‌بوو له بیلاطی بویه‌یه‌یه‌کاندا به‌تایه‌تیش له سهرده‌می ده‌سه‌لاتی (أمجد الدولة)،^(۵۴۶) که به (گه‌وره‌مان)^(۵۴۷) بانگ ده‌کرا نه‌م‌ه‌ش به‌واتای دان پیانان بوو به‌ده‌سه‌لاتی و ده‌س‌ت‌و‌و‌یی.

له‌ناکامی مردنی (عضد الدولة) له سالی (۳۷۲/ک/۹۸۲ز) مو‌لک و سامانی دابه‌شکرا له نیوان کو‌رو براکانیدا، (مؤید الدولة)ی برای ه‌ریمی چیا و جرجانی

* مؤید الدولة: ناوی (أبو منصور بویه بن رکن الدولة)یه، جیگری (عضد الدولة)ی برای بوو له فرمان‌ه‌وایی ه‌ریمی چیا، له‌و پ‌سته‌ه‌ی‌وه تا مردنی له سالی (۳۷۳/ک/۹۸۳ز) له ه‌ریمی گرگان له تمه‌نی (۴۳) سالی‌دا. (ابن الاثیر: الكامل، ۵/۴۵۴: الذهبي: تاریخ الاسلام، ۴۷۵).
(۵۴۴) الروذراوری: ذیل تجارب‌الأمم، ۱۷/۳: (ابن الاثیر: الكامل، ۵/۴۴۵-۴۴۶).
(۵۴۵) ابن الجوزی: المنتظم، ۷/۲۷۲: (ابن کثیر: البدایة و النهایة، ۱۱/۳۷۸).
(۵۴۶) مجهول: مجمل‌التواریخ و القصص، ۳۹۸: (ابن الاثیر: الكامل، ۷/۱۸۵-۱۸۶).
(۵۴۷) الصابی: التاريخ، ۴/۴۵۴.

له ژیر دهست مایه وه، و نیوچه ی (فارس و کرمان و عمان) کهوته دهستی (شرف الدولة) ی کوپی،^(۵۴۸) عیراق و دیاربە کریش کهوته ژیر دهسلاتی (صمصام الدولة) ی کوپی، (تاج الدولة) ی کوپیشی به صره و نه هوازی کهوته ژیر دهست،^(۵۴۹) ههروه ها (بدر) پیگری کرد لهو یاخی بوونه ی (محمد بن غانم) ی به زیه کانی پنی ههستا له سالی (۳۷۳ ک / ۹۸۴ ز) دا دژی (فخر الدولة)^(۵۵۰) و له سالی (۳۷۹ ک / ۹۸۹ ز) یشدا میر (بدر) سوپایه کی کوردی نارد بۆ یارمهتی (فخر الدولة)، کاتیک (فخر الدولة) ویستی بغداد داگیر بکات و عیراق له ژیر دهسلاتی (بهاء الدولة) ی برای دهر بهیتی،^(۵۵۱) ههروه ها دهیین له سالی (۳۸۷ ک / ۹۹۷ ز) دا یارمهتی پیشکش به (بهاء الدولة) دهکات له کاتیکدا سوپایه کی نازوقه و خواردنی لی برابوو لهو شهردی له نیوان نه و (ابو الفتح بن العمید) دا پرویدا له (واسط)، و نهیده توانی نازوقه و خواردن به دهست بهیتی، بهمهش میر (بدر) سوپایه کی له سهر نه غامیکی ناخوش پزگار کرد،^(۵۵۲) ههروه ها له سالی (۳۹۷ ک / ۱۰۰۶ ز) دا یارمهتی (شمس الدولة بن فخر الدولة) ی داوه بۆ دانیشن له سهر عدرشی (الری) له جیاتی (مجد الدولة) ی برای به داوایه له (السیده) ی^(۵۵۳) دایکیانه وه، له سالی (۴۰۰ ک / ۱۰۰۹ ز) یشدا (بدر بن حسنیه) به سوپایه کهوه رژیشت بۆ یارمهتی (شمس الدولة) بۆ گێرانه وه ی عدرشی (الری)، به لام نهیتوانی به هو ی یاخی بوونی (هلال) ی کوپیه وه و دواتریش (هلال) باوکی دهستگیر کرد و سوپاکه ی پهرته وازه بوو.^(۵۵۴)

(۵۴۸) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۴۷۷: ابن تغری بردی: النجوم الزاهرة، ۴/ ۱۵۶-۱۵۷

(۵۴۹) الروذراوری: ذیل تجارب الأمم، ۳/ ۷۹-۸۰.

(۵۵۰) ابن الاثیر: الكامل، ۹/ ۳۱: ابن خلدون: العبر، ۴/ ۹۷۶-۹۷۷: حسام الدین علی غالب: الكرد، ۱۴۶.

(۵۵۱) ابن الاثیر: الكامل، ۹/ ۱۲۸: حسام الدین علی غالب: الكرد، ۱۴۹.

(۵۵۲) ابن الاثیر: الكامل، ۹/ ۱۴۱: ابن خلدون: العبر، ۴/ ۹۹۶.

(۵۵۳) حسام الدین علی غالب: الكرد، ۲۶۰.

(۵۵۴) مجمل التواریخ والقصص، ۳۹۸: تاریخ گزیده، ۴۲۱.

بۆيە ئەم حالەتتى شىرازە تىكچوون و مىللەتتە بۈيە ھۆي گەرانە ھۆي پەشتىۋى بۆ
جەستەي دەۋلەتە كە. ^(۵۵۵)

ليۋەدا ئەۋەي جىڭگەي ئامازە بۆكردنە، مير (بدر بن حسنىيە) خاۋەن پىنگەيدەكى
تاييەتتى بۈۋ لاي مير (بهاء الدولة) ي بۈيەيى ^(۵۵۶) كە دانى بە دەسەلاتىدا ناۋ ھەۋلىدا
كە لەلايەن دەۋلەتتى عەبباسىيە ھەسەبى بۆ بىكرىت، و خىلافەت دانى نا بە
دەسەلاتتى بدر لە نىۋچەكانى رۆژئاۋاي (ھەرىمى چىيا)، ئەمەش لەسەر داۋا و
نووسراۋى (بهاء الدولة) بۈۋ، ^(۵۵۷) رۆزگرتنى (شمس الدولة) ^(۵۵۸)* بۈيەيى بۆ بەدر
گەشتە ئەۋ ناستەي بە گەۋرەم و برام (ناصر الدين والدولة أبو النجم) ^(۵۵۹) مىرى
موسلمانان ناۋى ببات و بەكارھىتەننى وشەي (مولاي) واتە بەدر پىنگەي بەرزترە لەم
پاشكۆيدەي ئەۋ. ^(۵۶۰)

لە سەردەمى مىربادى كوردى بۈيەيىيەكان لە دژايەتتەكى بەردەۋام بۈۋن لەگەڭ
مەروانىيەكاندا، پاش بەھىزبۈۋنى لە نىۋچەي (ديار بكر) بە جۆرىك كە بۈۋە مايەي
مەترسى بۆ سەر دەسەلاتتى بۈيەيى لە نىۋچەي موصل، و لەبەرامبەر شىكستى ھەۋلە

(۵۵۵) الروذراۋرى: ذيل تجارب الأمم، ۷۷/۳-۸۵؛ سبط ابن الجوزى: مراة الزمان، ۲۲۰-۲۲۱؛ ابن
الاثير: الكامل، ۴۴۱/۵؛ ابن العبري: تاريخ الزمان، ۶۹؛ ابن العبري: مختصر الدول، ۱۷۲.
الكامل، ۱۰۴/۷.

(۵۵۶) (ابو الفداء: المختصر، ۱۴۳/۲؛ الذهبي: العبر، ۲۰۵/۲)

(۵۵۷) الروذراۋرى: ذيل تجارب الأمم، ۱۱/۳؛ ابن العبري: المنتظم، ۲۰۲/۷.

* شمس الدولة: ناۋى (طاهر بن فخر الدولة) يە مىرى بۈيەيىيەكان بۈۋ لەسەر (ھمدان) پاشان
دەسەلاتتى (الرى) گرتە دەست لە سالى (۳۹۷/ك ۱۰۰۶) ان بۆ ماۋەي يەك سال لە سەر كار لابرا،
پاشان جارىكى تر سالى (۴۰۵/ك ۱۰۱۴) ان ھوكمى ۋەركرت تا سالى (۴۱۳/ك ۱۰۲۲) ان (ابن الاثير:
الكامل، ۲۳۷، ۲۳۷/۷، ۳۰۷)

(۵۵۸) (ابن الاثير: الكامل، ۲۳۷/۷.

(۵۵۹) مجهول: مجمل التواريخ، ۴۰۱.

(۵۶۰) حسام الدين على غالب: الكرد، ۱۶۶.

سەربازىيەكانى بويەيى و ھەمدانىيەكانى ھاپسەيمانان لە شەكستەينان بە باد و مېرنەشينەكەي، بۆيە پىنگەي تەيزۆرکردنيان گرتەبەر بەوي (أبن حمدان) پىساويكى نارد تاكو باد بكوژيت لە خىوئەكەي خۆيدا، ئەو پىساوە توانى بە نەيتنى بچيتە خىوئەكەي مېر باد و بە شمشيرەكەي كە پىنى وابوو دەكيتشى بەسەريدا كيشاي بە قاچيدا، بۆيە مېر باد ھاواري كرد و پىساوەكەش پای كرد، و باد نەمرد و بۆ ماوئەيك نەخۆش كەوت، بەلام ئەمە نەبوو پىنگر لەبەردەميدا بۆ كۆكردنەوي سوپايەك بۆ شەري داھاتوو،^(٥٦١) ھەرچەندە (سعد الحاجب) ھەولیدا ئەم ھەلە بقۆزیتەو بۆ لەناوبردنى باد بەلام ھاوئەلتى بەقسەيان نەكرد.^(٥٦٢)

دۆخەكە بەو جۆرە بەردەوام بوو تا مېر (باد بن دوستك) داواي ئاشتى لە (زيار بن شەراكويە) و (سعد الحاجب) كرد، ئەم پىرۆكەيە پەسەند بوو لای زيار بەھۆي شەكستى ھەموو ھەولەكانى دژ بە باد، ھەروەھا درێژەكيشانى شەري نيوان ھەردوولا، دواجار لە سالى (٣٧٤ك/٩٨٤ز) پىنگەوتن بەوي نىوچەي ديارسەكر و نىوہي پۆژناواي (گور عابدين) بۆ باد بىت،^(٥٦٣) بەمەش پىنگەوتنى نصيبين تارادەيەكى زۆر بوو ھۆي ديارىكردنى سنوورى نىوچەي مېرباد كە برىتى بوو لە (ديار بكر و ميافارقين و حصن كىفا...ھتد) لە شار و قەلاكان بەھۆي پىنگەوتننامەي نصيبين پىنوەندى نيوان دەولەتى بويەيى كە خۆي لە دەسەلتى (سعد الحاجب) و مېر بادى كوردى پىچەكەي خۆي گرتەو، كاتىك كە گرۆپىكى كوردى ھەكارى ھەليانكوتايە^(٥٦٤) سەر شارى موصل و تالانيان كرد، مېرباد كە ئەوكاتە لە (حصن كىفا) نىشتەجى بوو ھىرشى بۆ

(٥٦١) الروذراوري: ذيل تجارب الامم، ٨٧/٣: ابن الاثير: الكامل، ٤٦٢/٥: ابن خلدون العبر، ٢٥٢/٤.

(٥٦٢) الروذراوري: ذيل تجارب الامم، ٨٧/٣.

(٥٦٣) الروذراوري: ذيل تجارب الامم، ٨٧/٣.

(٥٦٤) ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٨٤/٥.

بردن و زۆریه یانی کوشت و موصلی بزگار کرد له شهریان.^(٥٦٥) بۆیه خه لکی موصل زۆریان خۆش دهوێست.^(٥٦٦)

مه بهستی دهولهتی بوهیهی له ریکه وتننامهی (نصیبین) پاراستنی سنووری باکووریان بوو بهوهی که نیوچهی ژیر دهسهلاتی باد بیته بهریهستیک له نیتوان نهوان و دهولهتی بیهنتیدا.

سهبارت به پتوهندیه دیبلۆماسیهی کانی نیتوان میرنشینی مهروانی له سهردهمی میر (محمد الدولة) ی کورپی له گهڵ خیلافهتدا پتوهندیه کی باش بوو نه مهش بههوی ملکچی و گوێرایه لێ میر بۆ خیلافهت، سهبارت به خیلافهتیش، پێشتر نازناوی (المهد) به (أبو المنصور)^(٥٦٧) له لایه ن خه لیفه (القادر بالله) نه مه جگه له نازناوی دیکه که پادشای بوهیهیهی کان (بهاء الدولة) و (فخر الدولة) ی وهزیری بهخشیان.^(٥٦٨)

دانانی (ابن أبو الشوك) وهك پارتزه ریکی رینگه ی بهغداد- خوراسان و دامهزاندنی حکومهتیک له حولوان که سهر به خیلافهت بوو، وهك نه ریتیکی باو (معز الدولة) چهند بارمهیه کی له بۆ زامنکردنی بهندهی (أبن أبو الشوك) ی کوردی وهرگرت^(٥٦٩)، و له ترسی نهوهی نهك پۆژیک له پۆژان بیته بهندهی هیتزیک دیکه نه مهش بههوی شوینی جوگرافی هۆزی شاژنجان که کهوتبووه نیوچهیه کی ستراتیژی گرنگه وه که نیوچه که ی له نیوچهی (رکن الدولة) ی برای جیا ده کرده وه، به لām (أبن أبو الشوك) به جۆرنیکی دیکه ده پروانیه مهسه له که، چونکه گرنگ نه بوو به لایه وه وهك پاسهوانتیکی نیوچه که بمینیتسه وه، له هه مان کاتیشدا پتوهندیه دیبلۆماسیهی کان له گهڵ بوهیهیهی کاندای پارتیزن که نهو کاته هیتزیک هه ژمونکار بوون (مهیمن) له سهر

(٥٦٥) الفارقي: تاريخه، ٥٥.

(٥٦٦) الفارقي: ه-س، ٥٦.

(٥٦٧) القلقشندی: صبح الأعشى، ٦/٣٠: الباشا: الألقاب الإسلامية، ٥٠٩-٥١٠.

(٥٦٨) الفارقي: تاريخه، ٨٦: ابن شداد: الأعلام الخطيرة، ٣٢٤/٣١١.

(٥٦٩) مسکویه: تجارب الأمم، ١٥٦/٢.

گۆزەپانەكە، بەلكو ئەوێ گرنگ بوو بەلای (أبو الشوك) ەو گەپاندەوێ بارمتهكان بوو بەهەر شتوێهك ییت، بەپیتی نەریتی باوێ ھۆزەكانی یان بەھۆی پتوھندی بەو ھەریمە جوگرافیەو، تەنانت گەر ئەمە ببیتە ھۆی ڕووبەرپوونەو ەگەڵ دەسەلاتی ناوھندا، بۆیە لە سالی (٣٤٢ك/٩٥٣ز) دەستدریژی کردە سەر ئەو شانەدی خەلیفە (المطيع لله) ناردبووی بۆ خۆراسان بۆ بەستنی ڕێكەوتنێك لە نیشوان (ركن الدولة) و (نوح بن نصر الساماني)،^(٥٧٠) كاتێك شانەكە گەرايەو بۆ حولوان لەرێگەیان بەرەو بەغداد (أبن أبو الشوك) ھەلێ کوتایە سەریان و توانی ھەندێکیان بەدیل بگرن و کاروانەكە تالان بکەن بەم جوړەش ھەلێك پەخسا بۆ (أبو الشوك) تا داوای بارمتهكانی بکاتو ە لە (معز الدولة) بەتایبەتیش کە لەناو دیلەکاندا (أبو مخلد) ی تێدا بوو.^(٥٧١) بەلام (معز الدولة) ئەم کارە (أبو الشوك) ی ھەروا بە سانایی لەبەر نەکرد کە ناسایشی و نارامی نیتوچە کەیان تێکدا، بۆیە ھەرزوو داوای لە (سبکتکین الحاجب)* کرد کە سوپایەك نامادە بکات بۆ لەناوبردنی (أبو الشوك) و پیاوھەکانی، و ئەوێ بۆ چوو ەسەر و سوپاکە چوو ناو حولوان بریاری (أبن أبو الشوك) و کوردەکانیدا،^(٥٧٢) و تا ملکہچی نەکردن نەگەرايەو.^(٥٧٣) لەم ماوێ ەشدا پتوھندییەکانی دەرەوێ (بنو

(٥٧٠) مسکویه: تجارب الامم، ١٥٥/٢: ابن الاثير: الكامل، ٣٠٤/٥ لیژەدا جینی ناماژە پێدانه کە (ابن أبو الشوك) نەیتوانی حاجبی خەلیفە (ابن أبو عمر و الشراي) بەدیل بگریت، بەلام توانی (أبو مخلد عبدالله بن يحيى) ھاوڕی (معز الدولة) ی بوەبھی بەدیلی بگریت (مسکویه، تجارب الامم، ١٥٥/٢-١٥٦): ھاوکات (ابن الاثير) باسی ئەم وردەکاریانە ی نەکرد و گێڕانەوێ کەوا لە (مسکویه) وەرگرت.

(٥٧١) مسکویه: تجارب الامم، ١٥٦/٢.

* سبکتکین الحاجب: بەرچەلەك تورکی بوو، لە گەورەترین ھەماندەکانی (معز الدولة) و (بختيار عز الدولة) ی کوپی بوو، لە سالی (٣٦٤ك/٩٧٤ز) کوچی دوایی کرد. (قادر محمد حسن: الامارات الكردية، پەرەوێزی (٤)، ل ٢١١.

(٥٧٢) مسکویه: تجارب الامم، ١٥٦/٢.

(٥٧٣) مسکویه: ه. س، ١٥٦/٢: ابن الاثير: الكامل، ٣٠٤/٥.

عەناز) دەم دەم لە گەڵ هەردوو بەشە کە ی بۆ یهیه کاندای بوو: بەشی بەغداد کە (عضد الدولة) بە پێوی دەبرد، و بەشی (الری) کە (رکن الدولة) بە پێوی دەبرد، بەلام لە پۆژناوایە شازنجانییەکان گیرۆدە بوون بە کیشە و ململانییە ھۆزگەری بەردەوامەو لە نیوان (بنو عوقەیل) و (بنو مزیدە)، و لە خۆرھەلاتیشەو نیوچەکانی سەر بە کوردەکانی بەنو حەسنەو یە جیای کوردبوونەو لە (الری)، لەم سەردەمەشدا تا پادە یەک سەربەخۆ بوون و سکی پاریان بەناوی خۆیانەو لیدابوو. (ابن أبو الشوک) و بەندەیی بۆ بۆ یهیه کاندای بوو بە لایەنیک لە ململانییە نیوانیان، لە پرودایەکانی سالی (٣٨٩/ک ٩٩٩ز) و لە کاتی ھەولتی (بھاء الدولة) ی کوپی (عضد الدولة) بۆ کۆنترۆلکردنی ھەرمی فارس و خوزستان،^(٥٧٤) و تۆلەسەندنەو لە کوپەکانی (بختیار عز الدولة) کە براکەیان کوشت.^(٥٧٥) أبو الفتح (١٠٠) سواری لە عەشرەتی شازنجان بە سەرگردایەتی (مناح الکوردی) نارد^(٥٧٦) بۆ یارمەتی (بھاء الدولة) بە مەبەستی تۆلەسەندنەو لە دوژمنەکانی، و (أبو علی) داوای لیکردن وەک ھێزێکی إستطلاعی "بن و فرمانی پێدان کە ھەرسێ لە السوس ھەلکەوتەو بیکوژن یان بیبەن"^(٥٧٧).

لەبەر ئەو پێوەندیە دیپلۆماسییانە ی نیوان میر (أبو الفتح) و بۆ یهیه کاندای، جیگری دەولەت لە عێراق (أبو جعفر الحجاج) داوای لیکرد بەشداری بکات لە شەری دژ بە عەرەبە عقیلیەکان لە موصل لە سالی (٣٨٦/ک ٩٩٦ز) دا،^(٥٧٨) نەویش بەشداریبوو ھەر لەبەرئەو شەری لێنرا بەو ی پاراستنی شاری دسکەرە ی خرایە ئەستۆ.^(٥٧٩)

سەرباری ئەمانە میر (أبو الفتح محمد بن عناز) پێوەندی دیپلۆماسی توندوتۆڵی

(٥٧٤) البروذراوری: ذیل تجارب الامم، ٣/٣٠٩-٣١١: ابن الاثير: الكامل، ٥/٥٣٧-٥٣٨.

(٥٧٥) البروذراوری: ذیل تجارب الامم، ٣/٣١٤-٣١٥: ابن الاثير: الكامل، ٥/٥٣٢: ابن تغري بردی:

النجوم الزاهرة، ٤/١٩٧-١٩٩: ابن الوردي: تاريخه، ١/٣٠٤.

(٥٧٦) البروذراوری: ذیل تجارب الامم، ٣/٣١٥-٣١٦.

(٥٧٧) البروذراوری: ذیل تجارب الامم، ٣/٣١٦.

(٥٧٨) البروذراوری: س. پ، ٣/٢٨١-٢٨٠.

(٥٧٩) ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٢/٤٥٥.

هه‌بوو له‌گه‌ڵ هه‌ندێ له‌ سه‌ركرده‌ بوه‌یهییه‌كاندا تاكو له‌ قه‌یران و گه‌رفته‌كاندا هاوكاری بکه‌ن له‌ دیارترین ته‌و سه‌ركردانه (أبو فارس بهستون بن ژریر)،^(٥٨٠) كه‌ یه‌كێك بوو له‌ هاوێی نزیكه‌كانی هه‌ركاتێ تووشی شه‌ر و نا‌ژاوه‌ ببوایه كه‌ هه‌ر خه‌ی‌را به‌ فریای ده‌كه‌وت، بۆیه‌ كاتێك له‌ سالی (٣٩١ك/١٠٠١ز) ڕووبه‌رووی هه‌رشه‌یك بووه‌وه له‌ هه‌ریمی چیا،^(٥٨١) راسته‌وخۆ داوای یارمه‌تی له‌ به‌غداد كرد، ته‌وانیش له‌ هه‌لمه‌تێكدا (بهستون)یان به‌ سوپایه‌كه‌وه له‌ لایه‌نگرانی بۆ نارد تا بچێ به‌هانا‌یه‌وه، پاش گه‌ڕانه‌وه‌یان له‌و شه‌ره‌ و پشوو‌دان له‌ (خالدیه)، هۆزی (بنوسی‌ار) هه‌رشیان كرده‌ سه‌ر مه‌رومالاتی ته‌و نی‌توچه‌یه‌ و تالانیان كرد، بۆیه‌ بیستون له‌ گه‌ڵ هه‌ردوو برا‌كه‌ی (الفاراض و الأعرابی) و سێ له‌ لایه‌نگرانی له‌ عه‌شیره‌تی ده‌یلم هه‌رشیان كردنه‌ سه‌ر، به‌لام له‌و هه‌رشه‌دا بهستون ده‌كوژرێت و جه‌نازه‌كه‌ی ده‌به‌نه‌وه بۆ به‌غداد.^(٥٨٢) لی‌ره‌دا جی‌ی نا‌ما‌ژه‌ بۆ‌كردنه‌ كه‌ (أبو الفتح بن عناز الشاذنخانی) به‌هۆی به‌هه‌زی‌یه‌وه له‌ نی‌توچه‌ی حه‌ولان و یارمه‌تیدانی بوه‌یهییه‌كان له‌رووی سه‌ربازی‌یه‌وه هه‌روه‌ها بوه‌یهییه‌كان دانیان به‌ده‌سه‌لاتیدا نا و كر‌دیانه‌ پارێزه‌ری نی‌توچه‌ی دسكه‌ره. هه‌روه‌ها میر (بهاء الدولة) كر‌دیه‌ به‌رپرسی حه‌ولان ته‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی كه‌ كرا به‌ پارێزه‌ری ڕێگه‌ی خۆراسان له‌ سالی (٣٩٧ك/١٠٠٧ز).^(٥٨٣) به‌مه‌ش (أبو الفتح) توانی نی‌توچه‌ی ده‌سه‌لاتی فراوان بكات له‌ ده‌رته‌نجامی ته‌و هۆكارانه‌ی سه‌روه‌ه‌ تێده‌گه‌ن كه‌ هه‌لو‌یستی بوه‌یهییه‌كان له‌مه‌ر میر (أبو الفتح) مه‌به‌ستدار بووه‌ تاكو بیه‌كه‌نه‌ كێ‌ب‌كێ‌كاری (بدر بن حسه‌ویه) كه‌ یه‌كێك بوو له‌ دیارترین مه‌ره‌كانی ته‌و سه‌رده‌مه‌ به‌لگه‌ش بۆ ته‌وه‌ ته‌وه‌بوو میر بدر بێزار بوو له‌ هه‌لو‌یستی بوه‌یهییه‌كان و ده‌ستپێشخه‌ری كرد له‌ ڕووبه‌رووبونه‌وه‌ی سه‌ربازی‌دا.

(٥٨٠) هلال الصابی: تاریخه، ٤٠٢/٤-٤٠٣.

(٥٨١) هلال الصابی: ه. س، ٤٠٣/٤.

(٥٨٢) هلال الصابی: تاریخه، ٤٠٣/٤.

(٥٨٣) ابن الاثیر: الكامل، ٢٣٢/٧: ابن خلدون: العبر، ٩١٨/٥/٤.

میر (أبو الفتح) پیوهندییه کی دۆستانه ی هه بوو له گه ل بوه یهیه کاندای و نه مانیش له کاتی تهنگانه دا پشتیان پێ ده به ست هه ر له بهر نه مه ش بوو که (هلال الصابی) نازناوی (النجیب) ی^{٥٨٤} پێ به خشی، به لام دوا ی نه وه ی (بهاء الدولة) وه ک جیگری (علي بن استاذ هرمز عمید الجیوش) له بری (أبو جعفر الحجاج)* دانرا نیتوان هه ردوولا تیکچوو تا گه یشته نه و راده یه ی ئالۆزی و گرژبوونی نیتوانیان بگاته ناستی یاخی بوون و هه لگه رانه وه.

(الصابی) که ته نها که سه نه م رووداوه ده گێرێته وه ده لیت: نه و هۆکاره وایکرد (أبو الفتح) هه لۆیستی یاخی بوون هه لپێژێ، به لام نه و توندیه ی که پێشه وای سوپاکان به کاره ینانی له کاتی هاتنی بۆ به غداد به هیوای له ناو بردنی عیاره کان و ئاژاوه گێره کان،^(٥٨٥) بوه هۆی ده سترێژیکردنه سه ر هه ندی له لایه نگرانی (أبو الفتح)، هه رچۆنیک بیت (أبو الفتح) له سالی (٣٩٢/ک ١٠٠١ز) توانی قه ناعه تی پێبکات که بجێته ژێر سایه ی سوپای (عمید الجیوش)^(٥٨٦) و په یمانیان پێدا که کار بکه ن به دلی نه و، به مه ش (أبو الفتح) به رێکه وتن له گه ل سوپای (عمید الجیوش) و به م جو ره ش پیوه ندیه دیبلۆماسیه کان له نیتوانیاندا وه کو جاری جارن گه راپه وه.^(٥٨٧) جاوانیه کانیش له گه ل ده سه لاتی بوه یهیدا که نیوچه ی زۆر فراوانی پۆژه لاتی ئیسلامیان له ژێر ده ستدا بوو پیوه ندی دیبلۆماسیان هه بوو. بوه یهیه کان هه ر له سه ره تای ده رکه وتنیانه وه پیوه ندیه کی باشیان هه بوو له گه ل

(٥٨٤) تاریخه، ج ٤/ص ٣٣٨-٣٣٩، ٤٢٢-٤٢٤.

* أبو جعفر الحجاج: کوری هرمزه جیگری (بهاء الدولة) له عیراق که سێکی به شه زموون بوو له شه ره کاندای، له سالی (٤٠٠/ک ١٠١٠ز) کوچی دوا یی کرد. (الصفدي: السوافي بالوفیات، ج ١١/ص ٣١٥، ابن کثیر: البداية والنهاية، ٣٦٦/١١/٦).

(٥٨٥) ابن الاثیر: الکامل، ٥٥١/٥-٥٥٢؛ ابن کثیر: البداية والنهاية، ٣٣٠/١١؛ ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ٢٠٦/٤؛ ابن خلدون: العبر، ٤٦٩/٤.

(٥٨٦) هلال الصابی: تاریخه، ٤٤٩/٤.

(٥٨٧) هلال الصابی: تاریخه، ٤٤٩/٤.

کورد- وەك پێشتر ئاماژەمان پێدا- کۆنترین تێکستیش کە باس لەو پێوەندیە
 دیپلۆماسییە بکات لە نیوان جاوانی و بوەییەکاندا دەگەرێتەوێ بۆ سالی
 (٣٩٢/ک ١٠٠٢ز) کاتێک کە (أبو جعفر الحجاج) جیگری دەوڵەتی بوەییە لە عێراق
 داوای یارمەتی لێکردن بۆ پێگە گرتن لە فراوانبوونی دەسلەلاتی (عقیلی و
 مزیدیەکان) لە نیوچەکەدا، بۆیە جاوانی و شازنجانیەکانیش بەیەکەوە هاوکاری
 بوەییەکانیان کرد بە ناردنی (٢٠٠) سوارچاک لەو شەڕەشدا توانیان سەرکەوتن
 بەدەست بەیتن،^(٥٨٨) لە سالی (٤٣١/ک ١٠٣٩ز) میر (أبو الفتح) داواکاری (بهاء
 الدولة)ی پەسەند کرد بۆ ئەناوێردنی یاخی بووێ تورکەکان لە شاری بەغداد و
 پاراستنی ئارامی و ئاسایشی شارەکە.^(٥٨٩)

(٥٨٨) هلال الصابي: تاريخه، ٤٢٢/٤-٤٢٤، حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ٢٠٣-٢٠٤.

(٥٨٩) ابن الجوزي: المنتظم، ٨/١٠٤-١٠٥: ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ٥/٣١-٣٢.

پیتوندیه دیبلوماسییه کانی کورد له گهڵ دهولته تی فاتیما

فاتمه کان بنه ماله یه کی فرمانبره وای شیعه په پیره وای ولاتی میسر بوون و له نیوان سالاتی (۲۹۷-۵۶۷هـ/ ۹۰۹-۱۱۷۱ز) دا فرمانبره وایه تی ولاتی میسر یان ده کرد،^(۵۹۰) له بهر نه وهی ده سه لاته که یان دژ به خیلافه تی عه بیاسی بوو، هه ولیاندا پشتگیری حکومت و میرنشینه کانی بهری پۆژه لاتی به حکومت و میرنشینه کوردیه کانه وه به ده ست بهیتن، له م پرووه (الحاکم بأمر الله) ی^(۵۹۱) فاتیمی له هه ولتیکی دیبلوماسییدا نامه ی بۆ چهند سه رکرده یه کی بهری پۆژه لاتی ده ولته تی عه بیاسی نووسی که له ناویاندا (ابو الشوک بن ابو الفتح العنازی) یه کیکه له وان و تیایدا داوای لیکرد بوون دان به مه زه بهی شیعه ی فاتیمیدا بنی و له خیلافه تی عه بیاسی دوور بکه نه وه، به لām (ابو الشوک) وه لامی نامه که ی نه دایه وه،^(۵۹۲) به گه یشتنی فاتیمه کان بۆ ولاتی شام سه رته تای پیتوندیه کانی نیوان فاتیمه کان و کورد دهستی پیکرد، نه وه بوو ژماره یه کی زۆر له کورده کان له سه رته تای سه رده می ئیسلامی له و نیوچانه نیشته جیبوون، به تاییه تی له باکوور و باکووری پۆژه لاتی هاوسنووری هه ریمی جه زیره وه،^(۵۹۳) هه روه ها له کاتی هاتنی فاتیمه کان بۆ دیمه شق، هه ندیک له پیاوانی هۆزه کوردیه کان چوونه خزه ته تی ئه م ده ولته ته و پله وپایه ی ده ولته تیان وه رگرت، بۆ نمونه کاتیک فرمانده (ابراهیم بن جعفر الکتامی) له مانگی محرم سالی

(۵۹۰) محمد جمال الدین سرور: الدولة الفاطمية في مصر، القاهرة، ۱۹۷۴، ص ۶۷- ۶۸.

(۵۹۱) محمد عبدالله عنان: الحاکم بأمر الله وأسرار الدعوة الفاطمية، القاهرة، د. ت، ص ۱۶۱.

(۵۹۲) حمد الله المستوفي القزوينی: تاریخ گزیده، ص ۳۰۵.

(۵۹۳) ابن القلانسی: ذیل تاریخ دمشق، بیروت، ۱۹۰۸، ۱- ۳: ابن الاثیر: الكامل، ۷/ ۱۷۶-.

(٣٦٤ك / ٩٧٥ز) كۆننۆزلى شارى ديمەشقى كورد مىرى كوردەكان بەنىئوى (أبو الثريا)*
 وهك (صاحب الشرطة) دامەزراند. (٥٩٤)

هاوكات كۆمەللىك لە فەرماندە و مىرە كوردەكان چوونەتە خزمەتى دەولەت و
 سوپای فاتیەكان لەوانە فەرماندە (أبو الحجر أحمد بن الضحاك الكوردي) كە پێوەندى
 بە سوپای فاتیەكانەوه كورد و خزمەتلىكى گەورەى كورد لە دژى ئىمپراتۆرىيەتى بیزەنتى
 پێشكەشكردن، (٥٩٥) ئەوه بوو لە سالى (٣٨٧ك / ٩٩٧ز) تا (أبو الحجر أحمد بن
 الضحاك الكوردي) داستانلىكى كەم وێنەى تۆمار كورد بە سوپای فاتی گەمارۆ دراو
 لە (حصن افاميه) لە كەنارەكانى ولاتى شام بەدەرچوونى بەتەنها بۆ لای سەركرەدى
 بیزەنتىيەكان و توانى بىكوژیت، موسلمانەكان هاواریان كورد وتیان "دوژمنى خوا
 كوژرا" ئەمەش بوو هوى شكستەپێنانى رۆمە بیزەنتىيەكان. (٥٩٦)

لە دەرووبەرى سالى (٤٢٠ك / ١٠٢٩ز) شارى (حماء) بەدەستى مىر (سهم الدولة
 خليفة بن جيهان الكوردي) (٥٩٧) بوو، پێى دەچیت جیگرى فاتیەكان بىت بەسەر ئەو
 شارەدا، بەبەلگەى ئەوهى (حماء) و هەندىك لە شارەكانى باكوورى ولاتى شام لەژێر
 دەسەلاتى ئەواندا بوو.

لەوكاتەى دەولەتى فاتی ولاتى شامى خستە ژێر دەسەلاتى خۆى لە سنوورى
 كوردستان نزىك بوو بەتایبەتى لە گەڤ مىرنشینى مەروانى، چونكە هاوسنوورى یەكتر
 بوون، ئەوهبوو لەكاتى دامەزراندنى مىرنشینى مەروانى خىلافەتى فاتی پێشوزای لەم

* أبو الثريا: زانیاریمان نیه لەسەر (أبو الثريا) بەتایبەتى دەربارەى پێوەندىکردنى بە سوپای
 فاتیەكان جگە لەوهى كە خەلقى (بانیاس)ە.

(٥٩٤) ياقوت الحموي: معجم البلدان، ج ٢ / ص ٢٦٤.

(٥٩٥) زرار صديق توفيق: النفوذ الفاطمي في بلاد الكورد، مجلة جامعة دهوك، عدد خاص (٣)،
 المجلد (٢)، تموز ١٩٩٩، ص ٤٥٤.

(٥٩٦) المقرئ: اتعاظ الحنفيا، ١ / ٢١٢.

(٥٩٧) الرزراوري: ذيل تجارب الامم، ٢٢٨: القلاسي: ذيل تاريخ دمشق، ٥١ - ٥٢.

ههنگاه کرد، چونکه ئەو نیوچاڵە لە دەسلاتی راستەوخۆ خێلافەتی عەبباسی دابرا. (٥٩٨)

کاریکی ئاسایی بوو کە خێلافەتی فاطمی هەولێ پراکتیشانی ئەم مێرەشینە دەدا بەلای خۆیدا لە دژی خێلافەتی عەبباسی، بۆ نمونە یە کێک لەو پێوەندییە دیپلۆماسییانە نێوان مێرەشینێ مەروانی و دەولەتی فاطمی دەگەرێتەوە بۆ ئەو کاتە (بەجور)ی والی فاطمیەکان بەسەر شاری دیمشق پێوەندی لەگەڵ وەزیری فاطمیەکان (یعقوب بن کلس) تێکچوو و ببوو هۆی دوورخستەوهی لە دیمەشق، و لە (الرقّة) گیرسایەوه (نیشته جێبوو)، لەوێوە نامەیەکی نووسی بۆ (باد بن دوستک) کە وەلامی نەبوو، پەنگە وەلام نەدانهوی باد بۆ (بەجور) پاراستنی پێوەندییە دیپلۆماسییەکانی بێت لەگەڵ خەلیفەتی فاطمی. (٥٩٩)

پێوەندییە دیپلۆماسییەکانی نێوان کورد و فاطمیەکان ههنگاویکی باشتری هاریشت بەتایبەت لەپاش کوشتنی میر (باد بن دوستک) لە سالی (٣٨٠/٩٩٠ز) و هاتنی خوشکەزاکە (ابو علی الحسن بن مروان) بۆ سەر دەسلاتی مێرەشینێ مەروانی، کە توانی کاریکی دیپلۆماسی گەرمی ئەنجام بدات لە چوارچێوەی کارە چاکەکانی، ئەوەبوو پێوەندی دیپلۆماسی نێوانیان بەرەبەرە پووی لە زیادبوون و گەشەکردن بوو بەرەو فراوانی دەچوو بەتایبەتی لە کاتی فرمانڕوایی خەلیفەتی فاطمی (العزیز بالله المعتز ٣٦٥-٣٦٨ ک)، کە نوێنەری دیپلۆماسی خۆی ناردە دەولەتی دۆستەکی کوردی و لەلایەن کاربەدەستانەوه پێشوازییەکی گەرم و شکۆداری لێکرا، بەشیوەیەکی بەرچاوی لەلایەن خاوەنی دیوانی نامەو داڕشتن، کە لەم سەردەمەدا وەزارەتی دەرەو جێی گرتۆتەوه، نوێنەر دیپلۆماسییەکان هەمیشە بەگەرمی پێشوازییان لێکراوه و رێزبان لێگیراوه و بەشیوەیەکی رەسمی بەپێریانەوه دەچوون، کە چاویشی بەمێرە حەسەن

(٥٩٨) البغدادي: الفرق بين الفرق، بيروت، ١٩٧٧، ٢١٥.

(٥٩٩) القلائسي: ذيل تاريخ دمشق، ٣١: ابن الاثير: الكامل، ٧ / ١٥١: عبدالرقيب يوسف: س. پ، ٢ / ٣٣.

که وتوو به گهرمی پیشوازی لینکراوه و هدردوو کیشیان گفتوگۆی ناشکراو بی پیچ و په نایان دهر باره ی کیشه کانیان کردووه، نوینه ره که بی ترس و دوودلی، پای خو ی نیشاندووه و هدلو یستی ولاته که ی دهر برپوه، له راستیدا کیشه که شی نازاد کردنی (ابو عبدالله الحمدانی) بوو که هیزه کانی مهروانی، له کاتی هیر شهینانا بو سدر ولاته که یان، له گهل برا که یدا، (ابو طاهر) ده سته سهر یان کرد بوو. له نه نجامی نه م هیر شه دا، دامه زرنه ری ده ولته تی مهروانی میر باد کوژرا. هدر له نه نجامی نه و گفتوگۆیه شدا بوو هدر دولا گه یشته نه نجامیک که وایان پی باشتر بوو ناشتی بالیکیشیتته سهر ولاته کانیان و داری دوستایه تی له ولاته کانیاندا برپو، نه ک شهر و کوشتن و مالویرانی... هدر له بدر نه و هۆیه ش بوو میر حه سنه فرمانی بدره لاکردنی عه بدوللا حه مدانی دهر کرد. (٦٠٠)

لیره دا بۆمان دهر ده که وئ که ده ولته تی مهروانی چه ند ریزی له نوینه ره دیبلو ماسیه کان و دیبلو ماسیه ت وه پتوهند و ره وشت گرتوو و هدر وها گرنگیه کی زۆری پتداوه و له سنووری دهر نه چوو، ته نانه ت له کاتی گه شتوگوزاریشدا ریز له نوینه رانی ولاتانی دیکه گیراوه و ژبیانان پاریزراوه و دیاریشیان پیشکه ش کراوه. ولاته گه وره کانی نیوچه که شاندى خو یان ره وانه ی ده ولته تی مهروانی کرد به مه به ستی پیروزیایی کردنی نوئ (محمد الدولة سعید) نه وه بوو شاندى ره سمی ده ولته تی عه بباسی له لایه ن خه لیفه (القادر بالله) وه بو پیروزیایی و دانپانانی ده سه لاتی و هدر وها شاندى سولتانی بو هیی (بهاء الدولة) و شاندى ره سمی خیلافه تی فاتمیش له لایه ن خه لیفه (الحاکم ابن العزیز) له گهل ناردنی کو مه لیک دیاری و شتی به نرخ به نامه یه ک دانى نا به ده سه لاتی حکومه تی کوردیدا، هاوکات ده ولته تی بیژهنه تی دانى به حکومه تی (محمد الدولة) کرد، جگه له مانه که وا باسمان کردن، شاندى عه شائری

(٦٠٠) بۆ ژانپاری زیاتر بره وانه: (زار صديق توفيق: النفوذ الفاطمي في بلاد الكورد، ٤٥٣-٤٦٠).

به‌شی سییه‌م

دیپلۆماسییه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی به‌زرگانه‌کان و جه‌نگ

ته‌وه‌ری یه‌که‌م

- به‌رژه‌وه‌ندییه‌ ئابوورییه‌کان و کاریگه‌ری له‌سه‌ر پی‌وه‌ندییه‌

دیپلۆماسییه‌کان

- پی‌وه‌ندی ئابووری و به‌زرگانی له‌نی‌وچه‌ کوردییه‌کاندا
- پی‌وه‌ندی دیپلۆماسی و به‌زرگانه‌کانی کورد له‌گه‌ڵ رۆمی بیزه‌نته‌دا
- مامه‌له‌ی به‌زرگانیکردنی کورد له‌گه‌ڵ هه‌یزه‌کانی ده‌ورووبه‌ردا
- به‌لگانه‌ی فراوانی په‌هه‌ندی ئالوگۆپی به‌زرگانی ده‌سه‌لمی‌نن

ته‌وه‌ری دووهم

- دیپلۆماسییه‌ت و جه‌نگ
- دیپلۆماسییه‌ت و چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌کان به‌رپه‌نگه‌ی ناشتی
- نه‌مانه‌ت و په‌نابه‌ری سیاسی
- دیوانی دارشتن و رۆلی له‌ نامه‌کاری دیپلۆماسییدا
- پرۆژهی ژن و ژنخوازی سیاسی

تهواری یه کهم به رژه وندییه نابورییه کان و کاریگری له سهر پتوهندییه دیبلۆماسییه کان

به رژه وندییه نابورییه کان له پال فاکتیره سیاسیه کاندای کاریگری به هیزیان هه بوو، بۆ سازدانی زهمینه یه که په خسار و له بار بۆ هه ریه که له موسوڵمانه کان و بیانییه کان له نهجماندانی پتوهندییه دیبلۆماسییه کانی نیوانیان و به سستی په یماننامه و پتکه و تنه کان له پینار به دهیپتانی به رژه وندییه نابورییه کان که هه ردولا به تهنگیه و بوون و به تاییه تی ئه و به رژه وندیانه ی که په یوه ست بوون به کاروباری بازرگانییه وه.

گومانی تیدانییه، نابوری به هیز بۆ دهوڵت بربره ی پشتی و نهیانی به رده وامیه تی و سیاسه تی حکومه ته که به و ئاراسته یه دا ده بات، و هۆکاری خۆشگوزهرانی گهل و پۆله کانییه تی، و فاکتیره ی هیز و پیشکه وتن و بوژاندنه وه ی مادیشیه تی. بوژانه وه ی دهوڵت بۆ سه قامگیری نابورییه که ی ده گه رتته وه، ئه و سه قامگیریه ش په نگدانه وه ی له سهر پتوهندییه دیبلۆماسییه کانی ده بیته که وه خته له رۆژگاری ئه مپۆدا له سهر چالاکی و هه جووێلی بازرگانی پساوان بیته، له کاتی که دا گه شه کردن و پیشکه وتنی شاره کان و دروستکردنی پتوهندی دیبلۆماسی به نده به و چالاکییه وه، و پرا ی بلا بوونه وه ی تۆپی که ناله کانی بازرگانی سهر زهوی و ده ریایی که له هه مان کاتدا به ندن به سه قامگیری نابورییه وه: (ابن خلدون) ده لێ "خۆش گوزهرانی ره عیه ت (میلله ت) به پیتی حالی دارایی دهوڵته، و دارایی دهوڵته تیش به پیتی خۆش گوزهرانی

میللهت و گهشه کردنی ولاته، و سهرچاوهی هه مووشی ناوه دانکردنه وهیه" (٦٠٢) بهر لهو برهگهیهش بهتوزیک، ناماژه به پێوهندی نیتوان گهشه کردنی شارستانی و کاریگهیهه راسته وخۆکانی لهسهر ژیاانی دانیشتهوان و بوژانهوهی ئابووری دهکات، کاتیک وتی "ههرکاتیک داهاات و خهراج زیادی کرد، ژیاانی دانیشتهوان ئاسوده دهییت و ولاتیش گهشه دهکات" (٦٠٣) بازرگانی ولات له بهروبوومه کشتوکالی و پیشهسازیه کاند له نیتوان ناوهندی بهرهمهههتانه و نیتوچهکانی بهکارهیتناندا دهگوێزاریهوه ئهوهیش بهه گوێزهی پیتووستی نهو نیتوچانه و بازارهکانیان بهروبوومی زیاد له پیتداویستی خودی ناوچهکان لهلادیوه دهگوێزاریهوه بۆ شاره نزیکهکان و لهویشهوه بۆ شارهکانی تر. رۆژهلاتناس (ئهلیسیف) دهلیت: زۆریه بهروبوومه کشتوکالیهکانی نیتوچهکانی دهوروبهری دهگوێزنهوه بۆ جهزیرهیی نین عومه و لهویشهوه بۆ شارهکانی تر. (٦٠٤) بهههمان شیوهش بهروبوومه پیشهسازیهکان شاری (نصیین) له دهفر و قاپ و شهکه درووستکراوهکان له شوشه چاک دهگوێزارنهوه شارهکانی دیکهیی جزییره. (٦٠٥) بهههمان شیوهش گوێزنهوهی شهکه له نیتوان شاره کوردیهکان و ناوچهکانی تر دا. بهروبوومهکانی شاری (شنۆی) نازهرییجان دهگوێزرتسهوه بۆ شارهکانی ههریمی جهزیره. (٦٠٦) نهو بهروبووم و شهکهکانی له دهروه دههیتران بریکیان دهگوێردان بۆ بازرگانی نیتوخیی ئهوهیش بۆ پرکردنهوهی پیتداویستیهکانی بازارهکان، بهو شیویهه رێگهیی وشکانی شیوازیکی بنههتی بوو بۆ گواستنهوهی شهکهکان له نیتوخوا. (٦٠٧) ههمان شیوازی له بهروبوومهکانی شهکر دا بهکار دههیترا و دهگوێردا بۆ بازرگانیهتی نیتوخیی، چونکه

(٦٠٢) المقدمه، ١٠٠٩/٢.

(٦٠٣) هـ.س، ٩٩٦/٢.

(٦٠٤) ماده جزیرة ابن عمر: دائرة المعارف الاسلامیة، ٤٤٦/١١.

(٦٠٥) مؤلف مجهول: حدود العالم من المشرق الى المغرب، تح: یوسف الهادي، الدار الثقافیة

للنشر، القاهرة، ١٩٩٩، ١١٨.

(٦٠٦) مینورسکی: ماده اشغه، دائرة المعارف الاسلامیة، ٢٢٢/٢.

(٦٠٧) ابن کثیر: البدایة والنهاية، ١٨٤/١٣.

بازرگانی نیوخۆی ولات شیوازی دابه‌شکردنی به‌روبوم و شمه‌که هاورده‌کان بوو. ^(٦٠٨) به‌ پێودانگه‌ بازرگانی نیوخۆیی پێوه‌ندی توندوتوێی به‌هێزی هه‌بوو له‌گه‌ڵ بازرگانی ده‌ره‌کیدا و له‌ژێر کاریگه‌ری ئه‌ودا بوو. یه‌کیکی دیکه‌ له‌ چالاکی و جوجۆله‌کانی بازرگانی نیوخۆی ئه‌و به‌روبومانه‌ بوون که تایبته‌ بوون به‌ هه‌ندیک له‌ نیوچه‌کانی وه‌ک به‌روبومی (دار) له‌ نیوچه‌ جه‌نگه‌ڵ و دارستانه‌کاندا، هه‌روه‌ها به‌روبومه‌کانی گوێز و په‌نیر و هه‌غیر...هتد. هه‌ندیک نیوچه‌ش به‌ناوبانگ بوو له‌ به‌ره‌مه‌یتانی زۆریه‌ی جۆره‌کانی میوه‌دا: هه‌ندیک نیوچه‌ی دیش ماسی و...هتد. ده‌رکه‌وتوترین ئه‌و شارانه‌ی به‌ جوجۆلی بازرگانی ناوخۆه‌ ناویان ده‌رکردبوو (میا‌فارقین و هه‌مه‌دان و ئامه‌د) بوو بازرگانی نیوان شاره‌کانی زۆر به‌هێز و پێکخواو بوو بازاره‌کانیش به‌هۆی پێوه‌ندیه‌ بازرگانیه‌ نیوخۆیه‌ کانه‌وه‌ پته‌وتر بوون. ^(٦٠٩)

ئه‌و به‌ره‌پێشچوونه‌ی له‌ سه‌رده‌می عه‌باسیه‌کاندا به‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌دا هات له‌ ته‌نجامی گه‌شه‌کردنی شارستانیه‌ته‌وه‌ بوو، که کۆمه‌لگه‌ی له‌ بارێکه‌وه‌ بۆ بارێکی دیکه‌ گواسته‌وه‌، ئه‌وه‌بوو ژبانی تازه‌ پێویستی به‌ کالā و پێداویستی نوی بوو له‌ زه‌روریات و له‌ که‌مالیات که ئه‌م پێداویستیان‌ه‌ش بوون به‌هۆی گه‌شه‌کردن و بوژانه‌وه‌ی بازرگانی نیوان به‌غدا و ولاتی خۆره‌لات. ^(٦١٠)

چینی بالاده‌ست هێزی کرپن پێکدێتن، به‌هۆی داها‌تی زۆره‌وه‌ توانای کرپنی هه‌ر کالāیه‌کیان ده‌ییت که ده‌که‌وێته‌ بازاره‌کانه‌وه‌، ئه‌مه‌ش وای کردوه‌ بینه‌ هێزێک یاخود پش‌تیوانێک بۆ گه‌شه‌پێدانی جوجۆلی ئابووری و دروستکردنی پێوه‌ندی دیپلۆماسی له‌گه‌ڵ هێزه‌کانی تردا بۆ ته‌نجامدانی پرۆسه‌کانی فرۆشتن و کرپن، ئه‌مه‌ش بازرگانانی هاندا که پێش‌وێتی گه‌شتی بازرگانی بگرنه‌ به‌ر بۆ ولاتان و شارانی ده‌وروبه‌ر بۆ

(٦٠٨) عبدالمجید حسن و لی و علاء الدین الریس: (حوال العراق الاجتماعية والاقتصادية،

مطبعة الرشید، بغداد، ١٩٤٦، ١٩٨٦.

(٦٠٩) (ابن الاثیر: الکامل، ١٩/٧.

(٦١٠) حمدان الکبیس: اسواق بغداد، ٨٠.

دابینکردنی پتداویسته کانی نهو تویتّه،^(۶۱۱) بازرگانی کالّا و کهلوپه لی همه جور له نیوان شاره جیاوازه کان و مهرکه زی خیلافته تدا بایه خی خۆی هه بوو له پروی به کیشکردن و هیتانی بازرگانانی دیکه له زۆریه ی هه ریم و ولاتانی ترهه به هۆی نهو ی که دهوله مه ندان و دهست رۆشتوان و سولتان له مهرکه زی خیلافته تدا کۆبوو بوونه وه. لهو باریه وه (أبن الفقیه) جهخت ده کاته وه و ده لیت: "نهو ی له همه جور و جیاوازی خیروییتری هه ریمه کان ده که ویتسه وه، بوژانه وه و گه شه کردنی بازرگانی به هۆی زۆری کالّا و بابته ی خوازاوه وه له هه ریمیک ی دیاریکراو، نه بوونی نهو کالایانه له هه ریمیک ی دیکه، نه مهش ده بیتته هۆی درووستبوونی نالوگۆری بازرگانی نیوانیان".^(۶۱۲)

ناشکرایه نهو نیمچه دهوله ته سه ریه خۆیانه، هه ولیان ددها هه مان رینگه و شوینی خیلافته ی عه عباسی بگرته بهر، له پروی زیاده رۆی له خه رجی و پابواردن و پاراندنه وه ی کۆشکی خیلافته و باله خانه و ته لاری بنه ماله و دهستوینده کانی. بۆیه مه حال بوو ده بوو کالای پتویست بهیئت بۆ نهو مه بهسته، نه مهش یه کینک بوو لهو فاکته رانه ی که بزوتنه وه ی بازرگانی له جیهانی ئیسلامیدا به ئاراسته یه کی نویدا برد له دوا ی جیا بوونه وه ی هه ریمه کان له خیلافته ی عه عباسیدا.^(۶۱۳)

ناشکرایه گهر دهوله تیک یه کگرتو بوو هه یج جوژه باج و گومرگینک له سه ر نهو کالایانه دانانریت که له نیوان هه ریمه کانیدا نالوگۆر ده کرین، به لام جیا بوونه وه ی هه ریمه کان وای کرد که باج و گومرگ له سه ر نهو کالّا و کهلوپه لانه دابنرین که له پرۆسه ی بازرگانیدا دینه ناوه. کاتیک بوه یه ییه کان هاتنه ناو به غداوه هه ولیاندا چالاکی بجه نه نیو بزوتنه وه ی بازرگانیسه وه و نهو رینگه ر و به ریه ستانهش لابه رن که ده هاتنه بهردهم پرۆسه ی بازرگانیسه وه، هه ندی له میره کانی بوه یی و وه زیره کانیان چاودیریه کی وردی پرۆسه ی بازرگانیان له ولاته که یاندا په یرو ده کرد و سنووریکیان بۆ

(۶۱۱) حمدان الکبیسى: ه-س، ۷۹.

(۶۱۲) مختصر کتاب البلدان، ۲۵۱.

(۶۱۳) انور الرفاعی: الاسلام في حضارته و نظمه، ۳۰۸.

چاوچنۆکی بازارگانان دانا، ئەو دەستانەشیان بێی کە یاری بە نرخێ کالاکان دەکرد، بەتایبەت شارەنەوێ و دەستبەسەرگرتنی خۆراک و دانەوێڵە، هەڵسان بە هێنانی کەلوپەل و دانەوێڵە لەسەر حسابی خۆیان و فرۆشتنی بەنرخێکی گونجاو. لەو بارەییەو (الروذراوری) دەڵێ: "میر أبو منصور - الوزير محمد بن الحسن بن صالحان - نامادەی دیداریکی خەڵک بوو لە شاری بەغداو مەدائین، و سکاڵایان لە دەست خراپی حاکمی خۆیان لا کرد، توانی لەسەر دەستی ئەو کاروبارەکان رێکبەخات، و داوای کرێکاری کرد و ئەرکی دروستکردنی خانوو تەلاری خستە ئەستۆ، و بینی نرخ بەرزە و پۆزی (نان) بەزەحمەت دەست دەکەوێت، پرۆسەی هێنانی دانەوێڵە و دەغل و دانێ لە ولاتی فارسەوێ لە پێگەی دەریاوێ و لە هەموو ولاتی کەوێ دابین کرد".^(٦١٤)

ئەو هەموو ئەو بازارگانانە یارمەتیدەرێک بوو بۆ بوژانەوێ و گەشەکردنی بازارگانێ و دروستبوونی پێوەندی بازارگانێ لە نێوان گەلێ لە شارەکانی نێوچە کە، ئەمەش بە دەوری خۆی بوو بە هۆی دروستبوونی پێوەندی دیپلۆماسی لە نێوانیاندا.

(٦١٤) ذیل تجارب الامم، ١٣٧.

په یوهندی نابووری و بازرگانی له نیوچه کوردییه کاندا

له به‌شه‌کانی پیتشودا ناماژه به‌وه‌کرا که خلیفه‌کانی عه‌بباسی هدر له سهره‌تاره توندوتیژیان له ده‌سه‌ل‌ت‌دارتتی حوکمدا گرتنه بهر له سهرجه‌م نه‌و شوینانه‌ی که له‌ژیر ده‌ستیاندا بو، به‌لام نه‌م حوکمه به‌شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام نه‌بوو، به‌لکو ورده ورده یه‌کیتی نیوان ولاته‌کانی له‌ده‌ست ده‌داو، نه‌و ولات و هدریمانه‌ی له‌ژیرده‌ستیاندا بوو له‌یه‌کتر جیاده‌بوونه‌وه، هه‌روه‌ها په‌یوهندی نیوانیشیان به‌ره‌و گۆران ده‌چوو به‌گویره‌ی نه‌و قۆناغه شلوقانه‌ی که خیلافه‌ت پیایا تیپه‌ر ده‌بوو. نه‌و میرنشین و ده‌وله‌تانه‌ی که له خیلافه‌تی عه‌بباسی جیابووبوونه‌وه ته‌نها پتیه‌ندی دیپلۆماسی له نیوانیاندا مابوو جگه له‌وه‌ش برێک پاره‌ی له داها‌تی بۆ ده‌نارد، به‌لام سهرقا‌لبوونی خلیفه‌کان به‌و نه‌هامه‌تییه‌ی که توشی ببوون هه‌لی بۆ هه‌ندئ له کاربه‌ده‌ستان ره‌خساند که لیتی جیابینه‌وه و ده‌وله‌تی بچووکی نیمچه سهربه‌خۆ بۆ خۆیان دا‌بمه‌زیتن، به‌لام سهره‌پای ته‌مه‌ش پاره‌یان بۆ خیلافه‌ت ده‌نارد له‌سهر شیوه‌ی دیاری یان بارمه‌ته.

به‌لام هه‌ندئ جاریش پاره‌یان نه‌ده‌نارد و یاخی بوونیان راده‌گیان و خلیفه‌ش سوپای ناماده‌کرد بۆ ده‌ست به‌سه‌راگرتنی. که ته‌مه‌ش کاریگه‌رییه‌کی زۆر گه‌وره‌ی ده‌کرده سهر (بیت المال) و به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کانیش کاری ده‌کرده سهر داها‌تی ده‌وله‌ت. له ته‌نجامدا خانه‌ی پاره هه‌ندئ جار زیادی ده‌کرد و هه‌ندئ جاریش که‌می ده‌کرد.

له سهرده‌می (هارون الرشید) له سالی (۱۷۰-۱۹۳ک/ ۷۸۶-۸۰۸ز) دا داها‌ت گه‌یشه (۵۳۰، ۳۱۲، ۱۰۰) دره‌م که ته‌مه‌ش له‌کاتی ده‌سه‌ل‌ت‌دارتتی ده‌وله‌تدا بوو پیتش ته‌وه‌ی ته‌ملا و ته‌ولا لیتی جیابیته‌وه،^(۶۱۵) به‌لام له‌سهرده‌می ده‌سه‌ل‌ت‌دارتتی (مأمون) گه‌یشه (۳۹۶، ۱۱۵، ۱۰۰)^(۶۱۶) دره‌م و له سالی (۲۵۰ک/ ۸۶۴ز) دا

(۶۱۵) الجهشيارى: الوزراء والکتاب، ۲۸۱-۲۸۸.

(۶۱۶) ابن خلدون: المقدمة، ۱۵۰.

گه‌یشته (۲۹۹, ۲۵۶, ۳۴۰) دره‌م. (۶۱۷)

لیره‌دا ده‌بینن که جیاوازیسه‌کی زۆر هه‌یه له نیتوان لیستی یه‌که‌م و کۆتاییدا و هۆکه‌شی جیا‌بوونه‌وه‌ی ده‌وله‌ته‌کان بوو. له خیلافه‌تی عه‌بباسی و له‌ده‌ستدانی داها‌ته‌کانی، شایانی باسه‌ گرن‌گترین هۆ که پتوه‌ندی ئابووری و بازرگانی نیتوان خیلافه‌تی عه‌بباسی و ده‌وله‌ت و میرنشینه‌کانی نیتۆچه‌که بۆمان ده‌رده‌خات بواری (بازرگانی) یه.

بازرگانی گرن‌گترین بنه‌مای ئابوورییه‌ که مرۆڤ له‌دیر زه‌مانه‌وه په‌یره‌وی کردووه، ئیسلامیش گرن‌گیه‌کی زۆری پێداوه هه‌روه‌ک له قورئانی پیرۆزدا هاتوه ﴿یا‌ایها الذین آمنوا لا تأکلوا اموالکم بینکم بالباطل الا ان تكون تجارة عن تراضٍ منکم ولا تقتلوا انفسکم ان الله کان بکم رحیماً﴾^(۶۱۸) هه‌روه‌ها پێغه‌مبەر (د.خ) ده‌فه‌رمووی ﴿علیکم بالتجارة فان فیها تسعة اعشار الرزق﴾ و هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی ﴿التاجر الامین الصدوق یحشر يوم القيامة مع الصديقین والشهداء﴾^(۶۱۹) جگه‌ له‌وه‌ی که پێغه‌مبەر (د.خ) خۆشی له‌بواری بازرگانیدا کاری کردووه و له‌حسابی خۆی بازرگانی کردووه و چووه‌ بۆ ولا‌تی شام.

پێشکه‌وتنی کۆمه‌لگه‌ی کوردی له‌م ماوه‌یه‌دا پایده‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو نه‌میش به‌هۆی نه‌و پێشکه‌وتنه‌وه‌ بوو که له کۆمه‌لگه‌دا گۆرانه‌کاری به‌رچاوی به‌خۆوه‌ بینى و خه‌لکی له‌ خۆشگوزهرانی و فراوانبوونی نیتۆچه‌ی جوگرافیا‌ی میرنشینه‌ کوردیه‌کاندا بووه‌ هۆی فراوانبوونی پێداویستیه‌کانی ژیا‌ن که نه‌مه‌ش بووه‌ هۆی زۆری‌سۆنی چالاکی بازرگانی. "بازرگانی وریا هیچ شتێک زیاده‌ نابات که هه‌موو خه‌لک پتویستی پتیی نه‌ییت له‌ ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار و سولتان و کریان"،^(۶۲۰) پتوه‌ندی بازرگانی و ئابووری

(۶۱۷) (ابن خرداذبة: المسالك والممالك، ۲۴۹-۲۵۲).

(۶۱۸) سورة فاطر، الآية رقم ۲۹.

(۶۱۹) الغزالي: احیاء علوم الدین، ۷۰-۷۱.

(۶۲۰) (ابن خلدون: المقدمة، ۳۹۶).

بووه سیمایه‌ک له سیماکانی مینشیننه کوردیه‌کان و کاروانه بازرگانیه‌کانیان به همموو دنیا‌دا ده‌سوپایه‌وه و بازرگانی کورد پله‌ی یه‌که‌می گرته ده‌ست له بازرگانی له نیوچه‌که‌دا مینشیننه کوردیه‌کان له‌وماوه میژوویه‌دا گه‌شه‌کردنیک‌ی زۆری له همموو بواره‌کانی ژياندا به‌خۆیه‌وه بینى، بۆ ئەمەش پشت به‌کتیبى (البلدانىون) و میژوو نووسه ئیسلامیه‌کان ده‌به‌ستین له‌مه‌ر پێوه‌ندى ئابوورى و بازرگانی و زۆری پاره و داهاتی هەندى له میره کورده‌کان و هۆکەشی ده‌گه‌رتتوه بۆ سه‌ربه‌خۆیى ئەو میرانه و هه‌لسوکه‌وتکردن به‌داهاتی نیوچه‌که.

له سه‌ره‌تای نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی (١٠/١٠زای چواره‌می کۆچى، ده‌یه‌می زاینى، سه‌ره‌پای ئەو ئارامى سیاسیه‌ی نیوچه‌که به‌خۆیه‌وه بینى و دواى ده‌رکه‌وتنى مینشیننه‌کان، میره کورده‌کان گرنه‌یه‌کی زۆریاندا به‌لایه‌نى ئابوورى و کاریان بۆ بوژاندنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی وڵاته‌که‌یان ده‌کرد و شوێنى جوگرافى و گونجای که‌ش و هه‌وا و بارانى زۆر و به‌پیتى زه‌وى وای کردوه که کشتوکاڵ و به‌روبوومه‌کانى بێتسه‌ کۆله‌که‌ی پشتى ئابوورى مینشیننه کوردیه‌کان که ئەمەش سیمایه‌کی دیاربوه له میژووی ئابوورى وڵاته کوردیه‌کان له‌دێر زه‌مانه‌وه،^(٦٢١) به‌لام ئیمه سه‌رچاوه‌یه‌کی وردى نه‌وتۆمان له‌به‌رده‌ستدا نییه ده‌رباره‌ی شینوازی به‌ره‌مه‌هیتان له‌و نیوچه‌یه‌دا له‌و ماوه‌یه‌ی که باسکراوه سه‌باره‌ت به‌زانینی گرنه‌ی به‌ره‌مه‌هیتان و چالاکی کارى ئابوورى، چونکه ئەو چالاکیانه له‌سه‌ر شینوازی به‌ره‌مه‌هیتان دیاریکراوه و پیاوه ده‌کرا، واته ئەو رێگه‌یه‌ی که کۆمه‌لگه‌ی مرۆفایه‌تى چالاکی به‌ره‌م هیتان رێک ده‌خات و کارده‌کاته سه‌ر ژيانى کۆمه‌لایه‌تى و ئابوورى.^(٦٢٢)

گرنه‌ی مینشیننه کوردیه‌کان له بنیاتنانی پێوه‌ندى ئابوورى و بازرگانی له‌گه‌ڵ دراوسێکانیدا له‌چواچه‌وى پێوه‌ندیه‌ی دپلۆماسیه‌کانه که له‌گه‌ڵ ئەو دراوسێیانه

(٦٢١) عبد الستار طاهر شريف: المجتمع الكردي، ص ٣٣.

(٦٢٢) Paul Knox and John Agnew, The Geography of the World Economy, ١٩٩٤, P. ٧.

هه‌یه‌تی و دوورکه‌وتنه‌وه له‌چوونه‌نیو‌کێشه‌که‌له‌گه‌ل‌ئه‌وه‌ده‌وله‌تانه‌و‌هه‌لبژاردنی‌ناشتی‌و‌هاوێه‌تی‌له‌گه‌ل‌گه‌له‌موسلمان‌و‌مه‌سیحیه‌کانی‌نی‌چه‌که‌کارێکی‌ستراتیژی‌بو‌له‌سیاسه‌تی‌دیلۆماسی‌ولتدا. ئهم‌پێوه‌ندییه‌ئابوورییه‌‌بووه‌هه‌وی‌هاندان‌و‌به‌ره‌وه‌پێشچوونی‌بازرگانی‌و‌دواتر‌بازرگانه‌بیانییه‌کان‌به‌ناسانی‌ده‌یان‌توانی‌پێنه‌نیو‌ئهم‌میرنشینه‌کوردییانه‌بی‌ئ‌ه‌وه‌ی‌تووشی‌هیچ‌گێچه‌لێک‌بن‌له‌لایه‌ن‌ده‌وله‌ت‌و‌به‌بی‌ئ‌ه‌وه‌ی‌ترسیکیان‌هه‌بی‌ت‌له‌سه‌ر‌مولک‌و‌مالیان‌له‌دزین‌و‌پاو‌و‌پرووتکردن.

جینی‌ناما‌وه‌پێکردنه‌که‌هه‌یمن‌و‌ناسایشی‌ولات‌وایکردبوو‌ئه‌وه‌پێکه‌بازرگانیا‌نه‌ی‌که‌ده‌به‌ستری‌نه‌وه‌به‌ولاتانی‌بیانی‌زۆر‌هه‌یمن‌و‌ئارام‌بی‌ت‌له‌ده‌ست‌چه‌ته‌و‌ری‌گره‌کان. بازرگانه‌موسلمان‌و‌ناموسلمان‌ه‌کان‌هیچ‌ترسیکی‌پاو‌و‌پرووت‌کردنه‌وه‌یان‌نه‌بوو‌کاتی‌که‌هاتوو‌چۆیان‌له‌نیو‌میرنشینه‌کوردیه‌کاندا‌ده‌کرد،‌له‌گه‌ل‌ئه‌وه‌شدا‌تووشی‌زۆر‌کرداری‌دزی‌و‌پاو‌و‌پرووت‌کردنه‌وه‌ده‌بوون‌له‌و‌ولاتانه‌ی‌که‌ناسایشی‌تێدانه‌بوو،‌ئه‌ویش‌له‌پێکه‌ی‌چه‌ته‌و‌ری‌گره‌وه‌و‌هه‌ندێک‌جار‌له‌لایه‌ن‌سه‌ربازانی‌ده‌وله‌تیشه‌وه،‌بۆ‌نموونه‌له‌کاتی‌لاوازی‌و‌سه‌ره‌ولێژی‌خیلافه‌تی‌عه‌بباسی‌په‌نگه‌وه‌زیری‌ک‌به‌سه‌ر‌کرده‌یه‌کی‌سه‌ربازی‌ته‌ما‌حی‌کردی‌ته‌خواردن‌بۆ‌سه‌ربازه‌کانی‌و‌سه‌ربازه‌کان‌ده‌چوونه‌ده‌ره‌وه‌و‌پێکه‌یان‌له‌هه‌موو‌که‌سیک‌ده‌گرت‌و‌پاره‌و‌مولک‌و‌مالیان‌ده‌برد‌و‌ده‌ستیان‌ده‌گرت‌به‌سه‌ر‌کاروانه‌بازرگانیه‌کانیاندا.^(٦٢٣)

دیلۆماتانی‌کورد‌شه‌ر‌په‌وه‌یستبوون،‌بۆیه‌هه‌موو‌هه‌ولیان‌له‌پیناوی‌ناشتیدا‌بووه‌بۆ‌ئه‌وه‌ی‌سوود‌له‌ناشتی‌وه‌ری‌گرن‌و‌بتوانن‌له‌و‌که‌شوه‌ه‌وایه‌دا‌قه‌واره‌یه‌ک‌بۆ‌کورد‌دا‌به‌زرزین‌و‌له‌ژێر‌ده‌سته‌یی‌پزگارب‌ن‌و‌ناسووده‌بژین‌و‌په‌ره‌به‌کاری‌کشتوکا‌ل‌و‌بازرگانی‌و‌ئاوه‌دانی‌ولاتی‌خۆیان‌به‌دن‌و‌به‌ره‌وه‌پێش‌ه‌وه‌ی‌به‌بن،‌هه‌روا‌له‌لایه‌کی‌دیکه‌شه‌وه‌پێوه‌ندییه‌بازرگانیه‌کانی‌نیوان‌ده‌وله‌تی‌دۆسته‌کی‌و‌بی‌زه‌تی‌و‌عه‌بباسی

(٦٢٣) جرجی‌زیدان:‌تاریخ‌التمدن‌الاسلامی،‌١٩٠/٤.

و فاطمی زۆر سوود به خشبوون و بوونه ته هۆی دامهزاندنی ژێرخانی ئابووری ولات،
پاشان میری کهوتۆته دارشتنی (دراو)، بێگومان له سه ر ناستی نیوده و له تی نه و کاره
پووداویکی گرنگبووه.

پێوهندی دیپلۆماسی و بازرگانیه کانی کورد له گهڵ پلایمی بێژهنته دا

میرنشینه کوردیه کان له میانهی تۆپێکی فراوانی پێگه و بانی بازرگانی نارامدا به سترابۆوه به ههڕیم و هیژه کانی دهووبه رهوه، به هۆی هه لکه و ته بازرگانییه ستراتیژییه که یهوه بایه خێکی زۆری هه بوو، چونکه ده که و ته نیوه پاستی عێراق و ده ولته تی بێژهنته وه و نیوچه ی خۆراسان و باکووری ئێران و نیوه پاستی ئاسیای به عێراق و شامه وه ده به سته وه له لایه که وه، ده ولته تی بێژهنتی و مه مالیکه ناموسلما نه کانیشی له باکووره وه به یه که وه ده به سته وه له لایه کی ته وه، له و ماوه یه دا بایه خێ نیوچه ی بازرگانی زیادی کرد به هۆی سه قامگیری په وشێ سیاسی که تا راده یه ک نیوچه که به خۆیه وه بیانی، نه مه ش بوو به هۆی گه شه کردنی ئابووری و کاریگه ریشی له سه ر گرنگی دان به پێگه و بانه کانی بازرگانیه وه هه بوو. هه ره و ک هه ندێ له مه کانی کورد بایه خێکی زۆریان به و پێگه و بانه بازرگانیانه دا که به ولاته که یاندا تێده په رین. و ناوه دانیان کرده وه و سنووریکیان بۆ چه ته و پێگه ره کان دانا که گه لێک جار کاروانه بازرگانیه کان پووبه پرووی ده بو نه وه، چونکه کاتێک کورد ده سه لاتیان به سه ر نیوچه کانی خۆیاندا گرت ده ستیان کرد به دامه زراندنی چه ندین ناوه ندی بازرگانی و بایه خیشیان به و پێگایانه دا که به ره و ئه و ناوه ندانه ده چن نه مه ش بوو به هه ره شه یه کی راسته وخۆ بۆ جموجوێلی بازرگانی بوه یه ی،^(١٧٤) به هۆی بوونی پێگه ر و چه ته کان، چونکه به هیژی و بی هیژی حکومه ته کان، فاکته ری سه ره کی بوو له پۆل و چالاکی پێگه ر و چه ته کان.^(١٧٥)

پێوهندییه کانی ده ولته تی دۆسته کی و ئیمپراتۆریه تی بێژهنتی، له سه ره تا دا زۆر کز و نابووت بوو، چونکه شه ر پتر په نگیدا وه ته وه، نه وه ش له به ره وه بوو که ده ولته تی بێژهنتی به شیککی له خاکی دۆسته کی داگیر کردووه و ده ستی به سه ر دا گرتووه، میر (باد)ی دۆسته کیش هه میشه هه ولتی یه ک له دوای یه کی داوه که ئه و پارچه خا که

(١٧٤) Shaban, Islamic History, Vol, ٢, P, ١٧٤.

(١٧٥) D.S.ed(Richards), Islam and the Trade of Asia, (Oxford: ١٩٧٠), P, ١٦.

رزگار بکا و دوژمن ودهرنی، بئگومان نهو ویستهش هۆی هه‌ره‌به‌هیزی نهو شهر و
 شۆره بووه، شهر و شۆریش هۆی هه‌ره‌به‌هیزی بی‌هیزی پتوه‌ندی دیلو‌ماسیی بووه.
 نهو بره‌ پتوه‌ندییه‌ی هه‌شبووه هه‌ر کاتی و هی تاکه‌ یه‌ك ئاره‌زوو بووه، نه‌ویش بۆ
 گواسته‌وه‌ی لاشه‌که‌ی کوژراو برینداره‌کانی به‌ره‌ی شهر بووه، به‌م پییه‌ پتوه‌ندییه‌که‌
 کاتی بووه، نه‌ك هه‌میشه‌یی، نه‌مه‌ جوژی پتوه‌ندی دیلو‌ماسییان بوو تا‌کو سالی
 (٣٧٢ك)، ئیدی له‌و ساله‌ به‌دواوه‌ به‌ره‌ به‌ره‌ پتوه‌ندییه‌کان په‌ره‌یان سه‌ند، به‌تاییه‌تی
 له‌دوای گه‌رانه‌وه‌ی میر (باد) له‌ موسڵ، میر پیاوێکی زانار عاقل بوو، وای به‌باش زانی
 که‌ ناشتی پتووستیه‌کی گرنکه‌ و ده‌بی له‌و کاته‌دا بال‌بکیشتیه‌ سه‌ر ولاته‌که‌ی، بۆ
 نه‌م مه‌به‌سته‌ش ناگره‌سته‌تیکێ له‌گه‌ڵ به‌ستن، مه‌به‌ستیشی وابوو به‌م ناگره‌سته‌ ئیش
 و کاره‌کانی خۆی هه‌لبسووریتن، چونکه‌ بوه‌یه‌یه‌کان به‌شیکێ زۆریان له‌ ولاته‌که‌ی
 داگیر کردبوو.

میر نوینه‌ری خۆی ره‌وانه‌ی ولاتی بێزه‌نتیه‌کان کرد و دیاری و پاره‌پوولی زۆری بۆ
 ناردن، بۆ نه‌وه‌ی نه‌و دیاری و پاره‌پووله‌ پالېشتی توندوتۆلی کاره‌ دیلو‌ماسیه‌کانی
 بن‌ده‌یزانی زار ده‌خوا، چار شهرم ده‌کا، له‌گه‌ڵ هه‌موو که‌س و له‌ هه‌موو کاتیکدا کاری
 خۆی ده‌بی و له‌ هه‌موو پتوه‌ندییه‌که‌دا پارسه‌نگی ته‌رازوو، له‌نه‌جمای گفتوگۆیه‌کی
 چرو پرو دورو درێژدا گه‌یشته‌ نه‌جمای پتکه‌هاتنیک که‌ په‌یمانیک به‌ستن، په‌یمانی شهر
 نه‌کردن و دۆستایه‌تی، هه‌روه‌ها پتوه‌ندی سیاسی و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تیشیان
 خستبووه‌ نیتو په‌یمانه‌که‌ بۆ نه‌وه‌ی له‌و بوارانده‌دا گه‌شه‌ به‌ پتوه‌ندییه‌کان به‌دن و بینه‌ دوو
 دۆستی گیانی به‌گیانی، چونکه‌ له‌راستیدا نه‌و رێککه‌وتنه‌نامه‌یه‌ زۆتر بۆ نه‌وه‌ بوو که‌
 میری دۆسته‌کی لایه‌نی بێزه‌نتی بپاریزێ و خۆی نامه‌ده‌ بکات بۆ به‌ره‌نگاریبونه‌وه‌
 له‌گه‌ڵ هیزی داگیرکه‌ری بوه‌یه‌یه‌کاندا.

دیاریه‌که‌ر و جه‌زیره‌ی فوراتی که‌ مه‌له‌به‌نده‌که‌ی شاری نامه‌د بوو، له‌ هه‌موو
 نیوچه‌کانی دیکه‌ی کوردستان زیاتر دووچاری هێرشه‌کانی نیمپراتۆریه‌تی بێزه‌نتی و
 داگیرکاریه‌ به‌رده‌وامه‌کانی ده‌بۆوه، نه‌مه‌ بوو وای کرد چه‌ندین سه‌نگه‌ر و

به‌ريه‌ستی^(٦٢٦) نوڤ دروست بکهن و سدنګر و قه‌لاو قوله کۆنه‌کانيش قايم و تۆکمه بکهن که له نيئوچه‌که‌دا هه‌بوون وه‌ک تحويينک له نيوان سنووری هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که‌دا، ساسانی له‌لايه‌ک و بيژه‌نتيش له‌لايه‌کی تروه.^(٦٢٧)

پيئوه‌نديه‌کانی نيوان مير (باد بن دوستک) و ئيمپراتۆريه‌تی بيژه‌نتی، پيئوه‌نديه‌کی دييلۆماسی بوو به‌ده‌ليلی ئه‌وه‌ی که میری کوردی پاره‌ی ده‌دايه‌ ئه‌و ئيمپراتۆريه‌ته، که (أبن شهرام) له‌کاتی کۆبوونه‌وه‌کانیدا له‌گه‌ڵ بيژه‌نتيه‌کاندا ئاماژه‌ی پيئکردوه‌ که له قوسته‌نتينه به‌پيئوه‌ده‌چوون سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که مير (باد) ئه‌و پارانه له‌ميانه‌ی ميهره‌بانی و پيژه‌وه ده‌داته پاشای رۆم.^(٦٢٨) به‌لام ئه‌و پيشهاتانه‌ی که له ميرنیشینی مه‌روانی رپوياندا و ئه‌و لاوازی و بيئده‌سه‌لاتيه‌ی ميرنیشنه ئيسلاميه‌کانی ه‌اوسنووری ده‌وله‌تی بيژه‌نتی گرتوه، پاشای بيژه‌نتی (بسيلیوس)ی دنه‌دا که له سالی (٣٨٢/٩٩٢ز)، هه‌لسيئت به ناردنی هيزيکی سه‌ريازی گه‌وره بو داگیرکردنی نيئوچه‌ی (ئه‌رمينيای خارجي)،^(٦٢٩) به‌تاييه‌ت بۆ سه‌ر به‌شی باکوور له ده‌رياچه‌ی (خا‌لاط)، و گه‌مارۆی خسته سه‌ر شاره‌کانی: (أخا‌لاط، ومنازگرد و أرگيش و برگرد)، به‌لام مير (أبو علی بن مروان) به‌ره‌نگاری بۆوه توانی سوپای رۆمه‌کان شکست پي بيئيت،^(٦٣٠) بۆ ئه‌وه‌ی بی ئوميدیان بکات و وه‌يان بروخيئيت، به‌تاييه‌تی يه‌که‌م سه‌رکرده‌ بوو که به‌ره‌نگاری سوپای روم بيئته‌وه، رايگه‌ياند و وتی: "به‌يانی سه‌رجه‌م له‌شکر و سوپاکانی موسلمانان ده‌گه‌نه ئيره...."^(٦٣١) ئه‌مه‌ وای له سوپای بيژه‌نتی

(٦٢٦) اليعقوبي: البلدان، ٣٦٦.

(٦٢٧) لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ١٤٢: طه باقر: تاريخ ايران القديم، ٩٣-١٠٢: اندريه ايمان:

تاريخ الحضارات العام - روما وامبراطوريتها، ٥٣٠-٥٣١.

(٦٢٨) الروذراوی: ذيل تجارب الامم، ٣/٣٩.

(٦٢٩) ابن حوقل: صورة الأرض، ٢٩٥.

(٦٣٠) الفارقي: تاريخه، ٦١.

(٦٣١) الفارقي: ه. س، ٦١.

کرد که پازی بن به گریدانی ناگر به ست بۆ ماوهی ده سال، نیت به هۆی ئەو پێکهوتنهوه سوپای بێزهنتی نیوچه کە بە جی هیشتم بۆ ئەوێ ئامانجەکانی بێنیتە دی^(٦٣٢).

سەبارەت بە پێوهندیە دیبلۆماسییەکان لە گەڵ دەولەتی بێزهنتیدا، مەروانیەکان لە سەر بەستنی ناگر بەستێک لە گەڵ بێزهنتیەکاندا بۆ ماوهی ده سال له سالی (٣٨٢/ك ٩٩٢ز) پێکهاتن،^(٦٣٣) و هیچ پروداویکی ئەوتۆ تۆمارنە کراوه له سەرچاوهکانی ئەو سەردهمه‌دا که پێوهندیە دیبلۆماسییەکانی نێوانیان تێک بدات. (الفارقی) دەڵێ: "له سالی سێ سەد و نەه ددا (بسیلیوس) ی پاشای رۆم هات بۆ نیوچه‌کانی نامەد و میافارقین و لە گەڵ (مهد الدولة أبو منصور) کۆبۆوه و هاوێه‌مانیه‌ک و ناگر به‌ستێکیان نيمزا کرد، دواي ئەوه بۆ هیچ زیانی‌ک بەره‌و دوا گه‌رايه‌وه"،^(٦٣٤) بەلام ئەوێ (الفارقی) باسی نە کرد، (یحیی بن سعید الأنطاکی) باسیکردووه، که به‌م وته‌یه‌ی ناماژه‌ی بۆ ئەو پروداوه‌ کردووه: "مه‌لیک باسیلی دووهم ناردی به‌دواي میری کوردان (مهد الدولة-أبو منصور سعید بن مروان ٣٨٧-٤٠١/ك ٩٧٧-١٠١٠ز) ی خاوه‌نی دیاریکەر، و چووه‌ سەر به‌ره‌کە‌ی و نازناوی مه‌لیکی ماجستیس،* ودوقس (دوقی) خۆرهلایتی^(٦٣٥) پێ به‌خشی، پێزی لیگرت و خهلایتی

(٦٣٢) الفارقی: ه. س، تاریخه، ٦١: ابن العبري: مختصر الدول، ١٧٣؛ عبدالرقيب يوسف: الدولة الدستكية/ ج ٢، ص ٤٢.

(٦٣٣) الفارقی: ه. س، تاریخه، ٦١.

(٦٣٤) الفارقی: ه. س، تاریخه، ٨٤ الانطاکی: تاریخ الانطاکی، ٢٤٧: المقرئ: اتعاظ الحنفا، ٣٢/٢.

* ماجستیر (Magister): - ئەم وشەیه‌ له‌و ده‌مه‌دا مانای گه‌وره‌ یاخود به‌رپرس یاخود ماموستای گه‌یاندووه، ئەمه زۆر جار له‌ناو گروپی‌ک یاخود ده‌سته‌یه‌کدا پرۆیهدا و یه‌کیکیان کردووه به‌ گه‌وره‌ی خۆیان و پێیان وتووه (ماسته‌ر) ته‌نانه‌ت ((عیسی)) (عليه السلام) ده‌وروبه‌ره‌کە‌ی هه‌ر پێیان ده‌وت (ماسته‌ر).

(٦٣٥) ده‌وله‌تی بێزهنتی (١٨) هه‌ژده‌ نازناوی هه‌بوو ده‌یه‌خشی به‌و که‌سانه‌ی که‌وا خزمه‌تیکیان پێشکه‌ش به‌ ده‌وله‌ت ده‌کرد، وه‌ک ملوانه‌که‌ که‌ پاشا و سه‌روکی ده‌وله‌ته‌کان ده‌یان

کرد و گنبد را به ده یو و لات به کوهی خوی". (۶۳۶)

لهو دوو دهقی سهره ودا دهتوانرئ ئهو راستيه بسهملئرئ كه، بهخشيني نازناوی شهرف ماجستير Magister و دوق Duke ی خورهلات، لهلايهن مهليكي ييزهنتی (باسيل) ی دووم بهلگه ی پئوهنديه دپلوماسيه کان و قولی و بههيزی ئهو پئوهنديانه ی نيوانيان نيشان ده دات كه بؤ دامه زرينهري ميرنشينه كه مير (بادبن دوستك) ^(٦٣٧) و جيئشينه كه ی مير (ابو علی بن مروان) دهگه ريتسه و. ^(٦٣٨) له سالی (٣٩٠ك / ١٠٠٠ز)، (عهد الدولة) و ئيمپراتوريه تي ييزهنتی (بسيليوس) كؤبونوه به بؤ قسه وباس له سهر كاروباره پئوهنديداره كانی نيوان ههردولا به تاييه تي كيشه ی سنوور و بازرگانی و دريژ كرده ی ريككه وتننامه ی سالی (٣٨٢ك / ٩٩٢ز) نيوان ههردولا له نيوچه ی (نامه دو ميا فارقين) پاشان ئيمپراتور گهرايه وه به بي دروستيوني هيج كيشه يه. ^(٦٣٩)

ناشکرایه که (أبو الهيجا، بن سيف الدولة الحمداني) کچی میر (مهد الدولة) ی
هاوسه ری بو،^(۶۴۰) کاتیک (سعید الدولة) ی برای سالی (۳۹۲ ک/۱۰۰۲ ز) کۆچی
دوای کرد له (الحاجب لؤلؤ) که یه کینک بوو له کۆیله کانی (سیف الدولة) توانی
به ناوی ههردوو کوره بچوکه که ی (سعد الدولة: أبو الحسن علی) و (أبو المعالی
شریف)، کاروباری میرنشینه که به پۆه به ری دوای ماویه کی کهم ههردوو مناله که ی بۆ
میسر گواستهوه، و فهرمانه وایی خۆی له سه ره له ب راگه یاند، به مهش (لؤلؤ) و

Ed.Jonam: Ambridge Medieval History. Hussey به‌خشی پروانه:

Cambridge, 1977-1978, Vol. 17 Part 11, P. 20.

(٦٢٦) تاريخ الانطاكي، ٢٤٧: المقرئزي: اتعاظ الحنفا، ٣٢/٢.

(۶۲۷) الروذرواری: ذیل تجارب، ۳/۳۹.

(٦٣٨) الفارقي: تاريخه، ٦١.

(٦٣٩) الفارقي: تاريخه، ٨٤؛ عبدالرقيب يوسف: س. ب، ١/١٤٢-١٤٣.

(٦٤٠) ابن العديم: زبدة الحلب، ١/١٩٩: الأنطاكي: تاريخ الأنطاكي، ٣١٥.

کوپه‌کەى (منصور) بى ئەمەکیان بەسەرچەم بىنەمالەى ھەندانیدا کرد، تەننەت (أبو الهیجاء) میرنشینەکەى جى ھىشت و بە ھاوکارى بازرگانىكى نصرانى ھەلبى پەنای بۆ خاکی بىزنەنتى برد، مەلىكى بىزنەنتى باسیلى پىشوازی لىو میرە کرد و مافى پەنابەرتى پى بەخشى و نازناوى (ماجستیر) ی پى بەخشى.^(٦٤١)

لە کۆتایى سالى (٣٩٩/ك/١٠٠٨ز) دا (لؤلؤ) حاکمى ھەلب مرد و کوپەکەى (منصور) بوو بە حاکم لەسەر حلب لەبەرئەو ھەولیاندا (أبو الهیجاء) لە دەولەتى بىزنەنتیەو بىنەو بۆ ھەلب، ئەو بوو داوايەکیان پىشکەش بە (مەھد الدولە) بارکى ژنەکەى (أبو الهیجاء) کرد، بەو مەزەندەى خاوەن پىنەندەى دىبلۆماسى بەھىزە لەگەڵ دەولەتى بىزنەنتیدا،^(٦٤٢) بۆ ئەوێ ئەركى گەرانەوێ (أبو الهیجاء) بگرتە ئەستۆى خۆى، (مەھد الدولە)ش داواى لە باسیلى دوو مەلىكى رۆم کرد کە رینگە بدات بە خەزورى (أبو الهیجاء) خاکی بىزنەنتى بەجى بىلت، لە پىناو فەرمانپروایى نىوچەى ھەلب و بىنەمالەى ھەندانى جەلوى دەسلالت بگرنەو دەست. و (مەھد الدولە) باسیلى دوو مەلى ناگادار کرد کە ئەو ھىچ خەرجیەك لە ئەستۆ نەگرت بەلکو ھەموو خەرجى و ئەركىك دەگرتە ئەستۆى خۆى و پارەى پىویستیش دەداتە (أبو الهیجاء).^(٦٤٣)

ئىمپراتۆرى بىزنەنتى بە پىشنىازەکەى (مەھد الدولە) رازى بوو، (أبو الهیجاء) خاکی بىزنەنتەى جىھىشت و لە سالى (٤٠٠/ك/١٠٠٩ز) گەرايەو بۆ ميافارقین، خەزورى بىرێك پارە و نزیکەى (٢٠٠) سواریشى پىدا، و (أبو الهیجاء) نامەى بۆ شىخەکانى خىلى (کلاب) نارد بەو ھىوايەى کۆمەك و ھاوکارى پىشکەش بکەن لەبەرەمبەر

(٦٤١) ابن العديم: زبدۃ الحلب، ١٢/١٩٩: الأنطاكي، تاريخ الأنطاكي، ٣١٥-٣١٧: المقرئى: اتعاظ الحنفا، ٣٢/٢.

(٦٤٢) ابن العديم: زبدۃ الحلب، ١/١٩٩-٢٠٠: الأنطاكي: تاريخه، ٢٤٧: المقرئى: اتعاظ الحنفا، ٣٢/٢: الفارقي: تاريخه، ٨٤.

(٦٤٣) ابن العديم: زبدۃ الحلب، ١٩٨-١٩٩: الأنطاكي، تاريخه، ٣١٥.

خەلاتی گەورەدا، بەلام (أبو الهيجاء) لە هەرلە کەیدا شکستی هێناو بەتەنگەیی بارگیری خۆیدا داو جارێکی دیكە پەنای بۆ دەولەتی بێژەنتی بردەوه.^(٦٤٤) لێره‌دا ئەو راستییە دەرە کەوێت کە فاکتەری جوگرافی و ململانێی نێوان هەرێمەکان کاریگەری گەورەیان هەبوو لەسەر سیاسەتی هاوسەنگی، کە میر (مهد الدولة) دەبویست لەبەرامبەر هەرسێ هێزە گەورە کەدا پەڕەوی بکا کە: دەولەتی عەباسی و فاطمی و بێژەنتی بوون، و ئەم سیاسەتە دیپلۆماسییە سەرکەوتنی باشی بەدەستەینا، هەرەها جۆرێک لە پێوەندی لە نێوان میرنشینی رەوادی و رۆمە بیزەنتیەکان سەری هەڵدا، بەدەوی سەرەپای ئەوێ رۆمەکان مەسیحی و دوور لە سنووری میرنشینی رەوادی بوون نامادەبوون هاوکاری (وهسودان بن ملان) ی بکەن بۆ لێدانی هەژبانیەکان،^(٦٤٥) بەلام ئەم دۆستایەتیە لەژێر فشار و کاریگەری خیلەفەتی عەباسی شکستی هێنا و هەردوو میرنشینی هەژبانی و رەوادی کەوتنە خۆ بۆ لێدانی سوپای رۆمەکان کە بە سەرکردایەتی (نیکو گوس قادا سیلاس) شاری بەرگری یان گەمارۆ دابوو، بەلام دواجار شارەکە لە سالی (٤٣١هـ / ١٠٣٩ز) دا لەلایەن رۆمەکانەوه داگیر کرا،^(٦٤٦) هەرەها رەوادیەکان هاوکاری (مساور الثاني) شەدادییان کرد تا شالاری رۆمەکان لەسەر هەریەکە ئاران دوور بختەوه و پزگەر بکات، ئەوە بوو (مساور الثاني) بەهاوکاری رەوادیەکان رۆمەکانیان لە شارەکە دەرکرد.^(٦٤٧) بەمەش ئاستی پێوەندی رەوادی و رۆمەکان لە ناشتی و هاوپەیمانیەوه بۆ ململانێ و شەرێ گۆڕدرا، دەتوانین بڵێین ئەم رووداوانە سەرەپای ئەم بارودۆخانە ئاست و توانای ئەم میرنشینه دەرەخات لەبەرامبەر هێزە نێوخۆیی و نێوچەیی و دەرەکیەکاندا.

جموژۆلی بازرگانی زۆربەیی نێوچە جیا جیاکانی ولاتان و هەرێمەکانی گرتبۆوه

(٦٤٤) ابن العديم: ه. س، ١٩٩-٢٠٠: الأنطاكي: ه. س، ٣١٦-٣١٧.

(٦٤٥) ابن الاثير: الكامل، ٧/٨.

(٦٤٦) حسام الدين علي غالب: اثريجان، ١٦٥.

(٦٤٧) موکریانى: کوردستانى موکریان، ٤٤٦-٤٤٨.

قەزوین و فارس لەلایەکی ترەوه پووه و بوژانەوه و پیتشکەوتن و گەشەکردنی ئابووری چوون.^(٦٥٠) بازرگانی نێوان دەولەتی بێژەنتە و کوردستان لە هەردوو پێگەی وشکانی و دەریاییەوه چالاکانە هەڵدەسوپا هەر لەو دوو پێگەیەشەوه جەوژلە بازرگانێەکان گەشەیان کرد و بازرگانی کوردەکان دەچوونە نێوێندی بازرگانی بێژەنتەوه. بەتایبەتی شاری (ترابزون)^(٦٥١) شاری (سیواس) لە نێوێراستی ئاسیای بچوکدا نێوێندیکی بازرگانی گرنگ بوو بۆ ئەو بازرگانانەهی لە ولاتی ترەوه دەهاتن بەتایبەتی شارەکانی هەرمی جەزیرە. کە بازاڕەکانی پەربوون لە پیشەسازیە پاکەکان و بەروبوومە جۆراو جۆرەکان، جەوژلە بازرگانی چالاک بوو بەهۆی ئەوەی کە ئەو شارە بازاڕیکی گەورە و نێوێندیکی بازرگانی گەورە بکاتەوه بۆ ئەو بازرگانانەهی لە ولاتی کوردانەوه دەهاتن هەندیک لەو بازرگانانەشی لەو شارەدا نیشتەجێبوون وەک بازرگانی شەمک یان بریکاری هەناردەکان. کاریان دەکرد ئەو شەمکانەهی لە عێراق ولاتی شام و کوردستانەوه دەهاتن بە شاری (سیواس)دا تێدەپەڕین کە بریکارەکانی هەناردەکان چاوەڕوانیان دەکرد کار گەیشتە ئەو پادەییە ئەو بریکارانە بوونە بەرپرسی رێکخستنی ئەو کاروانانەهی پوویان دەکردە نێوێندی دووێمی بازرگانی کە شاری (ترابزون) بوو. لەوێشەوه بۆ شارەکانی دیکە بێژەنتە. زۆریە جارەکان بازرگانەکان دەبوونە هاوێلی شەمکەکانیان هەتا دوامەنزلگە لە جیاتی بریکارەکانیان بازرگانەکان ناچار بوون پڕۆنە ترابزون بە تاییەتی ئەگەر (هەریڕ و لۆکە و...هتد)یان پێبوایە.^(٦٥٢)

لە مادەکانی جێگیرسیاسی لە نێوان ولاتی کوردان و دەولەتی بێژەنتەدا کاریگەریەکی ئێجابی هەبوو لەسەر چاککردنی پێوێندیە بازرگانێەکانی نێوان

(٦٥٠) عبدالرحمن محمد عبدالغني: ارمينية وعلاقتها السياسية بكل من البيزنطيين والمسلمين، مؤسسة الكويت للتقدم العلمي، الكويت، ١٩٨٩، ٢٥.

(٦٥١) تامارا رايس: السلاجقة تاريخهم وحضارتهم، تر: لطفي الخوري وابراهيم الداوقي، مراجعة: عبدالحميد العلوجي، مطبعة الارشاد، بغداد، ١٩٦٨، ص ١٢٦.

(٦٥٢) نيكيتا ايليسيف: الشرق الاسلامي، ٢٩١.

هەردوولا هەرچەندە ولاتی کوردان لەو کاتەدا بە مومتهلە کاتی خیلافەتی عەبباسی لەقەڵەم دەدرا. بەلام دەسلەتیی سیاسی نێوچەیی پۆلێکی گەورە هەبوو بۆ هیۆرکردنەوی بارودۆخەکان و دیاریکردنی پێڕەوێکی، ئەو کارەش کاریگەرێکی گەورە هەبوو بۆ چاککردنی پێوەندیەکان لەگەڵ دەولەتی ییزەنتەدا بە تایبەتی لە باری ئالوگۆپی بازرگانیدا.^(٦٥٣)

زۆریە جارەکان شاند و ئالوێزخانەکان بەمەبەستی پتەوکردنی پێوەندیە دیپلۆماسی و سیاسی و ئابوریەکان بوو و هاندەری گەشەکردنی پێوەندیە بازرگانیه کانی نێوان هەردوو دەولەت بوو. میژوونوسی (الفارقی) باسمان لە ئالوێزخانەی پادشای رۆم دەکات بۆ دەولەتی مەروانی بۆ پیرۆزیایی بەبۆنەی جەژنە لە سالی (٤٠٣/ک/١٠١٣ز)^(٦٥٤) ئەو کارەش کاریگەری گەورە هەبوو بۆ ئالوگۆپی بازرگانی بەتایبەتی قوسەنتینە پێتەخت بۆ هێنانی شەمەکان.^(٦٥٥)

هەندیک سەرچاوەی میژوویی باسی لە قۆلی پێوەندی بازرگانی نێوان کوردستان و دەولەتی ییزەنتە دەکەن، زۆر لە رۆمەکان بە کالاً و شەمەکانیانەو دەهاتنە کوردستان بە هەمان شێوەش بازرگانە کوردەکان، بەو شێوەش جۆلەی هەناردە و هارردە نێوان هەردوولا گەشە دەکرد.^(٦٥٦) کاروانە بازرگانیه گەورەکان بە شێوەیه کی فراوانکاری ئالوگۆپی کالاً و شەمەکانیان ئەنجام دەدا.^(٦٥٧) لە ولاتی رۆمدا بازارێکی گەورە و بەشێوەیه کی دەوری لەسەرەتای بەهاری هەموو سالتیکدا دەکرایەو و بۆ ماوەی (٤٠) رۆژ بەردەوام دەبوو (القزوینی) ناماژە بەر بازارە دەکات و دەلیت: "خەلکان لە ولتە دوورەکانی رۆژەهلات و رۆژئاوا و باشوور و باکوورەو دەهاتن، خەلکانی رۆژئاوا کالار

(٦٥٣) ابن عبدالحق: مرآة الاطلاع، ١٢١٩/٢: عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية، ٢٢٥/٢.

(٦٥٤) تاريخ الفارقي، ١١٠.

(٦٥٥) الذهبي: تاريخ الاسلام، ص ٤٤٤.

(٦٥٦) ابن حوقل: س-پ، ٢٠٢: محمد جاسم حمادي: س-پ، ١٣٥.

(٦٥٧) ابن العبري: تاريخ الزمان، ٣٣٢.

شمه که کانی پۆژه لاتیان ده کپری و به پیچده وانه ده".^(٦٥٨) دواى بازارکردنى بازارگانه کورده کان کالاکانیان ده هینایه ده هه ریمه کانی جه زیره و پاشان به مەبهستی فرۆشتنى دابهشیان ده کرد به سەر شارەکاندا.^(٦٥٩)

دهرباره ی پێوهندیه نابوریه کان و مامه له ی بازارگانی له نیتوان میرنشینی مهروانی و دهوله تی بێزهنتیدا، نهویش له ناستیکی بهرزدا به پێوه ده چوو کالاً و که لوپه لیکی زۆر له ولاتی بێزهنتیه ده ده گه یشته کوردستان و به شیکی له کوردستان ده مایه وه و نه وه که ی تریشی له پێگه ی رۆوباری دێجله وه و به شیوه یه کی سهره کی به هۆی که له ک و به له می ناوی بچوکه وه ده نێرایه بازاره کانی موصل و به غدا و شوپنه کانی تر.^(٦٦٠)

شاری ئامه د که ده که وته سهر رۆوباری دێجله و به حوکمی پێگه جوگرافیه که ی و وه ک سه نته ریکی بازارگانی، و یستگه یه کی گرنگ بوو بۆ گواستنه وه ی به رهه م و کالاً کورده کان و خۆره لاتییه کان بۆ ئاسیای بچوک. ههروه ها بازارپێکی سهره کیش بوو له کوردستاندا بۆ پێشوازیکردن له بازارگانی بێزهنتی. بازارگانه کورده کان به رهه م و کالاً بێزهنتیه کانیان له سه ده ی چواری کۆچی ده ی زاینیدا له ئامه ده وه ده گه یانده بازاره کانی به غدا، به گوێره ی قسه کانی (المقدسی- ٣٨٧/٩٩٧ز) که له هه مان سه ده ی نابراودا ژیاوه. ده رباره ی نه و کالاً بازارگانیانده ی که ده گه یشتنه به غدا وتویه تی: "... له ئامه ده وه پۆشاک ی خوری و که تانی پۆمی و ده ستردی صقلی ده هات".^(٦٦١)

(ابن حوقل- م ٣٦٧ ک/ ٩٧٧ز)، که هاوسه رده می (المقدسی) بووه، له ئاماژه یه کیدا سه باره ت به بازارگانی بێزهنتی (رومی)، که ده گه یشته کوردستان، له کاتی قسه کانییدا سه باره ت به بایه خ ی شارۆچکه ی (جزیره ابن عمر) وه ک ناوه ندیکی بازارگانی،

(٦٥٨) اثار البلاد، ٥٣١.

(٦٥٩) ابن الاثیر: رسائل ابن الاثیر، حررها وحققها، انیس المقدسی، دار العلم للملایین، بیروت، ١٩٥٩، ص ٣.

(٦٦٠) عبد الرقیب یوسف: الدولة الدرووستکیه، ٤٧/٢.

(٦٦١) احسن التقاسیم، ١٤٠.

گوتویه تی: "نهم شاره که ده که ویتسه سهر که ناری دیخه ویستگه یه ک بوو بۆ بازرگانی بیژنتی و ندرمه نی..."^(۶۶۲) به لام شاری (نصبین)، وه ک ویستگه یه ک بۆ گواستنه وه ی کالآ بازرگانیه کانی خۆره لات بۆ ولاتی خۆناوا بهر له زاینه وه ناسرابوو، ناوی (نصبین) له پرتۆکۆله بازرگانیه کانی نیوان فارس و رۆمانه کاندایه وه " (۶۶۳)

بیگومان بازرگانی سهر زوی له ئیمپراتۆریه تی بیژنتیه وه و بۆ ئیمپراتۆریه تی بیژنتی، له ڕینگه ی کوردستانه وه ههوجۆلی به خۆیه وه بینی ئینجا له ڕینگه ی شامه وه، له سهرده می میرنشینی مهروانیدا، ههکاره که شی ئه وه بوو نهم ڕینگه یه سهلامه تترین ڕینگه بوو بۆ کاروانه بازرگانیه کان به هۆی بهر قه رار بوونی ناسایش و ئارامی له میرنشینی مهروانیدا و به هۆی باشی پتوه ندیه دیپلۆماسیه کانی شی له گه ل ده ولته تی بیژنتیدا. له کاتیکدا هه مان ئه و دوو فاکته ره له و ناسته دا نه بوون له (نصبین و حه له ب و ڕه قه و نه نادۆل)، ههروه ک له میژووی نیوچه که دا شتیکی شاراه نیه له ههردوو سه ده ی (۴-۵/ ۱۰-۱۱ز) واته بهر له داگیرکردنی (الرها) له لایه ن ده ولته تی بیژنتیه وه، دوا ی فراوانبوونی قه له مه روی ئه و ده ولته، ڕینگه ی (نصبین-الرها)، نزیکترین و کورترین ڕینگه ی بازرگانی بوو، ههروه ها نهم حالته به سه ر ماوه ی فراوانبوونی ده سه لاتی سه له جویه کانی ش جینه جی ده ییت له سهرده می (الب ندرسه لان) دا* له ولاتی شام و داگیرکردنی هه ندی له خا ک و زه ی بیژنتیه کانی هاو سنووری باکووری شام، چونکه دوا ی چوونه ناو ئه و نیوچه یه وه، گیروگرفتیان بۆ

(۶۶۲) صورة الأرض، ۲۲۴.

(۶۶۳) نورمان بینز: الأمباطورية البيزنطية، ۲۷۰، ستیفن رنسیمان: الحضارة البيزنطية، ۱۹۶. * الب ارسلان: له سالی (۴۲۰/ک ۱۰۲۹) له دایک بووه، له نیو سالانی (۴۵۵-۴۶۵/ک ۱۰۶۲-۱۰۷۲) له پاش (طغرل بگ) ده سه لاتی سه له جویه کانی گرته ده ست، سهره پای که می ماوه ی ده سه لاتی به لام شوین دهستی دیار بوو، گرنگترینیان سهرکه وتنی بوو به سه ر بیژنتیه کان له سالی (۴۶۳/ک ۱۰۷۰) له شه ری مه لازگرد. (ابن الاثیر: الکامل، ۴۷۳/۹: العمداد الاصفهانی: تاریخ دولة آل سلجوق، ۲۶-۲۸).

هاتوچۆ و جموجۆلی بازرگانی له گەڵ دەرۆڵەتی بێزەنتیدا دروستکرد. سەرئەنجام مامەڵەکردن بەدیناری بێزەنتی بەشیوەیهکی فراوان لە کوردستاندا و لە سەرەدەمی میرنشینی مروانیدا، باشتەین بەلگەیهێسەر بە هێزی پێوەندیە دیپلۆماسییەکان و پێوەندیە بازرگانی و ئابووریەکانی نێوان هەردوو دەرۆڵەتی مروانی و بێزەنتی.^(٦٦٤)

بێگومان قەبارەی هەناردەکانی کوردی (الصادرات الكردية) لە سەرەدەمی میرنشینی مروانیدا بەپارەیهکی بەرچاو زیادی کرد، هەروەها قەبارەی کالای بیانی هاوردهش چ بۆ بەکارهێنانی لۆکالی یاخود وەك ترانزیت (المورور) بۆ ولاتی دیکە بە کوردستاندا تێ دەپەڕین، بەهەمان پێژە زیادی کرد، سەرەپای هاتنی بازرگانان لە ولاتی دەرۆه و نیشتهجێبوونیان، بەمەبەستی ئەنجامدانی کارە بازرگانیەکانیان بەبێ ترس و نێگەرانی. شاری نامەد لە گەرنگترین شارە بازرگانیەکانی بوو، کە چەندین پێگای بازرگانی دەرۆهە سەری. لەو کالایانەی دەرۆهە یشتە نوێ شارە پۆشاکێ خوری و کەتانی پۆمی دەسکاری سقلی (الصقلية) بوو،^(٦٦٥) واتە لەسەر تەرزێ بار لە دوورگی صقلیە دروست کرابوو، کە بازرگانان بەرۆ عێراق و نیوچهکانی دیکە دەیانبرد. لێرۆه دەتوانین پارەیی قەبارەی ئالوگۆڕی بازرگانی نێوان کوردستان و ولاتی بێزەنتی بزاین، کە بە دیناری ئەرمەنوسی بێزەنتی بە پێژەیهکی زۆر لە مامەڵە بازرگانیەکان و لەسەرەدەمی میرنشینی مروانیدا بەکار دەهێنرا، و مامەڵەکردن لە نیوخۆی میرنشینهکەدا بە درهەم و دینار بوو. هەروەها گۆڕینهوه (المقايضة) لە مامەڵە نیوخۆییە بچوکهکاندا، بەتایبەت لە نێوان دانیشتوانی گوندەکان بەپێوەدەچوو. دراوی درهەم بەشیوەیهکی فراوان مامەڵەیی پێدەکرا، (الفارقي) لە

(٦٦٤) الفارقي: تاريخه، ١٥٩، ١٦٧.

(٦٦٥) المقدسي: احسن التقاسيم، ١٤٥.

نمونه‌یه کیدا ده‌لی: "میر (أبوعلی حسن بن مروان)، * کاتیک (ست الناس) ی کچی (سعد الدولة الحمدانی) ماره کرد، ماره‌یه‌که‌ی (۲۰۰) هزار درهم بوو، و (عبدالبر) که ده‌ستی گرت به‌سەر نامه‌ددا و له‌گه‌ل (محمد الدولة) دا رێکه‌وتن له‌سەر شه‌وی که ده‌بی (محمد الدولة) سالانه پری (۳۰۰) هزار درهم وه‌ک خه‌راج بداته (عبدالبر) و سکه و وتاریش به‌ناوی شه‌وه‌بیت، دوا‌یی شه‌ویش (ابن دمنه) له‌سەر هه‌مان بر دانوستانی له‌گه‌لدا کرد." (۶۶۶)

به‌لام دیناری زیر بۆ بازرگانی و مامه‌له ناوخویه‌کان و ده‌ره‌کیه‌کان به‌کار ده‌هینرا، و دیناری بیزه‌نتی زیاتر به‌کارده‌هینرا، (الفارقی) ده‌لی: بری شه‌و پینج سه‌د دیناره‌ی که (ابن البهات) له‌یه‌ک رۆژدا قازانجی کرد، به‌ دیناری ئه‌رمانوسی* بوو، هه‌روه‌ها موچه‌ی رۆژانه‌ی دایکی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی و کوره‌که‌ی -واته کورپی خه‌لیفه- که (نصر الدولة) بۆی بریپوونه‌وه په‌نجا دیناری ئه‌رمانوسی بوو. (۶۶۷)

ئهمه‌و له‌کاتیکدا هیچ باسی دیناری عه‌بباسی و فاطمی نه‌کرا‌بوو که به‌دیناری مه‌غریبی ناسرا بوو، به‌لام باس نه‌کردنیان نه‌گه‌ری به‌کاره‌ینانی په‌تناکاته‌وه، به‌لکو نه‌گه‌ری به‌کاره‌ینانی زۆر بووه، به‌هۆی شه‌و پێونده‌یه بازرگانیه‌ی نیوان کوردستان و خه‌لافه‌ت له‌لایه‌ک، و نیوان شام و میسر له‌لایه‌کی تره‌وه، له‌گه‌ل شه‌و شه‌دا قه‌باره‌ی

* میر ابو علی حسن بن مروان: -له‌پاش مردنی خانی میرپاد له‌ نیو سالانی (۳۸۰- ۳۸۷/ک- ۹۹۰-۹۹۷)ن توانی ده‌سه‌لاتی (حصن کيفا، میافارقین، نامه‌د) و ده‌وروبه‌ری بگرێته ده‌ست. (الفارقی: تاریخه، ۷۲). (۶۶۶) تاریخه ۷۲-۷۹.

* ارمانوس (رومانوس) ناوی سه‌ له ئیمپراتۆره‌کانی ده‌وله‌تی بیزه‌نتی بوو له‌ بنه‌مائه‌ی مه‌کدون: (رومانوسی یه‌که‌م ۹۱۹-۹۴۴)ن و (رومانوسی دوهم له‌ نیو سالانی ۹۵۹-۹۶۴)ن فه‌رمانه‌وا بووه، رومانوسی سینییم ارچیروس (۱۰۲۸-۱۰۳۴)ن هاوسه‌رده‌می میر (نصر الدولة) بوو، پێ ده‌چیت دیناری ارمانوسی بگه‌رێنه‌وه بۆ رومانوسی سینییم. به‌وانه: (نورمان بینز: الامبراطورية البيزنطية، ۳۳۸). (۶۶۷) تاریخه، ۱۵۹، ۱۶۷.

نالوگۆڤی بازرگانی یاخود پێوهندی بازرگانی نێوان میرنشینی مهروانی و دهولتهتی بێزهنتی، نهوهبوو مامهلهی بهدیناری بێزهنتی بهو شێوه فراوانه جێگیر کرد. (٦٦٨)

لهسهردهمی میرنشینی مهروانیدا شاری نامهد له پرووی بازرگانیسهوه پێشكهوتنی بهرچاوی به خۆیهوه بینی و بازارهکانی به جۆریك فراوان بوون كه ژمارهیان گهیشته زیاتر له شهست بازاری جۆراوجۆر. (٦٦٩) بهلام شاری جهزیره، وهك مهلبهندیکی بازرگانی گرنگ كه دهكهوته سهر پێگهی ئاوی رووباری دێجله له سهردهمی میرنشینی مهروانی و له سهردهمهکانی پێش تهویش و دواي تهویشدا، لهپرووی بازرگانیسهوه بایهخیکی گرنگی ههبوو، زۆر له نووسهره دێرینهکان و میژوونووسان ناماژهیان به پێگهی بازرگانی تهو شاره کردوه، له نێوانیاندا (ابن حوقل) له باسێکیدا دهلی: "بهشیوهیهکی فراوان و بهردهوام بازرگانی تێدابوو تهگهر سولتانهکان وازیان لی بهێنایه، تهو قازانجیکی له رادهبهدهری بهدهست دههینا تهگهر دهسلاتی شهیتانهکان و خهوارهکان نهبوایه". (٦٧٠)

ههروهها دهلی: "جهزیره وێستگهیهکی بازرگانی دهروانی بوو بۆ ئهرمینیا و ولاتی ڤۆم و نیوچهکانی میافارقین و ئهرزن، کهشتیه بازرگانیسهکان لهوی کالاکانیان دادهگرت که بریتی بوو له ههنگوین و ڤۆن و گهزۆ و پهنیر و گوێز و بادام و بندوق و میوژ و ههغیر و گهلی جۆری دیکه له بهرهم و بهروبوومی تر" (٦٧١) (ابن حوقل) به بایهخهوه لهپرووی بازرگانیسهوه باس له شاری جهزیره دهکات وهك وێستگهیهکی بازرگانی که پیشوازی له کاروانی بازرگانی ئهرمینیا و بێزهنتی و ههریمی دیاربکر دهکات، ههروهها بهبایهخهوه باس له ئاوهدانی و چهری دانیشتوان و جوتیارانی و زهوی و زاری

(٦٦٨) عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية، ١٠٤/٢.

(٦٦٩) ادیب معوض: القضية الكردية بين الامس واليوم، ٤٣.

(٦٧٠) صورة الأرض، ٢٠٢.

(٦٧١) صورة الأرض، ٢٠٢-٢٠٣.

بەپىتى نىۋچە كانى خۆرھەلات و خۆرئاۋاي دەكات، وپراي سامانى ئاۋەلى و لەۋەر
لەھەردوۋ شارى ميا فارقېن و نەرزنى بە گرنىگت دادەنەت.^(۶۷۲)

ئەو بەشەي كوردستان، لەسەردەمى مىرنشېنى مەروانىدا بەرھەمەكانى خۇي بۆ
ولتانى دەرەۋە دەنارد، پىداۋىستىيەكانى خۇشى لە بەرھەمەكان لە ولتانى خۆرھەلاتى
ناۋەراست و ھەندى ولتى دىكە دەھىنا، بەتايىبەت ولتى چىن و ھىند و ولتى بىزەنتى و
گەلىكى تىرىش. نمونەي ئەو كالايانەش ۋەك دەفر و تامانى زېر و زىو و داۋ دەرمان و
(دىباج=جۆرە پۆشاكىكى ھەرىرە) و (بارگىر=لاخىكە) بۆ بار بەكاردىت و جارىيە
(كەنىزەك) و قوفل و پۆشاكى خورى و كەتان و گەلى بەرھەمى دىكەي ولتى بىزەنتى
دەھىنا، ھەرەھا لەو پىداۋىستىيەكانى لە ولتى بىزەنتىيەۋە دەگەشتەنە ولتانى ۋەك،
ئەندازىبارانى ئاۋ و زانايانى بواری كشتوكال و ۋەستاي بىناسازى و كارى بەردى روخام و
ئامپىرى كىلان.^(۶۷۳) جگە لەمانەش كەرەسە و ئامپازى نووسىنىش ھەر لە ولتى
بىزەنتى و ولتانى ئىسلامى ۋەك (الرقوق = پىستەي خۆشكراۋ بۆ نووسىن) لە نىۋەي
يەكەمى سەردەمى مىرنشېنى مەروانىدا، يوخناي چوارەم (البرنى) قەشەي شارى (طور
عابدین) نووسىنى ئىنجىلى سىرپانى نوئ كەردەۋە. بۆ ئەو مەبەستە براكەي خۇي نارد
بۆ (ملاطىيە) بۆ ھىنانى (الرقوق). پىدەچۈۋ ئەو پىستەيەيان پىئ لە كاغەز باشتىر
بوۋىت بۆ نووسىنى كىتەپ پىۋزەكان و گرنىگەكان ۋەك (ئىنجىل و قورئان)، بەلكى
پىستە بۆ نووسىنى قورئان لە دۋاي مىرنشېنى مەروانى بە نىزىكەي دوۋ سەدە ياخود
زىاتىر بەكارھىنراۋە. ئىستاش چەند دەستىۋوسىكى قورئان كە لەسەر پىستە
نوۋسراۋەتەۋە ھەر ماۋن، كە بۆ مېژۋىيەكى زۆر كۆن دەگەرتتەۋە، ھەرچەندە ئەو شارە
لەو سەردەمەدا سەر بە ولتى بىزەنتىيەكان بوو.^(۶۷۴)

(۶۷۲) ھ.س، ۲۰۳.

(۶۷۳) رنسىمان: المدينة البیزنطیة، ۹۴.

(۶۷۴) عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية، ۲۲۹/۲.

مامه‌له‌ی بازرگانیکردنی کوردی له گه‌ل هێزه‌کانی ده‌ورووبه‌ردا

بازرگانی بنه‌ماو پایه‌ی سیستمی نابوو‌ریه، نه‌مه‌ش بریتییه له‌ گواستنه‌وه‌ی کالاکان و که‌لوپه‌له‌کان له‌ شوێنیکه‌وه‌ نه‌و کالایانه‌ی زۆریتت بۆ شوێنیکه‌ی دیکه‌ که‌ نه‌و کالایانه‌ی تێدا ده‌گه‌من بیتت یاخود به‌پێی پێنویستیان، که‌ پێشه‌یه‌کی دێرینه‌ و مرۆژ له‌ سه‌رده‌میکی زۆر زووه‌وه‌ گرنگی به‌و پێشه‌یه‌ داوه‌، و له‌ ڕێگه‌ی بازرگانیه‌وه‌ کالاکر شه‌مک له‌ نێوان شارستانیه‌ته‌ کۆنه‌کانه‌دا ئالوگۆڕ کران.^(٦٧٥)

شایه‌نی باسه‌ قه‌واره‌ کوردیه‌کان کاریگه‌ری زۆر باشیان له‌ جوژه‌ چالاکیانه‌دا هه‌بووه‌، نه‌مه‌ش به‌هۆی نه‌و سیاسه‌ته‌ نه‌رم و له‌باره‌وه‌ بوو که‌ ده‌سه‌لاتدارانی ولات په‌یره‌ویان ده‌کرد، کاتیک دانیشته‌وانی ولاته‌که‌یان ده‌ستکراوه‌ کرد و ئازادیان کردن له‌ کاروباری بازرگانیدا بێ نه‌وه‌ی هیچ گرفت و له‌مپه‌ڕێک له‌به‌رده‌م هه‌ول و هه‌وچوول و پرۆسه‌ی بازرگانیدا دا‌بنین، نه‌و هه‌لوێسته‌ش ڕۆلی به‌رچاوی له‌ گه‌شه‌پێدانی بازرگانی و نابوو‌ریه‌کانی ولاته‌دا هه‌بوو، به‌و نه‌رمی و دیپلۆماسیه‌ته‌ش، نه‌و ده‌سه‌لاته‌ کوردیانه‌ ته‌قه‌لایه‌کی ڕوون و ئاشکرایان پێشکه‌ش به‌ پرۆسه‌ی بازرگانی کرد که‌ کاردانه‌وه‌ی باشی له‌سه‌ر بوژاندنه‌وه‌ی نابوو‌ری هه‌بوو که‌ نه‌مانه‌ ئاماژه‌ی ڕوون و ئاشکران بۆ سیاسه‌تی نه‌رم و دیپلۆماسیه‌تی ده‌سه‌لاتی کورد، که‌ سوود له‌ نه‌زموون و شاره‌زایی دوژمن وه‌رده‌گرن و بێ دوودلی جێبه‌جێ ده‌که‌ن و له‌هه‌مان کاتیشدا له‌ غه‌می ڕه‌عیه‌ته‌که‌شدا بووه‌ له‌ سته‌می قه‌سابه‌کان که‌ بازاره‌که‌یان بکاته‌ دواه‌مینی بازار و له‌پاده‌ی فروخت و مامه‌له‌ی که‌م بکه‌نه‌وه‌، نه‌مه‌ش دیپلۆماسیه‌ت و فکریکی به‌رز و شارستانیه‌یه‌. به‌م جوژه‌ بینیمان چۆن سیاسه‌تی نه‌رم و دیپلۆماسی می‌ره‌کانی کورد و پێشکه‌شکردنی نه‌و خزمه‌تگوزاریه‌ گه‌رانه‌، نابوو‌ری ولاته‌که‌یانی له‌ بازرگانیدا

(٦٧٥) حمزة الجميعي الديموي: عوامل الانتاج في الاقتصاد الاسلامي، دار التوزيع والنشر الاسلامية، ط١، القاهرة، ١٩٨٥، ص٧٢.

گەيانده ئاستىكى باش، بەجۆرىك ولاتەكەيان بوو جىگەي سەرنج و چاوتىپىنى
 ھىزەكانى دەروپەر و بازىرگانان لە گشت گۆشە و كەنارىكەو، خۆيان دەگەيانده ئەو
 ولاتە بۆ ئەوئەي لە سەرچاوەي پى خىروپىرى نۆش بكن و بە شارستانىەت و پىشكەوتنى
 ئاشنا بن، بىنگومان ئەو رىوشوئەش وای لە ئابوورى ولاتان و مىرنشيانى كورد كرد
 كاراتر و چالاكتر بن لە بواری بازىرگانىدا.

زۆرى ھەندئ بەروبوومى ئابوورى لە چەند نىوچەيەكى ديارىكرادا، نەبوونى
 ياخود كەمى لە ھەندىكى تردا، پىويست بە بازىرگانى پىكردن دەكات لە نىوان ئەو
 ھەرىم و شارانەدا، لەو ڕووە (أبن الفقيه الهمداني) بەدەرپرئىكى جوان گوزارشى لەم
 ھالەتە كروو ھەلئ: "ئەگەر خوا بەمىھەرەبانى خۆي ئارپى لەھەر ولاتىك لە ولاتان
 نەدابايەو، بەوئەي كە ھەر ھەرىمە و شتىكى پى بەخشىو ھەلئ ھەرىمىكى تردا ئەو
 شتە نىە، ئەگەر نا بازىرگانى نەدەبوو پىشەسازىەكانىش تىدا دەچوون و كەس گەشتى
 خۆرئاوا و ولاتانى نەدەكرد و دەستبەردارى ئالوگۆرپى بەرو ديارىەكان دەبوون و كپىن و
 فروشتن و بەخشىن و ھەرگرتن بوونيان نەدەما، بەلام خۆي پەرەردگار، بۆ ھەر كەنارىك
 لەھەر ھەرىكدا جۆرىكى پى بەخشىو لە خىروپىر، ھىزى سەفەر كردنى داووتە كەسىك
 سەفەر بۆ ولاتى كەسىكى دىكە بكات و مىللەتىك شاد بكات بە كالائى مىللەتىكى
 دىكە بۆ ئەوئەي تەرازو ھەلئ ھاوتا بىتتەو و ړاو تەكبىرەكان باشە بەرپۆە بچن". (٦٧٦)

ئەو ماوئە بوژانەوئەيەكى ئابوورى بەرچاوى بەخۆئەيە بىنى، بەتايبەت لە بواری
 ھەجۆئى بازىرگانىدا كە گەلئىك نىوچەي لە جىھانى ئىسلامى گرتەو كە خۆي لە
 دەولەتى عەبباسىدا دەبىنىوئە سىستىمى سىاسى و ئىدارى لەو ولاتەدا شەقلىكى
 سىاسى و نەرمى لەخۆ گرتبوو، ئەمەش ړنگەي بۆ چەندىن نىمچە دەولەت و مىرنشيان
 لە خۆرھەلات و خۆرئاوا خۆش كرد كە داھەزرىن و جۆرىك لە سەربەخۆيان ھەبىت،
 دواتر پىئەندى بازىرگانى توندوتۆل لە نىوان ئەوان و مەلئەندى خىلافەتدا درووست

بیت،^(۶۷۷) ههروهه ها هه مان پتوهندی له نیتو هه ندی لهو میرنشینانه و هه ندیکی تریان درووست ببیت. حالتی ولاتی کوردیش وهك حالتی نهو میرنشینانه وابوو له پروی جموژۆلی بازرگانیه وه، نه مهش مانای نه وهیه له پروی ئابووریه وه بایه خی شارنشینان و میژوونوسانی به دهست هینا له لایهك، وه له لایه ی تره وه، هه ندیکیان مه به ستیکی بازرگانی هه بوو لهو سه فەر و گه شتانه یاندا كه هه رلایه کیان بۆ ولاتی لایه كه ی تریان نه نجامیان ددها. میره كورده كان لهو ماوه یه دا ده ستیان كرد به چاك كردنی رهوشی ئابووری، چونكه هیچ کیانێك بێ گرنگیدان به لایه نی ئابووری ناتوانیت له سه ر پتی خۆی به ستیت، له به رته وه ده ستیان كرد به نه نجامدانی زنجیره یهك چاك سازی كه بوو به هۆی گه شه كردن و به ره و پێشچوونی رهوشی ئابووری، و له نه نجامه كانی نهو بوژانه وه ئابووریه ش به رزبوونه وه ی ئاستی بژیوی خه لك بوو، گرته به ری نهو پێشوینه ش كاردانه وه ی باشی له سه ر سومعه و شۆره تی میرنشینه كوردیه كان هه بوو، جگه له وه ش بوو به هۆی درووست كردنی پتوهندی و لیكتیگه یشتنی دیپلوماسی و بازرگانی نیتوانیان و نیتوان هێزه كانی ده وره به ریان.

نهو سه قامگیریه سیاسیه ی كه میرنشینه كوردیه كان له ماوه ی سه ره له ئانیاندا به خۆیان وه بینى كه گه شه كردنێكى باشی به خۆه بینى به تایبه تی له پروی ئابووریه وه، کاریگه ری له سه ر ژيانى سیاسى میرنشینه كان هه بوو به تایبه ت له بواره كانی دیپلوماسی و ئابووری و كۆمه لایه تی دانیه شتوانی نیوچه كانی ژێر ده سه لاتی نهو میرنشینانه، خه لكی به جوژێك گوزه رانیان خۆش بوو كه له گه ل سروشت و بارودۆخی نهو سه رده مه دا ده گوڤا.

كاتێك سه ركیشی كردنی خاوه ن زهویه كان ده ستی پێكرد میر (بدر بن حسنویه) ده ستی به چه ند ریفۆرمێكى ئابووری له گه ل نهو خاوه ن زهویانه دا كرد،^(۶۷۸)

(۶۷۷) صلاح الدین نامق: التجارة الدولية، القاهرة، ۱۹۶۷، ص ۱۱-۱۲.

(۶۷۸) الروذراوری: ذیل تجارب الأمم، ۳/ ۲۸۸-۲۸۹: ابن الجوزي: المنتظم، ۲۷۱/۷.

میثوونوسان به بایه خهوه ناماژه یان بهو ئارامی و خوشگوزهرانیه کردووه که ولاته که به خۆیهوه بینیهوه له ماوهی دهسه لاتی نهودا.^(٦٧٩) ههروهها (الروذراوری)یش له ناماژهیه کیدا ده لئ: "میر بدر، نهوهندهی له نازوقه و مال و سامان له ولاتانی دیاریکراو و دهووبهر کوکردهوه، که پهنگبوو بهو شیویه له مه مالیکه زۆره کان کۆنه کرایه تهوه..."^(٦٨٠) ئیتر بازرگانی له ولاته کیدا بوژایهوه و خودی خۆی به شداری گه شه پیدانی بازرگانی کرد، خانیکه له هه مه دان کړی بو نهوهی کالآ و کهلوپه له هه لئزارده کانی ولاته کهی تیدا بفروشریت، و دهسکهوتی نهم کارهشی نزیکه ی ملیۆنیک و دووسه دهزار درهمم بوو،^(٦٨١) نه مهش وه که دهستپیشخه ریه که بو فراوانکردنی پته وهندیه بازرگانیه کان و دیبلۆماسیه کان بوو له گه ل بوه یه ییه کاند.

بوه یه ییه کان ته نها له هه لمه ته سه ربازیه کانیدا داوای یارمه تیان له میرنشینه کوردیه کان نه کردووه، به لکو له پاراستنی ئاسایش و پاراستنی پنگا کانیشدا به کاریان هیتان، وه که پنگه ی خۆراسانی مه زن، (طریق خراسان العظیم) که نهم پنگه یه سه ره پای نهوه ی پنگای حاجیه کان و گه شتیاران و پنگایه کی سه ربازیه یه، گرنگیه کهی له وه دایه که پنگایه کی بازرگانییه و تیکچوونی ئاسایش تیایدا هه ره شه له داهاتی ئابووری ده ولت ده کات له به رته وه بوه یه ییه کان گرنگیان ده دا به پاراستنی ئاسایشی نهو پنگایه نهوه بوو له سائی (٣٤٢/ک / ٩٥٣ز) دا (ابن ابو الشوک الکردی)، خاوه نی حولانی کرد به (المعاون)* تیایدا، و پارێزه ی پنگه ی خۆراسان،^(٦٨٢) ههروهها گرنگی

(٦٧٩) ابن الجوزي: المنتظم، ٢٧١/٧؛ ابن كثير: البداية والنهاية، ٣٥٣/١١.

(٦٨٠) ذیل تجارب الامم، ٢٨٩/٣.

(٦٨١) الصابي: تاريخه، ٤٥٢/٤؛ ادم متز: الحضارة الإسلامية، ٣٧٠/٢؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ٢٨٧.

* (المعاون: کو ی (المعونه)یه و خاوه نی مهعونه خۆی میره بنی حاکم، (الماوردي: الاحکام السلطانية، ص ١٩٦)

(٦٨٢) مسکویه: تجارب الامم، ١٥٦/٢؛ ابن الاثير: الكامل، ٥٠٥/٨.

نهم ڀڳاڳهه مان له وهدا بڻ دهرده كهوټ، كه (عميد الجيوش) له سالي (٣٩٧هـ/ ١٠٠٧ز) دا دواي مردني (قلج) اي پاريزهري ڀڳاڳهه، نهم كارهي دايه دهست مير (ابو الفتح محمد بن عزاز)، و مير (بدر بن حسويه) كه دوزمنايه تيسه كي خهستي هه بوو له گهل (ابو الفتح) دا، نهم كارهي به دژايه تيكردني خزي له قه له مدا، به هزي گرنكي ڀڳاڳهه له به ستنه وي ولاته كه ي به پيټه ختي خيلافه تي عه بياسييه وه،^(٦٨٣) به لام ميرنشي ني مهرواني، له سهرده مي مير (نصر الدولة) دا گه شه كردنيكي بهرچاوي له پروي نابوريه وه به خوږه بيني، و مير خزي هاني بازرگاني ده دار له و بواره دا ږولنيكي كاريگري هه بوو، ته ناهت سه بارت به شاري ميا فارقين وتراوه: "له هه موو دهوروبه ره كانه وه به كوښل بازرگانان و خه لك له سهرده مي هوكمپاني نه ودا پرويان له و شاره ده كرد، واي ليته اتبوو شاره كه جهي ده هات له گه شتياران و بازرگانان".^(٦٨٤)

له سهرده مي نه ودا نرخي كالا و شمك هه رزان بوو، له نيو نه و ولاتانه ي كه پيونه ندي بازرگانان له گهل مهروانيه كاندا هه بوو، عوقه يليه كان بوون،^(٦٨٥) كه پيونه ندي سياسي و ديبلوماسي توندوتول له نيوانياندا هه بوو جگه له پيونه نديه نابوريه كانيش، له بواي نابوريه دا شاري (موصل) پيټه ختي عوقه يليه كان بوو وه شاري هه له ب باكووري شام، كه يه كيڼك بوو له بازاره كاني ميرنشي ني مهرواني و كارواني كالا و شمه كي بازرگاني كوردي و نهرمه ني له ږيگي كورده ستانه وه ده گه يشته نه و بازارانه، نه ك ته نها له سهرده مي ميرنشي ني مهروانيه به لكو له سهرده مه كاني بهر له و ميرنشي نه و دواي نه و سهرده مانه ش نه و ږيگه سهره كيپانه ي به يه كيه وه ده به ستنه وه سي ږيگا بوون: ږيگي ديبله ي ناوي، ږيگي خوره لاتي ديبله كه به جه زيړه و زاخو (الحسنيه) دا تيده په ږي، له ږيگي (نصيبين - موصل) نه مه يان له لايه كه وه، و له لايه كي تره وه شاري موصل سهرچاوي نه و كالاو كه لويه له بازرگانانه بوو كه

(٦٨٣) حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢٦٢.

(٦٨٤) الفارقي: تاريخه، ١٦٦.

(٦٨٥) ابن الجوزي: المنتظم، ٢٢٢/٨.

ده‌گه‌یشتنه کوردستان.^(٦٨٦) له‌به‌رئه‌وه به‌شیوه‌یه‌کی گشتی پتوه‌ندیه‌کانی نیتوانیان شه‌قلی‌کی دیبلۆماسی و دۆستانه‌ی له‌خۆ گرتبوو. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی هه‌ندێ جار پروبه‌پروبوونه‌وه له‌ نیتوانیاندا روی دده‌ا، له‌ئه‌نجامی ته‌ماحی عوقیله‌کان و چاوپرینه خاکی مه‌روانیه‌کان و به‌زاندنی سنووره‌کانیان. ئه‌و بنه‌ما بازرگانیانه‌ی که پتوه‌ندیه ئابوریه‌کانی نیتوان مینشیننه کوردیه‌کان و هیزه‌کانی ده‌رودراوسی‌کانی له‌سه‌ر دامه‌زرابوو تۆکمه و به‌هیزبوون، ئه‌ویش به‌هۆی خێرویی‌تر و سامانی زۆر و زه‌ونده‌ی نیتۆچه‌که‌وه بوو، به‌تایبه‌ت به‌رووبوومی کشتوکاڵی، گه‌لێ له‌و به‌ره‌م و کالایانه له‌ پیتۆستی نیتۆخی زیاده‌بوو، له‌به‌رئه‌وه بۆ زۆریه‌ی شارو نیتۆچه‌کانی ده‌رووبه‌ر ده‌نێرێن که زۆریه‌ی ئه‌و هه‌ناردانه له‌پێگه‌ی کاروانه بازرگانیه‌که‌وه بۆ شارو نیتۆچه نزیکه‌کان ده‌نێران، ئه‌ویش به‌هۆی ئاسان گه‌یشتنیان بۆ ئه‌و شوێنانه، به‌لام هه‌ندێ له‌و کالۆ به‌ره‌مه‌مانه‌ی که به‌ خێرای خراپ نابن و بۆماوه‌یه‌کی زۆتر به‌رگه ده‌گرن، ئه‌مانه له‌پێگه‌ی بازرگانی تروه ده‌گه‌یشتنه نیتۆچه دووره‌کان به‌م جوړه هه‌ندێ له‌ هه‌ناردنه‌کانی مینشیننه کوردیه‌کان ده‌گه‌یشتنه نیتۆچه دووره‌کان وه‌ک ولاتی ئه‌ودیو پروبار و ولاتی هیند.

بازرگانی هه‌ردوو مینشین (حسنویه و عَنَازِی) به‌ره‌مه‌کانی ولاته‌که‌یان بۆ نیتۆچه‌کانی دیکه‌یش ده‌نارد که هه‌ریمی چیاکان و عێراق و نیتۆچه‌کانی ده‌رووبه‌ری شاری بروگرد بوو، میوه و میوه‌جاتی خۆی بۆ شاری (که‌ره‌ج) ده‌نارد، وێرای ئه‌وه‌ی ئه‌و شاره به‌جوړه په‌نیرێکی ده‌گه‌من به‌ناویانگ بوو له‌به‌ره‌مه‌ شیره‌مه‌نیه‌کانیدا، ئه‌و په‌نیره بۆ نیتۆچه هه‌ره دووره‌کان ده‌گوێزرایه‌وه،^(٦٨٧) هه‌روه‌ک چۆن له‌شاری (الروذراور) وه‌ ئه‌و په‌نیره‌ی له‌به‌شی پیتۆستی خۆیان زیاده‌بویه، بۆنیتۆچه‌کانی ده‌رووبه‌ر ده‌نێرا.^(٦٨٨) هه‌ندێ له‌شاره کوردیه‌کانی هه‌رێمه‌که به‌ناردنی میوه ناسراو بوون، وه‌ک شاری

(٦٨٦) عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية، ٥٥/٢.

(٦٨٧) الاصطخري: المسالك والممالك، ١١٨؛ ابن حوقل: صورة الأرض، ٣١٧.

(٦٨٨) المقدسي: س-پ، ١٢٨.

(نھاوهند)، که به باشی و زۆری میوهجات ناسراو بوو که لیتی ده نیرا بۆ عیراق. (٦٨٩)
 به لآم شهره تی میوه جاته که ی بۆ شوینه دووره کان ده نیرا، که به بازرگانیه کی پر قازانج
 و خیر ناسراو بوو، (٦٩٠) ههروه ها (الصَّوْلَجَان) * که له داری چنار درووست ده کرا لهو
 شاره دا به پێژیه کی زۆر لهو دره خته هه بوو. (٦٩١)

شاری (ئەشەنە-شەنۆ) به هه رمی به ناوبانگ بوو، له بدر چاکی جوړی هه رمیکه ی له
 هه رتمه کانی ده ور به ره وه، (٦٩٢) به پێژیه کی به رچاو ئیستادیان ده کرد، ههروه ها هه ر لهو
 شاره وه له نیوچه کانی ده ور به ره وه مه رومالآت و هه نگوین و گوێز و بادام و میو
 (الشمع) و گه لی جوړی دیکه له کالآ بازرگانیه کان ئیستاد ده کران. (٦٩٣) و له هه ردوو
 شاری نه هاوهند و روزراوه ریشه وه، زه عفهران که به باشی جوړه که ی ناوبانگی هه بوو، بۆ
 عیراق و نیوچه کانی دیکه ده نیرا. (٦٩٤) به لآم (الذریرة) که یه کی که له جوړه کانی
 قامیش و هه رده گیرا له (نه هاوهند)، (أبن الفقیه) باس ده کات ده لی ئه م (حنوط) ه-
 حنوط ماده یه که وه ک سیتی لوبنان وایه بۆ مۆمیا کردنی مروّ و ئاژه لان به کاردیت و
 پێگره له بۆگه نکردن و خراپوون_ ئه م به ره مه به بۆ گه لی ولآت ده نیریت، (٦٩٥) له شاری
 (هه مه دان) و نیوچه کانیه وه، پۆشاککی لۆکه و که تان و زعفران و ئه سبیژروی و پێوی و

(٦٨٩) الاصطخري: المسالك والممالك، ١١٨: ابن حوقل: س- پ، ٣٠٩.

(٦٩٠) محمد بن محمود همداني: عجایب نامه، ٤٨٣.

* بریتیه له دارده ستیک سه ره که ی چه ماوه ته وه سوار به کاری ده هینی بۆ لیدانی تۆپ له هه ندی
 یاریدا. (حسام الدین علي غالب: الكرد، ص ٢٩٥).

(٦٩١) القزوينی: آثار البلاد، ٤٧٢.

(٦٩٢) یاقوت الحموي: معجم البلدان، ١٦٤/١.

(٦٩٣) ابن حوقل: صورة الأرض، ٢٨٩.

(٦٩٤) الاصطخري: المسالك والممالك، ١٩٩-٢٠٠: ابن حوقل: صورة الأرض، ٣١٣-٣١٤:

یاقوت الحموي: معجم البلدان، ٧٨/٣.

(٦٩٥) مختصر کتاب البلدان، ١١٧، ٢٥٩.

سمۆره و كهوش (پيتلاو) و پەنير^(٦٩٦) بۆ نيوچه كاني ديكه دەنيردرايه دەرەوه. (أبن الفقيه) دەلێ له رستاق فراهان كەسەر بەهەمەدانه، دەریاچەیه کی بچوك هەبوو، له وەرزی بههار و هاویندا خەلکی ئەو نيوچهیه، ئاوی ئەو دەریاچەیه یان وشك دەکرد و خویيان لێ بەرهم دەهینا و بۆ هەموو نيوچه شاخاویە کانیان دەبرد.^(٦٩٧)

لەرپویه کی دیکهوه چیاکانی ولاتی کورد خاوهنی گەلێ دارستانی چر بون ئەمەش وای کرد که بایهخ بەو دارانە بدن و سوودیان لێ وەرگرن وەك سەرچاوه کی سوتەمەنی لەلایەك، بۆ دروستکردنی پیتداویستیه كانی ناوماڵ لەلایەکی ترهوه، و گەلێك ناماژەش هەیه بۆ ناردنی دارو تەختە بۆ نيوچه كانی دەوربەر، (أبن الفقيه) دەلێ: "له چیاى باجرمى دارستانی زۆر گەرە هەبوون، داریان لێ دەبرین و بۆ عێراق بار دەکران"^(٦٩٨) و مەلبایاش خەلۆزی دەناردە دەرەوه.^(٦٩٩)

له شاری حولانەوه (هەنجیر و هەنار و کامخ) بۆ شارەکانی دیکه له هەریمی چیاکان،^(٧٠٠) دەنیردرا، شایهنی باسه هەنجیری حولان وشك دەکرایهوه و دەنیردرا بۆ شار و نيوچه جیاوازه کان، ناماژیه کی میژووش هەیه سەبارەت بە بارکردنی پەنیر و گوێز بۆ شاری کوفه،^(٧٠١) سەرەپای ئەوه حولان نزیکترین شار بووه له عێراقهوه که بهفری لێ باریوه، (ابن حوقل) دەلێ: "بەشیوهیه کی بەردەوام بەفر له دوو فرسخهوه (١٢کم) لهو شارەوه دور بووه"،^(٧٠٢) لهو بارهیهوه بەلگه ی میژوویمان لایه که له شاری حولانەوه بهپشتی ئیستر بهفریان گەیاندرتە شارەکانی عێراق وەك شاری

(٦٩٦) المقدس: احسن التقاسيم، ٣٩٦.

(٦٩٧) مختصر كتاب البلدان، ٢٤٥: القزويني: آثار البلاد، ٤٣١.

(٦٩٨) مختصر كتاب البلدان، ١٢٥، (ابن الفقيه ههلهی کردووه که ئاوی (چیاى باجرمى) ههناوه که به چیاى (حمرین) دهوتر، ئەمەش نەدار و نەدرەختی لێی نیه).

(٦٩٩) المقدسي: س. پ، ١٢٨.

(٧٠٠) الجاحظ: التبصر بالتجارة، ٣٤.

(٧٠١) ابن ندیم: الفهرست، ٣٢: ابن خلکان: وفيات، ٢/٢١٦.

(٧٠٢) صورة الأرض، ٣١٤.

سامه‌را. ^(۷۰۳) بیتجگه له‌وانه‌ی باسما‌ن کردن، له‌ نیوچه شاخویه‌کانه‌وه هه‌ندئ به‌روبوومی دیکه ده‌نێردانه نیوچه‌کانی دیکه له‌و به‌ره‌مه‌مانه‌ش (نمک‌سود) * ی شاخ (چیا) بۆ خۆراسان ^(۷۰۴) ده‌پۆشت، به‌م جۆره ده‌بینن که به‌روبوومه کشتوکالیه‌کان زۆرتین هه‌ناردە‌کانی هه‌ردوو مێرنشین (حسنویه و عنازی) بوو.

به‌لام مێرنشینی مه‌روانی له (دیاریکەر و جزیره و نصیبین)، به‌روبوومه‌کانی خۆیان ده‌گه‌یانده شارو نیوچه ئیسلامیه‌کانی ده‌وروبه‌ر، وه‌ک، عێراق هه‌ری‌می جه‌زیره و شوینه دورره‌کانی دیکه، وتراوه که زۆری‌ی نازوقه‌ی عێراق به‌ گشتی له‌و ناوچه‌نه‌وه و له‌ ولاتی جه‌زیره‌وه دابین کراوه. ^(۷۰۵) شاری جزیره‌ی (ابن عمر) به‌وه ناسرابوو که به‌رده‌وام هه‌م‌جۆلی بازرگانی به‌چری تێدا به‌پێوه‌ده‌چوو، له‌وی‌وه باری که‌ره‌سه و به‌ره‌مه‌می به‌نرخ ده‌گه‌یشه (موصل)، وه‌ک هه‌نگوین پۆن و گه‌زۆ و په‌نیر و گوێز و بادام و بندق و میوژ و هه‌نجیر و گه‌لی جۆری دیکه له‌ به‌روبوومه‌کان، (المقدسی) له‌ ئاماره‌یه‌کی‌دا سه‌باره‌ت به‌ صادراتی جه‌زیره‌ی (ابن عمر) ده‌ئی، گوێز و بادام و نه‌سپ و خوی و په‌شه‌ولاخ، به‌هۆی به‌له‌مه‌وه ده‌گه‌یشه عێراق، به‌لام شاری (الحسنیه) زاخۆ ده‌که‌ویته‌ خوارووی خۆره‌لاتی جزیره‌ی (ابن عمر) ته‌م به‌روبوومه‌مانه‌ی ده‌ناردە ده‌ره‌وی نیوچه‌که‌ی خۆی وه‌ک، په‌نیر و که‌ره و ماستی تۆراخ (پالاته) و باسوق و سجوق و میوژ و میوه‌ی وشک‌کراو. ^(۷۰۶)

به‌لام پۆشاک و جل‌به‌رگ، (المحافظ) ته‌مانیشی خسته‌ته‌ چوارچێوه‌ی ته‌و کالار

(۷۰۳) الطبری: تاریخ الرسل والملوک، ۲۹۴/۹.

* نمک‌سود: خویی گۆشته یاخود شتی‌که له‌و جۆره به‌ خوی خۆشه کراوه. (حسام الدین علی غالب: الکرد، په‌راویزی (۱۱)، لاپه‌ره (۲۹۱).

(۷۰۴) المقدسی: احسن التقاسیم، ۳۸۴.

(۷۰۵) المقدسی: ه. س، ۱۳۶: حمدان عبدالمجید الکبیری، ۱۹۰.

(۷۰۶) قدامة بن جعفر: الخراج وصناعة الكتابة، ۱۷۶: عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستکیة،

شبه کانهی له ولاتانهوه دههیترین و دهلی، پۆشاک و جلوهرگی ناوماڵ و دهسماڵ و خاوی و (طیاله - پۆشاکینکی ئاودامانه له خوری درووست دهکریت) و شاری نامهه بهو جوهر بهرگه بهناوبانگه، نهمانه بۆ دهروهه دهنیردان، پهنگه نزیکه نهو شاره له سنووری ولاتی پۆمهوه وای کردیته که بهرهمه کانیان کاریگهري پيشهسازي پۆمی لهسهه بوویته، چونکه ههندی بهرگ و پۆشاکیان به (الرومیة) دهناسرا، ههروهها ماردینیش پۆشاک و جلوهرگی بۆ شارهکانی دیکه دهناهد. (٧٠٧)

لهسهه ناستی کاناکان ههندی له شارهکانی جزیرهي فوراتی بهو مادانه ناسرابوو، له چای ماردینهوه شوشهي جۆری نایاب باردهکرا بۆ سههرجهه شارهکانی جزیره، و تهناهت بۆ ولاتی پۆمیش، و ناسن له شاری حانی له دیاریکهروه بۆ ولاته جۆراوجۆرهکان دههیترا. (٧٠٨)

سهبارهت به شاری نصیبین قورقوشم، (٧٠٩) و (شاه بلوط - کهستانه) و میوهي وشکراوه و تهرازو و داودههمان و شتی تریشی (٧١٠) دهناهد دهروهه، له (دیر آحوشب) له شاری سعرت له دیاریکه بهشتین جۆری مهی (الحمر) درووست دهکرا، و بۆ ههندی له شارهکان دهیترا لهبهه نایابی تهوعیهتهکهی. (٧١١)

(ناصر خسرو)ی گهپیده ناماژه بهزۆری ههنگوین دهکات له شاری بهدلیس که سهه بهشاری میافارقین بوو، تهنها لهو شارهدا سالانه بهی (٣٠٠-٤٠٠) هیزه ههنگوین بهرهمه دههیترا زیادهکهشی بۆ دهروهه دهنیردا و ناماژه به (قطران) دهکات که له دهروبهري شارهکهدا درووست دهکرا تهویش بۆ نیوچهکانی دهروبهه دهیترا. (٧١٢)

(٧٠٧) التبصر بالتجارة، ص ٣٨؛ عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية، ٢/٣٢٧.

(٧٠٨) ابن حوقل: صورة الأرض، ١٩٤؛ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٣/١١٠.

(٧٠٩) الجاحظ: التبصر بالتجارة، ٢٢.

(٧١٠) المقدسي: احسن التقاسيم، ١٤٥.

(٧١١) ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٢/٤٩٧.

(٧١٢) سفرنامه، ٧.

جگه لهو کالآ و پیوستیانه که باسماں کردن و له‌شاره کوردیه‌کانه‌وه ده‌نێردرا‌نه هه‌ری‌مه‌کانی ده‌وربه‌ر، گه‌لێ بابته‌تی که‌مالیاتیش ده‌نێرانه ده‌روه، وه‌ک بابته‌تی عه‌تر و بۆن، (المقدسی) ده‌لێ له‌ شاری نصیبینه‌وه گولآو_ ماء‌ الورد^(٧١٣) (أستیراد) ده‌کرا، نه‌و شاره‌ی به‌ جۆره‌ها گولێ جوان و بۆن خۆشی ناسرابو به‌تایبه‌ت (گولێ سپی، که‌ گولآوی نه‌م جۆره‌ گولێ له‌ زۆر شوینه‌وه داواکاری له‌سه‌ر بوو، و له‌ هه‌موو جۆره‌کانی دیکه‌ باشتربوو).^(٧١٤) هه‌ر له‌ نصیبینه‌وه (الکواذین)^(٧١٥) _ ده‌هێتراو له‌شاری (دارا) و ده‌وربه‌ریشی (المحلب) نه‌ویش به‌ری دره‌ختیکه‌ بۆنیکێ زۆر خۆشی هه‌یه‌ عه‌ره‌به‌ خه‌له‌کیه‌کان وه‌ک بۆن به‌کاریان ده‌هێنا. لێ‌روه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که‌ کالآو که‌لوپه‌له‌ بازرگانیه‌کانی مه‌روانیه‌کان به‌شی هه‌ره‌زۆری بۆ نیوچه‌کانی عێراق و شام و نیوچه‌کانی دیکه‌ ده‌نێردرا به‌تایبه‌ت شاره‌کانی جه‌زیره، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی بۆ ئیمپراتۆریه‌تی بێزهن‌تیش ده‌نێردرا، که‌ هه‌ندیکیان له‌ بازاره‌کانی ئه‌و ئیمپراتۆریه‌ته‌دا ده‌فرۆشان و هه‌ندیکی تریش بۆ نیوچه‌کانی دیکه‌ بارده‌کرا. به‌لام سه‌باره‌ت به‌ هه‌ردوو مه‌رنه‌شینی (الروادیه‌ و الشدادیه‌) له‌ ئاذریجان و ئاران، ئاوه‌دان و پڕ خه‌ترویه‌ر بوون و بازرگانان پڕویان تی ده‌کرد و له‌وێ کۆده‌بوونه‌وه، و ئه‌و کالآو بابته‌تانه‌ی بازرگانیان پێوه ده‌کرا، وه‌ک، (قرمز - بۆیاخی سور)^(٧١٦) و (السراویل-شپوآل) و پۆشاکێ خوری و په‌موو- لۆکه‌ - ماسی و هه‌نگوین و میتو (الشمع) سه‌رجه‌م ئه‌م کالآیانه‌ له‌ دوو مه‌رنه‌شینه‌وه بارده‌کران بۆ نیوچه‌کانی دیکه‌، و له‌و کالآ بازرگانیه‌ی ده‌گه‌یشتنه‌ ئه‌وه‌ی

(٧١٣) احسن التقاسیم، ١٢٨.

(٧١٤) (بن سعید المغربی: بسط الأرض، ٨٩).

(٧١٥) المقدسی: س. پ، ١٢٨: الکواذین: داریکه‌ وه‌ک داری خورما وایه‌ به‌رێک ده‌گرێ بۆنیکێ زۆر خۆشی هه‌یه‌).

(٧١٦) (بن حوقل: س. پ، ٢٩٤).

به پلهی یه کهم بازارگانی (الرقیق)* واته کۆیله و کهنیزهك بۆ هەردوو پەگەزی نیرومی بوو، که بریتی بوو له کۆیله و کهنیزهکی رۆمی و نەرمەنی و بەجناکی و خەزەری و سقلەبی. (٧١٧)

پێوەندیە بازارگانیه کانی کورد له گەڤ هێزه کانی دەورو بەریدا بهو پنگایانه دا تێده پهرین که به مێرنشینە کوردیه کانه وه به سترابونه وه که هه نديکیان ده گه یشتنه نیتوچه کانی (طبرستان و خۆراسان) و گەڤی شوینی دیکه له خۆره لات، هه ندی له هه ناردەکانیشیان ده گه یشتنه موسڵ و عێراق و شام و گەڤی نیتوچهی دیکه، بهو پنگه و بانه دا که مێرنشینە کوردیه کانی به سه رجه م نیتوچه کانی تره وه ده به سته وه، ئەم پێوەندیە بازارگانیه نش له گەڤ هێزه کانی دراوسی و دەورو به ری مێرنشینە کوردیه کاندایا بوو به هۆی گه شه پێدان و قول بوونه وهی پێوه ندیه توندوتۆڤه کانی نیوانیان که خۆی له سیاسه تی دیبلۆماسیدا ده یینییه وه له پێناو پاراستنی ئابووریه کانی نیتوچه که دا، که دیاره پیتیستی بهو جۆره پێوه ندیانه هه بووه بۆ درێژه دان به دیبلۆماسیه تی بازارگانی بۆ کورد لهو ماوه یه دا.

به لām سه به رته بهو کالā بازارگانیه ی بۆ نیتوچه وه هه ریمه کانی کورد هه ارده ده هێندران زۆر که مته بوو به به راورد له گەڤ ئەو کالā یانه ی که ده نێردانه ده ره وه. نه وه ش

* کۆیله (الرقیق - العبد): په یوه سته به پرۆسه یه ك که تیایدا مرۆفیک ده بیته مولکی مرۆفیکی تر، خاوه ن کۆیله ده بیته خاوه نی هه موو توانا کانی کۆیله که ی ماددی و مه عنه وی و کۆیله ش جگه له هه ندی مافی زۆر سه ره تایبی هیچ مافیکی نیه جگه له مافی که خاوه نه که ی پیتی ده دات، هه رچه نه ده له شارسه تانیه تی که وه بۆ شارسه تانیه تی که تر هه ندی جیاوازی ده دات وه ک یۆنانی، پۆمانی، قیسری، عێراق، ئیسلام، بۆ ژانیاری زیاتر بپوانه: (عبدالله ناصح علوان: نظام الرقی فی الاسلام، دار السلام للطباعة والنشر والتوزیع والترجمة، د. ت، ٢٠٠٣؛ عبدالسلام الترمانی: الرقی ماضیه وحاضره، سلسله عالم المعرفه، الکویت، ١٩٧٩؛ احمد شفیق باشا: الرقی فی الاسلام، تر: احمد زکی، مطبعة بولاق، مصر، د. ت. (٧١٧) مؤلف مجهول: س. پ، ١١٩.

جەخت کردنەویە کە لەسەر تۆکمەیی و سەلامەتی ئابووری کورد و ولاتەکیان، چونکە هەناردەکانیان زۆر زیاتر بوو لە هاورده‌کانیان.

ناشکرایە ئەو بازرگانانە کالۆ کەلوپەل و بەرھەمەکانی نیوچەکە ی خۆیان بۆ ولاتان و ھەریەکەکانی دیکە بارده‌کرد، ھەروا بەدەستی بەتال نەدەگەرانەو بۆ نیوچەکانی خۆیان بەبج کالۆ کەلوپەل، بەلکو جۆرەھا کەلوپەلیان لەگەڵ خۆیاندا دەھێنا کە لە نیوچەکانی خۆیاندا ئەو بەرھەم و بابەتە نەبوون ئەمەش جەخت لەسەر پتەویی پێنەندە بازرگانەکان و دیپلۆماسییەکانی نێوان مێرنشینە کوردیەکان و ولاتان و ھێزەکانی دەرووبەریان دەکاتەو، بوونی چەندین بازاری گەورە و چەندین مەلپەندێ ئالوگۆرپی کالۆ بازرگانەکان جەخت کردنەویە لەسەر پادە ی بالۆی جوجۆل و بزوتنەو ی بازرگانێ لەسنووری مێرنشینە کوردیەکان و شارو نیوچەکانیدا، لە بەناویانگرتین ئەو بازارانەش بازاری (الکرکی)^(٧١٨) بوو، لە نیوچە ی (باب الأکراد) لەشاری (برذعة) لە ھەریکی ئاران، کە بازاریکی بازرگانێ گەورە یە پرووبەرەکە ی فرسەختیک بە فرسەختیکە (واتە ٣٦کم)ە،^(٧١٩) ھەموو پۆژانی یەک شەمان خەلک و بازرگانان لە سەرچەم گۆشە و کەناریکەو پروویان تێدەکرد تەنانەت لە عێراقیشەو، تاوا ی لیھات پۆژی یەک شەمە لەو نیوچە یە بە پۆژی (الکرکی)^(٧٢٠) دەناسرا، ھەروەک چۆن ئەوسا لە زۆریە ی بازارە ھەمیشە یەکانی خۆرەللات بەو شێو یە بوو. ھەر بازارە پۆژیکی دیاریکراوی لە ھەفتەدا ھەبوو، بۆ نمایشکردن و فرۆشتنی کالاکانیان، کە ئاوریشم و پۆشاک و جلوبەرگی لی دەفرۆشرا،^(٧٢١) دیاریبوو ئەو بازارانە لە ولاتان و

(٧١٨) لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ٢١٢.

(٧١٩) الأصطخري: المسالك والممالك، ١١٣: ابن حوقل: س. پ، ٢٩١.

(٧٢٠) نعيم زكي فهمي: طرق التجارة الدولية...، ٢٨١.

(٧٢١) المقدسي: س. پ، ٣٨٠.

نیوچه جیوازه کانه وه داها تی باشیان ده ست ده کهوت، چونکه خه لک له هه موو گۆشه و که ناریکه وه پرویان تی ده کرد. ^(۷۲۲)

ناشکرایه ئه و بازارانه له پرووی په یوه ستبونی راسته وخۆی به بازارگانیه وه بایه خینکی گه وهی نابوریان هه بوو، چونکه شوینی ساغکردنه وهی کالار به ره مه کان بوون، شاره کان وه بازارپکی گه وه وابوون چه ندین گوند به چواره وری ئه و شارانه هه بوون، گوندنشیننه کان ده هاتنه ئه و شارانه و له بازاره کانیدا هه مه به ره مه کانی خۆیان تیدا ساغ ده کرده وه و هه میش پیدایسته کانی خۆیان له کال و که لوپه له پتویسته کان لی ده کپی. ^(۷۲۳) بازاره کانی شاری ورمی له زۆریه کاته کانی سال چالاک و به فروخت بوون، مامه له بازارگانیه کان وه ها وه سف کراون که "پوقازان فروختی زۆر و ده سکه وتی زۆر و پر خیرویتر." ^(۷۲۴) و له بازاره به ناوبانگه کانی که له هه موو لایه که وه بازارگانان پرویان تیده کرد، بازاری (کورسره) که ده کهوته نیوان ئه رده بیل و مه راغه له تازه ریجان، که بازارگانان له هه موو مانگی کدا سالانه ناماده ی ئه و بازاره ده بوون، و جۆره ها کالار شه کیان له گه ل خۆیاندا ده هینا بق فروشتن و ساغکردنه وه یان، (ابن حوقل) له و بازاره دا، نامیری زه رد دروستکردنی (آلة الصفر) بینیه که له عیرا قده هینا بوویان، نه مه و جگه له خشلی زیر و زیو. ^(۷۲۵)

له بازاره به ناوبانگه کانی میرنشینى مه روانی، بازاری (حه ریر - البز) له میافارقین بوو، ^(۷۲۶) جگه له گه لی بازاری گه وهی دیکه هه ردو میرنشینى (حسنویه و عنازی) دا هه بوون که به رو بوومی هه ریمه کانی تیدا ساغ ده کرایه وه.

(۷۲۲) القزوینی: ثار، ۵۱۲: لحمیری: الروض المعطار، ۸۷.

(۷۲۳) عبدالعزیز الدوری: تاریخ العراق الاقتصادي، ۱۳۳.

(۷۲۴) ابن حوقل: صورة الأرض، ۲۸۹.

(۷۲۵) ابن حوقل: هـ، ۳۰۱.

(۷۲۶) الفارقی: تاریخه، ۶۶.

ئەو بازارپانەى كە باسماڭىز تەنھا بازاىى لوڭالى نەبوون و بەس، بەلكو كالا و شەك و بەروبوومەكانى گەلى شار و نىچەكانى دەروبوهرىان بۆ دەهات چ لە ولاتىە ئىسلامىيەكانەو و چ لەو نىچەكانەى كە ئىسلام نەبوون، ئەمەش واىكردبوو كە ببوونە بازاىىكى گىرڭ كە چالاكىە بازرگانىيەكانى بەشىتەيەكى فراوان تىدا تەنجام دەدرا، تەنانت مېژوونووسەكانىش بە بايەخەو باسىان لەو بازارپانە كىردووە. سەرەپاى ئەوانەى باسماڭىز، مېر (بدر بن حسنىيە) فەرمانىدا بە درووستكردنى بازاىىك بۆ فرۆشتنى بەروبوومەكان، (الروذراوى) دەلى: "بازاىىكى گىشتگىرى درووستكرد كە سەرچەم ئەو شتانەى تىدا بفرۆشەت كە لە ولاتان دەفرۆشەت و هەرچى پىتويستىيەكانى خەلك هەبوو لەو بازارپانە بە هەرزاترەى نرخ دەستەبەرى كرد..."^(٧٢٧).

پەنگە يەكەم شەك كە بەرچاوى (البلدانى) كەوتەت لە ميانەى گەپانەكانىدا بەناو شارەكاندا بازارپانەكان بوو، كە خەلكىكى زۆر سەرقاتى كەپنى پىداويستىيەكان، هەركاتىك بازارپانەكان ئاوەدان بوو، نەرخىش گونجاو بوو، ئەو بەلگەى بەهەزى ئابورى ئەو شارە و بوژاندەوئى بازرگانىيە تىدا.

شارەنشەكان و بەتايەت (المقدسى) دەريارەى سەرشتى بازارپانەكان لە شارەكاندا دەلەن ئاوەندىكى زىندووى گىرڭە و بەچەندىن وتەو زاراوى جۆراوچۆر ئاويان بردووە كە هەرىيەكىيان دەلالەتەى تايەتەى هەيە، وەك: (زۆر)^(٧٢٨)، مەزن^(٧٢٩)، جوان^(٧٣٠)، باش^(٧٣١)، گەورە^(٧٣٢)...

-
- (٧٢٧) ذيل تجارب الامم، ٣/٢٩٠.
 (٧٢٨) ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٧/١٩٤.
 (٧٢٩) الاصطخري: المسالك و الممالك، ٧٦.
 (٧٣٠) ناصر خسرو: سفرنامه، ٧.
 (٧٣١) ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٢/٤٥٥.
 (٧٣٢) ياقوت الحموي: هـ س، ٢/٢٥٩.

له سه‌رچاوه‌کاندا هه‌ندئێ ناماژ هه‌یه‌ ده‌رباره‌ی، هاورد‌ه‌ی و لا‌ت‌ان و مێرن‌شین هه‌رویه‌کان بۆ هه‌ندئێ کال‌او به‌روبوومه‌کان له‌ شار‌ان و نی‌وچه‌کانی ده‌رووبه‌ر، بۆ نموونه هه‌ردوو مێرن‌شینی (الحسنیه و العنازیه) له‌خۆژ‌ئاوای هه‌ریمی چیاکانی ده‌رووبه‌ر شه‌ک و به‌روبوومه‌کانیان نی‌ستیراد ده‌کرد. ئەو کال‌او به‌ره‌مانه‌ له‌ شاری ئەسف‌ه‌هانه‌وه، نی‌ستیراد ده‌کران: "عه‌تابی و ئاوریشم و پۆشاک‌ی هه‌ریر و لۆکه"،^(٧٣٣) هه‌روه‌ها ناماژ‌یه‌کی می‌ژوویی هه‌یه‌ بۆ هه‌ینانی (زه‌یت) له‌ شاری کوف‌ه‌وه بۆ شاری حول‌وان.^(٧٣٤) و ئەم نی‌وچه‌یه‌ پشتی به‌ شه‌کری هه‌ریمی خۆزستان به‌ستبوو که ده‌که‌و‌یت به‌ باشووری‌وه، و له‌ شاری (جندی‌شاپور)‌وه، شه‌کریان ده‌هه‌ینا که ئەو شاره‌ به‌ به‌ره‌مه‌هه‌ینانی شه‌ک‌ر به‌ناوبانگ بوو.^(٧٣٥)

له‌ نی‌وچه‌ و هه‌ریمه‌کانی تروه‌ هه‌ندئێ کال‌او به‌ره‌م بۆ هه‌ردوو مێرن‌شینی (الروادیه و الشدادیه) ده‌هه‌یند‌ران (أستیراد) ده‌کران، له‌ نی‌وچه‌ی نازه‌رییجانه‌وه، لۆکه و پۆشاک‌ی (المنیره والأبراد والأکسیه) له‌شاری (الری).^(٧٣٦) نی‌ستیراد ده‌کران، وێپ‌رای ئەوه‌ی که ئاوریشم و کوت‌ان له‌و مێرن‌شینانه‌ هه‌بوو، که‌چی لۆکه و هه‌ندئێ پۆشاک نی‌ستیراد ده‌کران، پێنده‌چوو که به‌شی پێداویستی دانیش‌توانه‌که‌ی نه‌کرد‌بێت.

ده‌توانین قسه‌کانی (ابن حوقل) بکه‌ینه‌ به‌لگه‌، سه‌باره‌ت به‌ بازا‌ری (کورسره) له‌ نازه‌رییجان، که هاورد‌ه‌کانی ئەو نی‌وچه‌یه‌ فره‌جۆر بوون، هه‌موو جۆره‌ کال‌او به‌ره‌مه‌مێکی له‌ نی‌وچه‌ نزیکه‌کان و دووره‌کانه‌وه هاورد‌ووه، ئەو ده‌لێ واته‌ (ابن حوقل) پووبه‌ری بازا‌ره‌که‌ نزیکه‌ی سێ فره‌سخ ده‌بێت واته‌ ده‌رووبه‌ری (١٨) کم، که‌ پ‌ر‌ه‌ له‌ خه‌لک و له‌ بازرگانان و کال‌او که‌لوپه‌لی بازرگانی وه‌ک (ئاوریشم و بۆن و مافور و شه‌کی سه‌راجی و چه‌ک و تفاق‌ی جه‌نگ‌ی و جۆره‌ها و لاخ و گه‌لێ شتی تر)، له‌گه‌لێ

(٧٣٣) ابن حوقل: صورة الأرض، ٣٩.

(٧٣٤) ابن ندیم: الفهرست، ٣٢؛ ابن خلکان: وفيات، ٢١٦/٢.

(٧٣٥) المقدسي: احسن التقاسيم، ٤٠٨.

(٧٣٦) الأصبخري: المسالك والممالك، ٢١٠؛ ابن حوقل: صورة الأرض، ٢٢٢.

نیوچه و هدریمه کانهوه خه لک و بازرگانان لهو بازاره دا کۆده بوونهوه، وهك خه لکی یه مهن و میسر و عیراق و مه غریب و شام و خۆراسان،^(۷۳۷) بازرگانانی نهو نیوچانه بۆ بازرگانی دههاتنه نازه ریيجان، بیگومان نهوانیش له گهل خۆیاند، گهلّی جۆر له کالّا و بهرهمه می ولاته کانی خۆیان دههینا و لهوئ دهیانفروشت له گهرا نهو هشیاندا کالای نهو نیوچه یه یان بۆ ولاته کانی خۆیان دهبردهوه.

وادیار بوو له شاری (باب الأبواب) له جرجانهوه (القمان) دههیترا که بههۆی بهلهم و کهشتی به دهریای خه زهردا دهگهیشتنه نهو شاره، بهلام دانیششتوانی (ناران) خورمایان له بهسرهوه دههیناو، له هیندیشهوه شمشیری جۆری نایابیان ئیستیراد دهکرد جگه له مۆم و ههنگوین و فرهوو.^(۷۳۸)

میرنشینى مهروانی هه ندی کالّا و بهروبوومی له شام و موصل ئیستیراد دهکرد، ناماژهیهکی میژوویی ههیه بۆ ئیستیراد کردنی (خام) بۆ میافارقین له لایهن یه کینک له بازرگانانهوه که قازاغیکی زۆری لّی به دهست هینا.^(۷۳۹)

(ناصر خسرو)ی گهریده، ده لّی، "بازرگانانی دیاربه کر ده چوون بۆ شاری هه لّهب"^(۷۴۰) بۆ بازرگانی، نهو شاره به بهرهمه مهینانی سابوون به ناوبانگ بوو،^(۷۴۱) سابوونی بۆ هه ریمی دیاربه کر ده نارد، لهویشهوه به رهو بازاره کانی بهرّی ده کرا. بهلام سه بارهت به شاری (أریل) بۆ نهوئ لهوئ ییفرۆشن.^(۷۴۲)

بیگومان نهو بازارانهی له شاره کوردیه کاندای گه شه یانکرد، له نه نجامی نهو پیشکهو تنه بوو که ژیا نی ئابووری له ژیر سایه ی فره مانه وایان و میه کورده کان

(۷۳۷) صورة الأرض، ۳۰۱.

(۷۳۸) ابن رسته: الاعلاق النفیسة، ۱۴۳.

(۷۳۹) الفارقي: تاریخه، ۱۶۶-۱۶۷.

(۷۴۰) سفرنامه، ۱۰.

(۷۴۱) Lapiduse: Ira Marvin. Muslim Citics in the later middle ages, Harvad University press, (U. S. A: ۱۹۶۷), P. ۳۳.

(۷۴۲) ابن المستوفي: تاریخ أریل، ۳۷۸.

بەخۆيەوه يىنى، بۆ نمونە لەناویاندا میر (بدر بن حسنیو) بوو، کە چەند پێشویشتیکی بازرگانی گرتە بەر، وەک دروستکردنی چەند بازاڕیکی گشتی و هێنانی کالاکە لۆپەلی جۆراوجۆر بۆ ئەو بازاڕانە، و لە هەموویان گەرنجتر ئەو بوو کە پێشینهی (سلفە) دا بە جوتیار و کەسانی تریش، بۆ ئەوەی لە بازاڕەکاندا بۆ پێداویستیهکانی خۆیان خەرجی بکەن، کە ئەمەش بە قازانج و داھات دەگەرێتەوه بۆ خەزینەی میرنشینه کە کەواتر بۆ پرۆژەکانی ئابووری و ئاوەدانکردنەوه جاریکی دیکە خەرج دەکریتەوه. (٧٤٣)

ناشکرایە کە ولاتی کورد بە زۆری خێریتر و سەرچاوەکانی داھات ناسراوە کە بۆتە هۆی بەرزبوونەوهی ئاستی بژیوی دانیشتوانەکە و نزمبوونەوهی نرخ لە بازاڕەکانیدا. ئەم دیاردەیهش بازرگانانی بەکێش کرد بۆ هەرێم و نیوچە کوردیەکان بۆ ئەنجامدانی کاروباری بازرگانی، کە ئەمەش بە دەوری خۆی فاکتەرێک بوو بۆ پتەوکردن و قوڵبوونەوهی پێوەندیە دیپلۆماسییهکان لە نێوان هێزەکانی دەورووبەر و میرنشینه کوردیەکان لە زۆریە کاتەکاندا.

بەم شێوەیە ئەو ولاتە بوو بە مەلەبەندیکی گەورە بازرگانی، و هەروەها هەلکەوتە شوێنەکەشی کاریگەریەکی گەورەى هەبوو، لەوەی کە بێتە پردیکی پێوەندی لە نێوان خۆرەلات و خۆرناو و بێتە بازاڕیکیش بۆ مامەلە و ئالوگۆری بازرگانی لە نێوان دەولەتان و میرنشینه کوردیەکان لەلایەک و لە نێوان هێزە سیاسیهکانی نیوچە کە لەلایەکی ترەوه. ئەم بارودۆخە بۆ ماوەی چەندین ساڵ بەردەوام بوو تا بزوتنەوهی دۆزینەوه جوگرافیەکان دەستی پێکرد لە کۆتایی سەدەکانی ئاوەراست و سەرەتای سەدەمی نوێدا کاتیەک مەلەبەندی بازرگانی جیهانی لە دەریای ئاوەراستەوه گۆڕاوە بۆ ئوقیانوسی ئەتلەسی، و کەوتنەوهی دەرئەنجامی مەترسیدار

(٧٤٣) محمد امین زکی: خلاصه‌یه‌کی تاریخی، ٦٨/٢-٧٠.

لېږي، به هه حال تا ئه و کاته ش خوره لاتي ئيسلامي ناوهندی سەنگی بازرگانی
جیهانی بوو.

ئەو هوجوئە بازرگانیه، هوجوئیکي گونجاو ده خوازیت له بواړی پتوهندیه
دیپلوماسییه کان بۆ ږیکهستنې مامه له بازرگانیه کان و چاره سه رکردنی هه
گیوگرفتیک که سه ره لده دات. له م پوه شه وه بوونی نوینه رایه تی دیپلوماسی
نالوگړی سدفیر و نیردهر و په یامه فدییه کان هه نگاویکی سروشتی و ناراسته یه کی
باشه، بوونی گفتوگو و دانوستان له نیوان لایه نه دیاریکراوه کاند دوه بواره
مه سه لیه کی پیوسته که په ننگه چەندین په یماننامه و پړۆتۆکۆلی بازرگانی لی
بکه ویته وه.

په یوڼدیه بازرگانی کورد له گهڼ ولاتی شامدا

په یوڼدیه بازرگانیه کان له سهره تادا تنها له گهڼ شاره کانی کوردستانی باکوردا بوو، به شپوه یهک بازرگانه کانی شام ده چونه شاره کانی (نصیبین و نازن) و جموجولی بازرگانی له بازاره کانیاندا گه شهی کوربوو و نالوگوری بازرگانی نه غامده درا. شاری نسه یین نمونه یهک بوو بز ناوهندیکی بازرگانی نیتوان پوژه لالت و پوژتاوا. ^(۷۴۱) به لام شاری نازن بازرگانه کانی ولاتی شام پرویان تیډه کورد و نهویش بیوه نیتوهندیکی بازرگانی گرنگ و پیڅه یشتنی بازرگانه کان و گورینه وهی شه که کان. ^(۷۴۲)

پیتوڼدیه بازرگانیه کان له شاری حله بدها توندوتول بوو نهویش به هوی شوینځه که یوه که که وتبووه سهر شاپیځه ی سهره کی نیتوان ولاتی شام و هریمی جدریه هدر نهو هؤکارهش بوو شاری حله بی کوربوه شاریکی گه وړه و ناوهندیکی گرنگ، ^(۷۴۶) و کاریځه ی کاروانه بازرگانیه گه وړه کان که به پوژه لاتوه دهاتن. لهو شارانه دا بریکاره بازرگانیه کان هه بوون له ولاتی کوردان و هند و فارسدا. ^(۷۴۷) ده قه میژوویه کان نامازه به بوونی پیتوڼدیه کی بازرگانی به هیتر ده کهن له گهڼ شاری

(۷۴۴) ف. هاید: تاریخ التجارة في الشرق الادنى في العصور الوسطی، تر. احمد محمد رضا،

الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، ۱۹۸۵، ۵۹/۱.

(۷۴۵) ه-س، ۶۱/۱.

(۷۴۶) ابو الفداء: تقویم البلدان، ۲۶۷.

(۷۴۷) محمد کورد علی: خطط الشام، دار العلم للملایین، بیروت، ۱۹۷۰، ج ۴/ ص ۲۴۷.

حه له بدا. ^(٧٤٨) سهره پای گرنگی شاری دیمه شق وه کو نیوه ندیککی بازارگانی و بازارپکی دهوله مهند بز بازارگانه کانی شاره کوردیه کان، چونکه گرنگترین شاره کانی ولاتی شام بوو له و کاته دا و بازاره کان لیوان لیتو بوو له بهریومه چاکه کانی نه و جولنه پیشه سازه بوو به هوی گزینی شاره که بز ناوه ندیککی بازارگانی گرنگ و ناردنه دهره وی شه که کان. ^(٧٤٩) سهرچاوه میژوویه کان جهخت له سهر بوونی نه و پیوه ندیه توندوتوله ی نیوان ولاتی کوردان و شاری دیمه شق ده کاته وه. ^(٧٥٠)

نه و پیوه ندیه بازارگانیه ی نیوان ولاتی کورد و ولاتی شام نه غامیککی مه زنی هه بوو سودیککی زوری به بوژاندنه وه ی بزوتنه وه ی بازارگانی دا. ناماژه میژوویه کان باس له گه وره یی نه و کاروانه بازارگانیانه ده که ن که قولی پیوه ندیه بازارگانیه کانی نیوان دوو ولات ده سه لمینیت (ابن العبري) میژوونوس نه وه مان بز ده گیتپته وه که کاروانه کان له سنجاره وه پرووه و ولاتی شام ده پویشتن و پتر له چوار سه ده و هفتا بازارگانی تیدا بوو له نیوه راستی سه ده ی پینجه می کوجیدا (١١ز) ^(٧٥١) له کاتیکدا ده بینین کاروانی له وه گه وره تر له شاری (ماردین) وه رووه و ولاتی شام به ری ده که وی که (٩٠٠) بازارگانی تیدا بووه. ^(٧٥٢)

(٧٤٨) ناصر خسرو: س. پ، ٥٥؛ ابن الشحنة: الدر المنتخب فی تاریخ مملکه حلب، وقف علی طبعه و علق حواشیه یوسف بن الیاس سرکيس الدمشقي، المطبعة الکاثولیکیه، بیروت، ١٩٠٩، ٢٥٤.

(٧٤٩) (ابن حوقل: صورة الأرض، ١٦١ بیاقوت الحموي: معجم البلدان، ٣٠٨/٤.

(٧٥٠) الذهبي: العبر، ٣١٠/٥؛ القلطي: (انباء الرواة علی انباء النحاة: تحد: محمد (بو الفضل ابراهيم، مطبعة دار الكتب المصرية، القاهرة، ١٩٥٢، ٢٨١/٢.

(٧٥١) تاریخ الزمان، ٢٨٢.

(٧٥٢) العمري: منهل الاولیاء، ١٢٩.

پېښه ندى بازارگانى له گه ل (چين) دا

ولایتی چین ولایتیکى ده وله مهنډ سوو به به روبرو موه کان،^(۷۵۳) و زړ له و شه ک و به روبرو مانه ی دروست ده کرد که داواکاریه کی جیهانی له سر سوو به تاییه تی تاویشمی چینی که له سده کانی نیوه راستدا نیوبانگیکی گه وړی هه سوو له ولایتی کوردان و عیراق و نیران و ده ولته تی پیژهنه و ولایتی شام و هه وړه ها نه وړوپاش.^(۷۵۴) بازارگانه کانیش نهو کالایانه یان له چینوه ده برده نهو ولتانه.^(۷۵۵) به روبرو و شه که پوژه ولتیه کان جوړاوجوړ بوون و نیوبانگی چاکی و ورده کاری له دروستکردنیدا هه سوو به تاییه تی نه وانه ی له چینوه ده هاتن و ده گه یه نرانه ولاتانی خیلانته تی نیسلامی و هندیك ده ولته تانی جیهانی پیشکه وتوو.^(۷۵۶) شاه کورده کانیش پوژنیکى کاریگر و گرنگیان هه سوو له تیپه ربوونی نهو کالایانه ی له چینوه وړوه و ته رابزونی پیژهنه ده رویشتن، نهو پیوه نډیه بازارگانیه ش هو ی زړی هه ناره و هاورده و له سده کانی چواره م و پیته جمی کوچیدا (۱۰-۱۱ز) به هیژ کرابه.^(۷۵۷)

(۷۵۳) عبدالعظیم رضائی: گنجینه تاریخ ایران، انتشارات اطلس، تهران، ۱۳۷۸، ۱۱/۳۸۷.

(۷۵۴) الیعقوبی: تاریخ، ۱/۱۵۷.

(۷۵۵) عبدالعظیم رضائی: گنجینه، ۱۱/۳۸۷.

(۷۵۶) المسعودی: مروج الذهب، ۱/۱۴۶.

(۷۵۷) شاکر مصطفی: س-پ، ۲/۴۳۸.

پێوهندی بازرگانی له گهڵ میسردا

پێوهندی بازرگانی نێوان کوردستان و میسر بههۆی زۆری ههنارده و هاوردهوه له نێوان ئه و دوو ولاتهدا و له پێگه ی بازرگانی راستهوخۆی نێوانیانده پتهوبوو. (٧٥٨) یاخود له پێگه ی بهستنی پێکهوتننامه ی بازرگانیه وهك له نێوان مینشینى مهروانى و دهولهتی فاتیما له میسر ده بینریت. (٧٥٩) له و پێگه یه شه وه بازرگانه کان ببوونه خاوهنی سهروهت و سامانیکی زۆر. (٧٦٠) میسر به خێروبیترکی زۆر و بهروبوومی چاک و تایبهتمه ند ناسرابوو (المقدسی) باس له بازاره گه و ره کان و نێوهنده بازرگانیه کانێ دهکات. (٧٦١)

(٧٥٨) القلقشندي: صبح الأعشى، ٩١/٤: المقريزي: السلوك، ٣/٣٥٤.

(٧٥٩) عبدالرقيب يوسف: س-پ، ٢/٢٢٩.

(٧٦٠) ادم متز: س. پ، ٢/٣١٦.

(٧٦١) احسن التقاسيم، ١٦٧..

ئەو بەلگەنى فراوانى پەھەندى ئالوگۇزى بازارگانى دەسلەپتىن

كۆمەلەك بەلگە ھەن گومانەكان دەپۈيىننەو لەبەرەمبەر بايەخ و گرنىگىدانى كورد بە پۈرسەي بازارگانى ئەگەل ھىزەكانى دەورەبەرىدا و باشتىن بەلگەش بۇ تىنگەيشتىنى كورد لە بەرژەۋەندىيە ئابورىيەكان و سودى بازارگانى كوردن لەگەل ئەو ھىزانەدا و لە كاتىكدا كە دەبوو لە گۆرەپانى جەنگدا پۈۋەپۈۋىيان بىنەو، ئەو جوجولە بازارگانىيە بوو كە لە لەسەرەتاي سەدەي چوارەمى كۆچىدا بەغدا بەرپۈۋە دەچوو كە ئەو كاتە پۈۋەپۈۋى ھەندى گرفت و تەنگەزەي دارايى بوۋەۋە بۆيە دەۋلەت ناچار بوو بۇ داينىكردنى خەرجى ئازوقەي سۇپاكەي، باجى دەرامەت بختە سەر بازارگانان و چىنەكانى دىكە لە خەلكى بەغدا، بەمەش خەلكى دوۋچارى زىيانىكى زۆر بوون و پۈۋەپۈۋى تەنگەزەيەكى دارايى گەۋرە بوۋەۋە، ئەمەش واي كورد بازارگانان بەغدا جىبەيلىن و پۈۋەكەنە نىۋچەكانى دىكە، ئەمەش بەرپادەيەكى زۆر ھاتنى كالار كەلۈپەلى بازارگانى كەمكردەۋە. ^(۷۶۲)

بازارگانى دەرەكى گرنىكى زۆرى ھەبوو بۇ سەرچەم ولاتان، بە جىاۋازى پادەي تەكنىك لەو ولاتانەدا، بەلام ئەو گرنىگە لە ولاتىكەۋە بۇ يەككى دىكە دەگۆرۈت، گرنىگەكەش لە جوجول و چالاكىيە ئابورىيەكاندا خۇي دەيىنىتەۋە، ئەۋىش بە زىادكردنى داھاتى تاك و لەۋىشەۋە بەرزىۋەۋەي بەكارھىنەنى گشتى و پادەي تەندروۋستى و پۆشنىرى.

پىشكەۋەتنى بازارگانى دەرەكى بەكۆمەلەك ھۆكارەۋە گرىدەران، لەۋانەش بەرزىۋەۋەي پادەي گوزەران و كارناسانى گواستەۋە و ھاتوچۇي دەرەكى ھەرۋەھا پىشكەۋەتنى خىزانى ئابورى.. سەرەپاي ئاشتى و ئاسايش و ئارامى نىۋان دەۋلەتان، چۈنكە لە زۆرىيە ھالەتەكاندا بازارگانى دەرەكى لەژىر كارىگەرى گېۋگرفت و كىشەۋ

مەملەتەتەکانی نیوان دەولەتان و تەنگۆزە سیاسەکاندا یە. ^(٧٦٣) چونکە هەموو دەولەتەتەکان هەرچەندە سیستمی سیاسی چاک و لەباریت و پلە ی گەشەو پیشکەوتنی ئابووریەکی چاک بیت ناتوانیت لە گۆشە دیدی ئابووریدا بژیت و دابراو بیت لە ولاتانی دی، چونکە ئەستەمە دەولەتەتەکان بتوانیت سەرچەم پێداویستیهکانی خۆی بەرھەم بهێنیت لە شەک و بەرھەمی خاوە و خۆراکیەکان لەپووی ئابووری و کشتوکالی و... هتدەو، لەبەر هێندەش دەبینن دەولەتان پێوەندی بەیەکیە دەبەستن ئەویش لە پێگەیی هاوردەو هەناردەو. ^(٧٦٤) ئەو پێوەندیە بازرگانیهش لە گواستەوێ شەک و بەروبوومە خاوە و سەرەتاییهکان و خوارەمەنی و کشتوکال و پێشەسازیدا خۆی دەنوێنی کە لە پێگەیی سنووری ولاتیکەو بە ولاتانی ترەو تەنجام دەدرین.

کوردستانیش لەپێگەیی چالاکی و جوجۆلی دانیشتوانەکیەو و گرنیگیدانیان بەسەرچەم سەرچاوەکانی بەرھەمەنێان، بەتایبەتی بازرگانی کە خەڵکەکی ئەنجامی داوە پیشکەوتن. گەشەییەکی ئابووری بەرچاوی بەخۆیەو دیوێ. کۆمەڵێک فاکتەر لەپشت ئەو کارەو هەبوو لە وانەیی شوێنە جوگرافیهکی بوو کە دەسکەوتێکی گەورەیی پێبەخشیو بە تاییەتی لە بازرگانی ترانزیتدا لە نیوان پۆژەهلات و پۆژاوا، هۆکاریکی دیکە بوونی پێگەیی گواستەوێ چاک و شێوازیەکانی گواستەوێ هەرزان و بلاووبوونەوێ ئارامی و ئاسایش بە درێژایی پێگە بازرگانیهکان کە هاندەری فراوانبوونی بازرگانی بوو لە نیوان ناوەندە بازرگانیهکان لە ناوێ و ناوەندە بازرگانیه دەریەکیەکان. کوردستان بەهۆکی شوێنگەیی جوگرافی لە کۆنەو هەتا ئێستە لەو ولاتانیه کە گرنگی زۆری داوە بە کاروبارە بازرگانیهکان کە لە دێر زەمانەو ناوەندیکی بازرگانی جیهانی بوو. هەرەو ها لە سەدەکانی ئێوەراستیشدا گەشەییەکی گەورەیی بازرگانی بە خۆیەو دیوێ. کوردستان سودێکی زۆری لە بازرگانی دەریەکی

(٧٦٣) سعدي علي غالب: جغرافية النقل والتجارة، بغداد، ١٩٨٧، ٦٩٢-٦٩٣.

(٧٦٤) احمد حبيب رسول: النقل والتجارة الدولية، ساعدت جامعة بغداد في النشر، مطبعة الحوادث، بغداد، ١٩٨١، ١٣٧.

وهرگرتوه، ههروه كو ئابووری ناس (ستیقان ماکس) ده‌لێت: "کاتێك ده‌وله‌تێك بازرگانی ده‌ره‌کی ته‌نجام‌ده‌دات دوو تاییه‌مه‌ندی هه‌یه، له‌لایه‌که‌وه‌ خوشگوزه‌رانی ئابووری لێده‌که‌وتتوه و له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ ده‌سکه‌وتی به‌ره‌مه‌هێنانی ده‌ییت".^(٧٦٥)

ئه‌و ده‌سکه‌وته‌ ئابووریانه‌ش له‌پێگه‌ی پێوه‌ندیه‌ ئابووریه‌ توندوتۆڵه‌کانی نێوان شاره‌ کوردیه‌کان به‌ هه‌رێم و ولاته‌ دراوسێکانه‌وه‌ بووه‌ به‌ تاییه‌تی به‌ حوكمی شوێنگه‌ی جوگرافی شاره‌کانی که‌ ده‌که‌ونه‌ نێوان پێگه‌ بازرگانه‌ گرنه‌گه‌کانی نێوان پۆژه‌لات و پۆژئاواه.^(٧٦٦) ئه‌مه‌و سه‌ره‌رای نزیکه‌ی شوێنه‌که‌ی له‌ پێته‌ختی خێلافه‌تی عه‌بباسیه‌وه‌ که‌ گرنه‌گه‌رین ناوه‌ندی جوگرافی بووه‌ له‌و کاته‌دا و سه‌ره‌جهم به‌روبوومه‌کانی ولاته‌نی نزیک و دووری تێدا کۆده‌بووه‌وه.^(٧٦٧) زۆریه‌ی جار بازرگانه‌کان هه‌ولیان ده‌دا خۆیان ب‌خه‌نه‌ژێر چاودێری و پاراستنی ده‌سه‌لاتی سیاسی ئه‌و ولاته‌ی بازرگانیان تێدا ده‌کرد و پێوه‌ندی توندوتۆڵیان له‌گه‌ڵیاندا هه‌بووه‌ ئه‌و په‌یوه‌ندیه‌ش له‌سه‌ر بنه‌مای سودی هاوبه‌ش بووه‌. ده‌توانین ئه‌و کاره‌ش له‌دوای هاته‌نی بویه‌یه‌یه‌کان ببینین که‌ هاته‌نه‌ عێراق و له‌ سالی (٣٣٤ه‌/٩٤٥ز)دا به‌ غه‌دایان داگیر کرد و بازرگانه‌ کورده‌کان پێوه‌ندیه‌کی توندوتۆڵیان له‌گه‌ڵیاندا هه‌بوو چونکه‌ هه‌ستیایان به‌وه‌ کردبوو که‌ گه‌شه‌ی بازرگانی له‌ ناویه‌کدا له‌پێگه‌ی به‌ستنی پێوه‌ندی چاک و توندوتۆڵه‌وه‌ ده‌ییت له‌گه‌ڵ بازرگانه‌ کورده‌کاندا.^(٧٦٨) به‌تاییه‌تی کاتێك هه‌ست به‌وه‌ ده‌که‌ین که‌ بازرگانه‌ کورده‌کان ده‌سه‌لات و ده‌ستیکه‌ی درێژیان هه‌بوو له‌ به‌پێوه‌بردنی پێوه‌ندیه‌ بازرگانه‌کانی شاره‌کانی هه‌رێمی چیاکاندا (سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی / ده‌یه‌می زایینی) سه‌ره‌رای توندوتۆڵکردنی پێوه‌ندیه‌ بازرگانه‌کانی نێوان شاره‌کانی

(٧٦٥) التجارة الدولية، تر. حسان علی بابکر، مطابع التعليم العالي، (ربیل، ١٩٩٠، ٣٩).

M. A. Shaban. Islamic History, P. ١٢٢. (٧٦٦)

Ipid. P. ١٧٤. (٧٦٧)

Shaban: op. cit, PP. ١٧٤-١٧٥. (٧٦٨)

عیراق.^(۷۶۹) پدیوه‌ندییه بازرگانییه‌کانیان تهنه‌ها له نیتوان به‌غدا و کوفه‌دا قه‌تیس نه‌مابوو به‌لکو گه‌یشتبووه شاری به‌سره‌ش،^(۷۷۰) نه‌و شاره بازرگانییه‌ده‌رکه‌وتوو به‌ناوبانگه‌ی ده‌که‌ونه نه‌و پهری باشوری عیراقه‌وه و له دوا‌ی به‌غداش گرنگترین شاری بازرگانی بوو به‌سره جینگه‌ی پینگه‌یشتنی کاروانه بازرگانییه‌کانی بوو که له پوژه‌لاته‌وه ده‌هاتن و شه‌ک و به‌روبوو به بازرگانییه‌کانیان له هه‌موولایه‌که‌وه روویان ده‌کرده به‌سره.^(۷۷۱) کوردیش پدیوه‌ندییه‌کی بازرگانی توندوتۆلی هه‌بوو له‌گه‌ل شاری به‌سره‌دا کاروانه بازرگانییه‌کان باره‌کانیان له به‌سره به‌تال ده‌کرد و شه‌ک و به‌روبوومی بازرگانی‌ترین ده‌گواسته‌وه.^(۷۷۲)

له‌بەر نه‌وه‌ی میر (نصر الدولة) له‌لایه‌ن خیلافه‌تی عه‌بباسی و ده‌سلاتی بویدی و فاطمی و بیزه‌نتیه‌وه پێژ و ته‌قدیریکی باشی هه‌بوو، و سه‌ره‌پای پتوه‌ندی دیپلۆماسی له‌گه‌ل هه‌یه‌کانی ده‌رو دراوسی سئووری میرنشینه‌که‌شی له‌ ناستیکی باشدا بوو وه‌ک (بنو عقیل) له‌ موصل و (بنو مرداس) له‌ حه‌له‌ب،^(۷۷۳) بۆیه ئارامی و ئاسایش ته‌واوی میرنشینه‌که‌ی گرتبووه، بێگومان نه‌و بارودۆخه ئارامه زه‌مینه‌یه‌کی له‌باری بۆ میر په‌خساند بۆ نه‌وه‌ی زنجیره‌یه‌ک ریفوومی ئاوه‌دانی و ئابووری و دارایی ته‌نجام بدات، که ته‌میش فاکته‌ریک بوو بۆ کاراکردنی هه‌مجۆلی بازرگانی و کشتوکالی و هه‌رزانی و نرخ‌ی کالاکان و پێداویستیه زه‌روویه‌کان، (فارقی و ابن شداد)، ئاماژه‌یان به‌ پوژه‌کانی ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی میرنشینه‌که‌ کردوه، که میر (نصر الدولة) ته‌نجامی دا‌بوو، نه‌ویش به‌م وته‌یه‌ی لای خوا‌ره‌وه: "نصریه‌ی بینا کردو گرنگی به‌ ئاوه‌ندانکردنه‌وه‌ی داو کۆشک و ته‌لاریکی له‌سه‌ر که‌ناری روبراره‌که‌ درووستکرد و چه‌ندین بازا‌رو گه‌رماو (حمام) و

(۷۶۹) Ibid, P. ۱۷۴.

(۷۷۰) یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۲/ ۳۴۰-۳۴۲.

(۷۷۱) عبدالعزیز الدوری: تاریخ العراق الاقتصادی، ۱۳۶.

(۷۷۲) التنوخی: نشوار المحاضرة، ۱۱۶/۸.

(۷۷۳) ابن خلدون: العبر، ۴/ ۲۷۲.

خانوبه‌ره‌ی تیدا دروست کرد هه‌روه‌ها خانوی بۆ هه‌ریه‌ك له كۆپی مامه‌كه‌ی و منداله‌كانی دروستكرد.. و ناعوریکی له‌سه‌ر پوباره‌كه دامه‌زراند بۆ به‌سه‌رخستنی ئاوی پوباره‌كه‌و ئاوه‌دانی ئه‌و باخ و بیستانانه‌ی كه دروستی كردبوو گلدانه‌وه‌ی ئاویش له‌و نه‌ستینگ و به‌نداوانه‌ی دروستی كردبوون، ئه‌مانه‌و جگه له دروستكردنی پردی (تل بنان) به جوانترین شیوه‌ی هونه‌ری بیناسازی... " (٧٧٤)

هه‌روه‌ها له‌لایه‌کی تهره‌و سیاسه‌تیکی دارایی و ژیرانه‌ی په‌یره‌و کرد. جارتکیان له وته‌یه‌کیدا كه ئاراسته‌ی وه‌زیره‌كه‌ی (الخوجا أبی القاسم) ی کرد، وتی: "ئه‌ی فلان.. بۆ ئه‌وه دامنایت به‌وه‌زیر، تا ولاتیکی شارستانی و ئاوه‌دان پیشكه‌ش به من و هاوه‌له‌كانم بکه‌یت و پاره‌و سامانی ولاتم پاشه‌كه‌وت بیت و گه‌شه‌ی پێده‌یت.. " (٧٧٥) ته‌مه‌ش وای کرد له رۆژه‌لاتناس (ئه‌مه‌دروز - Amedroz) به‌بایه‌خه‌ره ئاماژه به‌و فه‌رمانه بکات كه بۆ وه‌زیره‌كه‌ی (أبی القاسم) ی ده‌رکرد، به كه‌مكردنه‌وه‌ی باج و خه‌راج له‌سه‌ر میلله‌ته‌كه‌ی و به‌م وته‌یه ئاماژه‌ی پێكرد: "ئه‌و رۆوده‌وه به‌غونه -أمثلة- ده‌ژمێردریت.. " (٧٧٦) ئه‌وه‌ی لێرده‌ا جێگه‌ی ئاماژه پێدانه ئه‌وه‌یه كه میر (نصر الدولة بن مروان) نزیکه‌ی نیو سه‌ده فه‌رمانه‌په‌وایی میرنشینی مه‌روانی کرد. نیو سه‌ده له ئارامی و ئاسایش و ژیاپتیکی ئاسوده و خوشگوزهران بۆ دانیشته‌وانه‌كه‌ی به درێژایی ماوه‌ی فه‌رمانه‌په‌واییه‌كه‌ی فه‌راهم بووبوو، هه‌روه‌ها به‌هۆی بلیمه‌تی خۆی و سیاسه‌ته ژیرانه‌كه‌ی توانی ولاته‌كه‌ی له شه‌روشه‌ر و كوشتار به‌دوور بگرتیت له‌و قۆناغه هه‌ستیار و ناسکه‌دا، هه‌ولیدا سیاسه‌تیکی نه‌رم له‌گه‌ڵ دوژمنه‌کانیدا به‌کارینیت، ته‌نانه‌ت هه‌ندێ جار چه‌ندیان ویستبیت له پاره‌و سامان پێی به‌خشیون ته‌نها له‌به‌رئه‌وه‌ی میرنشینه‌كه‌ی به‌دوور بیت له وه‌یشومه‌ی شه‌رو كوشتار. سه‌رچاوه میژویه‌کان ده‌لێن، هه‌رکاتیک دوژمن هێرشی کردبیتته سه‌ری وتویه‌تی "خه‌رجی ئه‌و

(٧٧٤) تاریخ الفارقي، ١٤١: الاطلاق الخطيرة، ٢/١٠٨-٣٥٩.

(٧٧٥) ابن العديم: بغية الطلب، ٦١.

(٧٧٦) The Journal of the Royal Asiatic Society، ١٩٠٣-١٩٠٢، P.١٣١٠.

جەنگە چەندە ئەگەر بیانوتایە پەنجە هەزارە، ئەو برە پارەیی بۆ دەناردن یان بەپیتی ئەو رێکەوتنە لەسەر پێکدەهاتن ئەو برە پارەیی دەدا یە دوژمن، و دەیسوت: بەو پارەیی شەپرو فیتنە دوژمن لە میرنشین و میللەتە کەم دور دەخەمەو...".^(٧٧٧) دەولەتی دۆستەکی لە نێو دەولەتەکانی ئەو سەر دەمەدا لەرووی سەقامگیری سیاسی و ئاسایشی ناوڤ و ژیا نیککی بەختەو و ئارام و سیاسەتیککی دادپەرەوانە لەوانی دیکەیی جیادە کردەو. هەرەها بە دەولە مەندی و خوشگوزە رانی و بەخشندەیی پاشاکەیی (نصر الدولة) و دادپەرەوی و میهرەبانی لە بەرامبەر هەژاران و خەلکی بیانی و ئاوارە و خوشەوێستی بۆ ئاوەدان کردنەو ناسرابوو، لە بەر ئەو میرنشینە کەیی بێو پەناگە یەکی ئارام بۆ ژمارە یەکی ئاوا دەیک زۆر لە پەنا بە رانی سیاسی و ئاوارە و بێ دە رە تانان، کە پۆژگاریان لێ وەر چەرخابوو و سەردەم ستمی لێ کرد بوون و پروی لێ وەر گێت رابوون، لە نێو ئەو ئاوارانە دا میرو وەزیر و مەلیک میر (نصر الدولة) هەردەم پیشوازی لە پەنا بە ران دە کرد و ریزی لێ دە گرتن و هەموو هۆکارەکانی خوشگوزە رانی بۆ دابین دە کردن، کە شایستە ی جینگە و پینگە ی کۆمە لایە تی ئەوان بێت، (فارقی) لە مەر پەنا بە رانی خەلک بۆ لای (نصر الدولة) ئەو پیشوازیە گەر مە و ریزە زۆری لێیان دە گێرا بەم وتە یە هەستی خۆی دە رپرێو:

"... نصر الدولة پینگە ی خۆی لە شان شینی و لە مو لک و سامان سە قامگیر بوو بە جوړنک هاو شتو ی نە بوو. لە نازو نەعمە تینکدا بوو کەس بە رادە ی ئەو پیتی شاد نە بوو، خەلکی پە نایان بۆ دە برد، ئەویش پە نای دە دان و جینگە ی هە وانە و ی بۆ دابین دە کردن".^(٧٧٨)

لە پال پەنا بە رە سیاسە کانی شدا گە لێ لە بازرگانان و خاوەن پیشە و جوتیارانی ش هاتنە ولاتی دۆستە کی، هەر یە کینکیش لەو پەنا بە رانە لە بواری کارە کە ی خۆیدا بە

(٧٧٧) الصدفی: الوافی بالوفیات، ١٧٦/٨-١٧٧؛ (بن کثیر: البدایة والنهاية، ٨٧/١٢؛ (بن خلدون:

العین، ٣١٩/٤.

(٧٧٨) تاریخە، ١٦٨.

"ولتته كدى ئارامترین و خوشترین و دادپەرورترین ولات بوو.." (۷۸۰) ئەم سیاسەتەش سەرغى خەلكى لى ھەرىكەكانى ترەو بەلای خۆیدا پاكىشا، و لەھەموو لایەكەو خەلكى پوویان تىدەكرد چ بۆ بازىرگانی چ بۆ زانست، بەمەش ھوجوئىكى ئابوورى و زانستى بە خۆیەو ىنى، فارقىش جەخت لەسەر ئەو ھالەتە دەكاتەو بەم قسەیدى: "مىافارقىن لى پۆژانى ھوكمپانى (نصر الدولة)دا، ھەمى دەھات لى خەلك و بازىرگانان لى ھەموو دەرووبەرتكەو، خەلكى دەولەمەند نەبوون لەو پۆژگارەدا، خوشترین پۆژگار بوو و چاكترین دەولەتیش بوو". (الذهبي) (۷۸۱) یش بە فاكەرتىكى یەكلاكرەو دادپەرورى وەسفىردوو. (۷۸۲)

(نظام الدين) لەسەر سیاسەتى باوكى دەپۆشت لى پووى سیاسەتى ناوخۆ و دەروە بى ئەوى ھىچ گۆرانیك بەسەر سیستەمەكانى دەولەت و سیاسەتەكەى دايت، لەبوارى ناوخۆدا گىرنگى بە ھىمنى و ئارامى ولتدا و بایەخى بە خوشگوزەرانى گەلەكەیدا و لى ھەولتى پاراستنى بەرژەوندیەكانى گەلەكەى و بەرەپیشبەردى ولتەكەیدا بوو لەسەر یەك شىو لەسەردەمى (نصر الدولة)و تا كۆتایى سەردەمى دەسلەتەكەى. (۷۸۳)

لەبەرئەو بە تىپەپوونى پۆژگار ولات لى پووى بازىرگانی و كشتوكال و پىشەسازى و ئاوەدانىەو بەرەو پىش ھەنگاوى دەنا، (نظام الدين) وەك باوكى زۆر بەتەنگ بەختەوئەرى پۆلەكانى ولتەكەیدە بوو لى ھەموو بوارەكانى ژياندا. تەنانەت خۆى بە ئاوشار و بازارەكانیدا دەگەرا بۆ ئەوى لى نزىكەو ئاگادارى ژيانى ئابوورى خەلك و بەرپۆھچوونى كاروبارى دانىشتوانى يىت و لى پىداوئىستىەكانىانى دەپىچايدە و گوىى

(۷۸۰) البداية والنهاية، ۸۷/۱۲ : الذهبي: العبر، ۳۰۰/۲ : الفارقي: تاريخه، ۱۶۸.

(۷۸۱) تاريخه، ۱۶۶: ابن الاثير: الكامل، ۲۵۱/۶ : ابن الوردي، تاريخه، ۳۵۵/۱.

(۷۸۲) شذرات الذهب، ۲۹۰/۲.

(۷۸۳) الفارقي: تاريخه، ۱۹۵.

بۆ سكاللا و داخوایه كانیان ده گرت و كیشه كانی بۆ چاره سەر ده كردن، تنها هەر لهو دانیشتوانه‌ی ده‌پینچایه‌وه كه موجود بوون، به‌لكو له‌وانه‌شی پرسیار ده‌كرد كه بزر بوون و ناماده‌ی شاره‌كه نه‌بوون و له‌هۆكاری دیارنه‌مانیانی ده‌كۆلیه‌وه.

له‌سایه‌ی دادپه‌روه‌ری (نظام الدین) و سیاسه‌ته‌ ژیرانه‌كه‌ی شاری فارقین له‌ پرووی ئابووری و ئاوه‌دانیه‌وه گه‌شه‌ی كرد و دانیشتوانه‌كه‌شی له‌ هه‌موو سهرده‌مه‌كانی پێش نه‌و له‌پرووی ئابووری و ئاوه‌دانیه‌وه گه‌شه‌ی كرد و دانیشتوانه‌كه‌شی له‌ هه‌موو سهرده‌مه‌كانی پێش نه‌و له‌پرووی دارایی و خۆشگوزهرانیه‌وه باشتر بوو. ئهم وته‌یه‌ی (فارقیش) ده‌رپرینیکی پاسته‌قینه‌ی سیاسه‌تی (نظام الدین) مان بۆ ناشكرا ده‌كات، كاتیک ده‌لتی: "فهرمانپه‌وایی (نظام الدین) له‌ میرنشینه‌كه‌دا درێژهی هه‌بوو، پاشایه‌کی دادپه‌روه‌ر بوو فشاری نه‌ده‌خسته‌ سهر میلله‌ته‌كه‌ی و خێرخواز و چاكه‌كار بوو له‌ گه‌ڵ خه‌لكدا. له‌سهرده‌می ئه‌ودا شاری میافارقین چاكترین ئاوه‌دانی و گه‌شه‌كردنی به‌ خۆه‌ بینی له‌سایه‌ی ئه‌ودا خه‌لكه‌كه‌ش خێروبهره‌كه‌تیکی زۆریان چینه‌وه، سهردانی خه‌لكه‌كه‌ی ده‌كرد و لێی ده‌پرسین ته‌نانه‌ت نه‌وانه‌ی كه‌ دیاریش نه‌بوون له‌ هۆكاری دیارنه‌بوونه‌كه‌یانی ده‌پرسیه‌وه، میافارقین له‌سهرده‌می (نظام الدین) دا زۆرترین ئاوه‌دانی به‌خۆه‌ بینی، خه‌لكه‌كه‌ش ده‌وله‌مه‌نترین خه‌لكی نه‌و سهرده‌مه‌ بوون" (٧٨٤) ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی دادپه‌روه‌ری فهرمانپه‌وایی (نظام الدین) و به‌ختیاری گه‌لی كوردی له‌و سهرده‌مه‌ی ئه‌ودا پشت‌پاست ده‌كرده‌وه.

(الفارقی) سه‌باره‌ت به‌ سیاسه‌تی (العالم العمید قوام الدین أبي علی البلخي) كه‌ فهرمانپه‌وایی هه‌ریه‌ی دیاریه‌كری گرتنه‌ستۆ له‌ دوا‌ی لاهردنی (ابن جهیر) له‌لایه‌ن. (مه‌لیك شاه) وه، ده‌لتی: "... خه‌لكی له‌ وێنه‌ی ئه‌ویان نه‌دیوو، دادپه‌روه‌ر و چاكه‌خواز بوو له‌ گه‌ڵ خه‌لكدا، ته‌نانه‌ت له‌ دادپه‌روه‌ریدا سهرده‌می ئه‌ویان به‌سهرده‌می (نظام الدین) وێكده‌چواند له‌ پرووی كاری چاكه‌ و ئاسایشی خه‌لك و دلتارامیان له‌ ئاست

سەر و مائىيان پىژ و ئىحتراميان".^(۷۸۵) ھەروەھا لە ھەسەتەكدا دووبارە دەلىل: "خاوەن
عەقڵ و بىروداىەكى دروست و پەوان بوو بە پراو تەگبىریش بوو، بۆيە باوكى كرديە
جىنشینی خۆى".^(۷۸۶)

لەسەردەمى (نظام الدين)دا، دەولەت بەردەوام بوو لەسەر ئاسايش و ئارامى و
لەماوەى دەسەلاتى حوكمى ئەودا كە نۆزە سالى خاياند، ھىچ پروودا و كارەساتىك
پرووى نەدا، كە خۆشى و بەختيارى دانىشتوانەكەى تىكبەدات يان رەوتى پىشكەوتنى
ولات پەكبەخات.

بەلام سىياسەتى دەرەوى (نظام الدين)، سىياسەتەكى ئىجابى و ناشتەخاوانە بوو
وەك سىياسەتى باوكى وابوو لە پرووى پىشكەوتە ژيانىكى ناشتەيانە لەگەڵ سەرچەم
دەولەتان و مەرنشینەكانى سەردەمى خۆى وەك دەولەتى (عەبباسى و بىزەنتى و فاطمى
ئەرمەنى و ئىسلامى) لە نۆچەكەدا، بەلگەى ئەو راستىش ئەوێە كە لەو ماوەیەدا
ھىچ كىشە و گەرفتەك پرووى نەدا كە بىتە ھۆى كوشتار و خويندەشتن لە نىوان ئەو
دەولەتە كوردیە و لە نىوان ھىچ یەكەك لە دراوسێكانى لە سەردەمى دەسەلاتى ئەو
پاشایەدا.

(۷۸۵) الفارقي: ه. س، ۲۲۱.

(۷۸۶) الفارقي: س. پ، ۱۷۸.

تەۋەرى دوۋەم دىپلۇماسىيەت و جەنگ

دەكرى ئىرەدا ئەۋە روون بىكەينەۋە كە شەپ و دىپلۇماسىيەت بە ھەردوۋىيانەۋە گىرنگىزىن ئامرازى جىبەجىنگردنى بەرژەۋەندىيەكانى ئابوورى دەۋلەت بىن، لەھەمانكاتدا گىرنگىزىن سىماكانى سىياسەتى دەرەۋىيە لە كۆمەلگەكانى كۆن و نىۋەپاست و نويدا ۋەك يەك، چونكە ھەريەك لەۋانە رىنگى خۆى دەگرىتەبەر و گوزارشت لە بەرژەۋەندىيەكانى دەكات بە پىتى بارودۆخى ئەۋ كۆمەلگەيە. بەۋاتايەكى پاستر بە كۆتايىھاتنى يەكىتيان ئەۋەى تريان كارەكانى خۆى دەست پىندەكات، دۋاى كۆتايى ھاتنى شەپ دىپلۇماسىيەت بەردەۋام دەيىت و رۆلى خۆى دەگرىت لە پىتار دروستكردنى پىتەندى ئاشتىخۋازانە، رەنگە بە شىۋەيەكى بەھىز و دامەزراوتر ۋەك لە پىش ھەلگىۋسانى شەپدا.^(۷۸۷)

گومان لەۋەدا نىيە كە بە كۆتايىھاتنى شەپ كارى دىپلۇماسىيە دەست پىندەكات. لە راستىدا رۆلى دىپلۇماسىيەت لە گۆرەپانى پىتەندىيە ئالوگۆرەكانى نىۋان مىللەتان و گەلەندا تەنھا پابەند نىيە بەۋ پىتەندىيانەۋى لە كاتى ئاشتىدا پۈدەدات، بەلگۈ پەپرەۋ و پىادەكردنى سىياسەتى فشار و ھەرەشەى بەھىز ياخود بەكارھىتەنى ھىز بەشىۋازە جۆرەكانىۋە، چەكىكە بەپىتى پىتەستىيەكانى سەردەم بەكاردەھىتەرت. پاستە ھەندى جار دەۋلەت پەنا دەباتە بەر شەپ لە كاتىكدا كە شىۋازە ئاشتىەكان

(۷۸۷) علي حسين الشامي: الدبلوماسية، ۲۲۷.

خزمه‌تی چاره‌سەرکردنی کیشه‌کانی ناکات که له نیتو نهو شیوازانه‌دا دیبلۆماسییه‌ته، بۆیه ههول ددهات به پزگا و شیوازی سه‌ریازی ناماڤه‌کانی خۆی بپشکیت، چونکه به پزگه‌ی دیبلۆماسییه‌ی نه‌یتوانی کاره‌کانی یاخود ناماڤه‌کانی به ته‌نجام بگه‌یه‌نیت. (٧٨٨)

به‌لام نایه دیبلۆماسییه‌ت ده‌سته‌وه‌نه‌ژنۆ ده‌وستیت به‌رامبه‌ر نه‌م رووداوانه، یاخود وای لیها‌توه که چالاکیه‌کانی رابگری‌ت بۆ سه‌ره‌له‌دانی شه‌ر، له راستیدا ره‌نگه دیبلۆماسییه‌ت وه‌ک چۆن له‌کاتی ناشتیدا به‌رده‌وامه له‌کاتی شه‌ریشدا بۆ گه‌یانده‌ی په‌یامه‌که‌ی به‌رده‌وام ییت. نه‌مه‌ش به‌روون و ناشکرا دیاره له سه‌رده‌می شه‌ر و به‌پاده‌یه‌کی گه‌وره‌ش له ژبانی نیوده‌وله‌تیدا بۆ راکیشانی رێژه‌یه‌کی زیاتر له ولاتان بۆ پشتگیریکردنی له‌خه‌باته‌که‌یدا یاخود به‌شداریکردن له‌و شه‌ره‌دا.

ره‌نگه دیبلۆماسییه‌ت پارێزگاری له به‌رژه‌وه‌ندی ده‌وله‌تیک بکات که پێوه‌ندیه‌کانی خۆی له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تیکه‌ی دیکه‌دا پچراندوه. ده‌وله‌تی بێ‌لایه‌ن ده‌توانیت رۆڵی باش و ناشیخوازان به‌بێ‌ت له‌کاتی شه‌ره‌دا، چونکه کاره دیبلۆماسییه‌کانی جینگه‌ی ستایشه بۆ پاراستنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی هه‌ردوو‌لایه‌نی به‌شه‌ر‌ه‌اتوو. نه‌مه‌و جگه له‌وه‌ی، ره‌نگه دانوساندنی دیبلۆماسییه‌کان واژوکردنی په‌یمان‌نامه‌ی لێ بکه‌ویتسه‌وه و نه‌م دانوساندنانه چهند مانگی‌ک ده‌خایه‌نیت به‌بێ‌ نه‌وه‌ی شه‌ر بوه‌ستیت یاخود هیتور بپیتسه‌وه.

هه‌روه‌ها ره‌نگه دیبلۆماسییه‌ت چالاکتر ییت له به‌کاره‌ینانی شیوازی ته‌م‌یکردن و دژایه‌ت‌یکردندا، وه‌ک گه‌مارۆی ئابووری، ئاساییه که دیبلۆماسییه‌ت نه‌م شیوازه دوژمنکاریه‌ی باس‌مان کرد له پێوه‌ندییه‌ نیوده‌وله‌تیه‌کاندا پیاکات، به‌لکو نه‌م کاره به‌روون و ناشکرا ده‌رده‌که‌ویت له سه‌رده‌می شه‌ر و ژبانی نیوده‌وله‌تی نوێ و هارچه‌رخ، هه‌روه‌ها سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌کان به‌م چه‌شن و شیوازه ناشنا‌بوون، چونکه شیوازی کارکردنی

(٧٨٨) عزالدین فوده: الدبلماسیه، ٤٩.

دهوله ته به هه موو داموده زگاکانییه وه به هیوای گه یشتن به ناماچه سیاسیه کانی، و جیبه جیکردنی وهك له کاتی شهړ و ناشتیدا.^(٧٨٩)

سهره پای نه وهی زۆریه ی پینکهاتنی میره کورد و بوهیهیه کان پاش له یه کنالانی سهربازی نیوانیان، یاخود هه ره شهی کرداری که له لایهن بوهیهیه کانه وه بوو، به لام ده توانین بلین نه و ریکهوتن و پینکهاتنه ی نیوانیان وهك هه نگاوێکی سهره تایی بووه بۆ کۆتاییهتێان به گرژی و ئالوژی پتوه ندیه کانی نیوانیان و پاشان ره خساندنی کهش و هه وایه کی له بار تا راده یهك بۆ ده ستپیکردنی پتوه ندیه دیبلۆماسیه کانی نیوانیان.

(معز الدولة البویه) چاری بریپوه مولکه کانی (حه سنه وه) و فره مانی ده رکرد بۆ (ینال گوش)ی سهر کرده ی که سوپایه ك له به نو ته غلبی حه مدانی کۆبکاته وه و بیانبات به ره و شاره زوور بۆ کوشتاری (حه سنه وه) و کاتیک میر به هه وائی هیرشه که ی زانی ده رچوو بۆ شهړ له گه لیاندا و رتبان به سوپاکه ی گرت، و له پۆژئاوای (ارسل-هه ولیر) به یه کیاندا و (ینال گوش) شکاو رایکرد بۆ موصل،^(٧٩٠) و (حه سنه وه) به سهر که وتویی و به ده سته که وتی زۆره وه گه رایه وه، کاتی نه م هه واله ناخۆشه ش گه یشته (معز الدولة) سوپایه کی گه وهی دیکه ی نارد بۆ دینه وه، و تالانی کرد و ئاگری له گونده کانی به رداو کاتیک میر به مده ی زانی سوپایه کی سازدا بۆ به ره نگاریوونه و یان له ریگه، به لام خۆش به خت بوون که له به ره نگاریوونه وه نه م سوپایه پزگاریان بوو، له به رته وهی له و کاته دا (رکن الدولة البویه) له جه نگیکی به زه بردا بوو دژی کورده کانی (جرجان) کوردی گورگان،^(٧٩١) نزیککی شکاندن بوو، و داوای یارمه تی له (معز الدولة)ی برای کرد ئه ویش ناچار بوو په یمانی ناشتی له گه ل (حه سنه وه) دا به ستیت، به مده رجی ناوی له وتار (خطبة) دا به یتنی، به لام (حه سنه وه) نه م مده رجی په تکرده وه و پیتی داگرت له سهر ده ستپیکردنه وهی جه ننگ، به لام (معز الدولة)

(٧٨٩) مامون الحموي: الدبلوماسية، ٨٦.

(٧٩٠) ابن الاثير: الكامل، ٨ / ٤٤٩.

(٧٩١) ابن مهلهل: الرسالة الثانية، ٣٨، ٣٩.

ژماره يهك مړو ريش سپى نارد بۆ رازيكردنې و په نجا هه زار ديناريشيان بۆ بردبوو
 نه ویش به گوتی کردن و په یمانی له گه لدا به ست، بهم شیتویه پیتوهندیه کانی له گه ل
 بویه هییه کاندای باش بوو، به لام جاریکتیر له سالی (٣٥٦ك / ٩٦٧ز) دا پیتوهندیان
 تیکچوو، و نهم جارهیان له نیوان (حسنویه) و (عز الدولة بختیار بن معز الدولة) دا، که
 له نیوانیاندا ناگری جهنگیکى به زه بر هه لگیسا، بووه هزی لاوازیوونی (بهختیار) و
 زیادبوونی هیزو دهسلاتی (حهسنویه) له سالی (٣٥٧ك / ٩٦٧ز) دا پدیانیکی
 ناشتیا ن له نیوانیاندا به ست، و (عز الدولة بختیار) دیاریه کی ززی نارد بۆ
 (حهسنویه) و لهم کاته شدا دهستدریژییه کانی (ابو تغلب الحمدانی) زیادی کردبوو،
 له بهرته وه (عز الدولة) داوای یارمه تی له (حهسنویه) کرد دژی (ابو تغلب) بۆ
 شکاندنی زه برو هیزی و لاوازکردنی دهسلاتی، به مەرچیک که پى به (حهسنویه) بدات
 بۆ سپاندنی دهسلاتی و فراوانکردنی سنووری ولاته که ی تا زیتی گه و ره له (ارسل و
 موصل) دا.^(٧٩٢) (حهسنویه) یش به سوپایه که وه پویششت به ره و موصل و له هه مان
 کاتدا جینگری (بهختیار) سوپایه کی دیکه ی له به غداد وه نارد، و سوپای (ابو
 تغلب) یان شکاند و هه ردو سوپای (حهسنویه) و (بهختیار) راویان نا هتا (الرقه)
 و دواتر (حهسنویه) به سه رکه و تووی گه رایه وه بۆ موصل و له ویشه وه بۆ (ارسل)، و
 دواى نه وه ی کاروباری تیدا ریکخست، پویششت به ره و شاهه زوور له ویشه وه گه رایه وه بۆ
 دینه وه ر، که کردبووی به جینگه ی خوی.^(٧٩٣)

له کوتاییه کانی سالی (٣٥٩ك / ٩٦٩ز) دا ولاتی میرنشینی (حسنویه) رووبه رووی
 هیزش و په لاماری سوپای (رکن الدولة البویه) بووه وه به سه رکرده تی (ابن
 العمید) ی وه زیر که له کاتانه دا کۆچی دواپی کرد و (ابو الفتح) ی کوری شوینی
 گرته وه، نهم میره، و اتا (ابو الفتح) پيش دهستپیکردنی شه ر له سالی ٣٦٠

(٧٩٢) ابن تغري بردی: النجوم الزاهرة، ٤ / ١٣٦.

(٧٩٣) حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ١٣٢-١٣٣.

ك/٩٧٠ز)دا دەربارەى ناشتى نامەيەكى ئاراستەى مېر (حسنويه) كرد، و مەرجى (ابو الفتح) بۆ ناشتى ئەو بوو كە دەيىت مېر (حسنويه) بېرىك پارە بۆ سۇپاكەى خەرج بىكات، و ئەوئەش كە مايدەو بىرىتتە خزىنە - گەنجىنەى سولتان (ركن الدولة)، تا لە بەرانبەر ئەوئەدا (ابو الفتح) دلتيا يىت لە چاككردنى پتوئەندىە دييلۆماسىيەكانى نيوان (حسنويه و ركن الدولة).^(٧٩٤) ئەم رىكەوتنە بە بەشدارى ھەندىك كەس جىبەجى كرا،^(٧٩٥) و ھەندى مەرج لە سەر (حسنويه) دانرا بەپىندانى بېرىك پارە و ديارى (ركن الدولة)يش لە سەر ئەو مەرجانە رازى بوو.^(٧٩٦)

دەتوانىن بلىين ھۆكارى پالئەرى بوەيھىيەكان بۆ ئەم ناشتى و رىكەوتننامەيە لە دوو توتى تىكستە مېژووويەكاندا كە (مسكويه) باسى لىتو دەكات، سوپاي بوەيھى لە دۆخى نامادەباشيدا نەبوو بۆ شەركردن لەگەل سوپاي حسنويهدا، بەلكو سۇپاكەى پەرتەوازە بوون و ھەموويان سەرقالى يارى و پاو شكار بوون، و (ابن العميد) نەيتوانى كونتۆلى ھەز و ئارەزووكانى سۇپاكەى بىكات بەھۆى ئەو نەخۆشىەى كەوا تووشى بوو، ھاوكات زۆربەى سەريازەكانى لە دەورى كۆرەكەى (ابو الفتح) كۆبوونەو كە بە كەم ئەزموونى و ھەلچوون ناسرا بوو،^(٧٩٧) واتە سوپاي بوەيھى لە سەركردايەتى و بناغە و بنچىنەيەو دابەش ببوو، ھاوكات نامادەباشيش نەبوو بۆ رووبەرووبوونەوئەى سوپاي حسنويه لە لاىەك، و لە لاىەكى دىكە مردنى (ابن العميد) و ھاتنى كۆرەكەى (ابو الفتح) بۆ سەركردايەتى سۇپاكە وئەى سوپاي بوەيھى پووخاند بۆ شەركردن، چونكە پياويكى كەم ئەزموون بوو، ھاوكات ئارەزووى گەرئەوئەى ھەبوو بۆ (الرى) بە نامانجى دەستكەوتنى وەزارەتى (ركن الدولة)، بۆيە پەلەى بوو بۆ ناشتى و بەستنى

(٧٩٤) مسكويه: تجارب الامم، ٢/ ٢٧٠ - ٢٧٤: ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٥ / ٣٧١.

(٧٩٥) احمد غفار قزويني: تاريخ جهان ارا، ١٦٧ - ١٦٨.

(٧٩٦) مسكويه: تجارب الامم، ٢ / ٢٧٤، حسام الدين علي غالب: الكرد، ١٣٧-١٣٨.

(٧٩٧) تجارب الامم، ٢ / ٢٧٣.

رێکهوتننامه. (٧٩٨)

بهلام سهبارهت به رازیبوونی (بدر بن حسویه) سهر نهخام بوو، چونکه ههلوێستی بهرانبههر سوپای بوهیهی ههلوێستیکی بهرگریانه بوو، هاوکات ویستی خۆی تووشی نهو شههه نهکات لهگهڵ سوپای (رکن الدولة)ی بوهیهیدا، بهلکو پیتی باش بوو که نهو رێکهوتنهێ بهپاره له گهڵدا بکات به نامایی خۆ تهرخانکردن به ههستانهوه و بوژانهوهی میرنشیه تازه پێگهیشتهوهکهی.

له سالی (٣٧٤هـ/٩٨٤ز)دا پاش نهوهی سوپای (بازا الكردی) بهرانبههر سوپای بوهیهی شکستی هینا، بوهیهیهکان ویستیان شوینی بکهون بۆ دیاربهره کر و کوژی به دهسهلاتی بهینن، بهلام بۆ سوود بوو، بۆیه بوهیهیهکان رێگهی ناشتی و دیبلۆماسییان پێ باش بوو بۆ هتورکردنهوهی نهو بارودۆخه و دلتیابوون له سنووریان لهلای باکووری رۆژئاواوه، بهم چهشنه رێکهوتننامهی نێوانیان واژۆ کرا به مهرجێک نیتوچهی دیاربهره کر و بهشێک له (طور عابدين) به دهستی بادهوهییت،^(٧٩٩) له هۆکاره پالنههرهکانی ئهم رێکهوتننامهیه له لایهن بوهیهیهکانهوه، ئامادهنهبوونی سوپای بوهیهی بوو بۆ شوێکهوتنی سوپای (باد) له دیاربهره کر بهشیویهکه که سهريازهکان ملکهچی فهرمانی سههرکردهکانیان نهدهبوون،^(٨٠٠) نهمهش خۆی له خۆیدا ببووه هۆی شکستهینانی پیلانی بوهیهیهکان بۆ لێدانی (باد) به ههموو شتویهکه، جا چی له رێگای هاوپهیمانی لهگهڵ میر (سیف الدوله الحمدانی) یاخود ههولدان ییت بۆ تیۆرکردنی بادی کوردی.^(٨٠١) ههروهها پهنابردنی بادی کوردی بۆ رێکهوتننامه لهگهڵ بوهیهیهکاندا تهنها رایسکردنی کات بوو له پیناوه مانهوهی میرنشینهکهیدا، هاوکات هاوتایی نهبوونی هێز له نێوان ههردوولادا، چونکه هێرش و پهلاماری بوهیهیهکان

(٧٩٨) مسکویه: ه. س، ٢/ ٢٧٤: یاقوت الحموي: معجم البلدان، ٥/ ٣٧١.

(٧٩٩) الروذراوري: ذیل، ٣/ ٨٦ - ٨٧: ابن الاثير: الکامل، ٧/ ١٢٣.

(٨٠٠) الروذراوري: ه. س، ٣/ ٨٧: ابن الاثير: الکامل، ٧/ ١٢٣.

(٨٠١) الروذراوري: ه. س، ٢/ ٨٦-٨٧: عبد الرقيب يوسف: س - پ، ١/ ١٠٠ - ١٠١.

نهم جاره ناماڄی دست به سه را گرتنی نیوچه که و کۆتاییهینان بوو به دهسلاتی بادی کوردی نه گهر نهو کۆسپ و تده گهراندی نه بوایه که باسمان لینه کرد.

بویه ده بینین باد خوی دست پیشخهر بوو به ناردنی نامه بۆ فرماندهی بویهیه کان (زبار بن شهر اگریه)، به شیویهک دهسلاتی کهم بوووه له سهر دیاربه کر و بدشی پوژتاوای (طور عابدین)،^(۸۰۲) که نه مهش وای لیکرد رازی بیئت به پاشکویه تی و ملکه چی بۆ بویهیه کان له دهقی وهلامی میر (صمصام الدولة) بۆ نامه ی فرمانده که ی (سعد الحاجب) ده رباره ی ناشتی و ریکه وتننامه که له گه ل میر بادی کوردیدا.^(۸۰۳)

له سالی (۳۹۲/ک/۱۰۰۲ز) دا ناشته واییه که له نیتوان میر (ابو الفتح محمد بن عناز) و (عمید الجیوش) روویدا به نابریژکردنی یه کیئک له که سایه تیه کان به ناری (الصاحب ابو القاسم)، پاش نهو ی پیوهندیه کانیا ن رووی له خراپی ده کرد، وا ده رده که ویت که (ابو القاسم) ی نابروا له لای پیشه وای سوپا چوو بۆ لای (ابو الفتح) و داوای لیکرد ملکه چی بیئت و دژایه تی نه کات، له به رانه ردا (ابو القاسم) په یمانی پیندا که شته کان به دلئی نهو ده بیئت، به مهش ریکه وتننه که له نیتوانیاندا واژو کرا.^(۸۰۴)

له سالی (۴۰۱/ک/۱۰۱۱ز) دا میر (حسام الدولة ابو الشوک العنازی) ریکه وتننامه یه کی له گه ل وه زیر (فخر الملك أبو غالب) واژو کرد، به مهش پیوهندیه کان ی له گه ل بویهیه کاندا جینگیربوو. پاش مردنی میر (ابو الفتح محمد بن عناز) و هاتنی کوره که ی (ابو الشوک) و وه رگرتنی دهسلاتی میرنشینه که، چونکه پیوهندیه کان به شیویهک تیکچوو بوون تا گه یشته راده ی سهره لدان ی شه ر له نیتوانیاندا، به لام دوا ی شکانی له گه لیان ریکه هوت به هه ول و چالاکی میر (ابو

(۸۰۲) الروذا راوری: ذیل، ۸۷/۳: ابن الاثیر: الكامل، ۷/ ۱۲۳.

(۸۰۳) القلقشندي: صبح الاعشی ۸/ ۳۵۰-۳۵۲.

(۸۰۴) الصابي: تاريخه، ۴/ ۴۴۹: حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ۲۰۵-۲۰۶.

الشوك) توانرا پیوهندی نیوانیان له گهل (فخر الملك) دا چاك بكریتتهوه.^(۸۰۵)

دهرباره سدهلوقیه كان، (طغرلبگ) توانی له سالی (۴۴۷/ك/۱۰۵۵ز) بجیتته نیو شاری به غدا و کوتایی له دهولته تی بوهی و زیندانیکردنی دوا پاشایان به ناری (الملك الرحیم) له قهلائی طبق له شاری (الری) بهینتی.^(۸۰۶) بهلام پیوهندیان به میرنشینی مهروانی و پلانی چوونیان بۆ ئه نیوچانهی که سهر بهم میرنشینه بوو، ئهوا بینگومان دهگه ریتتهوه بۆ ئه کاتانهی که ههولتی دهستبه سهرراگرتنی ههرتسی ئازیریجانیاندا بۆ دوورخستنهوهی مهترسیان نه مهش له رینگه یهینانی کچی یه کینک له میره کانیان.^(۸۰۷)

بهلام ئه ژنهینانه ئامانجی خۆی بهدی نه هینا، و له دهسهلاتی هه لگه پانهوه، بۆیه ناچار بوو له سالی (۴۳۲/ك/۱۰۴۰ز) خوانیکی گهوره ئاماده بکات و ژماره یه کی زۆر بانگیش بکات، بهلام له پاش خواردن و خواردنهوه دهستی به سهر (۳۰) سی له گهوره پیاوانیدا گرت و ژماره یه کی زۆری لی کوشتن، بۆیه غوزه کان ناچار بوون شاری ورمی به جیهیلن رووه و ولاتی هه کاری هه شارگه ی کورده کان پرۆن، به مهش نه وهستان، به لکو بهرده وامبوون له شوینکه وتنی کورده کان که په نایان برده بهر چیاو ده رهنده و نهشکه وته کان، نه وهنده ی پی نه چوو کورده کان خویان کۆکرده وه و هیرشیان کرده سهر غهزه کان و نزیکه ی (۱۵۰۰) هه زارو پینج سه د پیاویان لی کوشتن،^(۸۰۸) و ژماره یه کی

(۸۰۵) ابن الاثیر: الكامل، ۷/ ۲۵۵.

(۸۰۶) ابن الاثیر: الكامل، ۶/ ۱۸۱ : ابن خلدون: العرب، ۲/ ۲۸۹ : هه رچه نده (عبدالرقيب يوسف) ئاماژه ی به وه داوه كهوا (الملك الرحيم) له قهلائی سیروان له کوردستانی باشور زیندانی کراوه. بۆ زیاتر زانیاری بپوانه: (الدوله الدوستکیه، ۱/ ۲۱۹) بهلام عبدالرقيب به هه له چووه بۆ نیشانکردنی قهلائی سیروان، راستیه که ی قهلائی سیروانی ئه وه سهرده مه ده که ویتته نیوچه ی پیشکۆ له رۆژهلاتی چیا ی کبیرکوه سهر به لوپستانی ئیستا له ناحیه ی تورهان، پاشماوه که ی به سهراوکالان یاخود شیروان ناسراوه، بپوانه (حسام الدین علي غالب: الكرد، ص ۲۸-۲۹).

(۸۰۷) احمد کسروی: شهریاران گمنام، ۲/ ۶۱-۶۲ : ابن خلدون: العرب، ۴/ ۲۸۹.

(۸۰۸) ابن الاثیر: الكامل، ۶/ ۴۲: ابن خلدون: العرب، ۴/ ۵۰۵ : موکریانی: کوردستان،

زۆریان لی به دیل گرتن و له نینوانیاندا (٧) ههوت له سهرکرده کانیانی تیدا بوو، سوپاکه یان په رته وازه بوون، و تهوانه ی مانه وه هه لهاتن، به مدهش ناچار کران ئا ذریعجان به جیهیلن. ^(٨٠٩)

له سالی (٤٣٢ ک/ ١٠٤١ ز) دا (ابراهیم ینال) برای طغرلبگ بریاریدا به رهو شاری رهی پروات. غوزه کان ناچار بوون هه لبتن و هه ریمی چیا به جیهیلن بو آذریعجان، به لام نه دیانتوانی تیدا نیشته جی بن، له بهر نهو کاره ناشرینه ی که به رانه بر دانیشه تانه که ی نه غامیاندا جگه له ترسیان له (ابراهیم ینال)، روویان کرده (زوزان) به ریه رایه تی هه ندی له دیله کورده کان که پیشتر به دیلی گیرابوون. هه ندیکیان پینگه ی (جزیره ابن عمر) یان گرته بهر، به سه رداریتی یه کیک له گه وه کانیان به ناوی (منصور بن قزاوغلی) و توانی کونترۆلی به شی پۆژه هلات بکات، ^(٨١٠) به لام به شیکێ تریان نزیکه ی (١٠) ده هه زار سه رباز ده بوون به سه رکرا یه تی (بوقاونا صغلی) له سالی (٤٣٤ ک/ ١٠٤٢ ز) دا روویان کرده شاری میافارقین و گه مارۆیان خسته سه ری و په لاماری ده وه به ربیان دا و تالانیان کرد پاش توند کردنی گه مارۆی سه ر شاری میافارقین میر (نصر الدولة) بری (٥٠) په غا هه زار دیناری ده دانی به مه رجی گه مارۆ که یان هه لگرتایه و بگه رتسه وه شوینی خۆیان، به لام رازی نه بوون به و داواکاریه. ^(٨١١)

شایانی باسه که پاش ماوه یه ک هه ردوو سه رکرده (بوقاونا صغلی) خه ریکێ مه ی خواردنه وه ده بن و ریه یه کی زۆر ده خۆنه وه، هه ر له و دانیشه تنه دا به شه ر هاتن و به چه قۆ له یه کتریاندا و هه ردووکیان یه کتریان کوشت، له نه غامی نه م شه ره دا سه رباز گه که یان تیکچوو، له م کاته دا میر (نصر الدولة) نه م هه له ی قۆسته وه و به

(٨٠٩) ابن الاثیر: الکامل، ٦/ ٤٢ - ٤٣.

(٨١٠) ابن الاثیر: الکامل، ٦/ ٤٢ - ٤٣.

(٨١١) الفارقی: تاریخه، ١٦٠، به لام به شیوه یه کی دیکه باس کراوه لای (ابن الاثیر: الکامل، ٤٢/٦: ابن خلدون: العبر، ٤/ ٢٦٠).

سوپاکه‌ی هیژشی کرده سهر سهریازگه‌کیان و ژماره‌یه‌کی زۆری لئی کوشتن و هندیکی لئی به دیل گرتن و توانی ده‌ست به‌سهر هه‌موو سه‌روهت و سامانیاندا بگریت. (۸۱۲)

سه‌بارهت به‌و غوزانه‌ی که به‌شی رۆژه‌لاتی (جزیره ابن عمر) یان داگیر کرد، میر (سلیمان بن نصر الدولة) والی جزیره له‌گه‌ژ گه‌وره‌که‌یان (منصور بن قزاوغلی) رێکه‌وت به‌ هیوای ته‌واوبوونی وه‌زی زستان، کاتیک ئەم وه‌ژه ته‌واو بوو، میر (سلیمان) خوانیکی له‌ سهر شه‌ره‌فی (منصور بن قزاوغلی) میری غه‌زه‌کان ناماده‌کرد و له‌ کاتی ناماده‌بوونیدا گرتیان و به‌ندیان کرد، (۸۱۳) به‌مه‌ش غه‌زه‌کان له‌ ولاتدا په‌رش و بلاوبوونه‌وه. کاتیک (قرواش بن المقلد) به‌م کاره‌ی زانی سوپایه‌کی گه‌وره‌ی ناماده‌کرد، و کورده‌ بشنویه‌کانی قه‌لا‌ی فنک پی‌وه‌ندیان پی‌وه‌ کردن، جگه‌ له‌ سوپای میر (نصر الدولة)، شوین غوزه‌کان که‌وتن و شه‌ریان له‌گه‌ژ کردن، غه‌زه‌کان هه‌ولێ ناشتی و رێکه‌وتنیاندا ناماده‌بوون هه‌موو ئەو شویتانه‌ی ده‌ستیان به‌ سه‌ریدا گرتبوو بیگی‌نه‌وه، به‌لام به‌ داواکارییه‌کیان رازی نه‌بوون، ئەمه‌ش وای کرد که‌ غه‌زه‌کان شه‌ری مان و نه‌مان بکه‌ن، وه‌ک (ابن الاثیر) ده‌لێت: "ئه‌وه‌ی مردن نازانی‌ت"، (۸۱۴) توانیان شکست به‌ کورد و عه‌ره‌به‌کان به‌یه‌که‌وه به‌یتن و دووباره‌ گه‌پانه‌وه جه‌زیره و گه‌مارۆیاندا، و به‌شیکی دیکه‌یان روویان کرده‌ دیاریه‌ کر و نیوچه‌که‌یان وێران کرد و به‌ کاری ناشرین و تالانی، ئەمه‌ش وای له‌ میر (نصر الدولة) کرد که‌ رێگه‌ی دیبلۆماسی بگریته‌ به‌ر ئه‌ویش به‌ناردنی نامه‌ و پاره‌ له‌گه‌ژ په‌یمانی نازادکردنی سه‌رکرده‌که‌یان (منصور) که‌ له‌ زیندانی کوره‌که‌یدا بوو، به‌رانبه‌ر وازه‌یتانی له‌و

(۸۱۲) الفارقي: تاريخه، ۱۶۱.

(۸۱۳) ابن الاثیر: الكامل، ۶/ ۴۳: ابن خلدون: العبر، ۴/ ۲۶۰.

(۸۱۴) ابن الاثیر: الكامل، ۶/ ۴۳: ابن خلدون: العبر، ۴/ ۲۶۰.

کارانه‌ی که له نیوچه که‌دا نه‌نجامی ده‌دهن، نه‌وانیش به‌و داواکاریه رازی بوون، کاتیک (منصور)ی سه‌رکرده‌یان نازاد کرد و له‌گه‌ل هه‌ندی پاره به‌پیتی نه‌و ریکه‌وتننامه‌یه‌ی نیوانیان، له په‌یمان‌ه‌کیان په‌شیمان بوونده و به‌رده‌وامبوون له کاره‌کانی خۆیان له هیرش و په‌لامار و وتالاتی کردندا.^(۸۱۶)

له میانه‌ی ئەم رووداوانه‌دا نه‌وه‌مان بۆ روون ده‌بیته‌وه که هه‌لمه‌ت و هیرشه‌کانی غه‌زه‌کان ببووه سه‌رچاوه‌ی مه‌ترسی بۆ سه‌ر میرنشینی مه‌روانی و میرنشینه کوردیه‌کانی دیکه، بۆیه میر (نصر الدولة) هه‌ولیدا شیوازی دیپلۆماسی به‌کار به‌یئت له پێگه‌ی ناشتی و ریکه‌وتن و پاره‌پێدان،^(۸۱۷) له به‌ر زۆری ژماره‌یان و هاتنی هه‌لمه‌ته‌کانیان یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک، و کاتیک ئەم شیوازان هه‌یج به‌ره‌م و نامانجیک‌ی به‌ده‌ست نه‌هینا، نه‌وجا ناچار په‌نا‌ی برده به‌ر گه‌وره‌کیان سولتان (طغرلبگ) به‌نامه‌یه‌کی سکا‌لا نامیز له ده‌ستی غه‌زه‌کان که چۆن خه‌لکه‌کیان کوشت ولاته‌کیان وێران کردوه،^(۸۱۷) (طغرلبگ) به‌ نامه‌یه‌ک وه‌لامی دایه‌وه وتی: "پێم راگه‌یاندره که‌وا میلله‌ته‌که‌مان گه‌شته ولاتان و تۆ نه‌رمیت نواند و دلاینت راگرت به‌ پاره، و تۆ خاوه‌ن پێگه‌یه‌کی گرنگی چیت پێویسته پێت بدریت بۆ شه‌ری کافره‌کان".^(۸۱۸) پاشان په‌یمانی پێدا که‌وا خه‌لکانیک ده‌نیرێته لایان بۆ به‌جیه‌شتنی ولاته‌کیان.

ئەم نامه‌ نێردراوه سالی (۴۳۵هـ/ ۱۰۴۳ز) سه‌ره‌تای درووستبوونی پێوه‌ندی نیوان سولتان (طغرلبک) و میر (نصر الدولة) بوو، و ئەم پێوه‌ندییه دیپلۆماسییه زیاتر جێگیر بوو کاتیک له سالی (۴۴۱هـ/ ۱۰۴۹ز) دا سولتان (طغرلبگ) داوا‌ی له میر (نصر الدولة) کرد که له ولاته‌که‌ی وتاری هه‌ینی به‌ناوی نه‌وه‌وه بیست،^(۸۱۹) نه‌ویش

(۸۱۵) الکامل، ۴۳/ ۶.

(۸۱۶) الفارقی، تاریخه، ۱۶۰: ابن الاثیر: الکامل، ۴۳/ ۶: ابن خلدون: العبر، ۴/ ۲۶۰.

(۸۱۷) ابن الاثیر: الکامل، ۴۴/ ۶: ابن خلدون: العبر، ۴/ ۲۶۰.

(۸۱۸) ابن الاثیر: الکامل، ۴۴/ ۶، ابن خلدون: العبر، ۴/ ۲۶۰.

(۸۱۹) ابن الاثیر: الکامل، ۴۶/ ۶.

داواکەى قبول کرد که وتارى هەينى له هەموو مەزنەکاندا بەناوى ئەووە بێت، بەمەش مەر (نصر الدولة)ى مەروانى مەلکەچ و گوێپاى ئەتى سەلجۇقىەکان بوو، هەر ئەمەش بوو (پادشای رۆم)* داواى لێکرد کەوا هەولێ ئازادکردنى پادشای (ایخان) ^{(۸۲۰)**} بدات کە لە شەرى غەزەکاندا بە فرماندەبى (ابراهيم ینال) بە دیل گیرابوو بۆ ئەم مەبەستەش مەر (نصر الدولة) نوێنەرى خۆى (شیخ الاسلام) بە ناوى (أبو عبدالله بن مروان)ى رەوانەى لای سولتان (طغرل بگ) کرد، ئەویش بەبى بەرانبەر ئازادى کرد ئەمەش کارێکى گەورە و مەزن بوو لای (نصر الدولة) و پادشای رۆم. ^(۸۲۱)

لە مێنەى رووداوەکانى سالى (۴۴۶/ک/۱۰۵۴ز)دا (ابن الاثير) دەگێرێتەوه کە مەر (نصر الدولة) سوپایەک و دیاریەکی زۆر وەک هاوکارى بۆ سولتان (طغرل بگ) لەکاتى پێشپەرەیکردنى لە هەرىکى ئەرمینیا، ^(۸۲۲) و گەماروێ مەلازگەرد و خۆ نامادەکردن بۆ هێرش و پەلامارى وڵاتى رۆمدا دەنێرێ. ^(۸۲۳)

* پادشای رۆم: - ناوى (مونوماخوس) کە بە کەستەنێنى نۆبەم ناسرابوو توانى لە نێو سالانى (۳۴۳-۴۴۷/ک/۱۰۵۵-۱۰۵۶ز) ئیمپراتۆرى وڵاتى بیزەنتە بێت. (نعیم فرح: تاریخ بیزنطة السياسی، ۲۴۳).

(۸۲۰) المسعودی: مروج الذهب، ۱/ ۲۲۶.

** پادشای ایخان: - ناوى (قاریط) بوو لە سالى (۴۴۰/ک/۱۰۴۹ز) بە دیلى گیرا کاتێک (ابراهيم ینال) هێرشى کردە سەریان، بۆ ئازادکردنى خۆى نزیکەى (۳۰۰) هەزار دینار و دیارى بەبەرى (۱۰۰) هەزار دیناردا، بەلام وەلام ئەدرایەوه. (ابن الاثير: الكامل، ۸/ ۴۸).

(۸۲۱) ابن الاثير: الكامل، ۶/ ۱۴۶.

(۸۲۲) الكامل، ۶/ ۱۷۲.

(۸۲۳) ابن الاثير: ه - س، ۶/ ۲۴۶ - ۲۴۷: ابن كثير: البداية والنهاية، ۱۲ / ۱۰۰ - ۱۰۱.

دیبیلۆماسییه و چاره‌سەرکردنی کیشه‌کان به ڕینگه‌ی ناشتی

ئەوێ پێوەندی بە کۆمەڵگەکانەوه هەیە بۆ چاره‌سەرکردنی کیشه‌کانی نێوانیان به ڕینگه‌ی ناشتی پێوەندی به رۆڵی دیبیلۆماسییه‌وه هەیە، ئەو رۆڵه گرنه‌گی که تا ئەمڕۆ کاری پێده‌کریت تیوری بالاده‌ستی ده‌وله‌ته، و زۆرجار ڕینگه نادات په‌نا ببریته بهر یاساو دادگا بۆ چاره‌سەرکردنی کیشه‌کانیان، به‌لکو تا ئێسته‌ش ده‌رگا‌کان والا‌یه له پیش دیبیلۆماسییه‌دا بۆ هه‌رجۆل‌کردن له‌م بواره‌دا.^(٨٢٤)

ده‌وله‌ت و میرنشینە کوردیه‌کان له ڕینگه‌ی بالتۆیز و نوێنه‌ره دیبیلۆماسییه‌کانیان‌وه هه‌ولێ چاره‌سەرکردنی ناکۆکی و کیشه‌کانیان ده‌دا. وه‌نگه ئەو دانوستاندانه ته‌نها پێویستی به گۆڕینی نامه و یاداشت هه‌بوو، جاری واش هه‌یه ئەو دانوستاندانه درێژه ده‌کێشێت یاخود پێویست به ناردنی یه‌کێک له به‌رپرسانیان به راپۆرتێکی ده‌رباره‌ی سیاسه‌تی ده‌روه‌وه ده‌کات، یان به‌یه‌ک‌گه‌یشته‌نی نوێنه‌ری هه‌ردوو وڵات بۆ گفتوگۆ‌کردن له‌و باره‌یه‌وه، ئەمه و جگه له هه‌ندێ رده‌کاری که هه‌رلایه‌ک په‌نای بۆ ده‌بن به‌پیتی پێویستی رووداوه‌که و گرنه‌گی مەملانی و ناکۆکیه‌که له‌و سه‌رده‌مه‌دا.

دوا‌به‌دوای ئەوێ خه‌لافه‌تی عه‌بباسی تووشی لی‌کترازان و به‌ش به‌ش بوون بووه، چهند میرنشینێک که میر و پادشا و سولتانه‌کان کێ‌پ‌کێ‌ی فەرمانه‌وا‌ییان له‌سه‌ر ده‌کرد، ئەو ده‌مه پێوه‌ندیه دیبیلۆماسییه‌کان چوه‌ چوارچێوه‌ی کاری سیاسیه‌وه به ناما‌نجی هێ‌ور‌کردنه‌وه‌ی جیاوازیه سیاسیه‌کانیان و نه‌ه‌یشه‌نی ناکۆکیه هه‌ر‌یمه‌کان که زۆر جار له نێوان فەرمانه‌وا‌ی هه‌ر‌یمه‌کان و خه‌لافه‌ت‌دا له‌ لایه‌ک و له‌ لایه‌کی دی‌که‌وه له نێوان میر و فەرمانه‌وا‌کان خۆیان‌دا درووست ده‌بوو، خه‌لافه‌تی عه‌بباسی به په‌رۆش بوو بۆ ده‌ست‌پێ‌کردن و چاره‌سەر‌کردنی کیشه‌کانی نێوان میری هه‌ر‌یمه‌کان، له‌به‌رئەوه‌ی خه‌لافه‌ت ده‌سه‌لاتی بالا بوو و ئەوان ده‌سه‌لاتی شه‌رعیان له‌و وه‌رده‌گرت،

(٨٢٤) عزالدین قوده: النظم الدبلوماسیه، ٣٤.

بۆيە تېيىنى ئەو دەكەين كە زۆربەى دەست تېئوردانەكانى خىلافت بۆ چارەسەرکردنى كېشەكان بە ناشتى كۆتايى ھاتوۋە بۆ رەزامەندى خەلىفە و دانپىتەنى دەسلەتتى بوۋە.

يىگومان ھەموو كاريك و پىئەندىيەك سەرەتاكەى سادە و ساكار و لەسەرخۆيە، جا ھەر لەسەر ئەو بىنەمايە پىئەندىيە دىيلۆماسىيەكانى نىئوان مېرنشېنە كوردىيەكان و دەولەتەتەنى دىكە بەھەمان جۆر و شىئە سادە و ساكار بوۋە، چۈنكە تاكە پىگەش بسوۋە بۆ پىكخستنى پىئەندىيەكانى نىئوانىيان، ھەرۋەھا شىئەيەكى كاتىشى بەخۆيەوۋە بىنيوۋە، مەبەست لە دىيلۆماسىيەت لەو كاتانەدا ئالوگۆر و گواستەوۋەى برىندار و لاشەى كۆژراۋانى مەيدانى شەپ و شۆر بوۋە، دەتوانىن بلىن دىيلۆماسىيەت تەنيا پىگە بوۋە لە نىئوان دەولەتەتەنى بۆ چارەسەرکردنى شەپ و پىكەدادان و بەگۆيە كەچۈن، ھەر لەبەر تەمبەش بسوۋە پىزىكى زۆرى لىگىراۋە و بايەخى پىندراۋە، ۋەك ياسايەكى نىئودەولەتەتى پىپەرە كراۋە، و بەھەند ۋەرگىراۋە.

ھەر لەسەر ئەم بىنەمايەش بەرەپىش چوۋە و گەشەى سەندوۋە، خۆ لەكاتى بەستنى ھەر پەيماننامەيەك لە نىئوان ھەر يەك لەو ۋلاتانەدا نوينەرى دىيلۆماسى خۆيان بۆ ھەتسوراندىنى ئىش و كارەكانى دىيلۆماسىيەت لە نىئوانىياندا ھەبوۋ، مەتبەندى ياساش بۆ نوينەرايەتەتى دىيلۆماسىيەتەتى ئەو سەردەمە لەلايەن مېر يان سولتەنەوۋە دەسلەتەتەن پى دەدرا، بەو پىيە كارەكانىيان تەنجام دەدا و مەركەزى ياساشى ۋەردەگرت، لە ھەمان كاتىشدا لەلايەن مېرنشېنى پىشۋازىكەرۋە پىزىكى بىن سنوۋر بۆ نوينەرى دىيلۆماسى دانرابوۋ، چۈنكە نوينەرەكە نوينەرى مېر يان سولتەن، لەوكتەدا مېر ھوكمدارى لەژىر بەرگىكى تاكرەۋىدا پەيپەرە دەكرار بەپىئە دەبرا، چۈنكە دەسلەتەت بەشىئەيەكى گشتى لەژىر دەستى مېدا بوۋ، بۆيە لەراستىدا نوينەرەكان بەشىئەيەكى راستەوخۆ نوينەرى ۋلاتەكەيان نەبوۋن، بەلكو نوينەرى مېر بوۋن، لەگەل ئەۋەشدا نوينەرەكە سوۋدى لە جياۋك و پاراستەكان ۋەردەگرت، بەتاييەتەتى لەكاتى سەردانىدا بۆ دەولەتەتى خانەخوئ كە پارىزگارى تەۋاۋى لىدەكرا لەكاتى پەلاماردان و دەستدرىژىكردنە سەرى و داكۆكى لىدەكراۋ زۆرجارىش دىيارى پىشكەش دەكرا،

له هه مان کاتدا سوودی له پارستهی دادوهری وهرده گرت به تایبته تی له وکاته دا که به پره سی ده چوو و لا تیکی دیکه، که نامه یه کی له میره وه بر دایه یان به تیش و کاری میر بچووبایه، سوودی له نوینه رایه تیه وهرده گرت که ههر نوینه ریکی و لا تیکی بیانی له و لا تیکی دیکه دا هه یه تی، به لام نه گهر چوونه که ی بۆ نیش و کار و به رژه وندی تایبته تی خۆی بوايه ئەوا بینگومان سوودی له و جیاوک و پاراستنه وهرده ده گرت، چونکه نوینه ری دیلۆماسی ههر کاتیک ئەو کاره ی بۆی چووبوو ته واکردبا ئەوا کۆتایشی به وه ده هات که دیلۆماسییه، که واته دیلۆماسییه ته که ته نها پتو وندی به نیشه دیلۆماسییه که وه بو.

به لام ئەو ناکۆکی و ململانیانه ی نیتوان میر و فه رمان په وایی هه ریمه کان که خیل افه ت هه موو هه و لکی دیلۆماسیانه ی خسته گه پ بۆ چاره سه رکردنی کیشه کان یان پیش نه وه ی شه ری چه کداری له نیتوانیادا رووبدات و چاره سه رکردنی کیشه کان به رێگه ی ناشتی و له رێگه ی نزیک کردنه وه ی بۆ چوونه کان و ناردنی نوینه ر بۆ لای هه ردوولا و بانگ کردنیان بۆ پایته خت و په یمان به نووسین له هه ردوولا وهرده گرت، خیل افه ت نوینه ری خۆی ده نارد بۆ ئەوه ی هه و له کانی بۆ ناشتی سه رکه وتوو بیست، هه رووها (ابن الاثیر) له میانه ی رووداوه کانی سالی (٣٤٢هـ/٩٥٣ز) دا باس ده کات و ده لیت: "نوینه ری خه لیفه (الطائع بالله) له خۆراسان گه راپایه وه که بۆ ناشتی و رێکه وتنی نیتوان (رکن الدولة) بوه یه ی (نوح بن محمود بن سبکتکین) خاوه ن خۆراسان ره وانه کرابوو"، هه رووها باس له ناو بژیوانی خه لیفه (القائم بأمر الله) ده کریت بۆ رێکه وتن له نیتوان (طغرل بك) ی سه لجوقی و (جلال الدولة البويهی) دا. پی ده چیت ئەو سه رکه وتنه ی (ابن أبو الشوك) و هۆزه که ی شاژنجان به ده ستیان هیتا له دامرکانه وه ی هه لگه رانه وه ی تورکه کان، ئەمه ش وای کرد بیست (معز الدولة البويهی) پاراستنی

* جلال الدولة: -- ناوی (أبو الطاهر بن بها الدولة) له میره بوه یه یه کانی عیراق بوو، له سالی (٤١٨هـ/١٠٢٧ز) فه رمان په وایی عیراقی گرت ه ده ست، له سالی (٤٣٥هـ/١٠٤٤ز) کۆچی دوایی کرد. (أبو الفداء: المختصر، ١٦٧/٢: ابن كثير: البداية والنهاية، ٥٥/١٢/٦).

رینگای نیستراتیجی نیتوان بهغداو ره ی پی بسپیتریت، لهم بارهیدهوه (مسکویه) دهلی
 ".... ابن ابو الشوك له هۆزی شاژنجان جیگری یه که ی کارگیتی حولوان و پارزهری
 رینگای...." بوو. (۸۲۵)

به پیتی نهو نهریته باوه (معز الدولة البويهی) بارمته کانی له (ابن ابو
 الشوك)ی (۸۲۶) کوردی وهرگرت بۆ دلتیابوون له گوپرایه لی، نهویش له ترسی گۆپینی
 ههلوستی بوو بۆ هیزکی دیکه، چونکه هه لکه وتی شوتی نهو هۆزه (شاژنجان) له
 خالیکی گرنگی جیا که ره وه ی نیوچه ی دهسلاتی (رکن الدولة) ی برایدا بوو. (۸۲۷)

سه ره پای نهو پتونه دیه دیلۆماسییانه ی نیتوان (ابو الفتح) و فه رمانده ی
 بوه یه یه کان، وه ک یه کیک له لایه نه پتونه دی داره کان که پشتی پی ده به ستر له کاتی
 نهو قهیرانه ی ماوه ی جاریک رو به رووی دهسلاتی بوه یه ی ده بووه وه، (۸۲۸) جگه له وه ی
 (هلال الصابی) پیتی دهوت "النجیب"، (۸۲۹) خانه دان یاخود نجیب زاده، جیگه ی
 نامه ژه پیکردنه که پتونه دیه دیلۆماسییه کانی نیتوانیان تیکچوو به هۆی دامه زرانده ی
 یاخود دانانی (ابو علي بن استاذ هرمز) وه ک (عمید الجیوش - پیشه وای سوپا) له
 لایه ن (بهاء الدولة) وه ک جیگر له سه ر عیراق له جیاتی (أبو جعفر الحجاج)، نه مه ش
 گه شته راده ی هه لکه وانه وه و گۆپرایه ل نه بوون، (الصابی) تاکه سه رچاوه ی میژویه
 باس له م رووداوه ده کات، هاوکات باس له هۆکاری نهو هه لویتسه ی (أبو الفتح)
 نا کات، به لام پی ده چیت نهو توندوتیژی به که پیشه وای سوپا پیره ی ده کرد له کاتی
 هاتنی بۆ به غدا به هیوای قه لاجۆ کردنی عه ییاریه کان و نه وانه ی ئاسایشی ولاتیان

(۸۲۵) تجارب الامم، ۲ / ۱۵۵.

(۸۲۶) مسکویه: تجارب الامم، ۲ / ۱۵۶.

(۸۲۷) بۆ زیاتر زانیاری به وانه بهشی سنیه می نهو نامه به چونکه به دوورو درێژی باسمان لیه
 کردوووه.

(۸۲۸) ه. س، ۴ / ۳۳۸ - ۳۳۹، ۴۲۲ - ۴۲۴.

(۸۲۹) الفیروز آبادی: معجم القاموس المحيط، رتبه وثقه - خلیل مامون شیما، دار المعرفة،
 بیروت، ۲۰۰۵، ۱۲۶۲: الزبیدی: تاج العروس، ۱ / ۴۷۷.

تیکداوه،^(۸۳۰) و هندی لایه‌نگری خۆیاندا به‌سه‌ری (ابو الفتح) دا.^(۸۳۱)

ئەم جۆره‌ رێکه‌وتننامانه‌ به‌ کۆنووسیکی فەرمانی ده‌نوسرا و هه‌موو هه‌ولێه‌کانیان ده‌نوسی ئەگەر به‌سه‌رکه‌وتویی ته‌واو بوايه‌، ئەمەش به‌ ناماده‌بوونی نوێنه‌ری خه‌لیفه‌ و هه‌ردوولا کۆده‌بوونه‌وه‌ له‌ سه‌ر شینوازی کۆنگره‌یه‌ک و هه‌ردوولا سوێندیان ده‌خوارد که‌ مه‌رجه‌کانی رێکه‌وتننامه‌ که‌ جێبه‌جێ بکه‌ن.

ئەگەر بارودۆخه‌کان گونجاو بێت و رێکه‌وتننامه‌ که‌ی نێوانیان به‌هه‌ند وه‌ریگیرایه‌ خۆی له‌ خۆیدا له‌ دایکه‌بوونی هێزیکێ نوێ بوو، ئەم رێکه‌وتننامانه‌ دان پێانان بوو به‌ سیستمیکێ نوێ که‌ بارودۆخه‌که‌ هێنا‌بوویه‌ ئاراوه‌، چونکه‌ مانه‌وه‌ له‌ سه‌ر سیستمی کۆن له‌م بارودۆخه‌دا ته‌نها کێشه‌کانی ئالۆزتر ده‌کرد.

له‌ دێرمانه‌وه‌ پێوه‌ندیه‌ سیاسي و دیپلۆماسییه‌کان به‌کارهاتوون بۆ چاره‌سه‌رکردنی کێشه‌کان به‌تایبه‌تی گۆڕانی بارودۆخی ئالۆز و ناکۆکی و شه‌ڕ بۆ بارودۆخی هێمنی و ناشتی و ئێمزاکردنی رێکه‌وتننامه‌. له‌ ماوه‌ی فەرمانه‌وايي ده‌ولت و میرنشینه‌ کوردیه‌کاندا به‌ هه‌موو قۆناغه‌ جیاوازه‌کانیه‌وه‌ ئەم پرۆسه‌یه‌ جێبه‌جێ ده‌کرا، ئەویش له‌ پاش روودانی شه‌ڕه‌که‌ یان له‌ پێش ده‌ستپێکردنی شه‌ڕ وه‌ک له‌ به‌شه‌کانی پێش‌شودا ناماژه‌مان بۆ کردوه‌وه‌.

(۸۳۰) ابن الاثير: الكامل، ۵/ ۵۵۱-۵۵۲ : ابن كثير: البداية والنهاية، ۱۱/ ۳۳۰ : ابن تغري بردي:

النجوم الزاهرة، ۴/ ۲۰۶ : ابن خلدون: العبر، ۴/ ۴۶۹.

(۸۳۱) پروانه به‌شی دووه‌می ئەم توێژینه‌وه‌.

ئەمانەت و پەنابەرى سىياسى

لەسەردەمى نويدا بىرۆكەى حصانەى بالتۆيز و رىزگرتنى بەندە بە بنەماى عورف و ياساى نيتودەولتەتى لەگەل دەقى ياسا نيتودەولتەتە كاندا كە لە كاروبارى دىپلۇماسىيدا ديارىكرا. (۸۳۲)

بەلام لەسەردەمى پىتشودا، حصانەى ولاتان لەسەردەمى ئىسلامىدا پشتى بەست بە ئەحكامە تايىنەكان كە ياساى مامەلە كردنى بالتۆيزەكانى لەگەل پاراستنىاندا ديارىكرد، ھەروەھا ئىمتىيازاتى تايىبەتيان ھەبوو، بانگەوازی گىرنگ و پاراستنى و ھەرامۆشكردنى دەپىتتە ھۆى غەزەبى خواۋەند، (۸۳۳) شەرىعەتى ئىسلامىش لەم بوارەدا ياساى روون و ئاشكرائى خستەروو، دەگىرنەو كە پىتغەمبەر (د.خ) بەنێردراوى وت:- "بەخوا سەرم دەپەراندى گەر كوشتنى نێردراو رىگەپىدراو بوايە". (۸۳۴)

بەو پىتتە لەسەردەمىكى زۆر زوو لەمىژووياندا، مۇسلمانەكان جۆرىك لەپاراستنىان بۆ نێردراو نامۇسلمانەكان دابىن كەردبوو كە دەگەيشتە پاراستنى گىيانىان، مۇسلمانەكانىش لەسەر ئەم رىنمايانە رۆشتن كە لە شەرىعەو ھاتبوو، ھەموو خەلىفە و مىر و پادشاكان پەپرەويان دەكرد.

ئەو پاراستنەش لەسەر بنەماى شەرىعە بوو كە پىتغەمبەر (د.خ) كە دانەرى بنچىنەى دەولتەتى ئىسلام بوو لەسەرى دەپۆشت، ئەم پاراستنە و سەلامەتە پاش پەپرەوكردنى بۆ ماوہىەكى زۆر لەلايەن مۇسلمانەكانەو، بوو نەرىتەك و بنەمايەك كە پىيوست بوو پەپرەو بىكرىت لەلايەن بەرپىرسانى دەولتەتى ئىسلامىدەو. (۸۳۵)

ئەو پىپۆەندى بەئىمەوە بىت سەبارەت بەجۆرى پاراستن كە مۇسلمانەكان پەپرەويان

(۸۳۲) لائىحەى قىينا سالى (۱۸۱۵) و پىرتۆكۆل اكس لاشابل و ئەو شەرىعاتەى لەپاشى ھات.

(۸۳۳) (او بنھايىم: القانون الدولى العام، ۶۷۸/۱).

(۸۳۴) مجيد خدوري: السلم والحرب في شرعة الاسلام، ۲۲۰-۲۲۸.

(۸۳۵) (ابن هشام: سيرة النبي، ۶۰۰/۲).

ده‌کرد نه‌وه‌یه که په‌یمانی ناسایش و ناشتی ده‌بښ پپاریزری له‌لایه‌ن ده‌سه‌لانی
تیسلامیه‌وه له‌ماوه‌ی مانه‌وه‌ی له ده‌ولت یان نه‌و مړنشینیه‌ی بڼی نیردراوه. نه‌مه‌ش
نیمام یان جیگه‌ره‌که‌ی ده‌یبه‌خشیه یه‌کټک له‌چند جه‌نگاوه‌ریک که وه‌ک نیردراوی
میلله‌ته‌که‌ی نه‌ژمار بکریټ به‌مه‌ستی دانوستاندن، جه‌نگاوه‌ره‌کان له به‌رامبه‌ردا
گیانیان ده‌پاریزراو پشاش کوټایی هاتنی نه‌رکه‌کانیان گه‌رانه‌وه‌یان له‌لایه‌ن
ده‌سه‌لاتدارانه‌وه بڼ ولاته‌که‌یان زامن ده‌کرا. ^(۸۳۶)

گرنگی ناسایش بڼ نیردراوه بیانیه‌کان به‌مه‌به‌ستی ناسانکاری هاتوچو و مانه‌وه‌ی
بوو له‌و ولاته‌دا نه‌مه‌ش به‌پټی یاساکان بوو وروژاندی بابه‌تی (حصانه‌ المقر) پاراستنی
شوین وه‌لامی نه‌مه نه‌وه‌یه که نه‌م سیستمه له‌و سهرده‌مه‌دا نه‌بوو نه‌له ده‌ولت و
مړنشینیه‌کانی رڅه‌ه‌لات و نه له رڅه‌تارا و که‌س باس له‌وه ناکات که بینای
بالوټ‌خانه هه‌بوو بڼ له‌و سهرده‌مه‌دا و نه‌م سیستمه زیاتر له نوټ‌گه‌ریه‌کانی سهرده‌می
نوټیه.

ده‌ولت و مړنشین یان ده‌سه‌لاته سیاسیه‌کان له سهرته‌ای دروست‌بوونیانه‌وه
به‌ناوبانگ‌بوون له دایین‌کردنی نارامی و ناسایش یان نه‌وه‌ی پټی ده‌وتریت پاراستن بڼ
نیردراوه‌کانیان به جیاوازی ناینه‌کانیان، نه‌مه‌ش به‌پټی یاسای شه‌ریعه‌تی
دیپلوماسیی بڼ بالوټ‌ه‌کان به‌جوړیک که بتوانن نه‌رکه‌کانیان به‌ باشت‌رین شیوه
جټبه‌جټ بکه‌ن له‌ ماوه‌ی مانه‌وه‌ی‌اندا هه‌روه‌ها گرنگیدا که هه‌موو جوړه‌ حصانه‌یه‌ک
داین بکریټ بڼ بالوټ‌ و هه‌موو نه‌ندامانی شاندى دیپلومات له‌گه‌ل خزمه‌تکار و
کوټ‌له‌کان. نه‌م حصانه‌یه هه‌موو نه‌ندامانی شانده‌که‌ی ده‌گرته‌وه و هه‌ر سوکایه‌تیه‌ک به
که‌سټک له‌و شانده سوکایه‌تی بوو به که‌سایه‌تی بالوټ‌. ^(۸۳۷)

(أبو يوسف الفقيه) ده‌لټ:- "والیه‌کان که نیردراویک به‌اتایا پرسپاری نامه‌که‌ی

(۸۳۶) مجید خدوری: السلم والحرب فی شرعة الاسلام، ۲۲۰-۲۲۸.

(۸۳۷) مجید خدوری: س. پ، ۲۲۱-۲۲۲.

لیّ ده کرد، گهر وتی من نیردرای فلان پادشام و ناردومی بۆ فیسار پادشا، ئەمە نووسراوە کە یەتی پێمە، و هەر شتیکی دیکە کە پێمە لە شەك و ناژەڤ و پارە و کویله...^(۸۳۸)

هه‌وره‌ها ده‌لێت:- "گهر هاتوو موسلمانەکان ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر که‌شتیه‌کدا و خاوه‌نه‌کە ی بلێ من نیردرای فلان پادشام و ئەمە نووسراوە کە ی پادشایه پیم و ئەمەش شمه‌که‌کانیه‌تی له‌که‌شتیه‌کدا، پێویسته له‌سه‌ری که‌ بیاخاته پێشه‌وه بۆ پشکنین گهر راستیان کردبا قه‌بوڤ ده‌کران"^(۸۳۹) به‌پیتی ئەم یاسا بنه‌مایه، هه‌موو نیردرایه‌کان و شانده‌کان له‌لای ئەو ده‌ولەت یان میرنشین پارێزراو بوون جا گهر له‌رێگه‌ی وشکانی یان ده‌ریایه‌وه هاتبان گیان پارێزراو ده‌بوون و که‌س رێگری نه‌ده‌کردن و تووشی مه‌ترسی نه‌ده‌بوون و ئەوه‌ی په‌یوه‌ندی هه‌بوو به‌پێداویستیه‌کانی باڵۆیز و هاوڕێکانی، هه‌موو مافیکیان پارێزراو بوو به‌ته‌واوی له‌پرووی پاراستنی گیانی و که‌رامه‌تی به‌وه دلتیابوون ده‌ست به‌سه‌ر پارە و ماییدا نه‌ده‌گیرا، به‌لام نیردرای موسلمانەکان جیابوون له‌و مه‌رجانه به‌هۆی گه‌وه‌یی پایه و شکۆداریان، و ئەگهر له‌سالتیک زیاتر له‌ ولاتدا بمانایانه‌وه ئەوه مافی هاوالتیبوونی هه‌بوو وەك باڵۆیزه بیانیه‌کان.^(۸۴۰)

حصانه (پاراستن) که ده‌درێته نیردرای به‌هۆی کاره‌که‌یه‌وه ئەرك و فرمانی گرنه‌گ بوو، چونکه‌ وای ده‌کرد که بتوانیت به‌باشی ئەركه‌کانی به‌بێ ترس و دل‌ه‌راوکی جێ به‌جێ بکریته، میرنشین و ده‌وله‌ته‌کان به‌دریژایی ئەو میژووه، به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر پاراستنی ئەو بنه‌مایه و پابه‌ندی ئەركی مۆراله‌کانی بوو، که ئەمەش په‌رۆشی ده‌سه‌لمێنێ له‌ جێبه‌جێ کردنی یاساکانی پێوه‌ندیه نێوده‌وله‌تیه‌کان وەك جوانترین وێنای شارستانی و مژیی. ده‌وله‌ت و میرنشینه‌کان ته‌نها گرنه‌گیان نه‌ده‌دا به‌نیردرای و شانده‌کان و پاراستنی سه‌لامه‌تیان و وه‌رگرتنی (أوراق الإعتماذ) نووسراوی

(۸۳۸) کتاب الخرج، دار الحداثة، بیروت، ۱۹۹۰، ۱۸۸.

(۸۳۹) هـ - س، ۱۸۸.

(۸۴۰) الشیبانی: شرح السرخسی علی السیر الکبیر، حیدر اباد، الدکن، ۶۶/۴ - ۶۷.

باوه پیتکراو، به لکو چەند تاییه تمەندیەکی لەو زیاتریش بوو لەوانە لیخۆشبوون لە باجدانی (عشر المكوس) که لە گەشتیاران وەرده گیران، لەم بارەیهوه (أبو يوسف) دەئیت: "لەنێردراوی پادشای رۆم باج وەرندەدەگیرا و لەوکەسەش که ئەمانەتی پێندراوه".^(٨٤١)

جگە لەو نێردراوانە ی که کاری بازرگانیان دەکرد، وتی "گەر نێردراوەکان کالای شەکیان پێ بوو بۆ بازرگانی ئەو تەنها دەیه کیان لێ وەرده گیریت، خۆ ئەگەر نا ئەو هێچیان لێ وەرناگیریت".^(٨٤٢)

(فقهاء) کان باس لە (ئەسپ، هیستر، کۆیلە، شەکی قەدەغە کراون لەبەرئەو ی بەسوودن بۆ جەنگ).^(٨٤٣) و لەبەرئەو ی یەکیکە لە نامرازەکانی سولتانی مەزن "ئەگەر شتیکیان لەو جۆرە بکریایە ئەوا دەبوو بیگێژنەوه بۆ خاوەنەکانی و پارەکانیان وەرگیرنەوه"،^(٨٤٤) لە شتە پۆزەتیفەکانی دیکە ی بالتۆیزەکان نازادی خواپەرستی و ماوێ مانەویان لەو دۆلەتە ی دەنێردرێن بۆی که ئاسایش و ئارامیان بۆ فەراهم دەکات لە پەڕەوکردنی رێوڕەسمە نایینە کاینان لە روانگە ی پەڕام و بەها مرۆیی و شارستانیە کە ی.

کاتیک (مجد الدولة) ی بوەپە ی گەیشته تەمەنی گەورە یی لە سالی (٣٩٧/ک - ١٠٠٦ - ١٠٠٧ ز) دا دەسلاتی لەدایکی وەرگرت که وصی بوو لەسەری پاش مردنی باوکی (فخر الدولة) لە سالی (٣٨٧/ک - ٩٩٧ ز) دا،^(٨٤٥) یە کەم کاری دامەزراندنی (أبو علی) بوو وەک وەزیر، که هەر زوو کەوتە راکیشانی فەرماندە و

(٨٤١) الخراج، ١٨٨؛ مجید خدوری: س- پ، ٢٢٥-٢٢٦.

(٨٤٢) أبو يوسف الفقيه: الخراج، ١٨٨.

(٨٤٣) مجید خدوری: س- پ، ٢٢٥.

(٨٤٤) أبو يوسف الفقيه: الخراج، ١٨٨، الشيباني: س- پ، ٢٠٦/١.

(٨٤٥) ابن الأثير: الكامل، ٥/٥٢٥؛ ابن السوردي، تاريخه، ١/٣٠٤؛ ابن كثير: البداية والنهاية، ١١/٣٢٢-٣٢٣.

میرەکان بەلای خۆیدا دژ بە خاتون (السیده خاتون)ی دایکی (مجد الدولة)دا، و هەروەها رواندنی تۆی گومان لەناخی (مجد الدولة) بەرامبەر بە دایکی، کاتێک کە نەیکرد دایکی تۆرە بوو چوو بۆ قەڵا وەک بەلگەیەک بۆ ناپەرەزایی دەربەرین هەروەها (مجد الدولة)ش بەو کارە دایکی دڵگران بوو، بۆیە لەپێی پیاوێکانی هەوێ خستێه ژێر چاودێرییەکی توندووە نەوێک دایکی داوای یارمەتی لە هەندێ میر و فەرماندە بکات بۆ هاوکاریکردنی - تا دەسەڵات لە دەستیدا بچێتەو - بەلام دایکی شەوێک بە فەرت و فێل هەلەت و خۆی گەیاندە قەڵای (بدر بن حسنی) وەک باشترین شوێن کە بچێت بۆی^(٨٤٦) پاش چەند رۆژێک گەیشە، لەوێش میر (بدر بن حسنی) بە باشی مامەڵەیی لەگەڵ کرد و ریزی گرت و پاراستن (حصانە)ی دیبلۆماسیی پێندرا وەک میرێک لەلای میرنشین (حسنی) و رییایی و لەخۆبردویی گەیشە ناستیکی مەزن تا وای لێهات وڵاتەکی بوو ئەو شوێنە خەڵک داوای پەنابەری و ئارامی لێبکات و لەو پیاوانەش کە داوای پەنابەریان لێکردبوو "أبو العباس الضیعی، وزیر (مجد الدولة بن فخر الدولة)، (القاسم بن بختیار)، (أبو العباس أحمد بن واصل)، خاوەنی بصرە و سیراف، (أبو الهیجاء محمد بن عمران)، کۆری خاوەن (بطیحة) و ئەوانی دیکە".^(٨٤٧)

(أبو الشوك) پیاویکی بەخشنە و میواندۆست بوو و بارەگاکی پەناگەیک بوو بۆ پارکدن و پەنابەران، وەک ئەوانە پەنایان بۆ دەبرد داوای ئەوێ لە جەنگدا شکستیان دەهێنا، لەکاتی کێشە و ململانێی نێوان (المقلد بن أبو الاغر بن مزید) و (دبیس بن

(٨٤٦) زۆرێک لە میر و فەرماندەکانی بوو بیهێکەکان هەڵدەهاتن بۆ لای میرنشین حسنی، لەبەر سەختی سروشتی نۆچەکیان، جگە لە پێشووی و پزنگرتن و پاراستنیان، لەم بارەیهوه بپوانە: (ابن الاثیر: الكامل، ٥/٥٧٧-٧٨؛ الحنبلي: شذرات الذهب، ٣/١٤٩؛ الذهبي: تاریخ الاسلام، ٣٨١-٤٠٠).

(٨٤٧) الروذراوری: س-٣، ٣٢٧؛ هلال الصابی: تاریخه، ٤/٤٢٨-٤٤٩، ٤٢٩-٤٥٢؛ یاقوت الحموي: معجم البلدان، ١/٧٣، ٩٩؛ ابن الاثیر: الكامل، ٥/٥٦٨؛ ابن کثیر: البداية والنهاية، ١١/٣٢٢.

مزید الاسدی)ی برای، (المقلد) له سائی (٤٢٠ك / ١٠٢٩ز)دا له پرووباری دیجله پدیهوه، دواى نهوهی (دیبس) یارمه‌تی بڅ هات له‌لایهن (جلال الدولة) و دواى نهوهی (المقلد) زانی که نه‌ده‌خشیه‌ی کیشابووی بڅ مانه‌وه و شکستی هی‌ناوه، پرایکرد بڅ لای (ابو الشوك) و وه‌ک په‌نابهر مایه‌وه تا بارودڅخی باش بوو،^(٨٤٨) هندی‌کیش په‌نایان بڅ ده‌برد دواى نهوهی شو‌رشیان له‌دژدا ه‌ل‌ده‌گیرسا، وه‌ک (عمید الدولة ابو سعد بن عبدالرحیم)ی وه‌زیری (جلال الدولة) له سائی (٤٢٦ك / ١٠٣٥ز)دا په‌نای بڅ برد، دواى نهوهی سهریازه‌کانی له دژی ه‌ستان و له‌لای مایه‌وه تا له سائی (٤٢٧ك / ١٠٣٦ز)دا جار‌یک‌تر بانگ کرا بڅ کاری وه‌زیری.^(٨٤٩)

وا دهرده‌که‌و‌یت پتو‌هن‌دیه‌کانی نی‌وان (ابو الشوك) و به‌نوعوقه‌یل باش نه‌بووه و له سائی (٤٢١ك / ١٠٣٠ز)دا شاری داقوقای نابلقه‌دا که به‌ده‌ست (مالك بن بدران بن المقلد العقیلى)ه‌وه بوو، کاتیک ماوهی نابلقه‌که در‌یژه‌ی کیشا که‌سی‌کی نارد بڅ لای (مالك) تا پی‌ی بل‌یت هم‌ شاره‌ کاتی خوی هی باو‌کی بووه و نی‌ستاش پی‌ویسته بڅ هم‌ بی‌ت و داوای لی‌کرد که شاره‌‌که‌ی بداته ده‌ست بڅ نه‌وهی خو‌ی‌نی موس‌لمانان نه‌رژیت، به‌لام (مالك) هم‌ داوایه‌ی په‌تکرده‌وه، (أبو الشوك)یش نابلقه‌که‌ی توند‌کرد و به‌ زور دا‌گیری کرد، (مالك)یش داوای لی‌کرد ژیانی خوی و هاوه‌له‌کانی بی‌ار‌ی‌زیت و مولک و ماله‌که‌شی بی‌ار‌ی‌زئ، نه‌ویش ته‌نها پازی بوو به‌ پاراستنی ژیانی خوی، کاتیک (ابو الشوك) پر‌سیاری هو‌ی به‌ده‌سته‌وه‌نه‌دانی شاره‌که‌ی لی‌کرد، وه‌لام‌ی دایه‌وه به‌وه‌ی که نه‌گهر نه‌و کاره‌ی نه‌غ‌ام بدابا عه‌ره‌به‌کان تانه‌یان لی‌نده‌دا، (ابو الشوك)یش وه‌لامه‌که‌ی په‌سه‌ند کرد و پ‌یزی له‌ نازایه‌تی و خ‌را‌گری کرد، له‌به‌رته‌وه لی‌ی بورد و مولک و مال و هاوه‌له‌کانی پاراست و دواتریش به‌سه‌لامه‌تی له‌ شاره‌که‌ی چووه دهره‌وه، به‌م شی‌وه‌یه

(٨٤٨) ابن الاثیر: الكامل، ٩/ ٣٩٧؛ ابن خلدون: العبر، ٤/ ٥٩٤ حسام الدین علی غالب: الكرد ٢١٢.

(٨٤٩) ابن الاثیر: الكامل، ٩/ ٤٤٣؛ حسام الدین علی غالب: الكرد، ص ٢١٢-٢١٣.

(ابو الشوك) داقوقای گێڕایهوه ژێر دهسهلاتی خۆی که پێشتر له ژێر دهسهلاتی باوکیدا
(٨٥٠) ببوو.

دهولهتی مهروانی له نیودهولت و میرنشینهکانی سهردهمی خۆی به جیگیری
سیاسی و ئاسایشی ناوخۆ و خوشگوزهرانی نێوبانگی ڕۆیشتبوو، بهتایبهتی
له سهردهمی میر (نصر الدولة) وهك (الفارقی) دهیگێرتتهوه و دهلتی "لههموو لایهك
خهلكی لیقهوماو و داماو و كهه دهستان و پهناهندی سیاسی ڕوویان تینهکرد و
بهڕیزهوه پێشوازی لهو ههموو خهلكه دهکرد و ئهمانهتی پێی دههخشین جگه له
ئهسبابی ژیان، هاوکات پیاوه سیاسیه ناودارهکان پهنایان دهبرد بۆ لای دهولهتی
دۆستهکی وهك (الملك العزیز) ی بوهیبهی له سالتی (٤٣٥/١٠٤٤ز) له بهغدا و
موصل جینگای نهبوو له لای (نصر الدولة) ی کوردی زۆر به گهرمی پێشوازی لیکراو
ئهمانهت و حصانهی پێی به خشرا تاوهکو سالتی (٤٤١/١٠٤٩ز) کۆچی دوایی کرد و
تهرمه کدی هینرایهوه بۆ شاری بهغدا. (٨٥١)

ئهمه و جگه له ههندێ کهسایهتی سیاسی ناودار وهك (الوزير أبو القاسم المغربي)
و (الوزير أبو الجهمير الموصلي) که له لایهه دهولهتی دۆستهکیهوه ئهمانهتیان پێی
به خشرا، ههروهها میریکی تورکی بهناوی (ابن خان) پاش توڕه بوون له باوکی پهناوی
برده لای دهولهتی دۆستهکی، هاوکات (الوزير عميد الدولة ابو سعيد - محمد بن الحسين
بن الرحيم) وازی له کاری سیاسی هینا و ژيانیکی ئاسایی بۆ خۆی ههلبژارد له
دورگهی (بوتان). و له نیو پهناهنده سیاسیهکانی دیکه وهی عهد (ابو القاسم
عبدالله (المقتدى بأمر الله) که ببوو خهلیفه ی عهباسی له پاش مردنی باپیری (القائم
بأمر الله). (٨٥٢) بۆیه دهتوانین بڵێن (نصر الدولة) بهم کارانهی نێوبانگی ڕۆیشتبوو له
نیوچه که له ئهمانهت و حورمهت و ڕێز له میوانهکانی بهگشتی و پهناهنده

(٨٥٠) (ابن الاثير: الكامل، ٩/ ٣٩٧؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ٢١٣).

(٨٥١) (الفارقي: تاريخه، ١٤٥).

(٨٥٢) (ابن الجوزي: المنتظم، ٨/ ١٣٤؛ الفارقي: تاريخه، ١٥٣؛ ابن الاثير: الكامل، ٩/ ١٨٩).

سیاسیه‌کانی به‌تاییه‌تی.

له‌پاستیدا نهم کاره‌شیان بۆ دابونه‌ریتی کورده‌واری ده‌گه‌پتته‌وه، چونکه گه‌لی کورد
همیشه ناشتیخواز و شه‌پنه‌ویست بووه، برپای به‌یه‌که‌وه ژیان و هاوبه‌شی له‌گه‌ل
یه‌کتدا هه‌بووه، به‌تاییه‌تی ژییانی هاوبه‌شی له‌گه‌ل ده‌رو دراوسێ، هه‌رده‌م ویستوویده‌تی
کیشه‌کانی له‌پێی گفتوگۆ و دانوستاندنه‌وه چاره‌سه‌ر بکات، نه‌گه‌رچی پێوه‌ندییه
دپلۆماسیه‌کانی نه‌وسا کاتی بوون، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا کاره دیپلۆماسیه‌کانی
نوینه‌رانی کورد له‌پێنناوی ناشتیدا بووه.

ديوانى نووسينى نامه و پڙلى له نامه كارى ديبلوماسيدا

ديوانى نووسينى نامه (الانشاء) دهزگايه كى كارگيرى تاييه ته به نامه
فهرميه كاني دهولت، له نيويشياندا نامه ديبلوماسييه كانه. دهزگايه كى پته و
پښكويټك بووه و فرمانبره راني راهيتراو كاريان تيدا ده كړد، ده بوايه نامه كان به وردى
پېشكنازيه له هر قوناغيتك له قوناغه كاني كاره كياندا. (۸۵۳)

بينگومان زور به بايه خ و به پښكويټكى نيش و كاره كان لهم ديوانده ده كړا و تيايدا
نوسراوى فهرمى دهرده چوو، له وانهش دانراوى همدچور، كه همدېك له لپرسراوانى
بالاده ست له ديوانى دارشتندا دايدان نابوو، وهك دهستورېكى ورد، ناماغيشيان
پښكخستنې كاره كان و چاك كړدنې كه م و كورپكاني نهو نامانه بوو، كه ليتوى
دهرده چوو. (۸۵۴)

به ناوبانگترين و دهركه وتووترين هم پښايانه ش هي نهو ماويه بوو، كه تيايدا
پتوهنديه كان له نيوان دهولت و ميرنشينه كورديه كاندا دامه زرا له گهڼ هيزه كاني
دهوروبه ردا.

كتيبي (التعريف بالمصطلح الشريف) (العمرى) و (صبح الاعشى) (القلقشندى)
بايه خيكي ته واريان لهم بواره ده بوو، كهوا نه مانه لهو كتيبانه ديكه
جيا ده كړانه وه كه بڅ كار كړدن له ديوانى دارشتندا همدبون، نه ودهش به هوى گشتگيرى و
زورى زانياريه كانيان و ورديينى و پشكنينى ناوه كه له باره يانه وه كراوه.

به شيويه كى گشتى هم پښا و دهستورانه سوربون له سهر نه وى هدرچى پتوهندى
به پږه وى كاروه هديت له ديواندا بكريت (پږبنريت له سهرى)، همدېكشيان
ههستان به ليدوانى وردتر و دريژتر كه پتوهندى پتووى هديت، و پښكخستنې كارگيرى

(۸۵۳) البندارى: تاريخ دولة آل سلجوق، ۹۷.

(۸۵۴) حسام الدين على غالب: انريجان، ۴۰۲.

بۆ ئەم دەزگایە کە کاریان تێدا دەکرد. هەروەها بنچینه‌کان و پەسمەکان یان ئەو بنه‌مایانە، کە پتویست بوون شوێنکەوتە، بووایە لە نووسینگەکاندا، جیاوازیان بەپیتی پلەوپایە و بارودۆخی ئەو، نامەیان ئاراستە دەکرد، هەروەها بەپیتی ئەو باس و مەبەستانە، کە بەهۆیانەو نامەکان دەنێردران.

دیوانی نووسینی نامە (الأنشاء) بەیەکیک لە دیوانە گەرنەکانی دەوڵەت دادەنرێت، سەرەتا لە کاتی دامەزراندنیدا بە دیوانی نامەکان دەناسرا، هەر بۆیە بە دیوانی نامەکان ناودەبرا، پاشان ناوی دیوانی دەرشتن زۆربو بە سەریدا، و ئەوێ سەرپەرشتی ئەم دەزگایە دەکرد بە (خواوەنی دیوانی نامەکان) ناودەبرا.^(٨٥٥)

لەو دیوانەدا کۆمەڵێک فەرمانبەر و کارمەند کاریان دەکرد، خواوەنی دیوان پیاویکی شارەزا و پەسپۆر و دیپلۆمات بوو، شارەزاییەکی تەواوی لە کاروباری دەرەویدا هەبوو، زۆرجار دەستی شیعەر و ئەدەبی هەبوو، زانیایەکی دینی بوو، لە زانین و زمان و دەرشتن و نووسیندا دەستیکی بالایی هەبوو، ئەم وەزارەتە بۆ پێوەندییەکانی دەرەو زۆر گەرنە بوو، بۆیە لەلای میر (نصر الدولة) ریزی تاییبەتی هەبوو.

لەهەمان کاتدا ئەم دیوانە جێی بەستنی پەیمان و مۆرکردنی رێککەوتنەکان بوو لە نێوان میرنشینە کوردییەکان و ولاتی دیکەدا، لە کۆتایی نووسینەکاندا خواوەنی دیوان لەسەر هەردوو دیو مۆری دەکرد و ناوی تەواوی خۆی نیشان دەدا. لەو سەردەمانەدا مۆر دەخرایە ناو گۆلێکی خاو و زۆر نەرمەو، کە پیتی دەگوترا "گۆلێ مۆرکردن" و بۆ مۆرکردن بەکار دەبرا هەر کارێک و تەریکی دەرەو هەبواوە ئەم دیوانەدا ئەنجام دەدا، هەر نامەیەکیش لە دەرەو بەهاتیە ئەو دەرەو بە دیوانە و دواوی چی پتویست بواوە جێبەجێ دەکرد، هەروەها کۆکردنەوی زانیاری و گەیانەنیان بە دیوانی نامە و دەرشتن نوێنەوانی دیپلۆماسی لە کاتی هاتوچۆکردنیاندا بۆ دەرەوی ولات ئەنجامیان دەدا، ئەم

(٨٥٥) عباس اقبال: وزارت در عهد سلاطین بزرگ سلجوقی، تح- محمد تقی دانش ویحی ذکاء، طهران، ١٣٣٨هـ-س/١٩١٩م، ص ٢٩.

دیوانه جگه لهو ئهركانهی باسمنکردن پیشوازی له سەرۆکانی ولاتانی دهرهوه دهکرد و جزری ئهم پیشوازیانهی رێك دهخست، فهرمانبهریکی تایبهت ههبوو بۆ رێكخستن و ههنگرتنی نامهكان و رێككهوتنهكان، ههروهها سهبارهت به بازرگانیکردنی دهرهوه وهك مهلبهندی کۆنسۆلی وابوو، بهتایبهتی لهکاتی هێنانی کهلوپهلدا له ولاتانی بیانییهوه.^(٨٥٦)

(هلال الصابي) ده‌لێت: "هیچ کهسێک سه‌ربه‌رشتی ئهم دیوانه‌ی نه‌ده‌کرد ئه‌گه‌ر خۆی په‌وانیژ نه‌بوایه".^(٨٥٧)

خاوهنی ئهم دیوانه پله‌وپایه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌لای خه‌لیفه‌كان، چونکه نه‌هێنیه‌کانیان بۆ ده‌درکانه‌ن و ئاگاداری نه‌هێنیه‌ شاراهه‌کانیان بوون، له‌به‌رئوه‌ پێویست بوو ئه‌و که‌سانه‌ی به‌ئێنی سەرۆکایه‌تی دیوانیان هه‌بوو، به‌هره و توانای تایبه‌تییان هه‌بیت، جیاوازی بێت له‌ خه‌لکی دیکه‌، و ده‌رپرین و زمانی په‌وان بێت و خاوه‌ن که‌سیتیه‌کی به‌رپێز و شکۆدار بێت له‌ شاردنه‌وه‌ی نه‌هێنیه‌کاندا.^(٨٥٨)

نوسه‌رانی دیوانی نامه‌كان پله‌وپایه‌ی به‌رزیان هه‌بوو له‌لای خه‌لیفه‌كان و میه‌كان، و له‌ زۆر له‌ کاروباره‌کاندا راویژیان پێده‌کرا و هه‌یچیان لا شاراهه‌ نه‌بوو هه‌ر کاتێ بیانویستایه‌ له‌به‌رده‌ستیا ناماده‌بوو، ئه‌مه‌ش کاریک بوو به‌که‌سی دیکه‌ نه‌ته‌گه‌شت.^(٨٥٩)

(٨٥٦) عبدالرقيب يوسف: س. پ، ٢ / ١٢٨ / ١٣٠.

(٨٥٧) تحفة الأمراء في تاريخ الوزراء، ٩.

(٨٥٨) التنوخي: الفرج بعد الشدة، ٢ / ٣٦.

(٨٥٩) الصابي: تحفة الأمراء، ٩.

نوسه‌ره‌کانی نهم بواره ده‌بوو شاره‌زایه‌کی ته‌واویان له زانسته‌کانی زماندا هه‌بیته و، نهم هونه‌ره پێوه‌ندی به هه‌موو زانسته‌کانی تهره‌وه هه‌بوو،^(٨٩٠) هه‌روه‌ها نووسه‌ر (الکاتب) له‌ده‌وله‌تی عه‌بباسیدا به‌تایبه‌تی نووسه‌ری نامه (کاتب الرسائل) له‌به‌ر گرنگی پله‌که‌ی نووسه‌ره‌که ده‌بوو به‌شێوه‌یه‌کی گشتی شاره‌زایی له‌هه‌موو زانسته‌کاندا هه‌بیته، به‌تایبه‌تی زانسته ئایینییه‌کان له (قورئان و فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر) و زمانی عه‌ره‌بی و ویژه و میژوو و بیرکاری،^(٨٩١) و نووسه‌ره به‌توانا‌کان هه‌له‌به‌شێزان بۆ به‌ریوه‌بردنی نهم پله‌یه، چونکه ته‌مانه ره‌نگدانه‌وه‌ی ناستی ویژه‌یی مێرنشینه‌که ب‌وون، هه‌روه‌ها به‌هۆی ته‌و توانا و کارلێک‌کردن و باوه‌رپێک‌کردنه‌وه‌ی هه‌یان بوو ده‌نی‌سردان بۆ جێبه‌جێکردنی کاره نه‌تی و پامیاریه‌کانی مێرنشینه‌که.^(٨٩٢)

زۆرجار نووسه‌رانی نهم دیوانه له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌دا له نه‌نجوومه‌نی دادوهری داده‌نیشتن بۆ ته‌ماشاکردن له سته‌مکاریه‌کان و مۆرکردنی فه‌رمانه‌کان به مۆری خه‌لیفه یان میر، پله‌وپایه‌ی نووسه‌ری نامه‌کان، پله‌وپایه‌ی پێ‌ ده‌دا و زۆرجاریش پله‌وپایه‌ی وه‌زاره‌تی وه‌رده‌گرت^(٨٩٣) نه‌گه‌ر یه‌کیک ده‌ست‌نیشان بکرایه بۆ پله‌وپایه‌ی نووسه‌ری نامه‌کان، بۆ خانه‌ی خه‌لیفه بانگ ده‌کرا و کالۆ جلوه‌رگی تایبه‌تی له‌ دوا‌ی خۆ‌ئێنده‌وه‌ی په‌یمان‌ه‌که‌ی له‌به‌رده‌کرا. جلوه‌رگی خه‌لات‌کراویش بریتی بوو له قه‌لغانی‌کی دیقی له‌گه‌ڵ میژره‌نێکدا، و هه‌روه‌ها سواری نه‌سپیش ده‌کرا.^(٨٩٤)

(٨٦٠) طاش کیری زاده: مفتاح السعادة ومصباح السيادة في موضوعات العلوم، تحقيق: كامل بکری و عبدالوهاب ابو النور، القاهرة، (د. ت)، ج ١، ص ٢٢١؛ حاجی خلیفه: كشف الظنون عن اسامي الكتب والفنون، دار العلوم، بیروت، ١٩٦٧، ج ١، ص ١٨١.

(٨٦١) ابن خلدون: المقدمة، ص ص ١٢٥، ١٢٦؛ محسن محمد حسین: اربیل في العهد الاتابكي، بغداد، ١٩٧٦، ص ٢١٥.

(٨٦٢) ابن خلدون: المقدمة، ص ١٢٥.

(٨٦٣) الثعالبي: يتيمة الدهر، ٢ / ٢٤٤ - ٢٤٥؛ حسن ابراهيم حسن: النظم الاسلامية، ١٩٢.

(٨٦٤) الرودراوری: ذیل تجارب الامم، ١٥٣ - ١٥٤.

خواه‌نی ئەم دیوانەش دەرگه‌وانی (الحاجب) هه‌بوو،^(٨٦٥) که له‌لای دەرگا‌که‌وه ده‌وه‌ستا و نه‌یده‌ه‌یشت که‌س بج‌یتته ژووره‌وه بۆ لای، مه‌گه‌ر دوای په‌زامه‌ندی خۆی نه‌بی‌ت، هه‌روه‌ها کارگوزاری هه‌بوو^(٨٦٦) خزمه‌تی کارمه‌ندانی دیوانیان ده‌کرد (باوه‌ر به‌نووسین و نووسراوه‌کانی ده‌کرا و هاوکات ج‌ینگه‌ی متمانه‌ به‌وه، له‌هه‌مان کاتدا زما‌غالی ده‌وله‌تیش بوو که ترس‌ینه‌ر بوو بۆ دوژمن، و پ‌ینگه‌ی قسه‌کانی سه‌رنج پ‌اک‌یتشی دل به‌وو به‌ نهرم و نیانی وتاره‌که‌ی، که‌س له‌ کافره‌کان (مسولمان نه‌بی‌ت) بۆی نه‌بوو که ئەم پله‌وپایه‌یه وه‌ریگرێ.^(٨٦٧)

(ابن خلدون) له‌ باری ئەم کاره‌وه ده‌لێ، بوونی ئەم کاره‌ له‌ ده‌وله‌تی کۆندا، (په‌سه‌ندا) له‌ بیابان نشیندا پ‌تو‌یست نییه، به‌لام جه‌خت له‌سه‌ر پ‌تو‌یستی له‌ ده‌وله‌تی ئیسلامیدا نه‌کاته‌وه، و په‌وانب‌یتژی له‌ ده‌سته‌واژه‌ی مه‌به‌ستداردا.^(٨٦٨)

دیوانی نامه‌کان به‌ناوی دیوانی د‌ار‌شته‌وه ناسرا‌بوو، هه‌روه‌کو با‌سمان کرد، (الخوارزمی) ده‌ل‌یت: "د‌ار‌شتن له‌ وته به‌کارهاتوه‌کانه له‌ دیوانی نامه‌کاندا، واته‌ کاری کۆپی، نووسه‌ر به‌کاری ده‌ه‌ین‌یت، ده‌خ‌ر‌یت به‌رده‌ستی خاوه‌ن دیوان بۆ زیاده‌کردنی، یان بۆ که‌مه‌کردنه‌وه‌ی یان مانه‌وه‌ی وه‌ک خۆی و فه‌رمان‌کردن به‌ناردنی".^(٨٦٩)

له‌ کۆتاییه‌کانی ده‌وله‌تی عه‌باسی و ده‌وله‌تی فاتمیه‌کان له‌ میسردا به‌م ن‌یوه ناسرا‌بوو، و له‌لای سه‌له‌ویه‌کان به‌ دیوانی (الطغراء)^{*} ده‌ناسرا، و له‌ ولاتی مه‌غریبدا

(٨٦٥) الصابي: تحفة الأمراء، ٩.

(٨٦٦) الفارقي: س. پ، ٩.

(٨٦٧) القلقشندي: صبح العشى، ٩٣ / ١ - ٩٦.

(٨٦٨) المقدمة، ١٦١ - ١٦٢.

(٨٦٩) مفاتيح العلوم، ٥.

* الطغراء: دیوانیکه، کاری ئه‌وه‌یه دانانی ن‌ی‌شانه‌یه‌ک یان ه‌ی‌ما‌یه‌ک وه‌کو و‌ینه‌یه‌ک له‌سه‌ر نووسراوه‌کان.

به‌ناوی (پیتنوسی بالا) ناسرا بو. (۸۷۰)

نهم دیوانه له دیوانه نایابه‌کان بو هەر که‌ستیک بیگرتایه‌ته ده‌ست له‌لای خه‌لیفه هه‌نگاوێک ته‌چوه‌ پێشه‌وه، چونکه‌ خۆی نامه‌کانی به‌ مۆرکراوی وهرده‌گرت پاشان پێشانی خه‌لیفه‌ی ده‌دا، هەر ته‌و فرمانی ده‌کرد به‌ نووسه‌ره‌کان به‌ دابه‌زاندن و وه‌لامدانه‌وه‌ی نامه‌کان، ئاگاداری نامه‌ی هاتوو و رویشتوو بوو، خه‌لیفه‌ش له‌ زۆر کاروباردا راویژی به‌ سه‌روکی دیوانی داڕشتن ده‌کرد، و ئاگاداری هه‌موو شته‌کان بو. (۸۷۱)

(الکازرونی) ده‌لێت: "...فه‌رمانه‌ به‌رپزه‌کان، له‌دیوان ده‌رده‌چوون..... بۆ پاشاکان به‌ پێشه‌کیه‌کی جوان، و جاریکیش به‌ ترساندنیان له‌ ئاکامه‌کان، فه‌رمانی پاشاکان ترسی له‌ (دلیدا) که‌م ده‌کرایه‌وه، به‌رانبه‌ر ده‌کرایه‌وه به‌ نوینه‌رایه‌تی و واژه‌کردنی رتوبه‌سه‌کانی له‌ ئێسته‌دا، دوا‌ی پێوژبایی لێکردن و راهاتنی له‌سه‌ر دووربینیه‌کانی". (۸۷۲)

سیستمی کارگێڕی مێرئیشینی مه‌روانی بێ توانا بوو له‌سه‌ر داخوازیه‌کانی پێش که‌وتنی کۆمه‌لگه‌ و په‌ره‌پێدانی به‌ره‌و باشتەر، بۆیه‌ وه‌زیری مه‌غریبی هه‌ولێ به‌رزبوونه‌وه‌ و داهێنانی ده‌دا وه‌ک ته‌وه‌ی له‌ هه‌ردوو ده‌وله‌تی عه‌باسی و فاطمیدا هه‌بوون، ده‌ستی کرد به‌ دامه‌زراندنی (ناظری دیوان) و دیوانی داڕشتن و نامه‌کان. (۸۷۳)

به‌لام ته‌رکه‌کانی خاوه‌ن دیوانی داڕشتن و نامه‌کان و کاروباره‌کان، وه‌ک ته‌وه‌ی مێژوونووسان دیاریان کردبوو له‌ سه‌ده‌کانی نێوه‌راستدا پێکهاتبوو له‌: "نووسینی نامه‌ فه‌رمیه‌کانی پادشا بۆ پادشاو مێر و گه‌وره‌ پساوانی ده‌وله‌ت، و نووسینی رێکه‌وتن

(۸۷۰) المقریزی: الخطط، ۷۲/۳.

(۸۷۱) المقریزی: الخطط، ۱۱۶/۲؛ الجهشیاری: الوزراء والکتاب، ۳۴، ۴۰.

(۸۷۲) مقامة قواعد بغداد في الدولة العباسية، تح: کورکيس عواد وميخائيل عواد، مطبعة الارشاد، بغداد، ۱۹۶۲، ۱۶.

(۸۷۳) الفارقي: تاريخه، ۱۳۱.

نامه‌کان و پدیماننامه‌کان له نێوان ده‌وله‌ته‌که‌ی و ده‌وله‌تانی دیکه‌دا. له سهرده‌می عه‌باسیه‌کاندا خاوه‌نی دیوانی داپشتن له کۆتایی نامه‌که‌دا ناوی خۆی ده‌نووسی و به‌ مۆری سولتانیش مۆری ده‌کرد، که بریتی بوو له پوولیکی نه‌خشه‌دار، ناوی پاشا، یان سولتان یاخود نامه‌ژه‌یه‌کی له‌سه‌ر بوو، و له قوپی سووری هه‌لده‌کیشا که به‌ ئاو توابۆوه و پێی ده‌وترا (مۆری قورپن) و له‌کاتی پێچانه‌وه و پتوه‌لکاندا له‌سه‌ر لایه‌کی نامه‌که‌ مۆر ده‌کرا " (٨٧٤)

له‌وانه‌یه‌ خاوه‌ن دیوانی داپشتن هه‌ستابوایه‌ به‌کاری باڵیژخانه‌ بۆ ده‌وله‌ته‌ بیانیه‌کان بۆ ئهرکی فهرمی که‌ بوو به‌ سیاسه‌تی ده‌ره‌وی ده‌وله‌ت یان مێنشینه‌که‌. به‌م شێوه‌یه‌ ده‌بینین خاوه‌نی ئهم پله‌وپایه‌یه‌ وه‌ک وه‌زیری ده‌ره‌وه‌ بوو. ئهم دیوانه‌ نامه‌کانی له‌ دیوانی پۆسته‌ وه‌رده‌گرت و خاوه‌نه‌که‌ی نووسه‌ریکی هه‌بوو نامه‌کانی رێک ده‌خست. (٨٧٥)

له‌ مێنشینی مه‌روانه‌دا ئهم پله‌وپایه‌یه‌ گرنگی هه‌بوو، (الفارقی) ناوی خاوه‌نی دیوانی داپشتنی نامه‌کانی پێدا‌بوون له‌ سهرده‌می (نصر الدولة) و وه‌زیر (أبو القاسم الأصبهانی) دا، ئه‌ویش (أبو سعید کبیر الکاتب بن بختیشوع الحازن) که‌ له‌ سالی (١٠٢٣/٤١١ز) تازه‌کردنه‌وی مزگه‌وتی (فارقی) ی گرت به‌ستۆ. به‌لام خاوه‌نی ئهم پله‌وپایه‌یه‌ له‌ سهرده‌می وه‌زیر (أبو القاسم المغربي) دا، ئه‌دیب و شاعیر (أبو نصر احمد بن یوسف المنازی) بوو، له‌ باره‌یه‌وه‌ (الفارقی) و توویه‌تی (وه‌زیر له‌ وه‌زاره‌تا مایه‌وه‌.... و تیروانیی دیوان ده‌ستکه‌وتینک بوو بۆ (کوپی به‌ره‌که‌) له‌ نێوان ده‌ستی وه‌زیر و نووسه‌ری داپشتن و نامه‌کانی منا‌زی شیخ (أبو نصر) دا، که‌ له‌ خه‌لکی منا‌زگه‌رد (مه‌لا‌ذکرد) بوو، شاعیریکی چاکه‌کار و به‌خشنده‌ بوو، توانایی تێدا‌ بوو، و زۆرجار ده‌نێردرا بۆ لای پادشای رۆم له‌ قوسته‌نته‌نیه‌. (٨٧٦)

(٨٧٤) ابن خلدون: المقدمة، ٢٤٣.

(٨٧٥) حسن احمد محمود: العالم الاسلامي في العصر العباسي، ١٤٤.

(٨٧٦) تاريخ الفارقي، ١٣١.

ناوی کەسی سییەمان بە دەست گەشتووێه کە ئەم پلەوپایەیی وەرگرتوو، ئەویش (أبو الفرج الزهرجي) یە کە نووسەریکی دیار و بەناوبانگ بوو لە نامەیی (إبن القاسم) بۆ (أبو العلاء المعري) تێ دەگەین کە (أبو القاسم) نووسەری (نصر الدولة) بوو لە دەوروبەری سالی (٤٢٤/١٠٣٦ز) دا. بەم شێوەیە دەبینین کە ئەم فەرمانگە گرنگە لە دەوڵەتی کوردیدا هەبوو، و (مەنازی) لە ئەستۆی گرتووێه لە سەر دەمی وەزیری مەغریبیدا، دەوڵەتیش لە کاری دیپلۆماسیدا دەینارد بۆ دەوڵەتی بێژەنتە.

هەر وەک میژوونووسان و توویانە (مەنازی) ش هەڵدەستا بە سەردانی ولاتی شام و دواتریش بۆ بەغداد. ^(٨٧٧) بەلایەنی کەمەرە دوجار سەردانی ولاتی (شام) ی کردووێه پیش سەردەمی میر (نصر الدولة)، هەر وەها لە سەردەمی میر (محمد الدولة) شدا سەردانی کردوو، و یە کەمیان لە سەردەمی میر حەسەن ویدا بوو، و هەر وەها وەک دەرە کەوێ لە ئامازە پێکردنی میژوونووساندا لە دوو سەردانە کەیدا لە گەڵ (أبو العلاء المعري) کۆبۆتووێه کە سەرسام بوو بە (مەنازی). نیشان هەردوو سەردانە کە ماوێ (١٥) سال بوو، پەنگە بە کاری دیپلۆماسیی نێردرا بۆ هەردوو دەوڵەتی فاتی و عەباسی. ^(٨٧٨)

سەرچاوە میژووییەکان هیچ زانیاریەکی دەربارەیی داریژەران و نووسەران لە سەردەمی (هەزبانیەکان) دا لە (أربل) ناخەنە پوو. ئەمەش مانای ئەوە نییە، کە میرەکانیان نووسراویان نەبوو، بەلام ئەمە دەگەرێتووێه بۆ ئەوەی دیوانی تایبەتییان نەبوو بە نامە و داپشتن، بەلام (الطغراني) هەیه کە شاعیریکی بەناوبانگ بوو و لە سەردەمی هەزبانیەکان لە اربل ژیاو، هەر وەها سەبارەت بە هەزبانیەکان لە (نازەریان) ئامازەیه کی راستەوخۆ هەیه لە چوارچێوەی پروداوە میژووییەکان کە

(٨٧٧) ابن خلکان: وفيات الاعيان، ١/ ٤٤؛ العماد الاصبهاني: خريدة القصر وجديدة العصر، ٢/ ٣٤٨؛ الحموي: معجم البلدان، ٧/ ١٦٧؛ ابن الوردي: ١/ ٣٤٩؛ ابن كثير: البداية، ١٢/ ٥٤؛ الحنبلي: شذرات الذهب، ٣/ ٢٥٩؛ حسن الباشا: الفنون الاسلامية، ٢/ ٣٦٧.

(٨٧٨) عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية: ٢/ ٨٣ - ٨٤.

هه‌زبانیه‌کان ئهم کاره‌یان زانیوه، ئه‌وه‌ش به به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که (دیس‌م بن ابراهیم)ی کوردی له سالتی (٣٣٠/ک ٩٤١ز)، (ابو القاسم علی بن جعفر) کردوویه‌تی به وه‌زیری خۆی، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌لای خۆی نووسهر بوو له نازه‌ریاییمان.^(٨٧٩) هه‌میشه‌ بۆ گرتنه‌ئەستۆی ئهم دیوانه به‌ناوبانگترین نووسهری په‌وانبێژی یان هه‌لده‌بژارد، به‌پیتی ئه‌وه‌ی ئاوینه‌یه و ناستی شارستانییه‌تی ده‌وله‌تی تێدا په‌نگ ده‌داته‌وه ئه‌ییت به‌توانا بی‌ت له سه‌ر قایل و پازیکردن و کاریگه‌ری هه‌بێ به‌سه‌ر به‌رانبه‌ردا. هه‌روه‌ها گوزارشته له باره‌ی توانای میرنشینه‌که‌وه. (عمود بن أحمد الخجندی) ئهم پله‌وپایه‌ی که که‌وتبووه ئه‌ستۆ له (سنجار) وه‌ری گرت، نووسین و دارپشتنیشی بۆ (عماد الدین زه‌نگی) یش هه‌بوو، هه‌روه‌ها زانیایه‌ک بوو له زمان و پێژمان (پسته‌سازی) و فیه‌قه و ئه‌ده‌بدا.^(٨٨٠)

(٨٧٩) مسکویه: تجارب الامم، ٣١/٢؛ ابن الاثیر: الكامل، ٣٨٨/٨؛ ابن خلدون، تاریخ، ٥٠٠/٤.

(٨٨٠) القفطی: انباه الرواة علی ابناء النحاة، ٢/٢٦٤.

پرۆژهی ژنهیئانی سیاسی

ئەم جۆرە پێوەندیە دیپلۆماسییانە لەپاڵ لایەنی کەسیتی بۆ پێوەندی و نزیکبوونەوە چەند واتایەکی سیاسی ھەیە، و ئەم جۆرە شێوازە لە پێوەندی دیپلۆماسی نێوان میری دەوڵەت و میرنشینە کوردیەکان و ھێزە سیاسییەکانی نێوچەکەدا وەک (عەبباسی و بوەبھی و سەلجوقی....ھتد) بوونی ھەبوو. ئەمەش لە ئەنجامی ئەو بارودۆخە ئالۆزەدا بوو کە جیھانی ئیسلامی بە دەستییەو دەینالاند، چونکە چەند بێمەلەیک دەسەلات و فەرمانرەواییان لە نێو خۆیاندا داھەش کرد، و ھەندیکیان لەسەر حسابی ئەوی دیکە دەسەلاتیان فراوان دەکرد، ھارکات خەلیفەی عەبباسی ھەلۆستی نەبوو لە ناست ئەو گۆرانکاریانەمی لە ناوچەکەدا روویانەدا.

ماناو ناوەرۆکی ژن و ژغوازی لە نێوان میر و پادشاکاندا لە چوارچێوەی پێوەندیە دیپلۆماسییەکاندا لەم توێژینەوێ تێمەدا زۆر لەو فراوانترە کە لە ژبانی کۆمەڵایەتیدا ھەیە، ئەم ژن و ژغوازیە یاخود خزمایەتیە تەنھا لە پێناو نامانجی سیاسی یان دەستگرتن بەسەر خیاڵەت یا دەسەلاتی سیاسی لە نێوچەکەدا بوو.

لە دێر زەمانەو ئەم پرۆسەییە گەرنگترین ئامرازێ پشیتیوانی پێوەندیە دیپلۆماسییەکان بوو، ھەندێ جارێش وەک کارتی فشار بە کارھاتوو بۆ ناستبوونەوێ سیاسی، چونکە بە کارھێنانی ئەم شێوازە کۆمەڵایەتیە ئامرازێکە بۆ پێشخستنی پێوەندیە دیپلۆماسییەکان، لە بەرئەوێ ئەم پێوەندیە خزمایەتیە زۆر بە ھێزترە لە پێوەندیە سیاسییەکە، چونکە زۆرجار بەرژەوێ پێوەندیە تایبەتەکانن کە پۆلی کاریگەر دەگێڕن لەم جۆرە پێوەندیانەدا.

بۆیە دەبینن ئەم ژن و ژغوازیە (خزمایەتیە) لە نێوان میر و پادشا و خاوەن دەسەلاتەکاندا تا رادەیەک بەلگەییە بۆ بەرانبەری و ھاوتایی ئەمەو جگە لە رێک و کۆکبوونی سیاسی نێوانیان، ھەروەھا داڕێژکردنی لایەنگیری و پشتمگەری بۆ یەکتەر.

خزمایه‌تی سیاسی به‌هیتز کرد، نه‌وه‌بوو کچیکیان دایه میر (قرواش بن المقلد)، که له سالی (۳۹۱-۴۴۲/ک/۱۰۰۰-۱۰۵۱ز) ده‌سه‌لاتی گرتنه ده‌ست، و هه‌ردوو میر هاوکاری یه‌کتریان ده‌کرد له کاتی مه‌ترسی و هه‌ره‌ش‌ی ناوخو یاخود ده‌ره‌ده‌دا. بۆ نمونه له سالی (۴۱۷/ک/۱۰۲۶ز) دا میر (نصر الدولة) یارمه‌تیه‌کی سه‌ربازی پیشکەش به (قرواشی) زاوای کرد له دژی (بدرانی) برای که ململانی‌تی ده‌سه‌لاتی له‌گه‌لدا ده‌کرد. (۸۸۳)

له سالی (۴۱۰/ک/۱۰۱۹ز) دا میر (نصر الدولة) خاوه‌نی میرنشینی مه‌روانی خزمایه‌تیه‌کی سیاسی له‌گه‌ل میرنشینی شه‌دادیدا دروستکرد به هیتانی خاتوو (فضلونه) کچی فضلونی یه‌که‌م، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه بۆ بوونی پێوه‌ندی دیپلۆماسی له‌ نیتوان هه‌ردوو میرنشینی کوردیدا. (۸۸۴)

سه‌باره‌ت به پێوه‌ندی ده‌ره‌وه، له سه‌رده‌می هه‌ردوو میردا (أبو علی بن مروان) و (أبو الفضائل بن سعد الدولة)، پیشکەوتنی گه‌وره‌ی به‌ خۆیه‌وه بینی تا راده‌یه‌ک گه‌یشه ژن و ژغوازی، نه‌وه‌ بوو (أبو علی) پێوه‌ندی له‌گه‌ل میرنشینی حمدانی زۆر پته‌و و جیگر بوو نه‌ویش له‌ ریگه‌ی خزمایه‌تی سیاسیه‌وه بوو، کاتیک له‌ کۆتاییه‌کانی سالی (۳۸۶/ک/۹۹۶ز) دا کۆمه‌لیک له‌ پیاوماقولاتی خزمی خۆی ره‌وانه‌ی شاری حه‌له‌ب کرد (۸۸۵) بۆ نه‌وه‌ی (ست الناس) کچی میر (سعد الدولة شریف بن سيف الدولة الحمداني) لێ ماره‌ بکه‌ن، میری حمدانی پێشوازی لێ‌کردن و ره‌زامه‌ندی و خۆشحالی خۆی پێشاندا بۆ نه‌م خزمایه‌تیه‌، و نه‌م خوازیینه‌ به‌ ماره‌یی (۲۰۰) دوو سه‌ده‌ هه‌زار دره‌هم جێبه‌جێ کرا. (۸۸۶)

نه‌م هه‌نگاه‌ ره‌هه‌ندی سیاسی و دیپلۆماسی خۆی هه‌بوو، و به‌لگه‌یه‌ بۆ ژیری و

(۸۸۳) ابن الاثیر: الكامل، پووداوه‌کانی سالی ۴۱۷/ک.

(۸۸۴) الفارقي: تاريخه، ۱۲۱؛ محمد امين زكي: تاريخ الدول والامارات الكردية، ۹۳.

(۸۸۵) ابو الفداء: تقويم البلدان، ۲۶۶.

(۸۸۶) الفارقي: تاريخه، ۷۲؛ ابن الاثیر: الكامل، ۴۸۵/۵.

لیہاتوویی (أبو علی الحسن بن مروان). میر (أبو علی) ئارەزووی وابوو سازدانی
 ناھەنگی ژنھێنانەکە لە شاری نامەد (دیاریە کر) بکات، بۆ ئەم مەبەستەش
 میافارقینی بەجێھێشت بە ھارپێستەتی (شیروە بن مەم) و بەرپێکەوتن بۆ شاری
 نامەد،^(٨٨٧) بەلام کاتێک (أبو علی) گەیشتە شاری نامەد بۆ سازدانی ناھەنگەکە و
 گواستەوێ پێتەختەکە، و لە کاتی گەیشتنی کەژاوێ بووک بۆ ئەو نیوچەییە
 دەکەوتە نێوان نامەد و ئورفا (الرها)، میر (أبو علی) تیزۆر کرا و بوکە کەیش
 گەراپێدەوێ شاری ھەلب،^(٨٨٨) بەلام پێوەندیەکان لە سەردەمی (مەھد الدولة)، بەردەوام
 بوو وەک چۆن لە سەردەمی براکەیدا ھەبوو، ھەروەھا خاتوو (ست الناس)ی
 ھیتا،^(٨٨٩) و لە سالی (٣٨٨/٩٩٨ز) رێوھەمی ژنھێنانەکە لە شاری میافارقین
 ئەنجامدا.^(٨٩٠)

میر (أبو علی) لە سەردەمی (باد بن دوستک) رێککەوتننامەیەکی تایبەتی لەگەڵ
 میرنشینە ئەرەییەکان بەست و پێوەندیەکانیان لەگەڵیان چاک کرد بە
 دروستکردنی پرۆسەی خزمایەتی (ژن و ژغوازی) بە ھیتانی کچی (سنحاریب)
 پاشای (الساسة)، ئەم خزمایەتیە بێسوو ھۆی بەھێزکردنی پێوەندیە
 دیپلۆماسییەکانی نێوان گەلی کورد و ئەرەمی. بەمەش (أبو علی) لایەنێکی گرنگی
 لە سیاسەتی دەرەوی جێبەجێ کرد لەسەر بنەمای جێگیرکردنی ھارپێستەتی لەگەڵ
 ھەموو دەولەت و میرنشینەکانی پۆژھەلات بە تایبەتی لەگەڵ مەسیحیەکان وەک
 (دەولەتی بێزەنتی و میرنشینە ئەرەمیەکان)،^(٨٩١) ھەروەھا ئەوێ لەگەڵ دەولەتە

(٨٨٧) الفارقي: تاريخه، ٧٤.

(٨٨٨) الفارقي: ه. س، ٧٦ - ٧٧؛ بۆ زیاتر زانیاری بپروا: (ابن الاثير: الكامل، ٥/ ٤٨٥؛ ابن
 خلدون: العبر، ٤/ ٣١٦).

(٨٨٩) عبد الرقيب يوسف: الدولة الدوستكية، ٢/ ٦٠.

(٨٩٠) الفارقي: تاريخه، ٨٠.

(٨٩١) ابن الاثير: الكامل، ٨٢/٦؛ عبد الرقيب يوسف: س-پ، ١/ ١٢٨-١٣٠.

نیسلامیه کان جیبه جی کرد وک پتوهندیه دیبلوماسییه کان له گهڙ دهولته تی عه عباسی و فاتمی و بنه مالئی حمدانیه کان له حله ب، نه مهش وایکرد جیگره کانی هه مان سیاسه تی نه وان پیاده بکه ن و ژیانیکی خوش و ئاسوده و پر له هیمنی و ئاسایش به رقه رار بکه ن بۆ دانیشتوانی ناوچه کانی ژیر دهسه لاتیان.

لیته ده ا جیگه ی ئاماژه پیکردنه که (نصر الدولة) ی مهروانی چوار ژنی هه بو،^(۸۹۲) یه که میان (فضلیه) کچی فضلونی یه که م،^(۸۹۳) له بهری نه م ژنه سی کورپی هه بو به نیه کانی (سعید و شاهنشاه و ابو الحسن)، و دووه میان کچی (شرف الدولة قرواش بن المقلد العقيلي)، و سییه میان کچی سنحاریب پادشای سناسنه ی نه رهنه ی، و کورپکی لی بو به ناوی میر (ابو دلف)، و دوا ژنیان گۆزانیبژی میسری خاوه ن (الاستاذ فرج) بو.^(۸۹۴)

لیته ده ا نه وه مان بۆ روون ده بیته وه که میر (نصر الدولة)، ئامانجی سیاسی خو ی هه بو له پستی پرۆسه ی نه م ژنه یان و خزما یه تییه وه، به شیوه یه که دنیایه بیته له و هۆزانه ی که خزما یه تی له گه ڙدا دروست کردوون، نه مهش له گه ڙ سیاسه تی دیبلوماسییه نه ودا ده گوځیته بۆ هتور کردنه وه ی بارودوخی نیوچه کانی ده ور به ری، نه مه جگه له وه ی ده توانیته له کاتی پتو یستدا داوی هاوکاری و یارمه تیان لی بکات.^(۸۹۵)

له سالی (۴۰۴ ک / ۱۰۱۳ ز) دا (أبو الحسن علي بن مزید الاسدي) میری به نی مزید چوو بۆ لای (ابو الشوك العنازي) به مه بهستی شه پرکردن،^(۸۹۶) به لام هه ردوولا

(۸۹۲) الفارقي: تاريخه، ۱۲۱ - ۱۲۲؛ ابن الاثير: الكامل، ۶ / ۲۱۵؛ الصلبي: الوافي بالوفيات، ۸ / ۱۷۷.

(۸۹۳) الفارقي: تاريخه، ۱۲۱.

(۸۹۴) الفارقي: تاريخه، ۱۲۱ - ۱۲۲؛ ابن شداد: الاعلاق الخطيرة، ۳ / ۱ / ۳۵۴ - ۳۵۵.

(۸۹۵) له م باره یه وه به وانه: (ابن الاثير: الكامل، ۶ / ۷۷، ۹۴).

(۸۹۶) بۆ زیاتر زانیاری به وانه: (ابن الاثير: الكامل، ۵ / ۶۰۲).

به‌بی شهرکردن پیکه‌وتن، و نهم ناشتیه خزمایه‌تییه‌کی سیاسی لیکه‌وتنه‌وه نه‌ویش به‌هینانی خوشکی (ابو الشوك)^(۸۹۷) بۆ (ابو الاغردیس) (۳۹۴-۴۴۷/ک/۱۰۰۳-۱۰۵۵ز) کوری (ابو الحسن علی بن مزید)^(۸۹۸) به‌رهمه‌کانی نهم خزمایه‌تییه له‌سەر پیتوه‌ندیه‌کانی هەردوو‌لا کاریگه‌ری باشی هه‌بووه، بۆ نمونه له سالی (۴۰۵ ک/۱۰۱۴ز) دا سواره‌کانی هۆزه کوردیه‌کان به‌تایبه‌تی هەردوو هۆزی شاژنجان و چاوان چوونه پال مه‌زیدیه‌کان و دژی به‌نی دییس جه‌نگان، و نه‌جامی نهم شه‌ره به‌شکستی به‌نی دییس و ده‌ست به‌سه‌راگرتنی سه‌روه‌ت و سامانیان له‌لایه‌ن مزیدیه‌کان به‌سه‌روکایه‌تی (علی بن مزید) کو‌تایی هات.^(۸۹۹) له سه‌رده‌می (احمد بن مروان) پیتوه‌ندیه دیپلۆماسیه‌یه‌کانی نیوان ده‌وله‌تی دۆسته‌کی و عوقیلیه‌کان ئالۆزی تی که‌وت به‌هۆی نه‌وه‌ی (احمد بن مروان) ده‌ستی خسته‌ نیو کاروباری عوقیلیه‌کان و هاوکاری (قرواش العقیلی)ی کرد له دژی به‌درانی برای، نه‌وه‌ش پاش نه‌وه‌ی هەردوو برا له سالی (۴۱۷/ک/۱۰۲۶ز) له‌سەر ده‌سه‌لات چوون به‌گژیه‌کدا،^(۹۰۰) به‌لام ململانیکه به‌شیتوازیکی دیکه‌ گۆردرا، نه‌وه‌ش به‌هۆی نه‌وه‌ی هەردوو برا ناشتبوونه‌وه و به‌درانی‌ش خۆی بۆ دژایه‌تیکردنی (احمد بن مروان) ناماده کرد و په‌لاماری نیوچه‌ی (نصبین)ی دا و له سالی (۴۱۹/ک/۱۰۲۸ز) دووجار به‌سەر سوپای (احمد بن مروان) دا سه‌رکه‌وت له به‌رامه‌ردا (احمد) به‌س هه‌زار سه‌ریازه‌وه په‌لاماری به‌درانی دا و به‌سه‌ختی تیکشکا،^(۹۰۱) له‌لایه‌کی تره‌وه (احمد بن مروان) (ه‌ناء بنت قرواش)ی هینا و پیتوه‌ندیان پووی له به‌هیتی کرد،^(۹۰۲) به‌کورتی پیتوه‌ندی نهم دوو هیتزه له‌سەر

(۸۹۷) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۶۰۲.

(۸۹۸) الذهبي: تهذيب سير اعلام النبلاء، ۲/ ۴۲.

(۸۹۹) ابن الاثیر: الكامل، ۵/ ۶۰۴ - ۶۰۵، ابن الوردي: تاريخه، ۱/ ۳۱۶.

(۹۰۰) ابن الاثیر: الكامل، ۷/ ۳۱۶.

(۹۰۱) ابن الاثیر: ه. س، ۷/ ۳۳۱-۳۳۲.

(۹۰۲) الفارقي: تاريخه، ۱۲۱.

پاراستنی به رژه و ندیه کانی و رتیزگرتن لیدی کتر له لایه ک و چاوپرینه موئک و سامانی
یه کتر له لایه کی تره وه و ستا بو له م پوه وه (قرواش العقیلی) له ساتی
(٤٢٦ ک/ ١٠٢٣ ز) بۆ بهرگرتن له شالووی پۆمه کان داوای هاوکاری له (احمد بن
مروانی) زاوای کرد. (٩٠٣)

(٩٠٣) اين الاثير: الكامل، ٩/٨.

(٩٠٥) ابو الفداء: المختصر، ٢ / ١٦٧؛ ابن كثير: البداية والنهاية، ١٢ / ٥٥.

(٩٠٧) ابن الاثير: الكامل، ٦ / ١٢١.

(٩٠٨) ابن الاثير: الكامل، ٣٧ / ٨؛ ابن خلدون: التاريخ، ٤ / ٥ / ١٠٣٤؛ حسام الدين على غالب: الكرد، ٢٢٠.

دهولت و مینشیننه کوردیه کان و غهزه سهلجوقیه کاند و بۆ بههتیزکردنی نهو جوۆره پتوهندیه ههندی لهو خزمایهتیه سیاسیه جیهه جی کرا نه گهر که میش بیت، بهلام نهو ژن و ژغوازیه سیاسیهی نینانیه هه بووه.

نهو پتوهندیه نیتوان ههردوولا دهگه پتتهوه بۆ سهرده می ههله می غهزه کان بۆ سهو هه ریه کوردیه کان له کاتی هه رشیان بۆ سهو اذریجان سالی (١٠٢٩/ك٤٢٠ ز) یه کهم ژن و ژغوازی سیاسیه نیتوان میر (وهسوژان الروادی) و کچی یه کیک له میره کانی غهزه کان، رویدا،^(٩٠٩) نهو میره کوردیه ناچار بوو نهو خزمایهتیه به نه نجام بگه یه نیت له پیتناو دوورخستنه وهی شهو و مهترسیان له مینشیننه که یان، ههروه ها به هیوای وهگرتنی یارمه تی له دژی هه موو نهو دوژمنانهی که دهووبه ری اذریجانیهان له باکوور و پۆژئاوا دا گرتبوو له (رۆم و نه رهن و کهرج)، هاوکات به شیک له میره کانی شه دادی دژایه تیان ده کرد، هه رچه نهو وهسوژان ناچار بوو بۆ به ستنی نهو ژن و ژغوازیه،^(٩١٠) بهلام نهو خزمایهتیهی نیتوان کورد و غهزه کان له کاره ئاسایه کان بووه، لیوه دا جینگه ی ئاماژه پیتکردنه که به رهه می نهو خزمایهتیه ئیجایی بوو بۆ مینشینیه رهوادی، نه گهر به کاتیش بیت، چونکه رزگاری بوو له هه ترش و په لامار و تالانکردن.

میر (ههزار اسب بن بنکی) ی کوردی که به ناوبانگترین فه رمانده کوردیه کان بوو له سوپای سهلجوقیدا، له لایه ن سولتان (الب ارسلان) به پیتدانی خوشکه که ی خزی به ناوی (صفیه خاتون) خه لات کرا،^(٩١١) نه مهش نهوه ده گه یه نیت که نهو میره کوردیه په لوه پایه کی مه زنی هه بووه لای سولتان و ده سه لاتیه سهلجوقیه کان، هاوکات هه موو تینکسته میژوویه کان جهخت له سهو نهوه ده که نهوه که میر (ههزار اسب) جینگای ریزو

(٩٠٩) ابن الاثیر: الکامل، ١/ ٣٨١.

(٩١٠) حسام الدین علی غالب: اذریجان، ١٥٦-١٥٧؛ نیشتمان بشیر محمد: الكرد والسلاجقة،

١٦٧.

(٩١١) ابن الاثیر: الکامل، ١/ ٦١.

ستایش بووه له لای سولتان (طغرل بگ و الب ارسلان)، تهنهها تهوه بهسه که وتار له
شاره کانی وهک (تههواز و خوزستان و بصره) بهناوی تهوهوه بووه.^(۹۱۲)

جیگهی تاماژهیه بۆکردنه که پتوهندیه دیپلوماسیه کانی نیوان میرانی میرنشینی
عهنازی و سولتان (طغرل بگ) پې بووه له ململانی و ناوۆکی.

پتدهچیت نهریتی نزیکبوونهوه له نیوان بنه ماله کان له ریگهی ژن و ژغوازییهوه له
جیهانی سیاسهتدا جیبه جی کراییت، زۆرجار پتوهندیه سیاسیه کان بریاری نهو
خزمایه تیه ده دا، نه مهش له نیو لق و پۆی بنه ماله کوردیه کانی ئه یوبیدا به دی
ده کرا، یان له نیوان خوۆی و بنه ماله ده سه لاتداره کان رووی ده دا که پتویستی به
جیگیر کردنی پتوهندی سیاسی هه بوو، له به ره ئه وهی گرتیه ستی هاوسه ریتی به لگهی
خۆشه ویستی هاوشیوهی نیوان دوو مهمله که ته، یاخود دلتیابوون و زامن کردنی
هاوکاری و یارمهتی پادشایه که له پادشایه کی له خوۆی به هیتتر، یان خۆپاراستن له
ته ماعکاری و چاوچنۆکی، ههروه ها هیچ مه رجیک نه بووه بۆ ته واو کردنی نهو
خزمایه تیه له نیوان میر و بنه ماله ده سه لاتداره کاند، ته نه ها مه رجی ئیسلامه تی
نه ییت.

(۹۱۲) ابن الجوزي: المنتظم، ۸ / ۱۶۸؛ سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان، ۱۳۶.

بەشى چوارەم كۆتايى پىئەندىيە دىيلۆماسىيە كان

تەۋەرى يەكەم

- پىچرانى پىئەندىيە دىيلۆماسىيە كان
- ھۆكارە كانى پىچرانى پىئەندىيە دىيلۆماسىيە كان
- شۆينەۋارە كانى پىچرانى پىئەندىيە دىيلۆماسىيە كان

تەۋەرى دوۋەم

- شۆينەۋارە راستەوخۆ كان لەسەر لايەنە بەشەرھاتوۋە كان
- شۆينەۋارە ناراستەوخۆ كان لەسەر ولاتان و ميرنشينە كوردىيە كان
- شۆينەۋارە لەسەر نىردە كان و ئەندامانى و ھاوکارانى

ته واره‌ی یه که م پچرانی پتوهندیه دیبلۆماسیه کان

ئه گهر دامه‌زاندنی پتوهندیه دیبلۆماسیه کان و ناردنی نێرده دیبلۆماسیه کان پتویست به‌رێکه‌وتن بکات یان له‌سه‌ر بنه‌مای په‌زامه‌ندی هه‌ردوو لایه‌ت، ئه‌وا پچرانی ئه‌و پتوهندیانه و کۆتاییهاتنی ئه‌رکی ئه‌و نێرده دیبلۆماسیانه له‌ حاله‌تی هه‌بوونیاندا پتویست به‌و جۆره‌ رێکه‌وتن و په‌زامه‌ندیه ناکات.^(٩١٣)

پچرانی پتوهندی دیبلۆماسی رێشوتنێکی تاک لایه‌نه، و ته‌نها ده‌رپرینی ئه‌را ده‌ی یه‌ک لایه‌نه بێ هیچ رێکه‌وتنێکی پێشوه‌خت. وێرای ئه‌وه‌ی رێشوتنێکی یه‌ک لایه‌نه‌یه، کارێکی خۆش نیه،^(٩١٤) و له‌ هه‌مان کاتیشدا شێواز و دیاره‌شه، شێوازه‌ چونکه هه‌ندێ جار ده‌یه‌تته ئه‌لتەرناتیفی جه‌نگ، به‌لام به‌یه‌ کجاری نایسپێته‌وه، دیاره‌یه، چونکه به‌ تێکه‌چوونی کارێکی دیارێکراو داده‌نرێت له‌ سیستمی پتوهندیه نێوده‌وله‌تیه‌کاندا. به‌و شێوه‌یه‌ پێده‌چێ پچراندنی پتوهندیه دیبلۆماسیه کان کارێکی ئیستنبایی،^(٩١٥) بێ له‌ ده‌وله‌تێکی نازادا که په‌نای بۆ ده‌بات بێ ئه‌وه‌ی هۆکار و فاکته‌ره‌کانی ناشکرا بکات، وێرای ئه‌وه‌ی که هه‌ندێ جار له‌ گه‌ڵ په‌رنسیپ و ئه‌و نه‌حکامانه‌ی که هه‌ن، تێک ناکه‌نه‌وه و گوزارش له‌ دیاره‌ی تێکه‌چوونی پتوهندیه نێوده‌وله‌تیه‌کانیش ده‌که‌ن. هه‌روه‌ها ده‌شی بلێن کارێکی نادرووست و ترسانکیشه که گوزارش له‌ سه‌ره‌له‌دانێ قه‌یرانیکی توند ده‌کات له‌ پتوهندیه نێوده‌وله‌تیه‌کاندا، که پتویسته په‌نای بۆ نه‌به‌رێت

(٩١٣) علي حسين الشامی: الدبلوماسية، ٣٥٥.

(٩١٤) ابو هیف: س. پ، ٢٣٤.

(٩١٥) کابییه: س. پ، ١٨٠ - ١٨١.

مه گەر له بارودۆختىكى زۆر نااساييدا نه بىت.^(٩١٦)

له بىرنهوه "ده بىتته هۆى كۆتايى هاتنى پىنه ندىه توندو تۆله كان...و نه گهرى په نابردنه بهر شىوازى زۆره ملئ و كرده وى توندوتىژ بۆ يه كلا كرده وى نهو ناكۆكيه ي كه بۆته هۆى وه گرگرتنى نهو رپوشوينه ترسناكه".^(٩١٧)

بهو مه زنده يه ي كه پىچراني پىنه ندىه ديبلۆماسيه كان ديارده يه كي تىكچوونى سيستمى نيوده و له تيه، كه واته برىنى پىنه ندىه ديبلۆماسيه كان له حالته تى بوونى گرژيه كي زۆردا له وانه يه بىتته هۆى درووستبوونى گرفتىكى گه وره له بهردهم گه شه كردنىكى نازاددا له پىنه ندىه نيوده و له تيه كاندا.^(٩١٨)

ناشكرايه له ميژودا كورد بهوه ناسراون كه خاوهنى نه زعه يه كي سهر به خۆين و هه موو جوړه ملكه چى و ژيړده سته يه ك پته ده كه نه وه، نه مهش به شيوه يه كي پوون و ناشكرا به سهر تيره و خياله كورد يه كانى نيشتته جى ناوچه شاخاويه كاندا جى به جى ده بىت، بۆيه ده شى بوونى نهو هه موو قه لا و قولله و مه تر ريزانه ي كه درووستيان كوردوون بۆ پاراستنى شار و گوند و شوينى نيشتته جى بوونيان، لىكدا نه وه يه ك بىت بۆ نهو راستيه ي سهر وه، هه روه ها سهره له داني ژماره يه ك له قه واره ي سياسى كه خۆيان له ميرنشيه كورد يه كاندا ده بىننه وه له هه ردوو سه ده ي چواره م و پىنجه مى كۆچيدا پشت پاست كردنه وه يه ك بىت بۆ نهو نه زعه سهر به خۆخوازيه ي له هه ست و نه ستى كورددا هه يه و ژماره يه ك له شارنشين و گه ريده موسلمان ه كان تىبىنى نهو جوړه دياردانه يان كوردوه و به چەند ناماژه يه كي كورت نارپيان لىداوه ته وه، به لام به كه لك بوون.^(٩١٩)

(٩١٦) كاپيه: س. پ، ١٧٩ - ١٨٠.

(٩١٧) ابو هيف: س. پ، ٢٣٢.

(٩١٨) علي حسين الشامى: س. پ، ٣٥٩.

(٩١٩) بۆ زياتر زانيارى بپوانه: (حكيم احمد مام بكر: الكرد و بلادهم، ٢٥٧ وما بعدها).

پێوهندی میرنشینە کوردیەکان لە گەڵ بۆهییەکاندا پێوهندیەکی دیپلۆماسیی نەبۆوە بەشیوەیەکی بەردەوام، بەلکو هەندێ جار دووچاری گرژی بۆتەو، لە ئەنجامی ناکۆکی نیوان بەرژەوێندیەکانیان و هەولێ بۆهییەکان سوو بۆ فراوانکردنی قەڵەمپەوی دەسلەتێ خۆیان لە سەر دەمی هەندێ لە فەرماندەکانیان وەك (عضد الدولة)، ئەمە وێرێ بزووتنەو سەریازیەکانی میرنشینە کوردیەکان و هەولێدانیان بۆ دەریازبوون لە بازەنی سیاسەتی بۆهییەکان. ئەوێ جێی ناماژە پێکردنە لێردا ئەوێە کە هەلۆیستی بۆهییەکان لە بەرامبەر ئەو میرنشینانەدا بەپێی سروشتی سەرھەڵدان و گەشەکردنیان و هەلۆیستی میرە کوردەکان لە ناست دەسلەتێ بۆهییەکاندا جیاوازی هەبۆوە، بۆ نمونە پێوهندی سیاسی بۆهییەکان شەقلێکی دیپلۆماسیی لە کاتی کدا سروشتی جەنگی بەخۆ گرتبوو لە گەڵ میرنشینێ مەروانیدا لە سەر دەمی دامەزرێنەرە کە میر (باد)ی کوردی ئەمەش بە تەبیعیەتی حال دەگەرێتەو بۆ ناشایەتی سیاسی نیوان بۆهییەکان و عەنازیەکان کە لەو ماوەیدا گەشەئێ کردبوو، ئەمە لەلایەك، لە لایەکی ترەو، بۆ جیاوازی بەرژەوێندیەکانیان لە گەڵ میر (باد)ی کوردیدا، لەرووی هەولە بەردەوامەکانی لەلایەن ئەمەئێ دواپیان بۆ دەریازبوون لەسەر جەم ئەو لەمپەر و گێوگرفتانیە کە دەبنە بەریەست لە بەردەم ئازادی جولانەوێکانی لە نیوچەئێ دیاریکەر و جزیرەدا.^(٩٢٠) ئەمە وێرێ ئەو پێوهندیە دیپلۆماسییانەئێ نیوان هەردوو لایەنی کوردی و بۆهیی.^(٩٢١) کە زۆری نەخایاند، و هەندێ جار گرژی و ئالۆزی دەکەوتە نیوانیان لە ئەنجامی تەماحی میرە کوردەکان لە دەرفەت هێنانیان لە هەلومەرجی سیاسی نیوچە کە، بۆ فراوانکردنی سنووری دەسلەتێیان و سەپاندنی باج و سەرانی لەسەر پێگەئێ کاروانی بازرگانێەکان بۆ بوژانەوێ تابووری میرنشینە کەیان،^(٩٢٢) ئەم مەسلانە لە گەڵ ویست و ئارەزووی

(٩٢٠) بۆ زیاتر زانیاری بپروانە: (قادر محمد حسن: الامارات الكردية، ٩٢).

(٩٢١) بۆ زیاتر زانیاری بپروانە: بەشی دووئێ ئەم توێژینەوێە.

(٩٢٢) مسکوێە: تجارب الامم، ٢ / ٢٧٠ : ابن الاثير، ٥ / ٣٦٨.

بوهیهیه کاندایه کی نه ده گرتوه، چونکه نه وان مدهستیان به تهنهها داگیرکردنی نیوچه شاخاویه کان نه بوو، به لکو گهره کیان بوو ده ست به سهر ته وای خیلافته تی عه بیاسیه کاندایه بگرن، نه مهش به فیعلی هاته دی.

بیده نگبونو بویهیه کان له و چالاکیه سهریازیانه ی که میر (حسنویه الکردی) له بارود و ختیکی دیاریکراودا پیی هه لده ستا ده گهرتیه وه بۆ سهر قالبوونیان به شه ر و ململانیکیان له گه ل دوژمنه کانیاندا، بۆیه چاره روانی دهرفته تیکی له باریان ده کرد بۆ نه وای سنووریک بۆ ده سه لاتی میری کوردی دابنن، کاتیک ناکوکی که وته نیوان میر (حسنویه الکردی) و حاکمی نه هاره ند (سه لان بن مسافر) ^(۹۲۳) له سالی ۳۵۹ ک / ۹۶۹ ز) دا، نه و هه له بۆ بویهیه کان ره خسا، کاتیک ناکوکیه کان به راده یه ک قول بۆوه تا کار گه یشته نه وای (سه لان بن مسافر) جهنگی له دژی میر (حسنویه کوردی) راگیاندا، به لام له و شه رده دا (سه لان بن مسافر) به خزی و نه و ده یله میانه ی له گه لیدابوون شکستیان هینا و پاشه کشه یان کرد بۆ شویتیک تا خوینی تیندا په نا بده ن، به لام (حسنویه الکردی) له ههر چوار لاره گه مارۆی دان و ناگری به ردایه ده وروبه ری سهریازگه که یان، گهرمای نه و ناگره تینی بۆ سوپاکه ی هینا، کاته کهش وه رزی هاوین بوو، بۆیه ناچاربوون داوای سه لامه تی و نه مان بکه ن، نه و به بوو (حسنویه الکردی) دلی پییان سوتا و نه مانی پی به خشین. ^(۹۲۴)

له راستیدا یارمه تیدانی (نصر الدولة) له م سات و کاته دا ته نه ها له ترسی زۆرداری بی نامانی سه لجوقیه کان بووه، چونکه پیوه ندیه کانی نیوان هه ردوو ده ولته تی دۆسته کی و بیژه نته باش بوو، به لام نه م کاره ببوه هزی تیکچوونی نه و پیوه ندیه دیبلۆماسییه ی نیوانیان.

سه باره ت به پیوه ندیه کانی نیوان میرنشینی مه روانی و ده ولته تی فاتمه کان نه و له

(۹۲۳) ابن الموطي: تلخیص معجم الاداب فی معجم الالقاب، ح ۴ / ۴ / ۴۲۴.

(۹۲۴) مسکویه: تجارب الامم، ۲ / ۲۷۱: ابن الاثیر: الكامل، ۵ / ۳۶۸: بۆ زیاتر زانیاری به وانه: (حسام الدین علی غالب: الکرد، ۱۳۵-۱۳۷).

نیوان هەلکشان و داکشاندا بوو (المس والجزر) پتوهندیه کان ئالۆز و ناجیگیربوون و بهندبوون به بهرژه‌وه‌ندی کاتییه‌وه، پشتیان به هیچ ڕێکه‌وتننامه‌یه‌کی عه‌قادی یاخود ئیتتییه‌وه نه‌به‌ستبوو، که‌واته گومان له‌وه‌دانییه که بلیین، ناکریت میر (نصر الدولة) و میرنشینه‌که‌ی بجه‌ینه نیو بازنه‌ی بانگه‌وازی فاتییه‌کان، جا پاساو و مشتومر و باس و خواسی رابه‌رانی فاتییه‌کانه‌وه هه‌ر چیه‌ک بیت، چونکه (نصر الدولة) ناتوانیت ڕێگه‌ بدات به‌و ڕێبازه ئیتتییه له‌ میرنشینه‌که‌یدا بلاقبیتیه‌وه، به‌ده‌ر له‌وه‌ی له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌کانه‌وه دانیشی پێداتراوه، نه‌مه‌ش به‌هۆی دا‌برانی له‌گه‌ڵ ڕیپازی سونیدا که‌ بوونی له‌ میرنشینه‌که‌یدا ده‌گه‌ڕێتیه‌وه بۆ مه‌رجه‌عیته‌که‌ی له‌ به‌غدا‌ی پایته‌ختی خێلافه‌تی عه‌بباسیه‌وه به‌و ئیعتباره‌ی که‌ خه‌لیفه مه‌رجه‌عی بالا‌ی ڕیپازی سونیه، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که‌ زۆربه‌ی په‌عیته‌که‌ی کورد و ئه‌و مو‌سلمانانه‌ی تریش بوون که‌ له‌سه‌ر ڕیپازی سوننه بوون.^(٩٢٥)

هه‌روه‌ها خالێکی گرنه‌گ هه‌یه ناییت له‌یادی که‌ین، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که‌ زۆربه‌ی ئه‌و میرنشینه عه‌ره‌ییانه‌ی که‌ له‌ ده‌وره‌یه‌ری بیابان په‌یدا‌بوون و توانیان ده‌ست بگرن به‌سه‌ر هه‌ندێ شاری وه‌ک (موسل و هه‌لب و حیلله و ته‌رابلس) که‌ بوونه شیعه وه‌ک، (حه‌مدانییه‌کان و عوقیلییه‌کان و مه‌زیدییه‌کان)، به‌ پێچه‌وانه‌ی میرنشینه کوردیه‌کانه‌وه، وه‌ک، (حسنویه و عناز و هه‌زبانی و مروانی و شادای...هتد) که‌ هه‌ر به‌ سونیه‌تی مانه‌وه، وێ‌پای هه‌ندێ سیفاتێ ها‌وبه‌ش که‌ هه‌ردوولا (کوردو عه‌ره‌ب) پێکه‌وه کۆده‌کاته‌وه، وه‌ک کۆچه‌ری و سینستمی خێله‌کی و گه‌لێکی تریش.

به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان دو‌ورییه‌کان نزیکده‌کاته‌وه نه‌ک ڕێبازه ئیتتییه‌کان، نه‌مه‌ش بۆ سروشتی پێگه‌ی جو‌گرافی میرنشینه‌کان ده‌گه‌ڕێتیه‌وه، ئه‌وه‌تا ده‌بینین عه‌ره‌به‌کان مامه‌له‌ و هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ڵ نیوه‌نده شیعه‌کاندا له‌ (نه‌جه‌ف و که‌ربه‌لا) به‌هێت‌تر بووه به‌هۆی نیشه‌ته‌جیه‌بوونیان له‌و نیوچه‌انه‌دا، به‌لام کورد به‌هۆی دو‌وریان له‌و نیوچه‌انه‌وه و،

(٩٢٥) بۆ زیاتر زانیاری به‌وا‌نه: پاشکۆی ژماره (٣).

ئاوتتەبوونيان لەگەڵ رێبازی شیعیدا بەو پادەیه نەبوو، ئەمەش وایکردوو کە زیاتر بەرپێبازی سوننیهو پەيوەست بن. بانگەوازی (بەساسیری) رۆژی گەورەو هەبوو لە ناچارکردنی میر (نصر الدولة) لە پشت کردنە عەبباسیەکان و پاگەیانندی پشتیوانی خۆی بۆ فاتمیهکان،^(٩٢٦) بەدریژایی یەک سالی تەواو هەموو لایەك پششبینی ئەوێان دەکرد کە خێلافەتی عەبباسی لاوازیوو، تەنھا بانگەوازی (بەساسیری) بۆ میرەکانی جزیرەو فوراتی کە وتار بۆ فاتمیهکان بەدەن و بەگەشتنی بانگەواز کاری فاتمی شیرازی بۆ (الرحبة)،^(٩٢٧) وایکرد کە تەرازووی هێزەکان لە بەرژووەندی فاتمیهکان و پشتیوانیان لە میرنشینە عەرەبیەکان بشکێتەو، ئەوێو وایکرد (نصر الدولة) ملکهچی خۆی بۆ خەلیفەو فاتمی (المستنصر بالله)* لە سالی (٤٥٠/١٠٥٨ ز)،^(٩٢٨) پاگەینیت، و پێوەندیەکانی یاخود پشتیوانی خۆی بۆ خێلافەتی عەبباسی بپەرژێت، لێردا پێویستە ناماژە بەو بەکەین کە ملکهچ بوون بۆ خێلافەتی فاتمیهکان بەدەر لە هەلۆیستیکي سیاسی هیچی تر نەبوو کە (بەساسیری) بە حوکمی ئەو هێزە توانایەو بەسەر میرنشینەکاندا هەیبوو، لە ناویشیاندا میرنشینە مەروانی، ئەمە گۆرانیکي مەزھەبی نەبوو بۆ میر (نصر الدولة)یان بۆ رەعیەتەکەو، بەلام بە نەمانی بانگەوازی (بەساسیری) کە لەلایەن سولتانی سەلجوقی (طغرل بەگەرە)

(٩٢٦) ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ٥/ ٢٠١.

(٩٢٧) ابن عبدالحق: مرآة الاطلاع، ٣/ ٦٠٨.

* المستنصر بالله: ناوی (المستنصر ابو تميم معد) کۆری خەلیفە (الظاهر الفاطمي)ە، لە سالی (٤٢٧/١٠٣٥) لەتەمەنی (٧) حەوت سالییدا بەیعتەتی پێندرا، زیاد لە (٦٠) شەست ساڵ حوکمرانی وڵاتی مصر بوو، لەو ماوەیەدا ملکهچی زۆری بۆ پاگەیانندرا لە (صقلیه واليمن والحجاز والموصل) جگە لە بەغدا کە نزیکەو یەک ساڵ وتار بەناوی ئەوێو دەخوێندرایەو.

(حسن ابراهيم حسن: تاريخ الاسلام، ٤/ ١٦٨).

(٩٢٨) ابن الاثير: الكامل، ٦/ ١١٩، ٢٠٣؛ ابن الوردي: تاريخه، ١/ ٣٥٢؛ الذهبي: العبر، ٢/ ٢٩٥.

تەفر و توناكرا و گەرانەوێ هەییەت و شكۆمەندی بۆ خێلافەتی عەبباسی (نەسر
الدولە) هەلسا بە گێڕانەوێ خۆتە بۆ خەلیفە عەبباسی.

هۆکاره كانى پىچرانى پىئوهندىيە ديپلوماسىيە كان

پىچرانى پىئوهندىيە ديپلوماسىيە كان تەنھا كۆتايى ھاتنى ئەركى ئىردە و ئەندامە كانى نى، بەلكو داخستنى تەۋارى ئىردە ھەمىشەيە كانىشە، بەلام ئەو پىچرانە بەر مانايە نايەت كە ھەندى لىو دەستور و ئەھكامانەي بەمەبەستى رېژگرتن و پاراستنى بەرژەۋەندى ولاتان و رعاياكانيان داپىئىراون فەرامۆش بىكرېن و بىرئىنە پىشتىگوي، ئەگەر نا شەر و پىتكىدادان بەرپا دەيىت.^(۹۲۹)

گەلى ھۆكار ھەن كە دەبنە پىچرانى پىئوهندىيە ديپلوماسىيە كان وەك، ئەو كىردەۋە نادروۋستانەي دەۋلەت ياخود ئەندامانى ئىردە ديپلوماسىيە كان ئەنجامى دەدەن، بەتايىبەت ئەۋانەي كە پىتچەۋانەي شىۋازى ديپلوماسىيە ياخود ئەو ھەلسوكەۋتەنە و ئەو كىردەۋانەي كە زىيان بە سىستىمى ھەسسانات و امتىيازاتى ديپلوماسىيە دەگەيەنەت.^(۹۳۰) جگە لەۋە ھۆكارى دىكە ھەن پىئوهندىيان بە مەسەلەي تۆلەسەندەۋە و منشار و ناپەزايى و مامەلە كىردن بەھەمان شىۋە ھەيە، ياخود ئەۋانەي پىئوهندىيان بە سزاي بە كۆمەلەۋە ھەيە، دۋاي ئەۋە كۆمەلەك ھۆكارى دىكە ھەن پىئوهندىيان بەدەستىرېژى كىردنە سەر خەلگەۋە يان رەعايە كانە و ياخود بەمال و دارايەۋە ھەيە، ياخود پىئوهندىيان بە پىششىلكردى پەيماننامەيە كەۋە ياخود بە پىرۆتوكۆلىتكى نىۋەدەۋلەتى ياخود پىششىلكردى سەرۋەرى ھەرىتىكەۋە ھەيە، ئەمانە و سەرەپاي ھۆكارە كانى سو كايە تىكردى راستەۋخۇ بە دەۋلەت و بىرىندار كىردى ھەيەتى ئەۋ دەۋلەتە، ياخود ئەۋانەي پىئوهندىيان بە جىۋازى ئايدۆلۋى ياخود سىياسىيە ھەيە، ياخود ئەۋانەي پىئوهندىيان بە بەرژەۋەندىيە ھەستىيارە كانى دەۋلەتەۋە ھەيە.^(۹۳۱)

(۹۲۹) علي حسين الشامي: الدبلوماسية، ۳۵۹: سموحي فوق العادة: الدبلوماسية، ۱۲۲.

(۹۳۰) كايىبە: س. پ، ۱۷۸-۱۸۳: (ابو هيف: س. پ، ۲۳۲-۲۳۶.

(۹۳۱) علي حسين الشامي: س. پ، ۳۶۰.

بايەخ و گرنىگى پۆلىتىكىردنى ئەو ھۆكار و فاكىتەرەنە ھەر چۆنىك بىت، دەبى بەشىتەيەكى تايىت ناماژە بەو ھۆكارە شاراوانەى پشت پىچرانى پىتەندىە دىيلۆماسىيەكان بىكەين، كە پىتويستە ھۆكارەكان پوون و ئاشكرابىن، و دەولەتەش مەبەستى خۆى لەو پىچرانە بختە پوو.^(۹۳۲) ئەو ھۆكارانەى لەسەرەو ناماژەمان پىكىرد ھەرچۆنىك بن دەبى دىسانەو ناماژە بەگرنىگىرەن ئەو ھۆكارانە بىكەينەو كە ئەوانەن پىتەندىان بە جەنگەو ھەيە، و ئەوانەش كە پىتەندىان بە گۆپىنى سىستىمى دەسەلاتەو ھەيە، بە پىنگەيەكى نا دەستورى بىت لە پىنگەى كودەتارە بىت كە مەسەلەى دانپىنان ياخود دانپىنانەن بەو حكومەتە تازەيەو دەختە پوو، ئەو ھۆكارانە تەنھا كارىگەريان لەسەر يەكخستى تەوارى چالاكىەكانى نىرە (البعثة) كە و داخستى نەبىت، بەلگە پەنگە كارىگەرى راستەوخوى لەسەر چالاكى ھەموو دەولەت بىت، ياخود سەرجم ئەو پىتەندى و پىرۆتوكۆلانەش بىگىتەو كە لە نىوان ئەو دوو دەولەتەدا بەسترون لە بوارى ئابورى و بازىرگانى و كونسولگەرىدا.

ئەو ھۆكارانە دووبارە دەبنە ھۆى پىچرانى بە كۆمەل بۆ پىتەندىە دىيلۆماسىيەكان كە لە چوارچىوئەى تەكەتولىكى سىياسىدا دىنە دى لە لاين كۆمەلنىك لەو دەولەتەنەى كە بەشىك لەو تەكەتولە يان ئەو ھابىەمانىە پىكىدىن جا لەسەر ئاستىكى سىياسى يان سەريازى، ياخود نەتەوئەيەو بىت.^(۹۳۳)

لە ئەنجامى سەرھەلدىنى ئاكوۆكىەكانى نىو بنەمالەى بوەيەيەكان و بلابوونەوئەى پىشوى لە نىوان سەريازان و سەركرەكانىان، ھەندى لە سەركرەكان و ھەزىرەكان و تەنەت مىرەكانىش لەكاتى پووبەپووبوونەوياندا بۆ مەترسىەكان و لە دەستدانى پۆست و پاىەكانى دەسەلاتىيان ئاچارپوون پەنا بۆ ھەندى لە مىرەكانى كورد بەرن بۆ

(۹۳۲) كاپىيە: س. پ، ۱۸۰.

(۹۳۳) كاپىيە: س - پ، ۱۸۱؛ علي حسن الشامى: س - پ، ۳۶۲.

ئەۋەى خۇيان لە ساىە و سىبەرى ئەۋاندا پەنابەن، ئەۋەى كە بۆمان ئاشكرا دەبىت لىرەدا ئەۋەى، ھەندى لە مىرە كوردەكان لەۋ ماۋەىدا گەشەتوبونە رادەىك لە دەسلەت و ھىزى سەربەخۇى، توانيان ئاسايش و ئارامى لە ولاتى خۇياندا بەتەۋاى مەيسەر بگەن بەجۆرنىك بېسۋە پەناگەىسەكى ئارام بۆيان، و لە ھەمان كاتىشدا ھۆكارنىك بوو بۆ لىلكرەنى بىگەردى پىئەندىە دىبلۆماسىيەكان، ياخود يەكىك بوو لە ھۆكارەكانى پىچرانى ئەۋ جۆرە پىئەندىانە.

لە سالى (۳۸۱ ك / ۹۹۱ ز)دا، مىر (بھاء الدولة)ى بوھىيە لەگەل سەركردەكەيدا (أبو نصر خواشاذە) ناكۆكى كەوتە نىۋانىان و مىر خستىيە بەندىخانەۋە،^(۹۳۴) دواى ماۋەىك (أبو نصر) توانى لە بەندىخانە رابىكات و خۇى بگەنىتتە (بطائع)،^(۹۳۵) ويستى پەنا-بۆ ولاتى مىر (فخر الدولة) بوھىيە لە (رى) بەرىت لە رىگەى مىر (بدر بن حسنويە) كە بەدر نامەى بۆ نارد و بەلىنى پىندا ھەرچى لە توانايدا بىت بۆى بىكات، (أبو نصر) لە چاۋەروانى گەشەتنى نىردراوى بدر بوو تا بانگەشەتى بىكات، بەلام مەرگ رىگەى پىئەندا و بەر لەۋەى كارەكەى ئەنجام بدات لە سالى (۳۸۵ ك / ۹۹۵ ز) كۆچى دواىي كورد.^(۹۳۶)

كاتىك كورەكانى مىر (عز الدولة بختيار)، (أبو نصر) و (أبو القاسم) لە سالى (۳۸۹ ك / ۹۹۹ ز)^(۹۳۷) شىكستيان ھىئا لە بەرامبەر ھىزەكانى مىر (بھاء الدولة) لە شىراز، (أبو نصر) رايكرد بۆ ولاتى (الديلم)، بەلام (أبو القاسم) پەناى بۆ ولاتى مىر

(۹۳۴) ابن الاثير: الكامل، ۷ / ۱۵۵.

(۹۳۵) الزمخشري: الجبال والامكنة والمياه، ۲۶.

(۹۳۶) الروزراوى: ذيل تجارب الامم، ۲ / ۲۶۵ - ۲۶۶ ؛ حسام الدين على غالب: الكرد، ص ۱۵۲-۱۵۳.

(۹۳۷) ابن الاثير: الكامل، ۷ / ۱۹۰ - ۱۹۳.

(بدر بن حسنویه) برد، و ماوهیهك له لای مایهوه و دواى بهرهو (البطيحة) رۆیشت.^(٩٣٨)

له سائی (٣٩٣ ك / ١٠٠٣ ز) دا (أبو العباس الضیعی)،^(٩٣٩) وهزیری میر (مجد الدولة) ی بوهیهی رایکرد بۆ ولاتی میر (بدر بن حسنویه) دواى نهوهی داواى پهنابهری لیکرد له نهجامی تیکچوونی پیوهندی (أبو العباس) له گهژ دایکی (مجد الدولة) له سهر مهسهلهی تاوانبارکردنی به ده رماخوارد کردنی (الأصبهیدی) برا گهروهی دایکی (مجد الدولة)، بهرهو ولاتی بدر رۆیشت و به دریش داواى پهنابهریه که ی په سه ند کرد.^(٩٤٠) هه رچه نه ده له سه رته دا دوو دڵ بوو له پهنادانی و ده یویست هه ر له (الری) بیهیتلیتهوه تا چاره سه ری کیشه که ی ده کات له گهژ نهو خاتونه (دایکی مجد الدولة)، چونکه (بدر) گه ره کی بوو نهو پیوهندیه باشه ی له گهژ میر (مجد الدولة) و خاتونی دایکی دا هه یه تی بهاریزیت و درێژه ی پێدات، به لām هه ندی له کار به ده ستانی ولاتی بوهیهیه کان له ره ی، نه خشه و پلانی تهوتویان دا رشتبوو که تیکدان و شیواندنی نهو پیوهندیه ی لی بکه و یته وه، یه کیك له وانه (أبو علي الحسين بن القاسم العارض) بوو که به (الخطیر) ناسرابوو، نهو هانی (أبو العباس) ی دا بۆ نهوه ی په نا بۆ به در به ریت تا خۆی جینگه ی نهو به گریته وه له وه زاره تا، له راستیدا پلانه که ی سه ری گرت و نهوه ی بۆ هاته دی، به لām دواى نهوه ی (أبو العباس) له شاری (بروجرد) جینگیربوو، که سه ر به هه ریمی ده سه لاتی میر (بدر بن حسنویه) بوو، هاوړیکانی له ده وری کۆبوونه وه، هه موو نه وانه ش بوو به هۆی نهوه ی که گرژی بکه و یته نیو پیوهندیه کانی (بدر و مجد الدولة)، بۆیه ده بینین (الخطیر) مانه وه که ی له وه زاره تا درێژه ی نه کیشا و سه رته نجام ده ستگی

(٩٣٨) الروذراوري: ذیل تجارب الامم، ٣/٣٢٦ - ٣٢٧: ابن الاثير: الكامل، ٧/١٩٨: ابن خلدون التاريخ، ٤/٩٨٨.

(٩٣٩) الثعالبي: تحفة الوزراء، تح: اقسام مرهون الصغار وحبيب الراوي، بغداد، ١٩٧٧م، ٥٦.

(٩٤٠) الصابي: التاريخ، ٤/٤٤٩ - ٤٥١: ابن الاثير: الكامل، ٧/٢١٨: ابن كثير: البداية، ١١/٣٥٥.

کرا، هەر لهو سهروبهندهدا که سێکی دیکه به ناوی (أبو سعد محمد بن اسماعیل) ههولیدا جینگه که (الخطیر) له وهزارهتدا بگریتهوه، بدر ههزی نه کرد ئهم کاره پووبدات، چونکه ناکۆکی و دوژمنایهتی له نێوانیاندا ههبوو.^(٩٤١) بدر دهرفهتی بوونی (أبو العباس) وهك پهنا بهر لای خۆی قۆستهوه ویستی له ڕینگهی به کارهینانی سهربازیهوه (أبو العباس) بگهڕێتهوه بۆ وهزارهت، بۆ ئهو مه بهستهش سوپایهکی سێ ههزار کهسی به سهروکایهتی (أبو عیسی شاذی بن محمد) ئاماده کرد، به لām بۆ سوود بوو، (أبو سعد بن الفضل) له وهزارهت جینگه پوو، و ماوهی دوو سال له پۆسته کهیدا مایهوه، له دوایدا ناکۆکی کهوته نێوان ئهو و سهربازهکانی و ناچار بوو پابکات، ئهویش زانی ولاتی میر (بدر بن حسنیه) باشتترین پهناگهیه، دواي ئهوهی کێشهکانی له گهڵ میر بدردا یهکلایی کردهوه، میریش پێزی لێنا و گهڕانندهوه بۆ وهزارهت، به لām دهركهوت که بدر اعترافی پێنه کرد بۆیه (الخطیر أبو علی) کهوته دژایهتیکردنی و ههلسا به هاندانی خاوهن ههڕمهکانی ئهو دهووبه ره له دژی میر بدر، به لām ههولێهکانی (الخطیر أبو علی) بۆ سوود بوون، له هۆکاره گرنهکانی درووستبوونی تینکچوونی پهروشی سیاسیی له سهردهمی دهسهلاتی بدر له سهرهتای سهدهی (٥هـ - ١١هـ) دا یاخیبوونی (هلال بن بدر) بوو، که (الخطیر أبو علی) پۆلی کاریگهری ههبوو لهو یاخیبوونهدا.^(٩٤٢) بهم جوژه دهیین ئهوی میر بدر پیتی ههستا له پڕوی دالدهدانی ههلاتوان له کۆشکی بوهیهیهکانهوه له (الری) کاریگهری خراپی ههبوو له سههر پێوهندی نێوان بدر و بوهیهیهکان، پهنادانی ئهو پهنا بهرانهی باسانکرد بۆ میرنشینه کهی و پیلانگیرانی ههندی له وهزیره دهسهلاتدارهکان کاریگهری زۆری ههبوو له تینکچوونی ئهو پێوهندیانهدا، بهراوهیهك دهتوانین بڵێن دهسهلاتی بوهیهیهکان له (الری) دووچاری پشویهکی زۆر بوو له دواي مردنی میر (فخر الدوله)، ئهوهبوو دهسهلاتی شههری

(٩٤١) الصابی: التاريخ، ٤/٤٥٣ - ٤٥٤.

(٩٤٢) الصابی، س-پ، ٤٥٥-٤٥٩ بحسام الدین علی غالب: الكرد، ١٥٦-١٥٧.

دابه‌شبوو له نیتوان میر (مجد الدولة) و دایکی (شیرین خاتون)، نهمه‌ش سوو به‌هۆی نه‌وه‌ی که له‌و به‌ینه‌دا وه‌زیره‌کان ببنه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکی گه‌وره‌ له‌ سیاسه‌تی ده‌وله‌تدا. میر (أبو الشوك الكردي) دالده‌ی وه‌زیری بو‌یه‌یی (أبو سعید بن عبد الرحیم) ی دا،^(٩٤٣) دوا‌ی نه‌وه‌ی وه‌زاره‌ته‌که‌ی میر (جلال الدولة) ی جی‌هه‌شت، له‌ نه‌غامی درووستکردنی نا‌زاوه‌ و پش‌توی له‌لایه‌ن سه‌ریازانی میر (جلال الدولة) و لاوازی پۆلی میر له‌ به‌رپوه‌بردنی کاروباری ولات و دواتر تیک‌چوونی په‌وشی وه‌زاره‌ته‌که‌ی، وه‌زیر وه‌ک په‌نابه‌ر لای میر (أبو الشوك) مایه‌وه‌ تا کیشه‌که‌ چاره‌سه‌رکرا و دواتر جاریکی دیکه‌ گه‌راپه‌وه‌ بۆ وه‌زاره‌ته‌که‌ی.^(٩٤٤) نهمه‌ش به‌لگه‌یه‌که‌ بوونی جوړیک له‌ گرژی نیتوان میر (أبو الشوك) و میر (جلال الدولة) ده‌سه‌ل‌ننیت. دوا‌ی مردنی میر (جلال الدولة) میری بو‌یه‌یی له‌ سالی (٤٣٥ ک/١٠٤٤ز) دا سه‌ریازی له‌شکره‌که‌ی له‌ ده‌وری کوږه‌که‌ی (الملك العزيز أبو منصور) کۆبوونه‌وه‌ و ملکه‌چی خۆیان بۆ فرمانه‌که‌ی دویاتکرده‌وه‌، به‌و مه‌رجه‌ی پاره‌و پولیان پی‌بیه‌خشیت له‌ به‌رامبه‌ر نه‌و متمان‌یه‌ (البیعة) دا، به‌لام (العزيز) داواکه‌یانی جی‌به‌جی نه‌کرد، بۆیه‌ به‌ره‌ل‌ستکاره‌ نه‌یاره‌که‌ (أبو کاليجار) که‌ خاوه‌نی نه‌هواز بوو، نه‌و ده‌رفه‌ته‌ی قۆسته‌وه‌ و نامه‌ی بۆ سوپا و سه‌ریازه‌کان نووسی و به‌ پاره‌ و مال فریوی دان و ملکه‌چی فرمانه‌که‌ی خۆی کردن، عزیز ناچاربوو رابکات و په‌نای بۆ هه‌ندی له‌ میه‌که‌ی نه‌و ده‌روبه‌ره‌ برد، به‌لام لای هیچیان جی‌گیر نه‌بوو، له‌به‌رته‌وه‌ بریاریدا داوا‌ی په‌نابه‌ری له‌ میر (أبو الشوك الكردي) بکات به‌لکو داواکه‌ی قه‌بول بکات، چونکه‌ پتوه‌ندی زاوايه‌تی (المصاهرة) له‌ نیتوانیدا هه‌بوو.

(٩٤٣) الصفدي: الوافي بالوفيات، ٨١٣.

(٩٤٤) ابن الاثير: الكامل، ٩١٨ : ابن خلدون، التاريخ، ٩٣٢/٤/٣؛ حسام الدين علی غالب: الكرد، ٢١٢-٢١٣.

به‌لām میر داوای په‌نابره‌که‌ی قه‌بول نه‌کرد و ناچاریشیکرد کچه‌که ته‌لاق بدات.^(۹۴۵)

میر (أبو الشوك) نه‌و هه‌لۆیسته‌ی له‌پای نه‌وه‌بوو ده‌یویست پتوه‌ندی دیبلۆماسیی له‌گه‌ل (أبوکاليجار) بیه‌ستیت، که دواتر بوو به‌ میری عیراق، له‌به‌ر نه‌وه‌بوو داوای په‌نابهری نه‌یاره‌که‌ی په‌تکرده‌وه. داوای نه‌وه (الملك العزيز) چوو بۆ لای (إبراهيم ينال) و هه‌لۆی به‌ده‌سته‌یتانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاته‌که‌ی دایه‌وه، و چوه‌ ناو به‌غداوه به‌ مه‌به‌ستی نه‌خامدانی کوچه‌تایه‌کی سه‌ربازی، به‌لām هه‌ر زوو پلانه‌که‌ی ناشرابوو، بۆیه‌ بریاریدا خۆی بگه‌یتیته‌ میر (نصر الدولة) وه‌ک په‌نابهر ماوه‌یه‌ک له‌لای مایه‌وه تا له‌ سالی (۱۰۴۹/ک/۱۰۴۹) دا له‌ شاری میافارقین کۆچی داوایی کرد.^(۹۴۶)

داوای نه‌وه‌ی میر (أبو علی الحسن بن مروان) توانی هه‌ردوو شاری میافارقین و نامه‌د له‌ شه‌ر و مه‌ترسی هه‌مدانیه‌کان به‌دووور بگریت، هه‌لۆیدا پتگه‌ی ده‌سه‌لاتی خۆی له‌و دوو شاره‌دا قایم بکات به‌هۆی په‌یره‌وکردنی سیاسه‌تیکی ژیرانه، نه‌ویش خۆی له‌ قایلکردن و پتکه‌وتندا ده‌بینیه‌وه که له‌گه‌ل چین و تویتزه‌ جیاوازه‌کانی کۆمه‌لدا نه‌خامی دده‌ا، به‌لām نه‌و سیاسه‌ته‌ی سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست نه‌هیتا له‌ میافارقین تا سالی (۳۸۴/ک/۹۹۴ز)، نه‌م بارودۆخه‌ش وای لیکرد که له‌لای ده‌رکه‌وان و یاوری تاییه‌تی خۆی (مه‌م)^(۹۴۷) سکالا له‌ ده‌ست خه‌لکی میافارقین بکات ده‌رباره‌ی ناله‌باریان و خراپی هه‌لۆکه‌وت و مامه‌له‌یان له‌گه‌ل خۆیی و ده‌ستپتوه‌نده‌که‌یدا، به‌م شیوه‌یه‌ بۆ (مه‌م) هاته‌ گوته‌ر: "توانام به‌سه‌ر نه‌مانده‌ا ناشکیت، و نه‌وانه‌ له‌ ژیر فه‌رمان و ده‌سه‌لاتی مندا نین، و هیچ ده‌ره‌تانیکم له‌گه‌لیاندا نیه‌...."^(۹۴۸)

(۹۴۵) ابن الاثیر: الکامل، ۳۷/۸؛ أبو الغداء: المختصر، ۱۶۷/۲؛ ابن خلدون: التاريخ، ۱۰۲۳/۵/۴، ۱۰۳۵.

(۹۴۶) الصفدي: الوافي بالوفيات، ۳۱۵/۱۲؛ حسام الدين علي غالب: الكرد، ص ۲۲۰.

(۹۴۷) الفارقي: تاريخه، ۶۶.

(۹۴۸) ه - س، ۶۶.

(الفارقي) باس له و هۆکاره ده کات، که وای له دانیشتونانی میافارقین کردووه رقیان له سیاسهتی میر (أبو علی بن مروان) بیتهوه، و بهم جوړه باسی ده کات: "چونکه خه لگی میافارقین حزیان به فرمانبروایی (بنو حمدان) ده کرد و هیچ دهسه لاتینکی تریان قه بول نه بوو"،^(۹۴۹) بۆ ئه وهی ئه وه مه سه له یه پشتراست کاته وه پوه و ئه وهی کردۆته به لگه، ئه وه مه غوراندهی سه رخۆش ده بوون ده ست درێژیان ده کرده سهر سهر بازان و ده ست و پیوهنده کانی میر وهک سوکایه تی پینکردن.^(۹۵۰)

به رده و ام پیوهنده کان پوو له خراپیوون بوون له نیوان ههردوولادا، ئه وهی زیاتر پیوهنده کانی به ئاراسته یه کی خراپیدا برد، ئه وه پووداوه سوو که ده ستدریژی تیدا کرایه سهر یه کینک له کوپه مامه کانی میر (أبو علی) و زۆر په ست و نیگهرانی کرد، له کاتیکدا ئه وه به سواری ته سپه کهی ده چیتته ناو بازارینک و ولاخه کهی ته رس ده کات.... ته مه وای له خه لگی بازاره که کرد، کوپه مامه کهی میر ناچار بکه ن که خودی خۆی ئه وه ته رس پیساییه پاکبکاته وه و فری بدات،^(۹۵۱) فارقی ده باره ی ئه وه پووداوه بهم جوړه پای خۆی ده رده بری: "هه ر کاتیک سهر بازینک یاخود کوردینک ده ستدریژیه ک بکاته سهریان له نیوه ندی بازاردا ئه وه که سه پوه پوه ی لیدان ده بیته وه تا نزیکه مه رگ بی نیزنی میر و والی".^(۹۵۲)

ئه وه پووداوه وای له میر کرد که بیر له سهر کو تکر دینیان بکاته وه، بۆ ئه وه مه به سه ته پاوێژی به (مهم) کرد بۆ ئه وهی پلانی ک داپرێژیت تۆ له ی به رود وایان لی بکاته وه، به لام وه لامی (مهم) ئه وه بوو: "تۆ ئه وه توانایه ت نیه به توانیت هیچ کرده وه یه ک له دژیان ته نجام

(۹۴۹) تاریخ الفارقي، ۶۶.

(۹۵۰) ه. س، ۶۶.

(۹۵۱) الفارقي: ه. س، ۶۷.

(۹۵۲) ه. س، ۶۷.

بدەيت، ئەوئى پتوئىستە تەنھا ئارامگرتنە^(۹۵۳) كاتىك مىر سوور بوو لەسەر مەسەلەكە، مەم پلانكى بۆ دانا.

پلانەكەى (مەم) برىتیبوو لەوئى چارەپوانى رۆژى جەژن بىت كە جەژن ھات و خەلك دەرچوونە دەرەوئى شورى شار بۆ نوێژكردن، ئەو كاتە دەرگەى شوراكەيان لەسەر داخات، دواى ئەو دەتوانىت ئەو كەسەى مەبەستىەتى بكوژىت ياخود دەستگىرى بكات.^(۹۵۴)

كاتىك جەژن ھات مىر پلانەكەى جىبەجى كرد، و خەلكەكەى فرىودا، و واخۆى نىشاندا كە دەپەوئى بچىتە دەرەوئى شار بۆ نوێژكردن وەك نەرىتىكى باو لەو سەردەمەدا، يەكەم رۆشونىك گرتىە بەر، خستەخوارەوئى شىخى شارەكە بوو لەسەر شوراكەو كە ناوى (محمد بن أبو الصقر)بوو،^(۹۵۵) و كوشتنى كۆمەلنىك لە كەسانى نزىكى شىخ و دەرکردنى كۆمەلنىكى دىكە لە شارەكە، بەم جۆرە توانى كۆنترۆلى شارەكە بكات و دەسلەلتى خۆى تىدا بچەسپىنىت بەجۆرنىك خەلكەكەى چاوترسىن كرد لەو شارەدا ھىچ كەسنىك تواناى بەربەرەكانى نەبوو لە ئاست مىردا، و پەوشى ئارامى و ئاسايش بەرقەرار بوو تا كۆتایى سەردەمەكەى.^(۹۵۶)

ئەوئى ئاشكرايە، خەلكى شارى ميافارقىن كورد نەبوون، بەلكو تەنھا چىنى دەسلەلتدا كە برىتى بوون لە مىر و بنەمالە و دەست و پتوئەندەكانى لە سەربازان كوردبوون. ئەمەش بە روونى لە ئاماژەكەى (الفارقى) لەيەك لە خالەكانى ئاكوژى نىوان مىر و دەست و پتوئەندەكانى لەلایەك و خەلكى شارى ميافارقىن لەلایەكى ترەو دەرەكەوئىت:

(۹۵۳) ھ. س، ۶۷.

(۹۵۴) الفارقى: تاريخه، ۶۷: ابن الاثير: الكامل، ۵ / ۴۸۵: ابن خلدون، العرب، ۴ / ۳۱۶.

(۹۵۵) ابن الاثير ئاماژەى بەو داوە كەوا (كوردەكان جلوبەرگى خەلكيان بردووە)، بپوانە الكامل، ۵ / ۴۸۵.

(۹۵۶) الفارقى، تاريخه، ۶۷.

"هەر کاتێک سەربازێک یاخود کوردێک دەستدریژی بکاتە سەریان لە نیوەندی بازار
پووبەپووی لێدان دەبێتەوه تا نزیکى مەرگ...وه باسمان کرد". (٩٥٧)

شوئنه‌واره‌کانی پچرانی پتوهندیه دیلمۆماسییه‌کان

ئه‌گەر پچرانی پتوهندیه دیلمۆماسییه‌کان رۆشوتنیککی یه‌ک لایه‌نه‌ بیت و گوزارش له‌ ئێه‌ده‌ی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ بکات که بریاری له‌سه‌ر داوه‌، ئه‌وا له‌ هه‌مان کاتیشدا رۆشوتنیککی استنسابی مه‌ترسیداریشه‌، چونکه‌ ده‌بیتته‌ هۆی درووستکردنی بارودۆخیککی نوێ، که شوئنه‌وار و کاریگه‌ری نه‌ک ته‌نها له‌سه‌ر راگرتنی چالاکی یه‌که‌جاره‌کی نێرده دیلمۆماسییه‌که‌ و داخستنی یه‌که‌جاره‌کی سه‌باره‌ت به‌و ده‌وله‌ته‌ی ئه‌و بریاره‌ی وه‌رگرتوه‌ ده‌بیت، به‌لکو کاریگه‌ری له‌سه‌ر راگرتن و کۆتایی هاتنی چالاکی نێرده دیلمۆماسییه‌که‌ی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ش ده‌بیت که ئه‌و بریاره‌ی پێکه‌یشتوه‌، یاخود به‌ واتایه‌کی دیکه‌ ئه‌و رۆشوتنه‌ به‌ ته‌نها کاریگه‌ری له‌سه‌ر نێرده‌که‌ و ئه‌ندامه‌کانی هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که‌ نابێ و به‌س به‌لکو کاریگه‌ری سلبی له‌سه‌ر چالاکی هه‌ردوو ده‌وله‌تی پتوهندیدار ده‌بیت به‌شێوه‌یه‌کی گشتی. ئه‌مه‌ش له‌ میانیه‌ی ئه‌و شوئنه‌واره‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێت که له‌ بریاری ئه‌و پچرانه‌وه‌ سه‌ره‌هه‌ڵ ده‌دن، جا چ له‌سه‌ر ناستی نێرده‌ و ئه‌ندامه‌کانی (البعثة وأعضائها) یاخود له‌سه‌ر ناستی هاوڵاتیانی (الرعايا) و پتوهندیه‌کانی تری نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که‌ بیت.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌ چاره‌نووسی نێرده‌که‌ و ئه‌ندامه‌کانی، کاتێک پتوهندیه‌کانی ده‌پچرێت سه‌رجه‌م چالاکیه‌کانی نێرده‌که‌ ده‌هه‌ستیت و داده‌خریت، و ئه‌ندامه‌کانیشی هه‌رێمه‌که‌ جێدێلن. له‌م حاڵه‌ته‌دا، هۆکاره‌کانی ئه‌و پچرانه‌ هه‌رچیه‌ک بیت، سیستمی هه‌صانات و إمتیازاته دیلمۆماسییه‌کان هه‌رگیز ناوه‌ستیت یاخود کۆتایی پێنایه‌ت، وێرای وه‌ستانی ئه‌رکه‌ دیلمۆماسییه‌کان و داخستنی نێرده‌که‌.

سه‌باره‌ت به‌ شوئنه‌واره‌کانی پچرانی پتوهندیه دیلمۆماسییه‌کان له‌سه‌ر پتوهندیه‌ نێوده‌وله‌تیه‌کانی دیکه‌، لێره‌دا جیاوازی نیوان پچران و حاڵه‌تی جه‌نگ و حاڵه‌تی هه‌لپه‌ساردن و حاڵه‌تی گۆرانی رۆژی ده‌سه‌لاتدار به‌ده‌رده‌که‌وێت، له‌ حاڵه‌تی جه‌نگدا

به‌ته‌ن‌ها پي‌ونه‌نديه دييلۇماسييه‌كان ناپچرپن و به‌س، به‌لكو كاريگه‌ري له‌سەر ته‌واوي پي‌ونه‌نديه ني‌وده‌وله‌تسه‌كانيش ده‌بي‌ت، هه‌موو پي‌ونه‌نديه ئابورسه‌ بازارگانيه‌كان و هاتووچو و (المواصلات) گه‌يانده‌كان (الاتصالات) و پي‌ونه‌نديه كونسولي‌ه‌كان په‌كيان ده‌كه‌وي‌ت و راده‌وه‌ستن، و پروتوكۆله‌ دووقۆليه‌كان پۆل و كاريگه‌ري ناميتيت، به‌لام له‌ حاله‌ته‌كاني تردا، به‌تاييه‌ت پچراني پي‌ونه‌نديه دييلۇماسييه‌كان، كاريگه‌ري له‌سەر نه‌و پي‌ونه‌نديه ني‌وده‌وله‌تيانه‌ي دي‌كه‌ ناي‌يت، مه‌گه‌ر هۆكاري پچراني پي‌ونه‌نديه دييلۇماسييه‌كان جه‌نگ ي‌يت. (٩٥٨)

نه‌و سياسه‌ته‌ ژيرانه‌يه‌ي كه‌ مير حسنويه له‌ ژيانيدا په‌پرهي كرد ميرنشينه‌كه‌ي به‌دوورگرت له‌ زۆري‌ك له‌و مملاتي و ناكۆكيانه‌ي كه‌ ئاساي له‌ ني‌وان كو‌وان و خزمه‌كاندا پرو ده‌دن، به‌لام به‌ مردني. و به‌جینه‌هيشتني وه‌سيه‌تنامه‌يه‌ك له‌دواي خۆي سه‌باره‌ت به‌ ده‌ستنيشان‌کردني يه‌كي‌ك له‌ كورپه‌كاني له‌دواي خۆي بۆ نه‌وه‌ي فه‌رمانه‌وايي ميرنشينه‌كه‌ي بگري‌ته‌ نه‌ستۆ بوو به‌هۆي نه‌وه‌ي كه‌ ناكۆكي شه‌خسي له‌ ني‌وان كورپه‌كانيدا سه‌ره‌له‌دا، (٩٥٩) له‌ لايه‌كي تره‌وه (عضد الدولة) نه‌و ده‌رفه‌ته‌ي له‌ده‌ست خۆي نه‌دا، كه‌ له‌ دواي مردني حسنويه بۆي ره‌خسا تا جاري‌كي دي‌كه‌ بي‌ته‌وه‌ جو‌له‌ به‌مه‌به‌ستي نه‌هيشتني ميرنشيني حسنويه كه‌ زۆرجار نه‌وانيش ده‌رفه‌تيان له‌ ناكۆكيه‌ شه‌خسيه‌كاني ني‌وان كو‌واني خي‌زاني بوه‌يه‌يه‌كان ده‌هيتا بۆ به‌هيز‌کردني پي‌نگه‌ي خويان و چه‌سپانده‌ي ده‌سه‌لاتيان به‌سەر به‌شي هه‌ره‌ زۆري هه‌رئمي چياكاندا كه‌ خاوه‌ن ساماني‌كي زۆر گه‌وره‌بوو، له‌ خو‌شياندا (عضد الدولة)، ده‌مي ئاري ده‌کرد بۆي، (٩٦٠) تا هه‌لي‌كي بۆ بره‌خسيت و بي‌خاته‌ سه‌ر سنووري قه‌له‌مه‌روي ده‌سه‌لاتي خۆي. نه‌وه‌ي زياتر هه‌لو‌ستي كورپه‌كاني حسنويه‌ي لاواز‌کرد، نه‌و ناكۆكي و دووبه‌ره‌كي‌يه‌ بوو كه‌ كه‌وته‌ ني‌وان هاري‌ه‌مانه‌كانيشيان، له‌به‌ر نه‌وه (عضد الدولة) ده‌ستي‌کرد به‌ جه‌وجۆل

(٩٥٨) كاپيه: س. پ، ١٨٠: علي حسين الشامي: س. پ، ٣٦٥ - ٣٦٧.

(٩٥٩) مسكويه: تجارب الامم، ٤١٥/٢.

(٩٦٠) مسكويه: تجارب الامم، ٤١٥/٢ - ٤١٦.

و جیته جیټکردنی هه‌لی له‌ناوبردنی میرنشینى حسنویه، هه‌ر بۆ ئه‌و مه‌به‌سته خه‌زنه‌داره‌که‌ی خۆی (أبو نصر خورشید یزدیاری) نارد بۆ لای هه‌ر یه‌ کێك له (فخر الدولة) و (مؤید الدولة) و (قابوس بن وشمگیر)^(٩٦١) و نامه‌ی تاییه‌تی بۆ ناردن به‌ئومێدی ئه‌وه‌ی ناكوکیه‌کانیان چاره‌سه‌ر بکه‌ن و کێشه‌ و گرفته‌کانیان وه‌لا بنێن، تا هه‌موو هیژ و تواناکان یه‌ که‌بخرێن بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی کوره‌کانی (حسنویه) و ده‌ست بگرن به‌سه‌ر ته‌واوی ولاته‌که‌یاندا، به‌تاییه‌تی ئه‌و ناكوکی و دووبه‌ره‌کییه‌ی له‌ نیوانیاندا سه‌ری هه‌لدا، بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی هه‌ندیکیان خۆیان بده‌نه‌ پال (عضد الدولة)، له‌ نیوانیاندا (به‌ختیار بن حسنویه) بوو که‌ ده‌ستی به‌سه‌ر (قه‌لای سرماج) دا گرت، که‌ هه‌رچی پاره‌ و سه‌روه‌ت و سامانی باوکی هه‌بوو له‌ناو ئه‌و قه‌لایه‌دا بوو، چونکه‌ قه‌لاکه‌ ه‌ی باوکی بوو، به‌ختیار پێوه‌ندی به‌ (عضد الدولة) وه‌ کرد و ملکه‌چی خۆی بۆ ئاشکرا کرد، له‌ دوایدا رایه‌که‌ی گۆڕی، له‌ کاتی‌که‌دا هه‌ندی له‌ براکانی: (عبد الرزاق) و (أبو العلاء)، و (أبو عدنان)، چونه‌ پال (فخر الدولة)، و خۆیان گه‌یانه‌ لای له‌ هه‌مه‌دان، ئه‌ویش گرتنیه‌ خۆی و پێزی لینگرتن و هیچ گوێی به‌ بانگه‌وازی (عضد الدولة)ی برای نه‌دا سه‌باره‌ت به‌ یه‌ که‌خستنی هیژه‌کانیان بۆ نه‌ه‌یشتنی میرنشینه‌ کوردیه‌که‌.

له‌به‌رئه‌وه‌ هه‌ر به‌زویی (عضد الدولة) سوپایه‌کی گه‌وره‌ی ته‌یارکرد که‌ کو‌مه‌لێك له‌ سه‌رکرده‌ی مه‌یدانی هاوکاری بوون و به‌ره‌و هه‌رێمی چیاکان پێشه‌ریان کرد.^(٩٦٢) هه‌ر که‌ سوپاکه‌ له‌ هه‌مه‌دان نزیکبووه‌، سه‌رکرده‌کانی (فخر الدولة) و وه‌زیره‌که‌ی و پیاوانی حسنویه، داوای په‌نادانیان له‌ (عضد الدولة) کرد، به‌مه‌ش (فخر الدولة) لاوازیو و که‌سی وای به‌ده‌وره‌وه‌ نه‌ما، هه‌مه‌دانی به‌جێ ه‌یشت و بێ به‌رگری سوپای (عضد الدولة) هاته‌ ناوی و به‌ره‌و ولاتی (ده‌یله‌م) هه‌لات، دوایشه‌ به‌ره‌و (گرگان)

(٩٦١) ابن الاثیر: الكامل، ٤٤٥/٥-٤٤٦: ابن کثیر: البداية والنهاية، ٣٥٠/١.

(٩٦٢) الروزناوری: ذیل تجارب الامم، ١٠/٣: حسام الدین علی غالب: الکرد، ١٤١-١٤٢.

په‌نای برد بۆ (قابوس بن وشمگیر) برد، (عضد الدولة) ش دهستی گرت به‌سه‌ر هه‌موو ئەو ناوچانه‌ی له‌ژێر دهستی (فخر الدولة) دا بوون له‌ هه‌مه‌دان و پهی و ئەو ناوچانه‌ی نیتوانیشیان و سپاردی به‌ براکه‌ی (مؤید الدولة). که ناشت بووه له‌ گه‌ڵی و کردی به‌ جێنشین و جێگهی خۆی له‌ وڵاته‌دا.^(٩٦٣)

تینجا (عضد الدولة) به‌ره‌ وڵاتی حسنویه به‌ریکه‌وت، و توانی نه‌هه‌وه‌ند و دینه‌وه‌ر داگیر بکات، و له‌شکرێکیشی به‌سه‌ر کردایه‌تی (أبو الوفا طاهر بن محمد) ی له‌ مانگی (ذی الحجة) ی سالی (٣٦٩هـ / ٩٧٩ز) دا نارد بۆ داگیرکردنی قه‌ڵای سرماج، دای گه‌مارۆدانی قه‌ڵاکه‌ توانیان داگیری بکه‌ن و به‌ختیاری کۆری حه‌سنویه‌ش ده‌ستگیر بکه‌ن، هه‌رچی مال و زه‌خیره‌یه‌کی ناو قه‌ڵاکه‌ش هه‌بوو به‌تالان بردیان و ده‌ستیانگرت به‌سه‌ر چه‌ندین قه‌ڵای تردا که‌ تابعی کۆپه‌کانی حه‌سنویه‌ بوون و مال و ده‌ستکه‌وتیکی زۆریان وه‌ک غه‌نیمه‌ ده‌ستگیربوو.^(٩٦٤)

به‌لام کۆپه‌کانی تری حسنویه (عبدالرزاق و أبو علاء و أبو عدنان و بختيار) پێوه‌ندیان به‌ یه‌کێک له‌ سه‌ر کرده‌کانی (عضد الدولة) (أبو نصر خوشاذة) وه‌^(٩٦٥) کرد له‌ کاتی په‌تووونی سوپای بوه‌یه‌ی به‌هه‌ریمی نیتوان حولان و قرمیسین (کرمانشاه) دا، یاخیبوونی خۆیان له‌ (عضد الدولة) راگه‌یاند، بۆیه‌ هه‌موویانی له‌ چه‌ند چادریکی سه‌ربازگه‌ی (خرطاه) داناو له‌ گه‌ڵ هه‌ندی له‌ که‌سانی نزیک به‌وان له‌ نووسه‌ران و پیاوماقولاتی کورد خستینه‌ ژێر چاودێرییه‌کی ورده‌وه‌ له‌ ترسی نه‌وه‌ی نه‌کو رابکه‌ن. له‌ هه‌مان کاتیشدا بانگه‌یشتی براکانی تری کرد که‌ مابوون: (بدر و عاصم و عبد

(٩٦٣) الروذراوي: ذیل تجارب الامم، ١٠/٣.

(٩٦٤) الروذراوي ه-س، ١٠/٣: الذهبي: العبر، ٥١٣/٤: حسام الدين على غالب: الكرد، ١٤١-١٤٢.

(٩٦٥) ابن الاثير: الكامل، ٥١١/٥.

الملك)، له ناویاندا یه کتیکیان هه لَبژارد که (بدر) بوو، پَژی لیتاو کردی به سهر کردهی کورده بهرزیگانه کان (الکرد البرزیکانین)، و شمشیر و پشتینی زیری کرد به بهردا، و به سواری نه سپیکی زین زیرین (السرج الذهبی) خهلاتی کرد، سهر پای نه مانهش نازناوی ده رگه وانی (الحاجب)،^(۹۶۶) پیتبه خشی، به لام زریبوش (الدراعه) یدا^(۹۶۷) هه یه کتیک له (عاصم و عبدالملك) وهك خهلات، سهریاری بهرگی دیباجه و شمشیری شان و سواری دوو نه سپی زین زیرینی کردن. له کاتیکدا سهرجهم ده ستگیراوه کان له کورانی حه سنهویه و ده ستوپینه ونده کورده کانی تری کوشت و مال و سهر ووت و سامانه کانیشیانی به تالان برد. (الروذراوری) بهم ده برینه ناماژه بهو پروداده ده کات: "... سهرجهم نه وانهی ده ستگیراوبون له کورده کان شمشیری خسته سهر گهر دنیان و خشل و زپره کانیشی به تالان برد".^(۹۶۸) و له شوینیکی تردا ده لیت: "سهرجهم کورده کانی حه سنهویهی کوشت".^(۹۶۹)

نهو خهلات کردنه تایبه تیهی (بدر) که له لایه ن (عضد الدولة) وه ناراسته ی کرا له سهر کردایه تیکردنی کورده بهرزیگانه کان و ده ست و پیتونه کانی بی دوو براکهی (عاصم و عبدالملك) ئیرهیی و رقیانی وروژاند، نهو بهو کاری کرده سهر یه کتیکیان که (عاصم) بوو، نهویش یاخیبونی خوی و هندی لهو کوردانهی که بهو رهوشه نویسهی ژیر ده سه لاتی راسته و خوی بوه یه ییه کان رازی نه بوون ناشکرا کرد، نه مهش وای له (عضد الدولة) کرد که له شکر یکی گه وره به سهر کردایه تی (أبو الفضل المظفر بن

(۹۶۶) صبحی الصالح: النظم الاسلامیة نشأتها وتطورها، ۳۰۶ - ۳۰۷.

(۹۶۷) الخطیب: معجم المصطلحات والالقب التاريخیة، ۱۷۷.

(۹۶۸) ذیل تجارب، ۹/۳: ابن الاثیر: الكامل، ۴۳۹/۵.

(۹۶۹) الروذراوری: ذیل، ۱۲/۳.

محمد) ناردە سەریان و توانی ئەو هیڤزە کوردییە بەرھەڵستکارە تەفروتوناکات و
 (عاصم) یش بەدیل بگرتیت کە سواری حوشتیکی کرد و جلی سوری پئی لەبەرکرد،
 ئیتەر لەوکاتەوێ لەچاو بزر بوو، واتە ئەویش و هەموو براکانی تری کوژران جگە لە
 بدر. (٩٧٠)

(٩٧٠) الروڤراوړي: ذیل، ١٢/٣؛ ابن الاثیر: الکامل، ٤٤٢/٥؛ حسام الدین علی غالب: الکرد، ١٤٤-١٤٥.

تەۋەرى دوۋەم

شۈيىنەۋارە راستەوخۆكانى لەسەر لايەنە بەشەرھاتوۋەكان

جەنگ، رېبازىكە لەر رېبازانەى بۆ يە كلايىكردنەۋەى ناكۆكىە كانى نىۋان دەۋلەتان
كە لە رېنگى ھىزەۋە، دەگىرېتە بەر. جەنگ شىۋازىكى توندوتىژە، قەلەم دەگۆرېتەۋە
بە شمشىر. (۹۷۱)

جەنگ كۆرەۋەيەكى سەربازىيە لە نىۋان دوو لايەنى ناكۆك "ھەر لايەنىك
ھەرچىەكى ھەيە لە ئەسباب و ھۆكارەكانى ويرانكردن و كارلكردن بەكارى دىنىت،
بۆ داكۆكىكردن لە بەرژەۋەندىەكانى و مافەكانى خۆى ياخود لە پىنناو سەپاندنى
ئىرادەى خۆى بەسەر لايەنى بەرامبەردا، جەنگ تەنھا لە نىۋان دەۋلەتاندا دروست
دەيىت"، (۹۷۲) لە دوايدا "جەنگ گۆران لە پىۋەندىە نىۋەۋلەتىيەكان بەدۋاى خۆيدا
دىنىت". (۹۷۳)

يىنگومان جەنگ كاريگەرى راستەوخۆى ھەيە لەسەر پىۋەندىە دىپلۇماسىيەكان
ھەرۋەك پىشتىر يىنىمان. جەنگ بەھۆى دروستىۋونى گرژى و ئالۆزىيەك ياخود بەھۆى
نىگەرانى لايەنىكىان لە سىياسەتى لايەنەكەى تىريان ياخود بەھۆى بوونى ناتەبابى لە
بەرژەۋەندىەكاندا تارپادەى كەلەكەبوون و پەنگىخواردنەۋە سەرھەلەدات. لىئەردا
كۆمەللىك رېۋوشىۋىن ھەيە دەشى پەناى بۆ بېرىت بەر لەۋەى بېريار لە ھەلايسانى جەنگ
بدرىت و ۋوبەۋوبوۋنەۋەى چەكدارى جىگەيان بگىرېتەۋە، ئەۋىش ھەموو دەۋلەتىك

(۹۷۱) علي حسين الشامي: الدبلوماسية، ۳۶۹.

(۹۷۲) مجذوب: القانون الدولي، ۲۷۳.

(۹۷۳) ھ. س، ۱۷۷.

دەتوانىت لە ڕىگەى نىردە دييلۆماسىيەكانەو نىگەرانيەكانى خۆى بە دەولەتى بەرامبەر ڤاڭگە ڤىتت وەك ئەو، بەرپرسى نىردە دييلۆماسىيەكە بەكەسىكى ناشايستە لە قەلەم بەدات، و داوا لە دەولەتەكەى بکات كە بانگهێشتى بکاتەو، ياخود پەنا بەریت بۆ دانانى سنورێك بۆ هاتووچۆ و جموجۆلەكانى لە ناوخۆى هەرىمەكەدا، ياخود قەبارەى نىردە دييلۆماسىيەكە بچوك بکاتەو بۆ ئاستىكى نزمتر. دەولەتى بەرامبەرىش واتە دەولەتى متمانەپىنکراویش دەتوانىت بەرپەرچى بەداتەو بە تۆلەکردنەو و پەنا بۆ هەمان شىوازى مامەلە بەریت. ئەو رىوشووتيانەى كە دەكرى پەنايان بۆ بریت لەو جۆرە حالەتانه لە گرژی و لە جۆرە حالەتەكانى تریشهو وەك، داگیرکردن ياخود دەست بەسەراگرتن ياخود گۆرینی رژیمی دەسلەتدار. دەیتتە هۆى لاوازکردنى ياخود هەلپەساردنى پێوەندیە دييلۆماسىيەكان بەر لە پچرانی. (٩٧٤)

بەلام لە حالەتێكدا گەر قەیرانەكە بەجۆرێك تەشەنە بکات و بگاتە ئاستى گرژیەكى زۆر، ئەوسا دەكرى پەنا بەریت بەر برینی پێوەندیە دييلۆماسىيەكان، ياخود پەنا بەریت بەر جەنگ كە بە شىوێهەكى راستەوخۆ پچرانی پێوەندیە دييلۆماسىيەكانى لێدەكەوتتەو، ئەمەش بە پێچەوانەى ئەوێهە كە دەشى هەندى جار ناكۆكى لە نىوان فەقیهەكان ياخود لە نىوان پره‌نسیپى گشتى و پەپرەوکردن سەرەلەدات. (٩٧٥)

جەنگ بەشىوێهەكى تىلقانى پێوەندیە دييلۆماسىيەكانى نىوان دەولەتان دەپچرێت، چونكە لەگەڵ دەستدریژیەكانى نىوانیان يەك ناگریتەو.. ئەو دوو هۆكارە بۆ نەمانە — واتە پچرانی پێوەندیە دييلۆماسىيەكان و جەنگ كە ئەنجامى دیارنەمانى يەكێك لە رێسا ياسایيەكانە بۆ دروستکردنى پێوەندى دييلۆماسىيە.. كە ئەمەش پەيوەستە بە ئیرادەى هاربەشى هەردوو دەولەتەكە بۆ دامەزراندنى نىردە

(٩٧٤) علي حسين الشامى: س. پ، ٣٧٠.

(٩٧٥) عز الدين قوده: س — پ، ١٢٧.

دیبلۆماسییەکان، ئەمەش ئێرا دەیه که به رێکەوتن تەرجەمە دەکرێت واتە دێتە سەر
نەرزى واقع. (٩٧٦)

ئەو جەنگ و شەڕ و شۆڕە سەریازیانەى لە نێوان هەندى لە مێرنشینە کوردیەکان و
بۆهییەکاندا بەرپادەبوون، هۆکارەکەى بۆ نەزەحەى فراوانخوازى هەندى لە میرەکانى
هەردوو لا دەگرێتەو، هەندى جار شێوەى هەڵمەتەکانى تەمىکردنى بەخۆوە دەبینى بۆ
لاوازکردنى لایەنى بەرامبەر یاخود بۆ بەفیژدانى هێز و توانای سەریازی هەمان لایەن
لە هەندى جارى تردا.

دواى ئەوەى میر (عضد الدولة) لە سالى (٣٦٧ ك / ٩٧٧ ز) دەستى بەسەر
خیلافەتى عەبەسیدا گرت هێز و دەسلەتەى زیادى کرد، و توانى دواى سالىك دەست
بەسەر تەواوى ناوچەکانى دیارىکەر و جزیرەدا بگرێت و حەمدانیەکانى لى دەریکات،
بەم شێوە دەبینن (عضد الدولة)، لە نێو سەرچەم میرەکانى بۆهییە لەو
ماوەیدا دەرکەوت، وىستى لە گەڵ بەرھەڵستکارانیدا کێشەکانى یە کلا بکاتەو و
پۆبەرى قەلەمپەرى مەملەکەتەکەى فراوانتر بکات، (٩٧٨) ئینجا میر (عضد الدولة)
بەرەو ناوچە شاخاویەکان پێشپەرى کرد لە سالى (٣٦٩ ك / ٩٧٩ ز) دا لە قۆزاغى
یەکەمدا سوپایەکی ناردە سەر (بنو شەیبان) لە ناوچەى شارەزور، کە پێگە و
دەسلەتێکی باشیان لە ناوچەکەدا بەدەست هێنابوو، و لە نێوان بەنوشیبان و
کوردەکانى شارەزوردا تێکەڵاوى و ژن و ژنخوازى هەبوو، مەبەستى (عضد الدولة) لەو
هێرشەیدا بۆ سەر بەنوشیبان، ئەوەبوو کە لە شارەزور دایانپێى بۆ ئەوەى نەتوانن

(٩٧٦) کابیە: س - پ، ١٨٠.

(٩٧٧) مسکویه: تجارب، ٢/ ٢٨٨ - ٣٩١: ابن الاثیر: الكامل، ٧/ ٩٢ - ٩٥: ابو الفداء:
المختصر، ٢/ ١١٩ - ١٢٠.

(٩٧٨) الیافعی: مرآة الجنان و عریة الیقظان فی معرفۃ ما یعتبر من حوادث الزمان، وضع حواشیه
خلیل المنصور، دار الکتب العلمیة، بیروت، ١٩٧٧، ٢/ ٣٢٦: (spuler) Bartold: The
Muslim World, Translated by, F.R.C. Bagly, (Leiden, ١٩٦٨) P١, ١, p. ٧٥.

خۆيانى تېدا قايم بىكەن، سەرەنجام توانى بەسەرياندا زال بېت.^(۹۷۹) لە قۇناغى دووھدا بەرەو باکور و باکورى خۆرەلەت بۆ ولاتى براکەى مىر (فخر الدولة) و مىر حەسەنەوئەى کوردى پېشەرەوى کرد، بەنيازى تۆلەسەندەنەو ئېيان، لەسەر ئەوئەى پىشتىگىرى دوژمنەكەيان کە بەختيار بوو، لە کاتى ناکۆکىەکانىدا لەگەن بەختياردا، بەلام مىر حەسەنەوئەى کوردى لە سالى (۳۶۹ک/۹۷۹ز)دا کۆچى دوایى کرد و کورەکانى پەرەتەوازە بوون ھەرەوک پېشتەر باسماکرد.^(۹۸۰)

کاتىک مىر (عضد الدولة) لە سالى (۳۶۷ک/۹۷۷ز)دا (موصل)ى داگیرکرد، مىر بەدى کوردى بەھۆى سەرکردەى بوھىيى (زىار بن شەراکویە) نامادەى لای (عضد الدولة) بوو، بەلام باد لە ھەيئەت و جەبەرەوتى (عضد الدولة) ترسا و ھەلەت، (عضد الدولة) کەوتە سۆراخى و وىستى دەستگىرى بکات، چونکە بە پىساوێكى (جوامىر و بەزەبر و شەپکەرى) دەزانى، بەلام باد لە دەستى دەريازبوو و لە تىشە چىاکانى ديارىکر خۆى گرتەو ھەتا ھىز و توانای پەيدا کردەو.^(۹۸۱)

ئەوئەى جىگەى ناماژەيە ئەوئەى، (باد الکردى) کەسىكى خاوەن پىنگە و دەسەلاتىكى زۆر بوو لە نىوچەکانى ديارىکر و موصل بەر لەوئەى (عضد الدولة) ئەو نىوچانە داگیر بکات و بياغەتە ژىر دەسەلاتى خۆيەو، بە دەلىلى ئەوئەى وەك سەرۆك عەشیرەتىک نامادەى قاپى (عضد الدولة) بسو لە موصل، رەنگە وىستىبىتى ملکەچى خۆى بنوئىت و پىئەندى دىبلۆماسىي لەگەندا بىەستىت بۆ ئەوئەى دەسەلاتەكەى لە ناوچەكەدا لەدەست نەدات، يان (عضد الدولة) مەبەستى لە بانگەيشتىنى بۆ ئەوئەى بووئىت کە بەلای خۆيدا بەکىشى بکات ياخود بۆ ئەوئەى بە ئاسانى دەستگىرى بکات، ياخود نامادەبوونەكەى بەھۆى (زىار بن شەراکویە) بەلگەيەك بووئىت لە بسوونى پىئەندى پىشىنە لە نىوان باد و بوھيىيەکاندا.

(۹۷۹) مسکويه: تجارب، ۲/۳۹۸-۳۹۹: ابن الاثير: الكامل، ۷/۹۹: امين زكي: خلاصة، ۱۲۳.

(۹۸۰) مؤلف مجهول: مجمل التواريخ، ۳۹۴: ابن الاثير: الكامل، ۷/۱۰۱.

(۹۸۱) الروذراورى: ذيل تجارب الامم، ۳/۸۴: ابن الاثير: الكامل، ۷/۱۲۱.

دوای مردنی (عضد الدولة)ی بویهیی، رهوشه که بۆ میر (باد الكردی) له بار بوو تا په هندی دهسه لاتی خۆی له دیاربه کردا فراوان بکات، له بهرته وهی ئهو نیتوانه به دهست بویهیه کانه بوو، بیتگومان شهر و پینکدادان و جهنگ و کوشتار له نیتواناندا بهرپابوو، به لام باد پرووبه پرووی کیشه و گرفتیی زۆر نه بوته وه له دهست به سهراگرتنی هندیك لهو شارو ناچانه دا، وهك شاری (نهرجیش) دوای ئهو (نامه د و میافارقین) و گه لئ ناوچهی دیکه له دیاربه کر که له ژیر دهستی بویهیه کانی ده رهیتا. (۹۸۲)

ههروه ها خه لکی شاری (نصیبین) له دژی والی بویهیه کان که ناوی (أبو علی الحسن بن بشر الراعي) بوو، راپه پینیان بهرپاکرد که پیاویکی زاله و سته مکار بوو، سوکایه تی به هه موو به ها پیوژه کانی خه لکی ناوچه که ده کرد، لهو راپه پینه دا خه لکه که توانیان والی بکوژن و یه کینک له سه رکرده کانی کورد دهستی گرت به سه ر شاره که دا که زۆری نه خایاند پیشتیوانی خۆی بۆ میر بادی کوردی راگه یاند، (۹۸۳) و شاری نصیبینی لکاند به هه ریتمی دهسه لاتی باده وه، ئیتیر باد دهسه لاتی ته واوی خۆی به سه ر هه موو ناوچه کانی (دیاربه کر و جزیره و نصیبین) دا سه پاند. (۹۸۴)

به م جوژه ده بینین دهسه لاتی باد له نیتوچه که دا سه ری هه لدا، له میانه ی پتوهندیه دوژمنکاریه کانی له گه ل بویهیه کاند له لایه ک و پشتگیری خه لکی شیلی ناوچه که له لایه کی تروه، بۆیه سه رکرده ی بویهیه (أبو سعد بن بهرام بن أردشیر) به فه رمانی میر (صمصام الدولة) به له شکر و سوپایه کی گه وره وه که وته پێ بۆ به ره نگاریوونه وه ی باد و شه رکردن له گه لیدا، شهر له نیتواناندا هه لایسا، و به شکستی سوپای بویهیه

(۹۸۲) ابن الاثیر: الكامل، ۷/ ۱۲۱ - ۱۲۲: ابن تغری بردی: النجوم الزاهرة، ۴/ ۱۲۱.

(۹۸۳) الروذراوی: ذیل تجارب الامم، ۳/ ۸۴.

(۹۸۴) الفارقی: تاریخه، ۵۱ - ۵۲.

کۆتایی پتھات وێرای بەدیل گرتنی کۆمەڵێک لە ھاوێی و کەسە نزیکەکانی أبوسعەد
لە دەیلەمیەکان. (٩٨٥)

(باد) سەلماندی ئەک ھەر لەو جەنگاوەرە سەرکەوتوانەیە کە ناوبەناویک لە دژی
دەسلاتی بوەبھیەکان دەجەنگێن و بەس، بەلکو کەسێکی خاوەن نەسەب و شەرف
بوو، بەنیاز بوو دەسلاتیکی سیاسی لە ناوچە کەدا داچەزێتی، مەترسی ئەو بۆ سەر
بوەبھیەکان زیادیکرد بەتایبەتی دواي ئەوێ ئاشکرای کرد کە نیازی گرتنی بەغدا و
لابردنی دەیلەمیەکانی ھەیە، لەبەرئەوە میر (صمصام الدولة) ی بوەبھی سوپایەکی
گەورە پێکھەنا و ئەجارەیان (زیار بن شەراکویە) ی دەستیانکرد وەک سەرکردە
ئەو لەشکرە، زیار کەوتە رێ بۆ جەنگ لە دژی میر باد، کاتیەک لەشکری بوەبھی نزیک
بۆو میرباد رێگەی پێگرتن و شەپ لە نیوانیاندا دەستی پێکرد لە سالی
(٣٧٤/ک/٩٨٤ز) دا کە ئەو شەپە کۆتایی پتھات باد شکستی ھێناو، بەرەو دەورووبەری
باکووری موصل پاشەکشەیی کرد، و ژمارەییکی زۆر لە سەربازان و خزمەکانی بەدیل
گیران و لە بەغدا سوکایەتیان پێکرا، و جاریکی دیکە دەیلەمیەکان (موصل)یان
داگیر کردووە. (٩٨٦)

دواي ئەوێ زیار ویستی رەگ و ریشەیی باد لە ناوچە کەدا ھەلکێشیت، لەبەرئەوە
بریاریدا دوو سوپا بنیتریت تا شوێنیان کەویت، سوپایەکیان بەسەرکردایەتی (سعد
الحاجب) لە رێگەی جزیرە (ابن عمر)و، و ئەوێ تریان بەسەرکردایەتی (شکر الخادم)
لە رێگەی نصیبینەو، بەلام ئەجارەیان سوپای بوەبھی گۆیان بە فرمانەکانی
سەرکردەکانیان ئەدا و قایل نەبوون پێشەوی بکەن و لەگەڵ باد بچەنگن، وادیاربوو لە
ھەولێ ئەوێدا بوون خۆیان بەدوور بگرن لە شەپ لەگەڵ میر باد دا، دواي ھەولێکی زۆر
(سعد الحاجب) پەنای بەرە بەر سازدانی پیلانیەک بۆ تیۆر (بزرە کوژی —

(٩٨٥) الروذراوری: ذیل، ٨٤/٢؛ ابن الاثیر: الکامل، ١٢٢/٧-١٢٢؛ ابن خلدون: التاریخ،
٩٧٧/٥/٤.

(٩٨٦) الروذراوری: ذیل تجارب الأم، ٨٦/٣؛ ابن الاثیر: الکامل، ١٢٢/٧.

اغتيال) کردنی باد، بۆ ئەو مەبەستە پیاویکی مزیدودا و چووە ناز چادری میر باد لە شەودا و شمشیریکی لێدا، بەلام لاقی بریندابوو زۆری نەمابوو بەسویتی ئەو لاقە بریندارەییەو بمریت، ئینجا دواى ماویەك چاکبۆوە، دواى ئەوێ بوەییەکان لەسەر جەم پیلان و فرت و فیلەکانیان شکستیان خوارد و نەیان توانی لە ناوچە کەدا دەسلاتیان پێ لەق بکەن، بەناچاری پەنایان بۆ دانوستاند و ناستبۆنەووە برد.^(٩٨٧)

کاتێک میر (شرف الدولة) ی بوەیی عیراقتی داگیرکرد و (صمصام الدولة) ی دەستگیر کرد و جێگەی ئەوێ لە دەسلەلتدا گرتەووە، لە سالی (٣٧٦ ک/ ٩٨٦ ز) دا یەكەم جولانەوێ لە ناوچە کەدا، هێرشکردنە سەر میر (بدر بن حسنیو) بوو، چونکە چووبوو پال مامی میر (فخر الدولة) و یەكێک بوو لە پشتیوانانی ئەمەش لەبەر ئەوێ پێوەندیی میر (شرف الدولة) پێوەندیەکی گەرژ و ئالۆز بوو لە گەژ مامیدا میر (فخر الدولة)، هەر لەو کاتەوێ میر (فخر الدولة) دەسلەلتی لە (الری و أصبهان) گرتە دەست لە سالی (٣٧٣ ک/ ٩٨٣ ز)، گەلێک ناکۆکی و دوژمنایەتی کەوتۆتە نێوانیان، و هەر یەكێکیان کینە و شەری لە دڵیدا حەشار دابوو لە دژی ئەوێ کە تریان،^(٩٨٨) دوور نیه ئەو پێوەندیە باشە میر (صمصام الدولة) کە دوژمنی راستەقینە (شرف الدولة) بوو لە گەژ هەر یەكێک لە میر بدر و میر (فخر الدولة) هەییوو، گەرنگترینی ئەو هۆکارانە بووبێ کە وای کرد (شرف الدولة) هێرش بکاتە سەر میر بدر، چونکە بە هاوێتی دوژمنە کە داناوو، بە دەلیلی ئەوێ میر (صمصام الدولة) کاتێک سالی (٣٧٦ ک/ ٩٨٦ ز) لە لایەن هێزەکانی میر (شرف الدولة) وە هەراسانکرا هەندێ لە هارەلەکانی رێنمایان کرد کە پەنا بۆ ولاتی میر (بدر بن حسنیو) بەریت بۆ ئەوێ

(٩٨٧) الروذراوی: ه. س، ٨٦/٣ - ٨٧؛ ابن الاثیر: ه. س، ٧/ ١٢٢؛ ابن العبري: تاریخ مختصر الدول، ١٧٢؛ عبد الرقیب یوسف: الدولة الدوستکیة، ٩٦ - ٩٩.
(٩٨٨) ابن الاثیر: الكامل، ٧/ ١١٨.

نامه‌یك بنووسیّت بۆ مامی میر (فخر الدولة) و دارای یارمه‌تی لیبكات. ^(۹۸۹)

ئەمەش بەلگەى ئەوئە كە پئەندىبى مېر (صمصام الدولە) پئەندىبە كى بەهئز بوو
لەگەل مېر (بدر حسنوبە) دا. مېر (شرف الدولە) سوپاىبە كى گەورەى ئامادە كەرد بۆ
ئەوئە هئىرش بىكاته سەر مېر بدر، سەر كەرداىبە تى ئەو سوپاىبە شى بەسەر تىپى سوپاىبە
(قەراتكېن الجەشىيارى) سپارد، مەبەستى مېر (شرف الدولە) لە پىشتى ئەو هئىرشە، بەك
ئەو دوو مەسەلەىە بوو: يان رەزگارىبون لە دەست مېر بدر ئەگەر قەراتكېن سەر كەوت
بەسەرىدا، يان رەزگارىبون لە دەست قەراتكېنى سەر كەردەكەى ئەگەر مېر بدر سەر كەوت
بەسەرىدا. چەنكە مېر (شرف الدولە) مەترسى لە زىيادبونى دەسەلاتى سەر كەردەى
ناوبراو هەبوو، چەنكە خەرىكېبوو دەست بىخاتە نىئە ئىشوكارى دەولەتە كەىيەو. بۆىە
(شرف الدولە) وىستى بەم شتەوبە لە خۆى دوور بىخاتەو و ناسودە بىت.

شەر له نىوان هەردوو لەشكر لە نزىك (قرمىسین) سالى (٣٧٧ك/٩٨٧ز) هەلايسا، لە سەرەتادا مېر بەر شكا و پاشەكشەي كرد، سوپاي قراتكىن و ايسانزانى جەنگيان بردهوه، و شويىن لەشكرهكەي بەر نه كهوتن، له وڵاخه كانيان دابهزين، دواى ئەوه سهعاتىكى پيڤهچوو مېر بەر هيرشيكى كتوپرى كردنه سەر به جورىك فريانه كهوتن سواری وڵاخه كانيان بن، سوپاي مېر بەر سەر كهوت به سەرياندا و كوشتارىكى زورى لىكردن. قراتكىن و هەندى له هاوپىكانى دەر بازبون و هەلاتن و به سەر شۆرى خويان كردهوه به به غەدا. (٩٩٠)

له سالى (٣٧٧ك / ٩٨٧ز) دا پيتوندهى مير (باد الكردى) له گهڻ بويهيه كان جاريكى ديكه به ناراسته كى خراپدا تپه پرې، دواى نهوى ماويه كى باش پيتوندهى ههردولا جوړك له نارامى و سه قامگرى به خووه بينى كه ماوى سى سالى خاباند،

(٩٨٩) الروذراوى: ذيل تجارب الامم، ١٢٩/٣، اين الاثير: الكامل، ١٣٠/٧ ؛ حسام الدين على غالى: الكرد، ص١٤٧.

(۹۹۰) الروذراوری: ذیل تجارب الامم، ۳/ ۱۳۹-۱۴۰: ابن الجوزي: المنتظم، ۷/ ۱۳۶: ابن الاثير: الكامل، ۷/ ۱۳۲-۱۳۳.

بههۆی ئەو پەیماننامەیە کە لە نێوان هەردوو لادا مۆرکرا لە سالتی (٣٧٤/ك ٩٨٤ز)،^(٩٩١) بەلام لە دواى مردنى سەرکردەى بوهیهیه کان (سعد الحاجب) میر باد الکردی جاریکی دیکە لە هەولیدا بوو کە قەڵەمەڕەوی دەسلەتە کەى لە ناوچە کەدا فراوان بکات، بۆیە دەستی کرد بە جموجۆلی سەریازی، ئەمەش بوو بە جینگەى نیگەرانی و دڵەراوکی لەلای بوهیهیه کان.^(٩٩٢)

میر (شرف الدولة) ی بوهیهی سەرکردە (أبو نصر خواشاذی) ناردە سەر موصل و سوپایەکی باشی بۆ نامادە کرد، میر باد لەو ماوەیدا توانی دەست بگرتە بەسەر (طور عابدين) دا، (أبو نصر) هەولیدا بەرە و نصیبین بەرپی بکەوێ لەوێ لە دژی باد جەنگ بەرپا بکات، بەلام دیار بوو متمانەى تەواوی بە توانای سوپاکەى نەبوو، لەبەرەمبەر سوپای میر باددا، لەو دەترسا کە چارەنووسی ئەویش وەک چارەنووسی هەردوو سەرکردە (أبو سعد بهرام ابن أردشير) و (أبو القاسم سعد بن محمد الحاجب) ی لیبیت کە پێشتر لەسەر دەستی میر باد بەسەریان هات. بۆیە (أبو نصر) کەوتە نامە ناردن بۆ بەغدا بۆ ئەوێ سەریاز و پاره و زەخیرەى بۆ پەوانە بکریت، بەلام ئەو پێداویستیانەى داواى کرد بوو دواکەوت، ئەمەش وای لێکرد پەنا بەریتە بدر بەخشینى زەوى و زار بە عەرەبى (بنو عقيل) لەو ناوچانەى دەکەونە بەرامبەر باد بۆ ئەوێ سۆز و عاتیفەیان بەلای خۆیدا پاکتشییت و ڕێگەش لە فراوانبوونی دەسلەتای باد لەو ناوچانەدا بگرت.^(٩٩٣)

لە بەرامبەر ئەوەدا دەبینین میر بادی کوردی پەناى بۆ تەکتیکی جەنگى برد بۆ تۆقاندنى سوپای بوهیهی، (الرؤذراوى) بەم ناوێشانەوه دەیگێڕتەوه:

"باسکردنى تەکتیک کە باد ئەنجامیدا هەر کەس چاوى پێکەوتبایە لە ترسانا توشى شۆک دەبوو"، (باد) ژمارەیه کى زۆرى لە مانگا هێنا و لەسەر چیاکان بەرپز

(٩٩١) الرؤذراوى: ذیل تجارب الامم، ٨٦/٣-٨٧: ابن الاثير: الكامل، ١٢٣/٧، انور العائى: الاكراد في بهدينان، ١٠٦.

(٩٩٢) ابن الاثير: الكامل، ١٢٣/٧.

(٩٩٣) الرؤذراوى: ذیل تجارب، ١٤٣/٣: ابن الاثير: الكامل، ١٢٣/٧.

پایگرتن، و هندی له پیاوه کانیسی له نیوانیان دانا به شمشیره کانیان و ږمه کانیانسه و
 بۆ نه وهی درهوشانه وه یان به ئاراسته ی دوژمن دابنویتت که سوپایه کی یه کجار زۆری
 ئاماده ی هیرش کردنه سهریان ته بیار کردوه، به مهش وهی دوژمنی پی
 ده پوختنی. (۹۹۴)

له ههنگاوێکی دیکهیدا باد براکهی (أبو الفوارس بن دوستک) ی نارد بۆ شه ږی
 دوژمنه کانی، به لام شکستی هینا و لهو شه ږه دا کوژرا، نیت ههردوولا بۆ ماوه یه که
 بهرامبه ر به یه که وهستان، ههتا میر (شرف الدولة) مرد، خواشاده ههوالی مردنه که ی
 ناشکرا نه کرد و گه پایه وه بۆ موصل و لهوئ ههوالی مردنه که ی ناشکرا کرد، لهو
 لاشه وه میر باد ناوچه شاخوایه کانی خسته وه ژێر ده سه لاتی خۆیه وه. (۹۹۵)

له بهرته وهی میر (شرف الدولة) ی بوه یه ی سالی (۳۷۹ ک/ ۹۸۹ ز) کوچی دوا یی کرد
 و نه و رووداوانهش که پێوهندیان به و ږوبه ږووبوونه وه ههیه و له سه رچاوه کاند و له
 چوارچێوه ی ږووداوه کانی سالی (۳۷۷ ک/ ۹۸۷ ز) دا هاتوه، له بهرته وه ږوبه ږووبوونه وه
 له نیوان ههردوولا دا ماوه ی دوو سال به رده وام بوو بۆ نه وهی شه ږێکی یه کلاکه ره وه ی
 چاره نووساز له نیوانیاندا به رپا بیت. پێده چی (أبو نصر خواشاده) لهو ماوه یه دا هه یچ
 هیرشێکی نه کرد بیت سه ر میر (باد)، به لکو هه ولیداه هه یلێکی به رگری له
 عه ره به کانی (بنو عقیل) وه ک ناو ږێک له نیوان خۆی و له نیوان میر باددا دروست
 بکات، به تایبه ت دوا ی نه وهی هه یچ که ره سه و تفاق ی پێوست ی بۆ هیرش کردنه سه ر باد
 به ده ست نه گه یشت، دوا ی نه وهی که (أبو الفتح محمد بن عناز) له سالی
 (۴۰۱ ک/ ۱۰۱۰ ز) دا کوچی دوا یی کرد، کوکمرانی میرنشینی عه نازیه که وته ده ست

(۹۹۴) ذیل تجارب الامم، ۳/ ۱۴۴.

(۹۹۵) الروذرواری: ذیل تجارب الامم، ۳/ ۱۴۵: الکامل، ۷/ ۱۳۳-۱۳۴: ابن خلدون:
 التاريخ، ۴/ ۵/ ۹۷۸/ ۹۷۹.

کورپه‌که‌ی (میر حسام الدولة أبو الشوك فارس بن محمد)، واده‌ده‌که‌وئ له سه‌ده‌تای حوکمرانیدا پی‌وه‌ندی به بویه‌یه‌کانه‌وه جوړنک له گرژئ و نالوزی ټنکه‌وتبیټ، بویه له سالی (٤٠١/ک ١٠١ز) سوپایه‌ک به‌ړنکه‌وت له به‌غداوه به‌رهو سنووری ده‌سه‌لاتی میر (أبو الشوك) و به‌رگریه‌کی سه‌ختی کرد، به‌لام له کوتایی شه‌په‌که‌دا شکستی هینا و پاشه‌کشی کرد بۆ حولوان، له‌وئ مایه‌وه تا پی‌وه‌ندی به (فخر الملک أبو غالب) تاسایی بۆه که دواتر بوو به جی‌گه‌ی (بهاء الدولة) له‌سه‌ر عی‌راق له جی‌گه‌ی (عمید الجیوش) سالی (٤٠١/ک ١٠١ز).^(٩٩٦)

لی‌ره‌دا ده‌ده‌که‌وئ که بویه‌یه‌کان، مردنی میر (أبو الفتح محمد بن عناز) به‌ه‌لی زانیبی بۆ هیرش‌بردنه سه‌ر میرنشین‌ه‌کی، چونکه به شی‌وه‌یه‌کی گشتی پی‌وه‌ندی بویه‌یه‌کان له‌گه‌ل (أبو الفتح) پی‌وه‌ندی‌ه‌کی دیبلۆماسیی بوو، و شه‌وش به‌دوور نازانریټ دانانی کورپه‌که‌ی له شوینی خۆی له میرنشین‌ه‌کیدا و بئ شه‌وی په‌زامه‌ندی بویه‌یه‌کان به ده‌ست ییټیټ، به‌مه‌زه‌نده‌ی شه‌وان شه‌مش سه‌رپیټچی و به‌زان‌دنی سنووری شه‌و پابه‌ندبوون و ملکه‌چیه‌ پواله‌تیه‌یه که له روژگاری ده‌سه‌لاتی (أبو الفتح العنازی) پینشر به‌دی ده‌کرا.

دوای شه‌وی میر (بدر بن حسویه) هه‌موو ده‌سه‌لات و مال و مولکینکی له کورپه‌که‌ی (هلال) سه‌نده‌وه، نی‌وچه‌ی شاره‌زووړی به (عمید الجیوش) سپارد، که جی‌گره‌کانی لی‌دانا و به‌م جوړه مایه‌وه تا سالی (٤٠٤/ک ١٠١٤ز). دوای شه‌وه (طاهر بن هلال بن بدر حسویه) هیرش کرده سه‌ری،^(٩٩٧) له‌گه‌ل سوپای (فخر الملک) شه‌ر هه‌لایسا، سه‌ر شه‌نجام (طاهر بن هلال) سه‌رکه‌وت به‌سه‌ریاندا، وه‌ختیک (فخر الملک) به‌مه‌ی زانی نامه‌ی بۆ (طاهر) نارد و سه‌ره‌نشتی له‌و کاره‌ی کرد که پی‌ی هه‌ستاه، و

(٩٩٦) ابن الاثیر: الكامل، ٧/ ٢٧١: ابن خلدون: التاريخ، ٤/ ١٠٩٩ - ١١٠٠: حسام الدين على

غالب: الكرد، ٢٠٧.

(٩٩٧) البديسي: شرفنامه، ٣٨.

فهرمانی پیکرد دیله‌کان نازاد بکات، طاهریش فرمانه‌کانی جیبه‌جی کرد و ئیتیر فرمانه‌وایی نیوچه‌ی شاره‌زور که‌وته ده‌ستی (طاهر).^(۹۹۸)

له سالی (۴۰۵/ک/۱۱۵ز) دا میر (بدر بن حسنویه) به ده‌ستی کوردی گۆران کوژرا که چوبوونه ژیر فهرمانی میر (شمس الدولة بن فخر الدولة البویه‌ی) وه، کاتیک میر (طاهر بن هلال) هه‌والی کوژرانی میر (بدر حسنویه) ی زانی، خۆی ناماده‌کرد بۆ به ده‌سته‌یتانه‌وی مال و مولکی میرنشینه‌که، بۆیه شه‌ر و کوشتار له نیوان (طاهر و شمس الدولة) ی بو‌یهیدا هه‌لایسا، سوپای (طاهر) شکاو خۆشی به‌دیلی ده‌ستگیرا و ده‌ستگیرا به‌سه‌ر هه‌موو مال و سامان و زه‌خیره و ئه‌و تفاقه‌ی که به درێژایی حوکمرانی شاره‌زور کۆی کردبۆوه. (ابن الاثیر) باس ده‌کات، ئه‌و ده‌ستکه‌وتانه برێکی یه‌که‌جار زۆربوه به‌ره‌ و هه‌مه‌دان به‌رێکراوه.^(۹۹۹)

به‌م جۆره میر (شمس الدولة) هه‌ندی له ناوچه‌کانی میرنشینی حسنویه‌ی خسته ژیر چنگی خۆیه‌وه، کاتیک میر (سلطان الدولة) ی بو‌یه‌ی که عی‌راق و فارسی له ژیر ده‌ستابوو، (هلال بن بدر) ی له زیندان نازاد کرد و له‌شکرێکی بۆ ناماده‌کرد و نارديه سه‌ر (شمس الدولة)، له نیوان سوپای هلال و سوپای میر (شمس الدولة) دا جه‌نگ ده‌ستی پیکرد، هلال به‌دیل گیرا و دواتر کوژرا و سوپاکه‌شی به‌ره‌و به‌غدا پاشه‌کشی کرد.^(۱۰۰۰) ئه‌و پێوه‌ندی به‌دیلوله‌ماسیانه‌ی نیوان ده‌وله‌تی دۆسته‌کی و بی‌زه‌نتی تیکچوو به‌هۆی پروداوه‌کانی نه‌ورقا (الرها) که‌وا نزیکه‌ی (۱۱) یازده سالی خایاند تاوه‌کو له سالی (۴۳۹/ک/۱۰۴۸ز) ئیمپراتۆری بی‌زه‌نتی که سته‌نیشی نۆیه‌م (۱۰۴۲-۱۰۵۵ز) و تاریکی ناراسته‌ی پاشای دۆسته‌کی (نصر الدولة) کرد، و به‌نده‌کانی ناشته‌وایی نیوانیان به‌بیر هینایه‌وه و ده‌بی‌ت چاودێری بکات، ئه‌گه‌ر نا تۆله‌یان لی ده‌کاته‌وه یاخود

(۹۹۸) ابن الاثیر: الکامل، ۲۷۱/۷؛ ابن خلدون: التاريخ، ۵/۴ - ۱۰۹۹ - ۱۱۰۰.

(۹۹۹) الکامل، ۲۷۳/۷.

(۱۰۰۰) ابن الاثیر: الکامل، ۲۷۳/۷ - ۲۷۴؛ ابن خلدون: التاريخ، ۵/۴ - ۱۱۰۰؛ البدلیسی:

شرفنامه، ۳۸، بۆ زیاتر زانیاری به‌وانه: حسام الدین علی غالب: الکرد، ۱۶۴-۱۸۵.

کۆتایان پێ دههینیت ته گهر بهنده کانی پێکهوتننامه که بشکێتن یاخود ههولێ شکاندنێ بدن، و سنوورتک بۆ دهست درێژییه بهردهوامه کانی (أصغر التغلبي) بۆ سهر سنووره کانی دهولتهی بێزهنتی، چونکه بێزهنتیه کان پێیان وابوو (نصر الدولة) بهرپرسياره له کاره دزیوه کانی ئەم پیاوه و هاوکات بهرپرسه له پاراستنی نیوچه سنووریه کانی نیتوان ههردوو دهولته، چونکه (التغلبی) و دارودهسته کهی لهژێر سایهی دهولتهی بێزهنتیدا دهژیان.

بێگومان ئەم ههڕهشهیه ببوه مایهێ ترس و دلهراوکی له لای میر (نصر الدولة) نهوه که دهولتهی بێزهنتی هێرش بکاته سهر دهولته کهی ته گهر زوو نهو کێشهیه چاره سهر نه کات، بۆیه ناچار بوو گرنگی بدات بهو کاره و له پیناوار پاراستنی دهولته کهیدا بپێک پارهێ خهرج کرد بۆ گرتنی (أصغر التغلبي) و به هاوکاری (النمیرین) توانی دهستگیری بکات و کۆتایی بهو کێشهیه بهێتن.^(١٠٠١) ئەم و جگه لهوێ کهوا کاریگهری راستهوخۆی ههبوو له سهر بازاره کانی کوردستان به شیوهیه که گشتی و بازاره کانی دهولتهی دۆسته کهی به شیوهیه کهی تایبهتی نهوه بوو له نهجمای ئەم کاره دزیوانه (التغلبی) گرانی و بێ بازاری و برسیهتی پزوی کرده نیوچه که و نرخێ شتیه که کانی له بازاره کاندای بهرز ببوه، ههڕه نده خه لکی له برسانا پشتگیری (التغلبی) یان ده کرد بۆ هێرش و پهلاماره کانی بۆ سهر سنووری دهولتهی بێزهنته،^(١٠٠٢) له کاتی کهدا کاریگهری راستهوخۆی ههبوو له سهر پێوه نديه دیبلۆماسه کانی نیتوان ههردوولا. سهبارهت به شوینه واری راستهوخۆ له سهر میرنشینه کوردیه کان تا کۆتایی هاتنی پێوه نديه دیبلۆماسیه کان له سهردهمی عهباسیه کاندای، به تایبهت دواي تهووی سه لجویه کان دهستان به سهر پایه کانی حوکی خهلافه تدا گرت

(١٠٠١) ابن الاثير: الكامل، ٨٦/٦: (ابن الجوزي: المنتظم، ١٣٢/٨: عبدالرقيب يوسف: س. پ، ٢١٧-١٢١٦.

(١٠٠٢) ابن الاثير: الكامل، ٨٦/٦: (ابن الجوزي: المنتظم، ١٣٢/٨.

شوینەوارە ناراستەوخۆکان لەسەر ولاتان و میرنشینە کوردیەکان

سەبارەت بە شوینەوارە ناراستەوخۆکانی جەنگ لەسەر پێتوهندیە دیپلۆماسییەکانی میرنشینە کوردیەکان، وێرای بوونی راوبۆچوونی جیاوازی سەبارەت بەو مەسەلەیە و بەگوێزە ئێوەی پێشتر باسکرا، ئێمە زامان وایە کە جەنگ کاریگەری راستەوخۆی هەیە لەسەر پەرچانی پێتوهندیە دیپلۆماسییەکان، و کۆتایی بە ئەرکی نێردە دیپلۆماسییە دینێت، ئەمەش بە حوکمی واقعی جەنگ کە دژ بە درێژەدانی پێتوهندیە دیپلۆماسییەکانە، لە کاتیئێکدا مەبەست لە ئالوگۆزکردنی نێردە دیپلۆماسییەکان، پتەوکردن و خۆشکردنی پێتوهندی خۆشەویستی و هاریکاریە لە نێوان دەوڵەتاندا، نەك دوژمنایەتی و شەڕ کوشتن و رووبەرووبوونەوی چە کداری، جەنگ و پەرچانی پێتوهندیەکان دوو فاکتەری هاوبەشن و بەشێوەیەکی ئۆرگانی بەیەکەوە گریزێ دراوان، لە ئەنجامەکانیشی کۆتایی هاتنی ئەرکی دیپلۆماسییە، لە هەمان کاتیئێدا پەرچانی پێتوهندیە دیپلۆماسییەکان هەندێ جار زەنگی مەترسیە بۆ چوونە ناو جەنگ یاخود سەرەتایە کە بۆ هەڵایسانی ئاگری جەنگ. هەروەها جەنگ پەرچانی پێتوهندیە دیپلۆماسییەکانە نەك هەڵپەساردنی،^(١٠٠٤) تەنانهت دەبێتە هۆی پەرچانی سەرچەم پێتوهندیە نێو دەوڵەتیەکان لە ئابووری و بازرگانی و کونسولگەری، هەروەها دەبێتە هۆی کۆتایی هێنان یاخود هەلۆشانەوی پرۆتۆکۆلە دووقۆلیەکانی نێوان هەردوو دەوڵەتی بەشەرپهاتوو، لەبەرئەوە جەنگ و نەمانی پێتوهندیە دیپلۆماسییەکان تەنها کاریگەریان لەسەر یەكخستنی یاخود کۆتایی هاتنی تەواوی چالاکیەکانی نێردە کە و ئەندامەکانی نیە بەتەنیا، بەلکێ کاریگەری لەسەر تەواوی چالاکیەکانی دەوڵەتیش هەیە، بەلام لەو میانەدا پێویستە بڵێین، وێرای ئێوەی جەنگ و پەرچانی پێتوهندیە دیپلۆماسییەکان دوو فاکتەری هاوبەشن و لەپرووی ئۆرگانێوە پێکەوه بەستراون، دەبێ

(١٠٠٤) کابیە: س. پ، ١٨٠.

ناماژه به‌وهش بکه‌ین که جه‌نگ شتی‌که و پچرانی پی‌وه‌ندی دی‌یلۆماسییه‌کان شتی‌کی تره، ته‌گهر پچرانی پی‌وه‌ندی دی‌یلۆماسییه‌کان کاری‌کی مه‌ترسیدار بی‌ت، نه‌وا له هه‌مان کاتدا مه‌ترسی که‌مه‌ره له هه‌لایسانی جه‌نگ له نی‌وان دوو ده‌وله‌تدا به‌و نی‌عتباری پچرانی پی‌وه‌ندی دی‌یلۆماسییه‌ به‌بی جه‌نگ نابی‌ته هه‌زی پچرانی سه‌رجه‌م پی‌وه‌ندییه‌کان له ئابووری و بازرگانی و کونسولی، و نابی‌ته هه‌زی هه‌له‌شانه‌وی پرۆتۆکۆله دوو قۆلیه‌کانی نی‌وان هه‌ردوو ده‌وله‌ت.^(۱۰۰۵) نه‌مه به‌ پی‌چه‌وانه‌ی چه‌مکی جه‌نگ و کاریگه‌ریه‌که‌یه‌تی که نه‌ک هه‌ر ته‌نها پچرانی پی‌وه‌ندییه‌ دی‌یلۆماسییه‌کانی لی‌ده‌که‌وی‌ته‌وه، به‌لکو سه‌رجه‌م پی‌وه‌ندییه‌ نی‌وده‌وله‌تییه‌کانیش له‌گه‌ل خۆیدا را‌ده‌مالی‌ت به‌ په‌یماننامه و پرۆتۆکۆله دوو قۆلیه‌کانی‌شه‌وه.^(۱۰۰۶)

له‌ گزنگ‌ترین ده‌رنه‌نجامه‌کانی نه‌و جه‌نگ و شه‌ر و شه‌رانه، له‌ ده‌ستدانی هی‌ز و توانای میرنشینی حسنه‌ویه و هه‌له‌ته‌کاندنی ستراکتۆری ئابووری نه‌و میرنشینه‌ بوو، نه‌وه‌ بوو هی‌نده‌ی نه‌برد به‌ کوشتنی میر (طاهر بن هلال) له‌ سالی (۴۰۶/ ۱۰۱۶ز)، به‌ده‌ستی میر (أبو الشوك العنازی)،^(۱۰۰۷) کۆتایی به‌ ده‌سه‌لاتی میرنشینی حسنه‌ویه‌ش هات. له‌ لایه‌کی تره‌وه نه‌و لاوازی و پوکانه‌وه که‌وته جه‌سته‌ی میرنشینی حسنه‌ویه‌وه بوو به‌هه‌زی به‌هی‌زبوونی ده‌سه‌لاتی عه‌نازیه‌کان به‌ جوړیک بوونه‌ میراتگری حسنه‌ویه‌کان له‌ ناوچه‌که‌دا، و کورده‌کانی نه‌و ده‌وربه‌ره‌ش هاتنه‌ پالیان و ملکه‌چی خزیان را‌گه‌یاند، هه‌روه‌ها سنووری ده‌سه‌لاتیان به‌ جوړیک فراوانبوو، هه‌ندی شار و ناوچه‌ی حسنه‌ویه‌کانیشی گرت‌وه له‌ لایه‌کی تره‌وه ده‌بینین میر (شمس الدولة البویه‌ی) هه‌ندی ده‌ستکه‌وتی به‌ده‌ست هی‌نا، (ابن الاثیر) ده‌لی: "کاتی‌ک ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌ندی له‌ ناوچه‌کانی ولاتی حسنه‌ویه‌کاندا گرت و هه‌رچی مال و سامانی‌کی له‌ قه‌لاکانیانا

(۱۰۰۵) علي حسين الشامي: س. پ، ۲۷۴ - ۲۷۵.

(۱۰۰۶) مجذوب: س. پ، ۲۷۹ - ۲۸۰.

(۱۰۰۷) ابن الاثير: الكامل، ۷/ ۲۸۰.

هه‌بوو به‌تالان بردی، ده‌سه‌لاتی زیادی‌کرد و پرۆبه‌ری مه‌مله‌که‌ته‌که‌یشی فراوان‌بوو و هه‌ولتی داگیرکردنی (ری) دا^(١٠٠٨).

له‌و ماوه‌یه‌دا و دوا‌ی نه‌وه‌ی سنووری ده‌سه‌لاتی میر (أبو الشوك العنازی) زیادی‌کرد، میر (شمس الدولة) ی‌بو‌یه‌ی ده‌ست پێش‌خه‌ری له‌ هێرش‌کردنه‌ سه‌ر قه‌م‌سین‌کرد، جه‌نگ له‌ نێوان سوپای عه‌نازی و بو‌ه‌یه‌یه‌کاندا به‌ریابوو، میر (أبو الشوك) توانی شکست به‌ سوپای بو‌ه‌یه‌یه‌کان به‌ئینیت و ناچار‌یکردن‌که به‌ره‌و هه‌مه‌دان^(١٠٠٩)، پاشه‌ک‌شه‌ بکه‌ن. نه‌مه‌ بۆیان نا‌شکرا ده‌کات که (أبو الشوك) تاج‌پاده‌یه‌ک هێز و ده‌سه‌لاتی له‌ دوا‌ی پوکانه‌وه‌ی میرنشینی هه‌سنه‌وی له‌ ناوچه‌که‌دا په‌یدا‌کرده‌وه، هه‌روه‌ها ده‌توانین ب‌لێن ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی میر (أبو الشوك) به‌ قۆناغی رابوونی سیاسی میرنشینه‌که ده‌ژمێرت له‌ پرۆی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی له‌ بازنه‌ی پاشکۆی بو‌ه‌یه‌یه‌کاندا.

له‌ سالی (٤٤٠هـ/١٠٤٩ز) دا میر (سعدی بن أبو الشوك العنازی) چووه‌ ژێر فه‌رهانی (إبراهيم ينال السلجوقي) وله‌ گه‌لیدا رێکه‌وت که هه‌ر نێوچه‌یه‌کی داگیر کرد نه‌و نێوچه‌یه‌ ده‌یسته‌ مولکی خۆی به‌مه‌رجێک له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی (إبراهيم ينال) و جێگره‌کانی نه‌بیت، هه‌ر له‌و سۆنگه‌یه‌وه‌ سه‌ر‌کردایه‌تی سوپایه‌کی سه‌ربازی کرد به‌ نا‌راسته‌ی دسک‌ره‌ هه‌ر له‌و شوێنه‌دا له‌ گه‌ل سوپای به‌غدا‌ی بو‌ه‌یه‌یه‌کان تێک‌بشکێنیت و (دسک‌ره‌) بخاته‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه‌ دوا‌ی نه‌وه‌ بو‌ه‌یه‌یه‌کان سوپایه‌کی تریان له‌ به‌غداوه‌ به‌رێخست له‌ دژی میر سعدی، نه‌جاره‌ش سعدی توانی سوپای بو‌ه‌یه‌یه‌کان ته‌فر و تونا‌بکات و سه‌ر‌کرده‌ی سوپاکه‌ش بکوژیت.

به‌م سه‌ر‌که‌وتنه‌ی توانی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر (دسک‌ره‌) و هه‌ندێ نێوچه‌ی تری ده‌رووبه‌ری به‌هێنیت و پێگه‌ی خۆی تیدا مه‌حکه‌م بکات هه‌تا نزیک باقوبه‌شی داگیر کرد^(١٠١٠) و هه‌ر له‌ویدا به‌ناوی (إبراهيم ينال) وه‌ خوتبه‌یدا^(١٠١١) و له‌ سالی دوا‌یدا

(١٠٠٨) ابن‌الاثير: ه. س، ٧/ ٢٧٤: حسام الدين علي غالب: الكرد، ١٨٧-١٨٨، ٢٠٩-٢١٠.

(١٠٠٩) القفطي: تاريخ الحكماء، ٤١٩.

(١٠١٠) ياقوت الحموي: معجم البلدان ١/ ٤٥٣.

سه‌کرده‌ی بویه‌ی تورکی (البساسیری)^(۱۰۱۲) سوپایه‌کی ناماده‌کرد له پت‌گه‌ی خ‌زاسانه‌وه به‌ره‌و ناحیه‌ی د‌زوار پ‌ش‌پ‌ه‌وی کرد که سعدی ده‌ستی به‌سه‌ردا گ‌رت‌بوو و پ‌ینگ‌ه‌و سه‌نگ‌ه‌ری ت‌یدا دامه‌زاند‌بوو و شورایه‌کی به‌ده‌وردا دروست‌کرد‌بوو و کرد‌بوویه باره‌گا و گ‌ه‌نجینه‌ی خ‌زی، به‌لام له رووبه‌روبوونه‌وه‌یه‌ک‌دا (البساسیری) توانی دا‌گیری ب‌کات و ه‌هرچی ت‌یدا‌بوو به تالان ب‌یبات.^(۱۰۱۳)

(۱۰۱۱) ابن‌ال‌ثیر: الکامل، ۸/ ۴۹ - ۵۰.

(۱۰۱۲) ابن‌خلکان: و‌فیات‌الاعیان، ۱/ ۱۹۲.

(۱۰۱۳) ابن‌ال‌ثیر: الکامل، ۸/ ۵۳ : ابن‌کثیر: البدایة والنهاية، ۱۲/ ۶۴: حسام‌الدین‌علی غالب: الک‌رد، ۲۳۵.

شوینه‌واره له‌سه‌ر نێرده‌کان و ئەندامانی و هاوکارانی

شوتنه واری جنگ له سهر د وله تانی به شه پها توو، تنها کاریگری له سهر پتوهندیه دیبلو ماسیه کان نیه و بهس، به لکو کاریگریه کی ده گاته سهر کارمهندانی (رعایا) و مال و سامانی گوئزراوه و نه گوئزراوه ش، به جوریک ده که وینه به ردهم دوو تیمه وه: تیمی جهنگواهران که وهک دورژمن د ناسرژن، و تیمی خد لکی سقیل (مه دهنی).

تیمی یه کهم، پابه‌ندی سیستمی یاسایی ده‌بیت بۆ پاراستنی دیله‌کانی جه‌نگ،^(۱۰۱۴)
به‌لام تیمی دووم، واته‌ خه‌لکی سقیل - المدین -، دوا‌ی نه‌وی پیشتر ده‌وله‌تان به‌لای
ده‌ست به‌سهردا گرتنیان بوون وه‌ک دیلی جه‌نگ یاخود ناچاریان ده‌کردن له‌ ماوه‌یه‌کی
دیاریکراودا ولات جیبیلتن یاخود ده‌ریان ده‌کردن، نه‌مپۆ ده‌وله‌تان کار بۆ هیشتنه‌وه‌یان
ده‌که‌ن له‌ چوارچۆیه‌ی ده‌وله‌تی شه‌رکه‌ردا و له‌ ژیر چاودیریدا دایان نان، یاخود
ده‌ستبه‌سهرکردنیان له‌ شوینیکی دیاریکراودا، وێرای په‌وانه‌کردنی ژن و منال و پیرو
په‌که‌که‌وتنه‌کان به‌ شیوه‌ی ئالوگۆزکردنیان له‌ گه‌ل نه‌وانه‌ی ده‌وله‌تی به‌رامبه‌ردا،
سهره‌رای نه‌وی ده‌وله‌ت پێه‌ندیکردن له‌ نێوان ره‌عایاکانی خۆی و ده‌وله‌تی بێتایه‌ن،
نه‌وان "پزیزان لێده‌گیریت، به‌مه‌رجیک په‌چاوی نه‌و مه‌رجانه‌ بکه‌ن که‌ جه‌نگ
ده‌یانسه‌پینیت، به‌تایبه‌تی پێه‌ندی نه‌کردن به‌ دوژمنه‌وه‌ یان به‌ ره‌عایاکانی
دوژمنه‌وه‌".^(۱۰۱۵)

له سالتی (١٣٤٢ك/٩٥٣ز) دا کورې (أبو الشوك) ی کوردی ده ستریزئی کرده سر نه دنامانی نه و وفدی که خه لیفه ی عه بیاسی (المطیع لله) (١٣٣٤ك- ١٣٦٣ك/٩٤٦- ٩٧٥ز) ناردوونی بۆ خۆراسان بۆ به سستی په میاننامه ی ریکه وتن له نیوان (رکن

(۱۰۱۴) مجذوب: س. پ، ۲۷۹ - ۲۸۰.

(١٠١٥) علي حسين الشامي: س. ي، ٣٧٥.

الدولة) البويهی و (نوح بن نصر السامانی)، ^(۱۰۱۶) له کاتی گه پانه‌وه‌ی وه‌فده که به‌ره و به‌غدا و نزیک حولوان (ابن أبو الشوك) ڕێگه‌ی پێگرتن و هه‌ندیکه‌یانی به‌دیل گرت و کاروانه‌که‌شیانی تالان کرد، به‌م شێوه‌یه‌ ده‌رفه‌تی بۆ په‌خسا بۆ شه‌وه‌ی داوا له (معز الدولة) بکات که بازمته‌ ده‌ستبه‌سه‌ره‌کان ئازاد بکات له به‌رامبه‌ر ئازاد کردنی نه‌ندامانی وه‌فده که به‌تایبه‌ت نیراوی (معز الدولة أبو محمد). ^(۱۰۱۷)

شایه‌نی باسه (معز الدولة) نه‌و کرده‌وه‌یه‌ی (ابن أبو الشوك) ی له یاد نه‌کرد که له‌و ناوچه‌ گه‌رنه‌که‌دا باری ئاسایشی ناوچه‌که‌ی شتواندبوو، له‌به‌رته‌وه‌ ژۆر به‌زوویی داوا ی له‌ حاجبه‌که‌ی سه‌بکتکین کرد که سوپایه‌ک ناماده بکات بۆ ده‌ستگیرکردنی (ابن أبو الشوك) و پیاوه‌کانی، ته‌ویش ته‌م کاره‌ی جێبه‌جێکرد و چووه‌ ناو حولوانه‌وه‌ "بهریاری خۆی له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی کورده‌کان و ابن أبي الشوك وه‌رگرت"، ^(۱۰۱۸) نیتێر داوا به‌جێهێنانی نه‌و ته‌رکه‌ و ملکه‌چکردنیان بۆ ده‌سه‌لاتی (معز الدولة) به‌ره‌و داوا گه‌رايه‌وه‌. ^(۱۰۱۹)

به‌م شێوه‌یه‌ (ابن أبو الشوك) و خێله‌که‌ی (الشاذلیان) ملکه‌چی ده‌سه‌لاتی پاسته‌وخۆی بوه‌یه‌یه‌ی کان بوو، و (ابن أبو الشوك) ی له‌ پۆسته‌که‌ی خۆی وه‌ک پارێزه‌ری ڕێگه‌دوورخسته‌وه‌، نیتێر ناوی نه‌و پۆسته‌ باس نه‌کرایه‌وه‌، هه‌تا سالی (۳۶۵/ ۹۷۵ز)، کاتیک (أبو المظفر) (حمدان بن ناصر الدولة) ی کرد به‌ پارێزه‌ری ڕێگه‌ی سه‌ره‌کی نیوان حولوان و خوراسان. ^(۱۰۲۰)

(۱۰۱۶) مسکویه: تجارب الامم، ۲/ ۱۵۵: ابن الاثير: الكامل، ۵/ ۳۰۴.

(۱۰۱۷) مسکویه: تجارب الامم، ۲/ ۱۵۶.

(۱۰۱۸) ه- س، ۲/ ۱۵۶.

(۱۰۱۹) مسکویه: ه- س، ۲/ ۱۵۶: ابن الاثير: الكامل، ۵/ ۳۰۴.

(۱۰۲۰) التنوخي: نشوار المحاضرة واخبار المذاكرة، ۳/ ۱۱۷: بۆ زیاتر زانیاری به‌روانه: (حسام الدين علي غالب: الكرد، ۱۹۶-۱۹۷).

تەنجام

پاش گەران بەنئو جیهانی پتوئندیە دیپلۆماسییە کان لە چوارچێتووی پتوئندیە نێودەولەتییەکانی کورد لە سەردەمی دەسەلاتی بوەییەکاندا چەند خاڵیکمان لا گەڵانە بوو.

۱- سەدەى چوارەمی کۆچی بەسەرھەڵدانى شەپۆلى بە شەرى نوێ ناسرابوو، ئەوانیش بوەییەکان بوون (۳۳۴-۴۴۷ك). کە لە بەشى خۆرەلاتی جیهانی ئیسلامیەو سەریان ھەڵدا و بە ئاراستەى خۆرتاوا پێشڕەویانکرد، بەشێکی گەورەیان لە ھەریەمى چیاکان داگیرکرد، دواى ئەو چوونە نێو بەغدا و دەستیان گرت بەسەر خێلافەتدا و فەرمانڕەوایی تەواویانکرد و دەسەلاتەکانی خەلیفەیان سنووردار کرد.

۲- لەماوەى ھەردوو سەدەى چوارەم و پێنجەمی کۆچیدا بەتایبەتى لەسەردەمی دەسەلاتی بوەییەکان، کاتیك سەرکردایەتى خێلافەتى عەباسیان لە نێوان سالانى (۳۳۴ك/۹۴۵ز) ھەتا سالى (۴۴۷ك/۱۰۵۵ز) خستەژێر دەسەلاتی خۆیانەو، و ھۆکارەکانى گەشەکردنى دەگەریتەو بە لاوازی و لەبەریەك ھەلۆشانەوێ دەولەتى عەباسى و لاوازی خەلیفەکانى، بەجۆرێك خەلیفەى عەباسى بێ دەسەلات بوو، جگە لەناوەکەى هیچ دەسەلاتیكى دیکەى نەبوو. لە وتارى رۆژانەى ھەینی و ھەردوو جەژنەکەدا ناوی دەبرا و لەسەر دراویش ناوی نووسرابوو، واتە تەنھا بەناو دەسەلاتیكى روحى ھەبوو، بەلام دەسەلاتی فیعلی بەدەست میرە بوەییەکان و سەرکردەکانى سوپارە بوو، سەرکردەکانى تیرە و خێلە کوردیەکانیش و ھى تریش، ئەو دەرڤەتەیان قۆستەو، و میرنشینی سەربەخۆیان لەسەر ئەو ناوچانەى بەدەستیانەو بوو راگەیانند.

۳- کە بوەییەکان سیستمى لامەرکەزىیان لە سیاسەتى خۆیاندا پەیرەو دەکرد، چونکە لە وەچەیکى خاوەن شارستانی و پێشکەوتوو بوون. رێگەیاندا بەر

سەرکردایەتیانە تا دەسەڵاتی خۆیان بەسەر تیرە و خێڵەکانی خۆیاندا بسەپنن، و دواتر بەرهەمی لەلایەن دەولەتی بوەییەوه دان بە سەرەخۆیاندا نرا، چونکە سەرکردەکانیان یارمەتی و کۆمەکیان پیشکەش بە دەولەتی بوەیی دەکرد، چ مادی لەپرتگەیی دیاری و بەخشش و خەلات یاخود سەربازی لەکاتی مەملانێ لەسەر دەسەڵات لەگەڵ میر و دەسەڵدارانی تردا، یاخود لەگەڵ دوژمنان و یاخیواندا، لەبەرئەوه پێوەندیەکانی میر و سەرکردەکانی کورد- بەگشتی- تۆکمە و دیبلۆماسی بوو لەگەڵ میر و پاشاکانی بوەییەکاندا.

٤- لەسەرەدەمی بوەییەکاندا رۆژەڵاتی نیسلامی چالاکیهکی سیاسی و دیبلۆماسی و ئابووری بەرچاوی بەخۆوه بینی، و دەکری ئەو چالاکیه لەمیانەیی زانستی پێوەندیە سیاسی و دیبلۆماسی و ئابووریەکانیان بەهێزە نیسلامیەکانی دیکەیی نێوچەکەوه، ئەو پێوەندیانەیی یەك ریتمی وەرەگرتبوو، بەلکو پەيوەست بوو بە بارودۆخی مێژوویی لەلایەك، و بەلاوازی و بەهێزی میرنشینهكان لەلایەكی ترەوه، هەندێکیان هێندە بەهێز بووه كه هێزە سیاسیه گەورەکانی نێوچەكە کێرکێیان دەکرد بە بەستنی پێوەندی دیبلۆماسییانە لەگەڵیاندا.

٥- بۆمان دەردەکەوت کە پێوەندی دیبلۆماسیەکانی میرنشینه کوردیهكان لەگەڵ خێلافەتی عەبباسیدا هەمیشە پێوەندیەکی دۆستانە بووه، ئەمەش دەگەرێتەوه بۆ فاکتەری ئایینی لە دیاریکردنی ئەو پێوەندیە، لەبەرئەوهی خێلافەتی عەبباسی لەو کاتەدا هێزە سیاسیهکە لە دەستدا بوو و تەنها رابەراییەتی ئایینیەکی بۆ مەبووه، بۆیه هەندێ لە خەلیفەکان وەك (القادر بالله والقائم بامرالله) هەڵیاندا هەندێ لە دەسەڵاتی سیاسیان بگەرێننەوه، بۆیه لە هەندێ میرەکانی دەورووبەر و لە نێواندا میرە کوردەکان نزیک بوونەوه تاكو لایەنگریان ببن لەلایەكی ترەوه میرە کوردەکان پێوستیان بە مسۆگەرکردنی پشتگیری خێلافەت هەبوو بۆ دەسەڵاتەکیان تاكو شەریعەت وەرگیرێت، بۆشیان دەرکەوت کە هەلیان لە بەردەمدايه کاتیك بێنیا ن خێلافەتیش بەهەمان شێوه دەیهوێت پێوەندی دۆستانەیان لەگەڵدا بیهستێت، لێرەدا تێبینی دەکەن

که بارودۆخی میژوویی و چەند بەرژەوێندیه کی هاوبەش وایکرد که پێوەندی هەردوولا له چوارچێوهی پێوەندیه دیپلۆماسیه کاندای پێوەندیه کی باش و جێگیر بیت.

۶- پێوەندیه دیپلۆماسیه کانی کورد له گەڵ بوهیهیه کاندای جێگیر نه بوو، چونکه هەندێ جار دۆستانه بوو و هەندێ جارێش خراپ بوو، و له میانە ی تاوتوێکردنی دەرکەوت که ئەرپە یوێندیه کهوتە ژێر چەند کاریگەر ییه کهوه، وهك شوێنی جوگرافی ناوچه ی بوهیهیه کان له گەڵ مێنشینه کوردیه کاندای پۆلی گهوهری هه بوو له دیاریکردنی ئه و پێوەندیه دا و سیاسه تی فراوانکردنی دهسلات هەندێ له میره بوهیهیه کان و ههولدان بۆ جێبه جێکردنی سیاسه تی سێتێرāl له به پێوه بردنی هەر ئه کاندای و دهست تێکه لاوی هەندێ له میره کورده کان له ناژاوه نیتوخیه کانی بنه ماله ی بوهیهیه کاندای.

۷- پێوەندیه دیپلۆماسیه کانی مێنشینه کوردیه کان له گەڵ هێزه کانی تر دا، پێوەندیه کی ناجێگیر بوو، ده بێن به پێوه ندیه کی گرژ دهستی پێکرد له گەڵ حمدانی و عقیلینه کاندای پاشان به ره و باشی پۆشت له پێگه ی ژن و ژغوازی و هاوکاری سه ربازی به هۆی سیاسه تی فراوانکردنی دهسلات لای میری هەردوولا.

۸- پێوەندی دیپلۆماسی مێنشینه کان له گەڵ فاتمه کاندای دۆستانه بوو ئه مانهش ده گه رێته وه بۆ هه ولێ به رده وامی فاتمه کان بۆ پازیکردنی میره کانی ده ور به ری له وانهش میره کورده کان، به لām سیاسه تی ئه و میرانه سیاسه تیکێ ئاگر به ست بوو و تێکه ل نه بوون به پلانه کانی فاتمه کان له نیتوچه که دا.

۹- پێوه ندی مێنشینه کوردیه کان له گەڵ سه بلو قیه کان به پێوه ندیه کی دوژمنکارانه دهستی پێکرد و هه میشه مێنشینه کان پروه پروه ی هێرش سه بلو قیه کان ده بوونه وه هه رچه نده گه ر میره کورده کان توانی بی تیان پارێزگاری له ولاته که یان بکه ن، به لām دوا جار پازی بوون به پاشکۆیه تی و به ندایه تی سه بلو قیه کان و هه نگا و به هه نگا و سنووری ده سلاتی ئه و مێنشینه نه پروه ی له که می کرد تا وای لی هات له سه ر نه خشه لا برا.

۱۰- ئەم تۆتۈنلەپ تەشكى خەستەتە سەر پۈتۈندىيە ئابورىيە كانى مېرەشەنە كوردىيە كان لەگەل بېزەنتە و ھەزە كانى دىكەى دەلەتە خىلافەتدا كە لەرەنگەى بازەرگانىيە لەگەل ئەو ھەشدا كە ناردنى شتومەك بۆ نىۋچە كانى دىكە كارىكى ئاسان نەبوو، گەر تېبىنىش بىكەين دەبىنەن شەكە نىزدرارە كانى مېرەشەنە كوردىيە كان زۆرىيە بەرۋوبومى كشتوكالى بوو، ھەندى جار پۈتۈندىيە ئابورىيە كان سىمايەكى سىاسىيان ۋەردەگرت لەگەل ھەندى ھەزى ئىسلامى گەۋرەدا لە نىۋچەكە بۆيە ئامرازى ئابورى بەكار ھەتەرا بۆ توندوتۆلكەردنى پۈتۈندىيە دىپلۇماسىيە كان.

۱۱- تەبايى و دىپلۇماسىيەت و ئاشتى بىنچىنەيەكى سەرەكە لە ھەلەسوكەوتى ئەخلاقى بەرز لەگەل دەلەتەن و گەلان و تاك و كۆمەلدا، ھەر لەو بىناغەيەۋە بەھا بەرزە كانى پەيامى مەۋقايەتە پىرۋز سەرچاۋەى گەتۈۋە، چۈنكە ئاشتەۋايى و دىپلۇماسىيەت ئەو بىناغە و تەۋرەيە كە پۈتۈندىيە كانى نىۋان دەلەتەن و گەلان و لايەنە ناكۆكە كانى لەسەر دامەزراۋە، دەرچۈن لە بازەنى ئەو پەيۋەندىانە ھەندى جار لەرۋى ناچارىيەۋە كە دەلەتەن پەنەى بۆ دەبات ئەۋىش لەپىتەر پاراستنى مانەۋەى خۇيى و پاراستنى ژيان و مالى ھالەتەنەيدايە.

۱۲- بايەخى سىياسى مېرەشەنە كوردىيە كان، لەرۋى جوگرافىيەۋە ھەلەكەۋتەى شۈيەنە جوگرافىيەكەى لە خۆرەلەتە نىۋەراستە ئەۋەندەى دىكە لە بايەخ و گەنگەى كوردستانى زىاتەر كەرد، جگە لەبۈۋى تۈرۈكى فراۋانى رەنگە كانى ھاتۈۋچى ناۋخۇيى و دەرەكى، كە ئاسانكارىيەكە بۆ ھاتۈۋچى و گۈاستەۋە و بۆزاندەۋەى پۈرسەى بازەرگانى لە ناۋچەكەدا.

۱۳- جىھانى ئىسلامى لەو سەردەمەدا يەكەيەكى سەرەخۇ بسو و يەپراى بىلابۈۋەۋەى دىاردەى درۋستۈۋى مېرەشەنە و نىمچە دەلەت، ھەرچەندە نىۋچە كانى دەسەلەتە ئەو مېرەشەنە لە ھەلەكەشەن و داكشاندە بۈۋەن بەپىيە ھەز و تەۋانايان يەخۇد

١٦- لهه قوناغه مئژوويه هيچ لهه ميرنشين و دهولهته كوردiane نه يانتواني سهريه خزىي خويان رابگه يهنن و خويان له دهولهته خيلافه تدا جيابكه نه وه، هاوكات يهك سياسته ته هاوبه شيان نه بوو له كاروباره ديبلوماسيه كانياندا به تاييه ته له گهل هيتز و دهسه لاته سياسيه كانى دهووبه ريان، بويه دهينين ههندي جار له دژى يه كتر هاوپه يمانى دوژمنه كانيان ده كرد، بۆ لاواز كردنى يه كتر و پاراستنى بهرژه وندييه كانى خويان نهك ولاته كه يان.

١٧- له گهل دابهران و دابه شبوونى نيوانيان له نيوخۆ و فشارى زۆرى دهروه له سهريان ژيان له نيوخه كورديه كان له رووى كۆمه لايه ته و ئابووريه وه له گه شه كرندا بسو، سه ره پاي دابه شبوونى سياسى و سه ريازى نيوانيان، بويه ده توانين بليين دابه شبوونى مير و پادشاكانه نهك گهل و خاكه كه ي.

سدرچاوه كان

(١) القرآن الكريم

يه كهم: سدرچاوه په سنده كان به زمانى عهده بى (المصادر القديمة):

ابن ابي اصيبعة: موفق الدين ابو العباس احمد بن القاسم (ت ٦٦٨هـ / ١٢٧٠م).

(٢) عيون الأنباء في طبقات الأطباء، شرح وتحقيق نزار رضا، منشورات دار مكتبة الحياة، (بيروت: د. ت.).

ابن الأثير: ضياء الدين نصرالله بن محمد عبدالكريم الجزري (ت ٦٣٧هـ / ١٢٣٩م).

(٣) رسائل ابن الأثير، حررها وحققها، أنيس المقدسي، دار العلم للملايين، (بيروت: ١٩٥٩).

ابن الاثير: عزالدين ابي الحسن علي بن محمد بن عبدالكريم الجزري (ت ٦٣٠هـ / ١٢٣٢م).

(٤) الكامل في التاريخ، دار صادر، (بيروت: ١٩٦٦).

الأزدي: ابو زكريا يزيد بن محمد بن الياس (ت ٣٣٤هـ / ٩٤٥م).

(٥) تاريخ الموصل، تح: علي حبيبة، (القاهرة: ١٩٧١).

ابن الأزرق: ابو عبدالله محمد الأندلسى (ت ٨٩٦هـ / ١٤٩١م).

(٦) بدائع السلك في طبائع الملك، تح. وتعليق علي سامي النشار، منشورات وزارة الثقافة والفنون، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٧٨).

الأصطخري: ابو اسحاق محمد بن ابراهيم الفارسي (ت بعد ٣٤٠هـ / ٩٥١م).

(٧) المسالك والممالك، مطبعة بريل، (ليدن: ١٩٢٧).

الاصفهاني: حمزة بن الحسين (ت ٣٦٠هـ / ٩٧٠م).

(٨) تاريخ سني ملوك الارض و الانبياء، دار مكتبة الحياة، (بيروت: ١٩٦١).

- الأنصاري: شمس الدين ابو عبدالله محمد شيخ الربوة (ت ٧٢٧هـ / ١٣٢٦م).
 ٩) غيبة الدهر في عجائب البر و البحر، اعادت طبعه مكتبة المثنى ببغداد عن
 طبعة، (ليبزيك: ١٩٣٢).
 الانطاكي: يحيى بن سعيد (ت ٦٧٥هـ / ١٢٧٦م).
 ١٠) تأريخ يحيى بن سعيد الانطاكي، مطبوع مع كتاب التاريخ المجموع على
 التحقيق والتصديق للسعيد بن بطريق، مطبعة الابهاء اليسوعين، (بيروت: ١٩٠٩م).
 ابن اياس: محمد بن احمد (ت ٩٣٠هـ / ١٥٢٣م).
 ١١) بدائع الزهور في وقائع الدهور، طبع بالمطبعة الميمنية، (مصر: ١٩٦٠).
 البديسي شرفخان: (ت ١٠٠٥هـ / ١٥٩٦م).
 ١٢) الشرفنامه في تاريخ الدول والامارات الكردية، تر: جميل بندي رزوياني،
 مطبعة النجاح، (بغداد: ١٩٥٣).
 البغدادي: عبدالقادر بن ظاهر بن محمد (٤٢٩هـ / ١٠٣٧م).
 ١٣) الفرق بين الفرق، تح: محمد محي الدين عبدالحميد، المكتبة العصرية، صيدا،
 (لبنان، ١٩٩٠).
 البلاذري: احمد بن يحيى بن جابر (٢٧٩هـ / ٨٩٢م).
 ١٤) فتوح البلدان، دار ومكتبة الهلال، (بيروت: ١٩٨٣).
 البنداري: قوام الدين الفتح بن علي بن محمد الاصفهاني (ت ٦٤٣هـ / ١٢٤٥م).
 ١٥) الروض المعطار في خبر الاقطار، تح: احسان عباس، دار القلم سنا البرق الشامي
 تلخيص البرق الشامي للعماد الكاتب الاصفهاني، تح: رمضان ششن، دار الكتاب
 الجديد، (بيروت: د. ت).
 ١٦) تاريخ دولة آل سلجوق، تح: لجنة احياء التراث العربي في دار الآفاق الجديدة،
 ط٣، (بيروت: ١٩٨٠).
 البيروني: ابو الريحان محمد بن احمد (ت ٤٤٠هـ / ١٠٤٨م).
 ١٧) الاثار الباقية عن القرون الخالية، دار الاحياء العلوم، (بيروت: د. ت).

- البيهقي: ابو الفضل (ت ٤٧٠هـ / ١٠٧٧م).
 ١٨) تأريخ حكماء الاسلام، تح: محمد كرد علي، مطبعة الترتي، (دمشق: ١٩٤٦).
 ابن تغري بردي: جمال الدين ابي المحاسن يوسف (ت ٨٧٤هـ / ١٤٧٠م).
 ١٩) النجوم الزاهرة في ملوك مصر و القاهرة، وزارة الثقافة، دار الأرشاد القومي،
 ١٦ جزء، (مصر: ١٩٢٩ - ١٩٧٢).
 التنوخي: ابو علي المحسن بن علي (ت ٣٨٤هـ / ٩٩٤م).
 ٢٠) الفرج بعد الشدة، تح: عبود الشالجي، دار صادر، (بيروت: ١٩٧٨).
 ٢١) نشوار المحاضرة وأخبار المذاكرة، تح: عبود الشالجي، دار صادر، (بيروت: ١٩٧١).
 الشعالي: ابو منصور عبدالمك بن محمد بن اسماعيل (ت ٤٢٩هـ / ١٠٣٧م).
 ٢٢) تحفة الوزراء، تح: ابتسام مرهون الصفار وحبيب الراوي (بغداد: ١٩٧٧م).
 ٢٣) يتيمة الدهر في محاسن اهل العصر، تح: محمد محي الدين عبدالحميد، دار الفكر، (بيروت: د. ت).
 الجاحظ: ابو عثمان عمرو بن بحر البصري (ت ٢٥٥هـ / ٨٦٧م).
 ٢٤) البيان والتبيين، قدم لها وبوبها و شرحها. على أبو ملحم، (بيروت: ١٩٨٨).
 ٢٥) التبصر بالتجارة، قام بنشره وتصحيحه، حسن حسين عبدالوهاب التونسي، المطبعة الرحمانية، ط ٢، (مصر: ١٩٣٥م).
 ابن جبير: محمد بن احمد الكناني الاندلسي (ت ٦١٤هـ / ١٢١٧م).
 ٢٦) رحلة ابن جبير (تذكرة بالأخبار عن الاتفاقات والأسفار)، دار صادر، (بيروت: ١٩٥٩).
 الجرجاني: علي بن محمد بن علي (ت ٨١٦هـ / ١٤١٣م).
 ٢٧) كتاب التعريفات، حققه وقدم له وضع فهارسة، ابراهيم الايساري، ط ٣، دار الكتاب العربي، (بيروت: ١٩٩٦).

الجهشياري: ابو عبدالله محمد بن عبدوس (ت ٣٣١هـ / ٩٤٣م).
(٢٨) الوزراء والكتاب، طبع بمطبعة عبد الحميد احمد الحنفي، ط١، (مصر: ١٩٣٨).

ابن الجوزي: ابو الفرج عبدالرحمن بن علي (ت ٥٩٧هـ / ١٢٠٠م).
(٢٩) المنتظم في تاريخ الملوك والامم، مطبعة دائرة المعارف الاسلامية، ط١، حيدر
آباد، (الدكن: ١٣٥٧هـ).

حاجي خليفة: مصطفى بن عبدالله الشهير بكاتب جلبي (ت ١٠٦٨هـ / ١٦٥٧م).
(٣٠) كشف الظنون عن اسامي الكتب والفنون، دار العلوم، (بيروت: ١٩٦٧).
الحسيني: صدرالدين علي بن ناصر (ت بعد ٦٢٢هـ / ١٢٣٦م).
(٣١) اخبار الدولة السلجوقية المسمى (زبدة التواريخ في اخبار الامراء والملوك
السلجوقية، تح: محمد نورالدين، دار امراء للنشر والتوزيع والطباعة، ط٢، (بيروت:
١٩٨٦).

الحميري: ابو عبدالله محمد بن الصنهاجي (ت ٧١٠هـ / ١٣٠٩م).
(٣٢) للطباعة، (بيروت: ١٩٧٥).
الحنبلي: ابو الفلاح عبد الحي ابن العماد (ت ١٠٨٩هـ / ١٦٧٨م).
(٣٣) شذرات الذهب في أخبار من ذهب، دار احياء التراث العربي، (بيروت: د.ت).
ابن حوقل: ابو القاسم النصيبي (ت ٣٦٧هـ / ٩٧٧م).
(٣٤) صورة الأرض، منشورات دار مكتبة الحياة، (بيروت، د.ت).
ابن خرداذبة: ابو قاسم عبيد الله بن عبدالله الخراساني (ت ٢٨٠هـ / ٨٩٧م).
(٣٥) المسالك والممالك، وضع مقدمته وهوامشه وفهارسه: محمد مخزوم، دار احياء
التراث العربي، ط١، (بيروت: ١٤٠٨هـ / ١٩٨٨م).

الخطيب البغدادي: ابوبكر احمد بن علي (ت ٤٦٣هـ / ١٠٧٠م).
(٣٦) تأريخ بغداد او مدينة السلام، مطبعة السعادة، (مصر: ١٣٤٩).
ابن خلدون: ابو زيد عبدالرحمن بن محمد (ت ٨٠٨هـ / ١٤٠٥م).

٣٧) المقدمة، روجعت هذه الطبعة، بمعرفة لجنة من الجامعيين، دار الكتاب النشر والطباعة والتوزيع، (بيروت: د.ت).

٣٨) العبر وديوان المبتدأ والخبر في أيام العرب والعجم والبربر ومن عاصرهم من ذوي السلطان الاكبر، دار الكتاب اللبناني، (بيروت: ١٩٨٦).

ابن خلكان: ابو العباس شمس الدين احمد بن محمد (ت ٦٨١هـ / ١٢٨٢م).

٣٩) وفيات الأعيان وانباء الزمان، تح: احسان عباس، دار الثقافة، (بيروت: ١٩٦٩).

الخوارزمي: ابو عبدالله محمد بن احمد (ت ٣٨٧هـ / ٩٩٧م).

٤٠) مفاتيح العلوم، عنى بتصحيحه ونشره ادارة الطباعة المنيرية، مطبعة الشرق، (مصر: ١٣٤٢).

ابن دحية: مجد الدين عمر بن حسن المعروف بذي النسيب، دحية والحسين (ت ٦٣٣هـ / ١٢٣٥م).

٤١) النبراس في تاريخ خلفاء بني العباس، تح: عباس العزاوي، مطبعة المعارف، (بغداد: ١٩٤٨).

الدميري: كمال الدين ابو البقاء (ت ٨٠٨هـ / ١٤٠٥م).

٤٢) حياة الحيوان الكبرى، دار الفكر، (بيروت: د-ت).

الذهبي: شمس الدين محمد بن احمد بن عثمان (ت ٧٤٨هـ / ١٣٧٤م).

٤٣) سير اعلام النبلاء، تح: شعيب الارناط و محمد سعيد العرقوسي، مؤسسة الرسالة، (بيروت: ١٩٨٦).

٤٤) العبر في خبر من غير، تح: صلاح الدين النجد، مطبعة حكومة الكويت، (الكويت: ١٩٦٣).

٤٥) دول الاسلام، تح: فهيم محمد شلتوت و محمد مصطفى إبراهيم، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ١٩٧٤).

ابن رسته: ابو علي احمد بن عمر، (ت بعد ٢٩٠هـ / ٩٠٣م).

- ٤٦) الاعلاق النفسية، دار احياء التراث العربي، (بيروت: ١٩٨٨).
- الرملي: محمد بن شمس الدين احمد بن احمد حمزة الانصاري (ت ١٠٠٤هـ).
- ٤٧) نهاية المحتاج الى شرح المنهاج، المطبعة المصرية، (القاهرة: ١٣٠٤هـ).
- الرهاوي المجهول: (ت ٦٤٢هـ / ١٢٣٤م).
- ٤٨) تأريخ الرهاوي المجهول، عربه عن السريانية وضع حواشيه: البير ابونا، مطبعة شفيق، (بغداد: ١٩٨٦).
- الروذراوري: ابو شجاع محمد بن الحسين ظهير الدين (ت ٤٨٧هـ / ١٠٩٤م).
- ٤٩) ذيل تجارب الامم، مطبعة شركة التمدن، (مصر: ١٩١٦).
- الزبيدي: محمد بن محمد مرتضى الحسيني (ت ١٢٠٥هـ / ١٧٩٠م).
- ٥٠) تاج العروس من جواهر القاموس، تح: ابراهيم التريزي، مطبعة حكومة الكويت، (الكويت: ١٩٧٢).
- الزحشري: ابو القاسم محمود بن عمر (ت ٥٣٨هـ / ١١٤٣م).
- ٥١) الجبال والامكنة والمياه، تح/ ابراهيم السامرائي، مطبعة السعدون، (بغداد: ١٩٦٨).
- ابن الساعي: ابي طالب علي بن انجب (ت ٦٧٤هـ / ١٢٧٥م).
- ٥٢) الجامع المختصر في عنوان التواريخ و عيون السير، عنى بنسخة ونشره واصلاح تصحيحه مصطفى جواد، المطبعة السريانية الكاثوليكية، (بغداد: ١٩٣٤).
- سبط ابن الجوزي: ابو مظفر شمس الدين قزاو علي التركي (ت ٦٥٤هـ / ١٢٥٦م).
- ٥٣) مرآة الزمان في تأريخ الأعيان، مجلس دائرة المعارف العثمانية، (حيدر اباد- الدكن: ١٩٥١).
- ٥٤) مرآة الزمان في تاريخ الاعيان، الفترة ٣٤٥- ٤٤٧، دراسة وتحقيق: جنان جليل محمد الهموندي، رسالة ماجستر مطبوعة بالالة الكاتبة، كلية الاداب، جامعة بغداد، (بغداد: ١٩٨٧م).
- السخاوي: شمس الدين محمد بن عبدالرحمن، (ت ٩٠٢هـ / ١٤٩٧م).

- ٥٥) الضوء اللامع لاهل القرن التاسع، دار مكتبة الحياة، (بيروت: د-ت).
 سعيد المغربي: ابو الحسن علي بن موسى (ت ٦٨٥هـ / ١٢٨٦م).
 ٥٦) بسط الارض في الطول والعرض، تح: ضوان فرنيط، (تطوان: ١٩٥٨).
 السمعاني: ابو سعد عبدالكريم بن محمد (ت ٥٦٢هـ / ١١٦٦م).
 ٥٧) الانساب، حقق نصوصه وعلق عليه، عبدالرحمن بن يحيى المعلمي اليماني،
 الناشر: محمد امين دمج، ط٢، (بيروت: ١٩٨٠).
 السيوطي: جلال الدين عبدالرحمن بن ابي بكر (ت ٩١١هـ / ١٥٠٥م).
 ٥٨) تاريخ الخلفاء، دراسة وتحقيق عبدالقادر عطا، مؤسسة الكتب الثقافية، ط١،
 (بيروت: ١٩٩٨).
 الشافعي: الامام ابو عبدالله محمد بن ادریس (٢٠٤هـ).
 ٥٩) كتاب الام، (القاهرة: ١٣٢٢هـ).
 ابو شامة: عبدالرحمن بن اسماعيل المقدسي (ت ٦٦٥هـ / ١٢٦٦م).
 ٦٠) تراجم رجال القرنين السادس والسابع، المعروف بالذيل على الروستين، عرف
 الكتاب وصححه محمد زاهد بن الحسن الكوثري، دار الجيل، (بيروت: ١٩٧٤).
 ابن شاهين الظاهري: غرس الدين خليل، (ت ٨٧٣هـ / ١٤٦٨م).
 ٦١) زبدة كشف الممالك وبيان الطرق والمسالك، اعتنى بتصحيحه بوليس راويس،
 المطبعة الجمهورية، (باريس: ١٨٩٤).
 ابن الشحنة: محب الدين ابي الفضل محمد الحلبي (ت ٨٨٤هـ / ١٤٧٨م).
 ٦٢) الدر المنتخب في تاريخ مملكة حلب، وقف على طبعة وعلق حواشيه، يوسف بن
 الياس سرقيس الدمشقي، المطبعة الكاثوليكية، (بيروت: ١٩٠٩).
 ابن شداد: عزالدين محمد بن علي ابراهيم (ت ٦٨٤هـ / ١٢٨٥م).
 ٦٣) الاعلاق الخطيرة في ذكر أمراء الشام والجزيرة، حققه: يحيى عبادة، منشورات
 وزارة الثقافة والارشاد القومي، (دمشق: ١٩٧٨).
 الشهرزوري: شمس الدين محمد بن محمود (ت بعد ٦٨٧هـ / ١٢٨٨م).

٦٤) نزهة الأرواح وروضة الافراح (تاريخ الحكماء)، تح: عبدالكريم ابو شورب، نشرته، جمعية الدعوة الاسلامية، (د. ت).

الشييباني: محمد بن الحسن (ت ١٨٩هـ / ٨٠٢م).

٦٥) شرح السرخسي على السير الكبير، (حيدر اباد - الدكن: د. ت).

شيخ الربوة: شمس الدين ابو عبدالله محمد ابو طالب (ت ٧٢٧هـ / ١٣٢٦م).

٦٦) غبة الدهر في عجائب البر والبحر، دار احياء التراث العربي، ط ١، (بيروت: ١٩٨٨).

الشيرازي: المؤيد في الدين هبة الله بن موسى بن داود (ت ٤٧٠هـ / ١٠٧٨م).

٦٧) سيرة المؤيد في داعي الدعوة، تح: محمد كامل حسين، دار الكاتب المصري، (القاهرة: ١٩٤٩).

الصفدي: صلاح الدين خليل بن ايبك (ت ٧٦٤هـ / ١٣٦٣م).

٦٨) الوافي بالوفيات، باعتناء - هلموت ريتز، شركة الفجر العربي، ط ٢، (بيروت: ١٩٦١).

٦٩) الوافي بالوفيات، باعتناء س ديد ريتنخ، الطبعة الثانية، غير منقحة، (فيسبادن: ١٤٠١هـ / ١٩٨١م).

٧٠) نكت الهميان في نكت العميان، وقف على طبعه: احمد زكي بك، المطبعة الجمالية، (القاهرة: ١٩١١).

الصولي: ابوبكر محمد بن يحيى (ت ٣٣٥هـ / ٩٤٦م).

٧١) أخبار الراضي بالله والمتقي لله، عنى بنشره: ج. هيورث. دن، دار المسيرة، ط ٢، (بيروت: ١٩٧٩).

طاش كبرى زادة: عصام الدين ابو الخير احمد بن مصلح (ت ٩٦٨هـ / ١٥٦١م).

٧٢) مفتاح السعادة ومصباح السيادة في موضوعات العلوم، تحقيق: كامل بكري و عبدالوهاب ابو النور، دار الكتب الحديثة، (القاهرة: د. ت).

الطبري: ابو جعفر محمد بن جرير (ت ٣١٠هـ / ٩٢٢م).

٧٣) تأريخ الرسل و الملوك، تح: محمد أبو الفضل أبراهيم، دار المعارف بعصر، القاهرة، ١٩٦٠.

الطرطوشى: ابوبكر محمد بن الوليد الفهري المالكي (ت ٥٢٠هـ / ١١٢٦).

٧٤) سراج الملوك، (مطبعة بولاق: ١٢٨٩هـ).

ابن الطقطقى: محمد بن علي بن طباطبا (ت ٧٠٩هـ / ١٣٠٩م).

٧٥) الفخري في الاداب السلطانية والدول الاسلامية، مطبعة محمد على صبيح و اولاده بالازهر، (القاهرة: ١٩٦٢).

ابن طلحة الوزير: ابو سالم كمال الدين محمد بن طلحة القرشي (٦٥٢هـ / ١٢٥٤م).

٧٦) العقد الفريد للملك السعيد، مطبعة الوطن، (القاهرة: ١٣٠٦هـ).

ابن عبد الحق: صفى الدين عبدالمؤمن ابن عبدالحق البغدادي (ت ٧٣٩هـ / ١٣٣٨م).

٧٧) مراصد الأطلاع على اسماء الامكنة والبقاع، تح: محمد على البجاوى، دار الاحياء الكتب العربية، (القاهرة: ١٩٥٤).

ابن عبدربه: احمد بن محمد الاندلسي (ت ٣٢٨هـ / ٩٣٩م).

٧٨) العقد الفريد، تح: محمد سعيد العربيان، دار الفكر، (بيروت: د-ت).

ابن العبري: طريطوربوس ابو الفرج بن هارون الطيب الملطي (ت ٦٨٥هـ / ١٢٨٦م).

٧٩) تأريخ الزمان، تر: أسحق أرملة، دار المشرق، (بيروت، ١٩٩١).

٨٠) تاريخ مختصر الدول، تح: صالحاني الدومينيكي، دار المشرق، (بيروت: ١٩٥٨).

ابن العديم: كمال الدين ابو القاسم عمر بن احمد، (ت ٦٦٠هـ / ١٢٦٢م).

٨١) بغية الطلب في تاريخ حلب، دار الفكر، (بيروت، ١٩٨٨).

٨٢) زبدة الحلب من تاريخ حلب، تح: سامي الدهان، المطبعة الكاثوليكية،

(بيروت: ١٩٥٤م).

العسقلاني: احمد بن علي بن محمد بن علي الكتاني العسقلاني المعروف بأبن حجر،

٨٥٢هـ / ١٤٤٨م.

- (٨٣) الإصابة في تمييز الصحابة، ط١، مطبعة المغرب الاقصى، ١٣٢٨هـ.
 العماد الاصفهاني: ابو عبدالله محمد بن محمد عماد الدين الاصفهاني، (ت ٥٩٧هـ / ١٢٠١م).
- (٨٤) خريدة القصر وجريدة العصر، قسم شعراء الشام، تح: شكري فيصل، المطبعة الهاشمية، (دمشق: ١٩٥٩).
- ابن العمراني: محمد بن علي بن محمد (ت ٥٨٠هـ / ١١٨٤م).
 (٨٥) الأنباء في تأريخ الخلفاء، تح: قاسم السامرائي، (ليدن: ١٩٧٣).
 العمري: ابو العباس شهاب الدين احمد بن يحيى بن فضل الله (ت ٧٤٩هـ / ١٣٤٨م).
 (٨٦) التعريف بالمصطلح الشريف، تح: محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٨٨).
- (٨٧) منهل الأولياء ومشرب الاصفياء من سادات الموصل المحدباء، حققه ونشره، سعيد الديوةجي، مطبعة الجمهورية، (الموصل: ١٩٦٧).
 غرس النعمة: ابو الحسن محمد بن هلال الصابي (ت ٤٨٠هـ / ١٠٨٧م).
 (٨٨) الهفوات النادرة، تح: صالح الاشر، مجمع اللغة العربية، (دمشق: ١٩٦٧).
 الغزالي: ابو حامد الطوسي (ت ٥٠٥هـ / ١١١١م).
 (٨٩) احياء علوم الدين، علق عليه جمال محمود ومحمد سيد، دار الفجر للتراث، (القاهرة: ١٩٩٩).
- الغساني: ابو العباس اسماعيل بن العباس بن علي (ت ٨٠٣هـ / ١٤٠٠م).
 (٩٠) العسجد المسبوك والجوهر المحكوك في طبقات الخلفاء والملوك، تح: محمود عبد المنعم، دار الجيل، (بغداد: ١٩٧٥).
- الغياثي: (عبدالله بن الفتح البغدادي (ت بعد ٨٩١هـ / ١٤٨٦م).
 (٩١) تأريخ الغياثي، تح: طارق نافع الحمداني، (بغداد: ١٩٧٥).
 الفارقي: احمد بن يوسف بن علي بن الازرق (ت بعد ٥٧٧هـ / ١١٧٦م).

- ٩٢) تاريخ الفارقي، حققه وقدم له: بدوي عبداللطيف عوض، دار الكتاب اللبناني، الطبعة الثانية، (بيروت: ١٩٧٤).
- ابو الفدا: عماد الدين اسماعيل بن محمد بن عمر (ت ٧٣٢هـ / ١٣٣١م).
- ٩٣) المختصر في أخبار البشر، دار المعرفة للطباعة والنشر، (بيروت: ١٩٦٠).
- ٩٤) تقويم البلدان، اعتنى بتصحيحه وطبعه، رينود وماك كوكين ديسلان، دار الطباعة السلطانية، (باريس: ١٨٤٠).
- ابن الفراء: ابو علي الحسين بن محمد (ت ٤٢٦هـ / ١٠٣٤م).
- ٩٥) كتاب رسل الملوك ومن يصلح للرسالة والسفارة، تح: صلاح الدين المنجد، (القاهرة: ١٩٤٧).
- ابن فضلان: احمد بن فضلان بن العباس بن راشد بن حماد (ت بعد ٣٠٩هـ / ٩٢١م).
- ٩٦) رسالة ابن فضلان في وصف الرحلة الى بلاد الترك والخزر والروس والصقالبة، حققها وعلق عليها وقدم لها، سامي الدهان، ط ٢، (دمشق: ١٩٧٧).
- ابن الفقيه: ابوبكر احمد بن محمد الهمداني (ت ٣١٠هـ / ٩٢٢م).
- ٩٧) مختصر كتاب البلدان، دار احياء التراث العربي، (بيروت: ١٩٨٨).
- ابن الفوطي: ابو الفضل كمال الدين البغدادي (ت ٧٢٣هـ / ١٣٢٣م).
- ٩٨) تلخيص مجمع الاداب في معجم اللقب، تح: مصطفى جواد، المطبعة الهاشمية، ج ٤، ق ١: ١٩٦٢، ج ٤، ق ٢، (دمشق: ١٩٦٤).
- الفيروز آبادي: مجد الدين محمد بن يعقوب، (ت ٨١٧هـ / ١٣١٨م).
- ٩٩) القاموس المحيط، رتبة وثقه- خليل مأمون شيما، دار المعرفة، ط ١، (بيروت: ٢٠٠٥).
- ابن قتيبة الدينوري: ابو محمد عبدالله بن مسلم الدينوري (ت ٢٧٦هـ / ٨٨٩م).
- ١٠٠) المعارف، مكتبة العلوم والحكمة، ط ١، (بيروت: ١٩٦٠).
- قدامة الحنبلي:
- ١٠١) المغني، طبعة جديدة، ١٤ اجزاء، دار الكتاب العربي، (بيروت: ١٤٠٢هـ).

قدامة بن جعفر: ابو الفرج الكاتب البغدادي (ت ٣٣٧هـ - ٩٤٨م).
١٠٢) الخراج و صناعة الكتابة، شرح وتعليق محمد حسين الزبيدي، دار الرشيد
للنشر، (بغداد: ١٩٨١).

القرطبي: عريب بن سعد (ت بعد ٣٦٦هـ / ٩٧٦م).
١٠٣) صلة تأريخ الطبري، تح: محمد ابو الفضل ابراهيم، دارالمعارف، (القاهرة: د-
ت)

القزويني: زكريا بن محمد بن محمود (ت ٦٨٢هـ / ١٢٨٣م).
١٠٤) أثار البلاد وأخبار العباد، دار صادر، (بيروت: د.ت).
القفطي: ابو الحسن جمال الدين علي الشيباني، (ت ٦٤٦هـ / ١٢٤٨م).
١٠٥) أنباه الرواة على انباه النحاة، تح: محمد أبو الفضل أبراهيم، مطبعة دار
الكتب المصرية، (القاهرة: ١٩٥٢).

١٠٦) تأريخ الحكماء من كتاب اخبار العلماء بأخبار الحكماء، مكتبة المثنى،
(بغداد: ١٩٠٣).

ابن القلانسي: ابو يعلى حمزة بن اسد (ت ٥٥٥هـ / ١١٦٠م).
١٠٧) ذيل تاريخ دمشق، مطبعة الابهاء اليسوعيين، (بيروت: ١٩٠٨).
القلقشندي: ابو العباس احمد بن علي (ت ٨٢١هـ / ١٤١٨م).
١٠٨) صبح الأعشى في صناعة الانشا، حققه محمد حسين شمس الدين شرحه وعلق
عليه: يوسف على طويل، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٨٧).
١٠٩) قلائد الجمان في التعريف بقبائل عرب الزمان، تح: أبراهيم الايباري، دار
الكتب الحديثة، (القاهرة: ١٩٦٣).

١١٠) مآثر الانافة في معالم الخلافة، تح: عبدالستار احمد فرج، عالم الكتب بيروت،
اعيد طبعة بالارفسيت، (بغداد: ١٩٨٠).

القيرواني: ابو اسحاق ابراهيم بن علي الحصري: (ت ٤٥٣هـ / ١٠٦١م).
١١١) زهر الاداب و ثمر الالباب، تح: محمد محي الدين عبدالمجيد، دار الجيل، ط٤،

(بيروت: ١٩٧٢).

ابن الكازروني: ظهير الدين علي بن محمد (ت ٦٩٧هـ / ١٢٩٧م).

١١٢) مختصر التاريخ من اول الزمان الى منتهى دولة بني العباس، حققه وعلق عليه، مصطفى جواد، مطبعة الحكومة، (بغداد: ١٩٧٠).

١١٣) مقامة قواعد بغداد في الدولة العباسية، تح: كوركيس عواد وميخائيل عواد، مطبعة الارشاد، (بغداد: ١٩٦٢).

الكتبي: محمد بن شاکر بن احمد (ت ٧٦٤هـ / ١٣٦٣م).

١١٤) عيون التواريخ، تح: فيصل السامر ونبييلة عبدالمنعم داود، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٧٧).

ابن كثير: عماد الدين ابو الفداء اسماعيل بن عمر (ت ٧٧٤هـ / ١٣٧٢م).

١١٥) البداية والنهاية في التاريخ، حققه محمد ابو ملحم واخرون، دار الريان للتراث، ط١، (القاهرة: ١٩٨٨).

مؤلف مجهول: (النصف الثاني من ق ٦هـ / ١٢م).

١١٦) العيون والحداثق في أخبار الحقائق، تح: نبيلة عبدالمنعم داود، مطبعة النعمان، (النجف: ١٩٧٢).

مؤلف مجهول: (النصف الثاني من ق ٤هـ / ١٠م).

١١٧) حدود العالم من المشرق الى المغرب، تح: يوسف الهادي، الدار الثقافية للنشر، (القاهرة: ١٩٩٩).

ماركوبولو: ابن نيفو لوبو لو (ت ٧٢٥هـ / ١٣٢٤م).

١١٨) رحلات ماركوبولو، ترجمها الى الانكليزية وليم مارسدن، تر: عبدالعزيز جاويد، ط٢، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (مصر: ١٩٩٥).

ماري بن سليمان: (عاش في القرن الخامس الهجري / الحادي عشر الميلادي).

١١٩) أخبار فطاركة كرسي المشرق في كتاب المجلد، (رومية: ١٨٩٩).

الماوردي: ابي الحسن علي بن محمد بن حبيب (ت ٤٥٠هـ / ١٠٥٨م).

١٢٠) الاحكام السلطانية و الولايات الدينية، مطبعة مصطفى الحلبي، (القاهرة: ١٩٦٦).

١٢١) نصيحة الملوك، تح: محمد جاسم الحديثي، (بغداد: ١٩٨٦).
ابن المحاسن: الحسن بن عبدالله بن محمد بن عمر (بدأ بتأليفه سنة ٧٠٨هـ / ١٣٠٨م).

١٢٢) اثار الاول في ترتيب الدول، مصر، (بولاق: ١٢٩٥).
ابن المستوفي: شرف الدين ابو البركات المبارك بن احمد (ت ٦٣٧هـ / ١٢٣٩م).
١٢٣) تاريخ اربل المسمى، نباهة البلد الحامل بمن ورده من الاماثل، تح: سامي بن السيد خماس الصقار، دار الرشيد، (بغداد: ١٩٨٠).

المسعودي: ابو الحسن علي بن الحسين، (ت ٣٤٦هـ / ٩٥٧م).
١٢٤) التنبيه و الاشراف، دار مكتبة الهلال، (بيروت: ١٩٨١).
١٢٥) مروج الذهب ومعادن الجوهر، دار الاندلس، ط ٥، (بيروت: ١٩٨٢).
مسكويه: ابو على محمد بن احمد بن يعقوب (ت ٤٢١هـ / ١٠٣٠م).
١٢٦) تجارب الامم وتعاقب الهمم، هـ. ف. امدروز، مطبعة شركة التمدن الصناعية، (مصر: ١٩١٤).

المقدسي: ابو عبدالله شمس الدين محمد البشاري (ت ٣٧٥هـ / ٩٨٥م).
١٢٧) أحسن التقاسيم في معرفة الأقاليم، دار احياء التراث العربي، (بيروت: ١٩٨٧).

المقري: ابو العباس احمد بن محمد التلمساني ١٠٤١هـ / ١٦٣٢م).
١٢٨) نفح الطيب في غصن الأندلس الرطيب، (القاهرة: ١٩٤٩).
المقريزي: تقي الدين احمد بن علي (ت ٨٤٥هـ / ١٤٤١م).
١٢٩) اتعاظ الحنفا باخبار الائمة الفاطمين الخلفا، نشره وحققه: جمال الدين الشيال، دار الفكر العربي، (القاهرة: ١٩٤٨).

١٣٠) السلوك لمعرفة دول الملوك، صححه وضع حواشيه. محمد مصطفى زيادة،

- مطبعة دار الكتب المصرية، (القاهرة: ١٩٣٤).
- منجم باشي: احمد بن لطف الله (ت ١١١٣هـ / ١٧٠٢م).
- ١٣١) باب في الشداية من كتاب جامع الدول، عنى بتحقيق ونشره فلاديمير مينورسكي، (لندن: ١٩٥٣).
- ابن منظور: جمال الدين ابو الفضل محمد (ت ٧١١هـ / ١٣١١م).
- ١٣٢) لسان العرب، مكتبة العلوم والحكمة، ط ١، (بيروت: ١٩٩٢).
- ابن مهلهل: مسعر بن مهلهل، ابو دلف الخزرجي (ت بعد ٣٨٤هـ / ٩٩٣م).
- ١٣٣) الرسالة الثانية، تح. بطرس بولغاكوف وانس خالدوف، دار النشر للأدب الشرقية، (موسكو: ١٩٦٠).
- ناصر خسرو: ابو معين الدين القبادياني المروزي، (ت ٤٨١هـ / ١٠٨٨م).
- ١٣٤) سفرنامه، نقلها الى العربية- يحيى الخشاب، ط ٢، مطبعة دار العلم، (بيروت: ١٩٧٠).
- ابن النديم: ابو الفرج محمد بن ابي يعقوب (ت ٣٨٣هـ / ٩٩٣م).
- ١٣٥) الفهرست، تح: رضا - تجدد، (طهران: ١٩٧١م).
- النويري: شهاب الدين احمد بن عبد الوهاب (ت ٧٣٢هـ / ١٣٣٢م).
- ١٣٦) نهاية الارب في فنون الأدب، مطابع كوستاتسوماس وشركاه، (القاهرة: د-ت).
- الهروي: علي بن ابي بكر (ت ٦١١هـ / ١٢١٥م).
- ١٣٧) التذكرة الهروية في الحيل الحربية، تح: مطيع مرابط، منشورات وزارة الثقافة، (دمشق: ١٩٧٢).
- ابن هشام: ابو محمد عبد الملك بن هشام (ت ٢١٨هـ / ٨٣٣م).
- ١٣٨) سيرة النبي، تح: مصطفى السقا واخرون، القسم الأول الجزأين الأول والثاني، ط ٢، مطبعة مصطفى البابي الحلبي، (مصر: ١٩٥٥).
- هلال الصابي: ابو الحسن الهلال بن المحسن بن ابراهيم (ت ٤٤٨هـ / ١٠٥٦م).

١٣٩) تاريخ الصابي، الجزء الثامن، الحق بذيّل الوزير ابي شجاع الروذراوري لكونه كالتكمة، اعتنى بتصحيحه. ه. ف امدروز وبعده: د. س. مرجليوث، (القاهرة: ١٣٣٧هـ / ١٩١٩م)

١٤٠) رسوم دار الخلافة، تح: ميخائيل عواد، مطبعة العاني، (بغداد: ١٩٦٤).
١٤١) الوزراء او تحفة الامراء في تاريخ الوزراء، تح: عبدالستار أحمد فراح، (بغداد: ١٩٥٨).

الهمداني: رشيد الدين فضل الله بن عماد الدولة (ت ٧١٨هـ / ١٣١٨م).
١٤٢) جامع التواريخ، نقله الى العربية محمد موسى هنداري، فؤاد عبد المعطي الصياد، راجعه يحيى الخشاب، دار احياء الكتب العربية، (القاهرة: د. ت).
الهمداني: محمد بن عبد الملك (ت ٥٢١هـ / ١١٢٧).
١٤٣) تكملة تاريخ الطبري، تح: البرت يوسف كنعان، المطبعة الكاثوليكية، (بيروت: ١٩٦١).

ابن واصل: جمال الدين محمد بن سالم (ت ٦٩٧هـ / ١٢٩٧م).
١٤٤) مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، تح: جمال الدين الشيال، المطبعة الأميرة، (القاهرة: ١٩٥٧).

ابن الوردي: زين الدين عمر بن مظفر (ت ٧٤٩هـ / ١٣٤٨م).
١٤٥) تتمة المختصر في اخبار البشر او تاريخ ابن الوردي، منشورات المطبعة الحيدرية، ط ٢، (النجف: ١٣٨٩هـ / ١٩٦٩).

اليافعي: عبدالله بن سعد اليميني المكي (ت ٧٦٨هـ / ١٣٦٦م).
١٤٦) مرآة الجنان وعبرة اليقظان في معرفة ما يعتبر من حوادث الزمان، وضع حواشيه خليل المنصور، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٧٧).
ياقوت الحموي: شهاب الدين بن عبدالله (ت ٦٢٦هـ / ١٢٢٩م).
١٤٧) معجم البلدان، دار صادر، (بيروت: د. ت).

يعقوب الرهاوي:

١٤٨) تواريخ سريانية من القرن (٧-٩م)، تح و تر: يوسف حبي، (بغداد: ١٩٨٢).

اليعقوبي: احمد بن يعقوب، (ت ٢٩٢هـ / ٩٠٤م).

١٤٩) تاريخ اليعقوبي، تح. عبدالامير مهنا، مؤسسة الاعلمي للمطبوعات، (بيروت: ١٩٦٠).

١٥٠) كتاب البلدان، المطبعة الحيدرية، (النجف: ١٩٥٧).

ابو يوسف الفقيه: يعقوب بن ابراهيم (ت ١٨٢هـ / ٧٩٨م).

١٥١) كتاب الحراج، دار الحديث، الطبعة الاولى، (بيروت: ١٩٩٠م).

دوهم: سهرچاوه نوتیه کان (المراجع الحديثة) به زمانى عدهههه:

ابراهيم أحمد العدوي :

١٥٢) التاريخ الاسلامي في آفاقه السياسية و إبعاده الحضارية، (القاهرة: د.ت).

١٥٣) السفارات الاسلامية الى اوربا في العصور الوسطى، دار المعارف، (مصر:

١٩٥٧).

١٥٤) المجتمع الأوربي في العصور الوسطى، دار المعرفة، (القاهرة: ١٩٦١).

ابراهيم مصطفى وآخرون:

١٥٥) المعجم الوسيط، دار احياء التراث العربي، (بيروت: د. ت).

أحمد حبيب رسول:

١٥٦) النقل والتجارة الدولية، ساعدت جامعة بغداد في النشر، مطبعة الحوادث،

(بغداد: ١٩٨١).

أحمد شفيق باشا:

١٥٧) الرق في الاسلام، تر: أحمد زكي، مطبعة البولاق، (مصر: د. ت).

أحمد شلبي:

١٥٨) موسوعة التاريخ الإسلامى و الحضارة الإسلامية، (القاهرة: د-ت).

أحمد عبدالعزيز :

١٥٩) الامارة الهذليانية الكردية، ط٢، مطبعة وزارة التربية، (اربيل: ٢٠٠٦).

أدم متر:

١٦٠) الحضارة الإسلامية في القرن الرابع الهجري، تر: محمد عبدالهادي ابو ريدة،

اعد فهارسه رفعت البدرابي، ط٤، (بيروت: ١٩٦٧).

ادونيس العكره:

١٦١) من الدبلوماسية الى الاستراتيجية، دار الطليعة، ط١، (بيروت: ١٩٩١).

أديب معوض:

١٦٢) في سبيل العروبة (القضية الكردية بين الأمس واليوم)، الطبعة الاولى، (د. م- ١٩٤٥).

ارمانوس فامبيري:

١٦٣) تأريخ بخارى، تر: أحمد محمود الساعاتي، مراجعة وتقديم: يحيى الخشاب، مطابع شركة الإعلانات الشرقية، (القاهرة: ١٩٦٥).

اسماعيل شكر:

١٦٤) الامارة الشدادية الكردية في بلاد اران، ط١، مطبعة وزارة التربية، (اريل: ٢٠٠١).

أندريه أيجار:

١٦٥) تأريخ الحضارات العام-روما وامبراطوريتها، تر. يونس داغر، (بيروت: ١٩٨١).

أنور الرفاعي:

١٦٦) الأسلام في حضارته و نظمه الادارية والسياسية والادبية والعلمية والاجتماعية والاقتصادية والفنية، دار الفكر، (القاهرة: ١٩٧٣).

أنور الماني:

١٦٧) الاكراد في بهدينان، مطبعة ختبات، ط٢، (دهوك: ١٩٩٩).

أو بنهايم:

١٦٨) القانون الدولي العام، دار العلم للملايين، (بيروت: ١٩٩٨).

باسيل نيكيوتين:

١٦٩) الأكراد أصلهم و تأريخهم، تقديم لويس ما سينيون، دار الروائع، (بيروت: ١٩٥٨).

بطرس البستاني:

١٧٠) محيط المحيط، مكتبة البيان، (بيروت: ١٩٨٧).

بله ج شيركو:

(١٧١) القضية الكردية ماضي الكرد وحاضرهم، دار الكاتب، ط١، (بيروت: ١٩٨٦).

تامارا رايس:

(١٧٢) السلاجقة تأريخهم و حضارتهم، تر: لطفي الخوري وأبراهيم الداوقوي، مراجعة عبد الحميد العلوجي، مطبعة الأرشاد، (بغداد: ١٩٦٨).

تقي الدين عارف الدوري:

(١٧٣) عصر أمرة الأمراء في العراق، ط١، مطبعة اسعد، (بغداد: ١٩٧٥).

تومابوا:

(١٧٤) لمحة عن الاكراد، تر: محمد شريف عثمان، مطبعة النعمان، النجف (الأشرف: ١٩٦٩).

توماس آرنولد:

(١٧٥) الخلافة، تر، حسن حيدر اللبناني، مطبعة دار التضامن، ط٢، (بغداد: ١٩٦١).

ثامر كامل محمد:

(١٧٦) الدبلوماسية المعاصرة و استراتيجيات إدارة المفاوضات، دار المسيرة للنشر والتوزيع، ط١، (عمان: ٢٠٠٠).

جرجي زيدان:

(١٧٧) تاريخ التمدن الاسلامي، منشورات دار المكتبة الحياة، (بيروت: د. ت).

جمال الدين الشيال:

(١٧٨) تاريخ الدولة العباسية، دار الكتب الجامعية، (القاهرة: ١٩٦٧).

جمال حمدان:

(١٧٩) جغرافية المدن، (ا لقاهرة: د. ت).

جمال رشيد أحمد:

١٨٠ لقاء الكرد والبلان في بلاد الباب وشروان، دار ثاراس للطباعة والنشر، (اريل: ٢٠٠١).

جون جلوب:

١٨١ امبراطورية العرب، تر: خيرى حماد، دار الكتاب العربي، ط ١، (بيروت: ١٩٦٦).

حافظ أحمد حمدي:

١٨٢ الشرق الاسلامي قبيل الغزو المغولي، مطبعة الاعتماد، (مصر: ١٩٥٠).

الحبيب الجنحاني:

١٨٣ المجتمع العربي الإسلامي (الحياة الاقتصادية والاجتماعية) مطابع السياسة، (الكويت: ٢٠٠٥).

حسام قوام السامرائي:

١٨٤ المؤسسات الادارية في الدولة العباسية خلال الفترة ٢٤٨-٣٣٤هـ، دار الفكر العربي، (القاهرة: ١٩٧١).

حسن ابراهيم حسن:

١٨٥ تاريخ الاسلام السياسي والديني والثقافي والاجتماعي، دار الجبل، ط ١٥، (بيروت: ٢٠٠٠).

١٨٦ النظم الإسلامية، ط ١، مطبعة لجنة التأليف، (مصر: ١٩٣٩).

حسن احمد محمود واحمد ابراهيم شريف:

١٨٧ العالم الاسلامي في العصر العباسي، دار الفكر العربي، ط ٣، (القاهرة: ١٩٧٧).

حسن الباشا:

١٨٨ الألقاب الإسلامية في التاريخ والوثائق والآثار، مكتبة النهضة المصرية، مطبعة لجنة البيان، (القاهرة: ١٩٥٧).

حسين مجيب المصري :

١٨٩) الصلات بين العرب و الفرس و الترك، مكتبة الانجلو المصرية، ١٩٧١.

حمدان عبدالمجيد الكبيسي:

١٩٠) عصر الخليفة المقتدر بالله، مطبعة النعمان، (النجف الاشرف: ١٩٧٤).

١٩١) اسواق بغداد، حتى بداية العصر البويهي، دار الحرية للطباعة، (بغداد:

١٩٧٩).

حمزة الجميعي الدموهي:

١٩٢) عوامل الانتاج في الاقتصاد الاسلامي، دار التوزيع و النشر الاسلامية، ط١،

(القاهرة: ١٩٨٥).

خولة شاكر الدجيلي:

١٩٣) بيت المال نشأته و تطوره من القرن الاول حتى القرن الرابع الهجري، مطبعة

وزارة الاوقاف، (بغداد: ١٩٧٦).

خيرالدين الزركلي:

١٩٤) الاعلام، دار العلم للملايين، ط١٠، (بيروت: ١٩٩٢)

درايفر، ج آر:

١٩٥) الكرد في المصادر القديمة، تر: فؤاد حمه خورشيد، مطبعة الديواني، (بغداد:

١٩٨٦).

روم لاندو:

١٩٦) الأسلام والعرب، نقله الى العربية، منير البعلبكي، (بيروت: ١٩٧٧).

زرار صديق توفيق:

١٩٧) كردستان في القرن الثامن الهجري، مؤسسة موكرمان للطباعة والنشر،

(اريل: ٢٠٠١).

ستانلي لينبول:

١٩٨) طبقات سلاطين الاسلام، تر: للفارسية. عباس اقبال، تر: مكّي طاهر

الكعبي، حقه وقباله، على البصري، دار منشورات البصري، مطبعة البصري،
(بغداد: ١٩٦٨).

ستيفان ماكي:

(١٩٩٠) التجارة الدولية، ترجمان على بابكر، مطابع التعليم العالي، (أرييل:
١٩٩٠).

ستيفن رنسيان:

(٢٠٠٠) الحضارة البيزنطية، تر: عبدالعزيز جاويد، ١٩٦١.

(٢٠١٠) المدينة البيزنطية، تر: صالح احمد العلي، (د. ت) ١٩٦٥.

سعدى علي غالب:

(٢٠٢٠) جغرافية النقل والتجارة، (بغداد: ١٩٨٧).

سعيد عبدالفتاح عاشور:

(٢٠٢٣) أوروبا العصور الوسطى، مكتبة الانجلو المصرية، ط ١٠، (القاهرة: ١٩٨٦).

سموحي فوق العادة:

(٢٠٠٤) الدبلوماسية الحديثة، دار اليقظة العربية، (دمشق: ١٩٧٣).

سهيل حسين الفتلاوي:

(٢٠٠٥) تطور الدبلوماسية عند العرب، دار القادسية للطباعة، (بغداد: د. ت).

سهيل زكار:

(٢٠٠٦) في التاريخ العباسي والأندلسي السياسي والحضاري، مطبعة دار الكتب،
ط ١، (دمشق: ١٩٩١ - ١٩٩٢).

سيد امير علي:

(٢٠٠٧) مختصر تاريخ العرب تر: عفيف البعلبكي، دارالعلم للملايين، (بيروت:
١٩٦١).

شاكر خصبالك:

(٢٠٠٨) العراق الشمالي، مطبعة شفيق، (بغداد: ١٩٧٣).

شاكر مصطفى:

(٢٠٩) دولة بني العباس، وكالة المطبوعات الكويتية، ط١، (الكويت: ١٩٧٣).

شاميلوف:

(٢١٠) حول مسألة الاقطاع بين الكرد، تر: كمال مظهر احمد، مطبعة الحوادث، ط٢، (بغداد: ١٩٨٤).

صباح ابراهيم سعيد الشيعلي:

(٢١١) الاصناف في العصر العباسي، نشأتها وتطورها، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٧٦).

صبيحي الصالح :

(٢١٢) النظم الاسلامية نشأتها وتطورها، دار العلم للملايين، (بيروت: ١٩٧٨).

صلاح الدين الناهي:

(٢١٣) مقدمة في الأقطاع ونظام الأراضي في العراق، (بغداد: ١٩٥٥).

صلاح الدين نامق:

(٢١٤) التجارة الدولية، (القاهرة: ١٩٦٧).

ضارل ثائر:

(٢١٥) الدبلوماسية، ت. خيرى حماد، ط١، دار الطليعة للطباعة والنشر، (بيروت: ١٩٦٠).

طه باقر:

(٢١٦) تأريخ ايران القديم، بالاشتراك مع آخرين، جامعة بغداد، (بغداد: ١٩٧٩).

عباس أقبال:

(٢١٧) تأريخ أيران بعد الأسلام، تعريب. محمد علاء الدين منصور، دار الثقافة للنشر والتوزيع، (القاهرة: ١٩٩٠).

عباس العزاوي :

(٢١٨) تاريخ النقود العراقية لما بعد العهود العباسية، شركة التجارة والطباعة،

- (بغداد: ١٩٥٨).
- ٢١٩) عشائر العراق الكردية، مطبعة المعارف، بغداد، ١٩٤٧.
- عبد الحميد القصاب :
- ٢٢٠) لمحات دبلوماسية، الاوائل للنشر والتوزيع، (دمشق: ٢٠٠٢).
- عبد الستار طاهر شريف:
- ٢٢١) المجتمع الكردي، دراسة اجتماعية ثقافية سياسية، من منشورات جمعية الثقافية الكردية، مطبعة دار العراق، (بغداد: ١٩٨١).
- عبد الحميد العبادي وآخرون :
- ٢٢٢) الدولة الاسلامية تاريخها و حضارتها، دار النهضة المصرية، (القاهرة: د.ت).
- عبدالرحمن محمد عبدالغني:
- ٢٢٣) ارمينية وعلاقاتها السياسية بكل من البيزنطيين والمسلمين، مؤسسة الكويت للتقدم العلمي، (الكويت: ١٩٨٩).
- عبدالرزاق عباس حسين:
- ٢٢٤) نشأة مدن العراق و تطورها.
- عبدالرقيب يوسف:
- ٢٢٥) الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى، مطبعة اللواء، ج١، (بغداد: ١٩٧٢).
- ٢٢٦) الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى، ج٢، دار ناراس للطباعة والنشر، (اريل: ٢٠٠١).
- عبدالسلام الترماني:
- ٢٢٧) الرق ماضيه وحاضره، سلسلة عالم المعرفة، (الكويت: ١٩٧٩).
- عبدالعزيز الدوري:
- ٢٢٨) دراسات في العصور العباسية المتأخرة، شركة الرابطة للطبع والنشر المحدودة، مطبعة السريان، (بغداد: ١٩٤٥).

- عبدالعزیز الدوری:
 ٢٢٩) تاریخ العراق الأقتصادي، فی القرن الرابع الهجري، دار الشرق، ط ٢، (بیروت: ١٩٨٦).
- ٢٣٠) نشأة الاقطاع، مطبعة شفيق، (بغداد: ١٩٨٤).
- عبدالفتاح شبانة:
 ٢٣١) الدبلوماسية، مكتبة مدبولي، ط ١، (القاهرة، ٢٠٠٢).
- عبدالله ناصح علوان:
 ٢٣٢) نظام الرق فی الاسلام، دار السلام للطباعة والنشر والتوزيع والترجمة، (٢٠٠٣: د. ت).
- عبدالمجید حسن ولي وعلاء الدين الرئيس:
 ٢٣٣) أحوال العراق الاجتماعية والاقتصادية، مطبعة الرشيد، (بغداد: ١٩٤٦).
- عزالدين فودة:
 ٢٣٤) النظم الدبلوماسية، دار الفكر العربي، (مصر: ١٩٦١).
- علاء عبدالعزیز أبو زيد:
 ٢٣٥) الدولة العباسية من التخلي عن سياسات الفتح الى السقوط، المعهد العالمي للفكر الاسلامي، ط ١، (القاهرة: ١٩٩٦).
- علي حسين الشامي:
 ٢٣٦) الدبلوماسية، دار العلم للملايين، (بيروت: ١٩٩٤).
- على صادق أبو هيف:
 ٢٣٧) القانون الدبلوماسي، منشأة المعارف، (الاسكندرية: ١٩٧٥).
- ٢٣٨) القانون الدولي العام، الطبعة الثامنة، (الاسكندرية: ١٩٦٨).
- على عبدالقوي الغفاري:
 ٢٣٩) الدبلوماسية القديمة والمعاصرة، الاوائل للنشر والتوزيع، ط ١، (دمشق: ٢٠٠٢).

- علي محمد راضي:
٢٤٠) عصر الاسلام الذهبي، (القاهرة: د-ت).
عماد الدين خليل:
٢٤١) عماد الدين زنكي، مطبعة الزهراء الحديثة، (الموصل: ١٩٨٥).
عمر كمال توفيق:
٢٤٢) الدبلوماسية الإسلامية، مؤسسة شباب الجامعة، (الأسكندرية: ١٩٨٦).
غازي حسن صبار:
٢٤٣) الدبلوماسية المعاصرة، الدار العلمية الدولية، ط١، (عمان: ٢٠٠٢).
طوستاف لوبون:
٢٤٤) حضارة العرب، تر: عادل زعيتر، ط٣، (القاهرة: ١٩٥٦).
ف هايد:
٢٤٥) تاريخ التجارة في الشرق الأدنى في العصور الوسطى، تر. احمد محمد رضا،
الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ١٩٨٥).
فؤاد حمه خورشيد:
٢٤٦) الأكراد، (بغداد: ١٩٧١).
فؤاد خليل:
٢٤٧) الأقطاع الشرقي، دار المنتخب العربي، (بيروت: ١٩٩٦).
فاروق عمر فوزي:
٢٤٨) تاريخ العراق في عصور الخلافة العربية الاسلامية، مكتبة النهضة، ط١،
(بغداد: ١٩٨٨).
٢٤٩) الخلافة العباسية في عهد الفوضى العسكرية، ط٢، ١٩٧٧.
فاضل زكي محمد:
٢٥٠) الدبلوماسية في النظرية والتطبيق، مطبعة الشفيق، ط٣، (بغداد: ١٩٧٣).
ف-بارتولد:

٢٥١) تاريخ الحضارة الإسلامية، تر: حمزة طاهر، دار المعارف، ط ٥، (القاهرة: ١٩٨٣).

فرست مرعي:

٢٥٢) الإمارات الكردية في العصر العباسي الثاني، دار سثيريز للطباعة والنشر، (دهوك: ٢٠٠٥).

فليب حتي:

٢٥٣) موجز تاريخ الشرق الأدنى، تر أنيس فريخه، مطبعة الغريب، (بيروت: د.ت).
فيصل السامر:

٢٥٤) الدولة الحمدانية في الموصل و حلب، مطبعة الايمان، ط ١، (بغداد: ١٩٧٠).

قتيبة الشهابي:

٢٥٥) معجم القاب ارباب السلطان في الدول الإسلامية في العصر الراشدي حتى بدايات القرن العشرين، منشورات وزارة الثقافة، (دمشق: ١٩٩٥).

كارل بروكلمان:

٢٥٦) تاريخ الشعوب الاسلامية، نقله الى العربية: نبيه امين فارس و منير بعلبكي، دار العلم للملايين، ط ٧، (بيروت: ١٩٧٧).

الكرملي انستاس ماري:

٢٥٧) النقود العربية وعلم النميات، الناشر محمد امين، (القاهرة: ١٩٣٩).

كلود كاهن :

٢٥٨) تاريخ الشعوب الاسلامية منذ ظهور الاسلام حتى بداية الامبراطورية العثمانية، تر: بدرالدين قاسم، دار الحقيقة للطباعة والنشر، ط ١، (بيروت: ١٩٧٢).

كي لسترنج:

٢٥٩) بلدان الخلافة الشرقية، نقله الى العربية بشير فرنسيس و كوركيس عواد، مطبعة الرابطة، (بغداد: ١٩٥٤).

ليخ، ب:

٢٦٠ دراسات حول الأكراد، تر: عبدي حاجي، منشورات مكتبة خاني، (حلب: ١٩٩٤).

ليون ثوبل :

هكذا تصبح دبلوماسية، تر. سميح البابا، شركة المطبوعات للتوزيع والنشر، (الكويت: د. ت.).

مأمون الحموي:

٢٦١ الدبلوماسية، ط٢، (دمشق: ١٩٥٨).

مجنوب محمد:

٢٦٢ محاضرات في القانون الدولي العام، منشورات مؤسسة الحسيني، (بيروت: ١٩٨٢-١٩٨٣).

مجيد خدوري:

٢٦٣ الحرب والسلم في شرعة الاسلام، الدار المتحدة للنشر، (بيروت: ١٩٧٣).

٢٦٤ الصلات الدبلوماسية بين هارون الرشيد و شارلمان، مطبعة التفيض، (بغداد: ١٩٣٩).

محسن محمد حسين:

٢٦٥ اربيل في العهد الاتابكي، (بغداد: ١٩٧٦).

محمد امين زكي:

٢٦٦ تاريخ الدول و الامارات الكردية في العهد الاسلامي، عربه محمد علي عوني، (بغداد: ١٩٤٥).

٢٦٧ خلاصة تأريخ الكرد و كردستان من أقدم العصور التاريخية حتى الآن، تر، محمد علي عوني، ط٢، (بغداد: ١٩٦١).

محمد باقر الحسيني:

٢٦٨ العملة الإسلامية في العهد الاتابكي، مطبعة دار الجاحظ، (بغداد: ١٩٦٦).

٢٦٩ النقود العربية الإسلامية ودورها الحضاري والاعلامي، (بغداد: ١٩٨٥).

- محمد جاسم حمادي:
 ٢٧٠) الجزيرة الفراتية والموصل، دار الرسالة للطباعة، (بغداد: ١٩٧٧).
- محمد جمال الدين سرور:
 ٢٧١) تاريخ الحضارة الاسلامية في الشرق من عهد نفوذ الاتراك الى منتصف القرن الخامس الهجري، دار الحمامي للطباعة، ط٢، (القاهرة: ١٩٧٣).
- ٢٧٢) الدولة الفاطمية في مصر، (القاهرة: ١٩٧٤).
- محمد حلمي احمد :
 ٢٧٣) الخلافة و الدولة في العصر العباسي، (القاهرة: ١٩٧٥).
- محمد خضري بط:
 ٢٧٤) محاضرات في التاريخ العباسي، دار النفائس، (بيروت: ١٩٦٥).
- محمد سامي جينيه:
 ٢٧٥) القانون الدولي العام، (القاهرة: ١٩٣٣).
- محمد عابد الجابري:
 ٢٧٦) العصبية والدولة في فكر ابن خلدون، دار الطليعة للطباعة والنشر، ط٣، (بيروت: ١٩٨٢).
- محمد عبدالله عنان:
 ٢٧٧) الحاكم بأمر الله واسرار الدعوة الفاطمية، (القاهرة، د. ت).
- محمد كرد على:
 ٢٧٨) خطط الشام، دار العلم للملايين، ط٣، (بيروت: ١٩٦٩).
- محمد ماهر حمادة :
 ٢٧٩) الوثائق السياسية و الادارية العائدة للعصور العباسية المتتابعة، مؤسسة الرسالة، ط١، (بيروت: ١٩٧٧).
- عمود خلف:
 ٢٨٠) النظرية والممارسة الدبلوماسية، المركز الثقافي العربي، ط١، (لبنان:

١٩٨٩).

مخلف حسين محمد:

٢٨١) صفوة النبوة لمعاني القرآن، ط٣، (القاهرة: ١٩٥٥).

مصطفى التواتي:

٢٨٢) المثقفون والسلطة في الحضارة العربية، دار الفارابي، (بيروت: ٢٠٠٤).

مصطفى جواد و أحمد سوسة:

٢٨٣) دليل خارطة بغداد المفصل في خطط بغداد قديما وحديثا، مطبعة المجمع

العلمي العراقي، (بغداد: ١٩٥٨).

مصطفى جواد:

٢٨٤) جاوان القبيلة الكردية المنسية ومشاهير الجوانيين، من مطبوعات المجمع

العلمي الكردي، (بغداد: ١٩٧٣).

مصطفى عبدالكريم الخطيب:

٢٨٥) معجم المصطلحات والالقباب التاريخية، مؤسسة الرسالة، ط١، دائرة المعارف

الاسلامية، (بيروت: ١٤١٦هـ / ١٩٩٦م).

موريس كروزيه:

٢٨٦) تأريخ الحضارات العام الشرق واليونان القديم، باريس منشورات عويدات.

موفق سالم نوري:

٢٨٧) العلاقات العباسية البيزنطية، دار الشؤون الثقافية العامة، (بغداد:

١٩٩٠).

مينورسكي:

٢٨٨) الأكراد ملاحظات وانطباعات، تر: معروف خزندار، دار الكتاب، (بيروت:

١٩٨٧).

نادية حسني صقر :

٢٨٩) مطلع العصر العباسي الثاني، (جدة: ١٩٨٣).

نعيم زكي فهمي:

(٢٩٠) طرق التجارة الدولية ومحطاتها بين الشرق والغرب اواخر العصور الوسطى،
الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ١٩٧٣).

نعيم فرح:

(٢٩١) تأريخ بيزنطة السياسي، (دمشق: ١٩٩١-١٩٩٢).

نورمان بينز:

(٢٩٢) الأمبراطورية البيزنطية، (القاهرة: ١٩٥٠).

نيكيتا أيليسيف:

(٢٩٣) الشرق الاسلامي في العصر الوسيط، تر-منصور أبوالحسن، دار الكتاب
الحديث، (بيروت: ١٩٨٦).

هارولد نيكلسون:

(٢٩٤) الدبلوماسية عبر العصور، (بيروت: د.ت).

هاشم عبدالراضي:

(٢٩٥) قضايا ومواقف من التاريخ العباسي، دار النشر للجامعات، ط٢، (القاهرة:
٢٠٠١).

هشام الشاوي:

(٢٩٦) الوجيز في فن المفاوضة، مطبعة شفيق، (بغداد: ١٩٦٩).

هنري فيلد:

(٢٩٧) جنوب كردستان دراسة أنثروبولوجية، نقله الى العربية جرجيس فتح الله، دار
ناراس للطباعة والنشر، (أربيل: ٢٠٠١).

وهبة الزحيلي:

(٢٩٨) اثار الحرب في الفقة الاسلامي، مطبعة شفيق، (بغداد: ١٤٠٣هـ).

(٢٩٩) العلاقات الدولية في الاسلام، (بيروت: ١٩٨١).

- ويل ديورانت :
- ٣٠٠ قصة الحضارة، تر: محمد بدران، جامعة الدول العربية، (القاهرة: ١٩٧٩).
- ياسين غادي:
- ٣٠١ الدبلوماسية الاسلامية، الشركة الجديدة، (عمان: ١٩٩٥).
- اليكسي جورانسكي:
- ٣٠٢ الإسلام والمسيحية، تر: خلف محمد الجواد، عالم المعرفة، (الكويت: ١٩٦٦).
- يوسف العش:
- ٣٠٣ تاريخ عصر الخلافة العباسية، راجعه ونقحه: ابو فرج العش، دار الفكر، (دمشق: د. ت.).
- يوليوس ولهاوزن:
- ٣٠٤ الدولة العربية وسقوطها، نقله الى العربية: يوسف العش، مطبعة الجامعة السورية، (دمشق: ١٩٥٦).

سپیڊم: سەرچاوه‌کان به‌زمانی کوردی:

نڈولیا چہ لہ پی:

٣٠٥) کورد له میژووی دراوسیتکانیدا، سیاحتنامهی تهولیا چهلهبی، وسهعید ناکام، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، (بهغداد: ١٩٧٩).

حسین حزنی موکریانى:

۳۰۶) کوردستانی موکریان، نشریات زاری کرمانجی، رواندز، ۱۳۱۸ک / ۱۹۲۹ز.

شوان غوسمان مصگفی:

٣٠٧) کوردستان و پرۆسەى به ئیسلامکردنى کورد، سهنته‌رى چاپ و په‌خشى ته‌ما، چاپى يه‌که‌م، (سليمانى: ٢٠٠٢).

صابر مامہ سینی:

۳۰۸) دبلوماسیہ‌تی کورد به درژیایی میژوو، چاپخانه‌ی ناسا، چاپی یه‌کدم، (سلیمانی: ۲۰۰۲).

عہدِ ولّاءِ غہ فور:

۳۰۹) جوگرافیای کوردستان، دزگای چاپ و بلاگردنه‌وهی موکریان (هه‌ولێر: ۲۰۰۰).

م س لازاریف:

٣١٠) چەند کێشه یه کی دیموکراfi و میژوویی و سیاسی و پێوهندی کۆمه لایه تی و نابووری کورد، و.کاو س قه فتان، گۆشاری کۆری زانیاری عیراق ده سته ی کورد، ب/١٦، ١٧، (به غداد: ١٩٨٧).

مارتن فان برون:

(۳۱۱) ناغا و شیخ و دهوالت، و. کوردۆ، (ستوکهولم: ۱۹۹۶).

محمد ته‌مین زه‌کی:

۳۱۲) خولاصه‌یه‌کی تاریخی کوردو کوردستان، ئوفسیتی شقان، (سلیمانی: ۲۰۰۰).

عمود بایه‌زیدی:

۳۱۳) عادات و رسوماتنامه‌ی اکرادیه، (موسکو: ۱۹۶۳).

چوارهم: سدراوه‌كان به‌زمانی فارسی:

احمد غفار قزوینی:

(۳۱۴) تاریخ جهان ارا، به کوشش، مجتبی مینوی (تهران: ۱۳۴۳هـ. ش/۱۹۶۴).

احمد کسروی:

(۳۱۵) شهریاران گمنام، مؤسسه مطبوعات امیر کبیر، چاپ دومین، (تهران: ۱۳۳۵-۱۹۵۷).

امین احمد رازی (ت ۱۰۱۰/هـ ۱۶۰۲م):

(۳۱۶) هفت اقلیم، تصحیح و تعلیق جواد فاضل (کتاب فروش علی علمی)، (د-ت).

برترلد اشپولر:

(۳۱۷) تاریخ ایران در قرون نخستین اسلامی، تر: مریم میر احمدی، چاپخانه‌ی شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ دوم، (تهران: ۱۳۷۳ - ۱۹۹۴).

الجوینی: علاء الدین عطا ملک بن بهاء الدین محمد (ت ۶۸۱/هـ ۱۲۸۲م).

(۳۱۸) تاریخ جهانگشای: باهتمام محمد عبدالوهاب القزوینی، ج ۳، مطبعة بریل (لیدن: ۱۹۳۷).

المستوفی القزوینی: احمد تاج الدین بن ابی بکر نصر المستوفی القزوینی (ت حوالی ۷۵۰/هـ ۱۳۴۹م).

(۳۱۹) نزهة القلوب فی المسالك والممالك، بکوشش محمد دبیر سیاقی، ناشر کتابخانه طهوری، (تهران: ۱۳۳۶هـ. س/۱۹۵۷م).

(۳۲۰) تاریخ گزیده، بسعی واهتمام، ادوارد براون، (لندن: ۱۳۲۸/هـ)

۱۹۱۰م).

خواندامير: غياث الدين بن همام الدين الحسيني، (ت ۹۴۲هـ / ۱۵۳۵م).
۳۲۱) تاريخ حبيب السير في اخبار افراد البشر، باللغة الفارسية، چاپخانه
حيدرية، (تهران: ۱۹۵۵).

رشيد الدين فضل الله:

۳۲۲) تاريخ مبارك غازاني، التاريخ الغازاني، (هرتفورد: ۱۹۴۰).
سعيد خجری:

۳۲۳) جغرافياي طبيعي كردستان موکريان، تهران.

الشيرازي: شرف الدين عبدالله بن فضل الله.

۳۲۴) تجزیه الأمصار و تزجیة الأعصار (تأريخ وصاف)، (تهران:
۱۳۴۶هـ).

عباس اقبال:

۳۲۵) وزارت در عهد سلاطين بزرگ سلجوقي، تد- محمد تقی دانش
ويحي نكاء، (طهران: ۱۳۳۸هـ / ۱۹۱۹م).

عباس برويز:

۳۲۶) تاريخ ديالمة و غزنويان، (ايران: ۱۳۳۶هـ / ۱۹۵۸م).

عزيز الله بيات:

۳۲۷) كليات جغرافياي طبيعي و تاريخي ايران، مؤسسة انتشارات امير
كبير، ضاٹ دوم، (تهران: ۱۳۷۳هـ. ش / ۱۹۹۴).

عبدالعظيم رضائي:

۳۲۸) گنجينه تاريخ ايران، انتشارات اطلس، (تهران: ۱۳۷۸).

مؤلف مجهول (ت بعد ۱۲۶۰هـ / ۱۱۲۶م).

۳۲۹) مجمل التواريخ والقصص، تصحيح- ملك الشعراء محمد تقی بهار،

ضابخانه‌ی خاور، (تهران: ۱۹۳۹م).

محمد جواد مشکور:

۳۳۰) تاریخ ایران زمین: انتشارات الشرقي (د. ت).

نظام الملك:

۳۳۱) گزیده سیاست نامه، (سیر الملوك) انتخاب وشرح، جعفر شعار،

(تهران: ۱۹۹۸).

همدانی: محمد بن محمود (ت بعد ۵۷۱/هـ / ۱۱۷۵م).

۳۳۲) عجایب نامه، باز خوانی متون ویرایش متن، جعفر مدرس صادقی،

چاپ اول، چاپ سعدی، نشر مرکز، (تهران: ۱۳۳۵. ش / ۱۹۹۶).

يبتنجهم: نامہی تہ کادی:

ابتہال مال اللہ حسین:

(۳۳۳) اذریجان فی صدر الاسلام، دراسة فی اوضاعہ الجغرافیه والاداریة والاقتصادیة، ۲۲- ۱۳۲/ ۶۴۳- ۷۵۰م، رسالة ماجستير (غیر منشورہ)، کلیة الآداب، جامعة الموصل، (۱۹۸۸).

اواز محمد علی عبدالکریم:

(۳۳۴) الکورد الجاوانیون، دورہم السیاسی والحضاری فی العصر العباسی، رسالة ماجستير (غیر منشورہ)، کلیة الآداب، جامعة دهوك، ۲۰۰۲.

حسام الدین علی غالب:

(۳۳۵) اذریجان، رسالة دکتوراه (غیر منشورہ)، کلیة الآداب، جامعة بغداد، ۱۹۸۴م.

(۳۳۶) الكرد فی الدینور وشهرزور، رسالة ماجستير غیر منشورہ مقدمة الى کلیة الآداب، (بغداد: ۱۹۷۵).

حکیم احمد مام بکر:

(۳۳۷) الكرد و بلادهم عند البلدانیین و الرحالة المسلمین، رسالة دکتوراه (غیر منشورہ)، مقدمة الى کلیة الآداب، جامعة صلاح الدین، ۲۰۰۳.

قادر محمد حسن:

(۳۳۸) الامارات الکوردیة فی العهد البویہی، رسالة ماجستير (غیر منشورہ)، کلیة الاداب، صلاح الدین، ۱۹۹۹.

محمود یاسین التکریتی:

(۳۳۹) الأمارة المروانیة فی ديار بکر والجزيرة، رسالة ماجستير (غیر منشورہ)، مقدمة الى کلیة الاداب، جامعة بغداد، ۱۹۷۰.

نہریمان عبداللہ علی:

(۳۴۰) پوهنځی مهوالی له سهرده می نوموړیدا، ماستر (بلاونه کراوه ته وه)، کولیسزې زانسته مړوفايه تیه کان، بهشی میژوو، زانکوی سلیمانی، (۲۰۰۵).
 نیشتمان بشیر محمد:
 (۳۴۱) الكرد و السلاجقة، دکتوراه (غیر منشوره)، مقدمه الى كلية الآداب، جامعة صلاح الدين، ۲۰۰۰.

شه شهم: فدره ننگ و دائره ی معارف:

حسین عماري:
 (۳۴۲) ماده آل زیار، دائرة المعارف الإسلامية الكبرى، باشراف: كاظم الموسوي البجنوردي، (طهران: ۱۹۹۱).
 (۳۴۳) دائرة المعارف الاسلامیة، الطبعة الجديدة، تر. ابراهيم زكيی: ط۲، مطبعة دار الشعب، (القاهرة: ۱۹۶۹).
 رزگار كهريم:
 (۳۴۴) فدره ننگی دریا، نه شری نیحسان، چاپخانه ی مدهارات، (تهران: ۲۰۰۶).

حدوتهم: گۆڧاره كان:

جميل رۆژ به يانی:

٣٤٥) سولتانی سهنجهری سهنجوقی کوردستان سلیمان شاه بهبوه، گۆڧاری
رۆشنیبری نوی، ژماره (١١٨) (بغداد: ١٩٨٨).

زرار صديق توفیق:

٣٤٦) النفوذ الفاطمی فی بلاد الکورد، مجلة جامعة دهوك، عدد خاص (٣)،
المجلد (٢)، تموز ١٩٩٩.

شريف پاشا:

٣٤٧) یاداشتنامه لهبارهی داخواییه کانی گهلی کوردیه، وفه رهاد پیربال، گۆڧاری
پابون، ژماره (٢)، (ستوکهولم: ١٩٩١).

عماد أحمد الجواهری:

٣٤٨) ملاحظات عن الاقطاع وحیازه الاراضي فی کوردستان فی العصور الاسلامیه
الاولی، مجلة کاروان، العدد (٣٣)، (بغداد: ١٩٨٥).

عمر الخطیب:

٣٤٩) الدبلوماسية والمفاوضة فی الصراعات الدولیه، المجلة العربیه لعلوم
الانسانیه، الكويت، العدد ١٧، المجلد الخامس، ١٩٨٥.

محمود یاسین التکریتی:

٣٥٠) الدور السياسي للقبائل العربیه فی الشام و الجزیره الفراتیه بحث منشور فی
مجلة آداب الرافدين، عدد ٧، (الموصل: ١٩٧٦).

هشتم: سەرچاوه‌کان به‌زمانی ئینگلیزی:

(Lane Pool) Stanly:

۳۵۱) Catalogue of the Collection Arabic Coins
Preserved in the Khadival Library at Cairo (London:
۱۸۹۷).

I R a. M. Lapidus:

۳۵۲) A history of Islamic Societies (New York: ۱۹۸۸).

Ahmad k.m:

۳۵۳) (Encyclopedia Iranica) Edited by: Ehsan
yarshater, (London: ۱۹۸۵).

Amedroz- H. F:

۳۵۴) The Journal of the Royal Asiatic Society, ۱۹۰۲-
۱۹۰۳.

Bol, shakov, O. G:

۳۵۵) The Abbasids, (Great Soviet Encyclopedia) ,
(Moscow: ۱۹۷۳).

Brown, Edward, G:

۳۵۶) A Literary history of Persia. Cambridge at
the University, press, ۱۹۵۵.

Ed. Jonam:

۳۵۷) Cambridge Medieval History. Hussey
Cambridge, ۱۹۶۶-۱۹۶۷.

۳۵۸) Encyclo Paedia of Social Sciences.

Harold Nicolson:

۳۵۹) The Evolution of Diplomatic Method, ۱۹۵۴.

Lapiduse:

۳۶۰) Ira Marvin. Muslim Cities in the later
middle ages, Harvard university press, (U. S. A: ۱۹۶۷).

M.A.(Shaban):

۳۶۱) Islamic History (Cambridge: ۱۹۷۶).

Minorky:

۳۶۲) studies in Caucasian history, Taylors foreign press, (London: ۱۹۵۳).

Paul Knox and John Agnew:

۳۶۳) the Geography of the World Economy,
۱۹۹۴.

R.Genet:

۳۶۴) Traite de diplomatie et droit diplomatique,
Ed. A. Pedon, Paris, ۱۹۳۲.

Ragnar Numelin:

۳۶۵) The Beginnings of Diplomacy, Copenhagen,
۱۹۰۰.

Richards D.S.ed:

۳۶۶) Islam and the trade of Asia, Pennsylvania
press (Oxford: ۱۹۷۰).

Spuler Bartold:

۳۶۷) The Muslim World, A historical survey
Translated from the German by, F.R.C. Bagley, second
impression (Leiden, ۱۹۶۸).

Stanley (Lane-Poole):

۳۶۸) Catalogue of Oriental Coins in the British
Museum, (London, ۱۸۸۹).

۳۶۹) Stein and Pellissier Old routes of Western Iran
(London) (۱۹۴۰).

پاشکۆکان

پاشکۆی ژماره (۱)

نځه خښه ی میړ نشیننه کورډیبه کان

بیه سوونه وه وګړتین له

- ۱- این جوبل: صوره الارض. ۲- القاسي: احسن التقاسيم. ۳- ياقوت الحموي: معجم البلدان. ۴- کی لستونج: بلدان الخلافة الشرقية، تحقیقی شماره (۲)، (۵).

پاشكۆي ژماره (۲)

كتاب صمصام الدولة بن بويه الى حاجب الحجاب ابي القاسم
سعد بن محمد وهو مقيم بنصيين على محاربة باد الكردي^{١٠٢١}

كتابنا، وصل كتابكم مؤرخا بيوم كذا، تذكر فيه ماجرى عليه امرك في الخدمة التي
نيطت بكفايتك وغنائك، وكلت الى تدبيرك وفائك، من رد باد الكردي عن الأعمال
التي تطرقها، وحث نفسه بالتغلب عليها، وتصرفك في ذلك على موجبات الأوقات،
والتردد بين أخينا وعدتنا أبي حرب زيار بن شهر اكويه وبينك من المكاتبات، وحسن
بلائك في تحيطة، ومقاماتك في حصن جناحه، وأثارك في الانقضاء على فريق بعد فريق
من اصحابه، واضطراك اياه بذلك وبضروب الرياضات التي استعملتها، والسياسات
التي سست أمره بها، الى أن نزل عن و عورة المعصية الى سهولة الطاعة، وأنصرف عن
مجاهل الغوية الى معالم الهداية، وتراجع عن السوم الى الأقتصار، وعن السرف الى
الأقتصاد، وعن الأباء الى الانقياد، وعن الأعتياص الى الأذعان، وأن الأمر آستقر على
أن قبلت منه الأنابة، وبذلت له فيها طلب الاستجابة، واستعيد الى الطاعة، واستضيف
الى الجماعة، وتصرف على أحكام الخدمة وجرى مجرى من تظمة الجملة، وأخذت عليه
بذلك العهود المستحكمة، والأيمان النغلظة، وجددت له الولاية على الأعمال التي
دخلت في تقليده وضربت عليها حدوده، وفهمناه.

وقد كانت كتب أخينا وعدتنا أبي حرب بن شهر اكويه مولى أمير المؤمنين ترد
علينا، وتصل اليينا، مشتملة على كتبك اليه، ومطالعائك اياه، فنعرف من ذلك حسن
أثرك، وحزم رايك وسداد قولك، وصواب اعتمادك، وقوع مضاربك في مفاصيلها،
واصابة مارميك أغرضها، وما عدوت في مذهبك كلها، ومتقلباتك بأسرها، المطابقة

لا يشارنا، والموافقة لما أمرت به عنا، ولا خلت كتب أخينا وعدتنا أبي حرب من شكر لسعيك، وأحماد لأثرك، وثناء جميل عليك، وتلويح وأفصاح بالمناصحة الحقيقية بك، والموالة اللازمة لك، والوفاء الذي لا يستغرب من مثلك، ولا يسكثر ممن حل المعرفة بحلك، ولئن كنت قصدت في كل نهج استمررت عليه، ومعدل عدلت اليه، مكافحة هذا الرجل ومراغمته، ومصارته ومنازلته، والتماس الظهور عليه في جميع ما تراجعتماه من قول، وتنازعتماه من حد، فقد أجمع لك إلى إحمدنا إياك، وارتضائنا ما كان منك، المنة عليه إذ سكنت جاشه، وأزلت أستيحاشه، وأستلله من دنس لباس المخالفة، وكسوته حسن شعار الطاعة، وأطلعت يده بالولاية، وبسط لسانه بالحجة، وأوفيت به على مراتب نظرائه، ومنازل قرنائهم، حتى هابوه هيبة الولاة، وارتفع بينهم عن مطارح العصاة.

فالحمد لله على أن جعلك عندنا محموداً، وعند أخينا وعدتنا أبي حرب مشكوراً، وعلى هذا الرجل ماناً، وفي إصلاح ما أصلحت من الأمر مثاباً مأجوراً، وأياه نسأل أن يجري علينا عادته الجارية في أظهر آياتنا، ونصرة أولادنا، والحكم لنا على أعدائنا، وأنزالهم على إرادتنا، طوعاً أو كرهاً، أو سلماً أو حرباً، فلا يغفلوا أحد منهم من أن تحيط لنا بعنقه ربة اسر، أو منه عفو، أنه جل ثناؤه بذلك جدير، وعيه قدير.

ويجب أن نتفد إلى حضرتنا الوثيقة المكتبة على باد الكردي أن كنت لم تنفذها إلى أوان وصول هذا الكتاب، لتكون في خزائننا محفوظة، وفي دواويننا منسوخة، وأن تتصرف في أمر رسله وفي بقية أن كانت- بقيت من أمره- على ما يرسمه لك عنا أخونا وعدتنا أبو حرب، فرأيك في العمل على ذلك، وعلى مطالعتنا بأخبارك وأحوالك، وما يحتاج إلى عمله من جهتك، موقفاً إن شاء الله تعالى.

پاشکوی ژماره (۳)

خطاب المؤید الى ابن مروان

وصل كتاب حضرتہ أدام الله جلالته دالا عن كون وجوه السلامة بها مستهلة،
وسحب السعادة لها، منهلة، على ما تناوله منى لسان مثن بالشكر لأنعم الله تعالى
على ذلك خطيب، وقلب اليه جل جلاله باخلاص الرغبة في ادامته قريب، قرانه وفهمت
مضمونه، وسألت الله جل ثناؤه أن يقوي لها على بلوغ الغرض فيما يرضيه عزما، وأن
يجعل بينها وبين التعرض لمساخطة ردما، وأن يعضد رأيها بالتوفيق، ويهديها في
مناصبها ومسايعها لسواء الطريق، أنه على ما يشاء قدير والعسير غليه يسير.

فأما ما تصرف عليه من الاعتذار الكريم عما بدر من فعل نافي المعتاد من فعله
سدادا ورشدا بالركون الى الظالمين وأتخاذة المضلين عضدا، وأن ذلك عن مهادة اشهدوا
بها حبه وملاطفات ملكوا معها قبله، وأمور أقتضت أن تدفع السيئة بالتي هي
أحسن، ويسلك بها الطريقة التي هي أسلم من كشف الغطاء وأمن، وأنه لم يسحب على
ظاهر المجاملة معهم ذيلا، ويعلق للمداجاة والمخاتلة حبلا، حتى فاض على قلبه-
أحياء الله- بالمسار ما استفاض من شوههم في الأقطار، وأحاط من سرادق نارهم بجميع
الديار، فحينئذ أجمت نفسه أن تلحظه من عيون الله سبحانه عين، وهو لهم في ظاهر
حاله يدعون وهم شر أمة حملتهم أرض، وأشتمل عليهم من المقاييس طول وعرض،
فراى الأقالع عنهم بريح الثقة بالله تعالى في كون ما هم فيه متبرا، وجود من يخوض
ظلام ظلمهم.

من المسلمين صبح الفرج من عند الله سبحانه مسفرا، فقد عرفته وما ذاك الا صنع
من الله جميل له- أدام الله تمكينه- نزع عنه لباس عار وأشعره من نفى الظنة عن
فضله وأدبه أحسن شعار، وليست أطفهم وهداياهم مما ينبغي أن يستفز ذا حنكة، ومن
يأوى من العقل الى أذننى مسكة، فأنها سهام مسمومة وأسباب القصد في حسن

المخاطبة بها معلومة، ولو طالت لهم يد- لا أطالها الله أبدا، ولافت الا في عضدهم عضدا، لاستنابوا عن الألفاظ والهدايا ما يرميهم الله به من قوارع البلايا والزوايا، وذلك أمر أوضح من النهار، يعني عن إقامة دليل عليه بفضل الاستظهار. وأما ذكره من سكونه الى ما رآته الحضرة النبوية المقدسة خلد الله ملكها، ومجلس الوزارة السامي حرس الله عزه، ومن صرف العزم الكريم الى هذه الجهة بما يهوى معه في الثري نواجمها، ويقطع ببأس الله تعالى براجمها، عصبية للدين وغيره على المسلمين، الذين أصبحت أموالهم طعمة لأهل البغي، وحریمهم عرضة للانتهاك والسبي، وقوع التسيير لي الى مستقر الأجل المظفر الذي هو لعارض هذا الدا و الطلب الرفيق، وله فيه الرأي المصيب والفكر الدقيق، وقوله ان ذلك من الأمور التي تقتضي ان يبذل فيها النفيس من كل ذخر، ويستلان في أثناء بلوغ الأتيار فيها كل خشن وعر، وأنه انتهى الى كريم سمعه أن الواصل بصحبتي قاصر دون حد الكفاية، مقصر بالممتد من أيدي الرغبات عن بلوغ الغاية، وأنه أدام الله تمكينه حزيه من الأمر ما يحل من جلال هذا الأمر حل الدقاق وما لا مطار له في هذه الأفاق، فأنفق عليه خمسمائة ألف دينار، وهو لها مستقل حتى أنقاد له زمام حزنه وهو سهل، فقد عرفته، وهو يعلم خاصة والعقلاء عامة أن الذي تتحمله الحضرة المقدسة خلد الله ملكها في كل سنة من منوية الحرمين المحروسين وحدهما فضلا عن رابط الصدقات المتصرفه في الأقطار الى غيرها ما يقوم بأزاء مؤنة الملك المدل بنفسه المذل لأبناء جنسيه، فكيف يتعاطمها في هذا الباب الأنفاق. ولعل في فضاء ساحة جودها تضيق الأفاق، وما هذا شئ يحرك النحيضة العلوية، التي في موضوع علمها ان الدينأ أضغاث أخلام، وأن المكتسب من زيرجها متقشع ضباب وغمام، وان كان فيما صحبني قل ففيما وائي بحمد الله كثر، وان سال على ما يظن معي نهر فالذي يليني بفضل الله ورحمته بحر، وما هنالك الاسماء فتحت ابوابها في يدعجود بالأطلاق، وأفق لا يضيق أرجاؤه من صدر منشراح بالبذل والأنفاق، وسيف لا ينبو حده عن عزيمه على مايرضى الله تعالى في مساطعة هؤلاء الكفار، الذين استحلوا ما حرم الله فما اصبرهم على النار، وحقيق على الله بعد ذلك أن ينصر عمار مساجده على

الهدام، والمتوجهين نحوه بالطاعة، على التوجهين الى الأنصاب والأزلام وأن ينجز لمحمد صلى الله عليه وسلم ما وعده في أهل بيته ويجعل اليد الطولى والكلمة العليا لبني بنته انه أهل ذلك وليه.

وأما رسالته المتبخطرة في أذيال لطيف عتبه، الدالة على راسخ ولاية الدولة أدامها الله تعالى وصافى حبه فقد وقفت عليها، وأنا أتوكل لها في الجواب أخذا بأدب العبودية أولا، وعنه في الأنهاء والسؤال في البلوغ الأغراض قياما بحكم المودة ثانيا، وأما القول في معنى الولد رضي الله عنه المستشهد بالباب الطاهر- خلد الله ملكه- الذي كان على كلمة سواء في حزن عليه وبكاء من الخليفة خلد الله ملكه الذي هو ولي النعمة الى أدنى من كان وقعت عينه يوما عليه من الأمة، وقوع الظن الذي أن لم يستغفر الله تعالى منه حق الاستغفار كان الظان مثفلا بعظم الأصار والأواز، انه نسخ رأي في قتله وقع تجور في ارتكاب المحظور فيه وفعله، فأنا أستقتي عن المنفوع الذي قصد لنيله باكتساب هذا العار واحتقاب هذا الخزي مجموعا الى النار، أطمعنا فيها ملكت يمينه ليجاري في صوب هلكه؟ ام فرعا أن يستنفذ الرجال بصوتملكه؟ وبالله اقسام يميننا برة أنه لو أجمع بالقاهرة المعزية- حرسها الله تعالى- ملوك الأرض الذين لهم القلائس والبرانس لما هجس في صدر بشر بأعتقاد الملك في احدهم هاجس، ومعلم أن نبي ابي طاهر الذي كان ملك بغداد بالأمس احق وأولى في مكان هذه الرهبة لو كانت رهبة، وأجدرا، يكون مهلكين لو كانت في هلاك مرهوب منه رغبة، ولئن طلع من طلع الخلافة الأسوي والعباسي فلن يكاد يطلع منه الكردي والتركي وهذه والله حجة داحضة، وألسن الحق بالدفع لها من كل جهة معارضة ولقد قام من اهتمام مجلس الوزارة العالي بذلك الشهيد رضي الله عنه فيما يريش سهمه ويصد نجمه ويوجه كلمة ويقدم قدمه ما لو كان أبوه حرس الله مدته لما قام فيه بعض مقامه ولاعتزم عشير أعزامة ولكنما خانه المقدور وجرت بضد التقدير الأمور فأما القول فيما جرى في شان من يقوم بتعزية من دواعي التقصير وأنه ندب لقضاء الحق فيها غير الأثير الخطير فلم يندب لها الا شريفان: اسماعيلي النسب والآخر صوفي المذهب فكلاهما ذو قدم في الرشاد وحظ في

السداد ، ولو نظر الى الحال بعين الرضا لم يجد معترض عليها تعرضا ، وقد صادفا من قلة الاحتفال بهما ما لو عتب عليه العاتب لاتسعت فيه الطرق والمذاهب ، وأما القول فيما كان الموليّان الأمامان الحاكم بأمر الله والظاهر لاعزاز دين الله - قدس الله روحهما وصلى عليهما - يريانه له أدام الله تمكينه من حسن الرأى ويسوقانه اليه بالتحف والألطف من الحسنى وما كان جعل له بنتيس ودمياط في كل سنة من رسم الاستعمال ومصير جميع ذلك منبت الحبال منقطع الأوصال ، فقد وقع الاعتراف منه للدولة ثبتها الله تعالى بالحظ الوفور من النعمة فهل لانص على مقام مشهود له في الخدمه كما قال ان الألطف هي التي أخذته الى التركمانية فنادى بشعارهم ، وغالى في رفع منهارهم ، فان كان تهاونه بخدمة هذه الدولة العلوية من حيث أنه لم يرفع منها كما أرفع من الجهة التركمانية ، فليسا سواء : جار سليم جانبه مأمون ، وجار غدار خنون ، وقبل وبعد . فاذا قد وفيت بالأجابة عن هذه الفصول من حيث لم يسعني لسكوت عنها والقعود عن فرض خدمة ولى نعمتي - صلوات الله عليه - فيها فأنتهى الحال في جميعها في احسن المعارض ، واتوصل الى نفي الشوائب منها بالتحريح من القول والتعريض ، وأبلغ في خدمته نهاية المستطاع ، وأنزل على حكمة نزول الأشياخ والأتباع ، ثم أرجع الى ذكر هذه النائرة التي وقعت في الأذيال وكدرت المشارب من العذب والزلال ، فاقول لم تكن نصبة الكاتبة لحضرته مشعرا لها أنني متوجه بين ظهراني الجمهور ، المؤلفنة بينهم حسائك الصدور ، الذين أجمعوا أمرهم على واقعة المحذور ، مستسلمين فاما لهم وأما عيهم المقدور ، الا ليجبىي بذكر ما استقر عليه رأيه - أعلاه الله - مساعدة ، والكون مع الجماعة حرسهم الله تعالى يدا واحدة ، ورأيت قد طوى الكتاب ، وقصر الجواب على لطيف العتاب ، وما أعطى المشورة المباركة فيما هو عين الصواب ، وجميع ذلك مقبول وعلى الأحداق محمول ، ولكن لابد من ان أستعلم ان هو أذاك الله تمكينه في الأنجاد والأفراد والمساعدة على بلوغ ، المراد ليقع السكون اليه ، ويعقد الخنصر عليه ، فأن أنعم بالابانة عن شرح ما يعتمده ، وتفصيل ما يراه ويعتقده ، قويت المنن وزالت الظن ، وكان كل منا لعدوه يقارع ، وعن حريمه يمانع ، ولنفسه يمهّد ، وفي صلاح شأنه يجهّد ، وان أخلد

الى أظهار تعزز بهم وتعلق بسببهم كان معلوما انه يغالط نفسه بهذا القتال، وأن مفضى سعيه في مشاركتهم الى ضلال، وأنهم اذا أمكنت الفرصة لا يرعون حرمة، ولا يرقبون في مؤمن الا ولا ذمة، فأذا كان معنا ومن جملتنا فايّة ذلك أن يحذف من المنابر اسمهم، ويغير رسمهم، وينادي بالشعار العلوى، ويخلق المنابر بالوسم المستنصرى، ليأتيه من الخلع والتشريفات والأرلوية والسمات ما يعتاض معه النور عن الظلمات، وهذه زبدة الكلام، وثمرته الخارجة من الأكمام، ولحضرتة الساميه الرأى العالى في الوقوف على ما كتبت به والأجابة عنه بسار أبنائها ومتجدد مراسمها أن شاء الله تعالى.*

* زُندمر؛ الشيرازى، سيرة المؤيد في الدين داعي الدعاة، ص ١٠٩-١١٣.

پاشکوی ژماره (۴)

رسالة إبراهيم ينال زعيم الغز بمناسبة فتح سرماج
مقر الأمير بدر بن طاهر هلال بدر بن حسنويه

بسم الله الرحمن الرحيم

أحق بالنعم بأن تزد من الشكر أصفى المشارع، وتلبس من النثر أصفى المدارع،
نعمة تسهل أستهلل الغمام وتتوالى توالي الأيام، وذلك بما يمدنا الله تعالى به حالا بعد
حال، من بسطة وإقبال وعلو همة وتضاعف حال، والحمد لله كفا أفضاله، والصلاة على
نبيه محمد وآله، وقد علم من أتهم وانجد (شال الحسنوية)، وعظمة علو بيتهم وقدمه،
وإنهم كانوا، أوسع أمرا و الجبل موادا وأكثرهم فتية وعتادا وأدراهم في المساعي زنادا،
وأنه لم يجتمع قبل احد من ولاتها من اعنة الجبل ما اجتمع قيلهم ولم ينتظر لمن كان في
المجد والمك فوقهم من الفتوح ما انتظم حتى استذلوا المصاعب، وإن كانت جاحدة
المقاد، وأرعدوا الجوانب، وإن أصبحت منهم على البعاد، كل ذلك اغتارا منهم بملاذهم
النيع، تجانبه المجهود، طالبا (سرماج)، فإنهم كانوا يتوارثونه كابرا عن كابر
ويتخذونه عقدا من المحاذر.

فلم يزالوا على ذلك حتى ينحل واحدا واحدا منهم المنون، وامتدوا لهم الدهر
الخون، ولم يستبق منهم غير طفل، يتناقلة محابس الرهن، وتسامر قعقعة المجالس في
السجن بعد السجن.

فلما انضمت أعمال الجبل ألى ملكنا، واستسعدت بشعار دعوتنا رأينا أعظم
الأحتساب إلى الله تعالى، في أن نستنقده من تلك المضائق ونقربها عن بيته الزائل

الزاهق حربا منا، على شيمة تعودناها واستبطينا جناها، في الفك والمعاناة من الإسار، وإقالة الحدود عند العشار وإجارة من يتمسك بطرف من أسبائنا وينتمي إلى عصمة في جانبنا، فدبرنا في فكاهه وتلطفنا في حل وثاقة ورددنا إلى مطية من القلعة المذكورة، فأجزلنا حظه من الكرامات السنية والمناجح الوفورة، وكنا نعتقد مضاعفة لو يصرم الأجل حبل رجائه وحين مضى رحمه الله تعالى جزعنا له جزع المصطنع لمصطنعه، وقد أضحى فقيدا وأسفنا عليه أسف المزدرع، وقد أصبح حصيدا، فأنضهنا الأجل قوام الملك أدام الله نعمته، إلى مخلفية من الذرية، لنؤدي حق التعزية والتسلية، ونبذل لهم عن ألسنتنا كل جميل مضى لحق المفقود، وتحقق آملهم فيما قدمنا للماضي من المواعيد، وأوصيناه بأن يتسلم من أولئك الضعاف تلك المدرة التي أنفنا الآقيل لهم بها ويمرعاتها إن تركناها عليهم، ولا أقران لهم تدفع العير عنها إن سلمناها إليهم، وتعريضهم أخرى أقرب مدى وأعظم حرى وأجل ذكرا، وأكثر ضياعا وقرى، وأنفس إلّا، معنص الأوبنا ورائه، لتقديمه ولا مناد إلا وتعدى دهاؤه لتقويمه، فمضى وفضل ما أشرنا إليه احسن فضل، ومشى الأمر وفيه أرشد قول وفعل.

وخاطبنا بذكر ما صادفهم عليه من الدهش والأضطراب واللهث، وإنه أدام الله نعمته حل منهم في تسكينهم وتحقيق آمالهم في رعايتنا بظنونهم محل المتعلق المغمور وقد أرقه الغرق وأعياه، ومن المشفى وقر أهداب الرmq وأنا أياد لهم نبلمهم مع كذا وكذا قرية من أمهات القرى المحيط بها الدانية منها إيجابا لحم وإفضالا عليهم، فجعلنا له الجواب وأمضينا حكمه فيها استصاب.

ونشطنا بعد لتأمل تلك البيئة التي لم توفق إلى استخلاصها الأوهام والبكر التي عنستها لخطب الأيام، فرأينا عجباً تحسر عنه كل فكر، وحلا تزجر حول لجة بحر، وصعدناه بيمن طائر وشمول عر متظهر يوم كذا وقد صفتا لنا بما فيه من المير والذخائر وراقنا من طيب في الداخل فوق ما راعنا من حصانه كاحلة في الظاهر وتقدمنا برد ما

لم يكن من آله القلعة على الإيجاب ولم نرخص في احتباس ماقل وجل من الأسباب.
شكرا لله تعالى على ما خول وأخزل، وابتدأ به من الأنعام وأكمل وأمننا به ريث
البعيد وإراحة المراكب من الحمل الحميد*.

* وهرگيراه له: فرست مرعي: الامارات الكردية. (الصافي: كتاب التاريخ، الجزء الرابع والثلاثون،
دراسة وتحقيق رضوان احمد المصلح رسالة ماجستير، غير منشورة، مقدمة إلى كلية الاداب،
جامعة صناء، ١٩٩٨، ص٢٥٧)

پاشكۆى ژماره (5)

مخاطبة بين الملك البويهى صمصام الدولة والية على الموصل
بخصوص اتفاقية نصيبين التي عقدت مع الأمير باد الكردى

كتابنا، وصل كتابك مؤرخا بيوم كذا، تذكر فيه ما جرى عليه أمرك في الخدمة التي
نيطت بكفايتك وغنائك، وكلت إلى تدبيرك ورأيك: من رد (باد الكردى) عن الأعمال
التي تطرقها وحدث نفسه بالتغلب عليها، وتصرفك في ذلك على موجبات الأوقات،
والتردد بين أخينا وعدتنا أبي حرب زياد بن شهاكويه وبينك من المكاتبات، وحسن
بلائك في تحيفه، ومقاماتك في حص جناحه، وآثارك في الانقضاء على فريق بعد فريق
من أصحابه، واضطراك إياه بذلك وبضروب الرياضات التي استعمتها، والسياسات
التي سست امره بها، إلى أن نزل عن وعورة المعصية إلى سهولة الطاعة، وأنصرف عن
مجاهل الغوايه إلى معالم الهداية، وتراجع عن السوم إلى الاقتصار وعن السرف إلى
الاقتصاد، وعن الإباد إلى النقياد، وعن الاعتياص إلى الإذعان، وأن الأمر ستقر على
الجماعة، وتصرف على أحكام الخدمة، وجرى محري من تظمه المجلة، وأخذت عليه بذلك
العهود المستحكمة والإيمان المغلظة، وجددت له الولاية على الأعمال التي دخلت في
تقليده، وضربت عليها حدوده وفهمناه.

وقد كانت كتب أخينا وعدتنا أبي حرب (زياد بن شهاكويه) مولى أمير المؤمنين
ترد علينا، وتصل إلينا، مشتملة على كتبك إليه، ومطالعائك آياه، فنعرف من ذلك
حسن أثرك وحزم رأيك، وسداد قولك، وصواب اعتمادك، وقوع مضاربك في مفاصلها،
وإصابة مراميك أغراضها، وما عدوت في مذاهبك كلها، ومتقلباتك بأسرها، المطايقة
لإيثارنا والموافقة لما أمرت به عنا، ولا خلت كتب أخينا وعدتنا أبي حرب من شكر
لسعيك وأحماد لأثرك، وثنا وجميل عليك، وتلويح وإفصاح بالمناصحة الحقيقية بك،
والموالة اللازمة لك، والوفاء الذي لا يستغرب من مثلك، ولا يستكثر ممن حل في

المعرفة حلك، ولئن كنت قصدت في كل نهج استمرت عليه ومعدل عدلت إليه، مكافحة هذا الرجل ومراغمته ومصابرته ومنازلته، والتماس الظهور عليه في جميع ما تراجعتماه من قول، وتنازعتماه من حد، فقد اجتمع لك إلى إحمدنا إياك، وارتضائنا ما كان منك، المنه عليه إذ سكنت جأشه، وأزلت استيحاشه، واستلثته من دنس المخالفة، وكسوته من حسن شعار الطاعة، وأطلت يده بالولاية، وبسطت لسانه بالحجة، وأوفيت به على مراتب نظرائه، ومنازل قرنائه، حتى هابوه هيبة الولاة، وارتفع بهم عن مطارح العصاة.

فالحمد لله على أن جعلك عندنا محموداً وعند أخينا وعدتنا أباي حرب مشكوراً، وعلى هذا الرجل متاً، وفي إظهار رايائنا، ونصرة أوليائنا، والحكم لنا على أعدائنا، وإنزالهم على إرادتنا، طوعاً أو كرهاً، وسلماً أو جرباً، فلا يخلو أحد منهم أن تحيط لنا بعنقة ربة أسر، أو منة عفو، إنه جل ثناءه بذلك جدير، وعليه قدير، ويجب أن تنفذ إلى حضرتنا الوثيقة المكتتبة على (باد الكردي) إن كنت لم تنفذها إلى أوان وصول هذا الكتاب: لتكون في خرائتنا محفوظة، وفي دواويننا منسوخة، وإن تتصرف في أمر رسله وفي بقية إن كانت بقيت من أمره على ما يرسمه لك عنا أخونا أبو حرب فرأيك في العمل على ذلك، وعلى مطالعته بأخبارك وأحوالك، وما يحتاج إلى علمه من جهتك موفقاً، إن شاء الله تعالى*.

* زیدمر: القلقشندي: صبح الأعشى في صناعة الأنشأ، ج ٧، ص ١٠٤.

پاشكوی ژماره (٦)

رسالة وزير وصحر أمير إبراهيم ينال احمد بن طاهر
إلى الأمير الغنازي سعدي بن فارس بن محمد بن عناز

بسم الله الرحمن الرحيم

كتاب الأمير الجليل السيد شرف الدولة سيدنا أطال الله بقائه من دسكرة، ورد وقفت عليه وسررت بسلامته واستدامتها لها، وقد علم الله تعالى ما أنا عليه من ضيق الصدر والقلق، بما دبره لنفسه، وتبع فيه رأي من لا رأي له، وفارق خدمة الباب الرفيع السيفي، من غير سبب اوجب ذلك، ودمر بذاك ولايته وعسكره، حتى بلغ أعداؤه المراد، وصدقوا التي ما زالوا يقدمونها ويبذلونها، بأنه لا تتأتى له نية ما أولى وحفظ ما أهل له، ولعمري أنهم صادقون في ذلك، فإنه أدام الله نعمته ورد في العام الماضي مستقري، وعملت لسببه ماعملته، وعملت لإجله من المشاق والمتاعب ما لا أحتاج إلى شرحه، فحين ورد الباب الرفيع أعلاه الله تعالى شرف بما حسده عليه جميع أهل العراق والجبل، وضم إلى جملته العساكر الجمة، حتى استخلص النواحي والبلدان، وأخذ الى نفسه القلاع والخلل، وجمع الجموع التي لم يجمعها أحد من السائل والمسؤول وبلغ بسعادة الدولة القاهرة ما يبلغه (حسام الدولة) رضي الله عنه في خمسين سنة، فحين انصرف عنه العسكر عمل ما عمله، وقبل مشورة من يشيرون عليه في ضره السنة، حتى سلم نفسه إلى الأعداء، وضيع الجزم وفاتته الولاية والخلل وغير ذلك، حتى أنهم وليي النعم أعز الله نصره بما يعرفه ولا ينكره من حراسة بيته وعسكره، وإخوته، وأوعز بتدبير أمر عمه بما زال معه الشغل، وأفرج به عنه حتى نجا من ذلك المضيق فحين حصل بالباب الرفيع أفيض عليه من النعم، ما لم يسبق إليه وهمه ولا سمت له نفسه، وعد بما وعد.

ولست أكرر القول فيه، فإنني أعلم أنه لا ينجع فيه الكلام مع ركوبه هوى أولئك القوم الأوباش المحتفين به، وأعجب ما هو ذا أراه ما يخاطبني به مرة بعد أخرى، بأنه مقيم على سنة الطاعة ويعمل ما يعمل، من مخالطة المخالفين ومخاطبتهم بما يتكلم به بمشهد من حضر من الأولياء التركمان، الثقات من خدم الدولة، ولا يعلم أن ذلك مما لا يقبل، فقدما قيل أن من العجائب أن يسخر جندي بلودي ولو يفكر في الأمر وأبصر رشده، وأراد الله به ويمن الخير، لما فعل ذلك ولا رضي به.

ولست أورد ما أورده وأكتب ما كتبه لعجز ظهر في هذه الدولة القاهرة ثبت الله أركانها، لمفارقة لها، لكنني أشفق عليه شفقة الأباء على الأبناء وأحافظ على ما بيننا من الأحوال الوكيذة، والأسباب المفيدة، فيدبر نفسه بما فيه صلاحه ليومه وغده، فأن من ولي ظهره على هذه الدولة يخسر ولا يربح، ويندم ولا تنفعه الندامة، هذه جملة تغني عن التطويل والله ولي كفايته وهدايته.

وأما ما كتبه أدام الله نعمة من أنه فارق هذه الديار ضرورة ولا اختيارا، لما جرى من الأولياء التركمان نصرهم الله تعالى، من التعرض لبعض أصحابه، فهو محال لا يقبل، وقد علم أن ذلك جرى من غير إذن أو أمر، ولما وقفت والأمير الجليل المعز أبو نصر أحمد أدام الله نعمته على الصورة، أنكرنا على القوم فعلهم، وأسترجعنا التبعة على آخرها، ورددناها إلى حلتها من دون أصحابه، والغلط يقع، فإنه أيضا هو ذا يحتج بما جرى على حجاج بيت الله الحرام من النهب والغارة، وفي جملتهم من أصحاب الحضرة السلطانية عدة، فقبل عذره ونسب أمره إلى الحميل، وأنه لم يرض بذلك، وجرى ما جرى من دون معرفته، وإن وقع على بعض (الأكراد) غلط فلا عيب فيه ولا كلام.

وقد ورد هذا المكان جماعة من الاسفهلارية مثل: يونس، ومحمد، وجورمان، فراضة الحاجب والاسفهلار عثمان في عدة وافرة، وفوج كثير من التركمان، والرايات المنصورة السيفية نصرها الله تعالى، حصلت بالطالع السعيد بالسرکان، وتحصل في هذه الأيام الثلاثة مجلوان، لتهديب أمرها ونفي الخلل وتطهيرها من المفسدين.

وأرجو ان يسهل الله تعالى ما فيه الخير وصلاح الخاص والعام، وأن يكون الأمير
الجليل السيد أدام الله نعمته، ممن يشملُه العناية السامية، ولا يكون ممن لا يريد الله به
الخير^{*}

* ومرگیراوه له: فرست مرعی: الامارات الكردية. (الصباي: كتاب التاريخ، الجزء الرابع
والثلاثون، دراسة وتحقيق رضوان احمد المصلح، رسالة ماجستير، غير منشورة، مقدمة إلى كلية
الاداب، جامعة صنعاء، ١٩٩٨، ص ١٤٣).

تېيىنى:

ئەم كىتەپە لەبنەپەتدا تىزىكى دىكتورايە لە ئازارى سالى (۲۰۰۸) لە زانكۆى
سلىمانى پىشكەشكراوا بەسەرپەرشتى پروفىسۆر (د. مۇسە مۇھەممەد حسين).

نوسەر له چەند دێژیکدا

- ناوی: د.ئاراس فەریق زەینەل.
- سالی له دایک بوون : ١٩٧٢/٦/١٦
- خۆبەندنی سەرەتایی و ناوەندی له کفری تەواو کردوو و خۆبەندنی ئامادەیی له کەلار تەواو کردوو.
- سالی ١٩٩٤ - ١٩٩٥ زانکۆی سەڵاحەدین کۆلیژی ئاداب - بەشی میژووی تەواو کردوو.
- له ١٩٩٥/١١/٢٩ وەک مامۆستا و یاریدەدەر و بەرپۆشەر له دواناوەندی (بەمۆ) له سەر میلایکی پەرۆدەری کەرکوک دەوامی کردوو تا له سالی ٢٠٠١ له خۆبەندنی بالا وەرگیراوه له زانکۆی سلێمانی.
- له سالی ٢٠٠٣ ماستەری وەرگرتوو له زانکۆی سلێمانی.
- له ٢٠٠٨/٣/١٨ پروانامەی دکتۆرای وەرگرت له زانکۆی سلێمانی.
- له ٢٠٠٤/٢/١٨ مامۆستا له زانکۆی سلێمانی.
- له سالی ٢٠٠٥ بڕیاردەری بەشی میژوو بوو.
- له سالی (٢٠٠٧) وە یاریدەدەری پاگەری کۆلیژی زانستە مرۆڤایەتییەکانە.
- له سالی ٢٠٠٩ یاریدەدەری سەرۆکی زانکۆی بۆ کاروباری خۆبەندکاران له زانکۆی سلێمانی.
- بەشداری کۆنفراسی زانستی زانکۆی سلێمانی کردوو له سالی ٢٠٠٤.
- ئەندامی لیژنەی کۆنفراسی زانستی کەرکوک له سلێمانی له سالی ٢٠٠٥.
- بەشداری کۆنفراسی یەکەمی خۆبەندنی بالا (بەرەو سیستەمیکی خۆبەندنی هاوچەرخی) هەولێر ٢٠٠٦.

• ئەندامى لىژنەى نووسىنى كىتەبى (مىژۋى كۆن) بىز قۇناغى خوتىندى
ناۋەندى بۈيە لى ۋەزارەتى پەرۋەردە ۲۰۰۵.

بەرھەمە چاپكراۋەكانى:

۱. جەنگى دەروونى لى سەردەمى سەلاخەدىنى ئەيۋىدا.
۲. جەنگى دەروونى.
۳. پراگە ياندنى دەروونى.
۴. ئۆياما و پىرسە ھەستىيارەكان.
۵. مىژۋى ئەمەرىكا لى كۆنەۋە تا ئەمىر.
۶. كورتەيدەك لى مىژۋى كۆنى ئىران.
۷. سەلاخەدىنى ئەيۋى و بەرگى لى جىھانى ئىسلامى.
۸. مىژۋى جەنگە خاچىيەكان.
۹. سەرنجىك لى مىژۋى دىپلوماسىيەتدا. (لى ژىر چاپدايە).
۱۰. دىپلوماسىيەتى كورد لى سەردەمى بۈيەيىيەكاندا. (ئەم بەرھەمەى بەردەستە).
۱۱. سەركەكانى ئەمەرىكا لى سەرتاۋە تا ئەمىر. (چاپ نەكراۋە).
۱۲. چەندىن وتار و نووسىنى لى گۇڭفار و پۇژنامەكاندا بىلەكردەۋتەۋە.

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

Dîblomasîyetî kurd le serdemî bweyhîyekanda

D. aras ferîq zeynel

بەڕێوەبەرێتی

چاپ و بڵاوکردنەوهی

سڵێمانی

2012